

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سی امین سالگرد اینساراگ

مجموعه دستورالعمل‌های اینساراگ

INSARAG Guidelines

(گروه مشورتی بین‌المللی جستجو و نجات)

ترجمه : تورج اکبرلو

انتشارات پشتیبان

عنوان و نام پدیدآور	مجموعه دستورالعمل‌های اینسارگ/ [تهیه‌کننده دفتر همکاری امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (اوجا)]، گروه مشاوره جستجو و نجات بین‌المللی؛ ترجمه تورج اکبرلو؛ به اهتمام: علی اشرف مجتهد شبستری - الناز فلاحي * ویراستار فنی حمید نظری تاج‌آبادی؛ ویراستار ادبی فیروز سالاریان؛ ناظر ویراستار مرتضی چشمه نور.
مشخصات نشر	تهران: انتشارات پشתיبان، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	۲۸۲ ص. ۵/۲۱×۵/۱۴، ۵/۲۱ س.م.
شابک	978-622-255-431-6
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
یادداشت	کتاب حاضر به مناسبت سی‌امین سالگرد اینسارگ منتشر شده است.
یادداشت	کتاب حاضر ترجمه جلد دوم و سوم با عنوان "INSARAG guidelines 2020" است.
موضوع	امدادسانی بین‌المللی
موضوع	International relief
موضوع	گروه مشاوره جستجو و نجات بین‌المللی
موضوع	International Search and Rescue Advisory Group
موضوع	کمک‌های بشردوستانه
موضوع	Humanitarian assistance
موضوع	عملیات جستجو و نجات -- همکاری‌های بین‌المللی
موضوع	Search and rescue operations -- International cooperation
شناسه افزوده	اکبرلو، تورج، ۱۳۴۶-، مترجم
شناسه افزوده	مجتهد شبستری، علی‌اشرف، ۱۳۲۶-، گردآورنده
شناسه افزوده	سازمان ملل متحد. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه
شناسه افزوده	United Nations. Office for the Coordination of Humanitarian Affairs
شناسه افزوده	گروه مشاوره جستجو و نجات بین‌المللی
شناسه افزوده	International Search and Rescue Advisory Group
رده بندی کنگره	HV۵۵۴/۳
رده بندی دیویی	۳۶۳/۳۴۵۷۵
شماره کتابشناسی ملی	۸۴۲۹۹۶۴
اطلاعات رکورد کتابشناسی	فیبا

سی‌امین سالگرد اینسارگ

مجموعه دستورالعمل‌های اینسارگ (گروه مشورتی بین‌المللی جستجو و نجات)

به اهتمام: علی اشرف مجتهد شبستری - الناز فلاحي

مترجم: تورج اکبرلو

ویراستار فنی: حمید نظری تاج‌آبادی

ویراستار ادبی: فیروز سالاریان

ناظر ویراستار: مرتضی چشمه نور

صفحه آرا: حامد آریانی

طراح جلد: زهرا مهدوی

نوبت چاپ: چاپ اول تابستان ۱۴۰۰

ناشر: انتشارات پشתיبان

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

تلفن تماس: ۰۲۱-۸۶۰۳ ۶۴۲۳ - ۰۲۱-۸۶۰۳ ۶۴۲۸ - تلفکس: ۰۲۱-۸۶۰۳ ۶۴۲۸

صندوق پست الکترونیک: Pub.Poshtiban@chmail.ir

تارنمای انتشارات پشתיبان: www.PoshtibanPress.ir

فهرست مطالب

جلد ۱: سیاست‌گذاری	۱۲
فهرست اختصارات:	۱۳
پیشگفتار	۱۴
۱- مقدمه	۱۵
۲- اینساراگ	۱۶
۱-۲- اینساراگ چیست؟	۱۶
۲-۲- چشم‌انداز و نقش اینساراگ	۱۶
۳-۲- مأموریت اینساراگ	۱۷
۴-۲- ارزش‌ها، هنجارهای عملیاتی و اصول بشردوستانه	۱۷
۵-۲- ساختار و فرآیند کار	۱۸
۶-۲- عضویت	۲۲
۷-۲- مشارکتهای اینساراگ	۲۴
۸-۲- مروری بر دستورالعمل‌های اینساراگ	۲۵
۳- ظرفیت‌سازی و تقویت یوسار در سطح ملی	۲۵
۱-۳- چارچوب پاسخ یوسار	۲۶
۲-۳- ظرفیت‌سازی یوسار	۲۷
۳-۳- مأموریت‌های ارزیابی ظرفیت یوسار	۲۸
۴-۳- فرآیند ملی اعتبارسنجی	۲۸
۵-۳- فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ	۲۹
۶-۳- سازوکار ملی دریافت	۳۰
۴- عملیات بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)	۳۰
۱-۴- جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)	۳۰
۲-۴- چرخه بین‌المللی پاسخ یوسار	۳۱
۳-۴- دست‌اندرکاران و کنشگران عملیاتی	۳۲
۵- طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ از تیم‌های یوسار	۳۷
۱-۵- سابقه	۳۷
۲-۵- رده تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار	۳۷
۳-۵- طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ	۳۸
۶- نتیجه‌گیری	۴۰
ضمیمه‌ها	۴۱
ضمیمه «الف»: شرح وظایف رابطین اینساراگ	۴۱
ضمیمه «ب»: شرح وظایف رئیس جهانی، رؤسای منطقه‌ای و معاونان اینساراگ (سه‌گانه)	۴۲
ضمیمه «پ»: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵	۴۴
ضمیمه «ت»: یادداشت توضیحی درباره کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنمای اینساراگ	۴۴

جلد ۲: آمادگی و پاسخ (راهنمای الف: ظرفیت‌سازی) ۴۶

فهرست اختصارات ۴۷

۱- مقدمه ۴۸

۲- ظرفیت‌سازی محلی ۴۹

۱-۲- اولین پاسخ‌دهنده ۵۰

۲-۲- قابلیت‌های فنی نجات ۵۱

۳-۲- ملاحظات قبل از تشکیل تیم ۵۲

۴-۲- چگونگی تشکیل تیم فنی نجات ۵۴

۵-۲- الزامات و منابع بالقوه تأمین بودجه ۶۸

۶-۲- پرسنل و کارکنان ۷۰

۷-۲- مقررات و استانداردهای حاکم بر عملیات نجات فنی ۷۳

۸-۲- آموزش فنی نجات ۷۴

۳- ظرفیت‌سازی ملی ۷۶

۱-۳- چهارچوب پاسخ یوسار ۷۶

۲-۳- ایجاد ظرفیت ملی یوسار ۷۷

۳-۳- ایجاد زیرساختار ملی مدیریت و اداره یوسار ۷۹

۴-۳- ساختار و سازمان‌دهی تیم یوسار ۸۹

۵-۳- روش آموزش و توسعه یوسار ۹۴

۴- نتیجه‌گیری ۹۷

ضمیمه‌ها ۹۸

ضمیمه «الف»: نقشه راه ظرفیت ملی یوسار ۹۸

ضمیمه «پ»: حداقل سطوح عملیاتی اینساراگ، استانداردهای آموزش، معیارهای عملکرد و تجهیزاتی که برای تیم‌های یوسار به

کار می‌رود ۱۰۵

ضمیمه «ت»: واژه‌نامه اصطلاحات ۱۳۰

ضمیمه «ث»: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های اینساراگ اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵ ۱۳۹

جلد ۲: آمادگی و پاسخ (راهنمای ب: عملیات) ۱۴۲

فهرست اختصارات ۱۴۳

۱- مقدمه ۱۴۴

۲- چرخه پاسخ جهانی یوسار ۱۴۵

۳- نقش‌ها و مسئولیت‌ها در پاسخ یوسار بین‌المللی ۱۴۶

۱-۳- دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه ۱۴۶

۲-۳- تیم‌های ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل متحد ۱۴۶

۳-۳- دبیرخانه اینساراگ ۱۴۶

۴-۳- نظام کنترل و هشدار بلایای سازمان ملل متحد ۱۴۸

۵-۳- کشورهای آسیب‌دیده ۱۴۸

۶-۳- نهاد محلی مدیریت وضعیت اضطراری ۱۵۰

۷-۳- کشورهای کمک‌کننده: پاسخ‌دهنده‌های دوجانبه ۱۵۰

۱۵۱	۳-۸- تیم‌های بین‌المللی یوسار
۱۵۳	۳-۹- کارهای تیم یوسار در حین اعزام
۱۵۳	۳-۱۰- ملاحظات اخلاقی در یوسار بین‌المللی
۱۵۴	۴- جزئیات عملیات یوسار مطابق با چرخه پاسخ
۱۵۴	۴-۱- آمادگی
۱۵۵	۴-۲- تجهیز
۱۵۶	۴-۳- عملیات
۱۵۸	۴-۴- پایان عملیات
۱۵۹	۴-۵- پس از مأموریت
۱۶۰	۵- ساختار هماهنگی یوسار
۱۶۰	۵-۱- عوامل مرکزی هماهنگی
۱۶۰	۵-۲- مرکز پذیرش و اعزام
۱۶۱	۵-۳- فرآیند طرح‌ریزی یوسار
۱۶۱	۵-۴- سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ
۱۶۲	۵-۵- رویه هماهنگی یوسار
۱۶۶	۵-۶- کد شناسایی تیم یوسار
۱۶۶	۵-۷- سطوح ارزیابی، جست‌وجو و نجات
۱۷۲	۵-۸- تریاژ محیط کار
۱۷۴	۵-۹- مدیریت اطلاعات
۱۷۷	۶- سیستم علامت‌گذاری و علامت‌دهی اینساراگ
۱۷۷	۶-۱- سیستم علامت‌گذاری اینساراگ
۱۸۰	۶-۲- علامت‌گذاری تریاژ محیط کار
۱۸۴	۶-۳- علامت‌گذاری قربانی
۱۸۸	۶-۴- علامت‌دهی اینساراگ
۱۸۸	۷- عملیات مواد خطرناک
۱۸۸	۷-۱- مقدمه
۱۸۹	۷-۲- ملاحظات راهبردی
۱۸۹	۷-۳- ملاحظات عملیاتی
۱۸۹	۸- فراتر از آوار
۱۸۹	۸-۱- مفهوم
۱۸۹	۸-۲- زمینه
۱۹۱	ضمیمه‌ها
۱۹۱	ضمیمه الف: جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵
۱۹۲	ضمیمه ب: ضمیمه‌هایی که در www.insarag.org آمده است.
۱۹۵	جلد ۲: آمادگی و پاسخ (راهنمای پ: طبقه‌بندی و باز طبقه‌بندی خارجی اینساراگ)
۱۹۶	فهرست اختصارات
۱۹۷	۱- مقدمه

۱۹۷	۲- بررسی اجمالی طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ
۱۹۷	۲-۱- اهداف IEC/R
۱۹۸	۲-۲- هدف IEC/R
۱۹۸	۲-۳- زمان‌بندی کار IER
۱۹۸	۲-۴- قابلیت‌های تیم یوسار
۲۰۰	۲-۵- ارزیابی IEC/R
۲۰۱	۲-۶- دلایل بازطبقه‌بندی
۲۰۲	۲-۷- هزینه IEC/R
۲۰۲	۲-۸- فهرست راهنمای تیم‌های طبقه‌بندی‌شده
۲۰۲	۲-۹- روش تماس با دبیرخانه اینساراگ
۲۰۲	۳- دست‌اندرکاران IEC/R
۲۰۳	۳-۱- دبیرخانه اینساراگ
۲۰۴	۳-۲- رابط سیاست‌گذاری، عملیاتی و تیم یوسار اینساراگ
۲۰۴	۳-۳- طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R
۲۰۶	۳-۴- انتخاب و ارزشیابی طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R
۲۰۷	۳-۵- مربی و تیم مربی IEC/R
۲۰۸	۳-۶- پشتیبانی دوجانبه IEC/R تیم یوسار
۲۰۸	۳-۷- مشاوره خارجی برای پشتیبانی IEC/R
۲۰۸	۳-۸- مسئولیت‌های مربی
۲۰۹	۳-۹- ناظران IEC/R
۲۰۹	۴- سازمان حامی تیم یوسار
۲۰۹	۵- تیم یوسار
۲۰۹	۵-۱- تیم یوسار دولتی
۲۱۰	۵-۲- تیم یوسار سازمان غیردولتی
۲۱۰	۵-۳- تیم‌های ترکیبی دولتی و غیردولتی
۲۱۰	۵-۴- تیم‌های یوسار متشکل از چند سازمان
۲۱۰	۶- کنترل تمرین
۲۱۱	۷- فرآیند تقاضای IEC/R
۲۱۲	۷-۱- خلاصه پرونده شواهد
۲۱۲	۸- فرآیند ارزیابی IEC/R
۲۱۲	۸-۱- پرونده کامل شواهد
۲۱۴	۸-۲- تمرین IEC/R (تمرین میدانی)
۲۱۸	۹- برنامه IEC/R
۲۱۸	۹-۱- برنامه IEC/R
۲۲۷	۱۰- گزارش‌دهی IEC/R
۲۲۸	۱۰-۱- چک‌لیست IEC/R۲۰۲۰
۲۲۹	۱۰-۲- فرآیند درخواست تجدیدنظر
۲۲۹	۱۱- الزام گزارش‌دهی پاسخ تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار

۲۲۹	۱-۱۱- گواهی IEC/R
۲۲۹	۲-۱۱- بازوبند IEC/R
۲۲۹	۳-۱۱- فهرست راهنمای تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار
۲۳۰	۴-۱۱- بئر مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار
۲۳۰	۱۲- تعهدات تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار
۲۳۱	۱۳- IEC/R های مشترک
۲۳۲	۱۴- نتیجه‌گیری
۲۳۳	۱۵- ضمیمه‌ها
۲۳۳	ضمیمه الف: شرح وظایف کادر IER/C
۲۴۷	ضمیمه ب: برنامه زمانی دوساله IEC/R
۲۵۱	ضمیمه پ: جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵
۲۵۲	ضمیمه ت: ضمیمه در www.insarag.org آمده است

۲۵۵	جلد ۳: راهنمای عملیات میدانی
۲۵۶	فهرست اختصارات
۲۵۷	۱- مقدمه
۲۵۸	۲- چک‌لیست‌ها
۲۵۸	۳- مدیریت
۲۵۸	۳-۱- تجهیز
۲۶۰	۳-۲- عملیات
۲۶۲	۳-۳- پایان عملیات
۲۶۳	۳-۴- پس از مأموریت
۲۶۴	۴- جست‌وجو
۲۶۴	۴-۱- تجهیز
۲۶۵	۴-۲- عملیات
۲۶۶	۴-۳- پایان عملیات
۲۶۶	۴-۴- پس از مأموریت
۲۶۷	۵- نجات
۲۶۷	۵-۱- تجهیز
۲۶۷	۵-۲- عملیات
۲۶۸	۵-۳- پایان عملیات
۲۶۸	۵-۴- پس از مأموریت
۲۶۹	۶- پزشکی
۲۶۹	۶-۱- پزشکی
۲۷۰	۶-۲- عملیات
۲۷۲	۶-۳- پایان عملیات
۲۷۳	۶-۴- پس از مأموریت
۲۷۳	۷- تدارکات

۲۷۳	۱-۷- تجهیزات
۲۷۵	۲-۷- عملیات
۲۷۶	۳-۷- پایان عملیات
۲۷۶	۴-۷- پس از مأموریت
۲۷۷	۸- ایمنی و امنیت
۲۷۷	۱-۸- تجهیز
۲۷۸	۲-۸- عملیات
۲۷۹	۳-۸- پایان عملیات
۲۷۹	۴-۸- پس از مأموریت
۲۷۹	۹- عملیات مواد خطرناک
۲۸۰	۱-۹- ملاحظات دیگر
۲۸۲	ضمیمه‌ها
۲۸۲	ضمیمه «الف»: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های ۲۰۲۰-۲۰۱۵
۲۸۳	ضمیمه «ب»: ضمیمه‌هایی که در www.insarag.org آمده است

سی امین سالگرد اینساراگ
(گروه مشورتی بین المللی جست و جو و نجات)
آمادگی و پاسخ

مجموعه دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰

جلد ۱: سیاست‌گذاری

فهرست اختصارات:

BoO	پایگاه عملیات
ERS	بخش پاسخ اضطراری
EMT	تیم پزشکی اضطراری
GDACS	سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا
GRG	گروه بازنگری دستورالعمل‌ها
HNPW	شبکه‌های بشردوستانه و هفته مشارکت‌ها
IEC	طبقه‌بندی خارجی (گروه مشورتی جست‌وجو و نجات)
IER	بازطبقه‌بندی خارجی (گروه مشورتی جست‌وجو و نجات)
IRNAP	فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ
INSARAG	گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ)
ISG	گروه راهبری اینساراگ
LEMA	نهاد محلی مدیریت وضعیت اضطراری
NAP	فرآیند ملی اعتبارسنجی
NGOs	سازمان‌های غیردولتی
OCHA	دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه
OSOCC	مرکز هماهنگی عملیات در محل
RDC	مرکز پذیرش و اعزام
RSB	شعبه پشتیبانی از عملیات پاسخ
UCC	واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری
USAR	جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)
UN	سازمان ملل متحد
UNDAC	تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک)
VOSOCC	مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

پیشگفتار

گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ) در سال ۱۹۹۰ میلادی به منظور تسهیل هماهنگی بین تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) پدید آمد. این تیم‌ها خود را برای کمک به کشورها در زمان بروز وقایع ویرانگر و منجر به ریزش آوار که عمدتاً ناشی از زلزله هستند، آماده نگه می‌دارند. این گروه از زمان تأسیس خود هرگز از پای ننشسته است و همواره استانداردهای کیفی و روش‌های جهانی خود را برای نجات جان بیشتر به کار گرفته است.

اینساراگ به الگویی برای کمک‌های بشردوستانه تبدیل شده است و بیش از ۹۰ کشور و سازمان عضو این گروه هستند. در حال حاضر بیش از ۵۶ تیم بین‌المللی در طبقه‌بندی خارجی اینساراگ سازمان ملل متحد^۱ قرار دارند. قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره تقویت اثربخشی و هماهنگی کمک تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (۲۰۰۲ م)، زمینه پیشرفت زیادی را در جهت آمادگی، هماهنگی و پاسخ مؤثر در سه دهه اخیر فراهم کرده است.

در سال ۲۰۲۰ میلادی، «گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات» سی‌امین سال کمک‌های نجات‌بخش خود را جشن گرفت. هدف این شبکه هماهنگی با محیط همیشه در حال تغییر پاسخ است تا به هماهنگی آمادگی، مدیریت و فراهم کردن پاسخ‌های بشردوستانه کمک کند.

ما مشتاق دریافت همیاری شما هستیم. مشارکت ما و پشتیبانی کشورهای عضو امری ضروری برای موفقیت شبکه «گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات» است.

با سپاس

مارک لوکوک

معاون دبیر کل در امور بشردوستانه و هماهنگ‌کننده امداد اضطراری

۱- مقدمه

راهنمای گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ) شامل سه جلد است. جلد اول: سیاست‌گذاری، جلد دوم: آمادگی و پاسخ و جلد سوم: راهنمای عملیات میدانی.

این راهنما شامل موارد زیر است:

جلد اول: سیاست‌گذاری است که روش کار اینساراگ را در عملیات بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) همراه با سیاست‌گذاری مربوطه توضیح می‌دهد:

- اینساراگ و روش کار آن.
- نقش کشورهای آسیب‌دیده و کشورهایی که به پاسخ بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری کمک می‌کنند.
- ساختن ظرفیت ملی برای جست‌وجو و نجات شهری.
- سیستم طبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱ و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۲.

این جلد با هدف راهنمایی تصمیم‌گیرندگان کشورهای عضو، رابطین در سیاست‌گذاری، سازمان‌های منطقه‌ای، حامیان مالی و سایر کسانی است که باید ظرفیت و توانمندی خود را برای پذیرش و استقرار تیم‌های جست‌وجو و نجات شهری و تیم‌های بشردوستانه در زمان وقوع سوانح مدیریت و حفظ کنند.

جلد دوم و سه راهنمای آن شامل مطالب زیر است:

جلد دوم: آمادگی و پاسخ، راهنمایی و روش‌های عملی برای تیم‌های جست‌وجو و نجات شهری ارائه می‌دهد. این جلد روش، حداقل استانداردها و رویه‌های درست ایجاد و حفظ تیم جست‌وجو و نجات شهری را توضیح می‌دهد. این راهنما دستورالعمل‌های حفظ مهارت‌ها، آمادگی عملیاتی و الزامات طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی را نیز ارائه می‌دهد. این جلد با هدف رابط عملیاتی کشور عضو اینساراگ و رابط تیم جست‌وجو و نجات شهری تدوین شده است.

جلد دوم: آمادگی و پاسخ شامل سه راهنما است:

- راهنمای «الف»: ساختن ظرفیت و توانمندی.
- راهنمای «ب»: عملیات.

1. IEC

2. IER

- راهنمای «پ»: طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ.

جلد سوم: راهنمای عملیات میدانی، اطلاعات میدانی و تاکتیکی اجمالی را ارائه می‌دهد و باید به‌راحتی در دسترس همه اعضای تیم جست‌وجو و نجات شهری پاسخگو در آموزش و مأموریت‌ها قرار گیرد.

این جلد از راهنما به شکل چک‌لیست تهیه شده و نمونه‌ای برای اعضای اینساراگ است و تیم‌ها و سازمان‌ها می‌توانند کتاب راهنمای خود را از روی آن تدوین کنند.

توجه: راهنمای اینساراگ، مطالب کتابخانه فنی و یادداشت‌های راهنمای مکمل درباره مسائل فنی که از سوی گروه‌های کار اینساراگ و مؤسسات مربوطه تدوین شده است، به‌صورت آنلاین در وبسایت www.insarag.org در دسترس است.

هدف دستورالعمل‌های اینساراگ

این سند بین‌المللی روشی را برای راهنمایی کشورهای آسیبدیده از حوادث غیرمترقبه منجر به فروریزی ساختمان‌ها در مقیاس بزرگ و تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری در کشور آسیبدیده فراهم می‌کند. این دستورالعمل‌ها نقش سازمان ملل متحد را نیز در کمک به کشورهای آسیبدیده از حوادث غیرمترقبه برای ایجاد هماهنگی در محل نشان می‌دهد. این روش که تحت عنوان راهنمای اینساراگ تعریف شده است، فرآیندی را برای آمادگی، همکاری و هماهنگی شرکت‌کنندگان ملی و بین‌المللی ارائه می‌دهد. به این ترتیب این راهنما باید موجب افزایش درک و شناخت کشور آسیبدیده در همه سطوح دولت شود، مبنی بر اینکه چگونه می‌توانند از کمک‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری برای ارتقای پاسخگویی در سطح ملی بهره بگیرند و مؤثرترین شکل استفاده از منابع را تضمین کنند.

۲- اینساراگ

۲-۱- اینساراگ چیست؟

اینساراگ در سال ۱۹۹۰ میلادی در پی ابتکارات تیم‌های بین‌المللی تخصصی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) تشکیل شد که در زلزله سال ۱۹۸۵ میلادی مکزیک و زلزله سال ۱۹۸۸ میلادی ارمنستان باهم همکاری کردند. اینساراگ یک شبکه بشردوستانه بین دولتی از مدیران سوانح، مسئولین دولتی، سازمان‌های غیردولتی و متخصصان یوسار است که زیر چتر سازمان ملل متحد کار می‌کند و در حیطه اختیارات خود به اجرای راهبرد بین‌المللی کاهش بلایا کمک می‌کند.

۲-۱-۱- قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل

اینساراگ در سال ۲۰۰۲ میلادی تصویب قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد را درباره «تقویت، اثربخشی و هماهنگی کمک‌های بین‌المللی یوسار» به دست آورد. این قطعنامه موجب پیشرفت زیادی در فعالیت‌های اینساراگ شد و تمرکز این شبکه را بر موارد زیر ممکن ساخت:

- استاندارد‌های کیفی.
- ارسال و دریافت تدارکات از سوی کشورهای عضو.
- تسهیل دسترسی.
- هماهنگی نظام‌ها.

۲-۲- چشم‌انداز و نقش اینساراگ

چشم‌انداز اینساراگ نجات حیات انسان‌ها با ارتقای کارایی، افزایش کیفیت و هماهنگی بین تیم‌های ملی و بین‌المللی یوسار بر اساس پیروی از دستورالعمل‌ها و روش‌های مشترک است.

نقش اینساراگ آماده‌سازی، تجهیز منابع و هماهنگی مؤثر و اصولی کمک‌های بین‌المللی یوسار در پشتیبانی از کشور

آسیب‌دیده در سوانح منجر به ریزش آوار و پشتیبانی از ایجاد ظرفیت در سطح بین‌المللی، منطقه‌ای و ملی است. اینساراگ این اهداف خود را با انجام کارهای زیر دنبال می‌کند:

- ایجاد و ارتقای استانداردهای مشترک برای کمک‌های یوسار، روش‌ها و ابزارهای هماهنگی و پروتکل‌های تجهیز منابع و تبادل اطلاعات بین ذی‌نفعان.
- ارتقای همکاری و مبادله تجارب بین‌المللی با مشارکت کشورهای عضو، سازمان‌های غیردولتی و طرفین در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی.

بیانیه هیوگو اینساراگ در سال ۲۰۱۰ میلادی درباره «به رسمیت شناختن و تقویت استانداردهای عملیاتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات» است که در اولین جلسه جهانی «اینساراگ» به تصویب رسید و انگیزه‌ای تازه به همراه راهنمایی برای اینساراگ فراهم کرد و با تأکید بر لزوم تقویت ظرفیت پاسخ در سطح ملی، توصیه کرد که ایجاد ظرفیت ملی، محلی و جمعی امری حیاتی برای پاسخ مؤثر است.

به دنبال این بیانیه، بیانیه ابوظبی اینساراگ در سال ۲۰۱۵ میلادی به تصویب رسید که درباره «تقویت استانداردهای آمادگی و پاسخ عملیات ملی و بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری» است و دستورالعمل‌های بازنگری شده و به‌روزشده اینساراگ را در سال ۲۰۱۵ میلادی تصدیق کرد. این بیانیه از همه تیم‌های یوسار و نهادهای مربوطه که در سطح بین‌المللی به زلزله‌ها پاسخ می‌دهند، دعوت کرد که از روش‌های کلی هماهنگی میدانی استفاده کرده و به آن پایبند باشند.

۲-۳- مأموریت اینساراگ

گروه راهبری اینساراگ^۱ مأموریت اینساراگ را در انجام کارهای زیر مقرر می‌کند:

- عملیات طبق اصول بشردوستانه که هسته اصلی اقدام بشردوستانه را تشکیل می‌دهد.
- انجام مؤثرتر فعالیت‌های آمادگی و پاسخ اضطراری و در نتیجه نجات جان تعداد بیشتری از انسان‌ها، کاهش آسیب‌ها و به حداقل رساندن پیامدهای ناگوار.
- بهبود کارایی و همکاری بین تیم‌های بین‌المللی یوسار در آواربرداری در محل سوانح، از جمله با مدیریت فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی.
- تقویت ظرفیت‌ها و فعالیت‌های ملی یوسار که برای بهبود آمادگی جست‌وجو و نجات در کشورهای مستعد سوانح طراحی شدند و در نتیجه اولویت‌بندی کشورهای در حال توسعه از طریق کمک به کشورهای عضو در تدوین فرآیندهای طبقه‌بندی تیم یوسار در سطح ملی.
- ایجاد روش‌ها و نظام‌های بین‌المللی برای هماهنگی پایدار بین تیم‌های ملی یوسار که در سطح بین‌المللی فعالیت می‌کنند.
- توسعه روش‌ها، دستورالعمل‌ها و تجارب برتر و تقویت همکاری بین سازمان‌های علاقه‌مند در مرحله امداد رسانی به فوریت‌ها.

۲-۴- ارزش‌ها، هنجارهای عملیاتی و اصول بشردوستانه

اینساراگ مطابق با اصول بشردوستانه فعالیت می‌کند که هسته اصلی اقدام بشردوستانه را تشکیل می‌دهد.

پیروی از استانداردها و روش‌های مشترک: اعضای اینساراگ متعهد می‌شوند از دستورالعمل‌ها و روش اینساراگ به‌عنوان روش‌ها و حداقل استانداردهای جهانی عملیاتی و قابل بررسی مستقل بر اساس دانش کارشناسی و تجربه مبتنی بر شواهد پیروی کنند. شبکه اینساراگ همواره توسعه این استانداردها و روش‌ها را از طریق یادگیری مشترک و مداوم دنبال می‌کند.

فراگیر بودن: اینساراگ دولت‌ها، سازمان‌های دولتی، سازمان‌های غیردولتی و متخصصان آماده‌سازی برای پاسخ به سوانح را گرد هم می‌آورد. اینساراگ کشورهای مستعد سوانح و کشورها یا سازمان‌های دارای ظرفیت پاسخ برای یوسار را تشویق می‌کند که به این شبکه بپیوندند. اینساراگ بر اهمیت آگاهی جنسیتی و ملاحظات مربوطه در حین کار در نواحی آسیب‌دیده از سوانح تأکید دارد.

حرفه‌ای بودن: اینساراگ استانداردهای مسئولیت‌پذیری، حرفه‌ای و اخلاقی را در میان تیم‌های یوسار و دست‌اندرکاران ارتقا می‌دهد.

احترام به تفاوت‌ها: اینساراگ روش‌های عملیاتی متفاوت تیم‌های یوسار را در دستیابی به اهداف مشترک و بر اساس اصول و حداقل استانداردهای مورد توافق شبکه اینساراگ می‌پذیرد و به آن‌ها احترام می‌گذارد.

حساسیت فرهنگی: اینساراگ آگاهی تیم‌های بین‌المللی یوسار را در مورد تفاوت‌های فرهنگی ارتقا می‌دهد و از آن‌ها می‌خواهد به این تفاوت‌ها احترام بگذارند تا تیم‌های بین‌المللی یوسار بتوانند به شیوه‌ای مؤثرتر با سایر عوامل ملی و بین‌المللی همکاری کنند.

فعالیت نیازمحور: تجهیز منابع و استقرار تیم‌های بین‌المللی یوسار تنها زمانی پشتیبانی می‌شود که ظرفیت‌های کشور آسیب‌دیده از سوانح تحت تأثیر فوریت ناشی از ریزش آوار تحلیل رفته باشد و مسئولین آن کشور نسبت به پذیرش کمک‌های بین‌المللی موافقت کنند. به علاوه، نوع کمک‌های بین‌المللی نیز بر اساس نیازهای کشور آسیب‌دیده و نه منابع موجود، خواهد بود.

هماهنگی: اینساراگ ساختارهای مورد توافق بین‌المللی برای هماهنگی را که از سوی دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه^۱ مدیریت و حمایت می‌شود، ارتقا داده، از هماهنگی روش‌ها و توسعه ظرفیت‌ها پشتیبانی می‌کند و از طریق هماهنگی در پاسخ به وضعیت‌های اضطراری به کشورهای عضو و کشورهای آسیب‌دیده کمک می‌کند.

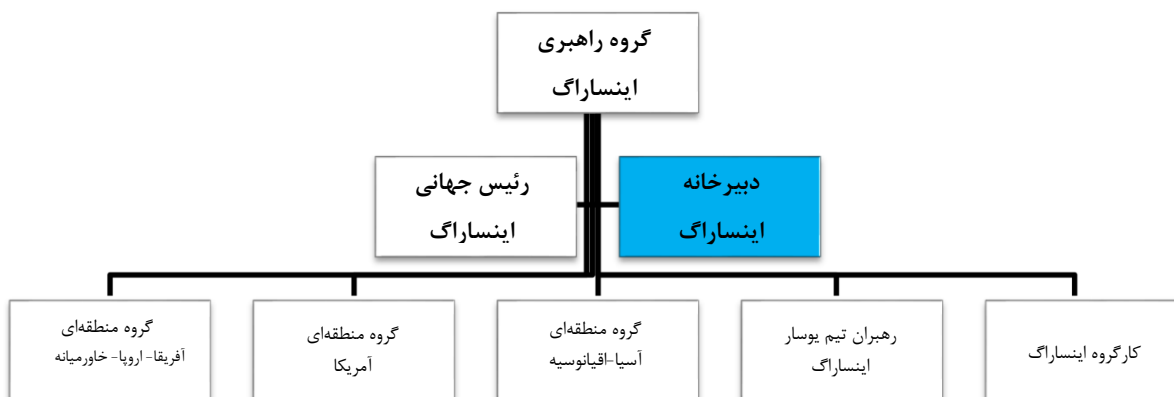
قابلیت پیش‌بینی: اینساراگ قابلیت پیش‌بینی در عملیات پاسخ با جست‌وجو و نجات را بر اساس ظرفیت‌های موجود در زمان نیاز و در رابطه با هماهنگی زیرساخت‌های موجود در محل برای تضمین مؤثرترین شیوه استفاده از امکانات موجود در رابطه با نیازهای بشردوستانه تعیین شده ارتقا می‌دهد.

۲-۵- ساختار و فرآیند کار

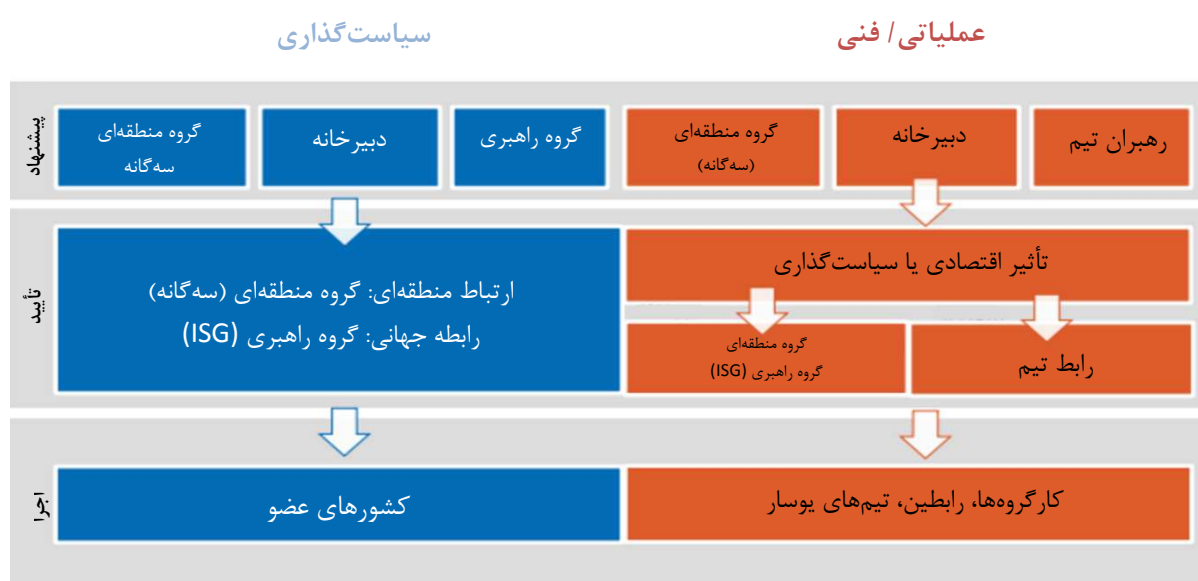
۲-۵-۱- ساختار اینساراگ

اینساراگ از گروه راهبری، سه گروه منطقه‌ای و دبیرخانه و همچنین از رهبران تیم یوسار و گروه‌های کار تشکیل شده است (رجوع کنید به شکل ۱). رئیس جهانی که فرآیند تصمیم‌گیری را هماهنگ می‌کند در شکل ۲ توصیف شده است. این ساختار چهارچوبی را برای تصمیم‌گیری و فرآیندهای مرتبط فراهم می‌کند که از سوی گروه راهبری در سال ۲۰۱۳ میلادی تصویب شدند.

این ساختار امکان دستیابی به اهداف اینساراگ را در سطح منطقه‌ای تضمین می‌کند، در عین حال مالکیت کامل را تضمین می‌کند و اطمینان می‌دهد که دستیابی به اهداف در راستای بهترین تجاربی است که از سوی شبکه جهانی تعریف شده و مورد توافق قرار گرفتند.

شکل ۱. ساختار سازمانی اینساراگ

شکل ۲. فرآیند تصمیم‌گیری اینساراگ

۲-۵-۲- گروه راهبری اینساراگ

گروه راهبری اینساراگ گروهی با جلسات علنی است که ریاست آن را رئیس جهانی بر عهده دارد و رابطین سیاست گذاری همه کشورهای عضو مسائل مربوط به سیاست گذاری را بحث و بررسی می‌کنند. اعضای گروه راهبری عبارت‌اند از:

- رئیس جهانی اینساراگ.
- رئیس و معاون هریک از گروه‌های منطقه‌ای.
- دبیرخانه اینساراگ.
- روسای کارگروه‌ها.
- رابط سیاست گذاری کشورهای عضو اینساراگ (نماینده).
- نماینده تیم سازمان غیردولتی طبقه‌بندی‌شده از سوی اینساراگ (نماینده).
- نماینده‌ای از سوی گروه رهبران تیم اینساراگ.
- فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر.

جلسه گروه راهبری اینساراگ هر سال در طول هفته مشارکت‌ها و شبکه‌های بشردوستانه^۱ در ژنو برگزار می‌شود. جلسه گروه راهبری اینساراگ شامل جلسه‌ای متشکل از رؤسای منطقه‌ای و جهانی است. در این جلسه رؤسای گروه‌های جهانی، منطقه‌ای و کار و دبیرخانه اینساراگ باهم ملاقات می‌کنند تا تصمیمات سال گذشته را نهایی و برای مجمع عمومی گروه راهبری اینساراگ آماده کنند. در مجمع عمومی گروه راهبری اینساراگ، رؤسای جهانی، منطقه‌ای و گروه‌های کار، دبیرخانه اینساراگ و رابطین سیاست‌گذاری اینساراگ با نمایندگانی از تیم‌ها و شرکای یوسار اینساراگ گرد هم می‌آیند تا روند کارهای سال گذشته را بحث و بررسی کنند و برای سال بعد تصمیم‌گیری کنند.

تصمیمات گروه راهبری اینساراگ با اتفاق نظر از سوی رابطین سیاست‌گذاری اتخاذ می‌شوند.

۲-۵-۳- جلسات منطقه‌ای اینساراگ

جلسات منطقه‌ای اینساراگ جلسات علنی هستند که ریاست آن‌ها را رئیس منطقه‌ای بر عهده دارد. رابطین سیاست‌گذاری، عملیاتی و تیمی کشورهای عضو منطقه‌ای به این جلسات دعوت می‌شوند. ممکن است سازمان‌های مردم‌نهاد منطقه‌ای یا مسئولین نیز از سوی ریاست جلسات دعوت شوند. این جلسات (در دستور کار مربوطه) بر اساس مسائل سیاست‌گذاری و عملیاتی طبقه‌بندی می‌شوند. مسائل سیاست‌گذاری فقط با رابطین سیاست‌گذاری بحث و بررسی می‌شوند و مسائل عملیاتی با رابطین عملیاتی و رابطین تیم بحث و بررسی می‌شوند. تصمیم‌گیری منطقه‌ای بر اساس اتفاق نظر رابطین سیاست‌گذاری و رابطین عملیاتی صورت می‌گیرد.

۲-۵-۴- جلسات رهبران تیم اینساراگ

جلسات رهبران تیم اینساراگ، جلسات علنی هستند و رابطین تیم و رهبران تیم مسائل عملیاتی و فنی را در این جلسات بحث و گفت‌وگو می‌کنند. رهبران تیم نماینده‌ای را از طرف خود برای گروه راهبری اینساراگ منصوب یا بازمنصوب می‌کنند.

۲-۵-۵- دبیرخانه اینساراگ

دبیرخانه اینساراگ در دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه^۲ واقع شده است که واحدی در دبیرخانه سازمان ملل متحد است و وظیفه تجهیز منابع بین‌المللی و هماهنگی کارهای بشردوستانه چندجانبه را در پاسخ به وضعیت‌های اضطراری بر عهده دارد. دبیرخانه اینساراگ در بخش پاسخ به وضعیت‌های اضطراری^۳ قرار دارد که بخشی از شعبه پشتیبانی از عملیات پاسخ^۴ دفتر هماهنگی ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه در ژنو محسوب می‌شود. شعبه پشتیبانی از عملیات پاسخ، سازوکار ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک) را نیز مدیریت می‌کند.

دبیرخانه ارتباط مستقیم بین زنجیره‌های جهانی و منطقه‌ای، رابطین اینساراگ، تیم‌های یوسار و شبکه اینساراگ را فراهم می‌کند. این دبیرخانه همه جلسات اینساراگ، از جمله جلسات گروه منطقه‌ای، کارگاه‌ها، تمرینات طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی برای تیم‌های یوسار و رویدادهای آموزشی را با همکاری کشورهای میزبان سازمان‌دهی می‌کند.

دبیرخانه مسئول مدیریت و نگهداری وبسایت اینساراگ (www.insarag.org) نیز هست. این سایت شامل راهنمای یوسار برای اعضای اینساراگ و تیم‌های آن‌ها است.

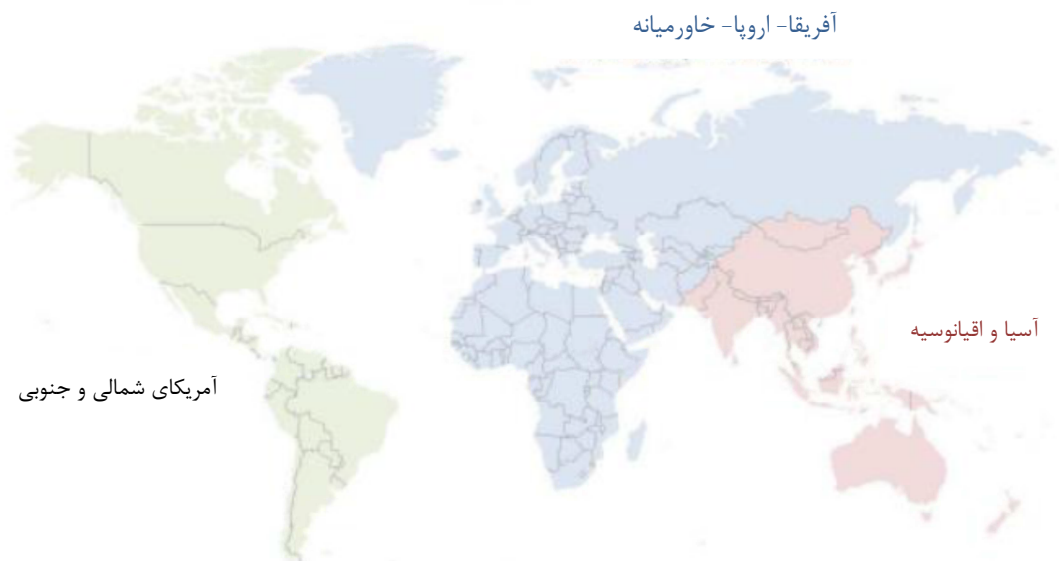
دبیرخانه اجرای پروژه‌های مرتبط و تأییدشده از سوی گروه راهبری اینساراگ را نیز تسهیل می‌کند.

۲-۵-۶- گروه‌های منطقه‌ای اینساراگ

سه گروه منطقه‌ای اینساراگ عبارت‌اند از:

-
1. HNPW
 2. OCHA
 3. ERS
 4. RSB

- منطقه آفریقا - اروپا - خاورمیانه.^۱
- منطقه آمریکای شمالی و آمریکای جنوبی.^۲
- منطقه آسیا و اقیانوسیه.^۳

شکل ۳. گروه‌های منطقه‌ای اینساراگ

این گروه‌ها هر سال باهم ملاقات می‌کنند تا آمادگی خود را در پاسخ به سوانح در سطح ملی و منطقه‌ای و به منظور پاسخ یوسار تقویت کنند. گروه‌های منطقه‌ای اجرای سیاست‌های راهبردی گروه راهبری را تضمین می‌کنند و اطلاعات مربوطه را از کشورهای عضو شرکت‌کننده گردآوری می‌کنند تا به گروه راهبری ارائه دهند.

هر گروه منطقه‌ای با نظامی سه‌گانه اداره می‌شود که شامل یک رئیس و دو معاون است و متشکل از رئیس آینده و رئیس سابق هستند. دوره کار آن‌ها یک‌ساله است و نماینده منطقه خود در گروه راهبری محسوب می‌شوند. رابطین سیاست‌گذاری و عملیاتی و رابطین تیم یوسار نماینده کشورها و سازمان‌های عضو در گروه‌های منطقه‌ای محسوب می‌شوند (رجوع کنید به جزئیات مربوطه در ضمیمه ب).

گروه‌های منطقه‌ای مسئول اجرای تصمیمات گروه راهبری در سطح منطقه‌ای و اجرای برنامه کار سالانه در سطح منطقه و فعالیت‌های برنامه‌ریزی‌شده برای منطقه هستند. این گروه‌ها همراه با دبیرخانه همکاری نزدیکی با دفاتر منطقه‌ای و کشوری دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه دارند تا اجرای راهبردها، برنامه‌ها و اولویت‌های این دفتر را در منطقه تضمین کنند. به‌علاوه، آن‌ها ایجاد گروه‌های فرمان منطقه‌ای از طرف‌های همکاری را نیز در صورت نیاز تأیید می‌کنند.

گروه‌های فرمان منطقه‌ای از طرف‌های همکاری در مناطقی تشکیل می‌شوند که به دلیل وجود مشترکات جغرافیایی، فرهنگی و زبانی، تشکیل چنین گروه‌هایی موجب تضمین اجرای مؤثر مأموریت اینساراگ می‌شود.

از سال ۲۰۱۰ میلادی در کوبه ژاپن و هر پنج سال یک‌بار، همه گروه‌های منطقه‌ای در مجمع عمومی اینساراگ به منظور تقویت شبکه جهانی گرد هم می‌آیند تا از هماهنگی شبکه با رویدادهای جهانی که به‌سرعت در حال تغییر و تحول است، اطمینان حاصل کنند.

1. AEME

2. Americas

3. A-P

۲-۵-۷- کارگروه های اینساراگ

کارگروه ها در صورت نیاز به درخواست گروه راهبری، گروه های منطقه ای، یا جلسه رهبران تیم یوسار تشکیل می شوند و تشکیل آن ها مستلزم تأیید گروه راهبری و پشتیبانی سازمان های حامی است. هدف کارگروه ارائه راه حل هایی برای مسائل فنی خاص است. هر کارگروه شرح وظایفی دارد که بازتابی از اقدامات مورد انتظار در یک بازه زمانی خاص است. هر کارگروه یک رئیس و دو یا سه عضو از هر منطقه دارد تا یک چشم انداز جهانی درباره مسائل فنی و عملیاتی مطرح شده در جلسات رهبران تیم یوسار را تضمین کند.

ممکن است کارگروه به دبیرخانه پیشنهاد کند که یکی از اعضای تیم یوسار که دارای تجربه و مهارت های مرتبط با مسئله مورد بررسی است، با گروه همکاری کند. دبیرخانه انتخاب این گروه ها را با مشورت رئیس منطقه ای و جهانی تسهیل کرده، به برقراری شرح وظایف کمک و بازه زمانی را برای انجام کار مشخص می کند.

کارگروه ها تشویق می شوند که مدل کار با ریاست مشترک را اتخاذ کنند و برای اعضای واجد شرایط تیم های دیگر در طبقه بندی و بازطبقه بندی اینساراگ فرصتی برای مشارکت و همکاری در فرآیند فراهم کنند. کارگروه با اتمام وظایف محوله به کار خود خاتمه می دهد. در جلسه سالانه ژنو، گروه راهبری در مورد تمدید مأموریت کارگروه تصمیم می گیرد.

۲-۵-۸- رهبران تیم یوسار اینساراگ

رهبران تیم یوسار شبکه ای از متخصصان ملی و بین المللی با تجربه یوسار هستند که به حوادث ریزش آوار و در صورت نیاز، به سوانح دیگر پاسخ می دهند. این شبکه از رهبران تیم یوسار و رابطین عملیاتی اینساراگ کشورهای عضو تشکیل می شود. از این شبکه خواسته می شود تا افرادی را برای شرکت در کارگروه ها معرفی کند، در انجام فعالیت های دیگر اینساراگ، از جمله ظرفیت سازی، کمک کند و به طور کل به روند توسعه اینساراگ نیز کمک کند.

گروه کارشناسی در جلسه رهبران تیم اینساراگ ملاقات می کنند تا بهترین تجارب، نظرات فنی و مسائل عملیاتی خود را با یکدیگر در میان بگذارند و درباره آن ها بحث و گفت و گو کنند. اطلاعات، توصیه ها و تجارب رهبران تیم یوسار در بهبود توانمندی های روش کار اینساراگ در پاسخ منطقه ای و بین المللی یوسار بکار گرفته می شود. به رهبران تیم توصیه می شود اطلاعات فنی و بهترین تجارب خود را از طریق مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل^۱ باهم در میان بگذارند.

۲-۶- عضویت

عضویت در اینساراگ برای همه کشورهای عضو، سازمان های غیردولتی و سازمان های دخیل در فعالیت های یوسار و بر اساس توصیه و تصویب دولت های متبوع آن ها امکان پذیر است. به علاوه، اینساراگ همکاری نزدیک خود با سازوکارهای منطقه ای را حفظ می کند.

از کشورهای عضو اینساراگ دعوت می شود در جلسات گروه منطقه ای اینساراگ و رهبران تیم یوسار شرکت کنند و در کارگروه هایی که از کارشناسان مناسب معرفی شده از سوی رهبران تیم و گروه های منطقه ای بوده و از سوی سازمان های حامی پشتیبانی می شوند، شرکت کنند.

کشورهای عضو از طریق وبسایت اینساراگ و پلتفرم های هشدار سوانح و اشتراک اطلاعات، نظیر سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلافاصله^۲ که شامل مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل هست، به ابزارهای اینساراگ برای اشتراک اطلاعات و دانش دسترسی پیدا می کنند.

به کشورهای عضو اینساراگ که تیم های بین المللی یوسار دارند، توصیه می شود طبقه بندی خارجی اینساراگ را انجام دهند، اما

1. VOSOC

2. GDACS

این کار برای عضویت در شبکه اینساراگ الزامی نیست. در ابتدای کار بهتر است تیم‌ها فرآیند ملی اعتبارسنجی^۱ و فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ^۲ را انجام دهند. برای جزئیات بیشتر، رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای الف: ظرفیت‌سازی.

۲-۶-۱- الزامات

به منظور بهبود آمادگی و پاسخ، اعضای اینساراگ اطلاعات و بهترین تجربیات خود را با اعضای دیگر اینساراگ و تیم‌های یوسار از جمله تیم‌هایی که در حال ایجاد توانمندی پاسخ خود هستند یا برای طبقه‌بندی^۳ آماده می‌شوند، به اشتراک می‌گذارند. به اعضای اینساراگ توصیه می‌شود در جلسات منطقه‌ای اینساراگ، تمرینات شبیه‌سازی شده پاسخ به زلزله و سایر گردهمایی‌ها مانند جلسات تیم یوسار شرکت فعال داشته باشند و به این جلسات و کارگروه‌ها کمک کنند. همچنین به اعضای اینساراگ توصیه می‌شود با اعزام کارشناسان فنی مناسب، از ابتکارات و نوآوری‌های اینساراگ نظیر مأموریت‌های ارزیابی ظرفیت و تمرینات منطقه‌ای حمایت کنند.

۲-۶-۲- رابطین سیاست‌گذاری و عملیاتی (ملی) و رابطین تیم یوسار

توصیه می‌شود که همه کشورهای عضو در تعیین نقاط ارتباطی سیاست‌گذاری و عملیاتی برای تبادل مناسب و مؤثر اطلاعات مطابق با ساختار ملی مدیریت پاسخ به سوانح مشارکت کنند. همچنین توصیه می‌شود هر تیم یوسار مسئولی را برای کار در نهاد رابط تیم یوسار تعیین کند. در مرحله آماده‌سازی و پاسخ، رابطین اینساراگ به‌عنوان ارتباط و کانال اصلی مبادله اطلاعات بین کشور عضو و شبکه اینساراگ عمل می‌کنند. این مسئله در پاسخ به وضعیت‌های اضطراری اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا جریان مؤثر مبادله اطلاعات بین کشور آسیب‌دیده و نهادهای بین‌المللی و بالقوه پاسخ را تضمین می‌کند. سازمان‌های منطقه‌ای، بین دولتی و بین‌المللی شرکت‌کننده در اینساراگ نیز بهتر است یک نقطه ارتباطی^۴ تعیین کنند.

رابط سیاست‌گذاری (ملی)

رابط سیاست‌گذاری نقطه ارتباطی اصلی بین دبیرخانه و جامعه گسترده‌تر اینساراگ است. این شخص توانمندی کشورهای عضو را در ارائه یا دریافت کمک‌های یوسار نمایندگی می‌کند. رابط عملیاتی نیز بر اساس نیاز مساعدت می‌کند. رابط سیاست‌گذاری معمولاً در نهاد یا سازمان مرکزی ساختار ملی مدیریت سوانح یا در سازمان‌های مسئول همکاری بین‌المللی و پاسخ بشردوستانه فعالیت می‌کند و نماینده کشور عضو در مسائل سیاست‌گذاری یوسار در گروه منطقه‌ای و در صورت لزوم، در گروه راهبری اینساراگ محسوب می‌شود.

رابط عملیاتی (ملی)

معمولاً مسئولیت‌های یوسار بخشی از کارهای روزانه رابط عملیاتی محسوب می‌شود. رابط عملیاتی نماینده کشور عضو در مسائل عملیاتی یوسار در جلسات اینساراگ (جلسات رهبران تیم و جلسات منطقه‌ای)، کارگروه‌ها و رویدادها است.

رابط تیم

رابط تیم یوسار همیشه عضوی از مدیریت تیم یوسار است. وی مسئول برقراری ارتباط با رابطین ملی (سیاست‌گذاری و عملیاتی) است و پیروی تیم یوسار از دستورالعمل‌های اینساراگ و استانداردهای حداقل را در آمادگی و پاسخ تضمین می‌کند.

مسئولیت‌های رابطین اینساراگ را می‌توان تضمین مبادله و ارزیابی اطلاعات در سطوح مناسب در مرحله آمادگی و پاسخ درباره مسائل یوسار، از جمله ظرفیت‌سازی، آموزش، مسائل سیاست‌گذاری، درخواست یا پذیرش کمک، تجهیز منابع و فراهم

1. NAP

2. IRNAP

3. IEC

4. POC

کردن کمک‌های بین‌المللی توصیف کرد. رابطین باید هزینه‌های مشارکت و همکاری در حمایت از رویدادها و برنامه کار اینساراگ را در برنامه‌ریزی سالانه بودجه در نظر بگیرند.

تعیین رابطین سیاست‌گذاری و عملیاتی با صلاحدید دولت و در راستای ساختار مدیریت پاسخ به سوانح انجام می‌گیرد و نقطه ارتباطی بین دولت و شبکه اینساراگ، ازجمله دبیرخانه اینساراگ و گروه‌های منطقه‌ای و راهبری محسوب می‌شوند. از کشورهای عضو خواسته می‌شود انتصاب رابطین خود در اینساراگ را به دبیرخانه اینساراگ اطلاع دهند و هنگام تغییر رابطین، اطلاعات خود را به‌روز کنند (رجوع کنید به حیطه اختیارات رابطین اینساراگ در ضمیمه «الف»).

۲-۶-۳- وبسایت اینساراگ و فهرست راهنمای یوسار

وبسایت اینساراگ اطلاعات کلی اینساراگ و خلاصه‌ای از رویدادهای قبلی و فعالیت‌های آینده را به اشتراک می‌گذارد. فهرست راهنمای یوسار اینساراگ یک پایگاه اطلاعاتی منحصربه‌فرد است و جزئیات همه کشورها و سازمان‌های عضو اینساراگ و تیم‌های یوسار آن‌ها را در برمی‌گیرد. این راهنما حاوی جزئیات رابطین سیاست‌گذاری، عملیاتی و تیم یوسار نیز می‌باشد. راهنمای یوسار تیم‌های یوسار را به گروه‌های زیر طبقه‌بندی کرده است:

- طبقه‌بندی اینساراگ: تیم‌های سبک، متوسط و سنگین در طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ.
- طبقه‌بندی بر اساس فرآیند ملی اعتبارسنجی و فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ: تیم‌های ملی سبک، متوسط یا سنگین.
- تیم‌های دولتی و سازمان‌های غیردولتی که هنوز طبقه‌بندی نشده‌اند.

تیم‌ها برای اینکه بخشی از راهنمای یوسار باشند باید از سوی رابطین سیاست‌گذاری کشور خود تأیید شوند. تیم‌ها می‌توانند از طریق رابط سیاست‌گذاری مربوطه خود به دبیرخانه درخواست ثبت‌نام دهند. پس از ثبت تیم، رابط عملیاتی کشورهای عضو، اطلاعات ورودی تیم را به‌روز می‌کند.

توجه: راهنمای یوسار در وبسایت www.insarag.org قابل دسترسی است.

۲-۶-۴- یادداشت‌های راهنما و کتابخانه فنی مرجع

یادداشت‌های راهنما و کتابخانه فنی مرجع اینساراگ دو زیرساخت برای مدیریت «زنده» دانش هستند که در وبسایت www.insarag.org قابل دسترسی هستند.

اسناد کامل اینساراگ مانند ضمیمه‌های کتاب‌های راهنما، چک‌لیست‌های طبقه‌بندی/بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ و راهنمای هماهنگی یوسار^۱، در زیرعنوان یادداشت‌های راهنما قرار می‌گیرند و کتابخانه فنی مرجع مخزنی از اطلاعات و دانش درباره بهترین تجربی است که اشتراک آن‌ها از سوی رابط عملیاتی ملی مربوطه و کارگروه مربوطه اینساراگ تأیید شده است (برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه «ت»: یادداشت توضیحی درباره کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنمای اینساراگ).

توجه: اطلاعاتی که در کتابخانه فنی مرجع به اشتراک گذاشته می‌شود، تجارب خوبی هستند که برای تیم‌های خاصی مفید و مؤثرند. دبیرخانه اینساراگ و مؤلفان مسئولیتی در این رابطه در قبال کاربران ندارند و به کاربران قویاً توصیه می‌شود که در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر درباره اسناد راهنما، با مؤلفان تماس بگیرند.

۲-۷- مشارکت‌های اینساراگ

اینساراگ همیاری خود با طرف‌های مرتبط را به منظور تقویت همکاری در آماده‌سازی و پاسخ گسترش می‌دهد. هدف از گسترش همکاری، تجهیز منابع و هماهنگی کار سازمان‌های بین‌المللی مختلف برای پشتیبانی، همکاری و مبادله اطلاعات به

روشی مفید برای هر دو طرف است. اینساراگ همکاری نزدیکی با نهادهای دیگر نظیر فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر^۱، تیم‌های تمرین حفاظت از غیرنظامیان اتحادیه اروپا و سازمان بین‌المللی دفاع غیرنظامی^۲ را دارد. این مشارکت‌ها موجب تجدید توانایی تیم‌های یوسار برای آمادگی و پاسخ متخصصان و افراد حرفه‌ای باتجربه در آمادگی برای مقابله با سوانح شده است.

در سال ۲۰۱۹ میلادی، اینساراگ مشارکت‌هایی را با سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)، پلیس بین‌الملل (اینترپل) و به‌ویژه با واحد شناسایی قربانیان حوادث غیرمترقبه^۳ و سازمان آتش‌نشانی آمریکا^۴ آغاز کرد. اهداف اصلی این مشارکت‌ها عبارت‌اند از: همیاری در گسترش اهداف سازمان‌ها به‌گونه‌ای که با مبادله اطلاعات و دستورالعمل‌ها مکمل هم باشند؛ یافتن زمینه مشترکی برای آمادگی و پاسخ و انجام فعالیت‌ها و تمرینات گروهی.

از زمان برگزاری اولین هفته مشارکت‌ها و شبکه‌های بشردوستانه، اینساراگ حضور فعال در این رویداد داشته و چندین جلسه را در طول این هفته سازمان‌دهی می‌کند تا امکان اشتراک تجارب در تمام شبکه اینساراگ فراهم شود. در نتیجه این هفته فرصتی برای گردهمایی کارشناسان و تصمیم‌گیری درباره آینده اینساراگ است و فرصتی برای خوشامدگویی به شرکای جدید است (برای جزئیات بیشتر درباره همکاری با شرکا، رجوع کنید به نقش‌های اینساراگ در www.insarag.org).

۲-۸- مروری بر دستورالعمل‌های اینساراگ

برای تسهیل بهبودی مداوم در تیم‌های طبقه‌بندی‌شده و حفظ هماهنگی اینساراگ با محیطی که به‌سرعت در حال تغییر است، دستورالعمل‌های اینساراگ هر پنج سال یکبار از سوی گروه بازنگری دستورالعمل‌های اینساراگ^۵ مورد بررسی و بازنگری قرار می‌گیرد.

هدف اصلی این بازنگری این است که محصول نهایی باید به جای تغییر و تحول، سیر تکامل را در عمل منعکس کند، فناوری‌ها و پیشرفت‌های جدید را شامل شود و تکیه‌گاه و مرجعی آسان برای سیاست‌گذاری باشد و مرجعی نیز برای تصمیم‌گیرندگان و تیم‌های یوسار در آموزش، آمادگی و عملیات میدانی باشد.

گروه بازنگری دستورالعمل‌های اینساراگ با دستور مجمع جهانی اینساراگ تشکیل شده است و هر پنج سال یکبار کار بررسی و بازنگری دستورالعمل‌های اینساراگ را انجام می‌دهد. اعضای این گروه از هر سه منطقه اینساراگ، کارگروه‌های موجود و دبیرخانه اینساراگ هستند.

گروه بازنگری بر دستورالعمل اینساراگ در طول دوره کار خود، همکاری نزدیکی با سایر گروه‌ها دارند و بازخوردی از جامعه اینساراگ را از طریق کانال‌های مختلف نظیر کنفرانس آنلاین و جلسات منطقه‌ای و جلسه رهبران تیم ارائه می‌دهند. روند بازنگری در جلسه سالانه گروه راهبری اینساراگ دنبال می‌شود و نسخه نهایی از سوی گروه راهبری اینساراگ تأیید می‌شود تا در مجمع جهانی اینساراگ ارائه شود.

۳- ظرفیت‌سازی و تقویت یوسار در سطح ملی

در هنگام بروز سوانح و بلایا، مردم ابتدا از جامعه و دولت خود انتظار کمک دارند، سپس به کمک‌های کشورهای همسایه و سازمان‌های منطقه‌ای چشم می‌دوزند. کمک‌های بین‌المللی سومین سطح از کمک‌های بشردوستانه است که برای کارهای

1. IFRC

2. ICDO

3. DVI

4. OAF/OBA

5. GRG

تخصصی مانند جست‌وجو و امداد و نجات پیچیده پس از زلزله به آن‌ها رجوع می‌شود. قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد توصیه می‌کند که کشورها ظرفیت پاسخ جست‌وجو و نجات شهری خود را تقویت کنند تا بتوانند از همان ابتدا هرگونه پیامد احتمالی را در نظر بگیرند. این قطعنامه می‌گوید اولین و مهم‌ترین مسئولیت هر کشوری مراقبت از قربانیان سوانح و وضعیت‌های اضطراری در قلمرو خود است. کشورها باید توانایی شروع، سازمان‌دهی، هماهنگی و ارائه کمک‌های بشردوستانه را در زمان نیاز در قلمرو خود داشته باشند. به‌علاوه، این قطعنامه خواستار تقویت همیاری بین کشورها در سطح منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای جهت آمادگی و پاسخ به سوانح و توجه ویژه به ظرفیت‌سازی در همه سطوح است. بنابراین کشورها باید ظرفیت ملی مؤثر و پایداری برای جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) و نظام مدیریت بحران داشته باشند و سپس به دنبال توسعه توانایی خود در سطح بین‌المللی، یعنی تشکیل تیمی در طبقه‌بندی خارجی اینساراک باشند. در ادامه مطلب، راهنمایی اینساراک برای کشورهای عضو درباره ظرفیت‌سازی در سطح ملی توضیح داده شده است. این موضوع در جلد دوم، راهنمای الف: ظرفیت‌سازی، به تفصیل بررسی شده است.

۳-۱- چارچوب پاسخ یوسار

چارچوب پاسخ یوسار (رجوع کنید به شکل ۴) بر این اساس است که کارهای مربوط به جست‌وجو و نجات در طول زمان و به‌صورت پیوسته انجام می‌گیرند و بلافاصله پس از وقوع حادثه ریزش آوار در مقیاس بزرگ آغاز می‌شوند. کار نجات بلافاصله با هجوم عابران برای کمک شروع می‌شود. سپس در عرض چند دقیقه خدمات فوریت‌های محلی پاسخ می‌دهد. منابع نجات منطقه‌ای و کشوری نیز در عرض چند ساعت برای کمک‌رسانی می‌رسند و تیم‌های نجات بین‌المللی نیز در عرض چند روز پس از وقوع سانحه و با درخواست رسمی سوی کشور آسیب‌دیده برای کمک‌های بین‌المللی وارد عمل می‌شوند.

چارچوب پاسخ اینساراک همه سطوح پاسخ را در برمی‌گیرد. این سطوح با اقدامات فوری جامعه پس از وقوع یک سانحه آغاز می‌شود، سپس خدمات فوریت‌های محلی وارد عمل می‌شود و پس از آن، تیم‌های نجات در سطح ملی اقدام به کمک می‌کنند. پاسخ تیم‌های بین‌المللی یوسار از کوشش‌های نجات در سطح ملی پشتیبانی می‌کند. اضافه شدن هریک از این سطوح کمک‌رسانی به افزایش توانمندی و ظرفیت کلی امداد و نجات کمک می‌کند، اما باید با سطح فعلی پاسخ به سانحه ادغام شده و آن را پشتیبانی کند. برای اطمینان از قابلیت همکاری سطوح مختلف پاسخ یوسار، باید روش کار، زبان فنی و اطلاعات بین همه سطوح چارچوب پاسخ یوسار مشترک بوده و به اشتراک گذاشته شود.

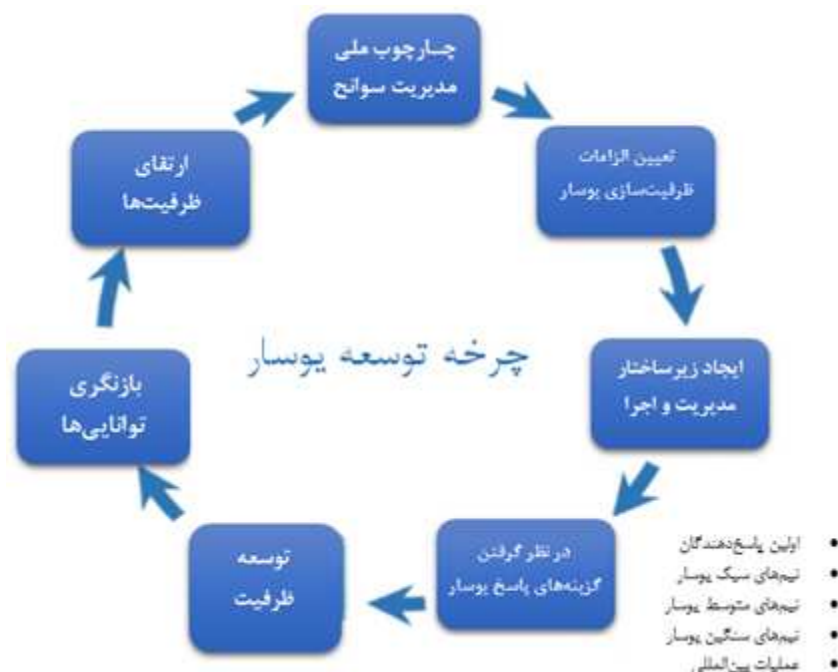

شکل ۱. چارچوب پاسخ یوسار اینساراگ

توجه: قویاً به کشورهای عضو توصیه می‌شود که در گام نخست با استفاده از چک‌لیست ارزیابی ظرفیت اینساراگ برای تیم‌های یوسار در سطح ملی، ظرفیت خود را در پاسخ یوسار ارزیابی کنند و استانداردهای یوسار را در سطح ملی به کار گیرند و سازوکارهای خود را بر اساس تجربه و دستورالعمل‌های اینساراگ هماهنگ سازند (رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای الف: ظرفیت‌سازی).

۳-۲- ظرفیت‌سازی یوسار

ظرفیت‌سازی یوسار فرآیندی برای ایجاد چهارچوبی جهت مدیریت قوی و پایدار سوانح با توانمندی یوسار است. کشورها باید توانایی استفاده مؤثر از ظرفیت خود را داشته باشند و بتوانند کمک‌های بین‌المللی را در پاسخ خود در سطح ملی ادغام کنند. ظرفیت‌سازی باید هر پنج جزء توانایی یوسار را پوشش دهد، یعنی مدیریت، جست‌وجو، نجات، پزشکی و تدارکات. به کشورهایی که در پی ظرفیت‌سازی یوسار هستند، توصیه می‌شود چرخه توسعه یوسار را دنبال کنند (رجوع کنید به شکل ۵).

شکل ۵. چرخه توسعه یوسار

۳-۳- مأموریت های ارزیابی ظرفیت یوسار

برای پشتیبانی کشورها و سازمان ها در پاسخ به ظرفیت سازی یوسار در سطح ملی، دبیرخانه اینساراگ با درخواست دولت مربوطه مأموریت های ارزیابی ظرفیت یوسار اینساراگ را تسهیل می کند. برای این منظور، دبیرخانه اینساراگ هماهنگی لازم را بین کشور درخواست کننده و کارشناسان شبکه اینساراگ یوسار فراهم می کند که از سوی دولت ها و سازمان های متبوع خود پشتیبانی می شوند.

هدف از مأموریت های ارزیابی ظرفیت یوسار شناسایی ظرفیت های موجود و تعیین ظرفیت های لازم مطابق با اهداف و نیازهای یوسار در یک کشور است. با این کار شکاف بین ظرفیت موجود و ظرفیت لازم مشخص می شود که این به نوبه خود به انجام ابتکاراتی در جهت ظرفیت سازی برای یوسار کمک می کند.

شبکه اینساراگ دسترسی منحصربه فردی را به مجموعه ای از کارشناسان مجرب یوسار فراهم می کند که می توانند ظرفیت های موجود را ارزیابی کرده، نیازها را مدیریت کنند و توصیه هایی را در رابطه با اجرای نوآوری های ظرفیت سازی برای یوسار ارائه دهند. به کشورهای مستعد سوانح توصیه می شود این موضوع را در جلسات منطقه ای خود مطرح کنند و درخواست پشتیبانی کنند.

۳-۴- فرآیند ملی اعتبارسنجی^۱

یکی از جنبه های بسیار مهم ظرفیت سازی در سطح ملی، ایجاد یک فرآیند ملی اعتبارسنجی برای تیم های یوسار است. کشورها می توانند با این فرآیند، استانداردهای ملی خود را ایجاد، مدیریت و نظارت کنند و از دستورالعمل های اینساراگ در ایجاد نظام پاسخ یوسار در سطح ملی پیروی کنند. اعتبارسنجی ملی فرآیندی است که دستاورد استانداردهای ملی توسط یک نهاد اعتبارسنجی (مسئولین ذی صلاح کشوری) تأیید می شود.

1. NAP

به کشورها توصیه می‌شود فرآیندهای اعتبارسنجی در سطح ملی را بر اساس شرایط کشور خود ایجاد کنند. شکل ۶ فرآیند ایجاد نظام پایدار برای اعتبارسنجی را نشان می‌دهد.

فرآیند ملی اعتبارسنجی^۱

درخواست تیم

- خودارزیابی
- تصمیم داخلی از سوی مدیریت تیم برای درخواست
- درخواست از نهاد اعتبارسنجی
- انتصاب یک ناظر (کسی که نباید ارتباطی با تیم درخواست‌کننده داشته باشد)
- تعهد مدیریت تیم، ناظر و نهاد اعتبارسنجی به بازه زمانی مورد توافق
- توسعه و آموزش تیم
- تکمیل مجموعه شواهد و ارائه آن

بازرسی و ارزیابی

- بازرسی اجرایی در سطح ملی بر اساس مجموعه شواهد
- بررسی مجموعه شواهد در صورت نیاز
- بررسی ظرفیت تیم در پایگاه تیم
- تمرین میدانی
- گزارش نهاد اعتبارسنجی بر اساس نتایج فرآیند بازرسی و ارزیابی و توصیه‌ها

اعتبارسنجی

- شناسایی و تأیید اعتبارسنجی
- ایجاد فهرست راهنمای تیم ملی یوسار پس از اولین اعتبارسنجی ملی یک تیم
- افزودن تیم‌های تأییدشده به فهرست راهنمای تیم ملی یوسار

اعتبارسنجی مجدد

- فرآیند منظم اعتبارسنجی مجدد
- تعداد دفعات انجام این اعتبارسنجی مجدد تنها از سوی یک نهاد مسئول کشوری تعیین می‌شود.

شکل ۶: فرآیند ملی اعتبارسنجی

برای اطلاعات بیشتر درباره ظرفیت‌سازی یوسار در سطح ملی، رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای «الف»: ظرفیت‌سازی

۳-۵- فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ^۲

فرآیندهای ملی اعتبارسنجی اینساراگ از طریق یک فرآیند مقرر و تعیین‌شده (شامل روش‌ها، معیارها و مراحل،

1. NAP

2. IRNAP

چکلیست‌های تأیید اعتبار و روش ارزشیابی) بر اساس فرآیند اعتبارسنجی اینساراگ مورد تأیید قرار می‌گیرد. به مناطق توصیه می‌شود برای خود گروه پشتیبانی فنی^۱ و گروه تشخیص فنی^۲ تشکیل دهند، زیرا این فرآیند بر اساس بررسی دقیق انجام می‌شود.

در سطح جهانی، هر فرآیند ملی اعتبارسنجی که از سوی دبیرخانه اینساراگ مطابق با استانداردهای اینساراگ مورد قبول قرار گیرد، فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ محسوب می‌شود. کشورهای عضوی که فرآیند اعتبارسنجی آن‌ها از سوی اینساراگ تأیید شده است، می‌توانند تیم‌های اعتبارسنجی شده استاندارد در سطح ملی ایجاد کنند.

شکل ۷. بازوبند تیم ملی اعتبار یافته یوسار

کشورهای عضوی که اعتبارسنجی انجام می‌دهند باید تیم‌های ملی خود را که موفق به اعتبارسنجی شده‌اند به دبیرخانه اینساراگ گزارش کنند که جزئیات مربوطه به آن در راهنمای یوسار اینساراگ به‌روز می‌شود. (برای اطلاعات بیشتر درباره ظرفیت‌سازی ملی یوسار و فرآیند اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ، رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای «الف»: ظرفیت‌سازی).

۳-۶- سازوکار ملی دریافت

برای کشورها مهم است که به‌عنوان بخشی از ظرفیت‌سازی و توانمندسازی خود یک سازوکار دریافت ایجاد کنند تا تصمیم‌گیری در مورد شناسایی، درخواست و قبول به‌موقع کمک‌های بین‌المللی را تسهیل کند. چنین سازوکاری با تحلیل مخاطره‌پذیری‌ها در سطح ملی و شناسایی خلأهای موجود موجب تقویت ظرفیت مدیریت سوانح در کشور می‌شود. این سازوکار هماهنگی در دریافت و استقرار کمک‌های بین‌المللی (تیم‌های یوسار، تدارکات و ...) را نیز در جاهای از پیش تعیین‌شده (در مرزها، فرودگاه‌ها، بندرها و ...) افزایش می‌دهد و اولویت‌ها را برای گزارش به جامعه بین‌الملل مشخص می‌کند. بهتر است کشورها در ایجاد چنین سازوکاری به قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد رجوع کنند که می‌گوید، «کشور آسیب‌دیده نقش اولیه را در شروع، سازمان‌دهی، هماهنگی و اجرای کمک‌های بشردوستانه در درون قلمرو خود دارد».

۴- عملیات بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)

۴-۱- جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)

یوسار شامل به‌کارگیری روش هماهنگ و استانداردشده برای یافتن محل، خارج کردن و پایدارسازی ابتدایی افرادی است که به دلیل وقوع حوادث غیرمترقبه مانند زلزله و ریزش آوار در فضایی بسته یا زیر آوار به دام افتاده‌اند. این می‌تواند توسط سوانح، رانش زمین، حوادث و اقدامات عمدی باشد.

1. TSG

2. TRG

هدف از عملیات جست‌وجو و نجات این است که بیشترین تعداد ممکن از افراد به دام افتاده در کوتاه‌ترین زمان ممکن نجات یابند و درعین حال به خطر افتادن امدادگران نیز به حداقل برسد.

۴-۲- چرخه بین‌المللی پاسخ یوسار

پاسخ بین‌المللی یوسار مراحل زیر را شامل می‌شود و مجموع این مراحل چرخه پاسخ یوسار نامیده می‌شود:

- **مرحله ۱- آماده‌سازی:** مرحله آماده‌سازی دوره زمانی بین پاسخ‌ها به سوانح است. در این مرحله تیم‌های یوسار و کشورهای آسیب‌دیده، آموزش و تمریناتی را برگزار می‌کنند، درس‌هایی را که از تجارب قبلی خود آموخته‌اند، مرور می‌کنند، رویه‌های عملیاتی استاندارد را به‌روز می‌کنند و برای پاسخ در آینده برنامه‌ریزی می‌کنند.
- **مرحله ۲- تجهیز منابع:** مرحله تجهیز منابع بلافاصله پس از وقوع یک سانحه آغاز می‌شود. تیم‌های بین‌المللی یوسار برای پاسخ به سانحه آماده می‌شوند و برای سفر و اعزام به کشور آسیب‌دیده که درخواست کمک‌های بین‌المللی کرده است، آماده می‌شوند.
- **مرحله ۳- عملیات:** مرحله عملیات دوره‌ای است که تیم‌های یوسار عملیات خود را در کشور آسیب‌دیده انجام می‌دهند. این مرحله با رسیدن تیم به مرکز پذیرش و اعزام در کشور آسیب‌دیده شروع می‌شود، سپس تیم در مرکز هماهنگی یوسار یا مرکز هماهنگی عملیات در محل ثبت‌نام می‌کند و عملیات را مطابق با اهداف نهاد مدیریت محلی سوانح اجرا می‌کند. وقتی دستور توقف عملیات برای تیم یوسار صادر می‌شود، این مرحله پایان می‌یابد.
- **مرحله ۴- پایان عملیات:** مرحله پایان عملیات زمانی است که به تیم‌های بین‌المللی یوسار دستور می‌دهند که به عملیات خود خاتمه دهند. تیم‌های یوسار عقب‌نشینی را آغاز و خروج خود را از طریق واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری هماهنگ می‌کنند و سپس از طریق مرکز پذیرش و اعزام از کشور سانحه‌دیده باز می‌گردند.
- **مرحله ۵- پس از مأموریت:** مرحله پس از مأموریت بلافاصله پس از بازگشت تیم یوسار به کشور خود است. در این مرحله تیم یوسار باید گزارش پس از مأموریت خود را تنظیم کرده و ارائه دهد و مروری بر عملیات داشته باشد تا اثربخشی و کارایی کلی را برای پاسخ به سوانح آینده بهبود دهد. شکل ۸ چرخه پاسخ بین‌المللی یوسار اینساراگ را نشان می‌دهد.

شکل ۸. چرخه پاسخ بین‌المللی جست‌وجو و نجات اینساراگ.

۴-۳- دست اندرکاران و کنشگران عملیاتی

۴-۳-۱- کشورهای آسیب دیده

کشورهای آسیب دیده کشورهایی هستند که دچار حوادث ناگهانی می شوند و ممکن است به کمک های بین المللی یوسار نیاز داشته باشند. آن ها باید چندین اقدام را در چرخه پاسخ انجام دهند.

در زمان وقوع بلایایی مانند زلزله، دستیابی سریع به قربانیان به دام افتاده و آسیب دیده اولویت اصلی یک عملیات موفق نجات محسوب می شود. کشورهایی که احتمال وقوع چنین بلایایی در آن ها بالا است، باید سازوکاری برای پاسخ به این سوانح در سطح ملی داشته باشند تا بتوانند در ساعات اولیه بر اساس پاسخ و ارزیابی های اولیه تصمیم گیری کرده و اعلام کنند آیا اوضاع وخیم است یا نه و در صورت نیاز، حکم به پشتیبانی فوری از تیم های بین المللی یوسار را صادر کند.

اعلامیه هیوگو اینساراک در سال ۲۰۱۰ میلادی «از کشورهای بلاخیز دعوت می کند کمک های ویژه تیم های طبقه بندی شده بر اساس طبقه بندی و بازطبقه بندی خارجی اینساراک را با در اولویت قرار دادن دسترسی این تیم ها در نظر بگیرند و کمک کنند در مرحله حیات بخش جست و جو و نجات در هنگام پاسخ به زلزله یا حوادث دیگری که منجر به ریزش سازه ها می شود، به تفاوت قابل توجهی در پاسخ دست یابند».

کشورهای آسیب دیده باید به عنوان اولویت اول، اطلاعات مربوط به وسعت وضعیت اضطراری، کارهایی که در پاسخ به سانحه در سطح ملی انجام شده و الزامات بالقوه یوسار را به موقع فراهم کنند و مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل را _ چه توسط کشور آسیب دیده یا دبیرخانه اینساراک - به روزرسانی کنند.

کشورهای آسیب دیده می توانند از طریق دفتر هماهنگ کننده مقیم سازمان ملل متحد، دفتر منطقه ای یا کشوری ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (وچا) یا مستقیماً از طریق دبیرخانه اینساراک یا به صورت دوجانبه به کشورهایی که با آن ها توافقنامه ای دارند، درخواست رسمی کمک دهند. در صورت درخواست دوجانبه، بهتر است کشورهای آسیب دیده با دبیرخانه اینساراک هماهنگ کنند و الزامات پاسخ را به دبیرخانه اطلاع دهند. وجود چارچوب و سازوکاری برای دریافت کمک های بین المللی در کشور آسیب دیده به عنوان بخشی از ظرفیت سازی حائز اهمیت است و توانایی جذب کمک های بسیاری از نهادهای مسئول و هماهنگی منابع، پرسنل و سگ های زنده یاب را در کشور فراهم می کند.

کشورها می توانند با توجه به نیازها در پاسخ به سوانح، تیم های ویژه یوسار را در سطح سبک، متوسط یا سنگین درخواست کنند. چنین درخواستی باید در کوتاه ترین زمان ممکن پس از حادثه در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل مطرح شود. یکی از مسئولیت های اصلی کشور آسیب دیده این است که در زمان بروز بلایا اطمینان حاصل کند که نهاد مدیریت محلی سوانح به وظیفه خود عمل می کند و نقش اصلی خود را در شروع، هماهنگی و سازمان دهی کمک های بشردوستانه در قلمرو کشور ایفا می کند و مسئولیت کلی خود در صدور دستور، هماهنگی و مدیریت عملیات پاسخ را انجام می دهد. برای این منظور باید مراکز پذیرش و اعزام آماده و عملیاتی باشند، جایی برای پایگاه های عملیات وجود داشته باشد یا مرکز هماهنگی عملیات در محل و واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری برنامه ریزی شده باشد.

کشور آسیب دیده اولین تیم اینساراک را مستقر یا پشتیبانی می کند تا مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری نیز ایجاد شود. سپس آن ها ارزیابی های لازم را انجام می دهند و اولویت ها را شناسایی می کنند و بهترین نقاط را برای استقرار تیم های بین المللی تعیین می کنند تا کمبودها برطرف شود یا عملیات ملی نجات تقویت شود. بخش های مقدماتی را می توان در مرحله آماده سازی نیز ایجاد کرد.

زمانی که دیگر نیازی به کمک های بین المللی نیست، کشور آسیب دیده اتمام عملیات یوسار را از طریق نهاد مدیریت محلی سوانح و پس از مشورت با دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه یا تیم اونداک اعلام می کند.

به کشورهایی که احتمال وقوع چنین سوانحی در آن ها وجود دارد، قویاً توصیه می شود ابتدا ظرفیت پاسخ یوسار در سطح ملی

را مطابق با دستورالعمل‌های اینساراگ ایجاد کنند.

۴-۳-۲- کشورهای کمک‌کننده: پاسخ‌دهندگان دوجانبه

بسیاری از کشورها، سازمان‌ها و سازمان‌های غیردولتی ظرفیت‌های آماده به کار دارند (مثل تیم‌های یوسار اینساراگ، تیم‌های پزشکی اضطراری) که می‌توانند با اطلاعیه کوتاهی برای کمک به سوانح در کشورهای آسیب‌دیده اعزام شوند. آن‌ها ممکن است کمک‌های خود را به صورت دوجانبه با کشور آسیب‌دیده یا از طریق یک سازمان منطقه‌ای مانند اتحادیه اروپایی یا اتحادیه ملل آسیای جنوب شرقی هماهنگ کنند.

ممکن است کشور عضو یا سازمان عضو بخواهد از طریق آژانس‌های سازمان ملل متحد یا سازمان‌های غیردولتی پشتیبانی خود را ارائه دهد. شرکای بشردوستانه در داخل کشور نیز معمولاً برای پشتیبانی از کشور آسیب‌دیده فرآیندی برای هماهنگی (مثلاً از طریق بخش‌ها و خوشه‌ها) ایجاد می‌کنند.

بسیاری از کمک‌های بین‌المللی در سوانح مهم به صورت دوجانبه هماهنگ می‌شوند و معمولاً مسئولین کشور آسیب‌دیده آن‌ها را مدیریت می‌کند. توصیه می‌شود همه کشورها کمک‌های خود را از طریق زیرساخت‌های بین‌المللی نیز که برای این منظور ایجاد شدند، هماهنگ سازند، مانند مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و مرکز هماهنگی عملیات در محل / واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری یا بخش‌ها (خوشه‌های) خاص.

کشورهای کمک‌کننده عضو در زمینه اینساراگ کشورهایی هستند که تیم‌های یوسار مناسبی برای استقرار در کشور حادثه‌دیده دارند تا کمک‌های لازم یوسار را برای نجات جان انسان‌ها فراهم کنند.

اعلامیه هیوگو اینساراگ در سال ۲۰۱۰ میلادی «از همه تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری در زلزله می‌خواهد از روش‌های هماهنگی میدانی دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا)، به‌ویژه روش‌هایی که در دستورالعمل‌ها و روش اینساراگ آمده است، پیروی کرده و کارهای خود را بر اساس راهنمایی مرکز پذیرش و اعزام و مرکز هماهنگی عملیات در محل / واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری که از طرف سازمان ملل متحد در محل حادثه مستقر شده‌اند، هماهنگ کنند» و از طرح همه‌جانبه پاسخ دولت پشتیبانی کنند.

۴-۳-۳- تیم‌های یوسار طبقه‌بندی‌شده از سوی اینساراگ

تیم‌های یوسار طبقه‌بندی‌شده از سوی اینساراگ دارایی‌های جامعه بین‌المللی محسوب می‌شوند که فعالیت‌های جست‌وجو و نجات شهری را در پاسخ به سوانح منجر به ریزش سازه‌ها انجام می‌دهند.

تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار با حفظ توانمندی خود در وضعیت آماده‌باش برای اعزام سریع بین‌المللی حاضر می‌شوند. در حین انجام عملیات، تیم‌ها عملیات فنی را مطابق با دستورالعمل‌های اینساراگ انجام می‌دهند، عملیات را با مرکز هماهنگی عملیات در محل / واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری هماهنگ می‌کنند و پاسخ خود را با نیازهای اولویت‌بندی‌شده کشور آسیب‌دیده تطبیق می‌دهند (برای اطلاعات بیشتر درباره وظایف، ساختار و فرآیند هماهنگی یوسار، رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای «ب»: عملیات).

۴-۳-۴- قابلیت‌های تیم یوسار

تیم‌های یوسار یک نظام چندمخاطره‌ای محسوب می‌شوند که برای پاسخ به حوادث ناشی از ریزش سازه‌ها در یک محیط شهری به وقوع پیوسته‌اند.

تیم‌های یوسار در محل ریزش سازه‌ها عملیات جست‌وجو و نجات را انجام داده و مراقبت پزشکی اضطراری برای مردم به دام افتاده ارائه می‌دهند. این تیم‌ها مجهز به ابزارهای جست‌وجو (سگ‌ها و لوازم الکترونیکی) هستند تا افرادی را که زنده مانده‌اند، پیدا کنند. آن‌ها باید به تأسیساتی مانند آب و برق نیز دسترسی داشته باشند و آن‌ها را کنترل کنند و مواد خطرناک را شناسایی کنند. آن‌ها سازه‌های تخریب‌شده را ارزیابی و تثبیت می‌کنند. این تیم‌ها می‌توانند خود را با محیط‌های چالش‌برانگیز

نیز سازگار کنند و از کارهای ارزیابی، آواربرداری، جست و جوی قربانیان، ارزیابی و درمان پزشکی پشتیبانی کنند. به کشورهای بلاخیز و کشورهای عضو توصیه می شود ظرفیت های تیم یوسار را در سطح ملی بر اساس نیازهای محلی و به نحو مناسب، با استفاده از دستورالعمل های اینساراک استاندارد سازند و فرآیندهایی برای طبقه بندی تیم یوسار در سطح ملی ایجاد کنند.

تیم های یوسار کشورهای عضو که فعالیت بین المللی نیز دارند، باید توانایی انجام چند کار را در سوانح بزرگ داشته باشند و کار امداد و نجات در سطح ملی را تقویت کنند. این کارها عبارت اند از:

- ارزیابی اولیه از میزان تأثیر بلایا.
 - پشتیبانی از ایجاد ساختارهای هماهنگی.
 - انجام عملیات امداد رسانی اولیه قبل یا همراه با پشتیبانی سایر نظام های بشردوستانه.
- برخی تیم ها منابع بیشتری برای پشتیبانی عملیات امدادی دارند - که اغلب «فراتر از آوار» نامیده می شوند - و کمک های ویژه موضوعی ارائه می دهند، مانند امکانات پزشکی، تصفیه آب و پاک سازی یا ایمن سازی سازه های خطرناک و آوارها. این کارها باید بر اساس نیاز، درخواست و با هماهنگی نهاد مدیریت محلی سوانح یا سازمان مربوطه انجام گیرد و از همان ابتدا باید شامل راهکار خروج روشنی باشد.

اگر این تیم ها اولین منابع هماهنگی باشند که به کشور آسیب دیده می رسند و اگر مسئولین کشور قبل از رسیدن آن ها مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری را ایجاد نکرده باشند، آن ها این مراکز را نیز برپا می کنند و به مسئولین کشور در هماهنگی منابع بین المللی بعدی که می آیند، کمک می کنند.

انتظار می رود که تیم های یوسار خودکفا باشند تا حدود پنج تا ده روز از زمان استقرار، بدون وقفه فعالیت داشته باشند (بسته به سطح طبقه بندی تیم) و بر اساس طبقه بندی تیم یوسار، در بیش از یک محل فعالیت کنند. این تیم ها یک پایگاه عملیاتی^۱ ایجاد می کنند که در طول مدت پاسخ از تیم ها پشتیبانی می کند و مرکز ارتباطی عملیات تیم محسوب می شود.

وقتی تیم های یوسار واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری و مرکز هماهنگی عملیات در محل و ساختار هماهنگی بشردوستانه (که شامل پلتفرم هماهنگی نظامی - غیرنظامی است) را با پرسنل خود ایجاد می کنند، باید از ساختار هماهنگی موجود نهاد مدیریت محلی سوانح و وجود پلتفرم هماهنگی نظامی - غیرنظامی یا تسهیل و هماهنگی درخواست کمک از سوی رابط غیرنظامی - نظامی سازمان ملل متحد در تیم اونداک آگاه باشند. این شامل آگاهی از نیازهای بالقوه نیز می شود که ممکن است تیم های یوسار در مواقع پیش بینی نشده از ارتش درخواست کنند، مانند:

- تسهیل برپایی فوری مرکز پذیرش و اعزام توسط تیم های اونداک / یوسار.
- نقل و انتقال تیم های یوسار از فرودگاه به مرکز هماهنگی عملیات در محل / پایگاه عملیات و مناطق عملیاتی بعدی.
- تأمین سوخت وسایل حمل و نقل و ژنراتورهای تیم های یوسار.
- بالغرد برای ارزیابی هوایی سریع توسط تیم اونداک و شرکا (میزان تأثیر، محدودیت های زیرساخت های کلیدی، نیازها و مناطق اولویت دار).
- نقشه های لازم اگر در دسترس باشند، برای تعیین وظایف تیم یوسار.
- پشتیبانی امنیتی (مسیر یا مناطق امن) برای سفر یا کار تیم های یوسار در مناطق غیر امن.
- آماده باش برای دریافت امکانات «فراتر از آوار» توسط تیم های یوساری که می آیند.

اجرای حرفه ای تیم های یوسار اینساراک در هنگام فعالیت در مناطق دچار سانحه اهمیت ویژه ای برای اینساراک دارد، زیرا هر عضو نماینده ای از اینساراک محسوب می شود. پاسخ دهندگان بین المللی باید تفاوت های فرهنگی و اخلاقی کشوری را که در آن

کمک می‌کنند، در نظر بگیرند. آن‌ها باید از تحمیل بار اضافی بر منابع کشورهای آسیب‌دیده خودداری کنند و برای این منظور باید آمادگی کامل، آموزش مناسب و تجهیزات کافی داشته باشند تا به‌طور کامل از مسئولین کشور پشتیبانی کنند.

تیم‌های یوسار باید برای راهنمایی به جلد دوم، راهنمای «ب»، عملیات و جلد سوم، راهنمای حوزه عملیاتی رجوع کنند.

۴-۳-۵- هماهنگی بین‌المللی: دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه/ تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل متحد/ نهاد مدیریت محلی سوانح

دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه به منزله دبیرخانه اینساراگ عمل می‌کند و موظف است از مسئولین کشوری در هماهنگی کمک‌های بین‌المللی در سوانح و بحران‌های انسانی که فراتر از ظرفیت کشور آسیب‌دیده هستند، پشتیبانی کند. سازمان‌های بسیاری مانند دولت‌ها، سازمان‌های غیردولتی، آژانس‌های وابسته به سازمان ملل متحد و افراد به سوانح و بحران‌های انسانی پاسخ می‌دهند. دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا)، اطلاعات به‌موقع را با همه طرف‌هایی که در پاسخ به سوانح همکاری می‌کنند، به اشتراک می‌گذارد تا به دولت کشور آسیب‌دیده در حصول اطمینان از مؤثرترین روش استفاده از منابع بین‌المللی کمک کند.

تیم اونداک ابزاری برای دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا) است که برای اعزام اولیه به وضعیت‌های اضطراری ناگهانی به کار می‌رود. دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا) با درخواست دولت آسیب‌دیده یا هماهنگ‌کننده مقیم در سازمان ملل متحد / هماهنگ‌کننده بشردوستانه در کشور آسیب‌دیده، تیم اونداک را اعزام می‌کند.

اعضای تیم اونداک از مدیران باتجربه وضعیت اضطراری از کشورها، سازمان‌های بین‌المللی و دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا) هستند. تیم اونداک توسط دفتر پشتیبانی پاسخ در دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا) در ژنو مدیریت شده و تحت مسئولیت هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد/ هماهنگ‌کننده بشردوستانه و در صورت وجود دفتر کشوری اوچا تحت نظارت آن دفتر کار می‌کند. اونداک همچنین برای پشتیبانی و با همکاری نزدیک با نهاد مدیریت محلی سوانح و تیم بشردوستانه کشوری^۱ فعالیت می‌کند. تیم اونداک به‌عنوان اداره‌کننده مرکز هماهنگی عملیات در محل، در هماهنگی پاسخ‌های بین‌المللی (مثل خوشه‌های بشردوستانه، تیم‌های پزشکی اضطراری، یوسار و ...)، ارزیابی نیازهای اولویت‌دار و مدیریت اطلاعات از طریق ایجاد مرکز هماهنگی عملیات در محل و مرکز پذیرش و اعزام به نهاد مدیریت محلی سوانح کمک می‌کند.

۴-۳-۶- مرکز پذیرش و اعزام^۲

مرکز پذیرش و اعزام بخشی از پشتیبانی لازم محسوب می‌شود و اگر قبلاً توسط مسئولین ملی یا نهاد مدیریت ملی سوانح ایجاد نشده باشد، توسط تیم یوسار اینساراگ یا تیم اونداک و با هماهنگی مسئولین محلی/ فرودگاه/ نقاط ورودی ایجاد می‌شود. مرکز پذیرش و اعزام به منظور هماهنگی تیم‌های بین‌المللی یوسار و سایر کمک‌های بشردوستانه ایجاد می‌شود و از طریق مرکز هماهنگی عملیات در محل به نهاد مدیریت ملی سوانح گزارش می‌دهد.

مرکز پذیرش و اعزام به‌عنوان ابزاری برای هماهنگی خروج تیم‌ها به روشی مناسب به کار می‌رود.

۴-۳-۷- مرکز هماهنگی عملیات در محل^۳

مرکز هماهنگی عملیات در محل، بر اساس موقعیت و با مشورت مسئولین ملی، توسط تیم اونداک نزدیک به نهاد مدیریت ملی سوانح ایجاد می‌شود و مسئولین کشور را در هماهنگی نهادهای امدادگران بین‌المللی پشتیبانی می‌کند. مرکز هماهنگی عملیات در محل، نهادهای امدادگران بین‌المللی را هماهنگ می‌سازد و از سازوکارهای هماهنگی بین بخش‌هایی (خوشه‌هایی)

1. HCT

2. RDC

3. OSOCC

مانند سلامت، آب، بهداشت و سرپناه پشتیبانی می کند.

مرکز هماهنگی عملیات در محل دو هدف اصلی دارد:

- فراهم کردن سریع راهی برای تسهیل همکاری در محل، هماهنگی و مدیریت اطلاعات بین نهادهای امدادگران بین المللی و دولت کشور آسیب دیده در صورت عدم وجود نظام هماهنگی جایگزین.
- ایجاد فضای فیزیکی به عنوان یگانه نقطه ارائه خدمات به تیم های پاسخ در حال ورود، به ویژه در حوادث ناگهانی که هماهنگی تعداد زیادی از تیم های بین المللی برای اطمینان از مطلوب بودن کار نجات اهمیت بسیار بالایی دارد.

۴-۳-۸- واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری^۱

واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری یا واحد هماهنگی یوسار بخش غیرقابل تفکیک از مرکز هماهنگی عملیات در محل در زمان زلزله یا وضعیت اضطراری ناشی از ریزش سازه ها است. اگر چنین نهادی قبلاً توسط مسئولین ملی یا نهاد مدیریت محلی سوانح ایجاد نشده باشد، اولین تیم یوسار که وارد محل می شود این کار را انجام می دهد تا به تیم های چندگانه بین المللی یوسار در مرحله جست و جو و نجات در سوانح کمک کند و آن ها را هماهنگ سازد.

توجه: الزامات ایجاد واحد هماهنگی یوسار به تفصیل در جلد دوم، راهنمای «ب»: عملیات و راهنمای واحد هماهنگی آمده است.

۴-۳-۹- سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا^۲

هدف سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا تسهیل هشدارهای نزدیک به زمان واقعی و مبادله اطلاعات بین همه کنشگران برای پشتیبانی از تصمیم گیری و هماهنگی است. خدمات سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا بر اساس دانش جمعی مدیران سوانح سراسر جهان و ظرفیت مشترک نظام های اطلاعاتی مربوط به سوانح و بلایا است.

۴-۳-۱۰- مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل^۳

مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یک ابزار تحت وب برای مدیریت اطلاعات است. این مرکز نسخه مجازی مرکز هماهنگی عملیات در محل است و بخشی از زیرساخت سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا محسوب می شود.

مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یک پورتال به اشتراک گذاری اطلاعات است که به منظور تسهیل مبادله اطلاعات نزدیک به زمان واقعی بین نهادهای امدادگران بین المللی و با کشور آسیب دیده و سازوکارهای پاسخ سازمان ملل متحد پس از وقوع حوادث ناگهانی ایجاد می شود.

دسترسی به مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل، محدود به دست اندرکاران پاسخ به وضعیت های اضطراری و نیازمند ثبت نام است. مدیریت مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل بر عهده واحد پشتیبانی هماهنگی در دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه در ژنو است.

توجه: تیم های یوسار برای دسترسی به جزئیات کامل می توانند به جلد دوم، راهنمای «ب»: عملیات، رجوع کنند. سیستم جهانی هشدار و هماهنگی بلایا و مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل نیز به ترتیب در وبسایت www.gdacs.org و <https://vosocc.unocha.org/> قابل دسترسی است.

1. UCC

2. GDACS

3. VOSOC

۵- طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ از تیم‌های یوسار^۱

۵-۱- سابقه

قبل از ایجاد سیستم طبقه‌بندی اینساراگ، تیم‌های یوسار خود را تحت تیم سبک، متوسط و سنگین یوسار طبقه‌بندی می‌کردند. این طبقه‌بندی از خود به دبیرخانه اینساراگ ارائه می‌شد و در فهرست راهنمای تیم‌های بین‌المللی یوسار ثبت می‌شد. اینساراگ قویاً به کشورهای عضو توصیه می‌کند در وهله اول برای خود یک فرآیند ملی اعتبارسنجی ایجاد کنند. شبکه اینساراگ در سال ۲۰۰۵ میلادی از طریق فرآیندهای طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ، استانداردهای عملیاتی قابل بررسی مستقل برای تیم‌های بین‌المللی یوسار ایجاد کرده و به همه کشورهای عضو دارای تیم بین‌المللی یوسار توصیه می‌کند از رعایت فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی در تیم‌هایشان اطمینان حاصل کنند. در دنیایی که پاسخ به بلايا پیچیده‌تر می‌شود، اینساراگ مدلی قابل توصیه برای تنظیم استانداردها به جامعه بشریت عرضه کرده است. سیستم طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ روشی جهانی و راهبردی فراهم می‌کند تا اطمینان حاصل شود که تیم‌های حرفه‌ای در سراسر جهان - به‌ویژه نزدیک به مناطق بلاخیز - وجود دارند و برای پاسخ به هشدار فوری و کار بر اساس استانداردهای جهانی آماده‌اند.

اکنون کشورهای آسیب‌دیده می‌توانند از نوع کمک‌هایی که می‌توانند انتظار دریافت داشته باشند، مطلع شوند و تیم‌های یوسار طبقه‌بندی‌شده از سوی اینساراگ که در کنار هم کار می‌کنند از توانمندی‌های همدیگر آگاه خواهند بود. بدین ترتیب یک زبان جهانی مشترک برای یوسار فراهم می‌شود و پاسخ به‌صورت حرفه‌ای و مطابق با استانداردهای تعیین‌شده در دستورالعمل‌های اینساراگ خواهد بود.

۵-۲- رده تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار

دستورالعمل‌های اینساراگ تیم‌های یوسار را بر اساس ظرفیت تیم طبقه‌بندی می‌کنند تا عناصر کلید یوسار فراهم شود. پنج عنصر کلیدی عبارت‌اند از مدیریت، جست‌وجو، نجات، پزشکی و تدارکات.

۵-۲-۱- تیم‌های سبک یوسار

تیم‌های سبک یوسار هر پنج عنصر یوسار را دارند. تیم‌های سبک توانایی انجام عملیات جست‌وجو و نجات را در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده چوبی یا ساختمان بنایی غیرمسلح، از جمله سازه‌های مسلح به مش فولادی، دارند. این تیم‌ها باید عملیات بستن و بلند کردن (لیفتینگ) بار را نیز انجام دهند. تیم‌های سبک یوسار توانایی انجام عملیات یوسار در سطح ASR3 را دارند (سطوح ارزیابی جست‌وجو و نجات محل کار - رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای «ب»: عملیات). از تیم سبک یوسار انتظار می‌رود که توان عملیاتی کار فقط در یک محل کار را برای یک دوره کاری داشته باشد (۱۲ ساعت در روز به مدت پنج روز).

۵-۲-۲- تیم‌های متوسط یوسار

تیم‌های متوسط یوسار هر پنج عنصر بالا را شامل می‌شوند و توانایی انجام عملیات فنی پیچیده جست‌وجو و نجات را در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده چوبی سنگین یا ساختمان بنایی مسلح، از جمله سازه‌های مسلح و یا ساخته‌شده از فولاد سازه‌ای دارند. این تیم‌ها باید عملیات بستن و بالا بردن بار را نیز انجام دهند. از تیم متوسط یوسار انتظار می‌رود که توان عملیاتی کار در فقط یک محل کار را داشته باشد.

۵-۲-۳- تیم‌های سنگین یوسار

تیم‌های سنگین یوسار هر پنج عنصر بالا را شامل می‌شوند و توانایی انجام عملیات فنی و پیچیده جست‌وجو و نجات را در

سازه‌های فروریخته یا تخریب‌شده دارند، به‌ویژه سازه‌هایی که مسلح به فولاد سازه‌ای هستند یا از فولاد سازه‌ای ساخته شده‌اند. این تیم‌ها باید عملیات باربندی و باربرداری را نیز انجام دهند. از تیم سنگین یوسار انتظار می‌رود که تجهیزات و نیروی انسانی و ظرفیت فنی لازم برای کار هم‌زمان در دو محل کار را داشته باشد.

توجه: توضیح کامل از جمله ترکیب تیم‌های سبک، متوسط و سنگین یوسار در جلد دوم، راهنمای «الف»: ظرفیت‌سازی آمده است.

۵-۳- طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱

«تضمین کمک بین‌المللی مؤثر و حرفه‌ای»

شکل ۸. برچسب اینساراگ

بسیاری از کشورها و سازمان‌های عضو، طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ را از زمان آغاز آن در سال ۲۰۰۵ میلادی با موفقیت انجام داده‌اند، درعین حال بسیاری از کشورها یا سازمان‌های دیگر عضو نیز علاقه‌مند به انجام این کار هستند یا تیم‌های یوسار خود را برای انجام طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ آماده کرده‌اند. این فرآیند موجب تسهیل ظرفیت‌سازی و تضمین حداقل استانداردها و تطبیق توانمندی‌ها با نیازها و فرصت‌ها شده است. تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار با نصب بازوبند اینساراگ شناخته می‌شوند و اخیراً ثابت کرده است که برای کشورهای آسیب‌دیده از زلزله یک منبع ارزش افزوده محسوب می‌شود.

این فرآیند تاکنون فرآیندی به‌واقع منحصربه‌فرد در ایجاد استانداردهای عملیاتی قابل تأیید بوده است و نشان می‌دهد که بررسی مستقل دقیق تا چه حدی در آمادگی به پاسخ و در زمان پاسخ مفید است. هم طبقه‌بندی‌کننده و هم تیمی که مورد طبقه‌بندی خارجی قرار می‌گیرد، چیزهایی را از همدیگر یاد می‌گیرند و این تعامل بسیار ارزشمند است؛ زیرا در زمان زلزله همان افرادی خواهند بود که با همکاری نزدیک به نجات جان انسان‌ها کمک می‌کنند. برای اطمینان از انسجام در پاسخ بین‌المللی یوسار، به تیم‌های بین‌المللی دارای ظرفیت استقرار بین‌المللی قویاً توصیه می‌شود که فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ را طی کنند.

۵-۳-۱- طبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۲

هر تیم یوسار که حکم اعزام بین‌المللی دارد، مجاز است برای طبقه‌بندی خارجی اینساراگ تقاضا بدهد، به شرط آنکه تأیید رابط سیاست‌گذاری اینساراگ کشور عضو را داشته باشد. تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار پس از گذراندن موفق فرآیند طبقه‌بندی خارجی اینساراگ، در فهرست راهنمای یوسار در سطح طبقه‌بندی که کسب کرده‌اند، قرار می‌گیرند. طبقه‌بندی خارجی اینساراگ دو عنصر کلیدی پاسخ و توانمندی فنی عملیات بین‌المللی یوسار را ارزیابی می‌کند:

- توانمندی پاسخ
- ظرفیت فنی

1. IEC/R

2. IEC

تیم‌های یوسار موظف هستند در طول ۳۶ تمرین شبیه‌سازی‌شده واقعی ریزش سازه‌ای، با استفاده از مهارت‌ها و تجهیزات لازم یوسار برای سطح طبقه‌بندی مورد نظر، سطح مهارت و کارایی خود را نشان دهند. تیم‌های موفق مطابق با استانداردهای یوسار شناخته می‌شوند و برچسب تیم به آن‌ها اعطا می‌شود تا سطح حرفه‌ای آن‌ها در کار میدانی مشخص شود. مثالی از برچسب شناسایی یوسار در صفحه قبل آمده است.

دبیرخانه اینساراگ همه فرایندهای طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ را تسهیل می‌کند و همه تیم‌ها را از نزدیک در کل جدول زمانی برنامه‌ریزی طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ دخیل می‌کند و همکاری نزدیکی با رابطین آن‌ها، مربیان و رهبران تیم طبقه‌بندی‌کننده طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ دارد.

۵-۳-۲- بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱

طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ فرآیندی است که تیم طبقه‌بندی‌شده باید برای حفظ جایگاه طبقه‌بندی خود طی کند. اگر به هر دلیلی یک تیم یوسار بخواهد از بازطبقه‌بندی خودداری کند، از طبقه‌بندی خارجی اینساراگ خارج می‌شود. تیم‌های یوسار ممکن است به دلایل زیر نیاز به طبقه‌بندی مجدد داشته باشند:

- دوره طبقه‌بندی پنج‌ساله تمام شده است.
- تغییر در ساختار تیم یوسار.
- تغییر در سطح طبقه‌بندی.
- رفتار نامناسب بین‌المللی.

هر تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار که توان گذراندن دوره پنج‌ساله را پس از انجام طبقه‌بندی نداشته باشد، باید توضیحات مربوطه را از طریق رابطین سیاست‌گذاری خود به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد و پس از آن، دبیرخانه با رئیس جهانی اینساراگ در این رابطه مشورت خواهد کرد. در این‌گونه موارد، جایگاه طبقه‌بندی تیم به تعلیق درمی‌آید و منوط به بازطبقه‌بندی آینده خواهد بود.

از سال ۲۰۲۰ میلادی، چک‌لیست جداگانه طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ ایجاد شده است تا دسترسی بهتری به تیم‌هایی فراهم شود که باید سطح بالاتری از پیشرفت و تعهدات و کمک‌های بیشتری از خود در قبال شبکه نشان دهند.

۵-۳-۳- هزینه طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ

همه هزینه‌های مربوط به برنامه‌ریزی، آماده‌سازی و اجرای تمرین طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ بر عهده کشور میزبان یا سازمان درخواست‌کننده طبقه‌بندی یا بازطبقه‌بندی است.

بسیاری از تیم‌های یوسار فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ را از طریق همکاری دوجانبه و نزدیک بین کشورهای عضو گذرانده‌اند. مربیگری و آموزش بین ذی‌نفعان مورد بحث و بررسی و توافق دوجانبه در بین دست‌اندرکاران قرار می‌گیرد.

در طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ، هزینه‌های فردی هر طبقه‌بندی‌کننده در طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ از سوی سازمان حمایت‌کننده پرداخت می‌شود؛ اما کشور یا سازمان میزبان درخواست‌کننده طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ، ناظران دعوت‌شده را تعیین و مدیریت می‌کند.

توجه: برای اطلاعات بیشتر درباره فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ، رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای «پ»: طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ.

۶- نتیجه گیری

دستورالعمل های اینساراگ که توسط نهادهای امدادرسان یوسار و نمایندگان کشورهای عضو اینساراگ تهیه شده است، بر اساس قطعنامه ۵۷/۱۵۰ سازمان ملل متحد «بازاری مرجع و مفید برای آمادگی و پاسخ به فوریت ها و بلايا» شناخته می شود. این راهنما یک سند زنده محسوب می شود که با درس گرفتن از عملیات یا تمرینات بین المللی مهم یوسار بهبود داده می شود. به علاوه، سندی مرجع برای ظرفیت سازی در همه سطوح محسوب می شود. این راهنما بهترین تجارب را در برمی گیرد و به همه کشورهای آسیب دیده و کمک کننده توصیه می شود این روش های مورد تأیید جهانی را فعالانه به کار گیرند و به رشد و توسعه آن کمک کنند.

شبکه اینساراگ برای آمادگی برای گردهمایی جهانی سال ۲۰۲۰ میلادی درباره اهداف راهبردی کلیدی مورد مشورت قرار گرفته است. اینساراگ در پنج سال آینده توجه خود را روی تقویت استانداردهای کیفی و هماهنگی، افزایش کمک های انعطاف پذیر، افزایش آمادگی و تقویت همکاری ها متمرکز خواهد کرد. ما از اعضای اینساراگ که از زمان تشکیل اینساراگ با ما همکاری داشتند، سپاسگزاریم. ما باید به دستاوردهای اینساراگ افتخار کنیم و با اراده ای مصمم تر به اجرای قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در همه سطوح ادامه دهیم.

مانوئل بسلر

رئیس جهانی اینساراگ

راهنمای اینساراگ یک سند زنده است. اینساراگ به همه نظرات ارج می نهد و شما می توانید نظرات خود را به دبیرخانه اینساراگ در این آدرس ارسال کنید insarag@un.org.

ضمیمه‌ها

ضمیمه «الف»: شرح وظایف رابطین اینساراگ

مسئولیت‌های رابطین اینساراگ عبارت است از: تضمین تبادل مؤثر اطلاعات و ارزیابی مسائل مربوط به یوسار، شامل ظرفیت‌سازی، آموزش، مسائل سیاست‌گذاری، هشدار وضعیت‌های اضطراری، درخواست یا قبول کمک، تجهیز منابع و فراهم کردن کمک‌های جهانی در مرحله آمادگی و پاسخ و در سطوح مناسب. مسئولیت‌ها را می‌توان به این صورت طبقه‌بندی کرد:

۱. **سیاست‌گذاری (ملی):** تضمین ارتقای دستورالعمل‌ها و روش اینساراگ در کشور عضو و کمک به توسعه مداوم سیاست‌گذاری.

۲. **عملیاتی (ملی):** هماهنگی مبادله اطلاعات داخلی خود کشور عضو با اینساراگ در شرایط اضطراری و تقویت آمادگی برای پاسخ ملی و جهانی.

۳. **تیم یوسار:** تضمین می‌کند که تیم یوسار از روش و حداقل استانداردها پیروی خواهد کرد. مسئولیت‌های اجرایی خاصی نیز وجود دارد، نظیر فراهم کردن نقطه ارتباط بین دولت کشور و شبکه اینساراگ، ازجمله دبیرخانه، گروه‌های منطقه‌ای و گروه راهبری.

در صورت نیاز، مسئولیت‌های رابطین سیاست‌گذاری و عملیاتی نیز ممکن است توسط یک نفر انجام گیرد.

مسئولیت‌ها: رابط سیاست‌گذاری اینساراگ (ملی)

- به‌عنوان رابط مسائل دولت در ارتباط با سیاست‌گذاری اینساراگ با شبکه اینساراگ، ازجمله دبیرخانه در دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوجا)، گروه و رئیس منطقه‌ای مربوطه و همچنین گروه راهبری اینساراگ و رئیس جهانی عمل می‌کند.
- نقطه ارتباطی همه تیم‌های ملی یوسار - ازجمله تیم‌های سازمان‌های بین‌المللی - درباره مسائل اینساراگ محسوب می‌شود و می‌تواند تیم‌های ملی یوسار را برای طبقه‌بندی خارجی اینساراگ تأیید کند.
- ارتقا و اجرای دستورالعمل‌ها و روش اینساراگ را به‌عنوان بخشی از برنامه ملی مدیریت سوانح و بلایا و پاسخ تیم‌های یوسار کشور عضو را در سطح ملی و بین‌المللی مطابق با قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۱۶ دسامبر ۲۰۰۲ درباره تقویت اثربخشی و هماهنگی کمک‌های جهانی یوسار تضمین می‌کند.
- تضمین می‌کند که همه اطلاعات مربوطه در زمان وضعیت‌های اضطراری از طریق دبیرخانه اینساراگ و یا کانال‌های مربوطه (مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل) به‌موقع به اطلاع شبکه اینساراگ برسد، ازجمله اطلاعات مربوط به درخواست یا پذیرش کمک‌های جهانی.
- نمایندگی کشور عضو در جلسات گروه منطقه‌ای اینساراگ را به عهده داشته یا آن را تضمین می‌کند و در صورت اطلاق، در جلسات گروه راهبری را بر عهده دارد.

مسئولیت‌ها: رابط عملیاتی اینساراگ (ملی)

- به‌عنوان نقطه ارتباطی همه تیم‌های ملی یوسار درباره مسائل اینساراگ در درون کشور عضو عمل می‌کند و توان ظرفیت‌سازی تیم‌ها و ساختار ملی مدیریت بلایا و سوانح را مطابق با دستورالعمل‌ها و روش اینساراگ ارتقا می‌دهد، ازجمله آماده‌سازی برای ایجاد مرکز پذیرش و اعزام و مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل در زمان نیاز.
- در زمان وقوع وضعیت اضطراری با اهمیت بین‌المللی در درون خود کشور عضو، به‌عنوان همکار دبیرخانه اینساراگ و دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوجا) عمل می‌کند و در فواصل زمانی معین به‌روزرسانی اطلاعات را برای عملیات جهانی و شبکه اینساراگ در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل انجام می‌دهد.

- در زمان پاسخ به یک وضعیت اضطراری در کشور سوم، به عنوان همکار دبیرخانه اینساراگ و دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوپا) عمل می کند و در فواصل زمانی منظم به روزسازی اطلاعات مربوط به پاسخ برنامه ریزی شده یا اجرا شده کشور عضو را برای شبکه اینساراگ در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل/ مرکز هماهنگی عملیات در محل انجام می دهد.

مسئولیت ها: رابط تیم یوسار اینساراگ (تیم)

- به عنوان نقطه ارتباطی تیم یوسار درباره مسائل عملیاتی اینساراگ عمل می کنند. آن ها نقطه ارتباط با رابطین ملی (سیاست گذاری و عملیاتی) با رئیس منطقه ای و با دبیرخانه اینساراگ هستند.
- مسئول ارتقا و تضمین روش اینساراگ و حداقل استانداردها در آمادگی و پاسخ در درون تیم خود هستند.
- آن ها مسئول به روزرسانی دفتر راهنمای یوسار تیم های خود هستند.
- از رابطین اینساراگ، شامل رابطین سیاست گذاری، عملیاتی یا تیمی، انتظار می رود که مسئولیت های اجرایی زیر را بر عهده بگیرند:
- انتشار اطلاعات دبیرخانه اینساراگ، ارسال دعوت نامه های جلسات اینساراگ، کارگاه ها، دوره های آموزشی یا تمرینات یوسار، در بین مسئولین مدیریت سوانح و بلایا و تیم های یوسار در کشور عضو خود.
- داشتن توانایی تأیید یا تصمیم گیری درباره آمادگی کشور عضو یا تیم برای پشتیبانی و میزبانی از فعالیت های اینساراگ، نظیر برگزاری کارگاه ها، دوره های آموزشی و جلسه سالانه رهبران تیم یا تمرینات منطقه ای اینساراگ.

ضمیمه «ب»: شرح وظایف رئیس جهانی، رؤسای منطقه ای و معاونان اینساراگ (سه گانه)

مسئولیت ها: رئیس جهانی اینساراگ

- رهبری در جهت ارتقای روش و دستورالعمل های اینساراگ در میان کشورها و سازمان های عضو و ارتقای مشارکت در همه نهادهای اینساراگ.
- رهبری اجرای بیانیه هیوگو اینساراگ و قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد.
- ریاست جلسه سالانه گروه راهبری.
- هماهنگی فعالانه فعالیت های گروه راهبری با دبیرخانه، از جمله از طریق برگزاری منظم کنفرانس آنلاین و جلسات دیگر.
- مشارکت و نمایندگی کردن شبکه جهانی اینساراگ در جلسات سالانه نهادهای دیگر اینساراگ (جلسات گروه منطقه ای، جلسه رهبران تیم و ...).
- نمایندگی شبکه اینساراگ در جلسات جهانی، رویدادها و رسانه ها.

مسئولیت ها: رؤسای منطقه ای اینساراگ

- ارتقای روش و دستورالعمل های اینساراگ در بین کشورها و سازمان های عضو منطقه و ارتقای مشارکت آن ها در گروه منطقه ای اینساراگ، از جمله در رویدادهایی مانند تمرینات شبیه سازی شده اینساراگ در پاسخ به زلزله.
- پشتیبانی از اجرای بیانیه هیوگو اینساراگ و قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد.
- میزبانی و همکاری در سازمان دهی جلسه سالانه گروه منطقه ای، با پشتیبانی دبیرخانه اینساراگ و معاونان (آمادگی برای جلسه دوروزه، تدارکات، تعیین محل تشکیل جلسه و در صورت امکان، تأمین هزینه های اسکان به منظور تسهیل شرکت همه کشورهای عضو و سازمان های عضو گروه منطقه ای).
- نمایندگی شبکه اینساراگ در جلسات و رویدادهای منطقه ای مرتبط.
- شرکت کردن و نمایندگی منطقه در جلسه سالانه گروه راهبری اینساراگ در ماه فوریه در ژنو، سوئیس.

- هماهنگی فعال فعالیت‌های گروه منطقه‌ای با دبیرخانه و معاونان، ازجمله با برگزاری منظم کنفرانس آنلاین و جلسات دیگر.
- در صورت امکان، شرکت کردن و نمایندگی منطقه در جلسات سالانه گروه‌های منطقه‌ای دیگر اینساراگ.

معاونان منطقه‌ای اینساراگ

- ارتقای روش و دستورالعمل‌های اینساراگ در بین کشورها و سازمان‌های عضو منطقه و ارتقای مشارکت آن‌ها در گروه منطقه‌ای اینساراگ، ازجمله در رویدادهایی مانند تمرینات شبیه‌سازی‌شده اینساراگ در پاسخ به زلزله.
- پشتیبانی از اجرای بیانیه هیوگو اینساراگ و قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد.
- پشتیبانی از ریاست در میزبانی و همکاری در سازمان‌دهی جلسه سالانه گروه منطقه‌ای، با پشتیبانی دبیرخانه اینساراگ.
- نمایندگی شبکه اینساراگ در منطقه در جلسات و رویدادهای مربوطه، در مذاکره با رئیس منطقه‌ای.
- شرکت کردن و نمایندگی منطقه در جلسه سالانه گروه راهبری اینساراگ در ماه فوریه در ژنو، سوئیس.
- هماهنگی فعالیت‌های گروه منطقه‌ای با دبیرخانه و ریاست، ازجمله با برگزاری منظم کنفرانس آنلاین و جلسات دیگر.
- در صورت امکان، شرکت کردن و نمایندگی منطقه در جلسات سالانه گروه‌های منطقه‌ای دیگر اینساراگ.

ضمیمه «پ»: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۱۵-۲۰۲۰

موضوعات اصلاح شده	
۱	رابطین - معرفی رابط تیم یوسار به عنوان سومین دسته از رابطین. - رابط تیم یوسار نقطه ارتباطی تیم یوسار است و تضمین می‌کند که روش و حداقل استانداردهای اینساراگ شامل آمادگی و پاسخ (از جمله طبقه‌بندی و باز طبقه‌بندی خارجی اینساراگ) اجرا می‌شود. - رابط تیم یوسار نقطه ارتباطی با رابطین سیاست‌گذاری و رابطین عملیاتی موجود نیز محسوب می‌شود. - سلسله‌مراتب تغییری نکرده است (به ترتیب نزولی): رابط سیاست‌گذاری (ملی)، رابط عملیاتی (ملی) و رابط تیم یوسار (تیم / سازمان).
۲	شرح وظایف - عنوان کشورهایی که عضو اینساراگ هستند به «کشورهای عضو» تغییر کرده است. - سازمان‌های متعلق به شبکه اینساراگ به «سازمان‌های عضو» تغییر کرده است. - کشورهایی که متعلق به شبکه اینساراگ نیستند، تحت عنوان «کشورها» حفظ شده‌اند، مانند «کشور آسیب‌دیده».
۳	فرآیند ملی اعتبارسنجی / فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ - به‌روزرسانی اطلاعات در فرآیند ملی اعتبارسنجی / فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ. - منابع به فرآیند ملی اعتبارسنجی / فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ افزوده شده است.
۴	شامل کردن تیم‌های سبک گروه تیم‌های طبقه‌بندی‌شده سبک اینساراگ شامل شده است.
۵	شامل کردن هماهنگی یوسار^۱
۶	فرآیند بررسی دستورالعمل‌ها شامل کردن اطلاعات مربوط به فرآیند بررسی دستورالعمل‌های اینساراگ توسط گروه ذیربط.^۲
۷	ضمیمه‌ها - افزودن شرح وظایف به ضمیمه «الف»، رابط تیم یوسار. - افزودن جدول تغییرات راهنمای اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵ میلادی به ضمیمه «پ» برای به‌روزرسانی راهنمای ۲۰۱۵ میلادی. - افزودن ضمیمه «ت» با عنوان «یادداشت توضیحی درباره کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنمای اینساراگ» در ضمیمه راهنما ← جلد اول، بخش یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org
۸	شامل کردن کتابخانه فنی مرجع - شامل کردن اطلاعات مربوط به کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنما که هر دو در سایت www.insarag.org قرار دارند. - تفاوت بین دو عنوان ذکر شده این است که اسناد مورد تأیید اینساراگ مانند ضمیمه‌های کتاب راهنما، چک‌لیست‌های طبقه‌بندی و باز طبقه‌بندی خارجی اینساراگ و راهنمای واحد هماهنگی یوسار، تحت عنوان یادداشت‌های راهنما قرار می‌گیرند، در حالی که کتابخانه فنی مرجع مجموعه اطلاعاتی درباره بهترین تجارب و روش‌هایی است که مورد تأیید رابط عملیاتی ملی و کارگروه مربوطه اینساراگ قرار گرفته است.

ضمیمه «ت»: یادداشت توضیحی درباره کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنمای اینساراگ

ضمیمه تحت عنوان «یادداشت توضیحی درباره کتابخانه فنی مرجع و یادداشت‌های راهنمای اینساراگ» در ضمیمه ← جلد اول / بخش یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org آمده است.

1. UC
2. GRG

سی امین سالگرد اینساراگ
(گروه مشورتی بین المللی جست و جو و نجات)
آمادگی و پاسخ

مجموعه دستورالعمل های اینساراگ ۲۰۲۰

جلد ۲: آمادگی و پاسخ

راهنمای الف: ظرفیت سازی

فهرست اختصارات

BoO	پایگاه عملیات
EMS	خدمات پزشکی اضطراری
EOC	مرکز عملیات اضطراری
ERG	راهنمای پاسخ به فوریت‌ها
ICS	نظام فرماندهی عملیات
IEC	طبقه‌بندی خارجی اینساراگ
IER	بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ
Hazmat	مواد خطرناک
INSARAG	گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ)
IRNAP	فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ
LEMA	نهاد مدیریت محلی سوانح
NAP	فرآیند ملی اعتبارسنجی
NDMA	سازمان مدیریت بحران کشور
OCHA	دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا)
OSOCC	مرکز هماهنگی عملیات در محل
PPE	تجهیزات حفاظت شخصی
RDC	مرکز پذیرش و اعزام
SOGs	دستورالعمل‌های کار استاندارد
SOPs	روش‌های کار استاندارد
TRG	گروه شناسایی فنی
TSG	گروه پشتیبانی فنی
UCC	واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری
UNDAC	تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک)
UNISDR	راهبرد جهانی ملل متحد برای کاهش بلایا
USAR	جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)
VOSOC	مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

۱- مقدمه

قطعه‌نامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مصوب سال ۲۰۰۲ میلادی بیان می‌کند که «هر کشوری در وهله اول مسئولیت مراقبت از قربانیان سوانح و دیگر وضعیت‌های اضطراری را دارد که در قلمرو کشورش روی می‌دهد. نقش اصلی در شروع، سازمان‌دهی و اجرای کمک‌های بشردوستانه در درون قلمرو یک کشور بر عهده خود آن کشور است»؛ بنابراین کشورها باید چارچوب قوی برای پاسخ به فوریت‌ها را بر اساس ارزیابی ملی از میزان خطرپذیری ایجاد کنند.

در این راهنما ظرفیت‌سازی عبارت است از فرآیند شناسایی و پشتیبانی منابع موجود برای جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) یا ایجاد ظرفیت‌های جدید از طریق ایجاد نظام‌ها و فرآیندها، به‌کارگیری افراد مناسب، به‌کارگیری تجهیزات، آموزش پرسنل و ادغام آن‌ها در چهارچوب قانونی موجود برای مدیریت بحران در پشتیبانی و حفظ ظرفیت.

اصول ظرفیت‌سازی یوسار در پشتیبانی از اهداف قطعه‌نامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد و بیانیه سال ۲۰۱۵ میلادی اینساراگ ابوظبی، عبارت‌اند از:

- پشتیبانی کامل و ارتقای توسعه توانمندی‌های ملی یوسار و تشویق همه کشورهای عضو به تضمین مالکیت فرآیند تقویت ظرفیت ملی.
- به رسمیت شناختن کاری که اینساراگ در توسعه نوآوری‌ها و ارائه توصیه‌ها برای راهنمایی عملیاتی و سازمانی در جهت ظرفیت‌سازی تیم‌های ملی یوسار انجام می‌دهد و تشویق کشورها برای پشتیبانی از این کوشش‌ها با پذیرش اینکه پاسخ جهانی مکملی است بر ظرفیت ملی.
- تأکید بر اینکه ظرفیت‌سازی باید ظرفیت همه اجزای یوسار را پوشش دهد (جست‌وجو، نجات، پزشکی، مدیریت و تدارکات) و می‌تواند از اولین پاسخ‌دهندگان جامعه تا توسعه ظرفیت تیم سنگین یوسار را پوشش دهد.

دولت‌ها باید نظام‌ها و سازوکارهایی را در کشور خود برای پاسخ یوسار ایجاد کنند و در چارچوب قانونی کشور و فرآیند برنامه‌ریزی مدیریت خود ادغام کنند. نهاد مدیریت محلی سوانح (سازمان مدیریت بحران کشور) به‌عنوان سازمان دولتی که در رأس پاسخ به سوانح قرار دارد، باید توانایی کافی برای به‌کارگیری منابع ملی (ازجمله یوسار) را در پاسخ به هرگونه بحرانی در درون مرزهای کشور خود داشته باشد.

معمولاً در چارچوب قانونی هر کشوری یک مرکز ملی فرماندهی و کنترل وجود دارد که غالباً در درون ساختار نهاد مدیریت محلی سوانح، مرکز عملیات اضطراری^۱ نامیده می‌شود. مرکز عملیات اضطراری به‌صورت بیست‌و‌چهار ساعته به‌عنوان مرکز فرماندهی و کنترل عمل می‌کند و مسئولیت اجرای اصول آماده‌سازی و کارهای اضطراری در سطح راهبردی را در وضعیت اضطراری بر عهده دارد و تداوم عملیات در کشور آسیب‌دیده را تضمین می‌کند.

مرکز عملیات اضطراری مسئول فراهم کردن خلاصه‌ای کلی یا «تصویر بزرگ» از سانحه است و معمولاً کنترل مستقیم بر دارایی‌های میدانی ندارد، بلکه تصمیمات عملیاتی را اتخاذ می‌کند و تصمیمات تاکتیکی را به سطوح پایین‌تر واگذار می‌کند. کار مشترک همه مراکز عملیات اضطراری این است که داده‌ها را گردآوری و تحلیل کنند، تصمیماتی برای حفاظت از جان و مال مردم اتخاذ کنند، ادامه کارهای کشور را در چهارچوب قوانین مربوطه برقرار کنند و این تصمیمات را به همه سازمان‌ها و افراد مربوطه اطلاع دهند. در بیشتر مراکز عملیات اضطراری، یک فرد ریاست مرکز را بر عهده دارد، یعنی مدیر فوریت‌های نهاد مدیریت محلی سوانح.

به‌علاوه، از نظر توسعه ظرفیت‌های جدید یوسار، چهارچوب پاسخ اینساراگ مبنایی را برای این فرآیند فراهم می‌کند، یعنی

- ایجاد چارچوب قوی ملی برای مدیریت فوریت‌ها بر اساس ارزیابی خطرپذیری.
- ایجاد زیرساخت‌های مدیریتی و اجرایی و در نظر گرفتن گزینه‌های مختلف برای پاسخ.

گزینه‌های مختلف پاسخ عبارت‌اند از:

- ایجاد شبکه‌های جامعه-محور از اولین پاسخ‌دهندگان
 - ایجاد عناصر این شبکه‌ها در سطح تخصصی
 - در صورت نیاز، توسعه ظرفیت یوسار با استفاده از این منابع
 - ارزیابی ظرفیت پاسخ آن‌ها
 - مروری بر درس‌های آموخته‌شده از ارزیابی و حفظ و توسعه مداوم ظرفیت
- برای کسانی که در سطح ملی یا بین‌المللی کار جست‌وجو و نجات انجام می‌دهند، همواره نیاز است یک فرآیند ظرفیت‌سازی مدام انجام دهند. این راهنمای ظرفیت‌سازی برای کمک به کسانی که به‌تازگی ایجاد منابع را آغاز کرده‌اند، کسانی که قبلاً منابع را ایجاد کرده و یا کسانی که از هر منبع پشتیبانی می‌کنند، ایجاد شده است.
- این راهنما تلاش می‌کند بین کارهای متداول که اولین نهادهای امدادگران سازمان‌یافته انجام می‌دهند و چگونگی گسترش ظرفیت آن‌ها برای ایجاد ظرفیت فنی نجات تمایز قائل شود (فصل ۲: ظرفیت‌سازی محلی). در فصل ۳، بخش ظرفیت‌سازی ملی بر شکل‌گیری توانمندی‌های یوسار تمرکز کرد که می‌توان آن‌ها را توانمندی‌های ملی محسوب کرد.
- یکی از عوامل ایجاد پیچیدگی در این حوزه عبارت «یوسار»^۱ است که در دهه‌های اخیر اغلب اشتباه فهمیده می‌شود یا درست از آن استفاده نمی‌شود. معمولاً یوسار برای توصیف هر نوع عملیات نجات به کار می‌رود، از حوادث ترافیکی در جاده گرفته تا مفقود شدن یک رهنورد در محیط وحش، حوادث مربوط به آب یا برخورد یک صخره‌نورد با صخره. در این راهنما منابع پاسخ به این صورت تعریف شده است:

- داوطلب خودجوش جامعه‌محور: می‌توان در هر نوع پاسخی دید، از شهروند نگرانی که به حادثه رانندگی در جاده کمک می‌کند، یا کسی که سعی می‌کند پس از حوادث ناگهانی کمک کند.
- اولین پاسخ‌دهندگان: پاسخ سازمان‌یافته محسوب می‌شود که معمولاً توسط سازمان‌های آتش‌نشانی، خدمات پزشکی اورژانس^۲، واحدهای دفاعی غیرنظامی، پلیس و سایر نهادهای مشابه ارائه می‌شود.
- پاسخ‌دهندگان تخصصی: شامل تیم‌های محلی جست‌وجو و نجات فنی و تیم‌های ملی یوسار است.
- کمک‌های بین‌المللی: به‌عنوان تیم‌های بین‌المللی یوسار تعریف شده‌اند.

۲- ظرفیت‌سازی محلی

در سراسر جهان سازمان‌های آتش‌نشانی (داوطلب یا حرفه‌ای)، دفاع غیرنظامی یا حفاظت شهری، نظامیان همراه با سازمان‌های غیردولتی و خیریه‌ها نقش عمده‌ای را در پاسخ اولیه برای نجات ایفا می‌کنند که حوادثی نظیر ریزش ساختمان‌ها، سقوط آوار، فضا‌های محصور، فوریت‌های آبی ناشی از ماشین‌آلات صنعتی و کشاورزی و مردمی که بالا یا زیر سطح یک سطح شیب‌دار گیر افتادند را شامل می‌شود. این فوریت‌ها در گروه نجاتی قرار می‌گیرند که به آن نجات فنی می‌گویند.

حوادث نجات فنی معمولاً مأموریتی پیچیده است و برای تکمیل مأموریت به افراد آموزش‌دیده و تجهیزات تخصصی نیاز دارد. نیروهای طبیعی نظیر لرزش زمین، بارش، گرمای حاد و جریان‌های پرسرعت آب اغلب حوادث نجات فنی را پیچیده می‌کنند. وجود بخارهای اشتعال‌زا یا مواد شیمیایی سمی نیز میزان خطرپذیری را افزایش می‌دهند.

ایمنی گروه‌هایی که عملیات نجات فنی را انجام می‌دهند، اهمیت ویژه‌ای دارد. اولین پاسخ‌دهندگان در سراسر جهان، نجات فنی را به‌صورت روزانه انجام می‌دهند. در برخی موارد ممکن است عملیات پیچیده نجات چندین ساعت یا حتی چندین روز

1. USAR

2. EMS

طول بکشد، زیرا پرسنل نجات موقعیت را به دقت ارزیابی می کنند، تجهیزات مناسب نجات را تهیه می کنند، ایمنی صحنه حادثه را بررسی و کنترل می کنند و قبل از اینکه به مرحله تثبیت و رهاسازی قربانیان برسند، مخاطرات را از بین می برند. وجود مواد خطرناک یا عناصری مانند بخارهای اشتعال زا یا گردوغبار، اغلب نیروهای نجات را مجبور می کند بیشتر احتیاط کنند و زمان بیشتری صرف کنند تا از ایمن بودن عملیات اطمینان حاصل کنند. تجربه نشان می دهد که شتابزدگی در عملیات می تواند جان هم قربانیان و هم امدادگران را به خطر اندازد؛ اما درعین حال، نجاتگران می دانند که شانس زنده ماندن قربانی به رهایی سریع و انتقال وی به بیمارستان وابسته است. برخی سازمان ها بیش از بقیه آمادگی انجام عملیات فنی نجات را دارند. بسیاری از سازمان ها برای انجام عملیات پیچیده نجات، تیم های فنی ویژه نجات تشکیل داده اند. تیم فنی نجات یک گروه تخصصی از پرسنلی است که از قبل آموزش دیده اند و تجهیزات تخصصی لازم را برای انجام مؤثر و ایمن عملیات پیچیده نجات دارند.

تخصص و توانایی های تیم ها بر اساس وظیفه شان و بسته به سطح آموزش، تعداد پرسنل آموزش دیده و داشتن ابزارها و تجهیزات تخصصی نجات متفاوت است. مثلاً برخی سازمان ها برای انجام نجات در سازه های فرو ریخته با بریدن بتن و آواربرداری سنگین آموزش دیده اند و تجهیزات لازم آن را دارند. درحالی که بعضی دیگر از تیم ها فقط می توانند با بیل و کلنگ آواربرداری کنند.

بسیاری از سازمان ها، تیم های نجات با تخصص یک نظمی دارند، مانند تیم نجات از آب. این تیم ها برای انجام یک نوع خاصی از نجات آموزش دیدند و تجهیزات لازم برای آن را دارند. برخی نیز گروه های چندنظمی دارند که آمادگی انجام بیش از یک نوع عملیات نجات را دارند.

تشکیل یک تیم فنی نجات کاربردی و ایمن با یک نظم یا چندین نظم، نیازمند برنامه ریزی دقیق، تعهد زمانی بالای اعضای تیم، تجهیزات لازم برای تحقیق و فراگیری، تحلیل خطرپذیری و آموزش و بودجه سالانه پایدار است. این راهنما چگونگی تشکیل تیم فنی نجات را توضیح می دهد که اغلب با تشکیل «اولین پاسخ دهنده جامعه» شروع می شود که به عنوان مبنایی برای توسعه ظرفیت تیم ها از جمله یوسار عمل می کند. در این راهنما موارد بسیاری بحث و بررسی شده است که باید قبل از تشکیل تیم در نظر گرفته شود:

- آیا به تیمی برای جامعه خود نیاز داریم؟
- جامعه ما به چه نوع تیمی نیاز دارد؟
- چگونه می توانیم ارزیابی خطرپذیری را انجام دهیم تا مخاطرات مربوط به نجات را شناسایی کنیم؟
- چگونه تیم را تشکیل دهیم؟
- اعضای تیم به چه آموزشی نیاز دارند؟
- نجات فنی با چه مخاطراتی همراه است؟
- چگونه می توانیم بودجه تیم را تأمین کنیم؟
- چه نوع پرسنلی برای تیم نیاز داریم؟
- کدام قوانین و استانداردها به نجات مربوط می شوند؟
- تیم به چه تجهیزاتی نیاز خواهد داشت؟

نقشه راه برای ترسیم مراحل پیشرفت و الزامات از یک «اولین پاسخ دهنده» تا ظرفیت یک تیم یوسار در سطح ملی در ضمیمه الف: نقشه راه ظرفیت ملی یوسار آمده است.

۲-۱- اولین پاسخ دهنده

تشکیل «اولین پاسخ دهنده جامعه» معمولاً اولین گامی است که یک جامعه یا سازمان برای تجهیز خود جهت پاسخ به

فوریت‌ها برمی‌دارد. تشکیل این پاسخ‌دهنده در اشکال و اندازه‌های مختلف و با توانمندی‌های متفاوت صورت می‌گیرد که تا حد زیادی به نوع خطرپذیری‌ها یا مخاطراتی که آن جامعه مواجه می‌شود، بستگی دارد. بیشتر، اگر نه تمام، آن‌ها به‌صورت داوطلبانه تشکیل می‌شوند.

از سوی دیگر، اولین پاسخ‌دهنده می‌تواند هنگامی که توسط سازمان‌های آتش‌نشانی، پرسنل خدمات پزشکی اورژانس، واحدهای دفاع غیرنظامی، پلیس و نظایر آن ارائه می‌شود، رسماً به‌عنوان یک پاسخ سازمان‌یافته شناخته شود.

۲-۲- قابلیت‌های فنی نجات

«اولین پاسخ‌دهنده» (جامعه یا سازمان) که موظف به انجام عملیات نجات می‌شود، غالباً با موقعیت نجات منحصربه‌فرد یا پیچیده‌ای مواجه می‌شود که به مهارت‌ها و تجهیزات خاصی برای ایمنی کار نیاز دارد. برخی سازمان‌ها آمادگی کار با چنین وقایعی را دارند، اما در بسیاری موارد، بسیاری از مهارت‌ها و تجهیزات لازم برای چنین موقعیت‌هایی خارج از توانمندی‌های سازمان پاسخ‌دهنده است. به همین دلیل بسیاری از سازمان‌ها برای پاسخ به چنین موقعیت‌های پیچیده‌ای، تیم‌های فنی نجات تشکیل داده یا تشکیل آن را در نظر دارند.

بیشتر گروه‌هایی که تازه تشکیل می‌شوند با آموزش یک رشته به اعضای تیم شروع می‌کنند، مانند نجات با طناب یا نجات از آب. پس از ایجاد این قابلیت، تیم می‌تواند رشته‌های دیگر نجات را نیز شامل کند تا به تیم چندرشته‌ای تبدیل شود که توانایی انجام چندین نوع کار نجات پیشرفته را دارد. ممکن است سازمانی همچنین بخواهد تیم‌های مختلف با تخصص‌های متفاوت ایجاد کند.

رشته‌های متعددی در نجات وجود دارد. رشته‌هایی که در این راهنما بحث و بررسی شدند، عبارت‌اند از:

- **نجات از فضای بسته:** فضای بسته یا محصور، یک مکان بسته با ورودی یا خروجی محدود است که داخل آن برای انسان طراحی نشده است و کسی که وارد آن می‌شود، در آنجا گیر می‌کند یا خفه می‌شود. چنین فضایی ممکن است دیوارهای با شیب رو به داخل داشته باشد یا کف آن به سمت پایین شیب داشته باشد، به نحوی که فرد را به فضای کوچک‌تری سوق دهد. این فضاها عبارت‌اند از مجرای فاضلاب، حفره‌ها، غارها، مخازن و جاهای مشابه. کار نجات از چنین فضاهایی خطرناک است، به‌ویژه اگر محیط داخلی سمی یا با کمبود اکسیژن روبه‌رو باشد.
- **نجات از آب و یخ:** نجات از دریاچه‌ها، مرداب و باتلاق، مناطق سیل‌زده، حوضچه‌های آب جاری یا راکد و اقیانوس در این دسته قرار دارد. چندین تخصص برای نجات از آب وجود دارد از جمله آب راکد، آب جاری، زیر آب، موج‌سواری و نجات از یخ که هرکدام از آن‌ها آموزش خاصی می‌خواهند.
- **نجات از آوار:** این گروه شامل نجات از زیر آوار ساختمان یا سازه‌های دیگری است که بیشتر در مناطق شهری پس از وقوع حوادث ناگهانی (زلزله) دیده می‌شود. تیم‌های زیادی برای نجات از زیر آوار در مناطق زلزله‌خیز ایجاد شدند. این تیم‌ها ممکن است در شهرهایی که ساختمان‌های قدیمی یا پروژه‌های ساختمانی جدید زیادی دارند، نیز مورد نیاز باشند.
- **نجات از حفره و گودال:** نجات از حفره و گودال ممکن است در هر حوزه‌ای انجام گیرد. حفره‌ها بیشتر در مناطق ساخت‌وساز جدید یافت می‌شوند که لوله‌ها یا کابل‌ها دفن شده‌اند. شایع‌ترین سناریوی نجات از حفره به نجات کارگر ساختمانی مربوط می‌شود که با ریزش دیوارهای گودال در آن گیر می‌کند.
- **نجات با طناب:** این نوع نجات با زاویه زیاد یا کم در اطراف صخره‌ها، دره‌ها، غارها، نواحی کوهستانی، ساختمان‌های مرتفع، دکل‌ها مخابراتی، برج‌های آب یا سیلوا انجام می‌گیرد و برای اطمینان از ایمنی پرسنل و رهاسازی قربانیان، ممکن است به روش‌های طناب‌کشی پیچیده نیاز باشد.

- **نجات صنعتی و کشاورزی:** ماشین آلات صنعتی دشواری های زیادی برای نجاتگران ایجاد می کنند. بسیاری از کارهای نجات صنعتی در فضای بسته هستند یا کار زیادی برای رها کردن قربانی که در ماشین آلات گیر کرده است، لازم است. رهاسازی این قربانیان به دانش تخصصی، آموزش و تجهیزات خاصی نیاز دارد.
- **نجات وسایل نقلیه:** تصادفات وسایل نقلیه (از هر نوعی) ممکن است منجر به گیر افتادن یک یا چند نفر از مسافران شود. رهایی و نجات قربانیان به دانش، آموزش و تجهیزات تخصصی نیاز دارد.
- **نجات در بخش حمل و نقل:** سوانح هوایی، تصادفات یا از خط خارج شدن قطار که ممکن است منجر به گیر افتادن مسافران شود. رهاسازی این قربانیان به دانش، آموزش و تجهیزات تخصصی نیاز دارد.

۲-۳- ملاحظات قبل از تشکیل تیم

در این فصل به عواملی اشاره می شود که باید هنگام تصمیم به تشکیل تیم فنی نجات ارزشیابی شوند. در این راهنما تیم به گروهی از افراد اشاره می کند که برای انجام کار نجات فنی در یک یا چند حوزه تخصصی آموزش دیده و مجهز شده اند. قبل از تشکیل تیم نجات باید ملاحظات زیادی را در نظر گرفت، از جمله اینکه آیا واقعاً یک تیم نجات لازم است، آیا مسئولین محلی از تیم حمایت مالی خواهند کرد، آیا پاسخ دهندگان تعهدی به تشکیل تیم دارند، خطرپذیری های مربوط به تیم نجات کدامند و کدام قوانین بر تشکیل تیم اثرگذار هستند. قبل از اقدام به تشکیل یک تیم فنی، مسئولین مربوطه باید پرسش های زیر را مد نظر داشته باشند.

۲-۳-۱- آیا جامعه ما نیازی به تیم دارد؟

می توان با تحلیل خطرپذیری از جامعه محلی به این پرسش پاسخ داد. تصمیم نهایی در ایجاد کارشناسی فنی نجات باید بر اساس نیازهای جامعه محلی باشد. سازمان حامی (مانند دولت یا اهداکننده) باید صادقانه و به دقت میزان خطرپذیری را در جامعه ارزیابی کند و اگر خطرپذیری واقعی است، سازمان حامی باید همه اقدامات لازم را برای تضمین منابع لازم جهت ایمنی و اثربخشی کار نجات انجام دهد. اگر نیازی وجود داشت، اما این نیاز با پاسخ تیم خارجی حاضر در منطقه قابل رفع بود، در این صورت شاید ایجاد یک تیم جداگانه لازم نباشد.

۲-۳-۲- چه نوع تیمی برای جامعه ما نیاز است؟

مورد دیگری که باید در نظر گرفته شود، نوع تیم مورد نیاز است. آیا تیم باید یک وظیفه داشته باشد، یا به کارشناسان چند رشته نیاز هست؟ بهترین پاسخ این پرسش با ارزیابی خطرپذیری حاصل می شود.

۲-۳-۳- آیا از عضویت در سازمان تعهدی برای این کار داریم؟

برنامه ریزان باید قبل از قبول چالشی جدید، توانایی پرسنل فعلی را در پاسخ به فوریت ها در نظر بگیرند. میزان تعهد لازم برای شروع یک تیم فنی نجات بسیار بالا است، زیرا به رهبری مصمم و مشارکت از طرف کل تیم نیاز دارد. در بسیاری از موارد، فقط اعضای که آموزش می بینند در نظر گرفته می شوند و ارزشیابی تأثیر این آموزش بر همکاری که مسئولیت های دیگری را در زمان غیبت مرتبط با نجات فنی قبول می کنند، فراموش می شود؛ بنابراین برای قبول مسئولیت نجات فنی باید تعهد کلی و درک روشنی از تأثیر این مسئولیت با کل سازمان در میان گذاشته شود.

۲-۳-۴- هزینه تشکیل تیم چقدر خواهد بود و آیا بودجه ای برای این کار وجود دارد و این بودجه پایدار خواهد بود؟

برنامه ریزان باید هزینه های اولیه و هزینه های عملیاتی جاری این کار را ارزشیابی کنند. ممکن است هزینه های راه اندازی خیلی بالا باشد، اما به تجهیزاتی که از قبل در اختیار دارند و نوع تیمی که مسئولین اضطراری می خواهند ایجاد کنند، بستگی دارد. بیشتر هزینه های راه اندازی صرف خرید تجهیزات و آموزش می شود. هزینه های عملیاتی ممکن است شامل آموزش جاری،

نگهداری تجهیزات و در صورت استفاده از کارکنان حقوق‌بگیر، صرف پرداخت حقوق آن‌ها شود. برنامه‌ریزان باید بررسی کنند که آیا بودجه تیم جدید نجات از قبل وجود دارد و سازمان حامی تا چه حدی می‌تواند این بودجه را به دست آورد. تأمین بودجه به‌صورت داخلی از بودجه شهر یا به‌صورت خارجی از کمک‌های اهدایی یا سازمان‌های بیرونی صورت می‌گیرد.

۲-۳-۵- آیا مقامات منتخب و مدیریت شهر از تیم فنی نجات پشتیبانی می‌کنند؟

برای تشکیل تیم نجات، حمایت و تعهد مقامات خارج از سازمان حامی و در برخی موارد نیز تأیید دولت ضروری است و در نهایت آن‌ها حرف آخر را در مورد بودجه تیم خواهند زد. تأمین هزینه‌های اساسی مانند خرید تجهیزات یا بودجه آموزش فقط با حمایت مقامات خارج از سازمان امکان‌پذیر است. اگر مدیران بحران بخواهند منابع را با جوامع دیگری سهیم شوند، بازهم حمایت آن‌ها ضروری است.

در بسیاری از موارد تصمیم مسئولین محلی در نتیجه وقوع حادثه‌ای برای انجام کار کارشناسی در نجات فنی ترغیب می‌شود که پاسخ‌دهندگان محلی آمادگی مقابله با آن را ندارند. ممکن است مدیران بحران احساس کنند که مهارت‌های فنی نجات نیاز است، اما به دلیل عدم وجود سوانح جدی، مطمئن نباشند که چگونه لزوم صرف چنین هزینه‌ای را توجیه کنند.

پرسش‌های زیر را در نظر بگیرید که ممکن است کارشناس امور مالی یا مقامات منتخب در مورد این هزینه‌ها سؤال کنند:

- چرا به این تجهیزات گران نیاز داریم؟
- سال گذشته چند سانحه اتفاق افتاده است؟
- در گذشته خوب عمل کردیم، چرا حالا به چنین چیزی نیاز داریم؟

ممکن است مدیر بحران در عمل از محدودیت‌های موجود در توانمندی‌های فعلی آگاه باشد و بداند که در صورت وقوع بحران مهم و عدم آمادگی در پاسخ به آن، انتقاد زیادی در پی خواهد داشت. اگر سازمان حامی، کارکنان بحران را متعهد سازد که در محیطی کار کنند که آموزش کافی یا تجهیزات لازم برای کار در آن محیط را ندارند، مدیران بحران باید خطرپذیری‌های مربوطه را تشخیص دهند. باید بررسی کنید که آیا تیم یوسار می‌تواند این خطرپذیری‌ها را برای مدیران و مقامات برگزیده توجیه کند و عکس‌العمل آن‌ها چگونه خواهد بود. سازمان حامی باید آمادگی ارائه شواهد مستند در پشتیبانی از ایجاد تیم تخصصی یوسار را داشته باشد.

۲-۳-۶- آیا منابع دیگری از جوامع هم‌جوار در دسترس است؟

در هنگام برنامه‌ریزی و ارزیابی نیازهای فعلی نجات فنی، گزینه سهیم شدن منابع بین دو یا چند جامعه را نیز بررسی کنید. استفاده از پاسخ مشترک یا چند سازمان، مزیت مالی به دنبال دارد و می‌تواند سطح مناسبی از خدمات را فراهم کند.

۲-۳-۷- تشکیل تیم چه چالش‌هایی را در پی دارد؟

انجام نجات فنی مانند آتش‌نشانی، خطرناک است. می‌توان با آموزش مناسب فنون مناسب و خرید تجهیزات مخصوص، خطرپذیری‌ها را کاهش داد، اما سازمان حامی باید مخاطراتی را که ممکن است نجاتگران با آن مواجه شوند، در نظر بگیرد و نظر آن‌ها را برای رویارویی با این مخاطرات در حادثه واقعی بداند.

آمار نشان می‌دهد که بسیاری از مرگ‌ها در فضای بسته به نجاتگرانی مربوط می‌شود که آموزش یا تجهیزات کافی نداشتند. ممکن است نجاتگران فنی با خطرپذیری‌هایی مثل خفگی در درون فضای بسته، آسیب ناشی از افتادن از طناب و غرق شدن در حین کار در جریان تند آب مواجه شوند.

یکی از اشتباهات بزرگ در تشکیل تیم این است که فکر کنیم سازمان حامی می‌تواند بدون آموزش و تجهیزات لازم، یک تیم را تشکیل دهد. برخی سازمان‌ها سعی کردند بدون تجهیزات یا آموزش لازم، تیمی ایجاد کنند یا کار خطرناک نجات را انجام دهند. چنین کاری برای نجاتگران و قربانیان بسیار خطرناک است.

۲-۳-۸- کدام قوانین، مقررات و استانداردها بر ایجاد تیم تأثیرگذار هستند؟

یکی از پیچیده‌ترین حوزه‌ها که با سوء تفاهم نیز همراه است و بر نجات فنی اثر می‌گذارد، الزامات حقوقی و استانداردها است. انبوهی از الزامات و استانداردها نوشته شده است که بر انواع مختلف نجات تأثیر می‌گذارند. پیروی از این مقررات برای همه نجاتگران به‌منظور حفظ ایمنی الزامی است.

قبل از تشکیل یک تیم، رهبر تیم باید همه قوانین و مقررات مرتبط با تیم و هزینه‌های رعایت یا عدم رعایت این قوانین را بررسی کند. عدم پیروی از مقررات در زمان نجات منجر به جریمه یا مجازات دیگر خواهد شد. به‌علاوه رهبر تیم باید اطمینان حاصل کند که منابع مکملی برای چارچوب قانونی سوانح کشور است و اینکه تیم بخشی از برنامه‌ریزی ملی برای مقابله با سوانح محسوب می‌شود.

۲-۳-۹- چه الزاماتی در رابطه با آموزش وجود دارد؟

مقررات کشور در رابطه با آموزش باید در برنامه‌ریزی تیم نجات در نظر گرفته شود. مقررات اجباری آموزش از کشوری به کشور دیگر و حتی در نواحی مختلف فرق می‌کند. بیشتر مقررات آموزش مربوط به نجات فنی از سوی خود کشور یا به‌صورت محلی تعیین می‌شوند و ممکن است سازمان حامی را به رعایت استاندارد خاصی در آموزش ملزم کنند.

۲-۴- چگونگی تشکیل تیم فنی نجات

تشکیل و ایجاد تیم فنی نجات کار مهمی است. درحالی‌که تشکیل یک تیم با در نظر گرفتن همه جنبه‌های آن از نظر مدیریتی و اجرایی کار دشواری است، اما دشوارتر از آن، حفظ و آموزش تیم است. ممکن است تشکیل یک تیم پرهزینه باشد و به آموزش و تجهیزات و مهم‌تر از همه، به برنامه‌ریزی دقیق نیاز داشته باشد.

در این فصل مراحل تشکیل تیم فنی نجات توضیح داده شده است. این مراحل در چهار فاز ایجاد تیم دسته‌بندی شده است:

مرحله ۱	مرحله ۲	مرحله ۳	مرحله ۴
ارزیابی خطری‌های جامعه و نیازهای نجات	برنامه‌ریزی	ایجاد تیم	ایجاد روش‌های کار استاندارد
الف- انجام ارزیابی خطری‌های جامعه و تحلیل داده‌های پروژه و احتمال نجات فنی اضطراری ب- تعیین آستانه خطری‌پذیری ج- تعیین نوع تیم مورد نیاز	الف- تشکیل کمیته طرح‌ریزی برای تدوین یک طرح ب- تعیین توانمندی‌های فعلی پ- تهیه یک یادداشت مفهومی عملیات ت- تعیین ساختار مدیریت برنامه ث- تدوین برنامه‌ای برای استخدام پرسنل ج- تعیین نیازهای اولیه به تجهیزات و وسایل نقلیه چ- تعیین نیازهای آموزشی ح- بررسی برنامه‌ای برای آموزش مداوم خ- برآورد هزینه تیم و تنظیم بودجه د- به دست آوردن حمایت مدیریت ذ- به دست آوردن حمایت سیاسی ر- یافتن شرکا	الف- انتخاب اعضای تیم ب- آموزش تیم پ- خرید تجهیزات و یونیفرم ت- خرید وسایل نقلیه ث- فراهم کردن حمایت اداری	الف- به دست آوردن یا نوشتن روش‌های کار استاندارد اجرایی و عملیاتی برای تیم ب- مرور و بررسی و بازنگری منظم روش‌های کار استاندارد پ- ارزیابی خطری‌پذیری‌های جامعه و نیازها به نجات ت- برنامه‌ریزی ث- ایجاد تیم ج- ایجاد روش‌های کار استاندارد

شکل ۱. چهار مرحله ایجاد تیم

با توجه به پیچیدگی تشکیل تیم فنی نجات، هر مرحله باید به‌دقت بررسی شود تا موضوعات مهم از قلم نیفتد.

۲-۴-۱- مرحله ۱: ارزیابی خطرپذیری‌های جامعه و نیازهای نجات

خطرپذیری‌ها و نیازهای نجات

سازمان حامی برای تعیین اینکه جامعه به تیم نیاز دارد یا نه، ابتدا باید تحقیقاتی انجام دهد و خطرپذیری‌های موجود را در منطقه ارزیابی کند. یک تحلیل خطرپذیری به آن‌ها کمک می‌کند تا سطح خطرپذیری را تعیین کنند و به مخاطرات بالقوه موجود پی ببرند و تصمیم بگیرند آیا به یک تیم نیاز است. به دو دلیل این کار بخش مهمی از شروع یک تیم است:

اول اینکه رهبران سیاسی می‌خواهند بدانند چه مخاطراتی وجود دارد تا تأمین بودجه این کار توجیه شود.

دوم اینکه سازمان حامی می‌خواهد بداند با چه خطرپذیری‌هایی مواجه است، برای چه نوع سناریوهای مخاطراتی باید آموزش دهد و چه تجهیزات نجاتی به این خطرپذیری‌ها پاسخ می‌دهد. یک تحلیل کامل خطرپذیری باید هدف سازمان حامی را در رابطه با تیم مشخص کند و کوشش‌های مربوط به تشکیل تیم را توجیه کند.

سازمان حامی می‌تواند با تحلیل بدترین سناریوهای بالقوه شروع کند تا پس از آن به‌سوی یک خطرپذیری واقعی هدایت شود. ابتدا با این پرسش‌های اساسی شروع کنید:

- بزرگ‌ترین مخاطره طبیعی یا انسان‌ساز که جامعه با آن مواجه است، کدام است؟
- اگر امروز بدترین سناریو روی دهد، سازمان چه می‌کند؟
- اگر سازمان آمادگی پاسخ نداشته باشد، جامعه چه عکس‌العملی از خود نشان خواهد داد؟
- عدم وجود ظرفیت محلی چه تأثیری بر جمعیت و محیط خواهد داشت؟

(الف) ارزیابی خطرپذیری

ارزیابی خطرپذیری باید بر اساس داده‌های تاریخی مربوط به خطرپذیری در مورد نجات و همراه با تحلیل خطرپذیری‌های جدید باشد. با ارزیابی نیازهای نجات که در گذشته در منطقه وجود داشت، شروع کنید. سازمان حامی می‌تواند وقایع گذشته یا ساخت‌وساز برنامه‌ریزی‌شده جدید را بررسی کند تا تعدد اقدامات نجات را در منطقه تعیین کند. منابع داده‌ای دیگر عبارت‌اند از اداره آمار کشور، انجمن شرکت‌های ساختمانی یا پیمانکاران، بازرسان ساختمان، مدیران ایمنی در کسب‌وکارهای محلی.

تجربه می‌تواند احتمال وقوع حوادث نجات فنی را در حین پروژه‌های ساختمانی عمده نشان دهد. سازمان حامی باید همچنین مخاطرات موجود را که در نواحی پاسخ فعلی و پیش‌بینی‌شده وجود دارند، در نظر بگیرد. مخاطرات مورد هدف، حوزه‌های خطرپذیری خاص هستند که تیم در حین انجام نجات با آن‌ها مواجه شود.

بررسی ویژگی‌های طبیعی یک محل، مخاطرات احتمالی آن محل را نشان می‌دهد. رودخانه‌ها، صخره‌ها و مکان‌های سنگ‌نوردی، چند نمونه از نواحی هستند که ممکن است حوادثی در آن‌ها روی دهد. بررسی برنامه‌های فعلی ساخت‌وساز نیز انواع خاصی از تأسیسات تجاری و صنعتی را نشان می‌دهد که ممکن است به خدمات تیم تخصصی نیاز داشته باشند. برای شناسایی ساخت‌وسازهای برنامه‌ریزی‌شده جدیدی که ممکن است حاوی مخاطرات هدف باشند، با اداره مسئول ساخت‌وسازهای محلی تماس بگیرید.

فهرستی از مخاطرات هدف را تهیه کنید که چالش‌های خاصی از نجات را نشان می‌دهند که برای کنترل مؤثر و ایمن به تجهیزات خاص نجات فنی و آموزش پیشرفته نجات نیاز دارند. بالاخره، سازمان حامی باید دانش کارکنان از مخاطرات را بررسی کند.

فارغ از اندازه یا ساختار اقتصادی جامعه، تقریباً در همه‌جا نوعی از خطرپذیری مثل سوانح حمل‌ونقل یا ریزش ساختمان وجود دارد که به کارشناسی نجات فنی نیاز دارد. ممکن است میزان تمرکز صنایع خاص در یک منطقه موجب شود مسئولان بحران کار کارشناسی در حوزه نجات فنی را بر اساس سوانحی در اولویت قرار دهند که بسته به نوع صنایع یا فعالیت در منطقه، بیشترین احتمال را دارند.

(ب) تحلیل داده‌ها برای پیش‌بینی احتمال فوریت‌های نجات

برای تعیین احتمال نیاز به نجات فنی، با تعیین میزان یا نسبت وقوع حوادث در یک دوره زمانی معین در جامعه و حتی در حوزه‌های دیگر شروع کنید.

خطرپذیری‌ها و مخاطرات هدفی که معمولاً در جوامع پیدا می‌شوند، عبارت‌اند از:

- تونل‌ها، آبراه‌ها، فاضلاب‌های زیرزمینی: فضاهای بسته، گازهای سمی و کمبود اکسیژن.
- رودخانه‌ها، کانال‌های سیل: نجات از جریان تند آب، نجات از آب راکد و محیط‌های آب سمی.
- نواحی سیل خیز: نجات از آب‌های سطحی و زیرزمینی و نجات از یخ.
- تأسیسات صنعتی: مواد خطرناک، انتشار گازهای سمی، فضاهای بسته و گیرکردن در ماشین‌آلات.
- صخره‌ها، رودخانه‌ها، کوه‌ها: نجات از ارتفاع بالا و پایین.
- تأسیسات کشاورزی: انفجار گردوغبار، فضاهای بسته، مواد خطرناک، کودهای شیمیایی و گیر کردن در ماشین‌آلات.
- چاه فاضلاب، مخازن: گازهای سمی و کمبود اکسیژن فضاهای بسته.
- ساخت‌وسازهای جدید: ریزش سازه، نجات از گودال و گیرکردن در ماشین‌آلات.
- ساختمان‌های قدیمی: ریزش سازه.
- چاه‌ها، غارها: فضاهای بسته و محیط‌های خطرناک.
- ساختمان‌های مرتفع: نجات با زاویه بالا و نجات از آسانسور.
- زلزله، توفان، گردباد: نجات از آوار، رهاسازی، پاسخ به سوانح و سیل.
- تأسیسات انتقال زباله جامد: مواد خطرناک، انتشار گازهای سمی، فضاهای بسته و گیرکردن در ماشین‌آلات.
- شبکه‌های حمل‌ونقل: مواد خطرناک، انتشار گازهای سمی، گیرکردن در ماشین‌آلات و از خط خارج شدن قطار.

(پ) تعیین آستانه خطرپذیری

آخرین موردی که باید در ارزیابی خطرپذیری تعیین شود، اندازه‌گیری خطرپذیری بالقوه برای جامعه و برای پاسخ‌دهندگان به فوریت‌ها است که باید کار نجات را انجام دهند. وجود مخاطرات در یک جامعه است که این خطرپذیری را به وجود می‌آورد که کسی آسیب می‌بیند یا به کمک نجاتگران نیاز پیدا می‌کند.

به همین ترتیب، اگر جامعه انتظار داشته باشد که تیم کمک‌های نجات را فراهم کند، زندگی نجاتگرانی که کار نجات را انجام می‌دهند نیز به خطر می‌افتد و شدت خطرپذیری‌ها متفاوت است. ممکن است یک خطرپذیری خفیف باشد و دیگری بسیار شدید باشد. شدت یک مخاطره باید در تعیین خطرپذیری نهایی در نظر گرفته شود.

در مورد تیم نجات از آب، خطرپذیری‌های ناشی از یک حوضچه کوچک بسیار کمتر از خطرپذیری‌های ناشی از یک کانال آب با جریان تند است. احتمال وقوع حادثه‌ای که نیازمند نجات باشد، در یک کانال آب با جریان تند نیز معمولاً بیش از احتمال وقوع چنین حادثه‌ای در یک حوضچه کوچک است. جامعه‌ای که با بروز خطر در حوضچه‌ای کوچک مواجه است، ممکن است به خاطر پایین بودن خطرپذیری، ایجاد تیم فنی نجات را ضروری نداند؛ اما در جامعه‌ای که با مخاطرات کانال آب با جریان تند مواجه است، عکس آن تصمیم‌گیری می‌شود.

اگر از نجاتگران انتظار می‌رود که در محیط خطرناک، کارهای نجات را انجام دهند، مخاطراتی مانند محیط‌های سمی و آسیب ناشی از استنشاق (در نجات در فضای بسته)، غرق شدن (در نجات از آب)، سقوط (در نجات با طناب)، ریزش دوباره آوار و خطر برخورد (در نجات از آوار) و انفجار (در نجات در سیل‌وها) آن‌ها را تهدید می‌کند.

هر جامعه‌ای باید در مورد سطح قابل قبول خطرپذیری تصمیم بگیرد و آستانه‌ای برای خطرپذیری تعیین کند که تشکیل تیم تخصصی نجات را الزامی می‌کند. جامعه و مسئولین محلی باید بدانند که تیم نجات دقیقاً چه توانمندی‌ها و محدودیت‌هایی دارد، جامعه با چه مخاطراتی مواجه است و نجاتگران در انجام کار خود با چه مخاطراتی مواجه هستند. جامعه نباید انتظار داشته باشد که نجاتگران بدون آموزش و تجهیزات لازم، کارهای خاصی در نجات انجام دهند.

تمایز بین نجاتگران آموزش‌دیده و پاسخ‌دهندگان داوطلب مهم است. افراد آموزش‌دیده از محدودیت‌ها و توانایی‌های خود آگاهند ولی افراد داوطلب و آموزش‌ندیده این آگاهی را ندارند. پاسخ‌دهندگان از هر نوعی که باشند، باید در حین کار مراقب باشند تا خودشان قربانی بعدی نباشند؛ اما سازمان حامی باید توجه کند که وقتی از قبل دوراندیشی نشده است یا وقتی عملیات نجات ناکام است، ممکن است با اعتراضات عمومی مواجه شود.

تحلیل خطرپذیری باید به سازمان حامی کمک کند تا در مورد لزوم تشکیل یک تیم تصمیم بگیرد. اگر تحلیل‌ها نشان دهد که تیمی لازم است، گام بعدی تعیین نوع تیم مورد نیاز است؛ یعنی سازمان حامی می‌خواهد با چه نوع مخاطراتی مقابله کند؟ آیا تیم فقط کارهای نجات معمول را انجام خواهد داد، یا انتظار می‌رود که از عهده کارهای پیچیده نجات نیز برآید؟ قرار است تیم به چه نوع فوریت‌هایی پاسخ دهد؟ سازمان حامی فکر می‌کند چه سطحی از توانمندی‌ها نیاز است؟ ممکن است این توانمندی‌ها شامل موارد زیر باشد:

- نجات زاویه بالا / با طناب (در ارتفاع)
- ریزش گودال
- ریزش سازه
- فضای بسته
- نجات در حوزه کشاورزی
- نجات از وسایل نقلیه
- نجات از وسایل نقلیه جمعی
- نجات صنعتی
- گیرکردن در ماشین‌آلات
- نجات از آب راکد و جاری

اگر تیم چندرشته‌ای نیاز است که بتواند چندین حوزه مانند نجات از آب و فضای بسته را پوشش دهد، سازمان حامی می‌تواند ابتدا تیمی با یک تخصص ایجاد کند و پس از کسب مهارت لازم در یک حوزه، رشته‌های دیگر را نیز شامل کند.

توصیه می‌شود ابتدا در یک حوزه مهارت کسب کنید و با افزایش ظرفیت اولیه و توسعه مهارت‌های اولیه تیم در این حوزه، به حوزه‌های دیگر گسترش دهید.

۲-۴-۲ مرحله ۲: برنامه‌ریزی

(الف) تشکیل کمیته طرح‌ریزی برای تدوین یک طرح

کمیته‌ای انتخاب کنید تا طرح سازمان حامی را تدوین کند و رئیس را منصوب کند. این کمیته باید از برنامه‌ریزان ذی‌صلاح و همین‌طور افرادی تشکیل شود که ممکن است در حین تشکیل تیم و در مراحل عملیاتی رهبر تیم باشند.

در تشکیل کمیته، ممکن است سازمان بخواهد افراد خاصی را در کمیته قرار دهد که تجربه قبلی نجات یا تجارب مشابهی در تیم طرح‌ریزی دارند.

ابتدا اهداف کمیته ایجاد تیم فنی نجات را تعیین کنید. منشور کمیته چیست؟ اهداف و پارامترها کدامند؟ برای تکمیل طرح‌ریزی به چه چیزی نیاز دارند؟

کمیت به باید از اهداف آگاه باشد و تمرکز بر آن‌ها را تضمین کند. باید چارچوب زمانی برای اجرای طرح توسط تیم مشخص شود. حداقل یک عضو از مدیریت تیم نجات باید در کمیت باشد تا در تصمیم‌گیری‌ها راهنمایی کند و کار را دنبال کند. طرح باید منابع و عملیات حوزه‌های زیر را پوشش دهد:

- **ساختار سازمانی:** تیم چه سلسله‌مراتبی دارد؟ ترکیب عناصر اجرایی و عملیاتی چگونه است؟ فرآیند تصمیم‌گیری به چه ترتیبی است؟
 - **پرسنل و کارکنان:** رهبر (ان) تیم چه کسی است؟ چه نوع مهارت‌هایی برای پیوستن به تیم لازم است؟ اندازه تیم چگونه خواهد بود؟
 - **تجهیزات:** چه تجهیزاتی نیاز است؟ افراد چه تجهیزاتی را فراهم می‌کنند؟ تیم چه تجهیزاتی را فراهم می‌کند؟
 - **وسایل نقلیه:** چه نوع وسایل نقلیه برای حوزه کار و مأموریت‌های نجات تیم مناسب‌تر است؟
 - **آموزش:** آموزش اولیه و آموزش تخصصی لازم برای کار نجات کدام است؟
- تعیین حوزه‌های تخصصی لازم برای تیم و نیازهای حوزه به سازمان حامی کمک می‌کند. بیانیه مأموریت یا خلاصه اهداف و رسالت خود را برای تیم تدوین کند. بیانیه مأموریت مهم است، چون بر یک تیم جدید تمرکز کرده و آن را راهنمایی می‌کند. سازمان حامی باید پس از تعیین نوع تیم، یک برنامه عمل خاص را برای تشکیل تیم طرح کند. این برنامه باید همه جوانب توسعه تیم را پوشش دهد، از جمله پرسنل، تجهیزات و آموزش.
- ساختار سازمان: چه کسی سازمان را رهبری خواهد کرد؟ چه کسی گزارش‌ها را ثبت خواهد کرد؟ چه کسی فهرست تجهیزات را ثبت خواهد کرد؟ چه کسی برنامه را نظارت خواهد کرد؟
- پشتیبانی سیاسی: آیا سازمان حامی به پشتیبانی سیاسی نیاز دارد؟ یا از قبل پشتیبانی رهبران محلی را دارد؟

(ب) تعیین توانایی‌های فعلی

بررسی کنید که سازمان چه تجهیزات و سطح آموزشی را از قبل دارد. احتمالاً برخی از تجهیزات لازم از قبل وجود دارند. به‌علاوه ممکن است بعضی از اعضای تیم از قبل دوره‌های آموزشی را گذرانده باشند. هرچه توانمندی‌های قبلی بیشتری در سازمان وجود داشته باشد، راه‌اندازی تیم سریع‌تر و کم‌هزینه‌تر خواهد بود.

(پ) آماده‌سازی مفهوم عملیات

مفهوم اصلی عملیات و روش‌های عملیاتی را تدوین کنید. این مفهوم به سازمان حامی کمک می‌کند تا بداند چه کاری انجام خواهد داد و چه منابعی نیاز خواهد داشت. همچنین سازمان به کمک این مفهوم به مدیریت برنامه و به مردم نشان می‌دهد که عدم انجام چنین کاری برای نجات چه پیامدهایی خواهد داشت و درعین حال می‌تواند کارکرد تیم را نیز به آن‌ها نشان دهد. خلاصه روش‌های عملیاتی در آغاز فرآیند مورد نیاز است تا مدیریت برنامه بتواند برنامه کار سازمان حامی و بی‌عیب و نقص بودن آن را ببیند. سازمان حامی می‌تواند در طول فرآیند و با نزدیک شدن تیم به مرحله عملیاتی، جزئیات این روش‌ها را کامل‌تر کند.

(ت) تعیین ساختار مدیریت برنامه

سازمانی که می‌خواهد یک تیم فنی نجات تشکیل دهد، باید افراد خود و وظایف آن‌ها را تعیین کند تا نیازها و الزامات اساسی برنامه مشخص شود. این افراد تیم مدیریت برنامه را تشکیل خواهند داد. باید یک فرد ارشد به‌عنوان مسئول ارشد برنامه تعیین شود. این فرد مجری اصلی اجرای برنامه خواهد بود و همه برنامه در حال اجرا را هماهنگ خواهد کرد (زمان‌بندی جلسات، تدوین پیشنهادها و مکاتبات، تعیین وظایف، پیگیری کارها و ...).

بسیاری از تیم‌ها تعیین حداقل یک مسئول آموزش نجات را ضروری می‌دانند. این پست مسئول موضوعات بی‌شماری مانند تدوین، انجام و پیگیری گواهینامه‌های آموزشی خواهد بود. در عین حال، تعیین یک مسئول تجهیزات نیز خیلی مهم است. این

پست‌ها به موضوعاتی مربوط به تحقیق و بررسی و تهیه تجهیزات، دریافت تجهیزات جدید، سازمان‌دهی موجودی تجهیزات و تضمین برنامه نگهداری و به‌کارگیری همه ابزارها، منابع و تجهیزات به‌صورت منظم (مثلاً هر هفته، ماهانه یا فصل یک‌بار و ...) رسیدگی می‌کند.

به خاطر میزان زیاد تحولات در هنگام شروع یک برنامه جدید، تعیین یک پست یا فردی به‌عنوان منشی مفید خواهد بود. پیگیری اطلاعات مربوط به جزئیات لوازم و افراد با استفاده از یک کامپیوتر با برنامه‌های نوشت‌افزار، پایگاه داده‌ای، صفحه گسترده و ... قابلیت مدیریت بیشتر خواهد داشت.

(ث) طرح تأمین نیروی انسانی

یکی از مهم‌ترین مراحل توسعه در تشکیل تیم فنی جدید نجات این است که تعداد افراد لازم برای تیم تعیین شود. تأمین نیروی انسانی باید مطابق با همه نیازهای تعیین‌شده برای پرسنل فرماندهی و مدیریت و حداقل تعداد پرسنل لازم برای اجرای ایمن عملیات تاکتیکی باشد.

تعداد پرسنل به نوع تیم نجات بستگی دارد، ممکن است تیم نجات از گودال به افراد بیشتری نسبت به تیم نجات از آب نیاز داشته باشد. به‌طور کلی، همه رشته‌های اصلی نجات فنی، دست کم در مرحله اولیه کار، به پرسنل بیشتری نیاز دارند. شاید عملیات نجات از ریزش گودال و ساختمان ممکن است به بیشترین افراد نیاز داشته باشد، یعنی دست کم چهار یا پنج نفر متخصص، تحت نظارت پست‌های فرماندهی و همیاری پرسنل کمکی فاقد مدرک.

عملیات پیشرفته با طناب نیز ممکن است به افراد زیادی برای انجام عملیات بالا بردن نیاز داشته باشد. بیشتر افرادی که در خط استقرار و بالا بردن طناب کار می‌کنند، لزوماً نباید افراد متخصص و دارای گواهینامه رسمی باشند (اما باید تحت کنترل مستقیم افراد دارای گواهینامه رسمی باشند).

برنامه تأمین پرسنل باید تعداد افراد لازم برای هر واحد نجات (وسیله‌نقلیه) را نیز مشخص کند. بسیاری از سازمان‌ها که اولین پاسخ‌دهنده هستند، تیم‌های سنگین نجات یا سایر واحدهای تخصصی را برای کارهای فنی تخصصی به کار می‌گیرند. برخی سازمان‌ها نیز ممکن است به دلیل محدودیت در اندازه یا محدودیت‌های دیگر، توانایی انجام چنین کاری را نداشته باشند. طرح باید برای همه پست‌های عملیاتی، جایگزین نیز داشته باشد؛ دستورالعمل‌های اینساراک، نسبت جایگزین ۲ به ۱ را برای این پست‌ها الزامی کرده است. برای مثال، اگر تیمی به اعزام ۱۲ نفر پرسنل نجات نیاز داشته باشد، باید ۲۴ نفر پرسنل نجات در دسترس داشته باشد. این پرسنل جایگزین برای مواقعی مانند بیماری، آسیب‌دیدگی یا غیبت اعضا است تا کار تیم به خاطر کمبود پرسنل متوقف نشود.

(ج) تعیین نیاز به تجهیزات و وسایل نقلیه

یک تجزیه و تحلیل تجهیزات لازم باید برای هر رشته به‌صورت جداگانه انجام گیرد. سپس این فهرست‌های مجزا می‌تواند در یک فهرست خرید واحد لوازم ادغام شود. بسیاری از سازمان‌های پاسخ‌دهنده ممکن است تجهیزات لازم را از قبل داشته باشند. در این صورت ممکن است لازم باشد که این تجهیزات در یک نقطه مرکزی جمع‌آوری شود یا باید فهرستی از مکان هر قلم از لوازم تهیه شود و سازوکاری برای گردآوری آن‌ها جهت استفاده در زمان پاسخ ایجاد شود.

این فرآیند می‌تواند بودجه تهیه همه تجهیزات لازم برای عملیات تیم را تا حد زیادی کاهش دهد، اما اگر این تجهیزات و لوازم در یک محل نباشند، گردآوری آن‌ها در یک جا در هنگام وضعیت اضطراری، زمان خواهد برد. برخی سازمان‌ها اعضای خود را به کلاس‌های آموزشی می‌فرستند تا بیاموزند چه ابزارهایی برای یک تیم جدید لازم است. این یک راه عالی برای کسب آگاهی در مورد توانمندی‌های تجهیزات است که برای تشخیص نیازها مهم است.

در بیشتر موارد اگر بودجه محدود باشد، خرید تجهیزات باید بر اساس نیاز اولویت‌بندی شده و به یک یا چند رشته تیم تعیین‌شده محدود شود. خریدهایی که ایمنی پرسنل را افزایش می‌دهند، باید در اولویت اول قرار گیرند و خریدهایی که

توانمندی را توسعه می دهند، باید در اولویت دوم باشند. در هر صورت باید روی ایمنی و تعداد معینی تجهیزات جایگزین تأکید شود.

بدیهی است چنانچه ابزاری کلیدی یا قطعه ای از تجهیزات خراب شود، یا به دلیل تعمیر موجود نباشد، ممکن است تا حد زیادی توانایی تیم را تحت تأثیر قرار دهد. شاید راحت ترین راه این باشد که کپی فهرست تجهیزات از سایر تیم های فنی نجات درخواست شود و یک یا چند تا از آن ها به عنوان نقطه شروع برای ایجاد انبار تجهیزات به کار رود.

پس از اینکه سازمان حامی تعیین کرد که چه تجهیزاتی برای تیم لازم است، می تواند به این بپردازد که چه وسیله نقلیه ای می تواند تجهیزات و اعضای تیم را حمل کند. ممکن است سازمان حامی، تجهیزات را در وسایل موجود جا دهد، یا ممکن است به خرید وسایل نقلیه جدیدی نیاز داشته باشد. بعضی تیم ها با تبدیل یک واحد کهنه، از تریلی بار استفاده می کنند، یا اینکه درخواست می کنند که کسب و کارهای محلی یک وسیله حمل و نقل به آن ها اهدا کنند.

(چ) تعیین نیازهای آموزشی

آموزش افراد برای رسیدن به ظرفیت و ایمنی کامل، کاری دشوار است. هرچه تیم فنی نجات، مسئولیت تعداد تخصص های بیشتری را قبول کند، کار آموزش تیم برای رسیدن به سطح مهارت های لازم دشوارتر خواهد بود. در مرحله طرح ریزی، سازمان های حامی باید تعیین کنند که چه سطحی از آموزش لازم است، چه آموزشی وجود دارد و آموزش چگونه انجام خواهد گرفت. نیازهای آموزشی را تمرکز تیم تعیین می کند. این نیازها بر اساس مقررات آموزشی محلی یا کشوری نیز تعیین می شوند. این مسئله به ویژه در کشورهایی مهم است که آموزش تحت کنترل و نظارت وزارت بهداشت و ایمنی حرفه ای است. آموزش چه زمانی ارائه خواهد شد؟ چه کسی کار آموزش را انجام خواهد داد و تیم چگونه کادر آموزشی خود را ایجاد خواهد کرد؟

(ح) برنامه ای برای آموزش مداوم در نظر بگیرید

حفظ مهارت ها برای شایستگی اعضای تیم بسیار مهم است. برنامه ای ایجاد کنید که حداقل استانداردهای آموزش مداوم را برای اعضا داشته باشد. بخشی از آموزش مداوم را می توان به صورت فردی انجام داد، اما کل تیم باید چندین جلسه در هر سال برای آموزش گرد هم بیایند. با مسئول آموزش ملی، وجود الزامات و مقررات آموزش مداوم برای اعضای تیم نجات را بررسی کنید.

(خ) هزینه تیم را برآورد کنید و بودجه ای تنظیم کنید

برآورد هزینه برای تیم کاری زمان بر است و به تحقیق و بررسی نیاز دارد، اما مرحله بسیار مهمی در ایجاد یک تیم محسوب می شود. مقامات محلی قبل از تصویب تیم، جزئیات بودجه برنامه را می خواهند.

اولین گام در برنامه ریزی بودجه این است که فهرستی از انواع عملیات نجات مورد نظر سازمان حامی را تهیه کنید (نجات از آب، نجات از فضای بسته، نجات از گودال و ...). هر یک از این عناوین را به صورت جداگانه بررسی کنید. فهرست آموزش، تجهیزات و وسایل لازم برای شروع کار یک تیم را برای هر حوزه به صورت جداگانه تهیه کنید. یک حوزه آموزشی اصلی قابل قبول است، اما باید دسترسی به مخاطرات هدف شناسایی شده در جامعه نیز در نظر گرفته شود (کارخانه های صنعتی، صخره ها، تونل ها و ...) تا از انجام آموزش واقع بینانه اطمینان حاصل شود.

فهرست همه تجهیزات و آموزش مورد نظر سازمان حامی را تهیه کنید - چیزی را از قلم نیندازید. هزینه هریک از حوزه های زیر باید در نظر گرفته شود:

- ساعات پرسنل
- کارآموزی و آموزش مداوم
- کتاب ها و مطالب مرتبط

- کالاهای مصرفی (طناب، تیغه اره؛ باتری، میخ، وسایل کمک‌های اولیه).
- تجهیزات ارتباطات
- تجهیزات حفاظت شخصی^۱ (شنوایی، تنفسی و حفاظت از چشم)
- تجهیزات کنترل هوا و محیط فضای بسته
- تجهیزات سمعی-بصری
- حوزه‌های آموزش
- لوازم کمک‌آموزشی (قطعات بتنی، الوار و ...)
- کلاس‌ها
- بیمه
- هزینه‌های سفر
- الزامات پزشکی از جمله واکسیناسیون، معاینات پزشکی، احیای پس از مأموریت و ...
- ابزارها و تجهیزات تخصصی نجات
- وسایل نقلیه
- لباس ایمنی (کلاه ایمنی، دستکش، چکمه، لباس و ...)

در خرید تجهیزات از مقررات و روش‌های ملی پیروی کنید. این کار به تحقیق و بررسی زیادی نیاز خواهد داشت. فقط بر هزینه‌های قیدشده در یک کاتالوگ اتکا نکنید. در تحقیق درباره قیمت‌ها، با تولیدکنندگان یا توزیع‌کنندگان گفت‌وگو کنید تا به امکانات و محدودیت‌های محصول پی ببرید و سازمان حامی بتواند محصولات مختلف را مقایسه کند. ممکن است سازمان بتواند روی قیمت خاصی بحث و گفت‌وگو کند. قیمت‌ها باید به صورتی در بودجه گرد شود که با کسری بودجه مواجه نشوید. پس از آنکه سازمان حامی به تحقیق و بررسی درباره قیمت و محصول پایان داد، قیمت‌ها و محصولات مختلف را مقایسه کنید تا تعیین کنید چه چیزی برای موقعیت حاضر بهتر است. مجموع هزینه هر قلم آموزشی، تجهیزات و وسایل را تعیین کنید تا حداکثر هزینه راه‌اندازی مشخص شود. می‌توان کالاهایی را که برای راه‌اندازی یک تیم ضرورت فوری ندارند، تعیین و برای آینده بودجه‌بندی کرد. این کار به کاهش هزینه‌های راه‌اندازی نیز کمک می‌کند. سازمان حامی باید تعیین کند که کدام قلم‌ها برای شروع یک تیم ضروری هستند. مجموع هزینه اقلام ضروری حداقل هزینه راه‌اندازی محسوب می‌شود.

(د) پشتیبانی مدیریت را به دست آورید

شاید این مهم‌ترین گام در ایجاد یک تیم فنی نجات باشد. سازمان حامی باید سود افزوده‌ای را که برنامه برای جامعه، کسب‌وکارهای محلی و مقامات دولتی خواهد داشت، نشان بدهد. همه بازیگران باید از فواید چنین برنامه‌ای آگاه شوند و از آن پشتیبانی کنند.

آیا برنامه از نظر فنی عملی است؟ قبل از اینکه برنامه را به مردم ارائه دهید، همه مطالب لازم برای پشتیبانی را آماده و تمرین کنید. ممکن است سازمان حامی فقط یک‌بار شانس نشان دادن ارزش برنامه خود را داشته باشد و قبول کند که برخی مخاطبان از برنامه حمایت نخواهند کرد. برای چنین چیزی آماده باشید. به سازمان‌های دیگر مناطق مجاور یا کشورهای همسایه استناد کنید که چنین گروه‌هایی دارند و خلاصه‌ای از فواید این تیم‌ها را ارائه دهید.

هدف سازمان حامی در این مرحله این است که مجوز ایجاد تیم فنی نجات را به دست آورد. ابتدا پشتیبانی سازمان حامی را به دست آورید و سپس مفهوم تیم را به مقامات منتخب محلی ارائه دهید. مدیریت همیشه برای فکر کردن درباره یک ایده به

زمان نیاز دارد. سعی کنید بازه زمانی واقع بینانه‌ای را برای تصمیم جهت تصویب و تأیید برنامه در نظر بگیرید. اگر سازمان حامی، مستقل از نظارت حوزه قضایی خارجی عمل می‌کند، این مرحله کوتاه خواهد بود. هرچند اگر نداند چه برداشتی از عضویتش در تیم نجات وجود دارد، فکر نکنید که آن‌ها قبل از متقاعد شدن، با تشکیل چنین تیمی موافقت خواهند کرد.

(ذ) پشتیبانی سیاسی کسب کنید

طرحی برای به دست آوردن پشتیبانی سیاسی تدوین کنید. این کار برای تضمین تأمین بودجه سالانه برنامه ضروری است. اگر سازمان حامی منبع مستقلی برای تأمین بودجه ندارد، برای به دست آوردن بودجه به حمایت سیاسی نیاز دارد. به خاطر داشته باشید که سازمان حامی در نهایت مجبور خواهد شد برای تهیه بودجه پروژه به این مقامات منتخب رجوع کند.

برای پاسخ به سؤالاتی درباره تیم آماده باشید. پرسش‌های متداول که مدیریت و مقامات منتخب می‌پرسند، عبارت‌اند از:

- چرا به یک تیم فنی نجات نیاز داریم – چنین توانمندی‌هایی را از قبل نداریم؟
 - هزینه این کار چقدر خواهد بود – آیا واقعاً برای نجات در سوانحی که چندان هم مکرر اتفاق نمی‌افتند، به یک تیم نیاز داریم؟
 - چند وقت یک‌بار از این تیم استفاده خواهد شد – نمی‌توانیم از حوزه‌های دیگر خدمات نجات بگیریم؟
 - آیا می‌توانیم هزینه‌های تیم را با حوزه‌های دیگر تقسیم کنیم؟
- اگر سازمان حامی همه مراحل قبل را طی کرده باشد، آمادگی پاسخ به این پرسش‌ها را خواهد داشت. برای اشاره به نکات خاص و مختصری در توجیه درخواست خود برای تقویت تیم جدید آماده باشید. فهرستی از نکاتی که در به دست آوردن حمایت سیاسی به سازمان کمک می‌کند، در زیر آمده است:
- قبل از رجوع به مقامات منتخب، از پشتیبانی سازمان حامی اطمینان حاصل کنید.
 - مفهوم تیم را با مقامات منتخب مربوطه بحث و گفت‌وگو کنید.
 - فهرستی از مخاطرات را در ناحیه پاسخ تهیه کنید و به مخاطرات و خطرپذیری‌های مربوط به هریک اشاره کنید. این فهرست را به مقامات منتخب بدهید.
 - برای نشان دادن مخاطرات موجود در منطقه، ارائه ویدیویی یا اسلاید آماده کنید. حتماً به خطرپذیری‌های این مخاطرات برای شهروندان و نجات‌گران اشاره کنید.
 - در مورد آستانه قابل قبول خطرپذیری بحث و گفت‌وگو کنید.
 - سازمان حامی می‌تواند عکس‌هایی از یک تیم نجات قبلی را برای نشان دادن توانمندی‌های تیم گردآوری کند.
 - نمودارهایی را آماده کنید که نیاز به تیم را ثابت کنند و تعداد موارد نجات را که سازمان حامی در گذشته داشته و پیش‌بینی می‌شود در آینده داشته باشد، نشان دهند.
 - نمودارهایی آماده کنید که طرح ایجاد تیم را نشان دهند.
 - برای بحث و گفت‌وگو درباره مقررات آماده باشید، مثل مقررات مربوط به فضاهای بسته که ممکن است سازمان حامی را ملزم به آموزش پرسنل کند تا سطح معینی از نجات برای انجام کارهای خاص فراهم شود. این کار به‌تنهایی می‌تواند تشکیل تیم را توجیه کند.
 - با سایر برنامه‌های نجات در منطقه یا کشور آشنا شوید و به‌عنوان مثال به کار بريد.

(ر) به دنبال مشارکت باشید

مشارکت‌ها کمک ویژه‌ای در به دست آوردن حمایت سیاسی و تضمین بودجه می‌کنند. ممکن است صنایع محلی فضاهای بسته داشته باشند و تحت قوانین و مقررات ملی ملزم به داشتن تیم نجات برای فضاهای بسته باشند؛ اما صنایع محلی پرسنل

لازم برای چنین تیمی را ندارند و ممکن است از سازمان حامی برای تیم نجات در فضاهای بسته درخواست کمک کنند. گروه منطقه‌ای اینساراگ یک پلتفرم مناسبی برای کشورهای عضو سازمان ملل متحد و تیم‌های یوسار است تا حمایت‌های ممکن را از شبکه منطقه‌ای، از جمله کشورهای کمک‌کننده شناسایی کرده و به مشارکت بگذارد.

۲-۴-۳- مرحله ۳: ایجاد تیم

(الف) انتخاب اعضای تیم

انتخاب اعضای لازم برای تیم باید بر اساس نیازها و الزامات تیم باشد. تیم باید شامل اعضای اصلی باشد که امکان استقرار فوری برای انجام کار را داشته باشند. اعضای دیگر تیم را می‌توان از بین افراد داوطلب انتخاب کرد و خدمات آن‌ها فقط در زمانی که در دسترس هستند، به کار گرفته خواهد شد. نکات کلیدی مانند مهارت‌ها، دانش و کارشناسی و صلاحیت لازم باید در انتخاب اعضا مدنظر باشد. یکی از بهترین روش‌های انتخاب اعضای تیم، مصاحبه است.

با درخواست از پرسنلی شروع کنید که علاقه‌مند پیوستن به تیم هستند. از آن‌ها بخواهید پرسشنامه کوتاهی را درباره دلیل پیوستن به تیم و مهارت‌هایی که با خود به تیم خواهند آورد، تکمیل کنند.

هر کسی که مهارت‌های خارجی در حوزه‌هایی مانند ساخت‌وساز، پایین آمدن از ارتفاع با طناب (راپل)، خدمات پزشکی اورژانس و نظایر آن را دارد، بدون صرف هزینه‌ای، مهارت‌هایی را به سازمان خواهد افزود. سازمان حامی باید قبل از پیوستن افراد به تیم، تقاضاها و مسئولیت‌های دیگر مورد انتظار از آن‌ها را تصریح کند.

برای مثال، ممکن است از آن‌ها انتظار داشته باشند که علاوه بر حفظ حرفه اصلی خود، در دوره آموزشی خاصی نیز شرکت کنند. در یک سازمان داوطلب، تبیین انتظارات برای افراد قبل از پیوستن آن‌ها به تیم اهمیت زیادی دارد.

نکته دیگر در انتخاب تیم این است که افرادی را انتخاب کنید که آموزش پزشکی اورژانس را گذرانده باشند. در بسیاری از موارد، نجات نیازمند آن است که پرسنل، وظایف تیم فنی نجات و مهارت‌های پزشکی اورژانس را با هم انجام دهند.

(ب) آموزش تیم

یک برنامه آموزش اولیه کامل درباره همه تجهیزات و فنون نجات برای تیم لازم است. افراد تیم را برای مقابله با مخاطرات مورد هدف خاص در حوزه پاسخ آموزش دهید (رجوع کنید به ضمیمه «ب»).

باید اطمینان حاصل کنید که برنامه آموزش ترکیبی از موضوعات کلاس فنی را شامل می‌شود. روش اینساراگ پیشنهاد می‌کند که یک رویکرد بنیادین به صورت روش پلکانی برای هرگونه برنامه آموزشی به کار گرفته شود. به این ترتیب اصول پایه آموزش جست‌وجو و نجات از قلم نمی‌افتد یا دست کم گرفته نمی‌شود.

برای سناریوهای واقعی آموزش، همکاری با پیمانکاران ناحیه یا سایر سازمان‌ها لازم است تا از گودال‌ها، ساختمان‌ها یا سایر تأسیسات آن‌ها در آموزش استفاده شود، حتی پس از اینکه سازمان حامی، زمینه آموزش را فراهم کرده باشد.

(پ) خرید تجهیزات و یونیفرم

خرید تجهیزات مورد نیاز تیم را بر اساس اهداف رسالت تیم و تجهیزات مورد نیازی که از قبل تعیین شدند، انجام دهید. با خرید تجهیزات اساسی شروع کنید و سپس با پیشرفت کار تیم، تجهیزات فنی پیچیده‌تر نجات را اضافه کنید.

(ت) خرید وسایل نقلیه

سازمان حامی باید در مرحله برنامه‌ریزی، نوع وسایل نقلیه لازم را مشخص کند (تریلی، خودروی چهارچرخ محرک و ...). در این مرحله طرح‌های مفصل وسایل نقلیه، از جمله برنامه انبار تجهیزات، لازم است تا اطمینان حاصل شود که تجهیزات در وسایل نقلیه جا خواهند شد. سازمان حامی باید رشد یک‌سوم را برای افزایش تجهیزات در آینده در نظر بگیرد. مطمئن شوید جای امنی برای نگهداری همه چیز وجود دارد تا از وارد آمدن خسارت و جراحت جلوگیری شود. اگر وسیله نقلیه تریلی در برنامه در نظر گرفته شده است، مطمئن شوید که اتصال تریلی تحمل وزن تریلی و تجهیزات را دارد.

شاید برای این کار به انبار و چیزی برای نصب ایمن روی وسایل نقلیه نیاز داشته باشید. با توجه به شرایط آب و هوای منطقه (و برای ایمنی)، ممکن است به پارکینگ وسایل نقلیه نیاز داشته باشید.

(ث) پشتیبانی اجرایی فراهم کنید

بخشی از فرآیند برنامه ریزی ایجاد تیم فنی نجات که اغلب نادیده گرفته می شود، کار اداری لازم برای شروع کار تیم است. اعضای تیم یا پرسنل پشتیبان باید برای ثبت کارهای تیم منصوب شوند. نمونه هایی از وظایف ثبت سوابق عبارتند از:

- فهرست اعضای تیم
- پرونده سلامت (شامل واکسن ها)
- مدل های اعزام
- سوابق اعزام
- دستورالعمل های استاندارد عملیات
- روش های استاندارد عملیات
- برنامه زمانی معمولی کار اعضا (برای زمان بندی کارها)
- فهرست تجهیزات
- تعمیر و نگهداری تجهیزات
- سوابق (پرسنل و تجهیزات)
- چک لیست فعال سازی تیم
- سوابق آموزشی
- آموزش
- هزینه ها

اهمیت تعیین و تدوین برنامه آموزش و بازآموزی منظم این است که ردیابی تجهیزات و حساب شرکت اعضای تیم در برنامه آموزشی را امکان پذیر می کند. این یک قدم اداری مهم است. به علاوه، سازمان حامی باید همه هزینه های مربوط به آموزش و تجهیزات را در نظر بگیرد. این اطلاعات به سازمان کمک می کند تا خود را با بودجه تصویب شده تطبیق داده و بودجه سالانه خود را ایجاد کند و برای گزارش کار به مدیران و مقامات منتخب نیز ضروری است.

(ج) برنامه آموزش اولین پاسخ دهنده اینساراگ

برای کمک به پاسخ جامعه محلی، اینساراگ برنامه آموزش اولین پاسخ دهنده را ایجاد کرده است. این برنامه انعطاف پذیر مبنایی برای مسئولین ملی و محلی جهت ظرفیت سازی برای اولین پاسخ در کشورهای بلاخیز محسوب می شود. این برنامه را می توان با شرایط محلی هماهنگ ساخت و شامل موارد زیر است:

- دوره آموزشی اولین پاسخ دهنده اینساراگ
- دوره آموزشی مربیان اولین پاسخ دهنده اینساراگ
- مطالب پشتیبان برای شرکت کنندگان

این دوره برای پاسخ دهندگان محلی خدمات اضطراری و اعضای سازمان های جامعه محلی طراحی شده است که در مدیریت وضعیت اضطراری در زمان وقوع حوادث ناگهانی شرکت خواهند کرد. دوره اولین پاسخ دهنده اینساراگ، دید کلی از روش سازمان یافته در پاسخ به سوانح را همراه با آموزش در زمینه هایی مانند ارزیابی سریع، نجات سطحی و مراقبت های اولیه پزشکی

برای شرکت‌کنندگان فراهم می‌کند.

اهداف اصلی یادگیری برای شرکت در این دوره عبارت‌اند از:

- ایجاد آگاهی درباره مخاطرات و خطرپذیری‌ها در محیطی که ریزش آوار وجود دارد.
- ایجاد توانایی در شرکت‌کنندگان برای ارزیابی منطقه حادثه‌دیده.
- ایجاد توانایی در شرکت‌کنندگان برای اجرای فنون ساده جست‌وجو و نجات و انجام اقدامات اولیه نجات جان.
- ارتباط دادن پاسخ جامعه‌محور با خدمات اضطراری سازمان‌یافته محلی.
- ایجاد شناختی از نظام‌های منطقه‌ای، ملی و جهانی پشتیبان یوسار.
- ایجاد توانایی در شرکت‌کنندگان برای سازمان‌دهی کارهای نجات داوطلبانه در محل.

جزئیات برنامه فوق در سایت www.insarag.org و دبیرخانه اینساراگ قابل دسترسی است.

۲-۴-۴- مرحله ۴: ایجاد روش‌های کار استاندارد

(الف) روش‌های کار اداری و عملیاتی استاندارد را برای تیم به دست آورید یا بنویسید

روش‌های کار استاندارد بخشی اساسی از کار تیم فنی نجات هستند و باید مکمل مفهوم تأییدشده عملیات باشند. برخی سازمان‌ها از روش‌های کار استاندارد استفاده نمی‌کنند، اما این روش‌ها برای کار ایمن و سازمان‌یافته نجات ضروری است. روش‌های کار استاندارد موجب می‌شود ساختار، فرآیندها و فنون تیم فنی نجات قبل از وقوع حادثه اضطراری مشخص شود. روش‌های کار استاندارد باید به این پرسش‌ها پاسخ دهند: چه کسی در رأس تیم خواهد بود، چه تجهیزاتی به کار خواهد رفت، چه فنونی به کار خواهد رفت، چه کسی واجد شرایط استفاده از این فنون خواهد بود، چه انتظاری از هریک از واحدهای پاسخ‌دهنده وجود دارد و چه پرسنلی برای انجام کار نجات نیاز است. به‌ویژه این روش‌ها ساختاری فراهم می‌کنند تا تیم فنی نجات در زمان آشوب و بلا تکلیفی ناشی از وقوع سوانح، پاسخی ایمن و سازمان‌یافته داشته باشد. غالباً ایجاد روش‌های کار استاندارد چالش‌برانگیز است. اگر سازمان حامی به کمک نیاز داشته باشد، باید با دبیرخانه اینساراگ تماس بگیرد تا به منابعی که این روش‌های کار استاندارد را دارند، معرفی شود. تیم‌های فنی نجات باید دو نوع روش کار استاندارد را مد نظر داشته باشند: اجرایی و عملیاتی. این روش‌ها باید در یک راهنمای کار گردآوری و با نظام فعلی روش کار استاندارد سازمان حامی ادغام شوند.

- روش‌های کار استاندارد اداری چهارچوب ساختار پرسنل تیم را فراهم می‌کنند.
- روش‌های کار استاندارد عملیاتی، موضوعاتی مانند فنون و مسئولیت‌های واحد در زمان پاسخ به حادثه اضطراری را توضیح می‌دهند.

روش‌های کار استاندارد اداری

بخش اداری باید موارد زیر را شامل شود:

- **زنجیره فرماندهی:** توانمندی‌های فنی فرماندهی تیم فنی نجات باید به روشنی تعریف شود.
- **الزامات مربوط به گواهینامه تخصصی:** توانمندی‌های فنی لازم برای تیم باید به روشنی مشخص شود. الزامات آموزشی در رابطه با هر رشته باید به‌طور کامل تعریف شود. این کار شامل شروع آموزش لازم برای اعطای مجوز در هر رشته و الزامات آموزش مداوم است.
- **الزامات واحد/ تجهیزات:** این بخش انواع وسایل نقلیه و تجهیزات لازم برای تیم فنی نجات را تعریف می‌کند. همه الزامات مربوط به مدیریت، سازمان‌دهی و نگهداری انبار تجهیزات باید بررسی شود. این کار شامل ایجاد برنامه زمان‌بندی نگهداری و به‌کارگیری منظم موجودی انبار است تا آمادگی عملیاتی همه لوازم، تجهیزات و منابع تضمین شود.

- **تأمین پرسنل واحد:** پرسنل وسایل نقلیه تخصصی باید مشخص شود. این کار شامل حداقل الزامات تأمین پرسنل است. یا ممکن است فقط تعیین پرسنل تخصصی لازم برای انجام عملیات فنی نجات لازم باشد (این تعداد بر اساس نوع حادثه فرق می کند). در هر صورت همه باید شناخت روشنی از تعداد پرسنل مجاز یا حداقل الزامات تأمین پرسنل داشته باشند.

روش های کار استاندارد عملیاتی

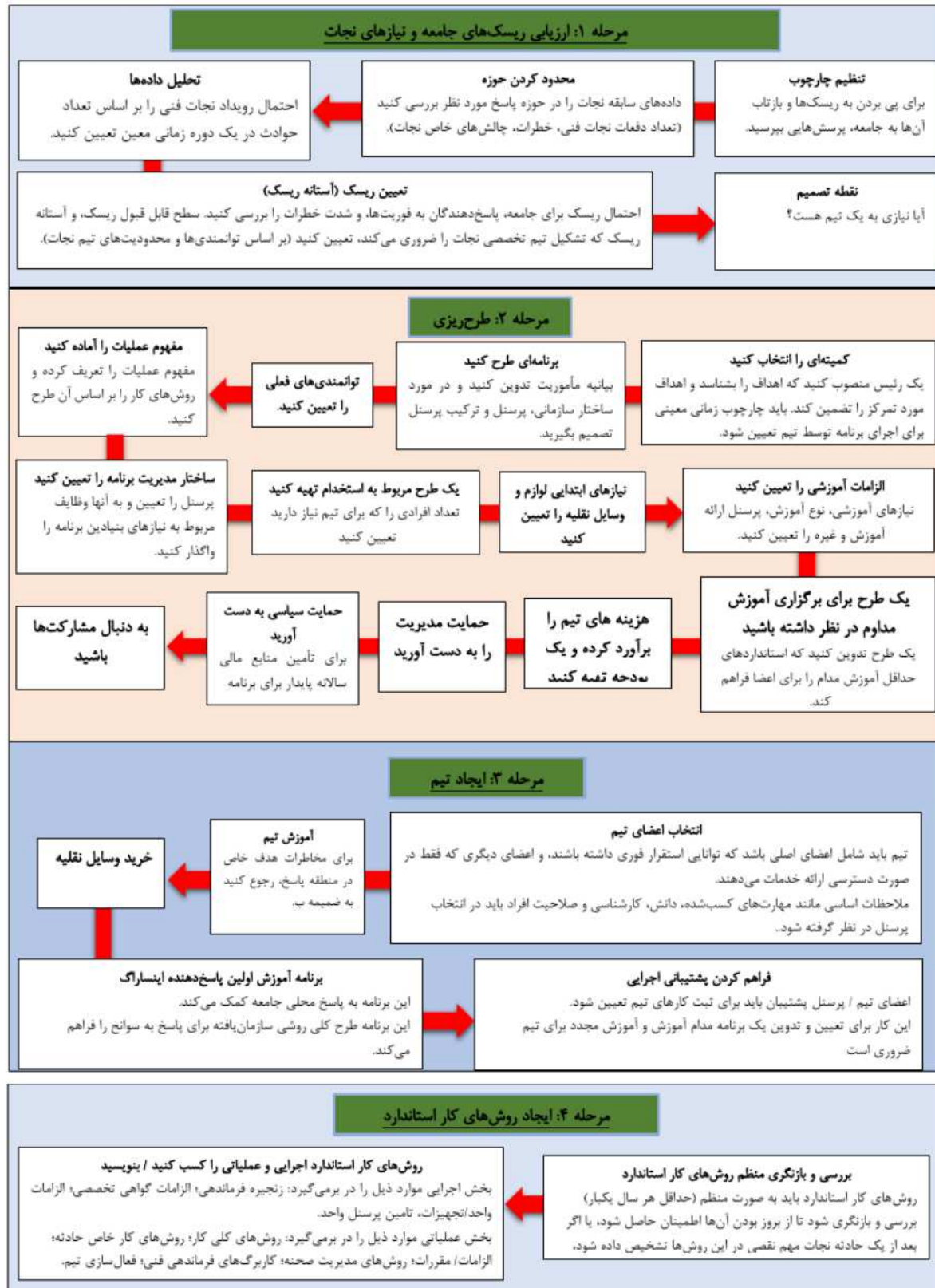
بخش عملیات باید به موارد زیر بپردازد:

روش های کلی کار: این روش ها همه انواع حوادثی را پوشش می دهند که تیم مسئولیت آن ها را بر عهده دارد، از اعزام واحدهای استاندارد و تخصصی برای هر نوع حادثه تا انجام کارهای کلی یا کارهای اولین پاسخ دهنده (استانداردهای پرسنل غیر تخصصی) بعد از رسیدن به محل.

- **روش های کار مخصوص هر حادثه:** یک طرح کلی روش های عملیات فنی باید تعریف شود. در صورت لزوم، این کارها باید به صورت جداگانه بر اساس نوع حادثه مشخص شود (گودال، ریزش آوار، طناب و ...). الزامات یا ملاحظات منحصر برای هر رشته باید بررسی شود.
- **مقررات / الزامات:** برخی عملیات فنی نجات متأثر از مقررات محلی، استانی یا کشوری هستند. این مقررات باید در طرح روش ها در نظر گرفته شود.
- **روش های مدیریت صحنه (حادثه):** بیشتر سازمان ها از قبل ساختاری برای فرماندهی حادثه دارند. ساختار اصلی فرماندهی را می توان برای هر نوع حادثه ای به کار برد، از جمله برای نجات فنی، اما باید پست های فرماندهی نجات فنی را نیز به آن اضافه کرد. این بخش از روش های کار استاندارد باید جزئیات فرماندهی نجات فنی را نیز شامل شود.
- **کاربرگ فرماندهی فنی:** بیشتر تیم های فنی نجات، نوعی چک لیست فنی یا کاربرگ فرماندهی برای کمک به پرسنل فرماندهی نجات فنی در مدیریت حادثه ایجاد کرده اند. در صورت نیاز، می توان برای هر رشته یک کاربرگ مخصوص ایجاد کرد.
- **فعال سازی تیم:** فرآیندهای فعال سازی تیم باید توسط کل تیم ایجاد و تمرین شود تا کامل و کافی بودن آن ها تضمین شود. این فرآیندها باید فراخوانی تیم، منطقه شروع عملیات، انتقال تجهیزات به منطقه عملیاتی، در صورت نیاز، تهیه غذا، فهرستی از اطلاعات تماس پرسنل مستقر و خانواده آن ها، گزارش وضعیت روزانه به سازمان حامی در صورت استقرار خارج از کشور و فهرست های مرتبط دیگر را پوشش دهد.

(ب) بررسی و بازنگری منظم روش های کار استاندارد

روش های کار استاندارد باید به صورت منظم (حداقل سالانه) بررسی شود تا اطمینان حاصل شود که این روش ها به روز هستند و با نیازهای تیم مطابقت دارند. به علاوه، پس از وقوع حادثه ای بزرگ، اگر نقص و ایرادی در این روش ها شناسایی شد، باید دوباره آن ها را بررسی و بازنگری کرد.

شکل ۲: چگونگی تشکیل یک تیم فنی نجات

۲-۵- الزامات و منابع بالقوه تأمین بودجه

در بسیاری از حوزه‌ها ممکن است انجام عملیات فنی نجات کاری پرهزینه باشد. با توجه به محدودیت‌های مالی، یکی از دشوارترین موانع در تشکیل تیم‌های جدید، یافتن منابع تأمین بودجه است. غالباً تیم‌ها هر سال برای تأمین بودجه خود تقلا می‌کنند و همیشه به دنبال یافتن راه‌های جدید و خلاقانه برای تأمین بودجه عملیات خود هستند. در این فصل محل هزینه بودجه در تشکیل تیم، منابع تأمین مالی و ایده‌هایی در توجیه هزینه‌های تیم را بحث و بررسی می‌کنیم.

۲-۵-۱- هزینه‌های مالی: نحوه صرف وجوه

برای کمک به خدمات نجات مورد نیاز در یک جامعه و جلب حمایت مالی جامعه، باید بدانیم پول کجا خرج می‌شود و چه میزان مورد نیاز است. در آماده‌سازی بودجه باید بسیاری از کالاهای مصرفی (مثل الوار، تیغه، لوازم پزشکی و نظایر آن)، هزینه عملیات (تجهیزات و اجاره) و هزینه‌های پرسنل (مثل هزینه سفر، حقوق و بیمه) برای انجام آموزش در نظر گرفته شود.

(الف) آموزش اولیه: هزینه‌های آموزش بر اساس تعداد کارآموز و دوره آموزشی فرق می‌کند. در صورت کمبود بودجه نباید از منابع مربوط به آموزش کسر کرد. آموزش کامل برای داشتن توان مؤثر و ایمن ضروری است. سازمان حامی می‌تواند برای تفکیک هزینه‌ها، آموزش اعضای تیم را در دوره یک یا دوساله در برنامه خود قرار دهد. بودجه آموزش را برای سال اول در سطح کسب دانش پایه و برای سال دوم بر اساس آموزش عملیات تعیین کنید. چند تن انتخاب‌شده می‌توانند بعداً برای سطح تکنیسین یا بالاتر آموزش ببینند. باید سعی کنید فرماندهان حادثه نیز در آموزش شرکت کنند تا شناختی از عملیات و تجهیزات نجات کسب کنند. این کار در هنگام تدوین روش‌های کار استاندارد برای تیم‌های نجات به فرماندهان کمک می‌کند. ایجاد هسته داخلی از مربیان نیز در کاهش هزینه یک برنامه مؤثر است.

(ب) آموزش مداوم: در تأمین بودجه تیم‌های فنی نجات باید تعهد به آموزش مداوم و حفظ پرسنل در نظر گرفته شود. آموزش و تجهیز اولیه تیم کافی نیست، اعضای تیم باید به‌طور مداوم مهارت‌های خود را تمرین کنند و مهارت‌های جدیدی را یاد بگیرند. برای مثال، تخمین زده شده است که مهارت در نجات با طناب در نبود آموزش مداوم، در مدت شش ماه پس از پایان دوره نجات با طناب کاهش می‌یابد. آموزش مداوم در مورد نجات فنی اهمیت بیشتری دارد، زیرا برخلاف فوریت‌های دیگر، موارد نجات فنی معمولاً به‌ندرت پیش می‌آید. هزینه‌های آموزش مداوم ناشی از ارسال پرسنل به دوره‌های یادآوری یا دوره‌های پیشرفته است که به‌منظور تمدید گواهی یا برگزاری دوره خاص آموزش مداوم انجام می‌گیرد.

معمولاً برگزاری دوره‌های تمرین ارزان‌ترین راه است، اما در بیشتر موارد گواهی شرکت در دوره صادر نمی‌شود. ممکن است آموزش مداوم بر اساس مقررات برای تمدید گواهی الزامی باشد که در این صورت هزینه بیشتری را در برخواهد داشت و سازمان حامی باید برای تمدید گواهی پرسنل، مربی استخدام کند. چهل‌وهشت ساعت آموزش مداوم یک نیاز غیرقابل پذیرش به نظر نمی‌رسد.

(پ) تجهیزات: هزینه تجهیزات به نوع کار نجات مورد نیاز جامعه بستگی دارد. ممکن است تجهیزات اساسی برای انجام بسیاری از کارهای نجات مانند طناب، نردبان و دستگاه تنفس از قبل در سازمان موجود باشد. در بسیاری از موارد، تجهیزات مکمل برای افزودن توانمندی‌های نجات می‌تواند خریداری شود؛ اما توانمندی‌های پیشرفته به تجهیزات تخصصی پرهزینه نیاز دارد. هزینه انبار و نگهداری تجهیزات نیز باید در نظر گرفته شود. انبارهای بزرگ تجهیزات باید امن و در زمان یک وضعیت اضطراری قابل دسترسی باشند.

(ت) وسایل حمل‌ونقل: بیشتر هزینه‌های وسایل نقلیه به خرید یا مجهز ساختن، نگهداری و سوخت این وسایل مربوط می‌شود. میزان پولی که صرف وسایل نقلیه جهت حمل‌ونقل تیم و تجهیزات تیم می‌شود، بسیار متفاوت است.

نوع وسایل نقلیه فرق می‌کند و از وانت گرفته تا خودروهای شاسی‌بلند و سنگین را شامل می‌شود. بسیاری از تیم‌ها وسایل خود را با تریلی حمل می‌کنند. احتمال اهدای وسایل نقلیه نیز وجود دارد. بسیاری از شرکت‌های خدمات شهری، ون‌ها یا کامیون‌هایی را برای نهادهای غیرانتفاعی اهدا می‌کنند و سازمان حامی نیز ممکن است واجد شرایط دریافت این وسایل اهدایی باشد.

گاهی شرکت‌های خصوصی کامیون‌های نوشابه یا تریلی کانتینردار به تیم‌ها اهدا کرده‌اند. استفاده از این منابع محلی موجب کاهش بودجه می‌شود. هزینه‌های نگهداری سالانه را نیز باید در نظر گرفت، به‌ویژه اگر واحد دیگری به ناوگان اضافه می‌شود.

(ث) **بیمه:** غالباً هزینه بیمه نادیده گرفته می‌شود. ممکن است خرید بیمه تجهیزات، وسایل نقلیه، پرسنل یا سوء عملکرد توسط سازمان حامی الزامی باشد. یک سازمان ممکن است بتواند هزینه‌های بیمه را در سیاست فعلی خود جذب کند. در این صورت، سازمان حامی باید تأیید کند که سیاست‌های جاری به نحوی است که این عملیات جدید را تحت پوشش قرار دهد.

ممکن است یک سازمان نیاز داشته باشد که تغییرات جدیدی در بیمه‌نامه خود اضافه یا ایجاد کند تا اطمینان حاصل کند که اعضایش تحت پوشش بیمه نجات فضای بسته یا نجات از آب هستند. وظایفی که شاید در منشور سازمان، آیین‌نامه‌ها، بیانیه مأموریت، یا اساسنامه شرکت نیامده باشد. این فرآیند باید تحت نظر مسئولین محلی و وکلا باشد. صدور بیمه‌نامه برای تیم‌های تلفیقی، پوشش همکاری دوجانبه و آموزش خارج از منطقه نیز باید مدنظر باشد.

(ج) **توجیه هزینه‌ها:** مسئولین محلی از سازمان حامی می‌خواهند که هزینه‌های لازم برای تشکیل تیم نجات و تأمین بودجه آن را توجیه کنند. شاید توجیه یک تیم در جامعه‌ای با احتمال بالای خطرپذیری راحت‌تر باشد؛ کوچک یا پایین بودن خطرپذیری، توجیه بودجه را دشوارتر می‌سازد. هزینه‌ها باید برای بسیاری از افرادی که امور مالی را کنترل می‌کنند، توجیه شود؛ باید تلاش کرد که همه این افراد در تدوین برنامه تیم شرکت داشته باشند.

یک رهبر تیم باید بودجه را برای سازمان توجیه کند و سازمان نیز باید آن را برای مقامات منتخب توجیه کند. امروزه بودجه‌های عمومی زیر ذره‌بین قرار می‌گیرند. تعریف روشن مأموریت تیم به همان اندازه برای موفقیت مالی تیم مهم است که برای موفقیت عملیاتی. مرتبط بودن درخواست‌های مالی با نیازهای محلی فعلی، به‌ویژه با وقایع گذشته و دغدغه‌های ایمنی، مشروعیت درخواست بودجه را بیشتر می‌سازد. مقررات محلی، استانی یا ملی را نیز می‌توان در توجیه هزینه‌های تیم به کار بست.

یک تحلیل از مقررات بهداشت و ایمنی حرفه‌ای و سایر استانداردهای نجات باید انجام شود. سازمان حامی باید مقررات و قواعد ایمنی محلی/ ملی را برای توجیه هزینه‌های تیم بررسی کند. همه تصمیم‌گیرندگان باید درک کنند که برخلاف بیشتر عملیات اضطراری، ارائه‌کنندگان نجات فنی اگر نتوانند در حین انجام وظیفه استانداردهای بهداشت حرفه‌ای و ایمنی رایج را اجرا کنند، ممکن است مشمول مجازات و جریمه شدیدی شوند. بسیاری از نجات‌گران آتی در هنگام تلاش برای انجام وظایفی که برای آن آموزش ندیده یا مجهز نبودند، از بین رفته‌اند. آگاه کردن مدیران و افکار عمومی از این موضوعات ممکن است کمک کند که تشکیل تیم توجیه شود.

۲-۵-۲- منابع تأمین بودجه

منابع مختلفی برای تأمین بودجه برنامه نجات فنی وجود دارد. غالباً درآمدهای مالیاتی شهرداری به افزایش خدمات نجات فنی ارائه‌دهندگان خدمات در پاسخ به وضعیت‌های اضطراری موجود تخصیص می‌یابد. از مبالغ و تجهیزات اهدایی نیز می‌توان استفاده کرد. شاید به دست آوردن کمک‌های دولتی یا اعانه دشوار باشد، اما می‌تواند سرمایه اولیه برای اجرای برنامه را فراهم کند.

نمونه‌هایی از منابع تأمین بودجه:

- تأمین مالی مستقیم از دولت محلی یا ملی
- مشارکت در هزینه‌ها
- مشارکت‌های خصوصی و دولتی
- انجمن‌ها و سازمان‌های خیریه محلی
- مبالغ پرداختی کاربران و بازیافت هزینه
- هزینه مجوزها
- کشورها و سازمان‌های کمک‌کننده

۲-۶- پرسنل و کارکنان

ستون اصلی یک تیم فنی، نجات پرسنل آموزش‌دیده و باتجربه تیم است. ممکن است پرسنل رسمی یا داوطلب یا از زمینه‌های دیگر باشد. پرسنلی که انتخاب می‌شود و توانایی آن‌ها برای کار جمعی در تیم تا حدودی موفقیت تیم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این بخش ملاحظات لازم در رابطه با پرسنل و کارکنان در زمان تشکیل تیم نجات بحث و بررسی می‌شود.

۲-۶-۱- نوع پرسنل لازم برای تیم فنی نجات

در بیشتر سازمان‌های پاسخ‌دهنده، پرسنل خاصی به‌صورت طبیعی جذب برنامه‌های نجات فنی می‌شوند. توانمندی‌های لازم برای پرسنل تیم فنی نجات شامل توانایی بالای مکانیکی و قدرت بدنی است. کسانی مورد ترجیح هستند که مهارت کار با دست را دارند و از خود نبوغ، خلاقیت و تدبیر نشان می‌دهند.

داشتن مهارت‌های حرفه‌ای (نجاری، لوله‌کشی، فلزکاری، برق‌کاری، اپراتور تجهیزات سنگین و ...) می‌تواند بسیار مفید و مرتبط باشد.

افراد با مهارت‌ها و آموزش‌های تخصصی بدون اینکه هزینه اضافی برای سازمان داشته باشند، توانایی‌های خود را وارد تیم می‌کنند. نجار ممکن است مهارت شمع‌زنی ساختمان را داشته باشد. کارگر ساختمان ممکن است با کار با تجهیزات سنگین آشنا باشد. مهندس راه و ساختمان باید معلوماتی درباره انسجام سازه در هنگام کار با آوار داشته باشد. راپلر تفریحی یا کایاک ران ممکن است مهارت کار با طناب یا نجات از آب را داشته باشد. این مهارت‌ها و توانایی‌ها باید در زمان استخدام ارزیابی شوند.

پرسنل تیم نجات باید مشتاق باشند که حداقل استانداردهای لازم برای کسب و حفظ گواهی دوره‌های آموزشی را داشته باشند. ممکن است این استانداردها اعضای تیم را ملزم به شرکت در برخی دوره‌های آموزشی سالانه کنند و ممکن است شرکت در برخی جلسات برای همه پرسنل الزامی باشد.

۲-۶-۲- الزامات جسمی و روانی پرسنل و کنترل وضعیت سلامت آن‌ها

از آنجا که عملیات نجات به قدرت جسمانی بالایی نیاز دارد، پرسنل تیم باید با الزامات آمادگی جسمانی کشور عضو، مطابقت داشته باشند. اعضای تیم باید توانایی انجام کارهایی مانند حمل و استقرار تجهیزات سنگین را داشته باشند. به‌علاوه، اعضای تیم باید آمادگی روانی و جسمانی و تاب‌آوری لازم برای زندگی و کار در شرایط سخت را برای مدت طولانی داشته باشند. توصیه می‌شود که سازمان‌های حامی، سیاستی را برای ارزیابی وضعیت سلامت تک‌تک اعضای تیم یوسار تدوین کنند که هم قبل از پیوستن به تیم و هم به‌صورت دوره‌ای با گذشت زمان (طبق سیاست تیم یوسار) این ارزیابی انجام شود. عدم وجود چنین سیاستی ممکن است موجب افزایش خطرپذیری در زمینه‌های زیر شود:

- بیماری جدی، آسیب دیدن یا مرگ عضو تیم در شرایط سخت.
- پیامدهای زیانباری که بر توانایی کارکرد تیم یوسار تأثیر می‌گذارد و منجر به جدا شدن زودهنگام و پرهزینه شود.

- تخلیه پزشکی اورژانس که عملیات تیم یوسار را خراب می‌کند.
- تأثیر زیان‌بار بر زیرساختار سلامت محلی که از قبل تحت فشار است.

سرپرست پزشکی یوسار باید در تدوین چنین سیاستی شرکت کند. در دستورالعمل‌های پزشکی اینساراگ، سرپرست پزشکی یوسار کسی است که وظیفه سیاست‌گذاری بر عهده او است، از برتری بالینی کلی برخوردار است و مسئول تضمین آمادگی دائم قسمت پزشکی یک تیم یوسار جهت انجام مأموریت است.

سازمان حامی باید سیاستی برای واکسیناسیون همه اعضای تیم یوسار با همکاری سرپرست پزشکی یوسار داشته باشد. سابقه دقیق واکسیناسیون و مصرف تقویت‌کننده (در صورت نیاز) برای همه اعضای تیم یوسار باید ثبت شود. سازمان جهانی بهداشت^۱ یا مراجع بهداشت ملی، راهنمای الزامات واکسیناسیون را ارائه می‌دهند.

۲-۶-۳- انتخاب پرسنل تیم

انتخاب پرسنل بخش مهمی از سازمان‌دهی و ایجاد تیم فنی نجات است. فرآیند انتخاب باید افراد کاندید را بر اساس تعهد، آموزش و تجربه قبلی آن‌ها در رابطه با نجات و مهارت‌هایی که کسب کردند، رهبری و آمادگی جسمانی مناسب را غربال کند. بسیاری از تیم‌ها فرآیند انتخاب را با اعلام تشکیل تیم و درخواست نامه علاقه‌مندی یا توضیح سوابق از افراد علاقه‌مند شروع می‌کنند. پرسنل تیم باید افرادی علاقه‌مند، بالنگیزه و متعهد به برنامه تیم باشند.

سازمان‌ها می‌توانند مصاحبه کتبی یا شفاهی با داوطلبان انجام دهند تا اطمینان حاصل کنند که این افراد از تعهد خود آگاهی دارند و مصاحبه را به‌عنوان روشی برای انتخاب بهترین افراد واجد شرایط به کار گیرند. به‌علاوه، ممکن است آزمون آمادگی جسمانی نیز لازم باشد، به‌ویژه اگر هنگام پیوستن اعضا به تیم انجام نگرفته باشد.

ممکن است سازمان به‌عنوان بخشی از فرآیند انتخاب، از اعضای خود بخواهد که به‌عنوان عضو تیم برای دوره زمانی معینی تعهد دهند. برخی از پرسنل خود می‌خواهند قراردادی امضا کنند مبنی بر اینکه برای مدت معینی، مثلاً پنج سال، در تیم می‌مانند. چنین قراردادی را می‌توان بر اساس زمان، کار و بودجه‌ای که صرف آموزش و حفظ مهارت‌های پرسنل تیم می‌شود، توجیه کرد.

این کار یک سرمایه‌گذاری بالارزش است. درخواست امضای قرارداد از پرسنل داوطلب سخت‌تر است، گرچه یک سازمان غیردولتی می‌تواند قراردادی تنظیم کند که داوطلب را ملزم کند در صورت ترک تیم در یک دوره زمانی معین و پس از گذران کلاس‌های آموزشی، هزینه کلاس‌ها را به سازمان پرداخت کند.

۲-۶-۴- ادغام آتش‌نشان‌ها، پرسنل خدمات پزشکی اورژانس و پرسنل غیرنجات در عملیات نجات

تیم فنی و اختصاصی نجات باید بخشی اساسی از کل عملیات پاسخ جامعه به فوریت‌ها باشد. پرسنل آموزش‌دیده نجات عملیات را هدایت می‌کنند، اما به پرسنل غیرمتخصص نیز نیاز دارند تا کارهایی را که به آموزش خاصی نیاز ندارند، انجام دهند. این نیاز به این معنی است که علاوه بر اینکه این جنبه باید در روش‌های کار تیم فنی نجات و آموزش تیم در نظر گرفته شود، باید در آموزش نجات برای همه اعضای تیم نیز مد نظر باشد.

برخی سازمان‌ها سطح آموزش اولین پاسخ‌دهنده را برای همه پرسنل ایجاد کرده‌اند که بر اساس نظام پاسخ طبقه‌بندی شده است. این نظام مشخص می‌کند که پرسنل غیرمتخصصی که ابتدا به صحنه حادثه نجات فنی می‌رسند، چه باید بکنند و چه نباید بکنند. معمولاً آن‌ها اولین کسانی هستند که به صحنه می‌رسند و ممکن است قبل از رسیدن تیم تخصصی، زمان زیادی در صحنه باشند.

این مسئله باید در مدیریت مؤثر صحنه در نظر گرفته شود. همه پرسنل باید درباره ایمنی صحنه، گردآوری اطلاعات و

تشخیص مخاطرات آموزش ببینند. همه پرسنل باید درک و شناخت روشنی از مخاطرات فنی نجات داشته باشند، به‌ویژه باید بدانند که در شروع یک حادثه باید از انجام چه کاری خودداری کنند. مثلاً پرسنل باید بدانند که برای شروع عملیات نجات مطلقاً نباید وارد گودال بدون شمع شوند. به‌علاوه، پرسنل نباید بدون تجهیزات حفاظت تنفسی مناسب، کنترل جوی، تهویه، روشنایی و پشتیبانی تیم پشتیبان وارد فضای بسته شوند.

مؤثرترین راه برای پرداختن به این الزامات در حین ایجاد، آموزش و اجرای رویه‌های دقیق مدیریت صحنه است.

بایدها و نبایدهای اولین پرسنلی که به صحنه می‌رسند:

- گردآوری اطلاعات / بررسی صحنه
- کنترل صحنه (دور کردن تماشاگران / نصب حصار / ...)
- ارزیابی / کاهش مخاطرات
- ساختار فرماندهی

این کارها زمینه را برای انجام موفق عملیات نجات فراهم می‌کند. هماهنگی پرسنل آمبولانس دارای آموزش پزشکی با عملیات در طول نجات فنی بسیار مهم است. کار اصلی آن‌ها درمان بیماران و آمادگی برای کمک به اعضای تیم در صورت نیاز به کمک‌های پزشکی است.

بلافاصله پس از ایمن ساختن منطقه نجات فنی یا صحنه، پرسنل خدمات پزشکی اورژانس باید اجازه دسترسی به قربانیان را داشته باشند تا ارزیابی و تثبیت پزشکی را انجام دهند. برخی تیم‌ها مددکاران را تا سطح نجات فنی آموزش می‌دهند تا بتوانند وارد منطقه خطرناک شده و برای بیمار کمک مستقیم فراهم کنند.

در طول زمان عملیات که گاهی ممکن است چندین ساعت طول بکشد، پرسنل خدمات پزشکی اورژانس باید نظارت مداوم داشته باشند تا از ثبات بیمار مطمئن شوند و باید اجازه دسترسی داشته باشند.

۲-۶-۵- ادغام «کارشناسان شهروند» در عملیات نجات

سازمان‌های تخصصی و داوطلب ممکن است افرادی از جامعه را که مهارت‌های خاص بالارزشی برای تیم فنی نجات دارند، به کار گیرند. بسیاری از تیم‌ها مربیان سگ‌های جست‌وجوگر را پیدا می‌کنند تا در جست‌وجو همکاری کنند، اما ملزم نیستند مهارت‌های مدیریت، خدمات پزشکی اورژانس، یا مهارت‌های پیچیده نجات را آموزش ببینند.

برخی تیم‌ها نیز مهندسان عمران، پزشکان، جراحان و کارشناسان ساخت‌وساز را در تیم خود شامل می‌کنند. حضور این افراد در تیم همیشه یک کار ساده نیست. ممکن است این اعضای خارجی تجربه چندانی در استقرار میدانی یا ساختار تیمی نداشته باشند، در نتیجه نیاز به آموزش داشته باشند. کارهای اجرایی دیگری نیز ممکن است لازم باشد، مانند ارائه دادن بیمه جراحات یا قصور.

سازمان نجات ممکن است نگران مسئولیت استفاده از افراد خارجی باشد؛ بنابراین سازمان باید در نظر بگیرد که آیا می‌خواهد مسئولیت این کارشناسان را در طول آموزش، سفر به محل حادثه و در حادثه بر عهده بگیرد.

یکی از نکات اصلی که تیم باید در نظر بگیرد، این است که آیا می‌خواهد در طبقه‌بندی تیم یوسار اینساراک قرار گیرد. در این صورت باید الزامات آموزشی، صلاحیت و استقرار را کاملاً بشناسد و رعایت کند. این الزامات را می‌توان در جلد دوم، «راهنمای پ» یافت.

۲-۶-۶- حداقل تعداد پرسنل لازم برای هر رشته نجات

اندازه کادر پرسنل تیم نجات باید بر اساس نوع تیم و رشته تخصصی نجات، حداقل افراد لازم برای انجام ایمن مأموریت نجات و اندازه ساختار فرماندهی باشد.

هر رشته نجات فنی به پرسنل نجات آموزش‌دیده در سطح خود نیاز دارد. مثلاً برای انجام عملیات در ریزش آوار، ممکن است

استقرار اولیه یک یا چند تیم شناسایی لازم باشد تا قبل از عملیات نجات، محل حادثه را ارزیابی کنند. به‌طور کل، هر تیم شناسایی حداقل از سه نفر تشکیل می‌شود؛ دو نفر متخصص که برای بازرسی پشت سرهم کار می‌کنند و یک نفر که مسائل ایمنی را ارزیابی می‌کند.

عملیات نجات از گودال کار سختی است و جابه‌جایی و ساخت پنل‌های سنگین، الوار، شمع‌گذاری مکانیکی و تجهیزات تخصصی دیگر را لازم دارد. اگر تیم تجهیزات پیشرفته داشته باشد، برای کار با این تجهیزات ممکن است به افراد متخصص کمتری نیاز باشد.

عملیات پیشرفته با طناب نیز ممکن است خیلی پیچیده باشد. هرچه پرسنل متخصص بیشتری برای کار هم‌زمان در راه‌اندازی قسمت‌های مختلف کار با طناب حضور داشته باشند (مثل بالابر، خطوط طناب‌گذاری، سیستم‌های قلاب‌گذاری و ...)، پاسخ به حادثه سریع‌تر خواهد بود.

توجه: حداقل مطلوب تعداد افراد لازم برای ورود به فضای بسته دو نفر برای ورود است که با دو نفر نجاتگر جانشین حمایت می‌شوند.

در تعیین تعداد پرسنل باید تعداد پرسنل لازم برای پست‌های فرماندهی (مطابق با روش‌های کار استاندارد مدیریت حادثه) و تعداد پرسنل لازم برای انجام مؤثر و ایمن عملیات نیز در نظر گرفته شود. علاوه بر پست‌های معمول فرماندهی حادثه (فرمانده حادثه، مسئولین هر قسمت و ...)، در تیم فنی نجات باید زیرمجموعه‌ای از افراد مسئول نظارت نیز موجود باشد. این ممکن است متشکل از تنها چهار نفر باشد، یعنی رهبر تیم فنی نجات، مسئول فنی ایمنی نجات، مسئول فنی تجهیزات نجات و مسئول فنی پرسنل نجات.

سازمان حامی باید تعداد پرسنل لازم برای هر حادثه و طول زمانی را که می‌توانند بی‌وقفه کار کنند، در نظر بگیرد. اگر پیش‌بینی می‌شود که یک حادثه زمان زیادی طول بکشد، باید برنامه‌ریزی شود تا اطمینان حاصل شود که سازمان حامی پرسنل کافی برای عملیات عادی روزانه را علاوه بر پرسنل لازم برای حادثه خاص دارد.

در صحنه حادثه، فرمانده حادثه می‌تواند تعداد افراد متخصص متناسب را درخواست کند. مهم است که سازمان حامی رویه‌های عملیاتی تیم، حداقل تعداد افراد متخصص آموزش‌دیده و پرسنل پشتیبان لازم برای پاسخ نجات فنی یا برای انجام کارهای خاص را مشخص کند.

توجه: ایمنی در حوادث نجات فنی بسیار مهم و جزء مسئولیت‌های هر فرد محسوب می‌شود؛ بنابراین اگر تیم پرسنل آموزش‌دیده، مجهز و ماهر کافی برای اجرای عملیات نداشته باشد، باید منتظر باشد تا پرسنل بیشتری برسند.

۲-۷- مقررات و استانداردهای حاکم بر عملیات نجات فنی

باید اطمینان حاصل کرد که سازمان حامی مقررات و استانداردهای مربوط به ایمنی محل کار را می‌شناسد و رعایت می‌کند. این موضوع در مورد قوانین و مقررات مختلف ملی در حوزه نجات، از جمله قوانین حوزه‌های مجاور و کشورهای همسایه نیز صدق می‌کند. مهم‌ترین مقررات آن‌هایی هستند که سازمان‌های ملی ایمنی و سلامت حرفه‌ای منتشر می‌کنند و کارفرمایان را ملزم می‌کند حداقل‌های لازم برای حفظ ایمنی و سلامت محل کار را رعایت کنند. این مقررات بر اساس قوانینی هستند که مسئولیت کارفرما را در فراهم کردن محل کار عاری از مخاطرات تعیین می‌کنند. نادیده انگاشتن قوانین دفاع قابل قبولی نیست.

از یک «تیم تخصصی» مانند تیم فنی نجات انتظار می‌رود که مهارت و کارشناسی بالاتری از افراد دیگر، حتی از اعضای دیگر همان سازمان، داشته باشد؛ بنابراین تیم‌های فنی نجات باید توجه بیشتری به استانداردهای قابل استناد داشته باشند.

۸-۲- آموزش فنی نجات

هیچ ابزار یا فناوری ای نمی تواند نبود آموزش و تجربه را جبران کند. آموزش مناسب تیم برای انجام مؤثر و ایمن عملیات نجات ضروری است. در این فصل ارزیابی آموزش تیم فنی نجات، آینده آموزش نجات، الزامات آموزشی، برنامه ریزی آموزش برای تیم یوسار و برنامه آموزشی برای سطوح مختلف آموزش بحث و بررسی شده است.

۸-۲-۱- منابع آموزش

منابع مختلفی برای آموزش نجات وجود دارد. برخی شرکت های خصوصی هستند که آموزش به ویژه در رشته های نجات را ارائه می دهند. سازمان های دولتی زیادی نیز آموزش نجات ارائه می دهند، به ویژه برای پرسنل سازمان های دیگر. بیشتر این نوع از دوره های آموزشی گواهی می کنند که فرد دوره را گذرانده و حداقل سطح توانایی را به دست آورده است. هرچند، چون استاندارد معینی برای آموزش نجات وجود ندارد، سطح این آموزش ها بر اساس مربیان مختلف فرق می کند.

۸-۲-۲- طرح برنامه آموزش نجات فنی

طرح برنامه آموزش نجات فنی از همان مراحل اولیه تشکیل تیم حائز اهمیت است. در بسیاری از موارد، اعضای سازمان خودشان دوره های آموزشی را می گذرانند و بر اساس علاقه و توانمندی خود تیمی تشکیل می دهند. در برخی موارد نیز اعضا آموزش رسمی ندارند و پس از تدوین رسمی مفهوم تیم از سوی سازمان، آموزش می بینند. چندین عامل بر نوع برنامه آموزش تأثیرگذار است. این عوامل در زیر بحث و بررسی شده اند.

حوزه عملیات

دانش عمومی درباره نجات فنی را می توان از طریق آموزش کسب کرد، اما یکی از مهم ترین عوامل در ایجاد برنامه آموزش مطابق با نیازهای محلی، ماهیت حوزه عملیات است. آموزش باید بر اساس ویژگی های جغرافیایی و مخاطرات هدف در منطقه عملیات تیم تنظیم شود.

بنابراین فنون آموزش فنی نجات را می توان برای پاسخ به این مخاطرات تنظیم کرد. آموزش باید بررسی کامل و نظام مند نجات فنی مخاطرات بالقوه را در منطقه پاسخ تیم شامل شود. تیم باید طرح عملیات احتمالی برای مخاطرات هدف ایجاد کند و بر اساس سناریوهای احتمالی نجات آموزش دهد. آموزش بدون آگاهی از شیوه مقابله با مخاطرات منطقه پاسخ تیم کامل نخواهد بود.

نوع تیم

مهم است که تصمیم گرفته شود که آیا تیم چندرشته ای نیاز است یا تیم یک رشته ای. بسته به نوع تیم مورد نظر، چند نفر پرسنل برای سطح عملیات/پاسخ مورد نظر آموزش می بینند؛ چند نفر برای سطح فنی آموزش می بینند؛ چند نفر در سطح مربی آموزش می بینند؟

۸-۲-۳- مثال هایی از آموزش خاص نجات فنی

برای اینکه به سازمان ها ایده ای درباره برنامه های آموزشی نجات فنی داده شود، نمونه هایی از برخی انواع برنامه های آموزشی نجات فنی در ضمیمه «ب» آمده است. این نمونه ها فقط به منظور معرفی برخی از موضوعات مرتبط است و لزوماً طرح کامل نیستند.

۸-۲-۴- تجدید مجوز و آموزش مداوم

تجدید مجوز پرسنل نجات فنی برای تجدید مهارت ها و دانش امری ضروری است. در همه انواع نجات فنی، برای حفظ سطح بالای آمادگی، مهارت ها باید تمرین و تکرار شود.

فناوری ها و فنون جدیدی همواره ایجاد می شوند تا عملیات نجات فنی راحت تر و ایمن تر انجام گیرد. انجام آموزش فراتر از سطح مبتدی حائز اهمیت است. تیم ها یاد می گیرند باهم بهتر کار کنند و مبادله اطلاعات و نظرات، امکان انتشار دانش را در

بین نجاتگران باتجربه فراهم می‌کند. آزمون سالانه توانمندی مبتنی بر مهارت و توانایی آموزش نواقص، بهترین راه برای حفظ مهارت‌ها و سطح توانمندی تیم است.

۲-۸-۵- اسناد و مدارک

اسناد و مدارک برای افراد، تیم و تجهیزات در رابطه با آموزش و حوادث عملی باید نگهداری شود.

سوابق افراد

تیم‌ها باید سابقه همه کارهای آموزشی را ثبت کنند، از جمله آموزش اولیه و صدور گواهی و آموزش مداوم برای همه پرسنل. ساعات آموزش، مهارت‌های مستند، مهارت‌های انجام‌شده و مهارت‌های سنجیده‌شده باید مستند شود. باید ارزیابی مربیان و ناظران نیز شامل شود.

سوابق تیم

اسناد برای کل تیم، از جمله انواع آموزش، ساعات، تجهیزات به کار گرفته شده و هزینه‌ها نیز باید نگهداری شود. استفاده از تجهیزات و فنون جدید همراه با محدودیت‌ها و مزایا باید ثبت شود. باید سطح آموزش، آمادگی و آسیب‌های پرسنل پیگیری شود.

تجهیزات

جزئیات تجهیزات اصلی از جمله تجهیزات ایمنی مانند تجهیزات ایمنی شخصی یا طناب نجات، باید ثبت شود تا استفاده، تعمیرات، مشکلات و جایگزینی آن‌ها پیگیری شود. این کار در پاسخ به پرسش‌هایی مانند هزینه استفاده از تجهیزات یا ایمنی آن‌ها کمک می‌کند.

سابقه حوادث

بررسی کامل هر حادثه نجات و مستند کردن آن حیاتی است. این کار امکان شناخت حوادث و ایجاد راهبردهایی برای بهبود ایمنی، کارایی و اثربخشی آموزش و آمادگی برای حوادث بعدی را برای تیم فراهم می‌کند. ثبت سوابق دو کارکرد عمده دارد. اول اینکه مبنایی را برای تعیین ظرفیت آمادگی و توانایی تیم فراهم می‌کند، در نتیجه می‌توان از معیارهای عملکرد برای بهبود عملیات استفاده کرد. به علاوه، امکان تعیین میزان پیشرفت را در بررسی دوره‌ای و کشف حوزه‌هایی را که به بهبودی نیاز دارند، فراهم می‌کند. دوم اینکه، ثبت سوابق اسناد لازم بسیار مورد نیاز است تا چنانچه مسائل حقوقی از عملیات تیم ایجاد شود، به کار آید.

۲-۸-۶- کار تیمی

یکی از مهم‌ترین جنبه‌های آموزش در نجات فنی این است که به نجاتگران آموزش داده شود که به‌عنوان یک تیم عمل کنند. مشکل هنگامی آغاز می‌شود که افراد آن کاری را انجام دهند که فکر می‌کنند بهترین است و اغلب به‌تنهایی، ناقص و خطرناک کار می‌کنند. مشکلات همچنین می‌تواند در جایی بروز کند که نجاتگران شرکت‌ها یا سازمان‌های مختلف، بدون اینکه قبلاً باهم آموزش دیده باشند، مجبور شوند باهم کار کنند. با آموزش تیمی می‌توان بر این مشکلات فائق آمد. همه باید کارهای نجات را به شیوه‌ای مؤثر، ایمن و هماهنگ انجام دهند. پرسنل باید از نقش و وظیفه خود در تیم آگاه باشند. باید نقش و مسئولیت‌های افراد تیم در همه سطوح تا مسئولیت‌های فرماندهی تیم در روش‌ها یا دستورالعمل‌های کار استاندارد به روشنی مشخص شود.

توجه: اعضای تیم باید آموزش مداوم ببینند تا مهارت‌های تیمی خود را گسترش دهند و به‌صورت یک واحد کارآمد و مؤثر عمل کنند.

۲-۸-۷- مأموریت‌های ارزیابی و تأیید ظرفیت‌سازی یوسار

کشورهایی که در پی کمک به ظرفیت‌سازی یوسار خود هستند، می‌توانند از شبکه اینساراگ در ایجاد تیم‌های یوسار کمک

بگیرند و برای این منظور می‌توانند درخواست دوجانبه دهند یا از دبیرخانه اینساراگ بخواهند درخواست آن‌ها را به کشورهای علاقه‌مند و داوطلب انتقال دهد.

برای پشتیبانی از کشورها و سازمان‌ها در فرآیند ظرفیت‌سازی ملی یوسار و با دریافت چنین درخواستی از سوی کشورها، دبیرخانه اینساراگ انجام مأموریت ارزیابی ظرفیت‌سازی یوسار اینساراگ را در تاریخ مورد توافق کشور میزبان و کارشناسان جهانی یوسار تسهیل می‌کند و بودجه این کار معمولاً از سوی کشورهای اهداکننده یا با پشتیبانی کشور میزبان تأمین می‌شود. دبیرخانه راهنمای روش ارزیابی ظرفیت یوسار را برای کمک به کشورهایی که می‌خواهند این کار را انجام دهند، در سایت www.insarag.org قرار داده است.

هدف اصلی از این مأموریت، ارائه بازخوردی عینی از وضعیت توانمندی‌های ملی یوسار کشور میزبان و ارائه توصیه‌هایی در راستای دستورالعمل‌های اینساراگ است. این ارزیابی بر اساس پنج مؤلفه تیم یوسار انجام می‌گیرد که در دستورالعمل‌های اینساراگ آمده است. این مأموریت شامل یک‌سری مصاحبه با دست‌اندرکاران اصلی و بازدید از مکان‌های مربوطه و مشاهده مهارت‌ها برای گردآوری یافته‌های خود است. برای جزئیات بیشتر درباره راهنمای کاربر در مورد روش ارزیابی ظرفیت یوسار با دبیرخانه اینساراگ در آدرس www.insarag.org تماس بگیرید.

۳- ظرفیت‌سازی ملی

۳-۱- چهارچوب پاسخ یوسار

دستورالعمل‌های اینساراگ یوسار را «فرآیندهای به کار رفته برای رهایی قربانیان از زیر آوار و درمان پزشکی آن‌ها» تعریف کرده است. معمولاً این مراحل پس از وقوع ریزش آوار ناشی از حوادث ناگهانی مانند زلزله، توفان شدید یا فعالیت تروریستی انجام می‌گیرند.

برای درک بهتر این راهنما، شناخت مفهوم نجات پیوسته در حوادث ریزش سازه‌ای مهم است. این مفهوم مراحل زمانی نجات را در برمی‌گیرد و از هجوم داوطلبان خودجوش برای کمک فوری تا پاسخ سازمان خدمات اورژانس محلی در عرض چند دقیقه را شامل می‌شود. سپس در عرض چند ساعت، نجاتگران منطقه‌ای یا ملی نجات می‌رسند و در روزهای بعد تیم‌های جهانی نجات می‌آیند. چهارچوب پاسخ اینساراگ در شکل ۳ بر اساس مراحل زمانی پاسخ نجات نشان داده شده است.

شکل ۳. چهارچوب پاسخ اینساراگ

چارچوب پاسخ اینساراک یک نمایش نموداری همه سطوح پاسخ است که با کارهای خودجوش جامعه بلافاصله پس از سانحه شروع می‌شود و ابتدا خدمات اورژانس محلی و سپس تیم‌های نجات ملی از جمله نجاتگران متخصص اضافه می‌شود. در نهایت پاسخ تیم‌های ملی و جهانی یوسار از کوشش‌های نجات ملی پشتیبانی می‌کند.

هر سطح جدید از پاسخ موجب افزایش ظرفیت نجات و ظرفیت کلی می‌شود، اما باید با پاسخ قبلی موجود در محل ادغام شود و آن را پشتیبانی کند. برای اطمینان از عملی بودن همکاری بین سطوح مختلف پاسخ، باید کارها، زبان فنی و اطلاعات مشترکی وجود داشته باشد و در کل چارچوب پاسخ به اشتراک گذاشته شود. پذیرش دستورالعمل‌های اینساراک و به‌ویژه دستورالعمل‌های جلد دوم، از تضمین چنین چارچوب مشترک و اشتراکی در همه سطوح پاسخ پشتیبانی خواهد کرد؛ بنابراین می‌توان چارچوب پاسخ یوسار را به‌عنوان مبنایی برای ایجاد اصول و اقداماتی به کار برد که با همه سطوح آمادگی عملیاتی، ظرفیت‌سازی، آموزش و ارزیابی توانایی مرتبط باشد.

۳-۲- ایجاد ظرفیت ملی یوسار

در تصمیم‌گیری برای توسعه ظرفیت جست‌وجو و نجات محلی در یک ظرفیت ملی یوسار، چیزهای زیادی را باید در نظر گرفت. ارزیابی متفاوتی قبل از شروع کار لازم است. مواردی که باید در نظر گرفت، عبارت‌اند از:

- آیا نیازی به یوسار در کشور وجود دارد؟
- چه سطحی از ظرفیت باید در نظر گرفته شود؟
- چه نظام‌ها و سازوکارهایی برای مدیریت، نظارت و کنترل و توسعه توانمندی‌های یوسار لازم است؟
- کدام قوانین، مقررات و استانداردهای ملی باید در نظر گرفته شود؟
- چه کسانی باید در ارزیابی خطرپذیری در سطح ملی دخیل باشند؟
- چگونه افراد را برای پست‌های جدید انتخاب و حفظ می‌کنیم؟
- چه آموزشی برای اعضای تیم لازم است؟
- مخاطرات جدیدی برای پرسنل وجود دارد؟
- بودجه تیم توسعه‌یافته چگونه تأمین خواهد شد؟
- تعداد اعضا چند نفر باید باشد؟ از کدام مدل فراوانی باید استفاده کرد؟
- چه تجهیزاتی برای تیم نیاز خواهد بود؟

استخدام اعضای جدید و حفظ کسانی که آموزش دیده‌اند

گسترش تیم نجات فنی به یک تیم یوسار به برنامه‌ریزی دقیقی نیاز دارد تا همه الزامات عملیاتی و اجرایی برآورده شود. پس از تکمیل ارزیابی نیاز، گام بعدی استخدام اعضای جدید و ایجاد طرحی برای حفظ آن‌ها است.

در برنامه استخدام ابتدا باید تغییر مأموریت تیم را در نظر گرفت. تیم یوسار باید کارکردهای زیر را داشته باشد:

- مدیریت
- جست‌وجو
- نجات
- پزشکی
- تدارکات

گرچه به‌طور خاص اشاره نشده است، اما شامل کردن مهندسان سازه دارای مجوز، متخصصان مواد خطرناک، ارتباطات، پزشکان و سایر پرسنل پزشکی، اپراتور وسایل مکانیکی (برای انداختن طناب و راهنمایی راننده)، روابط رسانه‌ای و اگر پاسخ بین‌المللی مورد نظر است، آموزش پرسنل لازم برای مرکز پذیرش و اعزام یا واحد هماهنگی یوسار حائز اهمیت است. برای

جزئیات بیشتر درباره مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار، رجوع کنید به ضمیمه «ت». برای شناخت بیشتر این دو مفهوم و کاربرد آن در زمان پاسخ جهانی، رجوع کنید به راهنمای «ب»: راهنمای عملیات و هماهنگی یوسار.

برنامه استخدام پرسنل باید به گونه ای تنظیم شود که کارهای زیر انجام گیرد:

- جست و جوی فیزیکی و فنی و عملیات نجات در سوانح منجر به ریزش آوار.
- جست و جو با سگ اگر از قبل بخشی از تیم فعلی نیست.
- مراقبت پزشکی برای مراقبت از پرسنل پاسخ و سگ های جست و جو.
- مراقبت پزشکی از قربانیان.
- شناسایی و ارزیابی خرابی و ارائه بازخورد به نهاد مدیریت محلی سوانح یا واحد هماهنگی یوسار.
- ارزیابی و قطع تأسیسات شهری (آب، برق و گاز) خانه ها و ساختمان ها.
- بررسی و ارزیابی مواد خطرناک.
- ارزیابی خطر سازه های ساختمان های شهرداری دولتی لازم برای اسکان فوری جهت پشتیبانی از عملیات نجات از سوانح، تثبیت سازه های آسیب دیده، از جمله شمع زنی و محکم کاری لازم برای کار در درون ساختمان.

۳-۲-۱- ظرفیت سازی

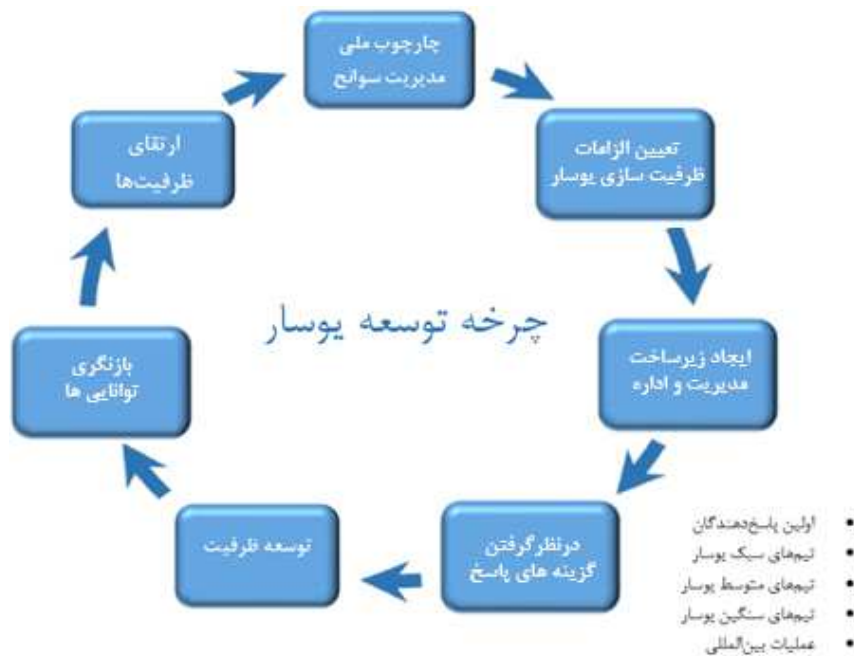
به شبکه اینساراگ قویاً توصیه می شود که در توسعه ظرفیت تیم های ملی یوسار به کشورهای بلاخیز کمک کند. عبارت «تیم ملی یوسار» به یک تیم یوسار اشاره دارد که در سطح ملی به کار می رود و برای کار در سطح جهانی طراحی نشده است. این تیم ممکن است یک تیم دولتی یا تیم غیردولتی باشد. اینساراگ تجربه حاصل از فرآیند طبقه بندی خارجی اینساراگ و برنامه های ظرفیت سازی موجود اعضای خود، از جمله فرآیندهای اعتبارسنجی ملی را در ایجاد استانداردهای سازمانی و عملیاتی توصیه شده برای تیم های ملی یوسار به کار گرفته است تا راهنمایی جهت توسعه ظرفیت ملی یوسار برای کشورهای عضو را فراهم کند.

این راهنما به منظور فراهم کردن استانداردهای جهانی برای تیم های ملی یوسار در توسعه ظرفیت عملیاتی و سازمانی مناسب تنظیم شده است. هدف شبکه اینساراگ از ارائه استانداردهای مشترک برای تیم های ملی یوسار، فراهم کردن راهنمایی برای ظرفیت سازی و تقویت قابلیت همکاری تیم های ملی یوسار با تیم های جهانی در سوانح مهم در درون کشورها است. به علاوه، استانداردهای توصیه شده برای تیم های ملی یوسار ابزار ارزشمندی را برای جامعه اینساراگ فراهم می کند تا دستورالعمل ها و روش های اینساراگ را در بین اکثریت گسترده ای از تیم های یوسار در سراسر جهان برای استفاده در سطح ملی ارتقا داده و انتشار دهد.

دستورالعمل های عملیاتی تیم های ملی یوسار سندی راهنما برای ظرفیت سازی تیم های ملی یوسار است تا استانداردهای عملیاتی مشترک در سراسر جهان وجود داشته باشد. به کشورهایی که تیم های جهانی یوسار در طبقه بندی اینساراگ (تیم یوسار طبقه بندی شده) دارند، قویاً توصیه می شود به فرآیند ظرفیت سازی در کشورهای در حال توسعه و در ارائه راهنمایی به تیم های ملی دیگر در کشور خود کمک کنند.

به کشورهایی که در فرآیند توسعه ظرفیت ملی یوسار هستند، توصیه می شود دستورالعمل های اینساراگ را (در سطحی مناسب) برای ظرفیت سازی تیم های ملی یوسار به کار گیرند. این کار را می توان یک هدف قرار داد. آن ها می توانند فرآیندهای مناسب برای تأیید دستیابی به این استانداردها را اتخاذ کنند، مانند ایجاد سازوکار ملی اعتبارسنجی. به تیم ها توصیه می شود در وهله اول خودارزیابی، از ظرفیت تیم ملی یوسار خود بر اساس چک لیست هایی که در یادداشت های دستورالعمل های اینساراگ آمده است، استفاده کنند.

این فرآیندها و مراحل در شکل زیر نشان داده شده است.

شکل ۴. چرخه توسعه یوسار

۳-۳- ایجاد زیرساختار ملی مدیریت و اداره یوسار

وقتی مسئولین دولتی مربوطه (ملی، منطقه‌ای و یا محلی) نیاز به ظرفیت ملی یوسار را تعیین کردند، باید برنامه‌ریزی مطابق با سطح ظرفیت لازم برای یوسار آغاز شود. با شروع کار نجات، دولت نیز باید در چارچوب حقوقی خود در رابطه با پاسخ به سوانح بازنگری کند تا زیرساختار مدیریت، اداره و استفاده از ظرفیت پیشنهادی یوسار را شامل شود. باید ابزارهای مدیریت اجرایی و مالی برای ظرفیت یوسار طراحی شود. این اسناد عبارت‌اند از:

- تعریف سیاست و روش‌ها.
- فراهم کردن بودجه اولیه برای آماده‌سازی پاسخ یوسار به سوانح.
- فراهم کردن بودجه جاری سالانه که باید برای حفظ ظرفیت با استاندارد بالا و شرایط آمادگی عملیاتی کافی باشد.
- موارد زیر نیز باید در اسناد اداری و مالی تعریف شوند:
 - وظایف و مسئولیت‌های پست‌های مدیریتی و اداری.
 - مسئولیت‌ها و نقش‌های سازمانی.
 - فرآیندی که تیم یوسار با آن بودجه سالانه خود را مدیریت خواهد کرد.
 - ثبت فرآیندهای مدیریت.
 - چگونگی در نظر گرفتن دارایی‌ها.
 - چگونگی انتخاب اعضای جدید.
 - چگونگی آموزش اولیه اعضا.
 - آموزش مداوم لازم برای عملیاتی ماندن اعضا.

پس از ایجاد زیرساختار مدیریتی و اداری مؤثر، گزینه‌های دیگر پاسخ نیز باید در نظر گرفته شوند که عبارت‌اند از:

- روشی که انتخاب می‌شود باید بر اساس نجات احتمالی (تعداد و میزان دشواری) لازم در زمان بروز سانحه و توانایی

- تهیه تجهیزات مناسب، به‌کارگیری افراد مناسب و آموزش آن‌ها (آموزش اولیه و جاری) باشد.
 - اکثر افرادی که پس از یک سانحه نجات پیدا می‌کنند، ممکن است مختصراً گیر افتاده باشند و در نتیجه توسط اولین پاسخ‌دهندگان یا تیم‌های یوسار محلی که سریع در صحنه حاضر می‌شوند، قابل نجات باشند. در نتیجه ادغام همه سطوح پاسخ در برنامه‌ریزی سانحه بسیار مهم است.
 - تا زمانی که نیاز به نجات فنی دشوار پیش‌بینی نشود، پیشرفت به سطحی دیگر و ایجاد تیم فنی در سطحی بالاتر نیاز نیست.
 - ایجاد و نگهداری تیم‌های دارای ظرفیت متوسط یا سنگین هزینه زیادی دارد و به دلیل زمانی که برای نصب و جابه‌جایی پرسنل و تجهیزات لازم است، استقرار آن‌ها در مقایسه با تیم با ظرفیت سبک چندان سریع نیست.
- همان‌طور که در ایجاد تیم فنی نجات محلی می‌توان دید، غالباً به جای تلاش برای افزایش ظرفیت نجات و عدم توانایی در حفظ مهارت‌ها و تجهیزات در سطوح لازم، بهتر است ظرفیت در سطحی پایین اما به شیوه‌ای مؤثر و کارآمد حفظ شود. تیم‌های ساختارمند نسبت به داوطلبان آموزش‌نندیده مزیت دارند و می‌توانند ظرفیت نجات سازمان‌یافته‌ای فراهم کنند و در نتیجه خطرپذیری آسیب به قربانیان و خودشان یا خطر مرگ را کاهش دهند.

۳-۱-۳- فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار

یکی از عوامل اساسی در توسعه ظرفیت ملی ایجاد سازوکاری برای اعتبارسنجی ملی است. چنین سازوکاری امکان ایجاد، نظارت و کنترل و مدیریت استانداردهای تصویب‌شده و پیگیری راهنمای اینساراگ را در ایجاد نظام‌های ملی پاسخ یوسار برای کشور فراهم می‌کند. بر اساس چارچوب پاسخ اینساراگ، ایجاد فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار قویاً توصیه می‌شود. واژه طبقه‌بندی در الزامات دستورالعمل‌های اینساراگ برای اعزام بین‌المللی آمده است و واژه گواهی یکی از عناصر کلیدی فرآیند ملی اعتبارسنجی است. سازمان کشوری با قوانین و مقررات مربوطه، مرجع نهایی است که تأیید می‌کند تیم‌ها با استانداردهای ملی و دستورالعمل‌های اینساراگ مطابقت دارند.

ایجاد چارچوب ملی اعتبارسنجی

ایجاد چارچوب ملی اعتبارسنجی باید با پشتیبانی سیاسی سطح بالا و تعهد به تضمین فرآیندی پایدار و باثبات همراه باشد؛ بنابراین برنامه یوسار باید در نظام ملی مدیریت سوانح ادغام شود تا کامل بودن، قابلیت اجرا و بودجه آن تضمین شود. در نتیجه تعهد به یک روش اعتبارسنجی، پیش‌نیاز بسیار مهمی برای پایداری استانداردها است و باید بخشی اساسی از مقررات ملی کشور باشد تا امکان ایجاد و ادغام آن در سیاست‌گذاری عمومی فراهم شود.

در ایجاد نظام‌های ملی اعتبارسنجی باید عناصر زیر را در نظر گرفت:

- برنامه‌ریزی متمرکز فرآیند توسط مرجع ملی برای ایجاد نظام اعتبارسنجی.
- شناسایی نهادها و سازمان‌های ذی‌نفع که در ایجاد نظام اعتبارسنجی مشارکت می‌کنند، از جمله در آموزش تیم‌های ملی یوسار.
- تأمین پرسنل مناسب، پایدار و مجرب برای ایجاد نظام اعتبارسنجی.
- مشارکت همه عوامل ملی مربوطه تحت نظام اعتبارسنجی برای ارزیابی و پشتیبانی فرآیند اعتبارسنجی.
- شفافیت دائمی در درون نظام و در طول فرآیند اعتبارسنجی.

سازمان مدیریت بحران کشور که در رأس این فرآیند قرار دارد، می‌تواند با سندی رسمی، به یک سازمان یا نهاد اعتبارسنجی حکم این کار را بدهد. از نهادهای مناسب برای این کار می‌توان به یک آکادمی، سازمان کشوری آتش‌نشانی و نجات یا سازمان دفاع غیرنظامی اشاره کرد. این نهاد باید فرآیند اجرای شفاف و مشارکتی نظام اعتبارسنجی را با توافق‌ها و راه‌حل‌هایی که به نفع هر دو طرف هست، تضمین کند.

به‌علاوه، این نهاد باید تضمین کند که فرآیند ایجاد تیم با نیازها مطابقت دارد و توسعه و حرفه‌ای کردن گروه‌های یوسار را با بهره‌گیری از تجارب حاصل از فرآیند اعتبارسنجی ارتقا دهد. بر این اساس، موارد زیر برای ایجاد فرآیند اعتبارسنجی توصیه می‌شود:

- ایجاد یک کمیته فنی برای اعتبارسنجی که متعهد بوده، حکم قانونی پایدار، پشتیبانی فنی و شرایط فنی کار را داشته باشد.
 - همکاری دست‌اندرکاران ملی یوسار برای اطمینان از اینکه نظام نمایندگی کافی و متمرکز دارد.
- نهاد اعتبارسنجی مسئول فراهم کردن اسناد مربوطه برای نظام اعتبارسنجی از طریق یک منبع عمومی است که مورد قبول همه دست‌اندرکاران باشد و باید استاندارد مورد قبول وجود داشته باشد که کارکرد این فرآیند را کنترل و تضمین کند. سازوکار کنترل فرآیند اعتبارسنجی این است که به نهادهای که اعتبارسنجی را انجام می‌دهد، اطمینان دهد که رویه‌های مربوطه به‌صورت شفاف اجرا می‌شوند و شرایط فنی قابل قبولی لحاظ شده است.
- فرآیند اعتبارسنجی ملی در شکل ۵ توضیح داده شده و فقط پس از ایجاد یک سیاست ملی و رسمی و تبدیل آن به یک الزام و تعهد ملی قابل اجرا هست.

فرآیند ملی اعتبارسنجی

شکل ۵. فرآیند ملی اعتبارسنجی!

۳-۳-۲- مسئولیت ملی

وقتی تیم ملی یوسار از سوی نهادهای کشور تأیید شد، در صورت تمایل، رابط سیاست گذاری اینساراگ می تواند موضوع را به دبیرخانه اینساراگ اطلاع دهد. دبیرخانه اینساراگ این تیم را تحت عنوان «تیم ملی یوسار مورد تأیید» در سطح سبک، متوسط یا سنگین در فهرست یوسار ثبت می کند.

توجه: تأیید خارجی اختیاری است و مکملی برای فرآیندهای کشوری محسوب می شود و نباید با فرآیند طبقه بندی خارجی اینساراگ اشتباه گرفته شود. برای تیم یوساری که می خواهد به صورت بین المللی اعزام شود، فرآیند طبقه بندی خارجی اینساراگ تنها فرآیند طبقه بندی است.

۳-۳-۳- فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ

از سال ۲۰۰۵ میلادی، اینساراگ فرآیند طبقه بندی خارجی تیم یوسار را دارد. این فرآیند استانداردهای عملیاتی قابل بررسی ایجاد می کند و نمونه ای است که چگونه یک سازوکار بررسی دقیق می تواند ارزش افزوده در آمادگی و پاسخ به سوانح را فراهم کند. فرآیند طبقه بندی خارجی اینساراگ برای گروه هایی طراحی شده است که حکم و پشتیبانی سازمانی برای پاسخ در سطح بین المللی را دارند.

هدف فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد شناسایی اینساراگ که بر پایه موفقیت فرآیند طبقه بندی خارجی ساخته می شود، فراهم کردن چارچوبی عمومی برای دادن مشورت بین المللی درباره ظرفیت سازی ملی یوسار و ایجاد نظام مورد شناسایی اینساراگ برای فرآیند ملی تیم های یوسار می باشد.

تأیید فرآیند ملی اعتبارسنجی از سوی اینساراگ از طریق فرآیندی روشن اجرا می شود و روش ها، چک لیست ها و روش ارزیابی در فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ^۱ را شامل می شود که در بخش های بعدی توضیح داده شده است. فرآیند ملی اعتبارسنجی مطابق با استانداردهای اینساراگ در سطح جهانی، فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ نامیده می شود. کشورهایی که با موفقیت این فرآیند را بگذرانند، ملزم هستند گروه هایی را که در اعتبارسنجی ملی موفق بودند به دبیرخانه اینساراگ گزارش کنند تا جزئیات آن ها در فهرست راهنمای یوسار اینساراگ به روز شود.

اصول فرآیند پشتیبان اینساراگ

فرآیند پشتیبان اینساراگ برای ایجاد و تأیید فرآیند ملی اعتبارسنجی بر اساس اصول زیر می باشد:

- **داوطلبانه:** این فرآیند باید کاملاً داوطلبانه باشد و کشورهای علاقه مند باید درخواست رسمی به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهند تا پشتیبانی اینساراگ را کسب کنند.
- **پشتیبانی در سطح منطقه ای:** هر منطقه باید گروهی از کارشناسان با ویژگی های مناسب (دارای تجربه یوسار، تجربه کار با روش های اینساراگ، زبان و ...) ایجاد کند و این گروه باید از سوی رؤسای منطقه ای تأیید شود.
- **تعهد کشور عضو:** کشورهای عضوی که از طریق این فرآیند، پشتیبانی گروه منطقه ای را کسب کردند باید متعهد شوند که کارشناسان مناسبی را فراهم می کنند تا از مشارکت آن ها در فرآیند شناسایی سایر کشورهای عضو پشتیبانی کنند.
- **تعهد به روش های اینساراگ:** کشور عضو درخواست کننده باید اتخاذ روش های اینساراگ را در چارچوب ملی خود اثبات کند.
- **تأمین بودجه از سوی کشور عضو درخواست کننده:** کشور درخواست کننده باید همه هزینه های مربوط به فرآیند پشتیبانی را از طریق توافق نامه های دوجانبه، کمک های اهدایی یا از طرق دیگر پوشش دهد.

معرفی فهرستی از کارشناسان برای پشتیبانی از فرآیند اعتبارسنجی ملی مورد تأیید اینساراگ

برای پشتیبانی کشورها در ایجاد فرآیند ملی اعتبارسنجی تیم یوسار و پیروی آن‌ها از روش‌های اینساراگ، توصیه می‌شود گروه‌های منطقه‌ای فهرستی از کارشناسان را تشکیل دهند که ویژگی‌های مناسبی داشته و از سوی گروه ریاست منطقه‌ای مورد تأیید هستند.

از این فهرست، کارشناسان برای تشکیل دو نوع گروه انتخاب می‌شوند: گروه پشتیبانی فنی^۱ و گروه تأیید فنی^۲ که به ترتیب کارهای زیر را انجام می‌دهند:

- گروه پشتیبانی فنی: از نظام‌های ملی در اجرای فرآیند ملی اعتبارسنجی تیم یوسار مطابق با معیارهای حداقل، مراحل و استانداردهای اینساراگ پشتیبانی می‌کند و به آن‌ها مشاوره می‌دهد.
 - گروه تأیید فنی: رعایت معیارها، مراحل و استانداردهای اینساراگ را در فرآیندهای ملی اعتبارسنجی بررسی می‌کند و تأیید خارجی را بر اساس فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ به دبیرخانه توصیه می‌کند.
- با اینکه گروه پشتیبانی فنی در سطح منطقه‌ای برای پاسخ به درخواست کشورهای درون منطقه ایجاد شده است، اما کارشناسان می‌توانند بخشی از گروه پشتیبانی فنی مناطق دیگر اینساراگ نیز باشند، به شرط اینکه از سوی گروه ریاست منطقه‌ای تأیید شده باشند. گروه‌های منطقه‌ای ممکن است عضویت بین منطقه‌ای گروه پشتیبانی فنی را به خاطر منافع حاصل از یادگیری از تجارب فرهنگ‌های مختلف توصیه کنند، اما باید از چالش‌های ناشی از هماهنگی کارگروه پشتیبانی فنی چندمنطقه‌ای آگاه باشند (به دلیل اختلاف زمانی یا موانع زبانی و ...).
- کارشناسان باید با حداقل معیارهای زیر مطابقت داشته باشند:

- تجربه یوسار (فرآیندها و آموزش یوسار).
 - تجربه عملیات و هماهنگی اینساراگ.
 - تجربه فرآیند ملی اعتبارسنجی یا فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی اینساراگ.
 - دانش کافی در زمینه منطقه‌ای و زبان‌های منطقه.
- برای تشکیل فهرست منطقه‌ای، گروه‌های منطقه‌ای با پشتیبانی دبیرخانه از کارشناسان دعوت می‌کنند. توصیه می‌شود از فرم تقاضا که در یادداشت‌های راهنما آمده است، استفاده کنید. گروه ریاست منطقه‌ای تقاضاها را بررسی می‌کند و بر اساس توصیه دبیرخانه، داوطلبان مناسب را برای عضویت در فهرست انتخاب می‌کند. به گروه‌های منطقه‌ای توصیه می‌شود دو دسته از کارشناسان را برای این فهرست تعیین کنند، یعنی اعضا و ناظران.

- **اعضا:** کارشناسانی که با معیارهای تعیین شده مطابقت دارند، به عنوان «عضو» تأیید می‌شوند.
- **ناظران:** کارشناسانی هستند که تجربه قابل توجهی دارند، اما فاقد یکی از جنبه‌های خاص هستند (مثلاً تجربه کار با فرآیند ملی اعتبارسنجی یا فرآیند طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ را ندارند)، به عنوان «ناظر» انتخاب می‌شوند تا تجربه لازم برای عضویت در این فهرست را کسب کنند. پذیرش در فهرست به عنوان ناظر به صلاحدید گروه ریاست منطقه‌ای انجام می‌گیرد. در صورت قبول کشور متقاضی، ممکن است ناظران بخشی از گروه پشتیبانی فنی خاص یک کشور شوند.

گروه ریاست منطقه‌ای باید دوره‌ای برای دعوت از کارشناسان تعیین کند تا کارکرد فهرست کارشناسان حفظ شود. با هر بار دعوت جدید از کارشناسان، گروه ریاست منطقه‌ای باید وضعیت ناظران را نیز بررسی کند تا ارزیابی کند که آیا تجربه لازم را برای عضویت در فهرست کسب کرده‌اند یا نه؟

1. TSG

2. TRG

متقاضیان عضویت در فهرست یا ناظر، با استفاده از حساب خود در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل^۱، فرم تقاضای حاوی تجربه مربوطه خود را پر می کنند. در نتیجه دبیرخانه می تواند این اطلاعات را با کشوری که درخواست پشتیبانی از فهرست دارد، به اشتراک بگذارد.

فرآیند درخواست تأیید از اینساراگ برای فرآیند ملی اعتبارسنجی

کشور عضو علاقه مند می تواند از طریق رابط اینساراگ کشور خود به دبیرخانه اینساراگ درخواست دهد. این درخواست حداقل باید حاوی اطلاعات زیر باشد:

- کشور درخواست دهنده.
- تاریخ درخواست.
- سازمان درخواست کننده.
- سازمان اجرا کننده و همه نهادهای مشارکت کننده.
- اطلاعات مربوط به درخواست (مثل پشتیبانی در ایجاد فرآیند یا بررسی فرآیند فعلی).
- اطلاعات تماس با رابط سیاست گذاری اینساراگ.
- اطلاعات تماس با رابط عملیاتی اینساراگ.
- اگر شخص مورد تماس، هیچ یک از رابطین اینساراگ نباشد، اطلاعات تماس با شخص مورد نظر به عنوان طرف مقابل.
- محل اجرا، در صورت مرتبط بودن.
- تاریخ تخمینی شروع و اتمام فرآیند.

جهت انجام درخواست، کشور عضو درخواست کننده باید تعهدنامه ای به دبیرخانه ارائه دهد که در آن کشور عضو متعهد می شود:

- مراحل و معیارهای فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ را مطابق با روش ها و دستورالعمل های اینساراگ رعایت کند.
- بودجه فرآیند و کارهایی را که در هر مرحله از فرآیند انجام می گیرد، از جمله هزینه های احتمالی سفر (حمل و نقل، اسکان، غذا و ...) گروه پشتیبانی فنی را پوشش دهد و امنیت گروه پشتیبانی فنی را در زمان کار تضمین کند.
- توصیه های گروه پشتیبانی فنی را اجرا کند.
- شخصی را برای تماس، گروه پشتیبانی فنی و راه های ارتباطی مناسبی در نظر بگیرد.

علاوه بر اطلاعاتی که در بالا عنوان شد، کشور عضو درخواست کننده باید خودارزشیابی از وضعیت فعلی و میزان پیشرفت فرآیند ملی اعتبارسنجی ارائه دهد و این ارزشیابی باید بر اساس چک لیست تأیید شود که در یادداشت های دستورالعمل های اینساراگ آمده است.

فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ

در صورت درخواست، گروه پشتیبانی فنی می تواند به کشور عضو در اجرای فرآیند ملی اعتبارسنجی تیم ملی اینساراگ مشاوره دهد. کشور عضو درخواست کننده و گروه پشتیبانی فنی روش ارائه و مدت مشاوره و فعالیت ها (جلسات مجازی، مکاتبات الکترونیک، جلسات حضوری و ...) را به صورت دوجانبه تعیین می کنند. برای ارائه پشتیبانی از سوی گروه پشتیبانی فنی باید قبل از شروع فرآیند، شرح وظایف مورد توافق طرفین قرار گیرد. شرایط استاندارد مرجع در کتابخانه فنی مرجع آمده است. راه های مختلف پشتیبانی به میزان پیشرفت فرآیند ملی یوسار و به ویژه به فرآیند ملی اعتبارسنجی تیم یوسار بستگی دارد.

میزان پیشرفت را می‌توان در سه سطح تعیین کرد:

- سطح طراحی: کشوری است که فاقد چارچوب ملی است و برای ایجاد یک فرآیند ملی استاندارد درخواست پشتیبانی می‌کند.
- سطح پیشرفته: کشوری است که تا حدودی به استانداردها دست یافته است و برای اجرای کامل درخواست پشتیبانی می‌کند.
- سطح منسجم: کشوری است که کاملاً به همه استانداردها دست یافته و برای تأیید آن‌ها درخواست پشتیبانی می‌کند.

در جدول زیر خلاصه‌ای از کارهایی که باید در مرحله پشتیبانی انجام گیرد، آمده است. این کارها به‌طور عمده به تعامل بین گروه پشتیبانی فنی و کشور درخواست‌کننده مربوط هستند.

حداکثر زمان پیشنهادی	مراحل فرآیند پشتیبانی
۹۰ روز	۱. بررسی و رسیدن به اتفاق نظر درباره خودارزیابی کشور عضو درخواست‌کننده: • روشن کردن یا درخواست سند پشتیبانی بیشتر درباره خودارزیابی که کشور ارائه می‌دهد. • گروه پشتیبانی فنی می‌تواند قبل از نهایی کردن بررسی خودارزیابی، با کشور عضو و دبیرخانه مشورت کند. • هدف رسیدن به اتفاق نظر درباره خودارزیابی است. • گروه پشتیبانی فنی از همان روش «رنگ‌آمیزی» برای ارزیابی میزان پیشرفت در هر آیتم خودارزیابی استفاده خواهد کرد که در تأیید نهایی به کار می‌برد. رجوع کنید به بخش روش ارزیابی.
۳۰ روز	• تدوین شرح وظایف گروه پشتیبانی فنی و موافقت با آن؛ تشریح و توافق درباره محل کار پشتیبانی بر اساس میزان پیشرفت فرآیند ملی (منسجم، پیشرفته، یا طراحی): • گروه پشتیبانی فنی برنامه کار را تشریح می‌کند و برای تصمیم‌گیری به کشور درخواست‌کننده ارائه می‌دهد. هر دو طرف باید در مورد محل کار توافق کنند. • در بسیاری از موارد، به‌ویژه زمانی که کشور در سطح طراحی فرآیند ملی است، جلسه حضوری الزامی است و اهمیت زیادی برای توجیه حوزه استانداردهای ملی اینساراگ و مراحل و معیارهای فرآیند ملی اعتبارسنجی دارد. • به‌عنوان بخشی از برنامه کار مورد توافق، گروه پشتیبانی فنی و کشور درخواست‌کننده باید جدول زمانی با مهلت معین برای رسیدن به خروجی مورد نظر و جدول زمان‌بندی جلسات، ارتباطات و در صورت نیاز، جلسات حضوری برای کنترل پیشرفت کار ایجاد کنند. • مشخص کنید که آیا کشور از گروه پشتیبانی فنی می‌خواهد بر کار اعتبارسنجی به‌عنوان بخشی از فرآیند اعتبارسنجی نظارت کند یا نه، در این صورت باید از کشور بازدید شود. توجه داشته باشید که این کار الزامی نیست. • گروه پشتیبانی فنی و کشور درخواست‌کننده باید روی سامانه‌ای برای مبادله، مدیریت و آرشیو اسناد مربوطه توافق کنند. • از کشور درخواست‌کننده انتظار می‌رود که گروه کار اختصاصی برای تضمین پیگیری و اجرای فرآیند ایجاد کند.
۳۰ تا ۱۸۰ روز	۲. با توافق دوجانبه در برنامه کار، کشور درخواست‌کننده گزارش پیشرفت کار را که اجرای فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار را نشان می‌دهد، ارائه می‌دهد. • همان فرمتی که برای خودارزیابی به کار می‌رود باید از طریق سند زنده به کار رود. ۳. بررسی گزارش پیشرفت کار از سوی گروه پشتیبانی فنی و ارائه مشاهدات به کشور درخواست‌کننده و اطلاع به دبیرخانه اینساراگ.
۳۰ روز یا بیشتر، اگر برای طراحی مجدد یا تمدید فرآیند تخصیص یابد.	۴. تحلیل مشترک گروه پشتیبانی فنی و کشور درخواست‌کننده از میزان پیشرفت در اجرای فرآیند ملی: • برای این تحلیل، چک‌لیست کامل تأیید می‌شود و فهرست معیارها و مراحل اعتبارسنجی ملی به کار می‌رود. • بر اساس این تحلیل مشترک، گروه پشتیبانی فنی و دولت درخواست‌کننده باید زمان مناسبی را برای بازدید جهت تأیید نهایی یا بررسی اینکه فرآیند به طراحی مجدد یا تمدید نیاز دارد، تعیین کنند. • در صورت نیاز، گروه پشتیبانی فنی گزارشی را برای ارائه به دبیرخانه تهیه می‌کند و شروع مرحله بعدی تأیید را توصیه می‌کند.

جدول ۱: مراحل فرآیند پشتیبانی

وقتی گروه پشتیبانی فنی و کشور درخواست کننده مطمئن شدند که مرحله پشتیبانی فرآیند کامل شده است، مرحله بعدی برای بازدید گروه پشتیبانی فنی جهت تأیید نهایی آغاز می شود.

در جدول زیر خلاصه ای از کارهایی که باید در طول مرحله تأیید انجام گیرد، آمده است. بر اساس این کارها تعیین می شود که کشور درخواست کننده استانداردهای اینساراک را در فرآیند ملی اعتبارسنجی خود رعایت کرده است یا نه.

حداکثر زمان پیشنهادی	مراحل فرآیند تأیید
۳۰ روز	۱. تعیین گروه تأیید فنی: دبیرخانه اینساراک درخواستی به کارشناسان در فهرست منطقه ارسال می کند و آن ها نیز در مورد در دسترس بودن خود برای بازدید از کشور جهت تأیید پاسخ می دهند. دبیرخانه اینساراک دو کارشناس را از منطقه انتخاب می کند و گزینه ای را برای افزودن یا قبول ناظران به عنوان بخشی از گروه پشتیبانی فنی در نظر می گیرد. دبیرخانه اینساراک کارشناسان را در بازدید جهت تأیید همراهی می کند. • مسئولیت گروه پشتیبانی فنی این است که چشم انداز جهانی داشته باشد و کیفیت فرآیند را بر اساس معیارها، مراحل و استانداردهای اینساراک برای تأیید خارجی توسط اینساراک تضمین کند.
	۲. تأیید (راستی آزمایی) رعایت استانداردها، مراحل و معیارها در فرآیند ملی اعتبارسنجی: کشور و گروه تأیید فنی زمان مناسب انجام بازدید (اجباری) از کشور درخواست کننده را تعیین می کنند تا کل فرآیند ملی اعتبارسنجی را بررسی کنند. • جزئیات دستور کار بازدید و نتایج مورد انتظار باید قبل از بازدید بین گروه پشتیبانی و کشور درخواست کننده از طریق دبیرخانه اینساراک مورد توافق قرار گیرد. این دستور کار شامل موارد زیر خواهد بود: ○ ملاقات با مسئولین ○ ملاقات با کمیته اعتبارسنجی ○ ارائه اسناد نهایی ○ بررسی روش کار ○ به کارگیری ابزار راستی آزمایی در طول کار ○ مشاهده کار اعتبارسنجی تیم ملی برای بررسی کاربرد ابزار راستی آزمایی • در صورت عدم رعایت استانداردها، معیارها یا مراحل فرآیند ملی اعتبارسنجی، جدول زمانی برای اجرای فرآیند با توافق کشور ایجاد می شود و روش ارزیابی آن تعیین می شود (که تا جای ممکن، نباید بازدید فیزیکی دیگری را از کشور توسط گروه پشتیبانی فنی شامل شود).
۱۵ روز	۳. گزارش نهایی: گروه تأیید فنی گزارشی از کارهای خود تهیه می کند و به کشور درخواست کننده و دبیرخانه اینساراک ارائه می دهد. ابزار راستی آزمایی نیز باید همراه این تأیید ارائه شود. • دبیرخانه نتیجه تأیید اینساراک از فرآیند اعتبارسنجی ملی را به گروه ریاست منطقه ای اطلاع می دهد.
۱۵ روز	۴. فرآیند بازخورد و بهبود روش کار: روش گروه پشتیبانی و گروه تأیید فنی و روش کار باید به صورت مداوم با کسب تجربه در هر فرآیند بهبود یابد. بر این اساس، از هریک از این گروه ها انتظار می رود که تجربه خود را در گزارش بازخورد مستند کرده و به دبیرخانه اینساراک و فهرست کارشناسان منطقه ای ارائه دهند تا در فرآیندهای آینده و بهبود روش به کار گرفته شود.

جدول ۲. مراحل فرآیند تأیید

جزئیات بیشتر در راهنمای اینساراک، در یادداشت های دستورالعمل های اینساراک آمده است.

۳-۳-۴- چک لیست تأیید استانداردهای ملی اینساراک

چک لیست تأیید در فرمت اکسل مایکروسافت به کار می رود و در یادداشت های دستورالعمل های اینساراک قابل دسترسی است.

گروه تأیید فنی از این چک لیست برای ارزیابی نهایی استفاده می کند، اما راهنمایی برای کشور درخواست کننده درباره الزاماتی که باید در استانداردهای ملی یوسار ادغام شود نیز محسوب می شود.

گروه تأیید فنی از روش ارزیابی استفاده می‌کند تا میزان پیشرفت در اجرای استانداردهای ملی اینساراک را تعیین کند. در این روش ارزیابی میزان پیشرفت بر اساس کدگذاری رنگی به چهار سطح تقسیم شده است:

- **سبز یا «Y»** (برای «بله») به این معنی است که کشور در این جنبه حداقل استانداردها را کامل رعایت کرده است یا از آن‌ها فراتر رفته است.
 - **زرد یا «M»** (برای «رعایت‌شده») به این معنی است که این جنبه رعایت شده است؛ اما بهبودی بیشتر توصیه می‌شود. وقتی موردی با زرد علامت‌گذاری می‌شود، دلایل باید در ستون مشاهدات چک‌لیست تأیید قید شود.
 - **نارنجی یا «RT»** («به زمان نیاز دارد») به این معنی است که این جنبه هنوز حداقل استانداردها را ندارد و به شرایطی وابسته است که رسیدن به استانداردها را تهدید می‌کنند. (مثل سندی که وجود دارد، اما هنوز به‌طور رسمی از سوی مسئول ذی‌صلاح تأیید نشده است). در این صورت گروه پشتیبانی فنی و کشور روی جدول زمانی برای اجرای آن و روش تأیید توافق می‌کنند.
 - **قرمز یا «NY»** (به معنی «هنوز نه») یعنی این جنبه هنوز به حداقل شرایط نرسیده است. اگر جنبه‌ای قرمز علامت‌گذاری شود، به این معنی است که حداقل استاندارد اینساراک را ندارد. در این صورت گروه پشتیبان فنی و کشور روی جدول زمانی برای اجرای آن و روش تأیید توافق می‌کنند.
- این روش برای بررسی خودارزیابی (ازجمله گزارش پیشرفت کار) به‌منظور اولویت‌بندی حوزه‌هایی که به تمرکز خاصی در برنامه کار نیاز دارند، به کار می‌رود. به‌علاوه برای تأیید نهایی رعایت استانداردها، معیارها و مراحل فرآیند ملی اعتبارسنجی نیز به کار می‌رود.
- برای اینکه گروه تأیید فنی به دبیرخانه اینساراک توصیه کند که مجوز تأیید کشور درخواست‌کننده را صادر کند، در ارزیابی نهایی باید همه جنبه‌ها زرد یا سبز باشند.

۳-۳-۵- نقش و مسئولیت‌های دست‌اندرکاران

در این بخش نقش و مسئولیت‌های دست‌اندرکاران مختلف فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراک خلاصه شده است: الف) کشور درخواست‌کننده:

- احترام به معیارهای تأیید اینساراک در فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار.
- معرفی کارشناسان برای فهرست منطقه‌ای گروه پشتیبانی فنی / گروه تأیید فنی.
- تعهد به روش‌های اینساراک.
- داشتن نظام ملی یوسار.
- داشتن فرآیند اعتبارسنجی تیم ملی یوسار.
- پوشش همه هزینه‌های گروه پشتیبانی فنی برای بازدیدهای توصیه‌شده.

ب) گروه پشتیبانی فنی^۱:

- توصیه و پشتیبانی از اجرای فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار.
- مستند کردن و بررسی میدانی درباره اجرای معیارها، مراحل و استانداردهای اینساراک.
- ارائه گزارش مرحله پشتیبانی و میزان پیشرفت کشور به دبیرخانه اینساراک.
- ارائه خودارزشیابی از روش کار به دبیرخانه اینساراک در پایان فرآیند.

پ) گروه تأیید فنی^۱:

- به کارگیری فرمت برای تأیید انطباق با معیارها، مراحل و استانداردهای اینساراگ.
- توصیه تأیید بر اساس انطباق با معیارها، مراحل و استانداردهای اینساراگ.
- ارائه گزارش تأیید نهایی.
- ارائه خودارزشیابی از روش کار به دبیرخانه اینساراگ در پایان فرآیند.

ت) دبیرخانه اینساراگ

- ارسال درخواست به فهرست گروه پشتیبانی فنی / گروه تأیید فنی، با درخواست کشور.
- همراهی گروه پشتیبانی فنی / گروه تأیید فنی در همه مواقع.
- انتخاب کارشناسان گروه تأیید فنی.
- همراهی گروه تأیید فنی در بازدید از کشور.
- تأمین بودجه گروه تأیید فنی برای پوشش هزینه‌های سفر در بازدید جهت تأیید.
- فراخوانی از کارشناسان برای فهرست منطقه‌ای.
- بررسی کاربردها و تأیید انطباق با حداقل الزامات برای معرفی افراد دارای پرونده به گروه ریاست منطقه‌ای.
- معرفی داوطلبان به گروه ریاست منطقه‌ای.
- پیگیری در مورد کشورهایی که تأییدیه کسب کرده‌اند.
- اعلام مدت اعتبار تأیید اینساراگ به کشورها.
- تهیه و ارائه مجوز تأیید.

ث) گروه ریاست منطقه‌ای:

- درخواست از دبیرخانه اینساراگ برای فراخوانی از کارشناسان برای گروه پشتیبانی فنی / گروه تأیید فنی.
- تصویب داوطلبان برای فهرست منطقه.

۳-۳-۶- تأیید فرآیند ملی اعتبارسنجی

با دریافت گزارش نهایی از گروه تأیید فنی، دبیرخانه تأییدیه‌ای را به شکل مجوز برای سازمان‌های مدیریت بحران کشور صادر می‌کند که در رأس فرآیند ملی اعتبارسنجی یوسار هستند. نمونه‌ای از این مجوز در یادداشت‌های دستورالعمل‌های اینساراگ آمده است.

کشورهایی که اعتبارسنجی انجام می‌دهند، موظف هستند تیم‌های تأییدشده ملی را به دبیرخانه اینساراگ گزارش کنند تا جزئیات آن‌ها در فهرست یوسار اینساراگ به‌روز شود.

کشورهایی که فرآیندهای اعتبارسنجی آن‌ها از سوی اینساراگ تأیید شده است، می‌توانند آرم استاندارد برای تیم‌های اعتبارسنجی‌شده ملی منتشر کنند. این کار با دو هدف انجام می‌گیرد: برای تضمین استاندارد بودن و قابل رؤیت بودن تأیید و برای آگاهی دادن به سایر پاسخ‌دهندگان ملی و بین‌المللی درباره توانمندی‌های تیم.

اگر تیم‌های ملی یوسار اعتبارسنجی‌شده بخواهند قابلیت دید میدانی داشته باشند، باید شرایط زیر را در نظر بگیرند:

برچسب مستطیل در اندازه ۵۵ م م × ۷۵ م م

- حمایت از اجرای بیانیه هیوگو اینساراگ و قطعنامه ۵۷/۱۵۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد.
- حروف سیاه روی زمینه سفید و مربع خاکستری روشن.

- پرچم کشوری که اعتبارسنجی را انجام داده است، در اندازه: ۶۰ م م × ۴۰ م م.
- برچسب موارد زیر را نشان می‌دهد:

- کلمات اعتبارسنجی شده در سطح ملی^۱.
- نام تیم اعتبارسنجی شده.
- سطح و سال اعتبارسنجی.
- لوگوی اینساراگ در اندازه: ۲۲ م م × ۱۰ م م

نمونه‌ای از برچسب استاندارد و نمونه کلی در زیر نشان داده شده است:

الگو:

نمونه:

شکل ۶: برچسب آرم استاندارد

شکل ۷: نمونه‌ای از برچسب کلی از آرم

۳-۳-۷- اسناد پشتیبانی از فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراگ

اسناد پشتیبانی در یادداشت‌های دستورالعمل‌های اینساراگ آمده است و نظام‌های ملی یوسار می‌توانند آن‌ها را به کار گیرند یا از آن‌ها به عنوان الگویی برای کامل کردن تیم‌ها استفاده کرده و ثابت کنند که به استانداردها دست یافته‌اند. یک سری اسناد پیشنهاد شده است که همه مستقیماً به استانداردهای ملی اینساراگ مربوط است. به علاوه، فرمت‌های استاندارد نیز که ابزار اجرایی این اسناد محسوب می‌شوند، در دسترس است، گرچه ممکن است از کشوری به کشور دیگر تفاوت کنند.

۳-۳-۸- حفظ ظرفیت ملی یوسار

برای حفظ ظرفیت ملی یوسار لازم است سازوکار ملی به‌طور مداوم در هر دو سطح محلی و ملی آزمایش و معتبر شود. این کار را می‌توان از طریق پلتفرم‌هایی مانند برنامه‌ریزی سناریو، تمرین‌های رومیزی و اعزام زمینی انجام داد. در این فعالیت‌ها باید دست‌اندرکاران اصلی و طرفین مانند جامعه محلی، سازمان‌های خصوصی (که شامل سازمان‌های غیردولتی می‌شود) و نهادهای دولتی مربوطه نیز دخیل باشند. ایجاد و آزمایش هماهنگ همه سازوکارهای دولت در معتبرسازی سازوکار ملی بحران اهمیت بالایی در موفقیت کل نظام پاسخ دارد. برخی معتقدند این تمرین‌های معتبرسازی را می‌توان بسط داد و گروه منطقه‌ای اینساراگ و کشورهای منطقه را نیز شامل کرد.

شبکه اینساراگ هر ساله تمرین‌های شبیه‌سازی پاسخ به زلزله را در کشورهای بلاخیز اجرا می‌کند تا روش‌های اینساراگ با سازمان‌های پاسخ‌دهنده ملی و بین‌المللی تمرین شود. به کشورهای بلاخیز قویاً توصیه می‌شود که از این تمرین‌ها جهت توسعه ظرفیت ملی خود میزبانی کنند. رجوع کنید به یادداشت‌های دستورالعمل‌های اینساراگ.

۳-۴- ساختار و سازمان‌دهی تیم یوسار

روش اینساراگ می‌گوید تیم یوسار در طی مراحل ایجاد شود، همان‌طور که در فصل ۲ برای تیم فنی نجات: ظرفیت‌سازی محلی توضیح داده شد. با این روش، از دست دادن فرصت‌های آموزشی در سطح بنیادی کم می‌شود و پایه دانش اعضای تیم و دستیاران را در ساخت تیم گسترش می‌دهد.

1. Nationally Accredited

روش اینساراگ قوياً پیشنهاد می‌کند که ساخت تیم باید از پایه و از پایین به بالا باشد، نه از بالا به پایین. به این ترتیب ساخت تیم جدید یوسار، نباید از سطح‌بندی تیم به سبک، متوسط یا سنگین شروع شود تا آنکه تیم ابتدا مهارت در اولین سطح پاسخ‌دهنده را نشان دهد.

سطح ورودی به سازمان‌دهی تیم یوسار، معمولاً ظرفیت یوسار اولین پاسخ‌دهنده است. این سطح طرح تقویت تیم فنی نجات را دنبال می‌کند و بسیاری از همان ساختارها را به کار می‌گیرند. نقش تیم اولین پاسخ‌دهنده یوسار عبارت است از:

- شناسایی و بررسی منطقه آسیب‌دیده.
 - شناسایی مخاطرات و انجام اقداماتی برای کاهش میزان خطرپذیری.
 - کنترل تأسیسات شهری (آب، برق و گاز).
 - تفکیک مواد خطرناک و تشخیص اینکه می‌توان این کار را به‌صورت ایمن انجام داد.
 - جست‌وجوی نجات سطحی.
 - آغاز مراقبت پزشکی و رهاسازی قربانیان.
 - ایجاد نقاط گردآوری زخمی‌ها.
 - کمک به تیم‌های بین‌المللی جهت ادغام در مدیریت محلی فوریت‌ها.
- ساختار تیم اولین پاسخ‌دهنده یوسار بر اساس مفهوم حفظ ظرفیت نجات سطحی در یک محل کار است. این تیم توانایی انجام نجات از سازه‌های چوبی یا سازه‌های فلزی سبک، سازه‌های بنایی غیرمسلح، ساختمان‌های آجری، خشت خام یا مامبو را خواهد داشت. بخش جست‌وجو توانایی انجام جست‌وجوی سطحی و فیزیکی را خواهد داشت. بخش نجات تیم مجهز به ابزارهای برش دستی، طناب و میله‌هایی برای بلند کردن و بستن و تثبیت سازه‌های خسارت‌دیده خواهد بود.
- استانداردهای کارآیی پیشنهادی و نیازهای آموزشی و تجهیزات برای همه سطوح تیم یوسار در ضمیمه «پ» آمده است.

۳-۴-۱- تیم‌های جست‌وجو و نجات شهری: توضیحات کلی

تیم‌های جست‌وجو و نجات شهری تیم‌های تخصصی هستند و در سه سطح ظرفیت و توانایی شناخته می‌شوند:

- **یوسار سبک:** ملی (اعتبارسنجی شده) یا بین‌المللی (طبقه‌بندی شده با طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ).
- **یوسار متوسط:** ملی (اعتبارسنجی شده) یا بین‌المللی (طبقه‌بندی شده با طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ).
- **یوسار سنگین:** ملی (اعتبارسنجی شده) یا بین‌المللی (طبقه‌بندی شده با طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ).

تفاوت مهم بین تیم‌های اعتبارسنجی شده و تیم‌های طبقه‌بندی شده در توانایی تیم‌های طبقه‌بندی شده برای اعزام بین‌المللی در پشتیبانی از سایر کشورها است. تیم‌های اعتبارسنجی شده همان توانمندی‌های فنی را دارند اما درون مرزهای کشور خود یا بر اساس توافق دوجانبه پاسخ می‌دهند.

تیم‌های سبک یوسار

یک تیم سبک یوسار از پنج بخش تشکیل می‌شود که در دستورالعمل‌های اینساراگ خواسته شده است (مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و پزشکی). تیم‌های سبک یوسار توانایی انجام عملیات فنی جست‌وجو و نجات را در سازه‌های فروریخته چوبی، بنایی و ساختمان بتنی سبک و غیرمسلح دارند. تیم سبک توانایی انجام عملیات طناب‌کشی و بلند کردن را نیز دارد. تیم‌های سبک یوسار از نظر مهارت‌های فنی شبیه تیم‌های یوسار متوسط و سنگین هستند. تیم‌های سبک توانایی انجام جست‌وجو و نجات تا سطح ASR3 را در محل کار دارند. تعداد پرسنل پیشنهادی برای تیم سبک یوسار بین ۱۷ تا ۲۰ نفر

است که یک نفر در طول مدت استقرار تیم در پشتیبانی اینساراگ (واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری/ مرکز پذیرش و اعزام) مستقر خواهد شد. بخش تدارکات تیم، توانایی ایجاد پایگاه عملیات را دارد و تهیه چادر، تعمیر ابزار، تغذیه و بهداشت را بر عهده دارد.

تیم یوسار سبک:

- باید قابلیت کار در یک محل کار را داشته باشد.
- باید قابلیت جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی را داشته باشد.
- باید پرسنل و منابع کافی برای انجام عملیات حداکثر ۱۲ ساعته در یک محل (محل ممکن است تغییر کند) را به مدت پنج روز داشته باشد.
- باید توانایی مراقبت پزشکی از اعضای تیم خود (از جمله سگ‌ها) را داشته باشد و اگر مجوز دولت کشور آسیب‌دیده را داشته باشد، می‌تواند مراقبت پزشکی از قربانیان را نیز انجام دهد.
- باید توانایی اجرای عملیات یوسار را تا سطح ASR3 و ادغام در سازوکارهای گزارش‌دهی استاندارد اینساراگ را داشته باشد. سطح پیشنهادی پرسنل در جدول زیر، تیم یوسار سبک را قادر خواهد ساخت ۱۲ ساعت عملیات را در یک محل ادامه دهد. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به ضمیمه «پ».

اجزای یوسار	وظایف	تخصیص پیشنهادی پرسنل	تعداد پیشنهادی پرسنل (۱۷ تا ۲۰)
مدیریت	فرماندهی	رهبر تیم	۱
	هماهنگی/ واحد هماهنگی یوسار/ مرکز پذیرش و اعزام در محل	معاون رهبر تیم	۱
	برنامه‌ریزی/ اطلاعات/ ارتباطات	مسئول برنامه‌ریزی	۱
	ایمنی و امنیت	مسئول ایمنی	۱
جست‌وجو و نجات	عملیات	رهبر خدمه	۱
	جست‌وجوی فنی/ جست‌وجو با سگ/ ارزیابی مواد خطرناک/ شکستن و نفوذ، برش، شمع‌گذاری، طناب فنی، بلند کردن و جابه‌جایی	تیم جست‌وجو و نجات (از جمله سگ‌ها، اگر اعزام شده است)	۸ (به‌اضافه سگ‌ها)
پزشکی	مدیریت تیم پزشکی: هماهنگی و مدیریت تیم پزشکی.	دکتر پزشک و / یا	۱
	ادغام با زیرساختار محلی مراقبت سلامت مراقبت از تیم (از جمله سگ‌های جست‌وجو) و قربانیان یافته‌شده	پزشک/ پیراپزشک/ پرستار	۱
تدارکات	پایگاه عملیات	مدیر تیم تدارکات	۱
	پایگاه عملیات	آمایشگر	۱
	تأمین آب		
	تأمین غذا		
	ظرفیت حمل‌ونقل و تأمین سوخت		

جدول ۳. پرسنل پیشنهادی برای تیم سبک یوسار

۳-۴-۲- تیم‌های متوسط یوسار

یک تیم متوسط یوسار از پنج بخش تشکیل می‌شود که در دستورالعمل‌های اینساراگ خواسته شده است، یعنی مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و پزشکی. تیم‌های متوسط یوسار توانایی انجام عملیات فنی جست‌وجو و نجات را در سازه‌های سنگین فرو ریخته یا خراب چوبی یا ساختمان بنایی مسلح، از جمله ساختمان‌های دارای سازه فولادی دارند. این تیم‌ها باید

عملیات طناب‌کشی و بلند کردن را نیز انجام دهند. از تیم‌های متوسط انتظار می‌رود که در صورت انطباق با چهارچوب ملی، اجزای هماهنگی یوسار و مرکز پذیرش و اعزام را نیز داخل کنند.

تیم متوسط یوسار:

- موظف است ظرفیت کار فقط در یک محل کار را داشته باشد.
 - باید قابلیت جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی را داشته باشد و
 - باید پرسنل کافی برای انجام عملیات ۲۴ ساعته در یک محل (منظور یک محل یکسان نیست، ممکن است مکان تغییر کند) را به مدت هفت روز داشته باشد.
 - باید توانایی درمان پزشکی اعضای تیم خود (از جمله سگ‌ها) را داشته باشد و اگر اجازه دولت کشور آسیب‌دیده را داشته باشد، می‌تواند مراقبت پزشکی از قربانیان یافت‌شده را نیز انجام دهد.
- تیم متوسط یوسار با پرسنل پیشنهادی در جدول زیر، توانایی انجام عملیات ۲۴ ساعته را در یک محل کار به مدت هفت روز خواهد داشت. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به ضمیمه «پ».

بخش یوسار	وظایف	تخصیص پرسنل پیشنهادی	تعداد پرسنل پیشنهادی (مجموع ۲۴)
مدیریت	فرماندهی	رهبر تیم	۱
	هماهنگی	معاون رهبر تیم	۱
	برنامه‌ریزی/ پیگیری	مسئول برنامه‌ریزی	۱
	ارتباط/ رسانه/ گزارش	مسئول ارتباط و رسانه	۱
	ارزیابی/ تحلیل	مهندس سازه	۱
	ایمنی و امنیت	مسئول ایمنی	۱
	واحد هماهنگی اینساراک/ واحد پذیرش و اعزام	مسئول هماهنگی	۲ (اگر با چهارچوب ملی انطباق داشته باشد)
جست‌وجو	جست‌وجوی فنی	متخصص جست‌وجوی فنی	۲
	جست‌وجو با سگ	متصدی سگ	۴
	ارزیابی مواد خطرناک	متخصص مواد خطرناک	۲
نجات	شکستن و نفوذ، بریدن، شمع‌گذاری، طناب فنی	مدیر تیم نجات و تکنسین نجات	۱۴ (۲ تیم: ۱ رهبر تیم و ۶ امدادگر در هر تیم)
	بلند کردن و جابه‌جایی	متخصص تجهیزات سنگین	۲
پزشکی	مدیریت تیم پزشکی: هماهنگی و مدیریت تیم پزشکی. ادغام با زیرساختار محلی سلامت، مراقبت از تیم (از جمله سگ‌های جست‌وجو) و قربانیان	دکتر پزشک	۱
		پزشک، پیراپزشک، پرستار	۳
تدارکات	پایگاه عملیات	مدیر تیم تدارکات	۱
	تأمین آب	متخصص حمل‌ونقل	۱
	تأمین غذا	آمایشگر	۱
	تأمین ظرفیت حمل‌ونقل و سوخت	مدیر پایگاه	۲
	ارتباطات	متخصص ارتباطات	۱

جدول ۴. پرسنل پیشنهادی برای تیم متوسط یوسار.

۳-۴-۳- تیم‌های سنگین یوسار

تیم سنگین یوسار از پنج بخش تشکیل می‌شود که در دستورالعمل‌های اینساراک خواسته شده است، یعنی مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و پزشکی. تیم‌های سنگین یوسار توانایی عملیاتی لازم برای انجام عملیات فنی پیچیده جست‌وجو و نجات را در سازه‌های فرو ریخته یا خراب دارند که انجام کارهایی مانند بریدن، شکستن و باز کردن سازه‌های بتنی مسلح لازم است و می‌توانند این ریزش سازه‌ها را با فنون بستن و بلند کردن به تأخیر بیندازند و در صورت انطباق با چهارچوب ملی، واحد هماهنگی یوسار و مرکز پذیرش و اعزام را ایجاد کنند.

تیم سنگین یوسار:

- باید تجهیزات و نیروی انسانی لازم را برای انجام کار فنی سنگین هم‌زمان در دو محل کار مجزا داشته باشد. منظور از محل کار جداگانه، هر حوزه‌ای از کار است که تیم یوسار باید پرسنل و تجهیزاتی برای مکانی متفاوت تخصیص دهد و همه آن‌ها به پشتیبانی تدارکات جداگانه‌ای نیاز دارند.
- باید توانایی جست‌وجو با سگ و جست‌وجوی فنی داشته باشد.
- باید توانایی فنی بریدن سازه فولادی را داشته باشد که معمولاً در ساخت‌وساز و تقویت سازه‌های چندطبقه به کار می‌روند.
- باید پرسنل و تدارکات کافی برای عملیات ۲۴ ساعته در دو محل کار مجزا (لزوماً دو محل یکسان نیست؛ ممکن است جاهای متفاوتی باشد) تا ده روز متوالی را داشته باشد.
- باید توانایی رسیدگی پزشکی به اعضای تیم (از جمله سگ‌های جست‌وجو) را داشته باشد و اگر اجازه دولت کشور آسیب‌دیده را داشته باشد، قبل از تحویل به گروه پزشکی، می‌تواند مراقبت پزشکی از قربانیان یافته‌شده را نیز در حین عملیات رهاسازی انجام دهد.

تیم یوسار با پرسنل پیشنهادی در جدول ۵، توانایی انجام عملیات ۲۴ ساعته را در دو محل مجزا به مدت ده روز خواهد داشت. برای اطلاعات بیشتر و فهرست تجهیزات پیشنهادی برای تیم سنگین یوسار، رجوع کنید به ضمیمه «پ».

بخش یوسار	وظایف	تخصیص پرسنل پیشنهادی	تعداد پرسنل پیشنهادی (مجموع ۶۳)
مدیریت	فرماندهی	رهبر تیم	۱
	هماهنگی	معاون رهبر تیم	۱
	برنامه‌ریزی	مسئول برنامه‌ریزی	۱
	رابط / پیگیری	مسئول رابط و رسانه	۱
	رسانه / گزارش	معاون مسئول رابط	۱
	ارزیابی / تحلیل	مهندس سازه	۱
	ایمنی و امنیت	مسئول ایمنی	۱
	واحد هماهنگی اینساراک / واحد پذیرش و اعزام	مسئول هماهنگی	۴ (اگر با چارچوب ملی انطباق داشته باشد)
	جست‌وجوی فنی	متخصص جست‌وجوی فنی	۲
جست‌وجو	جست‌وجو با سگ	متصدی سگ	۶
	ارزیابی مواد خطرناک	متخصص مواد خطرناک	۲
	شکستن و باز کردن، بریدن، شمع‌گذاری، طناب فنی	مدیر تیم نجات و تکنسین نجات	۲۸ (چهار تیم متشکل از یک نفر رهبر تیم و شش نفر امدادگر)

بخش یوسار	وظایف	تخصیص پرسنل پیشنهادی	تعداد پرسنل پیشنهادی (مجموع ۶۳)
	بلند کردن و جابه جایی	متخصص تجهیزات سنگین	۲
پزشکی	مراقبت از تیم (پرسنل و سگ ها) و مراقبت از بیمار	دکتر پزشک	۲
		پیراپزشک، پرستار	۴
تدارکات	پایگاه عملیات	مدیر تیم تدارکات	۱
	تأمین آب	متخصص حمل و نقل	۱
	تأمین غذا	آمایشگر	۱
	تأمین ظرفیت حمل و نقل و سوخت	مدیر پایگاه	۲
	ارتباطات	متخصص ارتباطات	۱

جدول ۵. ترکیب پرسنل پیشنهادی برای تیم سنگین یوسار

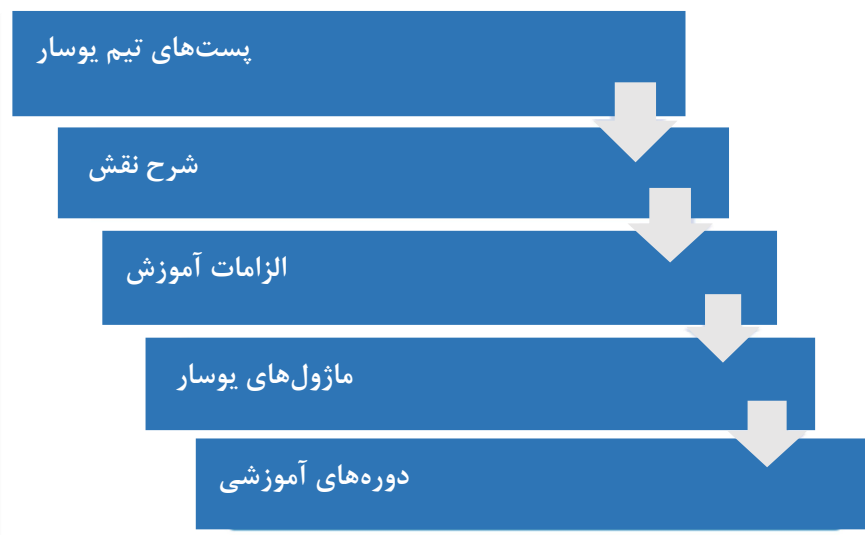
۳-۵- روش آموزش و توسعه یوسار

آموزش و توسعه شامل آموزش اولیه، مشترک و تجدید مجوز برای اجرای موفقیت هر پروژه ظرفیت سازی یوسار محلی بسیار مهم است و باید برای همه اجزای تیم فراهم شود. مدیریت و زیرساخت اداری یوسار مسئول ایجاد فرآیندی استاندارد جهت تشخیص نیازهای آموزشی است. موارد زیر را می توان در این فرآیند لحاظ کرد:

- شناسایی منابع، روش ها و توانمندی های موجود.
- خودارزشیابی جهت تعیین ظرفیت عملیاتی واقعی.
- تحلیل خلأها برای شناسایی نیازهای آموزشی.
- شناسایی پیش شرط های لازم برای مؤثر بودن آموزش.

برخلاف اولین پاسخ دهندگان یوسار که یک نقش واحد دارند، ایجاد تیم های یوسار مستلزم آموزش افراد در نقش های مختلفی است که تیم یوسار را تشکیل می دهند؛ بنابراین برای پشتیبانی از ایجاد تیم های یوسار در سراسر جهان، اینساراگ روشی را برای آموزش توصیه می کند تا به موجب آن آموزش با موقعیت فرد در درون تیم یوسار مرتبط باشد. هر پست کاربردی در درون یک تیم یوسار مشخص شده و شرح مربوط به نقش آن پست تدوین شده است. این شرح نقش در بین همه سطوح ظرفیت تیم یوسار مشترک است، با اندک تغییراتی برای هماهنگی با سطوح مختلف مهارت و دانش که می توان در ضمیمه «پ» یافت.

به علاوه، اینساراگ الزامات کلی آموزش را در رابطه با پست های یک تیم و شرح نقش مربوطه در درون ساختار تیم یوسار توصیه می کند. الزامات آموزش به واحدهای یوسار و سازمان های تسهیل کننده در توسعه ظرفیت های یوسار تقسیم بندی شده و در شکل ۸ نشان داده شده است.

شکل ۸. روش آموزش یوسار

قبل از اینکه تیم یوسار متعهد به استقرار شود، باید بداند که ممکن است مأموریت تیم کارهایی بیش از جست‌وجو و نجات را شامل شود. غالباً عملیات یوسار و شروع کارهای اولیه رهاسازی باهم منطبق می‌شوند؛ تیم یوسار ممکن است در موقعیتی قرار گیرد که بنا به درخواست نهاد مدیریت محلی سوانح به کارهای ضروری دیگری نیز کمک کند. تیم‌ها فقط باید کارهایی را قبول کنند که با توانمندی‌هایشان متناسب هستند.

تیم یوسار باید در ابتدای اعزام خود و با مشورت سازمان حامی مشخص کند که توانایی کمک به رهاسازی اولیه را دارد یا نه. اگر تیم با این کار موافقت کند، باید با مدیر واحد هماهنگی یوسار تعیین کند که توانایی انجام چه کاری را دارد و تا چه مدتی می‌تواند آن را انجام دهد. این کار به مدیر واحد هماهنگی یوسار در تدوین برنامه زمان‌بندی کارها با نهاد مدیریت محلی سوانح کمک می‌کند.

این کارها موارد زیر را شامل شود، اما محدود به این موارد نمی‌شود:

- ارزیابی موقعیت و نیازها، شامل:

- زیرساخت‌ها (جاده‌ها و پل‌ها)
- سازه‌ها
- هماهنگی
- ایمنی در برابر آتش
- ارتباطات
- نیروی برق
- مخزن آب
- آب و فاضلاب
- تأسیسات آبی

- توزیع آب و غذا

- توزیع چادر و ساخت‌وساز

- ارزیابی کمپ پناه‌جویان شامل:

- ایمنی خارجی

- ایمنی داخلی
- تحلیل خطرپذیری
- ارزیابی آب و بهداشت شامل:
 - یکپارچگی سیستم
 - تحلیل خطرپذیری سلامت
- کمک‌های پزشکی شامل:
 - ارزیابی تغذیه
 - ارزیابی سلامت
 - ارزیابی زیرساخت پزشکی
 - ارائه مراقبت‌های پزشکی
- تدارکات مرکز اهدایی شامل:
 - برنامه‌ریزی
 - دریافت
 - توزیع
 - مدیریت
- پرسنل هماهنگی یوسار برای:
 - مرکز پذیرش و اعزام
 - واحد هماهنگی یوسار
 - برنامه‌ریزی
 - اطلاعات فنی
 - رابط
- آموزش عملی محدود به پاسخ‌دهندگان محلی
- تدارکات شامل پرسنل:
 - فرودگاه‌ها
 - بندرهای دریایی
 - نقاط حمل‌ونقل
 - حمل‌ونقل جاده‌ای
 - راه‌آهن
 - انبارداری

۳-۵-۱- پست‌های تیم یوسار

تیم‌های یوسار در ساختار تیم خود به افراد متعدد با نقش‌های مختلف نیاز دارند تا عملکرد مؤثری داشته باشند. هر پست کاربردی در درون تیم یوسار مشخص می‌شود و نقش وی توضیح داده می‌شود (رجوع کنید به ضمیمه «پ»). این توضیحات در مورد نقش بین همه سطوح ظرفیت تیم یوسار مشترک هستند، با اندک تغییراتی برای هماهنگی با سطوح مختلف مهارت و دانش.

۱۷ پست بر اساس پنج بخش تیم یوسار مشخص شده است:

بخش‌های تیم	پست	کارکرد
مدیریت	رهبر تیم	فرماندهی
	معاون رهبر تیم / مسئول عملیات	هماهنگی / کنترل عملیات
	مسئول برنامه‌ریزی	برنامه‌ریزی
	مسئول رابط / معاون مسئول رابط	رابط / رسانه / گزارش / مرکز پذیرش و اعزام / واحد هماهنگی یوسار
	مهندس سازه	تحلیل و ارزیابی سازه
	مسئول ایمنی	امنیت و ایمنی
جست‌وجو	متخصص جست‌وجوی فنی	جست‌وجوی فنی
	متصدی سگ‌های جست‌وجو	جست‌وجو با سگ
	مواد خطرناک	ارزیابی مواد خطرناک
	مسئول تیم نجات	شکستن / باز کردن / بریدن / شمع‌گذاری / طناب فنی
نجات	نجاتگر	شکستن / باز کردن / بریدن / شمع‌گذاری / طناب فنی
	متخصص تجهیزات سنگین	بلند کردن و جابه‌جایی
	مدیر تیم پزشکی (دکتر)	مراقبت از تیم (پرسنل، سگ‌های جست‌وجوگر) و مراقبت از بیماران
تدارکات	پیراپزشک / پرستار	مراقبت از تیم و مراقبت از بیماران
	مدیر تیم تدارکات	مدیریت پایگاه عملیات
	متخصص تدارکات	تأمین آب و غذا / عملیات کمپ اصلی / ظرفیت حمل‌ونقل / تأمین سوخت
	متخصص ارتباطات	ارتباطات

جدول ۶. هفده نقش شناسایی‌شده بر اساس پنج بخش تیم یوسار.

لزوماً همه تیم‌ها شامل همه این پست‌ها نخواهند بود و بسته به الزامات خاص محلی در رابطه با ساختار تیم و نوع تیم، یعنی سبک، متوسط و سنگین، ممکن است برخی تیم‌ها پست‌های بیشتری داشته باشند. توجه داشته باشید که هر نقشی که توضیح داده شده است، مطابق با روش‌های استاندارد کشور مربوطه عمل خواهد کرد.

۳-۵-۲- الزامات آموزش تیم یوسار

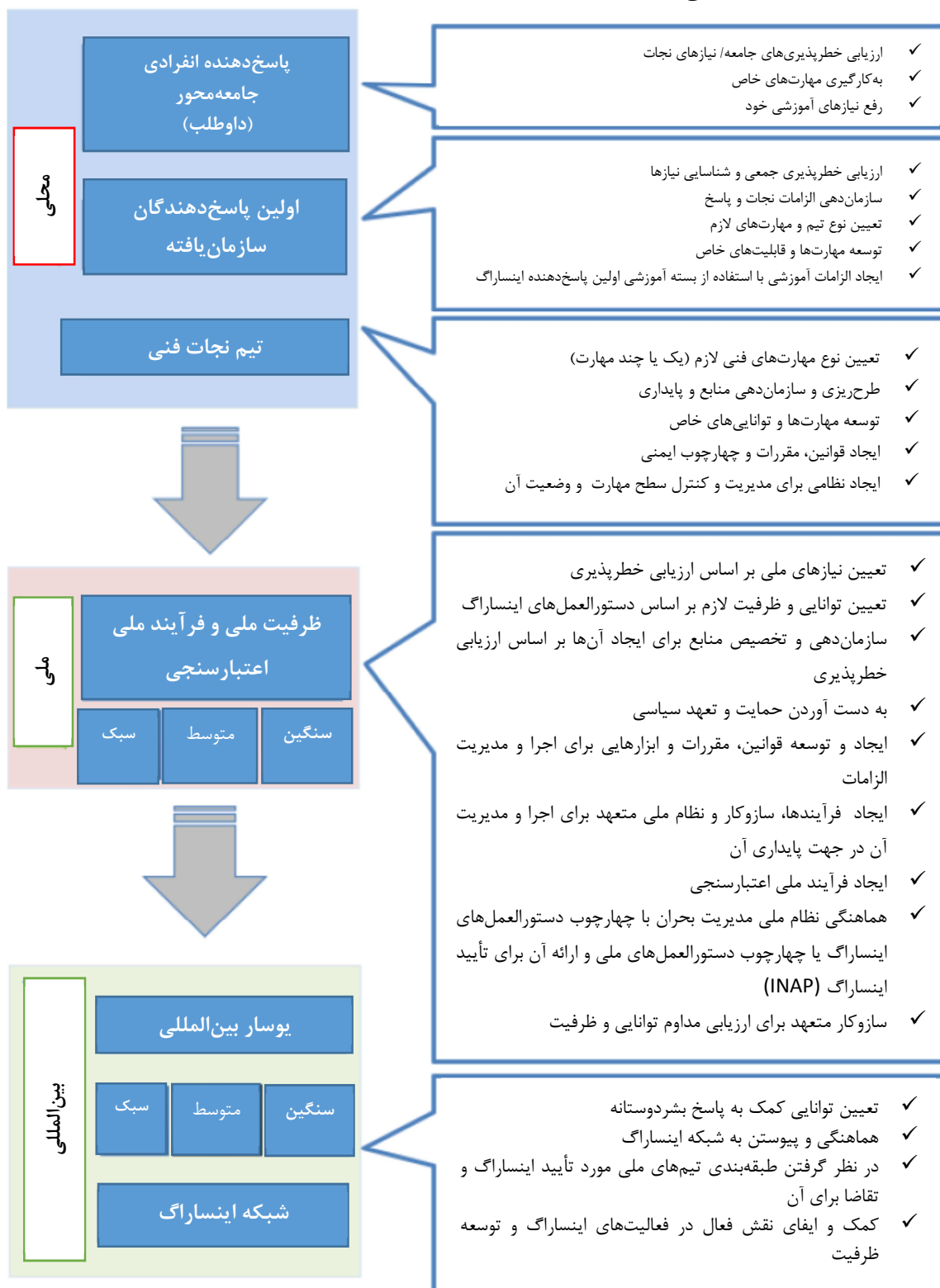
ضمیمه «پ» جزئیات بیشتری از الزامات مربوط به هر نقش و الزامات کلی آموزشی را برای هر پست در تیم یوسار آورده است. الزاماتی که برای آموزش توصیه شده است، عملکردمحور هستند و بر اساس نتایج یادگیری و معیارهای عملکرد توضیح داده شده‌اند که حداقل سطح لازم برای نتایج آموزشی مناسب برای پرسنل یوسار را در سطوح تعیین‌شده نشان می‌دهند. پس از اینکه تیم یوسار از سوی دولت برای پاسخ در سطح ملی تأیید شد، باید تحلیل کاملی انجام گیرد تا تعیین شود که تیم بخشی از برنامه‌ریزی دولت برای کمک به سوانح ریزش آوار در سطح جهانی خواهد بود یا نه.

۴- نتیجه‌گیری

محتوای این راهنما به‌منظور کمک به کشورها و تیم‌های یوسار ارائه شده است که به‌تازگی توسعه منابع خود را آغاز کرده‌اند و سعی می‌کنند منابع فعلی خود را تقویت کنند. این راهنما تجویزی نیست، بلکه به‌منظور ارائه تجربه شبکه اینساراگ و کمک به توسعه ظرفیت یوسار است؛ یعنی به کشورها توصیه می‌شود محتوای این راهنما را با نیازهای خود هماهنگ سازند. شبکه اینساراگ از تعامل و رایزنی بیشتر با کشورها و تیم‌های یوسار علاقه‌مند به توسعه ظرفیت خود استقبال می‌کند. برای جزئیات بیشتر، لطفاً با دبیرخانه اینساراگ تماس حاصل فرمایید (insarag@un.org).

ضمیمه ها

ضمیمه الف: نقشه راه ظرفیت ملی یوسار

ضمیمه «ب»: مثال های خاصی از آموزش فنی نجات

تعریف این راهنما از سطوح آموزش:

۱. **سطح آگاهی:** این سطح حداقل ظرفیت سازمان‌هایی را نشان می‌دهد که در سوانح با جست‌وجو و نجات فنی پاسخ می‌دهند. منطقه پشتیبانی (منطقه سرد) بخشی از محل حادثه است که فاقد مخاطرات حوادث است و می‌توان از این ناحیه برای برنامه‌ریزی و صحنه‌سازی استفاده کرد. همه اعضای تیم فنی یوسار باید تا این سطح آموزش ببینند تا بتوانند در منطقه سرد ایمن عمل کنند.

۲. **سطح عملیات:** این سطح ظرفیت سازمان‌هایی را نشان می‌دهد که در سوانح با جست‌وجو و نجات فنی پاسخ می‌دهند، مخاطرات را شناسایی می‌کنند، از تجهیزات نجات استفاده می‌کنند و فنون محدودی را که در این استاندارد آمده است برای پشتیبانی و مشارکت در نجات فنی به کار می‌گیرند. منطقه گذر (منطقه گرم) ناحیه‌ای است بین منطقه ممنوعه و منطقه پشتیبانی. این ناحیه جایی است که پاسخ‌دهندگان وارد منطقه ممنوعه می‌شوند و از آن خارج می‌شوند. همه اعضای تیم فنی یوسار باید تا این سطح آموزش ببینند تا بتوانند در منطقه سرد و منطقه گرم فعالیت کنند. در این منطقه پوشیدن لباس ایمنی مناسب الزامی است.

۳. **سطح فنی:** این سطح ظرفیت سازمان‌هایی را نشان می‌دهد که به جست‌وجو و نجات فنی یا حوادث یوسار پاسخ می‌دهند و مخاطرات را با استفاده از تجهیزات نجات شناسایی می‌کنند و از فنون پیشرفته‌ای استفاده می‌کنند که در این استاندارد آمده است و برای هماهنگی، انجام و نظارت بر جست‌وجو و نجات فنی ضروری هستند. منطقه ممنوعه (منطقه داغ) ناحیه‌ای است که عملیات جست‌وجو و نجات فنی در آن انجام می‌گیرد. این منطقه بیشترین خطر آسیب و مرگ را دارد. همه اعضای تیم یوسار/ نجات فنی باید تا این سطح آموزش ببینند تا در منطقه گرم یا داغ فعالیت کنند. لباس و تجهیزات ایمنی در این منطقه الزامی است.

نجات با طناب

فنون استفاده از طناب در بیشتر انواع نجات، یک مهارت ضروری محسوب می‌شود. بیشتر نجاتگران با فنون اساسی استفاده از طناب و گر زدن به عنوان بخشی از برنامه کار خود آشنا هستند.

مهارت‌های کار با طناب را می‌توان در عرض یک روز به نجاتگران آموزش داد. در این آموزش می‌توان عناوین مختلفی را شامل کرد، مانند مشخصات طناب، قدرت طناب، انواع گره‌های اصلی، سخت‌افزار، مخاطراتی که ممکن است هنگام استفاده از طناب بروز کنند و فنون خطرناکی که باید از آن‌ها اجتناب کرد. در سطح عملیات می‌توان فنون نجات با طناب را پوشش داد. فنون اصلی راپل، بستن، حمایت، ایمنی، قلاب انداختن و سیستم‌های ساده مزیت مکانیکی را می‌توان به نجاتگران آموزش داد. فنون عملیاتی دیگری را نیز می‌توان شامل کرد، نظیر بسته‌بندی بیمار، تخلیه زاویه پایین و مانورهای ساده جداسازی. این فنون را می‌توان در دو روز آموزش داد.

یک برنامه مفصل سطح تکنسین را تقریباً می‌توان در عرض یک هفته پیاده کرد و فنون اصلی و پیشرفته بستن، روش قلاب انداختن، حمایت ایمنی، سیستم‌های ساده و پیچیده مزیت مکانیکی و فنون پیشرفته رهاسازی بیمار و عملیات با سبد نجات را شامل کرد. فنون نجات با زاویه پایین و بالا، از جمله سیستم تلفر و تیرولین (نقاله) را نیز می‌توان شامل کرد.

دوره سطح تخصصی شامل فنون پیشرفته برای انجام عملیات با بالگرد، عملیات با نردبان و فنون پل‌زنی و سایر حوزه‌های مربوطه است. این سطح به تجربه عملی و آموزش نیاز دارد. فنون طناب شهری را می‌توان برای مناطقی به کار برد که نجات زاویه بالا در یک محیط شهری انجام می‌گیرد.

نمونه‌ای از سرفصل‌های دوره:

- هدف دوره.
- کاربردهای نجات با طناب

- فلسفه نجات
- ایمنی
- انواع طناب
- انواع تجهیزات
- انواع سخت افزار و لوازم فنی
- ارتباطات
- گره ها، اتصالات و قلاب ها
- فنون پیچیدن و بستن
- سیستم های ساده و پیچیده مزیت مکانیکی
- فنون پیچیدن
- فنون بستن به برانکارد و تخلیه
- نجات در زاویه پایین
- نجات در زاویه بالا
- عملیات نجات شهری
- فنون عبور
- فرماندهی حادثه
- فنون نجات خود
- خدمات پزشکی اورژانس و ملاحظات مربوط به مراقبت از بیمار
- عملیات با بالگرد
- تجهیزات شخصی
- کلاه ایمنی
- چکمه های محکم
- دستکش چرمی (ترجیحاً دستکش آتش نشانی نباشد)
- شانه بند ایمنی
- لباس (مناسب برای شرایط آب و هوایی منطقه)

نجات از فضای بسته

فضاهای بسته به جاهایی گفته می شود که برای انسان طراحی نشدند و ورودی و خروجی محدودی دارند. قوانین و مقررات بسیاری از کشورها آموزش پرسنل نجات در فضای بسته را قبل از شرکت در این نوع عملیات الزامی کرده است. سطح آگاهی از نجات در فضای بسته را می توان در عرض چند ساعت آموزش داد. سطح آگاهی درباره فضای بسته شامل مقدمه ای درباره مقررات مربوطه، شناخت فضاهایی که ورود به آنها نیاز به مجوز دارد، شناخت مخاطرات فضای بسته، ایمن سازی صحنه، منابع موجود برای نجات در فضاهای بسته و شرایطی که مانع از ورود به فضای بسته می شوند، می باشد. آموزش پرسنل سطح عملیاتی شامل فنون ورود و نجات ایمن، فنون نظارت بر فضا و رفع مخاطرات می باشد. با چند روز آموزش می توان به سطح عملیاتی دست یافت. پرسنل سطح فنی مهارت های مختلف و ارزیابی مخاطرات را آموزش می بینند. این مهارت ها عبارت اند از تخلیه بیمار، روش های احیای ویژه، استفاده از وسایل ارتباطی در فضای بسته، آشنایی با انواع مختلف

فضاهای بسته، نظارت و کنترل جوی، ارزیابی مخاطرات و فنون تهویه. حداقل ۴۰ ساعت آموزش برای پرسنل سطح فنی الزامی است. متخصص باید در عملیات فضای بسته کاملاً متبحر باشد و آمادگی و تجربه عملی داشته باشد. متخصص باید دانش کارشناسی همراه با تجربه آموزش، ارزیابی مواد خطرناک و بسیاری از حوزه‌های نجات در رابطه با فضاهای بسته را داشته باشد.

نمونه‌ای از سرفصل‌های دوره:

- انواع فضاهای بسته
- قوانین و مقررات کشور
- شناخت مخاطرات
- ایمن‌سازی صحنه
- منابع
- کنترل جو
- فرماندهی حادثه
- فنون ورود نجاتگر
- نظام‌های بازیابی
- طناب و سخت‌افزار و تجهیزات فنی
- روش‌های قفل کردن و علامت‌گذاری
- تجهیزات دستگاه تنفس
- خدمات پزشکی اورژانس و ملاحظات مربوط به مراقبت از بیمار
- ایمنی و بقا
- تجهیزات لازم برای پرسنل
- کلاه ایمنی
- دستکش
- چکمه‌های کار
- لباس ایمنی شخصی
- شانه‌بند ایمنی
- پدهای زانو/ پدهای آرنج
- محافظ چشم
- دستگاه تنفسی خود تأمین / سیستم تنفسی هوای فشرده

نجات فنی

از نظر تعریف، عمق یک گودال بیش از عرض آن است. نجاتگران با ورود به گودالی که شمع‌گذاری نشده، به دلیل ریزش ثانوی مصدوم و کشته شده‌اند. آگاهی از مخاطرات گودال را می‌توان در عرض دو ساعت آموزش داد و مبانی شناخت مخاطرات، امنیت صحنه، ایمنی نجات، انواع فروریختن گودال، منابع دیگر و کارهای اولیه را پوشش داد. آموزش سطح عملیاتی چند روز طول می‌کشد و موضوعاتی مانند تجهیزات نجات، انواع مختلف شمع‌گذاری، راه‌های ایمن‌سازی محل مطابق با روش‌های کار استاندارد، ورود ایمن به محل و عملیات پشتیبانی را شامل می‌شود. پرسنل سطح فنی با فنون مختلف نجات، فنون شمع‌گذاری، روش‌های بازیابی قربانی، خدمات پزشکی اورژانس و مهارت‌های

مراقبت از بیمار برای ریزش گودال، کنترل تأسیسات شهری و مهارت های عملیات طولانی مدت آشنا می شوند. آموزش این سطح حدود ده روز طول می کشد.

یک متخصص می تواند کارشناس استفاده از انواع مختلف تجهیزات و فنون نجات در حوادث نجات از گودال باشد و باید تجربه عملی و آموزشی داشته باشد.

تجهیزات، فنون و مهارت های نجات از گودال با نجات از فضای بسته و نجات از آوار مشترک است. این دوره آموزش را می توان به گونه ای طراحی کرد که جنبه هایی از هر کدام از این رشته ها را شامل شود. نمونه ای از سرفصل های دوره:

- مخاطرات گودال
- ایمن سازی صحنه
- ایمنی
- فرماندهی حادثه
- تجهیزات و منابع
- رویه های کار استاندارد
- فنون شمع گذاری
- بستن
- خدمات پزشکی اورژانس
- فنون ورود و بستن بیمار

تجهیزات شخصی:

- کلاه ایمنی
- دستکش
- چکمه های کار
- لباس ایمنی شخصی
- شانه بند ایمنی
- پد زانو/ پد آرنج
- حفاظ چشم
- دستگاه تنفسی خود تأمین / سیستم تنفسی هوای فشرده
- بیل تاشو.

ریزش سازه

بسیاری از فنون نجات در ریزش سازه یا آوار با نجات از گودال و فضای بسته مشترک است. برای آگاهی از مخاطرات ریزش آوار موضوعاتی مانند انواع ساختمان و مخاطرات مربوطه، انواع ریزش، ایمن سازی صحنه و زمان درخواست کمک پوشش داده می شود. این دوره حدود هشت ساعت طول می کشد.

آموزش در سطح عملیاتی شامل الگوهای جست و جوی سطحی قربانیان، تثبیت اساسی، کنترل تأسیسات و کنترل جوی است. این دوره را می توان در عرض سه روز آموزش داد.

دوره سطح فنی شامل شمع گذاری و تثبیت ساختمان، تجهیزات نجات، تجهیزات و عملیات جست و جو، ایجاد تونل و حفاری و مراقبت از بیماران است که حدود پنج روز طول می کشد.

متخصص باید کارشناس استفاده از انواع فناوری‌های سبک و سنگین نجات، تثبیت و کاهش خطر و فنون یوسار باشد. نمونه‌ای از سرفصل‌های دوره:

- بررسی دقیق و ملاحظات فرماندهی
- انواع ساختمان
- انواع آوار
- کارهای اولیه
- مخاطراتی که نجاتگران را تهدید می‌کنند
- فنون جست‌وجوی پایه
- فنون جست‌وجوی پیشرفته
- فنون شمع‌گذاری و تثبیت
- تجهیزات و فنون نجات از آوار
- خدمات پزشکی اورژانس و مراقبت از بیماران
- ایمنی و تأثیر روان‌شناختی / آگاهی دادن از استرس بحرانی حادثه
- شکستن بتن و فولاد و باز کردن سایر موانع
- فنون ایجاد حفاری و ایجاد تونل
- مخاطرات برای نجاتگران
- کار با تجهیزات سنگین ساختمانی

تجهیزات شخصی:

- کلاه ایمنی
- دستکش
- چکمه‌های کار
- لباس ایمنی شخصی
- شانه‌بند ایمنی
- پد زانو/ پد آرنج
- حفاظ چشم
- دستگاه تنفسی خود تأمین / سیستم تنفسی هوای فشرده
- بیل تاشو.

نجات از آب

یکی از خطرناک‌ترین نوع نجات‌ها، نجات از آب است. چندین تخصص مختلف در رشته نجات از آب وجود دارد. ممکن است نجات‌گران با سوانح مربوط به آب راکد، آب با جریان تند، یخ یا حتی شرایط موج‌سواری مواجه شوند. نجات غواصی خودش یک تخصص جداگانه است و در این راهنما بحث و بررسی نشده است.

دوره‌های آموزش هر سطح را می‌توان به‌گونه‌ای طراحی کرد که همه انواع نجات از آب را باهم یا هریک را به‌صورت جداگانه (مثلاً فقط نجات از آب جاری) شامل شود. دانش اولیه از مخاطرات آب، ایمنی و نجات ساحلی را می‌توان در عرض چند ساعت آموزش داد. انواع مختلف نجات از آب فنون مشترکی دارند، اما مخاطرات متفاوتی را در برمی‌گیرند.

آموزش در سطح عملیات فنون نجات در آب یا یخ را پوشش می‌دهد. در این دوره نجاتگران با انواع فنون مختلف نجات از آب،

مخاطرات ناشی از یخ و جریان آب، هیپوترمی (دماهای نامتعارف بدن) و خدمات پزشکی اورژانس آشنا می شوند. این دوره را می توان در عرض یک هفته آموزش داد، اما پرسنل باید توانایی شنا کردن داشته باشند. سطح فنی به دانش همه جنبه های نجات از آب و اجرای فنون تخصصی نجات مانند بازیابی قربانی با استفاده از قایق یا بالگرد نیاز دارد. این دوره را نیز می توان در عرض یک هفته آموزش داد. سطح تخصصی به دانش عمیقی درباره همه انواع فنون نجات از آب و مخاطرات مربوطه و تجربه عملی و آموزش نیاز دارد. نمونه ای از سرفصل های دوره:

- مخاطرات آب
- ویژگی ها و مخاطرات یخ
- مخاطرات و ویژگی های هیدرولیکی آب جاری
- فنون رسیدن
- فنون پرتاب کردن
- فنون پارو زنی
- فنون رفتن
- استفاده از بالگرد
- غرق شدن در آب سرد و هیپوترمی
- فنون نجات خود و زنده ماندن
- نجات در برابر بازیابی یا احیا
- الگوها و فنون جست و جو
- ایمنی
- فرماندهی حادثه
- عملیات با قایق
- سیل ناگهانی و بالا آمدن آب
- مخازن آلوده آب
- تجهیزات و فنون نجات از یخ
- تجهیزات و فنون نجات از آب سریع
- ایمنی اساسی آب
- آزمون شنا

تجهیزات شخصی:

- جلیقه نجات شخصی
- سوت
- چاقو یا قیچی
- چراغ قوه
- کیسه پرتاب طناب (تروبگ)
- کلاه ایمنی
- دستکش

- عینک ایمنی / حفاظ چشم
- لباس غواصی
- کفش مناسب

ضمیمه «پ»: حداقل سطوح عملیاتی اینساراگ، استانداردهای آموزش، معیارهای عملکرد و تجهیزاتی که برای تیم‌های یوسار به کار می‌رود

الزامات کلی اعضای تیم یوسار

۱. باید آمادگی جسمانی لازم برای تیم یوسار را داشته باشند.
۲. باید با اطلاعیه‌ای کوتاه برای تجهیز منابع در عرض ده ساعت پس از درخواست در دسترس باشند و آمادگی کار حداقل ۷۲ ساعت برای پاسخ به مدت ده روز در محیط‌های سخت را داشته باشند.
۳. باید توانایی سازگاری و کار برای ساعات طولانی تحت شرایط سخت را داشته باشند.
۴. باید واکسیناسیون جاری را طبق توضیحات سازمان بهداشت جهانی برای سفر بین‌المللی به کشور آسیب‌دیده انجام داده باشند.
۵. باید توانایی کار ایمن در ارتفاعات و روی یا اطراف صخره را داشته باشند.
۶. باید با شرایط و روش‌های کار ایمن در محیط سوانح شهری آشنا باشند و از آن‌ها پیروی کنند.
۷. باید آموزش کمک‌های اولیه را گذرانده باشند.
۸. باید با نیازهای همکاران خود در جامعه اینساراگ آشنا باشند و آن‌ها را در عملیات ویژه، به‌کارگیری فنون و استفاده از ابزارها و تجهیزات پشتیبانی کنند.

سطح عملیاتی	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
• اولین پاسخ‌دهنده سازه چوبی یا سازه‌های فلزی سبک، بنایی غیرمسلح یا خشت خام و بامبو که از کف و دیوارها یا سقف پشتیبانی می‌کنند.	• اولین پاسخ‌دهنده در مواد خطرناک. • اولین پاسخ‌دهنده در پزشکی. • نظام فرماندهی حادثه. • یوسار پایه. • به‌کارگیری دستورالعمل‌ها و مفاهیم عمومی اینساراگ.	• ایجاد یک نظام فرماندهی حادثه و اعمال فرماندهی بر نظامی که قبلاً ایجاد شده است. • درک شرایط خطر ناشی از سازه‌های دارای چهارچوب سبک و پیامدهای بالقوه. • رعایت ایمنی و کار تحت استانداردهای ایمنی بین‌المللی. • به‌کارگیری فنون نجات، ازجمله برداشتن خرده‌سنگ‌ها در سازه‌های سبک فرو ریخته. • به‌کارگیری فنون بلند کردن بار با استفاده از اهرم و محکم کردن برای تثبیت. • ارائه مراقبت‌های پزشکی اورژانسی، تثبیت و رها سازی بیماران. • آگاهی از نظام علامت‌گذاری اینساراگ و به‌کارگیری آن. • به‌کارگیری روش‌های اساسی در رابطه با مواد خطرناک. • به‌کارگیری راهکارهای پایه جست‌وجو.	• ابزارهای پایه برش. • ابزارهای پایه شکستن. • طناب در ضخامت‌های متفاوت. • لوازم جانی طناب. • انواع اهرم. • پایه برای بستن و محکم کردن. • وسایل ارتباطی مناسب برای جست‌وجو و نجات و به تعداد کافی اعضای تیم. • لوازم پایه حفاظت جان. • لوازم حفاظتی شخصی. • سوت یا شیپور برای علامت دادن. • لوازم علامت‌گذاری. • کپسول آتش‌نشانی آ.ب.ث.

۱. اولین پاسخ دهنده در مقابله با مواد خطرناک

موارد آموزشی:

- حوادث مواد خطرناک
- شناخت مواد خطرناک
- استفاده از راهنمای پاسخ اضطراری
- ایمنی و سلامت
- کنترل اولیه و مدیریت حادثه.

۲. نظام فرماندهی حادثه

موارد آموزشی:

- اصول و ساختار نظام فرماندهی سوانح
- گسترش و کاهش نظام فرماندهی سوانح
- تجهیزات
- منابع
- طرح عمل
- فعال سازی، پایان عملیات و خاتمه عملیات

۳. یوسار پایه

موارد آموزش:

- مقدمه ای بر یوسار
- ارزیابی خطرپذیری
- بلند کردن اجسام سنگین
- شمع گذاری اضطراری
- طناب ها و گره ها
- ایمن سازی و بستن با نوار به پشت
- روش های نجات با نردبان
- جست و جو (روش صدا کردن)
- روش علامت گذاری اینساراگ

۴. اصول و دستورالعمل های اینساراگ

موارد آموزشی:

- پروتکل ها
- دستورالعمل ها
- روش ها
- واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری

حداقل استانداردهای آموزش برای تیم‌های سبک، متوسط و سنگین یوسار

مدیریت

رهبر تیم / معاون رهبر تیم

پیش‌نیازهای پست:

- داشتن پست مدیریت ارشد در سازمان
- شناخت از روش‌های اینسارگ
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و آشنایی با کاربرد آن
- زبان انگلیسی کاربردی
- آگاهی فرهنگی
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE

نقش‌ها و مسئولیت‌ها:

- فرماندهی کلی راهبرد، راهکارها و ایمنی در حین عملیات در درون محیط یوسار
- داشتن دانش جامعی درباره کارکردهای تیم یوسار
- آشنایی با نظام خوشه‌ای سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های پاسخ به سوانح از جمله سازمان‌های غیردولتی.
- دانش و آگاهی از فناوری‌های در دسترس
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح
- تسهیل هماهنگی خارجی
- روش‌های نظارت و مدیریت پرسنل:
 - ارتباط
 - همکاری
 - هماهنگی
 - روابط انسانی
- مهارت‌های مذاکره
- حل‌وفصل اختلاف
- گزارش‌دهی حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل
- طرح‌ریزی دیپلماتیک و توان حل مسئله با رویکرد اجماع
- مسئولیت مالی
- طرح‌ریزی راهبردی
- تعامل با رسانه‌ها

مسئول طرح‌ریزی

پیش‌نیازهای پست

- داشتن پست فعلی مدیریت ارشد در سازمان
- شناخت از روش‌های اینسارگ
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و آشنایی با کاربرد آن

- سواد کامپیوتری
 - زبان انگلیسی کاربردی
 - آگاهی فرهنگی
 - گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE
 - آشنایی با اپلیکیشن های جی.آی.اس از جمله استفاده از جی.پی.اس
- نقش ها و مسئولیت ها:
- شناخت راهبرد، راهکارها و ایمنی یوسار.
 - آشنایی با نظام خوشه ای سازمان ملل متحد و سایر سازمان های پاسخ به سوانح از جمله سازمان های غیردولتی.
 - توانایی استفاده عملی از فناوری های اطلاعاتی موجود.
 - دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط های سوانح.
 - تسهیل هماهنگی داخلی.
 - روش های مدیریت پرسنل:
 - ارتباط
 - همکاری
 - هماهنگی
 - روابط انسانی
 - مهارت های مذاکره
 - حل و فصل اختلاف
 - رسیدگی به حوادث بحرانی
 - رفاه پرسنل.
 - طرح ریزی دیپلماتیک و توان حل مسئله
 - مسئولیت مالی
 - طرح ریزی عملیاتی
 - گردآوری داده ها
 - مقابله و تطبیق داده ها
 - تحلیل داده ها
 - چرخه طرح ریزی
 - تدوین طرح عمل بصری، کتبی یا به روشی دیگر، جهت رسیدن به اهداف فرمانده محلی سوانح.
 - انتشار طرح
 - نظارت بر طرح برای کارایی
 - بازنگری طرح در صورت نیاز
- آگاهی رسانه ای
 - مدیریت اطلاعات
 - انگلیسی نوشتاری کاربردی
 - ثبت سوابق

- گزارش‌نویسی
- تدارک گزارش طرح‌ریزی پس از مأموریت

مسئول عملیات

پیش‌نیازهای پست

- داشتن پست فعلی مدیریت ارشد در سازمان.
- شناخت از روش‌های اینساراگ.
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و آشنایی با کاربرد آن.
- زبان انگلیسی کاربردی.
- آگاهی فرهنگی.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE
- تجربه مستند در عملیات یوسار.

نقش‌ها و مسئولیت‌ها:

- دانش جامع درباره همه کارکردهای تیم یوسار.
- دانش جامع درباره چرخه یوسار، عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی.
- آشنایی با نظام خوشه‌ای سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های پاسخ به سوانح از جمله سازمان‌های غیردولتی.
- توانایی استفاده عملی از فناوری‌های اطلاعاتی موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- تسهیل هماهنگی داخلی و خارجی.
- روش‌های مدیریت پرسنل:

- ارتباط
- همکاری
- هماهنگی
- روابط انسانی

- مهارت‌های مذاکره
- حل‌وفصل اختلاف
- رسیدگی به حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل از جمله استراحت و توان‌بخشی خدمه.
- حل تاکتیکی مسئله:

- کنترل عملیات در حوزه معین.
- تعامل با منابع محلی نجات، نهاد مدیریت محلی سوانح و سایر سازمان‌ها.
- کنترل روش پاسخگویی کارکنان.
- اجرای راهبردهای کاهش خطرپذیری.
- دانش استفاده از ابزارها و تجهیزات.
- هماهنگی منابع تخصیص‌یافته برای انجام کارهای تخصیص‌یافته.
- اجرای جنبه‌های تاکتیکی طرح عملیاتی:

- گردآوری داده‌ها.
- گزارش پیشرفت کار یا خلأهای مربوط به طرح عملیاتی تاکتیکی در صورت نیاز.
- بازنگری طرح عملیاتی تاکتیکی.
- آگاهی رسانه‌ای
- مدیریت اطلاعات
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - تهیه گزارش طرح‌ریزی پس از مأموریت.

مهندس سازه

پیش‌نیازهای پست

- مدرک دانشگاهی در رشته مهندسی عمران / ساختمان (رجوع کنید به توضیحات پایان این سند) و سابقه آموزش در مهندسی نجات.
- آگاهی فرهنگی.

نقش‌ها و مسئولیت‌ها

- آشنایی کامل با همه رشته‌ها و قابلیت‌ها درون تیم یوسار.
- شناخت از روش‌های اینساراک.
- شناخت عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- گردآوری اطلاعات درباره مشخصات سازه‌های منطقه آسیب‌دیده.
- توانایی استفاده عملی از فناوری‌های موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- روش‌های مدیریت پرسنل:
 - ارتباط
 - همکاری
 - هماهنگی
- حل تاکتیکی مسئله
- مسئولیت‌های عملیاتی:
 - ارزیابی سازه‌ها
 - شناسایی انواع سازه
 - شناسایی مخاطرات ویژه سازه
 - علامت‌گذاری ساختمان
- راه‌حل‌های عملی برای مسائل تاکتیکی مربوط به ناپایداری سازه:
 - آیا سازه ایمن است؟
 - اگر نیست، آیا می‌توان سازه را ایمن ساخت و چگونه می‌توان این کار را انجام داد؟
 - طراحی و نظارت بر اجرای شمع‌گذاری سازه.
 - طراحی و نظارت بر اجرای کوچک کردن سازه

- هماهنگی با ریگرها (طناب گذار) و مسئول عملیات تیم یا فرمانده محلی حادثه.
- مدیریت اطلاعات:
- تهیه گزارش مهندسی پس از پایان مأموریت.

مسئول رابط

پیش‌نیازهای پست:

- داشتن پست مدیریت فعلی در سازمان اصلی.
- تجربه کار به‌عنوان مسئول رابط رسانه در سازمان اصلی.
- آشنایی با نظام خوشه‌ای سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های پاسخ به سوانح از جمله سازمان‌های غیردولتی.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.
- دانش کامل درباره روش‌های اینساراک.
- کار مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری.
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و آشنایی با کاربرد آن.
- زبان انگلیسی کاربردی.
- آگاهی فرهنگی.
- سواد کامپیوتری.
- آگاهی کامل از همه کارهای تیم یوسار.
- آشنایی با عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- آگاهی کامل از سایر سازمان‌های پاسخ به سوانح.
- استفاده عملی از فناوری‌های موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- مشارکت در طرح‌ریزی عملیات مشترک.
- تعامل با رسانه‌ها.
- مدیریت اطلاعات:

○ ثبت سوابق

○ نوشتن گزارش

نقش‌ها و مسئولیت‌ها، اگر به تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک) متحد اعزام شود:

- دانش کاربردی درباره روش‌های اونداک.
- آگاهی جامع از همه کارکردهای تیم یوسار.
- آگاهی از عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- استفاده عملی از فناوری‌های موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- طرح‌ریزی و حل مسئله دیپلماتیک.
- کنترل طرح‌ریزی عملیات مشترک:
- گردآوری داده‌ها.
- مقابله و تطبیق داده‌ها.

- تحلیل داده‌ها.
- چرخه طرح‌ریزی:
 - تدوین طرح اقدام.
 - انتشار طرح.
 - هماهنگی منابع تخصیص‌یافته جهت دستیابی به اهداف نهاد مدیریت ملی سوانح.
 - کنترل و نظارت بر اثربخشی طرح.
- بازنگری برنامه در صورت نیاز.
- تعامل با منابع محلی نجات، نهاد مدیریت ملی سوانح و سازمان‌های دیگر.
- تعامل با رسانه‌ها.
- مدیریت اطلاعات.
- ثبت سوابق
- نوشتن گزارش
- آشنایی با جی.پی.اس

مسئول ایمنی

پیش‌نیازهای پست:

- داشتن پست مدیریت فعلی در سازمان خود.
- تجربه کار به‌عنوان مسئول ایمنی در سازمان اصلی، با داشتن مجوز مربوطه از کشور خود.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.
- زبان انگلیسی کاربردی.
- آگاهی فرهنگی.

نقش‌ها و مسئولیت‌ها:

- آگاهی کامل از همه کارکردهای تیم یوسار.
- آگاهی از عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- هماهنگی داخلی با:

- رهبر تیم یوسار و معاون رهبر تیم.
- مدیر پزشکی.
- تکنسین مواد خطرناک.
- روش‌های مدیریت پرسنل:
 - ارتباط
 - همکاری
 - هماهنگی
 - روابط انسانی

- مهارت‌های مذاکره
- حل و فصل اختلاف
- گزارش‌دهی در مورد حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل:
- برنامه‌ریزی استراحت و توان‌بخشی
- تعویض افراد لیست
- کنترل و مدیریت خستگی
- بهداشت
- کنترل ایمنی منطقه مربوطه:
 - ارزیابی همه نقش‌ها برای اطمینان از اینکه ایمنی مطلوب و پیشگیری از آسیب در همه تیم‌ها رعایت می‌شود.
 - مداخله فوری در کارها برای پیشگیری از مرگ یا آسیب.
 - مستند کردن ارزیابی ایمنی و خطرپذیری.
 - اجرای راهبردهای کاهش خطرپذیری.
 - کنترل روش پاسخگویی کارکنان.
 - آشنایی با ابزارها و تجهیزات.
- ایجاد و اجرای جنبه‌های ایمنی طرح اقدام
 - تحلیل داده‌های مربوط به ملاحظات ایمنی.
 - کنترل و نظارت مداوم بر محیط خطر و خطرپذیری.
- مدیریت اطلاعات
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - تهیه گزارش عملیات پس از مأموریت.

تدارکات

مدیر تدارکات و تکنسین تدارکات

(مواردی که درشت شده است فقط در مورد مدیر تدارکات صدق می‌کند)

پیش‌نیازهای پست:

- داشتن پست فعلی مدیریت تدارکات در سازمان مادر
- باید همه مجوزهای لازم را داشته باشد و با همه الزامات درون سازمان در مورد تکنسین تدارکات مطابقت کند.
- در کشور خود در پست مدیریت تدارکات خدمت کند.
- شناخت روش‌های اینساراگ.
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- سواد کامپیوتری.
- انگلیسی نوشتاری کاربردی.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.

نقش ها و مسئولیت ها:

- دانش جامع درباره همه کارکردهای تیم یوسار.
- عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- کاربرد عملی فناوری های موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط های سوانح.
- هماهنگی داخلی حوزه کاربردی:
 - تضمین جوابگویی، نگهداری و تعمیر ابزارها و تجهیزات.
 - تأمین رفاه، عملیات و نگهداری از منابع تخصیص یافته در پایگاه عملیات.
 - هماهنگی حمل و نقل تیم و تجهیزات.
- تفویض اختیارات مالی.
- طرح ریزی عملیاتی مربوط به تدارکات.
 - کنترل پایگاه عملیات و انبار ابزار و تجهیزات.
 - تأمین / تأمین مجدد.
 - تدارکات فرودگاهی جهت نقل و انتقال بار.
 - حمل و نقل تجهیزات و پرسنل به محل حادثه.
 - دسترسی به مواد نفتی و گازهای فشرده و الوار.
 - تکمیل فهرست تجهیزات و اعلام کالاهای خطرناک.
- مدیریت اطلاعات:
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - تهیه گزارش تدارکات پس از مأموریت.

متخصص ارتباطات / IT

پیش نیازهای پست:

- داشتن پست فعلی ارتباطات / IT در سازمان مادر.
- تجربه عملی در مورد کار با تجهیزات ارتباطات / IT.
- شناخت از روش های اینساراگ.
- کاربر مجاز مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- سواد کامپیوتری.
- انگلیسی کاربردی.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.

نقش ها و مسئولیت ها:

- آشنایی با همه کارکردهای تیم یوسار.
- تضمین برقراری ارتباط:
 - در داخل تیم.
 - با سایر شرکت کنندگان در داخل کشور آسیب دیده.

- بین‌المللی؛ یعنی کشور آسیب‌دیده با کشور اصلی (وطن).
- دسترسی میدانی به اینترنت.
- نصب، راه‌اندازی و نگهداری:
 - تجهیزات ارتباطات و IT.
 - رادیو UHF/VHF.
 - فناوری‌های مکانی.
- ملاحظات ایمنی یوسار.
- استفاده عملی از فناوری‌های موجود.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- مدیریت اطلاعات:
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.

نجات

مسئول تیم نجات / تکنسین نجات

(مواردی که درشت شده است فقط در مورد مسئول تیم نجات صدق می‌کند)
پیش‌نیازهای پست:

- داشتن پست فعلی مدیریت عملیات در سازمان مادر.
- در کشور خود در پست مدیریت عملیات خدمت کند.
- باید همه مجوزهای لازم را داشته باشد و با همه الزامات درون سازمان در مورد تکنسین نجات مطابقت کند.
- شناخت از روش‌های اینساراگ.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.

نقش‌ها و مسئولیت‌ها:

- دانش جامع درباره همه کارکردهای تیم.
- عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- هماهنگی داخلی.
- هماهنگی خارجی و آگاهی فرهنگی.
- روش‌های مدیریت پرسنل:
 - برقراری ارتباط – مهارت‌های قوی بین فردی.
 - همکاری
 - هماهنگی
 - روابط انسانی:
- مهارت‌های مذاکره
- حل‌وفصل اختلاف
- گزارش‌دهی راجع به حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل / شامل دوره‌های استراحت و توان‌بخشی

- عملیات تاکتیکی:
 - حل تاکتیکی مسئله:
 - کنترل عملیات در حوزه معین.
 - اجرای بخش تاکتیکی برنامه عملیاتی.
 - تعیین نیازهای سازمانی و تدارکاتی در محل کار.
 - تعامل با منابع محلی، نهاد مدیریت محلی سوانح و سایر سازمان ها.
 - کنترل روش پاسخگویی کارکنان.
 - تضمین اجرای استانداردهای رفاهی و ایمنی تیم.
 - تعیین مناسب ترین روش تاکتیکی.
 - دانش استفاده از ابزارها و تجهیزات.
 - هماهنگی منابع با کارهای تخصیص یافته.
 - حفظ ارتباط با مسئول عملیات.
 - توصیه بازنگری در طرح عملیاتی تاکتیکی بر اساس میزان پیشرفت کار یا نواقص موجود.
- مدیریت اطلاعات
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - تهیه گزارش عملیات پس از مأموریت.

تکنسین مواد خطرناک

پیش نیازهای پست:

- باید همه مجوزهای لازم را داشته باشد و با همه الزامات درون سازمان در مورد تکنسین مواد خطرناک مطابقت کند.
- شناخت روش های اینساراک.

نقش ها و مسئولیت ها:

- دانش جامع درباره همه کارکردهای تیم.
- عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط های سوانح.
- هماهنگی داخلی با:
 - مدیر پزشکی
 - مسئول ایمنی
- روش های مدیریت پرسنل:
 - برقراری ارتباط – مهارت های قوی بین فردی.
 - همکاری
 - هماهنگی
 - روابط انسانی:
- مهارت های مذاکره
- حل و فصل اختلاف

- رسیدگی به حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل
- عملیات تاکتیکی:
 - ضدغفونی کامل و فنی در هر محیطی که لازم باشد.
 - مسئول کنترل و نظارت بر میزان مواد قابل اشتعال، سمی و خفه‌کننده در جو.
 - بررسی و گزارش شرایط فعلی و پیش‌بینی‌شده آب‌وهوا.
 - مسئول تعمیر و نگهداری تجهیزات فنی مربوط به شناسایی مواد خطرناک.
 - حل تاکتیکی مسئله.
 - اجرای بخش تاکتیکی طرح عملیاتی.
 - تعیین نیازهای سازمانی و تدارکاتی در محل کار.
 - تعامل ارائه مشاوره به منابع محلی، نهاد مدیریت محلی سوانح و سایر سازمان‌ها.
 - فراهم کردن شرایط لازم برای تضمین اجرای استانداردهای رفاهی و ایمنی تیم.
 - تعیین مناسب‌ترین روش تاکتیکی.
 - دانش استفاده از ابزارها و تجهیزات.
 - هماهنگی منابع با کارهای تخصیص‌یافته.
 - حفظ ارتباط با رهبر تیم نجات.
 - توصیه بازنگری در طرح عملیاتی تاکتیکی بر اساس میزان پیشرفت کار یا نواقص موجود.
- مدیریت اطلاعات
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - ارائه اطلاعات برای گزارش عملیات پس از مأموریت.

متخصص طناب‌گذاری

پیش‌نیازهای پست:

- آگاهی از ویژگی‌های عملیات و توانایی تجهیزات سنگین ساخت‌وساز.
- آشنایی با روش‌های ساخت‌وساز و تخریب سازه‌ها.

نقش‌ها و مسئولیت‌ها:

- آشنایی با همه رشته‌ها و توانمندی‌های درون تیم یوسار.
- آشنایی با عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی تیم یوسار.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط‌های سوانح.
- روش‌های مدیریت پرسنل:
 - برقراری ارتباط
 - همکاری
 - هماهنگی.
- مسئولیت‌های عملیاتی:
 - آگاهی از عملیات سنگین طناب‌گذاری، یعنی

- ظرفیت بالابر.
- به کارگیری مهندسی بالابر.
- استفاده از سیستم های قلاب (آنکور).
- به کارگیری روش ها و مصالح شمع گذاری.
- علائم جهانی با دست برای عملیات تجهیزات سنگین.
- راه حل های عملی برای مسائل فنی مربوط به طناب گذاری و بالابر.
- هماهنگی با مهندسان.

جست و جو

جست و جوی فنی / متصدی سگ های جست و جو

پیش نیازهای پست:

- باید همه مجوزهای لازم را داشته باشد و با همه الزامات درون سازمان در مورد تکنسین جست و جوی فنی یا متصدی سگ های جست و جو مطابقت کند.
- شناخت روش های اینساراک.
- آگاهی فرهنگی.
- گذراندن دوره آنلاین آگاهی امنیت سازمان ملل متحد UN BSAFE.

نقش ها و مسئولیت ها:

- دانش جامع درباره همه کارکردهای تیم.
- عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی یوسار.
- دانش کاربردی درباره مخاطرات همراه با محیط های سوانح.
- هماهنگی داخلی.
- همکاری خارجی.
- روش های مدیریت پرسنل:
 - برقراری ارتباط – مهارت های قوی بین فردی.
 - همکاری.
 - هماهنگی.
 - روابط انسانی:
- مهارت های مذاکره
- حل و فصل اختلاف
- رسیدگی به حوادث بحرانی
- رفاه پرسنل
- عملیات تاکتیکی:
 - حل تاکتیکی مسئله.
 - اجرای بخش تاکتیکی طرح عملیاتی.
 - تعیین نیازهای سازمانی و تدارکاتی در محل کار.
 - تعامل با منابع محلی، نهاد مدیریت محلی سوانح و سایر سازمان ها.

- فراهم کردن شرایط لازم برای تضمین اجرای استانداردهای رفاهی و ایمنی تیم.
- تعیین مناسب‌ترین روش تاکتیکی:
 - به‌کارگیری نظریه و فنون جست‌وجو.
 - ایجاد سیستم نقشه‌برداری و شبکه‌ای.
 - آغاز مرحله شناسایی قربانیان با استفاده از سگ‌های جست‌وجو.
 - آغاز مرحله یافتن محل قربانیان با استفاده از دوربین‌ها و دستگاه‌های شنود.
- دانش استفاده و نگهداری از ابزارها (از جمله سگ‌های جست‌وجو) و تجهیزات.
- هماهنگی منابع با کارهای تخصیص‌یافته.
- حفظ ارتباط با مسئول مربوطه.
- توصیه بازنگری در برنامه عملیاتی تاکتیکی بر اساس میزان پیشرفت کار یا نواقص موجود.
- مدیریت اطلاعات
 - ثبت سوابق
 - نوشتن گزارش
 - ارائه اطلاعات برای گزارش عملیات پس از مأموریت.

بخش پزشکی

الزامات پست:

- از اعضای تیم پزشکی کسانی که می‌خواهند در بخش پزشکی کار کنند:
 - باید واجد شرایط و تحصیلات دانشگاهی لازم باشند و مجوز پزشکی، پرستاری یا پیراپزشکی برای کار در سازمان خود را داشته باشند.
 - باید حوزه کارشان در مجوز کشورشان تعریف شده باشد.
 - آشنایی با روش‌های اینساراگ.
 - آشنایی با همه رشته‌ها و توانمندی‌های تیم یوسار (عملیات، راهکارها و ملاحظات ایمنی).
- نقش‌ها و مسئولیت‌ها:
- اهداف اصلی بخش پزشکی تیم یوسار در پاسخ به سوانح عبارت‌اند از:
- فراهم کردن اطلاعات مهم پزشکی برای فرآیندهای تصمیم‌گیری رهبران تیم یوسار در کل دوره مأموریت.
 - فراهم کردن نظارت بر سلامت، مراقبت پزشکی اولیه و مراقبت پزشکی اورژانسی برای اعضای تیم یوسار در طول تجهیز منابع، عملیات، پایان عملیات (برای تعریف‌ها، رجوع کنید به نمودار).
 - فراهم کردن مراقبت دامپزشکی اورژانسی از سگ‌های جست‌وجوی تیم یوسار با همکاری متصدیان سگ‌ها در طول تجهیز، عملیات و پایان عملیات.
 - با تصویب دولت کشور آسیب‌دیده، ارائه مراقبت پزشکی اورژانسی به قربانیان در درون فضای بسته، در طول مرحله نجات تا تحویل به منابع محلی سلامت یا نهادهای مشابه.
 - فراهم کردن اطلاعات پزشکی به مدیریت تیم یوسار در رابطه با ملاحظات ایمنی و سلامت از جمله مخاطرات محیطی و سلامت عمومی و رسیدگی به متوفیان.
 - گردآوری اطلاعات پزشکی در طول عملیات شناسایی یوسار.
 - تدوین و بررسی منظم برنامه‌های تخلیه و برگرداندن اضطراری زخمی‌ها برای اعضای تیم یوسار.

- فراهم کردن اطلاعات پزشکی یا حمایت از رهبر تیم یوسار که انتقال از مرحله نجات به مرحله توان بخشی اولیه را تسهیل می کند.
- مدیریت اطلاعات:
 - ثبت سوابق.
 - نوشتن گزارش.
 - ارائه اطلاعات برای گزارش عملیات پس از مأموریت.

تیم های یوساری که خواستار طبقه بندی خارجی اینساراک هستند، ابتدا باید در کشور خود در یکی از سه سطح زیر طبقه بندی شوند.

سطوح عملیاتی تیم های طبقه بندی شده

سبک

تیم سبک توسط رابط سیاست گذاری ملی به عنوان منبع قابل استقرار از سوی اهداکننده کمک/ کشور پشتیبانی خواهد شد و منابع مناسب بودجه در پشتیبانی از عملیات جاری تیم در محیط بین المللی به کار خواهد رفت.

تیم های سبک در طبقه بندی خارجی اینساراک، خودکفایی کار در یک محل را برای ۱۲ ساعت در روز (با ۱۲ ساعت زمان استراحت)، به مدت پنج روز دارند و تجهیزات لازم برای انجام جست و جوی فنی یا جست و جو با سگ، عملیات نجات در آوار سازه های چوبی، بنایی و ساختمان بتنی سبک غیر مسلح را دارند. به علاوه، تیم سبک توانایی نقل و انتقال مستقل به داخل و خارج از کشور را دارد. تیم سبک در طبقه بندی خارجی اینساراک توان انجام عملیات ASR3 در محل کار اختصاص داده شده و ادغام سازوکارهای استاندارد گزارش اینساراک را دارد. تیم در مجموع بین ۱۷ تا ۲۰ نفر عضو خواهد داشت و توانایی پشتیبانی از مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار را با یک نفر در طول مدت استقرار خواهد داشت.

ممکن است تیم های سبک چند شغل را برای استفاده از منابع محدود ادغام کنند.

توانایی های فنی تیم طبقه بندی شده در سطح سبک باید همه اجزای تیم های متوسط یا سنگین را شامل شود، به استثنای موارد زیر:

توضیحات	تیم یوسار طبقه بندی شده سنگین	تیم یوسار طبقه بندی شده متوسط	تیم یوسار طبقه بندی شده سبک
توانایی سطح ASR (جست و جو و نجات)			ASR1, 2, 3
توانایی جست و جو			فنی و یا با سگ
دیوارهای بتنی و کف			تقویت شده با مش - تا ۱۵۰ مم
ستون های بتنی و تیرها			صدق نمی کند
فولاد سازه ای			۳ مم
میلگرد			مش غیر سازه ای تقویت کننده
الوار			۲۰۰ مم
طناب گذاری و بلند کردن (دستی و با اهرم)			۱ تن
طناب گذاری و بلند کردن (مکانیکی، هیدرولیک و پنوماتیک)			۱ تن
کار با جرثقیل (اسلینگ یا تسمه)			۵ تن
کار ایمن در نجات در ارتفاعات و با طناب			نجات مصدوم از ۱۰ متر بالا یا زیر محل کار
شمع گذاری			پنجره ها و درها
شناسایی مواد خطرناک			تشعشع، کنترل هوا (O ₂ , Co, H ₂ S), شعله / pH / قلیایی بودن

متوسط

این منبع باید از سوی دولت به‌عنوان یک منبع داخلی پاسخ جهت استفاده در کاهش حوادث محلی تأیید شود. به‌علاوه، باید پشتیبانی دولت ملی در انجام فعالیت‌های بشردوستانه بین‌المللی، به‌ویژه در رابطه با فعالیت‌های مرتبط با یوسار، را نیز داشته باشد. یک تیم سطح متوسط باید توانایی انجام عملیات جست‌وجو و نجات در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده چوبی، ساختمان بنایی مسلح، فولاد سبک، اسکلت چوبی و انواع دیگر ساختمان سبک را داشته باشد. تیم متوسط یوسار باید توانایی جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی (و ترجیحاً هر دو) را داشته باشد؛ تیم سنگین یوسار باید توانایی هر دو نوع جست‌وجو را داشته باشد.

سنگین

علاوه بر قابلیت‌ها و ظرفیت‌های سطح عملیاتی متوسط، این سطح باید توانایی انجام عملیات جست‌وجو و نجات (در دو محل جداگانه) را در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده از بتن مسلح یا ساختمان دارای اسکلت فلزی داشته باشد. درحالی‌که از تیم متوسط انتظار می‌رود که توانایی جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی (ترجیحاً هر دو) را داشته باشد؛ تیم سنگین یوسار باید توانایی هر دو نوع جست‌وجو را داشته باشد.

تجهیزات	معیارهای عملکرد	آموزش	پست
سبک، متوسط، سنگین ابزارهای اداری و منابع لازم برای مدیریت تیم یوسار در سطح طبقه‌بندی‌شده. تجهیزات حفاظتی پرسنل.	سبک، متوسط و سنگین • مدیریت همه جنبه‌های عملیات تیم و تضمین کاربرد بودن همه حوزه‌ها و هماهنگی عملیات. • تضمین تعهد به حقوق بشر، برابری جنسیتی، اصول اخلاقی، حقوقی و مسائل فرهنگی.	سبک، متوسط و سنگین • روش یوسار در سطح ملی. • شناخت روش‌های اینساراگ شامل روش مرکز هماهنگی عملیات در محل. • توانایی اجرا و پیگیری پروتکل‌های تأییدشده فرماندهی شامل حوزه کنترل، مدیریت خطرپذیری، وظایف تعیین‌شده، برقراری ارتباط مؤثر و رفاه پرسنل پاسخ. • تجهیز، فعال‌سازی، پایان عملیات و ادغام نجات بین‌المللی در عملیات. • آشنایی با فرهنگ، قومیت و جنسیت. • جست‌وجو و نجات از آوار. • ظرفیت‌سازی یوسار برای پاسخ به جامعه محلی.	رهبر تیم معاون رهبر تیم
سبک، متوسط، سنگین ابزارهای اداری و منابع لازم برای فراهم کردن امنیت تیم یوسار در سطح طبقه‌بندی‌شده. تجهیزات حفاظتی پرسنل.	سبک، متوسط، سنگین • فراهم کردن طرح‌ریزی ایمنی و امنیت در طول اعزام تیم. • شناخت مخاطرات مربوط به انواع ساختمان و پیامدهای	سبک، متوسط و سنگین • ایمنی و سلامت شغلی روش‌های بهداشت میدانی. • روش‌های ارزیابی خطرپذیری. • ارزیابی موقعیت، خطرپذیری	مسئول ایمنی و امنیت

پست	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
	و نیازها. • تعویض کارکنان برای استراحت و توان بخشی.	بالقوه ناشی از الگوهای خاص ریزش.	
مسئول رابط	سنگین • رابط بر اساس دستورالعمل های اینساراگ عمل می کند. • تدوین طرح اقدام.	سنگین • به مرکز هماهنگی عملیات در محل کمک می کند • هماهنگی بین مرکز و تیم یوسار را تضمین کند. • افزودن پرسنل مرکز پذیرش و اعزام. • میزبانی از مرکز هماهنگی عملیات در محل.	سنگین • ظرفیت میزبانی از مرکز هماهنگی عملیات در محل یا تأمین پرسنل برای یک مرکز پذیرش و اعزام.
مسئول رسانه	سبک، متوسط، سنگین • روابط رسانه	سبک، متوسط، سنگین • کمک به رسانه ها برای اطمینان از درستی اطلاعات منتشرشده و هماهنگی با نهاد مدیریت محلی سوانح به واسطه مرکز هماهنگی عملیات در محل.	سبک، متوسط، سنگین • ابزارهای اداری و منابع لازم برای تعامل با رسانه ها در مورد تیم یوسار در سطح طبقه بندی شده.
مسئول برنامه ریزی	سبک، متوسط، سنگین • سازمان دهی و تسهیل جلسه. • طرح ریزی لازم برای عملیات یوسار.	سبک، متوسط، سنگین • تسهیل برگزاری جلسات و مستند کردن رویدادهای طرح عملیاتی کوتاه مدت و بلندمدت. • هماهنگی با فرمانده محلی حادثه، عملیات و مرکز هماهنگی عملیات در محل.	سبک، متوسط، سنگین • تجهیزات دفتری و اداری برای تیم یوسار.
مدیر تیم تدارکات	سبک، متوسط، سنگین • جوابگویی، نگهداری و تعمیرات لوازم و تجهیزات. • رفاهی، عملیات و نگهداری برای منابع تعیین شده در پایگاه عملیات. • حمل و نقل برای تیم و تجهیزات. • مدیریت پایگاه عملیات و انبار لوازم و تجهیزات. • تأمین / تأمین مجدد. • حمل و نقل تجهیزات و پرسنل به محل حادثه. • تکمیل فهرست تجهیزات	سبک، متوسط، سنگین • فراهم کردن نقل و انتقال هوایی تیم یوسار (پرسنل و تجهیزات) شامل سیاست گذاری و رویه انجمن بین المللی حمل و نقل هوایی در مورد اظهارنامه فرستندگان کالا برای کالاهای خطرناک. • فراهم کردن حمل و نقل زمینی تیم یوسار (پرسنل و تجهیزات) از محل ورود به منطقه عملیات تعیین شده. • ایجاد پایگاه عملیات.	سبک، متوسط، سنگین • ابزارهای اداری و منابع لازم برای مدیریت تدارکات برای تیم یوسار در سطح طبقه بندی شده. • منابع لازم برای رعایت الزامات اجرایی حمل و نقل هوایی یا زمینی. • تجهیزات و لوازم جانبی تولید، عرضه و تشخیص برق. • تجهیزات ایجاد پایگاه عملیات شامل چادر، امکانات بهداشتی، تعمیر ابزار، تغذیه و بهداشت.

پست	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
	لازم و اعلام کالاهای خطرناک.		کپسول آتش‌نشانی.
متخصص ارتباطات	سبک، متوسط، سنگین - نصب، راه‌اندازی و نگهداری تجهیزات ارتباطات و IT و سیستم رادیویی UHF/VHF. - فناوری‌های مکان‌یاب.	سبک، متوسط، سنگین تضمین کار وسایل ارتباطی مطابق با دستورالعمل‌های اینسارگ.	سبک، متوسط، سنگین وسایل ارتباطی شامل رادیوهای دستی، تلفن‌های ماهواره‌ای، کامپیوتر، دستگاه نمابر و ارتباط اینترنتی برای تیم یوسار در سطح طبقه‌بندی‌شده.
مهندس سازه	سبک، متوسط، سنگین - شناسایی انواع سازه، ارزیابی آسیب‌ها و مخاطرات سازه. - طراحی، بازرسی و نظارت شمع‌گذاری سازه‌ها. - نظارت سازه.	سبک، متوسط، سنگین - تشخیص مخاطرات مربوط به نوع ساختمان و پیامدهای بالقوه. - تعیین مصالح ساختمان و الگوهای ریزش تریاژ (در رابطه با تشکیل فضای خالی).	سبک، متوسط، سنگین ابزارها، منابع و تجهیزات لازم برای نظارت بر پایداری ساختمان و طراحی سیستم‌های شمع‌زنی.
متخصص طناب‌گذاری	سبک، متوسط، سنگین - ارزیابی ظرفیت و نیاز به تجهیزات مختلف ساخت‌وساز. - فنون مختلف طناب‌گذاری، شامل تدوین طرح‌ها و روش‌های طناب‌گذاری. - تعامل و هماهنگی بین پرسنل یوسار و اپراتورهای تجهیزات سنگین / جرثقیل. - فنون بالابری ایمن به روش دستی.	سبک - تثبیت اجزای ساختمان. - به‌کارگیری فنون بالابری بار تا یک تن (دستی) و پنج تن (مکانیکی). متوسط - تثبیت اجزای ساختمان. - به‌کارگیری فنون بالابری برای بارهای تا یک تن (دستی) و ۱۲ تن (مکانیکی). سنگین - به‌کارگیری فنون بالابری برای بارهای تا ۲,۵ تن (دستی) و ۲۰ تن (مکانیکی).	سبک - تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک و مکانیکی برای بالا بردن بار تا یک تن (دستی) و پنج تن با اسلینگ و جرثقیل. - کار ایمن در ارتفاعات و نجات بیمار با طناب از ۱۰ متری بالا یا زیر محل کار. - انواع میله‌ها/ اهرم‌ها برای بالا بردن چیزهای سبک. - لوازم شمع زدن. متوسط - تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک و مکانیکی برای بالا بردن بار تا یک تن (دستی) و ۱۲ تن با اسلینگ و جرثقیل (مکانیکی). - تجهیزات لازم برای بالا بردن بار همراه با لوازم جانبی برای مهار، ایمن‌سازی، جابه‌جایی و کشیدن بار تا ۱۲ تن. - طناب برای بالا بردن و مهار با لوازم جانبی.

پست	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
			• انواع میله ها/ اهرم ها برای بلند کردن اشیاء سبک. • لوازم شمع زنی. سنگین • تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک و مکانیکی برای بالا بردن بار تا ۲,۵ تن (دستی) و ۲۰ تن (مکانیکی). • تجهیزات لازم برای بالا و پایین بردن بار همراه با لوازم جانبی برای مهار، ایمن سازی، جابه جایی و کشیدن بار تا ۲۰ تن.
مسئول جست و جو	سبک، متوسط، سنگین • مدیریت عملیات جست و جو شامل به کارگیری سیستم های شطرنجی، نقشه برداری و مسیریابی زمینی. • جست و جو. • روش های علامت گذاری و علامت دهی اینساراگ.	سبک، متوسط • مدیریت نظریه جست و جو هماهنگ با استفاده از جست و جوی فنی یا جست و جو با سگ و منابع نجات. سنگین • مدیریت یک جست و جوی هماهنگ با استفاده از جست و جوی الکترونیکی یا جست و جو با سگ و منابع نجات.	سبک، متوسط، سنگین • ابزارها و منابع اداری لازم برای مدیریت عملیات جست و جو در تیم یوسار در سطح طبقه بندی شده. • لوازم علامت دهی. • لوازم علامت گذاری ساختمان.
متخصص جست و جوی فنی	سبک، متوسط، سنگین • اصول اساسی و نظریه های جست و جوی الکترونیکی. • فنون شناسایی قربانی. • تجهیزات الکترونیکی جست و جو با شنود و جست و جوی نوری. • هماهنگی چند عملیات جست و جو.	سبک، متوسط، سنگین • تجهیزات مدیریت برای رسیدن به آمادگی بالا در اعزام. • تکمیل عملیات نجات و مؤثر بودن عملیات به صورت میدانی.	سبک، متوسط، سنگین • تجهیزات فنی که برای شناسایی یا تشخیص مکان قربانیان به کار می رود، شامل دوربین ها و دستگاه های صوتی و لرزه نگاری.
متخصص جست و جو با سگ / متصدی سگ	سبک، متوسط، سنگین • عملیات جست و جو با سگ شامل روش های بررسی/ بررسی مجسده و مسئولیت های ناظر. • معیارهای انتخاب الگوی جست و جو شامل زمین	سبک، متوسط، سنگین • بالا نگه داشتن سطح آمادگی پرسنل و سگ های جست و جو. • تکمیل و ادغام بخش جست و جو با عملیات.	سبک، متوسط، سنگین • سگ های تربیت شده جست و جو برای بو کردن و شناسایی قربانیان گرافتاده.

تجهیزات	معیارهای عملکرد	آموزش	پست
		- عملیات، سازه‌ها و ویژگی‌های باد، آب‌وهوا و جریان هوا. - آگاهی از مخاطرات محیط‌های مختلف سوانح برای سگ‌های جست‌وجو. - ارائه کمک‌های اولیه.	
سبک، متوسط، سنگین ابزارها، منابع و تجهیزات لازم برای مدیریت در سطح طبقه‌بندی‌شده.	سبک، متوسط، سنگین - اجرای فنون جست‌وجو و نجات از جمله رهاسازی قربانی. - تشخیص الگوی ریزش در انواع مختلف ساختمان (در رابطه با تشکیل حفره). - آشنایی با و به‌کارگیری روش اینساراگ برای علامت‌گذاری ساختمان. - سبک: شمع‌گذاری فقط پنجره یا در.	سبک، متوسط، سنگین - کار در چهارچوب فرماندهی حادثه و توانایی کار مستقل (بدون نظارت مستقیم) و درعین حال با تضمین ایمنی پرسنل. - مدیریت عملیات در محیط ریزش سازه شامل: - راهبردها و راهکارهای نجات. - فنون شمع‌گذاری برای اطمینان از ایمنی کار در درون ساختمان‌های فولادی سبک، ساختمان‌های الوار سنگین یا بنایی مسلح. - انواع سازه، مصالح و تخریب رده‌بندی سازه. - به‌کارگیری تجهیزات، ابزارها و لوازم جانبی. - راهکارهای شناسایی، مکان‌یابی و رهاسازی قربانیان. - مجموعه مهارت‌های فنی که در محیط شهری به کار می‌رود، شامل آواربرداری، بردن و بالا بردن بار سبک، شمع‌زنی، روش‌های نجات با طناب و گره‌ها و نردبان.	مسئول نجات
سبک - تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک یا مکانیکی برای شکستن بتن تا ضخامت ۱۵۰ م.م و بریدن الوار تا ۲۰۰ م.م. - تجهیزات برای شمع‌گذاری در و پنجره‌ها.	سبک - برپا کردن روش شمع‌گذاری در و پنجره. - برش و نفوذ از بتن مسلح به مش تا ضخامت ۱۵۰ م.م و الوار تا ضخامت ۲۰۰ م.م. - شکستن، باز کردن و بلند کردن و برداشتن اجزای	متوسط، سنگین - عملیات در محیط ریزش سازه. - راهبردها و راهکارهای نجات. - فنون شمع‌گذاری عمودی و در و پنجره‌ها. - انواع سازه‌ها، مصالح و	تکنسین نجات

پست	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
	تخریب. ○ رده بندی سازه. ○ به کارگیری تجهیزات، ابزارها و لوازم جانبی. ○ راهکارهای رهاسازی قربانی.	ساختمان. متوسط • شکستن، باز کردن، بلند کردن و برداشتن اجزای ساختمان. • برپا کردن روش شمع گذاری در و پنجره. • بریدن یا نفوذ از بتن تا ضخامت ۳۰۰ م.م و الوار تا ۳۰۰ م.م. • تثبیت اجزای ساختمان.	متوسط • تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک یا مکانیکی برای بریدن فلز تا ضخامت ۱۰ م.م. • تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک یا مکانیکی برای شکستن بتن تا ضخامت ۳۰۰ م.م و بریدن الوار تا ۳۰۰ م.م. • تجهیزات برای شمع گذاری عمودی و در و پنجره ها.
		سنگین • بریدن یا نفوذ از بتن تا ضخامت ۴۵۰ م.م و الوار تا ۳۰۰ م.م. • بریدن یا برداشتن فولاد سازه یا تیر فولادی تا ۲۰ م.م از مسیر.	سنگین • تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک یا مکانیکی برای بریدن فلز تا ضخامت ۲۰ م.م. • تجهیزات هیدرولیکی، پنوماتیک یا مکانیکی برای بریدن یا نفوذ از بتن تا ضخامت ۴۵۰ م.م و الوار تا ۳۰۰ م.م. • تجهیزات لازم برای شمع گذاری مانند شمع قوطی، شیب دار یا اختصاصی.
مدیر تیم پزشکی	سبک، متوسط، سنگین • باید آموزش لازم برای مدیریت پرسنل پزشکی، ادغام در ساختار مدیریت و ارزشیابی و ادغام با زیرساختار محلی مراقبت سلامت را داشته باشد.	سبک، متوسط، سنگین • مدیریت همه کارهای تیم پزشکی و ارائه اطلاعات مناسب به رهبری تیم یوسار.	سبک، متوسط، سنگین • ابزارهای اجرایی (مثل چک لیست) و وسایل ارتباطی برای نظارت بر تیم پزشکی.
توجه: در برخی موارد ممکن است مدیران تیم پزشکی در مراقبت از بیمار نیز مشارکت کنند که در زیر توضیح داده شده است.			
متخصص پزشکی / دکتر / پیراپزشک / پرستار	سبک، متوسط یا سنگین • انجام کمک های اولیه شامل کنترل خونریزی و احیای قلبی ریوی. • درمان شوک. • پیشگیری از بیماری های عفونی.	سبک، متوسط یا سنگین • به کارگیری مهارت های لازم در محیط آوار.	سبک متوسط یا سنگین • تجهیزات مراقبت های اولیه پزشکی (پایدار و ناپایدار) برای مراقبت از تیم از جمله سگ ها. • تجهیزات مراقبت پزشکی برای بیماران از جمله تثبیت و

تجهیزات	معیارهای عملکرد	آموزش	پست
بستن آن‌ها.		• سوختگی‌ها و فوریت‌های محیطی. • جابه‌جایی و بلند کردن بیماران. • تریاژ پزشکی. • استفاده از اکسیژن (ماسک، کانول) و ونتیلاسیون با ماسک/کیسه. • آرام‌بخشی و مدیریت درد. • ارزیابی صدمات، درمان و تخلیه. • کنترل آسیب به ریه و قلب ناشی از تنش. • مراقبت از زخم. • بی‌حرکت نگه‌داشتن و بستن. • رویه‌های رسیدگی به اعضای تیم که فوت کردند. • رویه‌های رسیدگی به متوفیان محلی (طبق توصیه مسئولین محلی). • آب و بهداشت، کنترل حشرات. • سلامت زیست‌محیطی (مثل شرایط دمای حاد). • قرار گرفتن در معرض مواد خطرناک. متوسط و سنگین • مراقبت اولیه از تیم: درمان دارویی برای پیشگیری، کنترل پزشکی و درمان در صورت نیاز. • مراقبت اورژانسی (سالمندان و کودکان). • اولویت‌بندی ارزیابی علت، درمان و تخلیه. • مدیریت فوریت‌های پزشکی. • مدیریت فوریت‌ها؛ شامل کنترل آسیب قلبی ریوی ناشی از تنش یا مراقبت از زخم، بی‌حرکت نگه‌داشتن و بستن.	

تجهیزات	معیارهای عملکرد	آموزش	پست
		- کنترل پیشرفته راه هوایی، احیای قلبی ریوی پیشرفته، مدیریت شوک. - آرام بخشی و کنترل درد. - کنترل سندرم کراش یا له شدگی، قطع عضو و اندام (رجوع کنید به یادداشت). - مراقبت سلامت رفتاری و روانی. - تشخیص و کنترل استرس غیرعادی در اعضای تیم. - مراقبت اورژانسی از سگ های جست و جو. - مراقبت های دام پزشکی اورژانسی از سگ های جست و جوی تیم یوسار یا همکاری متصدیان آنها. - بهداشت و سلامت. - آب و بهداشت و کنترل حشرات - بهداشت محیط. - قرار گرفتن در معرض مواد خطرناک. - مراقبت از بیماران. - روش های رسیدگی به متوفیان- اعضای تیم و قربانیان در محل.	
توجه: قطع عضو و اندام قطع عضو (قربانیان زنده) و بریدن اندامها (متوفی) همیشه بحث زیادی را در جامعه یوسار موجب شده است و مسئله پیچیده ای است که باید جنبه های اجتماعی، مذهبی و اخلاقی آن را در نظر گرفت. گرچه در مواقع بسیار نادری از این دو روش به عنوان آخرین چاره استفاده می شود، اما در صورت امکان بهتر است از این کار اجتناب شود. چندین موردی که باید مد نظر داشت، عبارت اند از: - قطع عضوی از بدن. - معیارهای متعددی در سراسر جهان در رابطه با نجات اندام به کار می رود. این معیارها با هدف استفاده در محیط کنترل شده با دسترسی کامل به قربانی طرح شدند، اما حتی استفاده از آنها نیز اغلب زیر سؤال می رود. منطقی نیست که از بخش پزشکی یوسار انتظار داشته باشیم که قابل قطع بودن یا نبودن یک عضو را تعیین کنند. - قطع عضو همیشه باید آخرین راهی باشد که به کار می رود و زمانی به کار رود که: - خطر تهدید جان قربانی یا اعضای تیم یوسار وجود دارد. - قطع عضو شانس بهتری را برای زنده ماندن نسبت به احیا در هنگام نجات از آوار فراهم می کند. - عوامل دیگری که باید قبل از تصمیم برای قطع عضو مدنظر داشت، عبارت اند از: - توصیه می شود تیمها فرآیندی برای تصمیم گیری داشته باشند که رهبر تیم یوسار را نیز شامل شود.			

پست	آموزش	معیارهای عملکرد	تجهیزات
○ سطح مراقبت پس از رهاسازی. ○ بحث و بررسی با بیمار (در صورت امکان). ○ بحث و بررسی با نهاد مدیریت بحران در محل (در صورت امکان). ○ ملاحظات فرهنگی و مذهبی محلی. ○ تیم‌های پزشکی یوسار باید حداقل تجهیزات و امکانات پزشکی را برای انجام قطع عضو یا تکمیل قطع عضو در محل (میدانی) داشته باشند. • بریدن اندام‌ها ○ بریدن اندام‌ها یا تکه تکه کردن متوفیان به‌ندرت و به‌منظور فراهم کردن امکان پیشروی عملیات تیم یوسار انجام می‌گیرد. اگر چنین کاری انجام می‌گیرد، باید جهت نجات جان یک قربانی باشد. معمولاً این روش نباید توسط تیم‌های خارجی یوسار انجام گیرد و بهتر است تیم‌های پزشکی محلی همراه با مسئولین پزشکی قانونی انجام دهند.			
متخصص مواد خطرناک	• شناسایی، تفکیک و زدودن کامل مواد شیمیایی خانگی، منزوی کردن و رفع آلودگی. • استفاده از راهنمای محلی پاسخ به فوریت‌ها برای مواد خطرناک.	• سبک و متوسط • به‌کارگیری تجهیزات کنترل جو. • متوسط و سنگین • به‌کارگیری تجهیزات تهویه.	• سبک، متوسط یا سنگین • تجهیزات کنترل جو. • متوسط و سنگین • تجهیزات تهویه اجباری سنگین • ماسک هوا با پوشش کامل صورت و کارتریج‌های گاز آلی.
	• شناخت، شناسایی و مستند کردن مخاطرات اساسی در محل نجات و پایگاه عملیات. • شناسایی مواد خطرناک و به‌کارگیری تجهیزات کنترل و نظارت. • آشنایی و استفاده از تجهیزات حفاظتی شخصی تیم یوسار. • روش‌ها و سیستم‌های فنی پاک‌سازی کامل. • دستگاه کنترل چهار گاز برای کنترل اکسیژن، کربن، مونوکسید کربن، دی‌اکسید کربن و آستانه انفجار. • به‌کارگیری تجهیزات تهویه اجباری.		

توضیح مهندسی سازه

در بیشتر کشورها مدرک کارشناسی مهندسی اولین گام به‌سوی کسب مجوز حرفه‌ای محسوب می‌شود و خود مدرک دوره کارشناسی نیز توسط یک سازمان حرفه‌ای تأیید می‌شود. پس از گذراندن دوره کارشناسی، مهندس باید یک‌سری الزامات را کسب کند (ازجمله تجربه کاری و قبولی در امتحانات) تا گواهینامه مربوطه را دریافت کند. پس از دریافت گواهینامه، عنوان مهندس حرفه‌ای (در ایالات متحده آمریکا، کانادا و آمریکای جنوبی)، مهندس صاحب‌امتیاز (در بیشتر کشورهای

مشترک‌المنافع)، مهندس حرفه‌ای صاحب‌امتیاز (در استرالیا و نیوزلند)، یا مهندس اروپایی (در بیشتر کشورهای اتحادیه اروپا) به فرد اطلاق خواهد شد. توافق‌نامه‌های بین‌المللی مهندسی بین سازمان‌های حرفه‌ای مربوطه وجود دارد که به‌منظور فراهم کردن امکان کار مهندسان در سراسر مرزهای بین‌المللی طرح شدند.

مزایای کسب گواهینامه مهندسی بسته به محل فرق می‌کند. برای مثال، در آمریکا و کانادا فقط مهندس دارای مجوز می‌تواند طرح‌ها و نقشه‌های مهندسی را جهت تأیید یک سازمان دولتی تهیه، امضا و مهر کند، یا کار مهندسی را برای مشتریان دولتی یا خصوصی مهر و امضا کند. این الزام بر اساس قوانین ایالتی و استانی مانند قانون مهندسان کبک (کانادا) اجرا می‌شود. در سایر کشورها چنین قانونی وجود ندارد. برای مثال، در استرالیا قانون ایالتی مهندسان محدود به ایالت کوئینزلند است. عملاً همه نهادهایی که مجوز صادر می‌کنند، اصول اخلاقی برای خود دارند که انتظار می‌رود همه اعضا از آن‌ها پیروی کنند، در غیر این صورت احتمال اخراجشان وجود دارد. به این ترتیب این سازمان‌ها نقش مهمی در رعایت استانداردهای اخلاقی حرفه‌ای ایفا می‌کنند. حتی در حوزه قضایی که موانع حقوقی اندکی برای کار وجود دارد یا فاقد مانع حقوقی است، مهندسان مشمول قانون قرارداد هستند. در مواردی که کار مهندسان ناموفق است، ممکن است فرد مشمول شبهه جرم سهل‌انگاری باشد و در موارد حاد، مشمول جرم سهل‌انگاری خواهد بود. در کار مهندسی باید قوانین و مقررات متعددی رعایت شود، نظیر قوانین ساختمان و مقررات مربوط به قوانین محیط‌زیست.

ضمیمه «ت»: واژه‌نامه اصطلاحات

واژگان زیر از سال ۲۰۰۹ میلادی در راهبرد جهانی ملل متحد برای کاهش سوانح^۱، واژگان مربوط به کاهش خطر سوانح به کار رفته است. برخی از آن‌ها از فهرست واژگان مرکز هماهنگی عملیات در محل و دستورالعمل‌های اینساراگ انتخاب شده است.

خطرپذیری قابل قبول: سطح زیان بالقوه که با توجه به شرایط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، فنی یا زیست‌محیطی، از نظر جامعه قابل قبول محسوب می‌شود.

توضیح: از نظر مهندسی، خطرپذیری قابل قبول برای ارزیابی و تعریف معیارهای سازه‌ای و غیرسازه‌ای لازم برای کاهش زیان احتمالی به مردم، دارایی، خدمات و سیستم‌ها تا سطح قابل تحمل معین و مطابق با قوانین یا عمل قابل قبول به کار می‌رود که بر اساس احتمال مخاطرات معلوم و عوامل دیگر هستند.

خطر زیستی: فرآیند یا پدیده‌ای با منشأ آلی یا منتقل‌شده از ناقل بیولوژیکی، از راه قرار گرفتن در معرض میکروب‌های بیماری‌زا، مواد سمی و بیواکتیو است که ممکن است موجب از دست دادن جان، آسیب یا بیماری یا سایر مشکلات سلامتی شود، یا موجب وارد شدن خسارت به اموال، ضرر و زیان به خدمات و امکانات معیشتی، آسیب اقتصادی و اجتماعی، یا تخریب محیط‌زیست شود.

توضیح: مثال‌هایی از مخاطرات زیستی عبارت‌اند از شیوع بیماری‌های واگیردار، سرایت از گیاهان یا حیوانات، حشرات یا سایر آفت‌ها و عفونت‌های حیوانی.

مقررات ساختمان: مجموعه‌ای از آیین‌نامه‌ها یا مقررات و استانداردهای مربوطه که با هدف کنترل جنبه‌های طراحی، ساخت، مصالح، تغییر و سکونت در ساختمان‌ها هستند و برای تضمین ایمنی و رفاه انسان، از جمله تضمین مقاومت در برابر ریزش و تخریب الزامی هستند.

توضیح: مقررات ساختمان شامل استانداردهای فنی و کاربردی هستند. این قوانین باید درس‌های حاصل از تجارب گذشته را شامل شوند و مطابق با شرایط ملی و محلی تنظیم شوند. وجود روشی نظام‌مند برای پشتیبانی از اجرای مؤثر قوانین ساختمان بسیار مهم است.

ظرفیت: ترکیبی از همه نقاط قوت، ویژگی‌ها و منابع موجود در یک اجتماع، جامعه یا سازمان است که می‌توان برای رسیدن به اهداف مورد توافق به کار بست.

توضیح: ممکن است ظرفیت زیرساخت‌ها و راه‌های فیزیکی، مؤسسات، توانمندی‌های مقابله اجتماعی و دانش بشری، مهارت‌ها و ویژگی‌های جمعی نظیر روابط اجتماعی، رهبری و مدیریت را نیز در برگیرد. ظرفیت را می‌توان قابلیت نیز توصیف کرد. ارزیابی ظرفیت فرآیندی است که ظرفیت یک گروه در مقایسه با اهداف مورد نظر سنجیده می‌شود و نواقص آن برای اقدام بیشتر شناسایی می‌شود.

توسعه ظرفیت: فرآیندی که افراد، سازمان‌ها و جامعه به شیوه‌ای نظام‌مند ظرفیت خود را در طی زمان برانگیخته و توسعه می‌دهند تا به اهداف اجتماعی و اقتصادی معینی دست یابند، مثلاً از طریق بهبود دانش، مهارت‌ها، سیستم‌ها و نهادها.

توضیح: توسعه ظرفیت مفهومی برای گسترش عبارت «ظرفیت‌سازی» است تا جنبه‌های ایجاد و رشد پایدار ظرفیت در طی زمان را شامل شود. این مفهوم یادگیری و انواع مختلف آموزش و تلاش مداوم برای ایجاد نهادها، آگاهی سیاسی، منابع مالی، سیستم‌های فنی و محیط گسترده اجتماعی و فرهنگی را در برمی‌گیرد.

ظرفیت مقابله: توانایی افراد، سازمان‌ها و سیستم‌ها در به‌کارگیری مهارت‌ها و منابع موجود برای مدیریت و مواجهه با شرایط نامساعد، سوانح یا بیماری‌ها است.

توضیح: ظرفیت مقابله مستلزم آگاهی مداوم، منابع و مدیریت خوب در زمان عادی و در زمان بحران یا در شرایط نامساعد است. ظرفیت مقابله به کاهش مخاطرات بیماری کمک می‌کند.

تأسیسات حیاتی: ساختمان‌های اصلی، تأسیسات و سیستم‌های فنی که از نظر اجتماعی، اقتصادی یا عملیاتی برای کارکرد جامعه یا اجتماع در شرایط عادی و در شرایط حاد و اضطراری ضروری هستند.

توضیح: تأسیسات حیاتی عناصر ساختاری محسوب می‌شوند که از خدمات ضروری در جامعه پشتیبانی می‌کنند. ممکن است این تأسیسات شامل سیستم‌های حمل‌ونقل، فرودگاه‌ها و بندرها، برق، آب و سیستم‌های ارتباطی، بیمارستان‌ها و کلینیک‌های درمانی، مراکز آتش‌نشانی، پلیس و خدمات مدیریت عمومی باشند.

خطرپذیری سوانح: ضرر و زیان‌های بالقوه ناشی از سوانح به جان، وضعیت سلامت، خدمات و امکانات معیشتی و اموال که ممکن است در اجتماع یا جامعه خاصی در یک دوره زمانی خاص در آینده روی دهد.

توضیح: تعریف خطرپذیری سوانح، مفهوم بلایا و سوانح را به‌عنوان نتیجه حضور مداوم شرایط خطر بازتاب می‌دهد. خطرپذیری سوانح انواع مختلف ضرر و زیان بالقوه را شامل می‌شود که اغلب تعیین میزان آن‌ها دشوار است؛ اما با آگاهی از مخاطرات و الگوهای رشد جمعیت و رشد اجتماعی-اقتصادی، خطرپذیری‌های سوانح را می‌توان حداقل به‌صورت گسترده، ارزیابی و ترسیم کرد.

مدیریت خطرپذیری سوانح: فرآیند نظام‌مند به‌کارگیری دستورات اجرایی، ساختارها و مهارت‌ها و ظرفیت‌های عملیاتی برای اجرای راهبردها، سیاست‌ها و بهبود توانمندی‌های مقابله جهت کاهش تأثیرات زیان‌بار مخاطرات و محتمل بودن سوانح است.

توضیح: این عبارت گسترش عبارت کلی «مدیریت خطرپذیری» است تا به موضوع خاص خطرپذیری‌های ناشی از سوانح نیز پرداخته شود. هدف از مدیریت خطرپذیری سوانح، اجتناب، کاهش یا انتقال تأثیرات زیان‌بار مخاطرات با کارها و اقداماتی در جهت پیشگیری، کاهش و آمادگی است.

کاهش خطرپذیری سوانح: مفهوم و عمل کاهش خطرپذیری سوانح با انجام کارهای نظام‌مند به‌منظور تحلیل و مدیریت علل سوانح، ازجمله از طریق کاهش قرار گرفتن در معرض مخاطرات، کاهش آسیب‌پذیری افراد و دارایی‌ها، مدیریت هوشمندانه زمین و محیط‌زیست و افزایش آمادگی برای وقایع زیان‌بار است.

توضیح: روشی جامع برای کاهش خطرپذیری سوانح در چارچوب اقدام هیوگو سازمان ملل آمده است که در سال ۲۰۰۵

میلادی به تصویب رسیده است و نتیجه مورد انتظار آن «کاهش اساسی زیان ناشی از سوانح از نظر جانی، اقتصادی و زیست محیطی در جوامع و کشورها است». راهبرد جهانی برای «کاهش سوانح»^۱ وسیله ای برای همکاری بین المللی بین دولت ها، سازمان ها و عوامل جامعه مدنی را برای کمک به اجرای چهارچوب فراهم می کند. توجه داشته باشید که با اینکه گاهی عبارت «کاهش سوانح» به کار می رود، عبارت «کاهش خطرپذیری سوانح» درک بهتری از ماهیت کلی خطرپذیری ناشی از سوانح و توان موجود برای کاهش این خطرپذیری ها را فراهم می کند.

طرح کاهش خطرپذیری سوانح: سندی که یک نهاد، بخش، سازمان یا شرکت تهیه می کند و اهداف خاص خود را جهت کاهش خطرپذیری سوانح همراه با اقدامات مربوطه لازم برای رسیدن به این اهداف مشخص می کند.

توضیح: برنامه کاهش خطرپذیری سوانح باید بر اساس چارچوب هیوگو تدوین شود و با برنامه های توسعه، تخصیص منابع و فعالیت های برنامه های مرتبط هماهنگ باشد. برنامه هایی که در سطح ملی هستند، باید مخصوص هر سطح از مسئولیت اجرایی باشند و با شرایط مختلف اجتماعی و جغرافیایی موجود هماهنگ باشند. چارچوب زمانی و مسئولیت های اجرای برنامه و منابع تأمین بودجه باید در برنامه مشخص شود. در صورت امکان، باید با برنامه های تغییرات آب و هوا نیز هماهنگی صورت گیرد.

مدیریت وضعیت اضطراری: سازمان دهی و مدیریت منابع و مسئولیت های رسیدگی به همه جنبه های وضعیت های اضطراری، به ویژه مرحله آماده سازی، پاسخ و توان بخشی اولیه.

توضیح: منظور از بحران یا وضعیت اضطراری شرایط تهدیدکننده ای است که به اقدام فوری نیاز دارد. اقدام اضطراری مؤثر می تواند از تبدیل یک واقعه به بحران جلوگیری کند. مدیریت وضعیت اضطراری نیازمند برنامه ها و سازمان دهی کارها در جهت به کارگیری و هدایت سازمان های دولتی، غیردولتی، داوطلب و خصوصی با روش های جامع و هماهنگ در پاسخ به طیفی از نیازهای اضطراری است. عبارت «مدیریت سوانح» گاهی به جای مدیریت وضعیت اضطراری به کار می رود.

خدمات اضطراری: مجموعه ای از سازمان های تخصصی که مسئولیت ها و اهداف خاصی را در ارائه خدمات و حفاظت از مردم و دارایی ها در شرایط اضطراری دارند.

توضیح: خدمات اضطراری شامل سازمان هایی مانند مقامات پدافند عامل، پلیس، آتش نشانی، آمبولانس، خدمات پزشکی و اورژانسی در همه گیری، جامعه صلیب سرخ و هلال احمر و واحدهای مخصوص شرایط اضطراری برق، حمل و نقل، ارتباطات و سایر سازمان های خدماتی مربوطه می شود.

ارزیابی تأثیر محیط زیست: فرآیندی است که عواقب زیست محیطی یک پروژه یا برنامه پیشنهادی ارزشیابی می شود و به عنوان بخشی اصلی از فرآیند برنامه ریزی و تصمیم گیری در جهت محدود کردن یا کاهش تأثیرات زیان بار پروژه یا برنامه اجرا می گردد.

توضیح: ارزیابی تأثیر محیط زیستی یک ابزار سیاست گذاری است که شواهد و تحلیل تأثیرات زیست محیطی فعالیت ها را از ابتدا تا تصمیم گیری فراهم می کند. این ارزیابی به طور گسترده در برنامه ریزی ملی و روندهای تصویب طرح ها و برای طرح های کمک بین المللی توسعه ای به کار می رود. ارزیابی تأثیر زیست محیطی باید ارزیابی کامل خطرپذیری را شامل شود و راهکارها، راه حل ها یا گزینه هایی را برای رسیدگی به مسائل ارائه دهد.

در معرض قرار گرفتن: مردم، دارایی ها، سیستم ها، یا عناصر دیگر حاضر در منطقه مخاطرات هستند که در معرض زیان های بالقوه قرار دارند.

توضیح: اندازه در معرض قرار گرفتن را می توان بر اساس تعداد افراد یا انواع دارایی های در یک منطقه تعیین کرد. سپس نتیجه این بررسی با میزان آسیب پذیری عناصر آن در برابر هر مخاطره ویژه ادغام می شود تا میزان خطرپذیری همراه آن مخاطره در

ناحیه مورد نظر به دست آید.

خطرپذیری گسترده: خطرپذیری گسترده به قرار گرفتن جمعیتی گسترده در برابر شرایط مکرر یا مداوم مخاطره با شدت پایین، متوسط یا بالا اشاره دارد که اغلب ماهیت بسیار محلی و بومی دارد و ممکن است منجر به تأثیرات مخرب بحران انباشته شود.

توضیح: خطرپذیری گسترده عمدتاً مشخصه مناطق روستایی و حاشیه شهری است که مردم به شکل محلی در معرض سیلاب‌ها، لغزش رانش زمین، توفان یا خشکی قرار می‌گیرند. خطرپذیری گسترده اغلب با فقر، شهرنشینی و تخریب محیط‌زیست مرتبط است. رجوع کنید به «خطرپذیری شدید».

مخاطره جغرافیایی: فرآیند یا پدیده‌ای جغرافیایی که ممکن است منجر به مرگ، آسیب به مردم یا سایر مشکلات سلامتی، تخریب دارایی‌ها، از بین رفتن خدمات و امکانات معیشتی، آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی یا تخریب محیط زیست شود. توضیح: مخاطرات جغرافیایی عبارت‌اند از فرآیندهای داخلی زمین، مانند زلزله، فعالیت آتشفشان و انتشار آلاینده‌ها و فرآیندهای زمین‌شناختی مربوطه مانند حرکات توده، رانش زمین، رانش سنگ، فروریزی سطح و جریان آوار یا گل‌ولای. طبقه‌بندی سونامی‌ها جزو این مخاطرات دشوار است، با اینکه ناشی از زلزله‌های زیرزمینی و وقایع زمین‌شناختی دیگر هستند، اما در اصل فرآیند اقیانوسی هستند که به شکل مخاطره ساحلی مرتبط با آب ظاهر می‌شوند.

مخاطره: پدیده، ماده، فعالیت انسانی یا شرایط خطرناکی که ممکن است منجر به مرگ، آسیب یا سایر تأثیرات بر سلامت، تخریب اموال، از بین رفتن خدمات و امکانات معیشتی، آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی، یا تخریب محیط‌زیست شود. توضیح: مخاطرات مورد نظر در رابطه کاهش خطرپذیری سوانح که در پاورقی سه چارچوب هیوگو آمده است، عبارت‌اند از «... مخاطرات دارای منشأ طبیعی و مرتبط با محیط زیست و مخاطرات و خطرپذیری‌های مرتبط با فناوری». این مخاطرات از انواع منابع جغرافیایی، هواشناسی، هیدرولوژی، اقیانوسی، زیستی و فناوری ناشی می‌شوند و گاهی باهم پدید می‌آیند. در زمینه‌های فنی، مخاطرات از نظر کمی با میزان احتمال وقوع به شدت‌های مختلف در نواحی مختلف توصیف می‌شوند که با تحلیل داده‌های گذشته یا علمی تعیین می‌شود.

رجوع کنید به واژه‌های مربوط به مخاطرات در واژه‌نامه اصطلاحات: مخاطره بیولوژیکی (زیستی)، مخاطره جغرافیایی، مخاطره هیدرومتروئولوژیکی (آبی - هواشناسی)؛ مخاطره طبیعی، مخاطره اجتماعی - طبیعی، مخاطره فناوری.

مخاطره آبی - هواشناختی: فرآیند یا پدیده‌ای جوی، هیدرولوژیکی یا اقیانوس‌شناختی که ممکن است موجب مرگ، آسیب یا سایر تأثیرات بر سلامت، تخریب اموال، از بین رفتن خدمات و امکانات معیشتی، آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی، یا تخریب محیط زیست شود.

توضیح: مخاطرات آبی - هواشناختی عبارت‌اند از توفان‌های موسمی حاره‌ای (که گردباد و تندباد نیز نامیده می‌شود)، توفان تندری، توفان با رگبار تگرگ، برف و کولاک، بارش برف سنگین، بهمن، توفان ساحلی، سیلاب‌ها شامل سیل ناگهانی، خشکی، امواج گرم و موج سرما. شرایط هیدرومتروئولوژیکی ممکن است عاملی برای مخاطرات دیگر نیز باشد، مانند رانش زمین، آتش‌سوزی زمین‌های غیر کشاورزی، آفت ملخ، اپیدمی‌ها و جابه‌جایی و انتشار مواد سمی و فوران مواد آتشفشانی.

خطرپذیری شدید: خطرپذیری مربوط به قرار گرفتن جمعیتی بزرگ یا مجموعه بزرگی از فعالیت‌های اقتصادی در برابر مخاطرات شدید که ممکن است منجر به سوانح فاجعه‌بار با میزان مرگ‌ومیر زیان مالی بالا شود.

توضیح: خطرپذیری شدید عمدتاً به شهرهای بزرگ یا مناطق با تراکم بالای جمعیت مربوط است که نه‌تنها در معرض مخاطرات شدیدی مانند زلزله شدید، آتشفشان فعال، سیل شدید، سونامی، یا توفان شدید قرار دارند، بلکه آسیب‌پذیری زیادی نیز در برابر این مخاطرات دارند. همچنین به «خطرپذیری گسترده» مراجعه کنید.

طرح‌ریزی کاربری زمین: فرآیندی که نهادهای دولتی برای شناسایی، ارزیابی و تصمیم‌گیری درباره گزینه‌های مختلف

کاربری زمین به کار می گیرند، از جمله با در نظر گرفتن اهداف بلندمدت اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی و آثار آن بر جوامع مختلف و گروه های ذی نفع و تنظیم و انتشار برنامه هایی که کاربری مجاز یا قابل قبول را توصیف می کنند.

توضیح: طرح ریزی کاربری زمین عامل مهمی برای کمک به توسعه پایدار است. برنامه ریزی شامل مطالعه و بررسی، تحلیل داده های اقتصادی، زیست محیطی و خطر، اتخاذ تصمیمات جایگزین برای کاربری زمین و طراحی برنامه های بلندمدت در مقیاس های مختلف جغرافیایی و اجرایی است. طرح ریزی کاربری زمین با جلوگیری از استقرار و ساخت تأسیسات کلیدی در نواحی مخاطره آمیز و با در نظر گرفتن مسیرهای حمل و نقل، انتقال برق، آب، فاضلاب و سایر تأسیسات مهم، به کاهش سوانح و کاهش خطرپذیری ها کمک می کند.

کاهش تأثیرات: کاهش یا محدود کردن تأثیرات زیان بار مخاطرات و بحران های مربوطه.

توضیح: غالباً تأثیرات زیان بار مخاطرات به طور کامل قابل پیشگیری نیستند، اما مقیاس و شدت آن ها را می توان با راهبردها و اقدامات مختلف کاهش داد. اقداماتی که جهت کاهش این تأثیرات انجام می گیرد، شامل فنون مهندسی و ساخت و ساز مقاوم در برابر مخاطرات و بهبود سیاست های زیست محیطی و آگاهی عمومی است. باید توجه داشت که در سیاست گذاری تغییرات آب و هوا، تعریف متفاوتی از «کاهش» ارائه شده است و این عبارت به معنای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به کار رفته است که منبع تغییرات آب و هوا است.

زیرساخت ملی برای کاهش خطرپذیری بحران: عبارتی کلی که به سازوکارهای ملی در جهت هماهنگی و ارائه راهنمایی در سیاست گذاری درباره کاهش خطرپذیری بحران اشاره دارد که ماهیت چندبخشی و چندرشته ای دارند و مشارکت عمومی، خصوصی و جامعه مدنی را همراه با همه نهادهای درون یک کشور در برمی گیرند.

توضیح: این تعریف از پاورقی ۱۰ چهارچوب هیوگو اتخاذ شده است. کاهش خطرپذیری بحران مستلزم آگاهی، ظرفیت ها و کمک بخش ها و سازمان های مختلف از جمله نهادهای وابسته به سازمان ملل متحد حاضر در سطح ملی است. بیشتر بخش ها مستقیم یا غیرمستقیم تحت تأثیر بحران ها قرار دارند و بسیاری از آن ها ممکن است مسئولیت های خاصی داشته باشند که ناشی از تخطی آن ها از خطرپذیری بحران است. پلتفرم های ملی راهی برای تقویت اقدام ملی جهت کاهش خطرپذیری های ناشی از سوانح هستند و سازوکار ملی برای راهبردهای بین المللی کاهش سوانح محسوب می شوند.

مخاطره طبیعی: فرآیند یا پدیده ای طبیعی که ممکن است منجر به مرگ، آسیب یا سایر تأثیرات بر سلامت، تخریب اموال، از بین رفتن خدمات و امکانات معیشتی، آسیب های اجتماعی و اقتصادی یا تخریب محیط زیست شود.

توضیح: مخاطرات طبیعی زیرمجموعه ای از همه مخاطرات هستند. این عبارت برای توصیف رویدادهای واقعی مخاطره و شرایط نهفته مخاطره به کار می رود که ممکن است باعث بروز یک رویداد خطرناک در آینده شوند. مخاطرات طبیعی را می توان بر اساس اندازه یا شدت، سرعت شروع، مدت و وسعتشان مشخص کرد. مثلاً زلزله ها مدت کوتاهی دارند و معمولاً بر منطقه نسبتاً کوچکی تأثیر می گذارند، اما خشکسالی به کندی ایجاد شده و از بین می رود و اغلب مناطق بزرگی را تحت تأثیر قرار می دهد. در برخی موارد ممکن است مخاطرات باهم بروز کنند، مثل سیل ناشی از توفان دریایی یا سونامی که پس از زلزله روی می دهد.

مناطق کار عملیاتی: منطقه پشتیبانی (منطقه سرد) بخشی از محل است که فاقد مخاطرات ناشی از حادثه است و منطقه ای ایمن برای انجام برنامه ریزی یا شروع عملیات محسوب می شود. همه اعضای تیم فنی نجات/یوسار باید برای کار تا این سطح از ایمنی در منطقه سرد آموزش ببینند. منطقه گذر (منطقه گرم) ناحیه ای است بین منطقه ممنوعه و منطقه پشتیبانی. این ناحیه جایی است که پاسخ دهندگان وارد منطقه ممنوعه می شوند و از آن خارج می شوند. همه اعضای تیم فنی یوسار باید تا این سطح آموزش ببینند تا بتوانند در منطقه سرد و منطقه گرم فعالیت کنند. در این منطقه پوشیدن لباس ایمنی مناسب الزامی است. منطقه ممنوعه (داغ) ناحیه ای است که عملیات جست و جو و نجات فنی در آن انجام می گیرد. این منطقه بیشترین

خطر آسیب و مرگ را دارد. همه اعضای تیم یوسار/ نجات فنی باید تا این سطح آموزش ببینند تا در منطقه گرم یا داغ فعالیت کنند. لباس محافظ مناسب و تجهیزات ایمنی در این منطقه الزامی است.

مرکز هماهنگی عملیات در محل: به‌عنوان مجرای برای تبادل اطلاعات بین دولت آسیب‌دیده و امدادگران متعددی است که کمک بین‌المللی را ارائه می‌کنند و پلتفرمی است برای هماهنگی بین کنشگرانی که به‌صورت معمول با یکدیگر کار نمی‌کنند. تسهیلات مرکز هماهنگی عملیات در محل، هماهنگی در محل و تبادل اطلاعات را حمایت کرده و یک پلتفرم گسترده‌تر را که بسیار فراتر از عملیات فیزیکی مرکز است، تسهیل می‌کند.

توضیح: مرکز هماهنگی عملیات در محل برای بهینه‌سازی کارایی خود، باید بلافاصله پس از وقوع سانحه‌ای که نیازمند کمک‌های بین‌المللی است یا هنگامی که به خاطر تغییر در وضعیت اضطراری موجود مورد نیاز است، تشکیل شود. این کار در تضمین انجام مطلوب نجات در حوادث ناگهانی بسیار مهم است.

آمادگی: دانش و ظرفیت‌هایی که توسط دولت‌ها، سازمان‌های حرفه‌ای پاسخ و بازتوانی، جوامع و افراد جهت پیش‌بینی، پاسخ دادن و بازتوانی از تأثیرات رویدادها یا شرایط خطر قریب‌الوقوع یا فعلی ایجاد می‌شود.

توضیح: آمادگی در زمینه مدیریت خطرپذیری سوانح و با هدف ظرفیت‌سازی لازم برای مدیریت مؤثر همه انواع وضعیت‌های اضطراری و گذر از پاسخ به مرحله بازتوانی پایدار انجام می‌گیرد. آمادگی بر اساس تحلیل خطرپذیری‌های بحران و برقراری ارتباط با سیستم‌های هشدار اولیه است و شامل کارهایی مانند برنامه‌ریزی احتمالی، ذخیره تجهیزات و لوازم، ایجاد ترتیبات لازم برای هماهنگی، تخلیه و اطلاعات عمومی و آموزش و تمرینات میدانی مربوطه است. این کارها باید از سوی نهاد رسمی، با ظرفیت‌های قانونی و بودجه‌ای پشتیبانی شوند. عبارت «آمادگی» توانایی پاسخ سریع و مناسب در زمان لازم را توصیف می‌کند. **پیشگیری:** اجتناب کامل از تأثیرات سوء مخاطرات و بحران‌های مرتبط.

توضیح: پیشگیری (پیشگیری از بحران) مفهوم و قصد اجتناب کامل از تأثیرات سوء بالقوه را به‌واسطه اقداماتی که از قبل انجام می‌گیرند، توصیف می‌کند. نمونه‌هایی از این اقدامات عبارت‌اند از: ساخت سد یا خاکریز برای جلوگیری از مخاطرات ناشی از سیل، مقررات کاربری زمین که اجازه استقرار در مناطق با خطرپذیری بالا را نمی‌دهند و طرح‌های مهندسی زلزله که بقا و کارکرد ساختمان بسیار مهم را در هر زلزله احتمالی تضمین می‌کنند. غالباً جلوگیری کامل از زیان‌ها عملی نیست و باید در جهت کاهش آن‌ها تلاش کرد. تا حدودی به همین دلیل، دو واژه پیشگیری و کاهش گاهی به جای هم به کار می‌روند.

مدیریت آینده‌نگر خطرپذیری بحران: فعالیت‌های مدیریتی که جهت جلوگیری از ایجاد یا افزایش خطرپذیری‌های بحران انجام می‌گیرند.

توضیح: این مفهوم به جای خطرپذیری‌هایی که وجود دارند و در حال حاضر می‌توان آن‌ها را مدیریت کرده و کاهش داد، بر رسیدگی به و پیشگیری از خطرپذیری‌هایی متمرکز است که هنوز ایجاد نشده‌اند. رجوع کنید به مدیریت اصلاحی خطرپذیری بحران.

آگاهی عمومی: میزان دانش عمومی درباره خطرپذیری‌های بحران، عواملی که منجر به بلایا می‌شوند و اقداماتی که می‌توان به‌صورت فردی یا جمعی برای کاهش قرار گرفتن در معرض مخاطرات و آسیب‌پذیری در مقابل مخاطرات انجام داد.

توضیح: آگاهی عمومی یک عامل مؤثر در کاهش خطرپذیری سوانح است. ایجاد آگاهی عمومی با ایجاد و انتشار اطلاعات از طریق رسانه‌ها و کانال‌های آموزشی، ایجاد مراکز اطلاعات، شبکه‌ها و اقدامات جمعی یا مشارکتی و با حمایت مقامات ارشد دولتی و رهبران جامعه انجام می‌گیرد.

مرکز پذیرش و اعزام: مرکز پذیرش و اعزام محل اصلی ورود ترافیک امداد بین‌المللی است و اغلب اولین بخش از مرکز هماهنگی عملیات در محل است که در کشور آسیب‌دیده ایجاد می‌شود. مرکز پذیرش و اعزام باید برای تسهیل خدمات اساسی مرکز هماهنگی عملیات در محل آماده شود که شامل ارائه توجیه موقعیتی و عملیاتی، فراهم کردن پشتیبانی تدارکات، تسهیل

کارهای عملیاتی تیم های پاسخ و پیگیری منابع است. میزان این خدمات با مستقر شدن مرکز هماهنگی عملیات در محل یا ایجاد راه هایی برای تسهیل منابع بین المللی ورودی و خروجی در کشور آسیب دیده تغییر می کند.

بازتوانی: وظیفه توان بخشی بازسازی و بازتوانی بلافاصله پس از پایان مرحله اضطراری شروع می شود و باید بر اساس راهبردها و سیاست هایی باشد که مسئولیت های سازمانی را برای اقدام بازتوانی تسهیل می کنند و مشارکت عمومی را فعال می کنند. برنامه های بازتوانی همراه با افزایش آگاهی عمومی و همیاری پس از سانحه، فرصت ارزشمندی را برای ایجاد و اجرای اقداماتی جهت کاهش خطرپذیری بحران و به کارگیری اصل «دوباره بهتر ساختن» فراهم می کند.

خطرپذیری باقیمانده: خطرپذیری که به شکل مدیریت نشده باقی می ماند، حتی زمانی که اقدامات مؤثری جهت کاهش خطرپذیری وجود دارند و باید ظرفیت های پاسخ به فوریت ها و بازتوانی جهت رفع آن ها به کار رود.

توضیح: وجود خطرپذیری باقیمانده به معنای ادامه نیاز به ایجاد ظرفیت های مؤثر برای پشتیبانی از خدمات، آمادگی، پاسخ و بازتوانی همراه با سیاست های اجتماعی - اقتصادی مانند شبکه های ایمنی و سازوکارهای انتقال خطرپذیری است.

تاب آوری: عبارت است از توانایی نظام، اجتماع یا جامعه در معرض خطر برای مقاومت، جذب، سازگاری با و بهبود یافتن از تأثیرات مخاطره به شیوه ای مؤثر و به هنگام، با حفظ و با توسل به ساختارها و کارکردهای اساسی خود.

توضیح: تاب آوری یعنی توان «جهش به عقب» از یک شوک. تاب آوری جامعه در برابر رویدادهای مخاطره بالقوه بر اساس میزان وجود منابع لازم در جامعه و توان سازمان دهی خود قبل و در طول زمان نیاز تعیین می شود.

پاسخ: ارائه خدمات اضطراری و کمک های عمومی در حین یا بلافاصله پس از سانحه برای حفظ جان، کاهش تأثیرات بر سلامت، تضمین ایمنی عمومی و برآوردن نیازهای اساسی مردم آسیب دیده.

توضیح: پاسخ به سوانح بیشتر بر نیازهای فوری و کوتاه مدت متمرکز است و گاهی «امدادرسانی در سوانح» نامیده می شود. تقسیم بندی بین مرحله پاسخ و مرحله بازتوانی پس از آن روشن نیست. برخی اقدامات پاسخ مانند تأمین اسکان موقت و تأمین آب ممکن است تا مرحله بازتوانی ادامه یابد.

خطرپذیری: ترکیبی از احتمال رویداد و پیامدهای منفی آن.

توضیح: این تعریف بر اساس تعریفی است که در راهنمای ISO/IEC 73 آمده است. کلمه «خطرپذیری» دو معنای ضمنی متمایز دارد: در کاربرد عمومی بر مفهوم شانس یا احتمال تأکید می شود، مانند «خطرپذیری یک حادثه»، اما در مفهوم فنی معمولاً بر پیامدهای خطرپذیری از نظر زیان های بالقوه ناشی از علت، مکان و دوره خاص تأکید می شود؛ بنابراین مردم لزوماً درک یکسانی از اهمیت و علل اصلی خطرپذیری های مختلف ندارند.

ارزیابی خطرپذیری: روش تعیین ماهیت و میزان خطرپذیری با تجزیه و تحلیل مخاطرات بالقوه و ارزیابی شرایط فعلی آسیب پذیری که می توانند به همراهی یکدیگر به مردم در معرض، اموال، خدمات، امکانات معیشتی و محیطی که به آن وابسته هستند، آسیب برسانند.

توضیح: ارزیابی خطرپذیری (و ترسیم خطرپذیری مرتبط) عبارت است از: بررسی مشخصات فنی مخاطرات مانند محل، شدت، فراوانی و احتمال آن، تجزیه و تحلیل میزان قرار گرفتن در معرض مخاطرات و آسیب پذیری شامل ابعاد فیزیکی، اجتماعی، سلامتی، اقتصادی و زیست محیطی و ارزیابی اثربخشی پیشگیری و ظرفیت های مقابله نسبت به سناریوهای مختلف خطرپذیری. این سلسله از اقدامات گاهی فرآیند تحلیل خطرپذیری نامیده می شوند.

مدیریت خطرپذیری: روش و اقدام نظام مند برای مدیریت عدم قطعیت جهت به حداقل رساندن ضرر و زیان بالقوه.

توضیح: مدیریت خطرپذیری شامل ارزیابی و تحلیل خطرپذیری و اجرای راهبردها و اقدامات خاص به منظور کنترل، کاهش و انتقال خطرپذیری ها است. سازمان ها مدیریت خطرپذیری را به طور گسترده برای به حداقل رساندن خطرپذیری در تصمیمات سرمایه گذاری و نسبت به خطرپذیری های عملیاتی خطرپذیری های آسیب به کسب و کار، عدم موفقیت تولید، خسارت به

محیط‌زیست، تأثیرات اجتماعی و خسارت ناشی از آتش‌سوزی و مخاطرات طبیعی به کار می‌گیرند. مدیریت خطرپذیری یکی از مسائل مهم و اساسی در بخش‌هایی مانند تأمین آب، انرژی و کشاورزی است که تولیدشان مستقیماً تحت تأثیر شرایط حاد آب و هوایی و جوی قرار دارد.

انتقال خطرپذیری: فرآیند انتقال رسمی یا غیررسمی پیامدهای مالی خطرپذیری‌های ویژه از یک طرف به طرف دیگر که به موجب آن یک خانوار، جامعه، شرکت یا سازمان دولتی منابعی را از طرف دیگر پس از وقوع یک حادثه در ازای مزایای اجتماعی یا مالی جاری یا جبرانی که برای طرف دیگر فراهم می‌شود، دریافت می‌کند.

توضیح: بیمه شکل شناخته‌شده‌ای از انتقال خطرپذیری است و پوشش یک خطرپذیری از بیمه‌گذار در ازای حق بیمه جاری که به بیمه‌گر پرداخت شده است، به دست می‌آید. انتقال خطرپذیری ممکن است به‌صورت غیررسمی درون خانواده و شبکه‌های اجتماعی صورت گیرد که انتظارات دوطرفه درباره کمک دوجانبه از طریق هدایا یا اعتبار است، یا ممکن است به‌صورت رسمی صورت گیرد و دولت‌ها، بیمه‌ها، بانک‌های چندجانبه و دیگر نهادهای بزرگ، سازوکارهایی را برای کمک به مقابله با ضرر و زیان ناشی از حوادث مهم ایجاد کنند. این سازوکارها عبارت‌اند از: بیمه و قراردادهای بیمه مجدد، اوراق مشارکت فاجعه، تسهیلات اعتباری مشروط و صندوق ذخیره که هزینه‌ها به ترتیب به‌وسیله حق بیمه، کمک‌های سرمایه‌گذار، نرخ بهره و پس‌انداز گذشته تأمین می‌شوند.

مخاطره اجتماعی - طبیعی: پدیده افزایش وقوع مخاطره زمین‌شناختی و آبی - هواشناختی مانند رانش زمین، سیل، نشست زمین و خشکسالی که ناشی از تعامل مخاطرات طبیعی با بهره‌برداری بیش‌ازحد از زمین یا تخریب زمین و منابع زیست‌محیطی است.

توضیح: این عبارت برای شرایطی به کار می‌رود که فعالیتشان موجب تشدید پیامدهای مخاطرات فراتر از حد طبیعی می‌شود. شواهد افزایش بار سوانح ناشی از چنین مخاطراتی را نشان می‌دهد. مخاطرات اجتماعی - طبیعی را می‌توان با مدیریت هوشمندانه زمین و منابع زیست‌محیطی کاهش داد و پیشگیری کرد.

اقدامات ساختاری و غیرساختاری: اقدامات ساختاری: هر ساخت‌وساز فیزیکی برای کاهش یا اجتناب از تأثیرات احتمالی مخاطرات یا به‌کارگیری فنون مهندسی برای دستیابی به مقاومت در برابر مخاطره و تاب‌آوری سازه‌ها یا ساختارها.

اقدامات غیر ساختاری: هر اقدامی که ساخت‌وساز فیزیکی را در برنمی‌گیرد و از دانش، کار یا روشی برای کاهش خطرپذیری‌ها و تأثیرات استفاده می‌کند، به‌ویژه به‌واسطه سیاست‌گذاری‌ها و قوانین، افزایش آگاهی عمومی و آموزش.

توضیح: اقدامات ساختاری متداول برای کاهش خطرپذیری سوانح عبارت‌اند از سدها، سیل بندها، موج‌شکن، ساختمان مقاوم در برابر زلزله و پناهگاه تخلیه. اقدامات غیر ساختاری متداول عبارت‌اند از قوانین ساختمان، قوانین برنامه‌ریزی کاربری زمین و اجرای آن‌ها، تحقیق و ارزیابی، منابع اطلاعاتی و برنامه‌های آگاهی‌بخشی عمومی. توجه داشته باشید که در مهندسی عمران و سازه، عبارت «ساختار» در مفهوم محدودتری به کار می‌رود و فقط به معنی سازه متحمل بار است و قسمت‌های دیگر مانند پوشش دیوار و اتصالات داخلی، غیر سازه‌ای خوانده می‌شوند.

مخاطره فناوری: مخاطره‌ای که از فناوری یا شرایط صنعتی ناشی می‌شود، ازجمله حوادث، روش‌های خطرناک، خرابی زیرساختار یا فعالیت‌های خاص انسان که ممکن است موجب مرگ، آسیب، بیماری یا سایر تأثیرات بر سلامت، تخریب اموال، از بین رفتن خدمات و امکانات معیشتی، خسارات اجتماعی و اقتصادی یا تخریب محیط‌زیست شود.

توضیح: مثال‌هایی از مخاطرات فناوری عبارت‌اند از آلودگی صنعتی، تشعشعات هسته‌ای، زباله‌های سمی، خرابی سد، حوادث حمل‌ونقل، انفجار کارخانه، آتش‌سوزی، نشت مواد شیمیایی. ممکن است مخاطرات فناوری مستقیماً از وقوع یک مخاطره طبیعی نیز ناشی شوند.

سطوح آموزش: سطح آگاهی: این سطح حداقل قابلیت سازمان‌ها برای پاسخ به حوادث جست‌وجو و نجات را نشان می‌دهد.

سطح عملیاتی: این سطح قابلیت سازمان ها را برای پاسخ به حوادث جست و جو و نجات و شناسایی مخاطرات، استفاده از تجهیزات نجات، به کارگیری فنون محدودی که در این استاندارد برای پشتیبانی و مشارکت در جست و جو و نجات فنی مشخص شدند، نشان می دهد.

سطح فنی: این سطح قابلیت سازمان ها را برای پاسخ به جست و جو و نجات فنی یا حوادث یوسار و شناسایی مخاطرات، استفاده از تجهیزات و به کارگیری فنون تصریح شده در این استاندارد برای هماهنگی، انجام و نظارت بر جست و جو و نجات فنی را نشان می دهد.

آسیب پذیری: مشخصات و شرایط جامعه، نظام یا دارایی که آن را مستعد تأثیرات مخرب یک مخاطره می سازد. توضیح: آسیب پذیری جنبه های زیادی دارد که از عوامل مختلف فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی ناشی می شوند. مثال هایی از این موارد عبارتند از طراحی و ساخت و ساز ضعیف ساختمان ها، حفاظت ناکافی از اموال، عدم وجود اطلاعات و آگاهی عمومی، محدود بودن شناخت رسمی از خطرپذیری ها و اقدامات لازم جهت آمادگی و بی توجهی به مدیریت هوشمندانه محیط زیست. آسیب پذیری درون یک جامعه و با گذشت زمان تفاوت زیادی می کند. این تعریف آسیب پذیری را مشخصه ای از عنصر مورد علاقه توصیف می کند (جامعه، نظام یا دارایی) که مستقل از «در معرض قرار گرفتن» است؛ اما در کاربرد وسیع، این واژه معمولاً در معرض قرار گرفتن عناصر را نیز شامل می شود.

محوطه کار: عبارت است از هر محوطه ای که عملیات یوسار در آن انجام می گیرد. به علاوه، محوطه کار جایی است که معمولاً عملیات یوسار فقط زمانی انجام می گیرد که وجود احتمال نجات در آن تصور می شود.

توضیح: محوطه کار معمولاً یک ساختمان است که یک تیم یا گروه یوسار به خاطر وجود احتمال نجات در آن کار می کنند؛ اما ممکن است محوطه کار بسیار بزرگ تر یا کوچک تر باشد. یک ساختمان بزرگ یا مجتمع ساختمانی مثل بیمارستان یک محوطه کار واحد در نظر گرفته می شود. یک جای چند متر مربعی در یک منطقه که کار نجات در آن انجام می گیرد نیز یک محوطه کار محسوب می شود.

ضمیمه ث: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های اینساراک اینساراک ۲۰۲۰-۲۰۱۵

عنوان / موضوع اصلاح‌شده	
اجرای ۱۸ تصمیم گروه راهبری اینساراک درباره فرآیند ملی اعتبارسنجی / فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراک • تصویب راهنمای تأییدشده به‌عنوان بخشی اساسی از راهنمای «الف»، شامل چک‌لیست‌های مربوطه.	۱
اجرای ۱۸ تصمیم گروه راهبری اینساراک درباره تیم‌های سبک • به‌روزرسازی توضیح تیم سبک یوسار برای بازتاب مفهوم تیم طبقه‌بندی‌شده سبک. • به‌روزرسازی ساختار و توصیف تیم در فهرست راهنما.	۲
تغییرات کلیدی در محتوا • یکپارچه‌سازی و به‌روزرسازی محتوا (مثل واحد هماهنگی یوسار). • شامل توضیحی درباره گروه تشخیص فنی ۱ مطابق با راهنمای فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراک (یادداشت راهنما) و الزام گروه تشخیص فنی برای نظارت بر کار اعتبارسنجی. • شامل توضیحی درباره مسئولیت‌ها و دست‌اندرکاران در فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراک. • تأکید بر «سطح پرسنل پیشنهادی» به‌صورت درشت. • به‌روزرسازی تعداد پیشنهادی K9 در جدول‌های مربوط به ترکیب تیم.	۳
اینفوگرافی: • به‌روزرسازی شکل ۱ و ۲.	۴
ضمیمه‌ها • افزودن جدول تغییرات به راهنمای اینساراک از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ میلادی در ضمیمه جدید «ث» برای نشان دادن به‌روزرسازی‌هایی که در راهنمای ۲۰۱۵ انجام گرفته است. • ضمیمه‌های راهنمای ۲۰۱۵ با تغییرات زیر همراه بوده است: ○ ضمیمه «پ»: «چک‌لیست ارزیابی ظرفیت برای تیم‌های ملی یوسار» حذف شده و «فرآیند پشتیبانی و تأیید خارجی اینساراک» ۲ در فرآیندهای ملی اعتبارسنجی تیم یوسار در راهنماها شامل شده است ← «فرآیند ملی اعتبارسنجی مورد تأیید اینساراک» یادداشت‌های راهنما. ○ ضمیمه «ت»: نمونه ایجاد «نظام ملی اعتبارسنجی یوسار» حذف‌شده و مفاهیم اصلی به بخش ۳ اضافه شده است. ○ ضمیمه «ث»: نمونه یادداشت مفهومی - شبیه‌سازی پاسخ منطقه‌ای اینساراک به زلزله به «راهنماها» ← سایر موارد یادداشت‌های راهنما تحت عنوان «راهنمای اینساراک برای تمرین پاسخ به زلزله» منتقل شده است.	۵

سی امین سالگرد اینساراگ
(گروه مشورتی بین المللی جست و جو و نجات)
آمادگی و پاسخ

مجموعه دستورالعمل های اینساراگ ۲۰۲۰

جلد ۲: آمادگی و پاسخ

راهنمای ب: عملیات

فهرست اختصارات

ASR	ارزیابی، جست‌وجو و نجات
BoO	پایگاه عملیات
GDACS	نظام جهانی هشدار و هماهنگی سوانح
IEC	طبقه‌بندی خارجی اینساراگ
IER	بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ
Hazmat	مواد خطرناک
ICMS	سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ
ID	کد شناسایی
INSARAG	گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ)
Medevac	تخلیه پزشکی
NDMA	سازمان مدیریت بحران کشور
NGOs	سازمان‌های غیردولتی
LEMA	نهاد مدیریت محلی سوانح
OCHA	دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه
OSOCC	مرکز هماهنگی عملیات در محل
RCM	نشان پاک‌سازی سریع
RDC	مرکز پذیرش و اعزام
RSB	واحد پشتیبانی پاسخ
SAR	جست‌وجو و نجات
SOPs	روش‌های کار استاندارد
UC	هماهنگی یوسار
UCC	واحد هماهنگی جست‌وجو و نجات شهری
UN	سازمان ملل متحد
UNDAC	تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک)
USAR	جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)
VOSOCC	مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

۱- مقدمه

راهنمای گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ) به سه جلد تقسیم شده است:

جلد ۱: سیاست‌گذاری

جلد ۲: آمادگی و پاسخ‌دهی

الف. راهنمای «الف»: ظرفیت‌سازی

ب. راهنمای «ب»: عملیات

پ. طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱

جلد ۳: راهنمای حوزه عملیاتی

هدف این راهنما رابط عملیاتی اینساراگ، مدیریت و رابط تیم جست‌وجو و نجات شهری (یوسار) و دبیرخانه اینساراگ، به منظور ارائه راهنمایی درباره آموزش، عملیات و هماهنگی تیم یوسار در انجام عملیات در سطح ملی و یا جهانی است. این راهنما بر اساس حداقل استانداردها است و توانمندی‌های لازم برای اجرای هماهنگ عملیات را توضیح می‌دهد.

جزئیات فنی و تاکتیکی در جلد دوم- راهنمای الف: ظرفیت‌سازی، جلد دوم: راهنمای پ: طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی اینساراگ، جلد سوم: راهنمای میدانی عملیات و یادداشت‌های راهنما آمده است.

توجه: دستورالعمل‌ها را می‌توانید از www.insarag.com دانلود کنید. نسخه چاپی به زبان انگلیسی (و نسخه‌های ترجمه‌شده) را می‌توانید با ارسال ایمیل به آدرس insarag@un.com از دبیرخانه اینساراگ درخواست کنید.

این سند از سوی گروه راهبری اینساراگ تأیید شده است. در این راهنما چرخه پاسخ بین‌المللی یوسار، نقش دست‌اندرکاران اصلی در کار یوسار، مانند سازمان ملل متحد، کشورهای آسیب‌دیده و کمک‌کننده و تیم‌های بین‌المللی یوسار توضیح داده شده است.

این راهنما پنج بخش قابلیت یوسار (مدیریت، جست‌وجو، نجات، پزشکی و تدارکات) را در چرخه پاسخ یوسار توضیح می‌دهد. به‌علاوه، ساختارها و روش‌های هماهنگی یوسار، شامل سیستم علامت‌دهی و ارتباط با دستورالعمل‌های مرکز هماهنگی عملیات در محل توضیح داده شده است.

برای اطلاعات بیشتر درباره هماهنگی یوسار، رجوع کنید به راهنمای یوسار، راهنماها ← قسمت واحد هماهنگی یوسار، یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org برای اطلاعات بیشتر درباره هماهنگی در محل رجوع کنید به دستورالعمل‌های مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل در راهنماها ← قسمت واحد هماهنگی یوسار و مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل، یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

۲- چرخه پاسخ جهانی یوسار

مراحل پاسخ جهانی یوسار عبارت‌اند از:

شکل ۱. چرخه پاسخ یوسار بین‌المللی

۲-۱- آمادگی

مرحله آمادگی دوره بین پاسخ‌ها به سوانح است. در این مرحله تیم‌های یوسار اقداماتی جهت آمادگی انجام می‌دهند تا اطمینان حاصل کنند که در بالاترین سطح آمادگی برای اعزام قرار دارند. تیم‌ها آموزش و تمرینات خود را انجام می‌دهند و اگر لازم باشد، روش‌های کار استاندارد خود را بر اساس تجاربی که به دست آوردند بررسی و به‌روز می‌کنند و برای پاسخ‌های آینده طرح‌ریزی می‌کنند.

۲-۲- تجهیز

مرحله تجهیز بلافاصله پس از وقوع سانحه است. تیم‌های یوسار بین‌المللی برای پاسخ به سانحه و سفر به کشور آسیب‌دیده برای کمک آماده می‌شوند.

۲-۳- عملیات

مرحله عملیات دوره‌ای است که تیم‌های یوسار بین‌المللی عملیات خود را در کشور آسیب‌دیده انجام می‌دهند. این مرحله با رسیدن تیم به مرکز پذیرش و اعزام در کشور آسیب‌دیده شروع می‌شود، سپس ثبت‌نام در مرکز هماهنگی یوسار/ مرکز هماهنگی عملیات در محل، گزارش به نهاد مدیریت محلی سوانح (سازمان مدیریت بحران کشور) و عملیات یوسار انجام می‌گیرد. این مرحله با دستور توقف عملیات برای تیم یوسار پایان می‌یابد.

۲-۴- پایان عملیات

مرحله پایان عملیات زمانی است که تیم‌های یوسار بین‌المللی، عملیات خود را متوقف کرده، عقب‌نشینی را شروع می‌کنند،

اعزام خود را با مرکز هماهنگی یوسار/ مرکز هماهنگی عملیات در محل هماهنگ می کنند، از طریق مرکز پذیرش و اعزام از کشور آسیب دیده خارج می شوند و به کشور خود بازمی گردند.

۲-۵- پس از مأموریت

مرحله پس از مأموریت بلافاصله پس از بازگشت تیم یوسار به کشور خود آغاز می شود. در این مرحله تیم یوسار باید گزارش پس از مأموریت خود را کامل کرده و ارائه دهد و با مرور درس هایی که آموخته است، کارایی و کارآمدی کلی خود را در پاسخ به سوانح آینده بهبود دهد. مرحله پس از مأموریت به مرحله آمادگی وصل شده و با آن ادغام می شود.

۳- نقش ها و مسئولیت ها در پاسخ یوسار بین المللی

در این فصل عوامل چرخه پاسخ تیم یوسار بین المللی و انتظاراتی که از هریک از این عوامل از جمله طرفین در کشور آسیب دیده وجود دارد، توضیح داده شده است.

۳-۱- دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه

دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا) موظف است کمک های بین المللی در سوانح و بحران های انسانی را که مازاد بر ظرفیت کشور آسیب دیده است، هماهنگ کند.

سازمان های بسیاری، مانند دولت ها، سازمان های غیردولتی، آژانس های سازمان ملل متحد و افراد، به سوانح و بحران های انسانی پاسخ می دهند. اوچا با همه شرکت کنندگان و پاسخ دهندگان به سوانح در کمک به دولت کشور آسیب دیده همکاری می کند تا مؤثرترین استفاده از همه منابع بین المللی تضمین شود.

اوچا به منزله دبیرخانه اینساراگ عمل می کند. دبیرخانه اینساراگ در واحد پشتیبانی پاسخ در اوچا-ژنو، سوئیس واقع شده است.

برای اطلاعات بیشتر درباره اوچا و سازوکارهایی که اوچا برای پاسخ به فوریت ها فراهم می کند، رجوع کنید به www.insarag.org.

۳-۲- تیم های ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل متحد

تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل متحد (اونداک) ابزاری برای اوچا است که در اعزام برای پاسخ به حوادث غیرمترقبه به کار می رود. اوچا تیم اونداک را به درخواست دولت کشور آسیب دیده یا هماهنگ کننده مقیم سازمان ملل متحد در کشور آسیب دیده اعزام می کند. پرسنل تیم اونداک بیست و چهار ساعته در دسترس هستند و می توانند با یک اطلاعیه کوتاه برای پاسخ اقدام کنند. تیم اونداک به منظور ارائه کمک های نوع دوستانه به کشور آسیب دیده است.

اعضای تیم اونداک شامل مدیران آموزش دیده در رابطه با وضعیت های اضطراری از کشورهای مختلف، سازمان های بین المللی و اوچا هستند. واحد پشتیبانی پاسخ تیم اونداک را مدیریت می کند. این واحد در درون اوچا قرار دارد و تحت نظارت هماهنگ کننده مقیم و با پشتیبانی و همکاری نزدیک نهاد محلی مدیریت سوانح فعالیت می کند. تیم اونداک با هماهنگی پاسخ بین المللی، از جمله یوسار، ارزیابی نیازها و مدیریت اطلاعات به نهاد محلی مدیریت سوانح کمک می کند و در صورت عدم تشکیل مرکز هماهنگی عملیات در محل، این مرکز را ایجاد کرده یا کنترل آن را بر عهده می گیرد.

۳-۳- دبیرخانه اینساراگ

دبیرخانه اینساراگ در بخش پاسخ به وضعیت های اضطراری در واحد پشتیبانی پاسخ در اوچا در ژنو، سوئیس واقع شده است. وظیفه دبیرخانه اینساراگ کمک به سازمان دهی جلسات، کارگاه ها، طبقه بندی/ بازطبقه بندی اینساراگ و رویدادهای آموزشی اینساراگ با همکاری کشورهای میزبان است.

دبیرخانه اینساراگ مسئول مدیریت و نگهداری وبسایت اینساراگ (www.insarag.org) و فهرست راهنمای اینساراگ در این سایت است.

به علاوه، دبیرخانه اینساراگ مسئول پیگیری و تسهیل پروژه‌هایی است که در شبکه اینساراگ مورد توافق قرار گرفته و شروع شدند.

کارهای اصلی دبیرخانه اینساراگ عبارت‌اند از:

آمادگی

- حمایت و ارتقای آمادگی یوسار بین‌المللی.
- تسهیل و هماهنگی رویه ایجاد یوسار بین‌المللی و توصیف حداقل استانداردها برای عملیات بین‌المللی یوسار.
- عمل به عنوان کانون ارتباطی مسائل اینساراگ در درون سازمان ملل متحد.
- حفظ فهرست راهنمای یوسار بین‌المللی در وبسایت اینساراگ.

تجهیز

- فعال کردن مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- به روزسازی مداوم در رابطه با تلفات و خسارات، نقاط ورودی و روش‌ها و درخواست‌های ویژه برای کمک.
- آگاهی‌بخشی به همه شرکت‌کنندگان درباره کارهای فرهنگی، مذهبی یا سنتی کشور آسیب‌دیده، آب و هوا، مسائل ایمنی و امنیتی کشور.
- همکاری نزدیک با کشور آسیب‌دیده جهت تسریع درخواست به موقع و ویژه برای کمک‌های بین‌المللی.
- برقراری ارتباط با نمایندگان سازمان ملل متحد در کشور آسیب‌دیده.
- در صورت نیاز، اعزام تیم اونداک و درخواست واحدهای پشتیبانی اونداک.

عملیات

- اداره کردن مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و انجام به روزسازی‌های منظم.
- اگر تیم‌های یوسار و کشور آسیب‌دیده از قبل ایجاد نکرده باشند، حمایت از ایجاد و حفظ مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار.
- پشتیبانی از تیم اونداک در صورت نیاز.
- درخواست واحدهای بیشتری برای پشتیبانی از اونداک، در صورت نیاز.

پایان عملیات

- اداره کردن مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و انجام به روزسازی‌های منظم.
- پشتیبانی از اونداک، در صورت نیاز.

پس از مأموریت

- تحلیل عملیات تیم یوسار با در نظر گرفتن گزارش پس از مأموریت همه تیم‌های یوسار حاضر.
- در صورت نیاز، تشکیل جلسه‌ای با همه نهادهای ذی‌نفع برای در میان گذاشتن درس‌هایی که آموختند.
- انتشار گزارش این جلسه به همه نهادهای ذی‌نفع و قرار دادن آن در وبسایت.
- حمایت از گروه راهبری اینساراگ برای به روزسازی نهایی یا اتخاذ تصمیماتی بر اساس درس‌های آموخته شده و بازخوردی که از تیم‌ها به دست آمده است (در نتیجه تحلیل، گزارش پس از عملیات و ...) تا در مرحله آمادگی ادغام شده و چرخه تمام شود.

۳-۴- نظام کنترل و هشدار بلایای سازمان ملل متحد

۳-۴-۱- سیستم جهانی هشدار و هماهنگی سوانح^۱

نظام جهانی هشدار و هماهنگی سوانح در www.insarag.org هشدارهای سریع و تقریباً فوری را درباره بلایا و سوانح در سراسر جهان و ابزارهایی را برای تسهیل هماهنگی پاسخ جامعه بین‌المللی در پاسخ به سوانح فراهم می‌کند. نظام جهانی هشدار و هماهنگی سوانح در بلایای مهمی فعال می‌شود که فراتر از ظرفیت پاسخ‌دهی کشور آسیب‌دیده هستند و به کمک‌های بین‌المللی نیاز دارند.

۳-۴-۲- مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یک ابزار مدیریت اطلاعات تحت وب در <http://VOSOCC.unocha.org> است. این مرکز نسخه مجازی مرکز هماهنگی عملیات در محل است. مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یک پورتال اطلاعاتی جهت مبادله اطلاعات بین پاسخ‌دهندگان بین‌المللی و کشور آسیب‌دیده پس از سوانح است. دسترسی به مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل محدود به مدیران بحران دولت‌ها و سازمان‌های پاسخ‌دهنده به سوانح است (کلمه گذر لازم است). مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل از سوی واحد پلتفرم‌های هماهنگی در واحد پشتیبانی پاسخ در ژنو مدیریت می‌شود. راهنمای استفاده از آن در این لینک آمده است.

۳-۵- کشورهای آسیب‌دیده

کشورهای آسیب‌دیده کشورهایی هستند که دچار حوادث ناگهانی می‌شوند. قطعنامه ۵۷/۱۵۰ سازمان ملل متحد بر نقش مهم کشورهای آسیب‌دیده در هدایت فرآیندها جهت تضمین پاسخ به موقع تیم‌های بین‌المللی پاسخ‌دهنده و تضمین ایمنی تیم‌ها تأکید دارد.

۳-۵-۱- قطعنامه ۵۷/۱۵۰ سازمان ملل متحد، ۱۶ دسامبر ۲۰۰۲

این قطعنامه «همه کشورها را تشویق می‌کند مطابق با اقدامات ایمنی عمومی و امنیت ملی خود، کارهای گمرکی و روند اداری ورود، ترانزیت، توقف و خروج تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری و تجهیزات آن‌ها را مطابق با دستورالعمل‌های گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات تسهیل کنند و تا حد ممکن کاهش دهند، به‌ویژه در رابطه با صدور ویزای نجاتگران و قرنطینه حیوانات، استفاده از حریم هوایی و وارد کردن تجهیزات فنی ارتباطات و جست‌وجو و نجات، داروهای لازم و سایر مواد مربوطه».

این قطعنامه همچنین اقداماتی را جهت تضمین ایمنی و امنیت تیم‌های بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری که در کشور خود عملیات انجام می‌دهند، توصیه می‌کند.

کارهای اصلی کشورهای آسیب‌دیده عبارت‌اند از:

آمادگی

- تحلیل خطرپذیری‌ها و کمبود منابع و تشخیص اینکه چه زمانی به کمک‌های بین‌المللی نیاز هست.
- ایجاد ظرفیت ارزیابی فوری وضعیت و نیازها. تعیین اولویت‌ها و گزارش آن‌ها به جامعه بین‌الملل.
- اجرا و حفظ فرآیندی برای درخواست به موقع کمک‌های بین‌المللی.
- اجرا و حفظ رویه‌هایی برای پذیرش تیم‌های بین‌المللی در کشور، ازجمله:
 - ایجاد مرکز پذیرش و اعزام.
 - کمک به صدور ویزا که امکان ورود سریع تیم‌های بین‌المللی یوسار را به کشور فراهم می‌کند و در صورت امکان،

معاف کردن پرسنل امداد از مقررات ویزا و کنترل مهاجرت.

○ اجازه ورود و خروج، معاف کردن پرسنل امداد از عوارض گمرکی، مالیات و سایر تغییرات برای

▪ تجهیزات تخصصی ارتباطات.

▪ تجهیزات جست و جو، نجات و پزشکی.

▪ سگ های جست و جو.

▪ داروهای پزشکی اضطراری.

○ ساده کردن و به حداقل رساندن مدارک لازم برای صادرات، ترانزیت و واردات، جهت کاهش یا معافیت

از مقررات بازرسی در صورت امکان.

• آمادگی برای پشتیبانی از نیازهای تدارکاتی تیم های یوسار، شامل مترجمان، راهنماها، سوخت، حمل و نقل، الوار برای شمع گذاری، آب، نقشه و مکان های پایگاه عملیات.

• تهیه کاربرگ (فکت شیت) ملی برای استفاده تیم های ورودی یوسار.

• ایجاد ظرفیت به روزسازی منظم و پست خلاصه کارها در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.

تجهیز

• در صورت نیاز، درخواست کمک های بین المللی در کوتاه ترین زمان ممکن. درخواست کمک های بین المللی از کانال های مختلفی امکان پذیر است، یعنی از طریق دفتر هماهنگ کننده مقیم سازمان ملل متحد، دفاتر منطقه ای اوچا، مستقیماً از طریق دبیرخانه اینساراگ، سایر شبکه های منطقه ای یا به صورت دوجانبه (درخواست مستقیم از کشورهای دیگر).

• مشاوره در مورد عدم نیاز به تیم های اضافی بین المللی یوسار.

• در صورت امکان، ایجاد مرکز پذیرش و اعزام، یا کمک به اولین تیم های ورودی در ایجاد این مرکز.

• فراهم کردن مکانی برای تیم های ورودی جهت ایجاد پایگاه عملیات.

• ارزیابی فوری وضعیت و نیازها. تعیین نیازهایی که در اولویت قرار دارند و انتقال اطلاعات در کوتاه ترین زمان ممکن از طریق اوچا و مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل به جامعه بین الملل. تعیین و اعلام محدودیت های موجود (مثل غیرمجاز بودن ورود سگ جست و جو به کشور) برای تیم های پاسخ دهنده.

• به روزسازی منظم وضعیت در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل، شامل تلفات و خسارات، نقاط و روش های ورود، درخواست های ویژه برای کمک و آگاهی بخشی به همه شرکت کنندگان بین المللی درباره مسائل فرهنگی، مذهبی یا سنتی کشور آسیب دیده، آب و هوا، ایمنی و امنیت.

• ارائه توضیح کوتاهی از ساختار نهاد مدیریت محلی سوانح، موقعیت و ایمنی کشور به تیم های بین المللی یوسار.

عملیات

• داشتن نماینده ای در مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار/ مرکز هماهنگی عملیات در محل جهت اطمینان از هماهنگی پاسخ و رعایت اولویت های ملی.

• استفاده از سازوکارهای بین المللی تیم های یوسار و ساختار مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار.

• ایجاد سازوکارهایی برای ادغام تیم های بین المللی یوسار در عملیات در حال انجام در کشور.

پایان عملیات

• اعلام پایان مرحله عملیات یوسار. اعلام پایان عملیات یک تصمیم سیاسی است و ممکن است به دلیل پیامدهایی که دارد، حساسیت زیادی داشته باشد. برخی از عوامل دخیل عبارتند از: شرایط آب و هوایی، میزان خسارت ها، نجات

آخرین قربانیان زنده.

- پشتیبانی از تدارکات برای کمک به عقب‌نشینی تیم‌های بین‌المللی.
- تسهیل (در صورت نیاز) انتقال تیم‌های یوسار به عملیات بشردوستانه دیگر.
- تسهیل اهدای تجهیزات باقیمانده تیم یوسار برای کشور آسیب‌دیده.

۳-۶- نهاد محلی مدیریت وضعیت اضطراری

نهاد محلی مدیریت وضعیت اضطراری مسئول نهایی برای فرماندهی، هماهنگی و مدیریت عملیات پاسخ است. همه تیم‌های پاسخ‌دهنده یوسار (منطقه‌ای و بین‌المللی) باید با رسیدن به کشور آسیب‌دیده به نهاد مدیریت محلی سوانح گزارش دهند. این کار باید با هماهنگی مرکز پذیرش و اعزام صورت گیرد. تیم‌ها باید توسط واحد هماهنگی یوسار توجیه و در محل اعزام شوند.

۳-۷- کشورهای کمک‌کننده: پاسخ‌دهنده‌های دوجانبه

کشورهای کمک‌کننده کشورهایی هستند که تیم‌های یوسار یا ظرفیت‌های فنی دیگری دارند که به خارج از مرزهای خود در کشور آسیب‌دیده اعزام می‌کنند تا قابلیت‌های یوسار یا قابلیت‌های دیگر تیم‌ها را ارائه دهند. این کار عمدتاً به صورت دوجانبه یا (زیر) منطقه‌ای انجام می‌گیرد.

کارهای اصلی کشورهای کمک‌کننده دارای قابلیت‌های تیم یوسار عبارت‌اند از:

آمادگی

- ایجاد و حفظ تیم‌های بین‌المللی یوسار مطابق با دستورالعمل‌های اینساراگ و طبقه‌بندی خارجی اینساراگ.
- اجرا و حفظ رویه‌هایی که دسترسی به حمل‌ونقل را به منظور اعزام سریع تیم‌های یوسار تضمین می‌کند.
- تأمین همه هزینه‌های مربوط به اعزام بین‌المللی.
- در صورت نیاز، توانایی تأمین دوباره تیم‌های یوسار در خارج از کشور خود.
- داشتن رابط (رابطین) سیاست‌گذاری و عملیاتی تیم.

تجهیز

- پس از تصمیم برای اعزام تیم بین‌المللی یوسار، وارد شدن در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و افزودن کاربرگ تیم در بخش «Add Relief Team» (تیم امداد را اضافه کنید).
- تعیین رابط عملیاتی در دفتر پشتیبانی در طول مدت مأموریت و افزودن این داده‌ها به کاربرگ تیم.
- به‌روزرسانی منظم اطلاعات عملیات در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- در صورت نیاز به انتقال به کشور دیگر، مسئول ترتیبات دادن نقل‌وانتقال باشید. کشور ترانزیت باید انتقال سریع تیم‌های بین‌المللی یوسار را تسهیل کند.

عملیات

- پشتیبانی از تدارکات و عوامل اجرایی لازم برای تیم یوسار در حین مأموریت و در صورت نیاز، تعیین مسئول رابط.
- ادامه کمک به کشور آسیب‌دیده در صورت نیاز و در حد ممکن (ارزیابی مهندسی و پزشکی).

پایان عملیات

- ادامه به‌روزرسانی اطلاعات مربوطه در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- انتقال تیم‌ها به کشور خودشان، وقتی کشور آسیب‌دیده دیگر نیازی به تیم‌های یوسار ندارد.

قابلیت‌های دیگر

روش‌های اعزام تیم‌های یوسار را می‌توان در سایر کارها جهت کمک به سوانح به کار بست. به کشورهایی که تیم‌های قابل اعزام دارند، توصیه می‌شود قابلیت‌های تیم‌ها را برای ورود به حوزه‌های کمک‌های بشردوستانه افزایش دهند. اگر تیم‌ها قابلیت‌های بیشتری دارند، توصیه می‌شود قابلیت و توانمندی‌های خود را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل قبل از اعزام ثبت کنند.

به کشورهای آسیب‌دیده توصیه می‌شود که مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل را بررسی کنند و از تیم‌های طبقه‌بندی‌شده‌ای دعوت کنند که توانایی پاسخ به نیازهای فوری آن‌ها را دارند. اگر از یک تیم یوسار اعزام‌شده درخواست شود که وسایل خود را پس از پایان عملیات تیم اصلی در کشور آسیب‌دیده بگذارد، این درخواست باید با جزئیات کامل وسایلی که ارائه می‌شود، در مرکز هماهنگی عملیات در محل ثبت شود. تیم اعزام‌شده مسئول وارد کردن همه اطلاعات در مرکز مجازی هماهنگی عملیات و فراهم کردن تیم مدیریت اعزام است که در صورت نیاز با کشور آسیب‌دیده ارتباط برقرار خواهد کرد.

۳-۸- تیم‌های بین‌المللی یوسار

تیم‌های بین‌المللی یوسار دارایی‌های یک کشور در پاسخ و فعالیت در ریزش سازه‌ای و انجام سایر فعالیت‌های حمایتی بشردوستانه/ سوانح محسوب می‌شوند. کارهای اصلی تیم‌های بین‌المللی یوسار عبارت‌اند از:

آمادگی

- حفظ آمادگی برای اعزام بین‌المللی.
- حفظ توانمندی برای انجام عملیات بین‌المللی یوسار.
- تضمین اینکه تیم یوسار تجربه یوسار و کارشناسی در سطح ملی را دارد.
- تضمین خودکفایی پاسخ‌دهندگان اعزام‌شده در طول مدت مأموریت.
- انجام واکسیناسیون و ایمن‌سازی مناسب اعضای تیم از جمله سگ‌های جست‌وجو.
- تهیه مدارک مناسب برای سفر همه اعضای تیم یوسار.
- حفظ ظرفیت پرسنل و پشتیبانی از سازوکارهای هماهنگی سازمان ملل متحد در مورد مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار.
- داشتن رابط ۲۴ ساعته برای تیم.

تجهیز

- ثبت دسترسی به تیم برای پاسخ و به‌روزرسانی مداوم در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- پر کردن کاربرگ تیم یوسار در سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ و ارائه نسخه چاپی به مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار.
- اعزام یک عنصر هماهنگی با تیم یوسار برای ایجاد، پشتیبانی یا حفظ مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار.
- داشتن رابط ۲۴ ساعته تیم (می‌تواند در کشور خود به‌عنوان بخشی از ظرفیت پشتیبانی و یا مقر تیم باشد).

عملیات

- به‌روز نگه‌داشتن وضعیت تیم در کاربرگ تیم در سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ یا در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- ایجاد، پشتیبانی یا حفظ مرکز پذیرش و اعزام یا واحد هماهنگی یوسار مطابق با نیاز.

- تضمین رفتار اعضای تیم یوسار مطابق با اصول اخلاقی اینساراگ برای تیم های یوسار.
- انجام عملیات تاکتیکی مطابق با دستورالعمل های اینساراگ.
- هماهنگی با نهاد مدیریت محلی سوانح از طریق واحد هماهنگی یوسار در مورد وظایف عملیاتی یوسار و اطلاع رسانی (سیستم هماهنگی و مدیریت اینساراگ).
- شرکت در جلسات واحد هماهنگی یوسار در رابطه با عملیات یوسار.
- به روزسازی منظم موقعیت یوسار در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- به روزسازی منظم فعالیت ها در نهاد محلی مدیریت بحران از طریق واحد هماهنگی یوسار (سیستم هماهنگی و مدیریت اینساراگ).

پایان عملیات

- به روزسازی وضعیت تیم در کاربرگ تیم در سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ یا در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- وقتی توصیه می شود که عملیات متوقف شود، گزارش این موضوع به همه طرفین مربوطه در کشور کمک کننده داده شود.
- هماهنگی عقب نشینی تیم با مرکز هماهنگی یوسار.
- ارائه اسناد کامل به مرکز هماهنگی یوسار یا مرکز پذیرش و اعزام قبل از اعزام.
- در صورت نیاز و امکان، در دسترس بودن تیم برای کارهای بشردوستانه دیگر، «فراتر از آوار»، مانند:
 - پشتیبانی از عملیات بزرگ تر امدادی بشردوستانه پس از پایان مرحله یوسار.
 - پشتیبانی از ارزیابی های مهندسی سازه.
 - پشتیبانی پزشکی.
- اهدای تجهیزات مناسب تیم یوسار به دولت آسیب دیده.

پس از مأموریت

- اطمینان از ارائه گزارش پس از مأموریت تیم یوسار به دبیرخانه اینساراگ ظرف ۴۵ روز.
- تحلیل عملکرد اعزام و به روزسازی روش های استاندارد در صورت نیاز.

۳-۹- کارهای تیم یوسار در حین اعزام

شکل ۱. کارهای تیم یوسار در حین اعزام.

۳-۱۰- ملاحظات اخلاقی در یوسار بین‌المللی

اینساراگ به تفاوت‌های فرهنگی کشورها در سراسر جهان احترام می‌گذارد. اینساراگ بر اساس اصول اخلاقی بشردوستانه رفتار می‌کند که هسته کارهای بشردوستانه محسوب می‌شوند. رفتار تیم یوسار اعزام‌شده از دغدغه‌های اصلی اینساراگ، کشورهای کمک‌کننده، کشور آسیب‌دیده و مقامات محلی کشور آسیب‌دیده است. هدف تیم‌های یوسار همیشه باید این باشد که خوب سازمان‌دهی شده و گروهی از کارشناسان دارای آموزش سطح بالا باشند که برای کمک به جوامعی که نیازمند کمک‌های تخصصی هستند، گرد هم آمده‌اند. تیم‌های یوسار باید در پایان مأموریت عملکرد مثبتی داشته باشند تا شیوه کار و رفتارشان در محیط کار و در جامعه در یادها باقی بماند. ملاحظات اخلاقی عبارت‌اند از رعایت حقوق بشر، مسائل حقوقی، جنسیتی و اخلاقی و توجه به رابطه بین اعضای تیم یوسار و جامعه کشور آسیب‌دیده. اعضای تیم باید همه این موارد را مدنظر داشته باشند. همه اعضای تیم یوسار نمایندگان تیم و کشور خود هستند و نماینده‌ای از جامعه وسیع اینساراگ محسوب می‌شوند. نقض هر یک از این اصول یا هر رفتاری ناپسند از سوی اعضای تیم، عملی غیرحرفه‌ای محسوب می‌شود. هرگونه رفتار ناشایستی ممکن است کار خوب تیم یوسار را کمرنگ سازد و عملکرد کل تیم و کشورشان و به‌طور کل، جامعه اینساراگ را تحت‌الشعاع قرار دهد. اعضای تیم یوسار به‌هیچ‌وجه نباید از موقعیت خود یا هیچ فرصتی سوءاستفاده کنند و همه اعضای تیم همواره در قبال رفتار و منش حرفه‌ای خود مسئول هستند. تیم‌های یوسار که اعزام بین‌المللی دارند، باید خودکفایی کافی داشته باشند تا اطمینان حاصل شود که باری بر دوش کشور گرفتاری که برای کمک‌ش رفته‌اند، نیستند. فهرستی از ملاحظات اخلاقی مهم در یادداشت‌های راهنما آمده است.

۴- جزئیات عملیات یوسار مطابق با چرخه پاسخ

۴-۱- آمادگی

مدیریت تیم یوسار

- مسئول تأمین پرسنل، آموزش و اعزام تیم یوسار در طول کل چرخه پاسخ یوسار.
- مسئول پیگیری و آموزش برای رسیدن به حداقل استانداردهای اینساراگ.
- تضمین تعیین مناسب کارهای تیم یوسار.
- تضمین آموزش همه پرسنل در ایمنی و امنیت.
- تضمین اینکه ایمنی و امنیت کار به همه اعضای تیم تفهیم شده است.
- مسئول هماهنگی با نهادهای ملی ذی ربط (هیئت حاکمه تیم) و طرفهای بین‌المللی (اینساراگ) و فعال بودن در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل.
- تضمین آمادگی تیم یوسار در همه مواقع و اینکه سازمان تجهیز دارای سیستم به‌روز فراخوان فوری است.
- مسئول ثبت تیم یوسار در فهرست راهنمای یوسار اینساراگ.

جست‌وجوی تیم یوسار

- مسئول داشتن ساختار و روش‌های جست‌وجوی فیزیکی در محل، جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی و آموزش مداوم این روش‌ها و آمادگی دائمی.
- مسئول آموزش متصدیان سگ جست‌وجو با سایر اعضای تیم یوسار (مثل جست‌وجوی فنی، نجات و کمک‌های پزشکی).
- مسئول آماده کردن همه مدارک لازم برای عبور سگ‌های جست‌وجو از مرز (مثل ریزتراشه‌ها و واکسیناسیون).

نجات تیم یوسار

- مسئول داشتن ساختار و روش‌های نجات، آموزش مداوم این روش‌ها و آمادگی دائمی.
- مسئول تضمین اینکه تیم‌های نجات امکان آموزش با سایر اعضای تیم یوسار را دارند (مثل اعضای پزشکی، جست‌وجوی فنی و جست‌وجو با سگ).
- مسئول تضمین به‌کارگیری بهترین شیوه‌ها و روش‌ها، استانداردها و تجهیزات فنی جدید نجات.

پزشکی تیم یوسار

- حفظ آمادگی دائم برای انجام مأموریت و رعایت همه الزامات مطابق با سیاست‌گذاری تیم یوسار.
- واکسیناسیون و ایمن‌سازی مناسب تیم مطابق با توصیه‌های سازمان بهداشت کشور برای تیم یوسار جهت کار در کشور آسیب‌دیده.
- حفظ ذخیره لوازم پزشکی در جعبه‌هایی با مشخصات روشن و فهرست موجودی داروها برای استفاده در خارج از مرزها.
- آماده کردن فرآیندهایی برای غربال پزشکی همه پرسنل در زمان اعزام بین‌المللی.

تدارکات تیم یوسار

- آماده نگه‌داشتن تدارکات لازم برای آموزش و اعزام بین‌المللی و تجهیزات و پرسنل لازم برای ایجاد و کار پایگاه عملیات (تجهیزات فنی و منابع لازم برای کل دوره اعزام).
- تهیه مدارک مناسب برای عبور پرسنل و تجهیزات تیم یوسار از مرز (پاسپورت، ویزا، گواهی واکسیناسیون،

بر چسب گذاری تجهیزات، بارنامه و اظهارنامه کالای خطرناک برای حمل بار).

- به روز نگه داشتن ترتیبات حمل و نقل برای اعزام بین المللی.
- آماده نگه داشتن تجهیزات ارتباطی برای اعزام (تجهیزات قابل حمل).
- داشتن نظامی برای خودکفایی (غذا، آب، سوخت) در طول مدت اعزام.

۴-۲- تجهیز

مدیریت تیم یوسار

- تضمین اعزام در عرض ده ساعت پس از درخواست کمک.
- رهبر تیم یوسار مسئولیت کلیه پرسنل، تجهیزات و عملیات را از زمان شروع کار تیم تا بازگشت تیم به کشور بر عهده دارد.
- گردآوری و تحلیل اطلاعات درباره سانحه و وضعیت واقعی در کشور آسیب دیده (مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یا سیستم هماهنگی و مدیریت اینساراگ).
- منتظر درخواست کشور آسیب دیده برای کمک های بین المللی یا ارائه کمک ها از راه های دیپلماتیک ماندن.
- گردآوری اطلاعات مربوط به سانحه و کشور آسیب دیده از طریق کانال های تعیین شده در کشور برای تدوین توصیه های (بیشتر) برای اعزام تیم یوسار.
- گردآوری اطلاعات مربوط به سانحه و کشور آسیب دیده از طریق کانال های تعیین شده در کشور از سازمان های کشور آسیب دیده برای طرح ریزی اعزام تیم یوسار مطابق با نیازها و الزامات کشور آسیب دیده.
- به دست آوردن مجموعه اطلاعات از مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل برای سیستم هماهنگی و مدیریت اینساراگ.
- فراهم کردن و به روز سازی طرح ریزی و جزئیات اعزام و ظرفیت تیم و مبادله اطلاعات با جامعه بین المللی از طریق مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ (با هماهنگی نهاد مدیریت محلی سوانح و تیم های دیگر).
- ارتباط برقرار کردن با وزارت امور خارجه کشور آسیب دیده از همان ابتدا برای طرح ریزی و آگاهی از نیاز به پشتیبانی و اینکه چه نوع پشتیبانی مورد نیاز است.
- برگزاری جلساتی با مرکز پذیرش و اعزام، واحد هماهنگی یوسار و سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ (برای مبادله اطلاعات درباره قابلیت های تیم و پشتیبانی لازم از سوی سازمان های محلی).
- اطلاع رسانی به تیم یوسار درباره سانحه، کار و حساسیت های فرهنگی و سیاسی کشور آسیب دیده و تقویت ملاحظات اخلاقی.
- آمادگی برای ایجاد و اداره مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار و اونداک، در صورت نیاز.

جست و جوی تیم یوسار

- تضمین آمادگی گروه جست و جوی فیزیکی، فنی یا جست و جو با سگ (سلامت، آمادگی جسمانی، بهداشت، رژیم غذایی و ...) برای سفر، شامل کل گروه متخصصان و تجهیزات (از جمله ریز تراشه ها) و اطمینان از آمادگی آنها برای عملیات یوسار (بر اساس استانداردها و روش های بین المللی).

نجات تیم یوسار

- تضمین آمادگی انبار تجهیزات و مدارک لازم برای کالاهای دارای محدودیت.

پزشکی تیم یوسار

- گردآوری اطلاعات از راه دور در رابطه با خطرپذیری های بهداشتی، سلامتی و پزشکی کشور دریافت کننده.
- از طریق کانال های تعیین شده، تأیید اجازه کار پرسنل پزشکی دارای گواهینامه در رشته خود در حوزه عملیات یوسار در کشور آسیب دیده.
- ارزیابی نظام پزشکی محلی برای تعیین اینکه آیا توانایی مقابله با وضعیت موجود را دارد، یا این کار فراتر از قابلیت های نظام است.
- انجام غربالگری پزشکی پرسنل تیم یوسار و سگ های جست و جو و بررسی مدارک بین المللی لازم.
- هماهنگی با وظایف ایمنی و مواد خطرناک برای روشن شدن مواردی که با هم تداخل دارند.
- تعیین یک طرح پزشکی برای مرحله در حال حمل و نقل و آمادگی برای هماهنگی در مسیر.

تدارکات تیم یوسار

- تضمین حمل و نقل (هوایی یا زمینی به کشور یا درون کشور).
- تهیه فهرست اعضای تیم و فهرست تجهیزات و اظهارنامه کالای خطرناک از سوی حمل کننده بار و آمادگی برای فرآیندهای کنترل مرزی بین المللی.
- تضمین خودکفایی در طول مدت اعزام (تجهیزات اختصاصی از قبل آماده شده به منظور اجتناب از خالی کردن ظرفیت داخلی).
- بررسی هماهنگی تجهیزات رادیویی VHF و UHF با سیستم های محلی.
- تشخیص نیازهای حمایت محلی توسط تیم و ارائه آن از طریق مدیریت به واحد هماهنگی جست و جو و نجات شهری.

۴-۳- عملیات

مدیریت تیم یوسار

- نهاد مدیریت محلی سوانح کشور آسیب دیده سازمان، مسئول پاسخ به سانحه است: تیم های یوسار باید از سیاست ها و روش های کشور آسیب دیده در رابطه با عملیات حادثه پیروی کنند.
- مدیریت تیم مسئول مدیریت همه جنبه های عملیات تیم و تضمین هماهنگی همه حوزه های کار تیم در حین عملیات است. مدیریت مسئول ارزیابی پیشرفت عملیات نیز هست و باید هماهنگی و ارتباط بین عوامل دیگر پاسخ و امداد رسانی را هماهنگ کند.
- هماهنگی با نهاد محلی مدیریت سوانح و مرکز هماهنگی یوسار در طول عملیات: باید با هماهنگی و مبادله اطلاعات با واحد هماهنگی یوسار و نهاد محلی مدیریت سوانح طرح ریزی صورت گیرد.
- اطمینان از بررسی و اشتراک گذاری همه مدارک سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ و مدارک کاغذی مطابق با هماهنگی یوسار اینساراگ.
- کنترل و تأیید ارائه اطلاعات سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ و کاغذی از طرف پرسنل میدانی برای طرفین خارجی جهت کنترل کیفی.
- تضمین اینکه کارهای تیم یوسار با عملیات محلی ادغام شده است.
- اگر اولین تیم یوسار به محل می رسد و مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار هنوز تشکیل نشده است، این تیم باید این مرکز و واحد را ایجاد و راه اندازی کند.
- تضمین شروع عملیات (با انجام کارها و ترتیبات لازم) و ایجاد هم زمان پایگاه عملیات.
- سازمان دهی مأموریت های شناسایی برای تعیین محیط کار بر اساس رویه تریاژ اینساراگ.

- ایجاد چرخه کار برای اطمینان از کار پایدار در محیط کار و دوره‌های بعدی (حفظ ذخیره).
- ایجاد چرخه اطلاعات برای اطلاع‌رسانی به پایگاه اصلی، اعضای تیم یوسار، واحد هماهنگی یوسار و نهاد محلی مدیریت سوانح.
- نگهداری گزارش کامل عملیات.
- ارزیابی و توجه مداوم به وضعیت ایمنی و امنیت و رویه‌ها.
- ایجاد و اجرای قوانین و مقررات ایمنی و امنیت در محیط کار و پایگاه عملیات.
- مدیریت و هماهنگی رسانه‌ها همراه با نهاد محلی مدیریت سوانح و واحد هماهنگی یوسار. چگونگی مدیریت روابط با رسانه‌ها را می‌توانید در یادداشت‌های راهنما پیدا کنید.
- طرح‌ریزی برای عملیات احتمالی از ابتدای عملیات (ایمنی/امنیت، تخلیه پزشکی، پایان عملیات و ...).

جست‌وجوی تیم یوسار

- انجام جست‌وجوی فیزیکی، فنی یا جست‌وجو با سگ در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده چوبی سنگین، بنایی مسلح به فولاد سازه‌ای با هماهنگی نزدیک با بخش نجات تیم یوسار.
- تحلیل مداوم خطرپذیری/مخاطره حوزه کار اعضای تیم یوسار و سگ‌های جست‌وجو و انجام اقدامات مناسب برای کاهش خطرپذیری.
- ارزیابی مداوم وضعیت ایمنی و امنیت و روش‌ها و رعایت آن‌ها.

نجات تیم یوسار

- انجام کارهای نجات (باز کردن، رهاسازی و نقل‌وانتقال) در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب‌شده بتنی، چوبی سنگین/بنایی مسلح به فولاد سازه‌ای (بستن و بلند کردن) با همکاری نزدیک بخش جست‌وجو و پزشکی تیم یوسار.
- ارزیابی سازه فرو ریخته و شکست اقدامات محلی برای تشخیص اندازه فضای خالی، محل و شکل حفره برای تعیین احتمال وجود قربانیان زنده و برای تعیین امکانات دسترسی.
- مصاحبه با مردم برای کسب اطلاعات درباره قربانیان، طرح و کاربری ساختمان.
- تعیین نقاط دسترسی، مسیر گریز، جاهای امن و نقاط تجمع.
- ایجاد سیستم حسابداری، سیستم کنترل ساختمان و سیستم ایمنی و امنیت.
- برش دادن، باز کردن، بلند کردن، پایین آوردن، شمع‌گذاری، طناب‌گذاری و انجام سایر کارهای نجات.
- تحلیل مداوم خطرپذیری/مخاطره حوزه کار برای اعضای تیم یوسار و انجام اقدامات کاهش متناسب.
- ارزیابی مداوم وضعیت ایمنی و امنیت و رویه‌ها و رعایت آن‌ها.
- تعیین رویه‌های کنترل پیرامون محیط کار.

پزشکی تیم یوسار

- هماهنگی با نهاد محلی مدیریت سوانح/مرکز هماهنگی عملیات در محل/خوشه سلامت:
 - در دسترس بودن منابع پزشکی محلی و بین‌المللی.
 - رویه‌های محلی پزشکی مانند رسیدگی به زخمی‌ها، انتقال زخمی‌ها، کنترل تلفات و دفع زباله پزشکی.
 - راه‌های ارتباط با سازمان‌های محلی سلامت.
- ارائه اطلاعات پزشکی به فرآیند تصمیم‌گیری و طرح‌ریزی تیم یوسار.
- هماهنگی با وظایف واحد ایمنی، مواد خطرناک و تدارکات برای ارتقای سلامت و بهداشت (پایگاه عملیات و محیط کار).

- کنترل و نظارت مداوم بر سلامت و مراقبت های پزشکی از اعضای تیم یوسار (از جمله سگ های جست و جو).
- ارزیابی، مراقبت و تثبیت افراد گرفتار شده در آوار (در برخی موارد ارائه مراقبت های پیشرفته پزشکی برای ساعات طولانی در حین اینکه رشته های دیگر تیم یوسار برای رهایی بیمار تلاش می کنند).
- ارزیابی اولیه، مراقبت و انتقال یا ارجاع افراد نیازمند مراقبت پزشکی در حین انجام مأموریت شناسایی تیم یوسار.
- در صورت نیاز، کمک به مراقبت پزشکی در حین انتقال بیماران از میدان حادثه به بخش مراقبت.
- در صورت نیاز، کمک به بازیابی متوفی در محیط آوار با توجه به حساسیت های فرهنگی و بازیابی باقیمانده ها بدون آسیب بیشتر و در صورت نیاز، مدیریت خطرپذیری برای کارکنان.
- به عنوان بخشی از اطلاعات چندرشته ای از طریق واحد هماهنگی یوسار، ارائه مشاوره به نهاد محلی مدیریت سوانح در تصمیم گیری درباره زمان پاسخ به فوریت ها برای گذر از مرحله کار در آوار به مرحله بازیابی (هنگامی که احتمال زنده ماندن برای افراد به دام افتاده هنوز وجود دارد).

تدارکات تیم یوسار

- ایجاد پایگاه عملیات. پایگاه عملیات محلی است برای مرکز فرماندهی، مرکز ارتباطات، قسمت خواب، غذاخوری، سلامت، انبار تجهیزات و پناه بردن در حین عملیات در کشور آسیب دیده.
- اداره و سازمان دهی پایگاه عملیات در طول عملیات، شامل فرآیندهای کنترل محیط.
- پشتیبانی کار در محیط کار (مثل حمل و نقل، غذا و تجهیزات).
- تضمین اینکه همه پرسنل تیم راه های ارتباطی مطمئنی دارند.
- هماهنگی الزامات حمل و نقل.
- طرح ریزی اقتضایی برای جابه جایی پایگاه عملیات و مرحله پایان عملیات.
- پشتیبانی از مدیریت در طرح ریزی (مثل حمل و نقل یا تخلیه پزشکی).

۴-۴- پایان عملیات

مدیریت تیم یوسار

- پایان عملیات باید از همان ابتدای عملیات طرح ریزی و هماهنگ شود. همه عوامل، از جمله واحد هماهنگی یوسار و نهاد محلی مدیریت سوانح باید از ابتدا در طرح ریزی دخیل باشند.
- تضمین تحویل صحیح کار به تیم های یوسار که وظایف تیم اعزامی را تحویل می گیرند.
- تیم ها باید کار برگ خود را در سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراک به روز کنند و به واحد هماهنگی یوسار اعلام کنند و آن ها نیز بر اساس درخواست تیم، باید یک تاریخ و زمان تخمینی توقف را اعلام کنند.
- تیم ها موظف هستند مدارک خود را تکمیل و به واحد هماهنگی یوسار ارائه دهند.
- طرح ریزی و انتقال کمک های اهدایی به نهاد محلی مدیریت سوانح یا کشور آسیب دیده.
- قبل از ترک منطقه، انتظار می رود که رهبر تیم یوسار با واحد هماهنگی یوسار، نهاد محلی مدیریت سوانح و در صورت لزوم، رهبران سیاسی جامعه ملاقات کند تا مشارکت تیم را تکمیل کند.
- در صورت مناسب تشخیص دادن: پایان کار و اعزام خود را (با هماهنگی نهاد محلی مدیریت سوانح و واحد هماهنگی یوسار) به رسانه ها اعلام کند.

جست و جوی تیم یوسار

- توقف کار و آماده شدن برای تحویل کار به سازمانی که وظایف را بر عهده می گیرد.
- آماده کردن سگ های جست و جو و تجهیزات برای حمل و نقل بازگشت.

نجات تیم یوسار

- توقف کار و آمادگی برای تحویل کار به سازمانی که وظایف را بر عهده می‌گیرد.
- آماده کردن و بسته‌بندی تجهیزات برای پایان عملیات و بازگشت.

پزشکی تیم یوسار

- هماهنگی پایان عملیات با سازمان‌های سلامت مرتبط (با واحد هماهنگی یوسار/خوشه سلامت) و در صورت نیاز، ارزیابی‌های زیرساختار مراقبت سلامت (یوسار اغلب از ابتدای مرحله پس از حادثه در کشور است یا ممکن است برای ارزیابی نقاط دوردست جابه‌جا شود. از پرسنل مهندسی سازه نیز می‌توان بهره برد که ممکن است پرسنل پزشکی را در این ارزیابی همراهی کنند).
- در صورت نیاز، ارزیابی نیازهای سلامت (به همان دلایلی که در بالا عنوان شد).
- ارائه مشاوره درباره کمک‌های اهدایی سلامت و پزشکی یا تسهیل این کمک‌ها.
- تحویل کار به سازمان‌های پزشکی مرتبط.
- شناسایی کمک‌های اهدایی مناسب در زمینه پزشکی از طریق واحد هماهنگی یوسار/خوشه سلامت.
- ارزیابی احتمال قرار گرفتن در معرض بیماری و نیاز به ادامه مراقبت پزشکی.
- برقراری مراقبت پزشکی در حین سفر تیم به پایگاه کشور خود.

تدارکات تیم یوسار

- محل پایگاه عملیات باید تا حد امکان به حالت اصلی‌اش برگردانده شود.
- آماده کردن تجهیزات پایگاه عملیات برای حمل‌ونقل بازگشت.
- اطمینان از آماده بودن کالاهای خطرناک، بسته‌بندی و برچسب‌گذاری آن‌ها مطابق با مقررات انجمن بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی.
- تهیه منابع برای مقتضیات تدارکاتی در زمان پایان عملیات (آماده کردن اعلامیه‌ها، بسته‌بندی و بارگیری، برنامه اعلام کالاهای خطرناک و ...).
- طرح‌ریزی و اطمینان از وسایل حمل‌ونقل مورد نیاز.

۴-۵- پس از مأموریت**مدیریت تیم یوسار**

- فرآیند پس از عملیات شامل تهیه گزارش پس از مأموریت و مستند کردن مسائل اجرایی و عملیاتی که باید ظرف ۴۵ روز پس از بازگشت به کشور به اوچا ارسال شود.
- تجارب حاصل باید در طرح‌ریزی و آموزش به کار گرفته شود.

جست‌وجوی تیم یوسار

- گروه جست‌وجو با سگ باید گزارشی درباره مأموریت خود تهیه کند و به تیم یوسار ارائه دهد.

نجات تیم یوسار

- ارائه گزارشی از اطلاعات و تجارب حاصل.

پزشکی تیم یوسار

- هماهنگی پیگیری فوری و طولانی‌مدت پزشکی با مدیریت تیم یوسار (شامل سلامت روانی).
- احیای موجودی انبار پزشکی یوسار در بازه زمانی که در سیاست‌گذاری تیم یوسار تعیین شده است.

- ارائه اطلاعات برای گزارش عملیاتی پس از مأموریت تیم یوسار.

تدارکات تیم یوسار

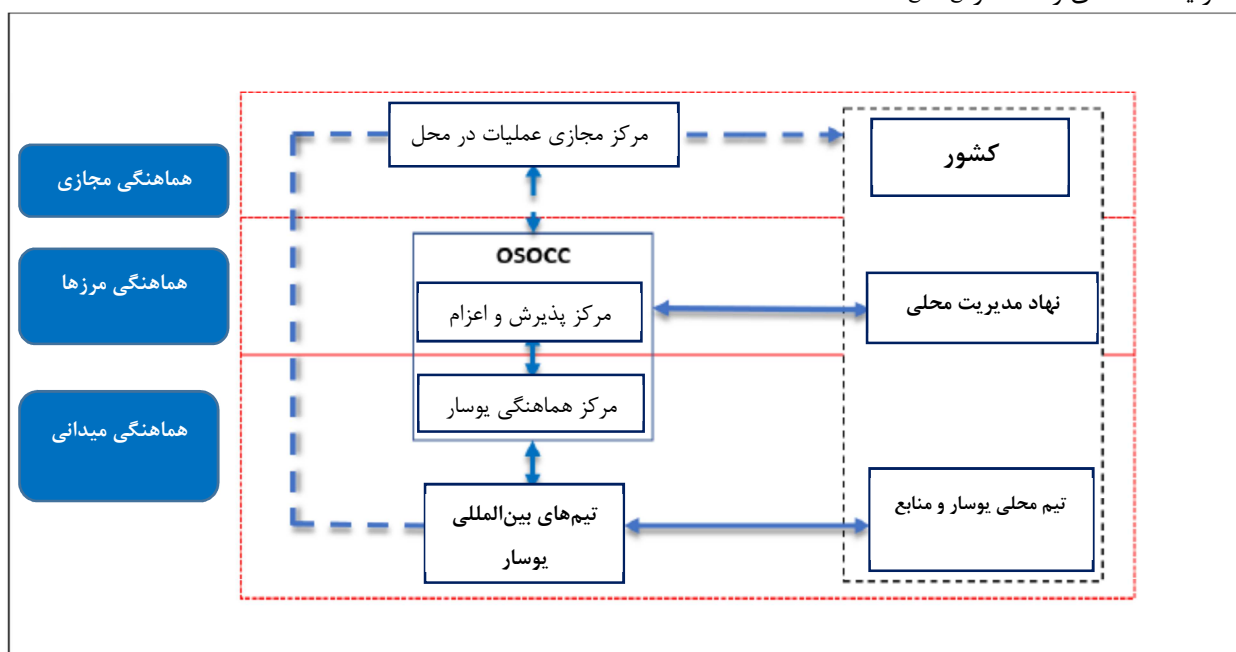
- تجهیزات و ابزار ایمنی باید دوباره جایگزین و برای اعزام بعدی به موجودی انبار اضافه شوند.

۵- ساختار هماهنگی یوسار

۵-۱- عوامل مرکزی هماهنگی

ساختار هماهنگی یک عملیات بین‌المللی یوسار می‌تواند دست‌اندرکاران زیادی را شامل شود و برای هر سانه متفاوت باشد؛ اما ساختار مرکزی، کنشگران کلیدی و شیوه تعامل آن‌ها باید یکسان باشد.

برای اطلاعات بیشتر درباره ساختار هماهنگی یوسار، رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار ← صفحات مرکز هماهنگی‌های یوسار یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

شکل ۳. ساختار اصلی هماهنگی و جریان اصلی اطلاعات.

در بخش زیر توضیح داده می‌شود که این ابزارها/عوامل چگونه می‌توانند هماهنگی بین تیم‌های یوسار، مرکز هماهنگی عملیات در محل (تیم اونداک) و نهاد محلی مدیریت سوانح را تسهیل کنند. خطوط فلش شکسته در شکل، جریان اطلاعات را نشان می‌دهند. علاوه بر هماهنگی میدانی و هماهنگی در مرزها یا نقاط ورودی، در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل نیز کار هماهنگی انجام می‌گیرد.

۵-۲- مرکز پذیرش و اعزام

معمولاً در حوادث غیرمترقبه بزرگ، جامعه بین‌الملل به سرعت کمک‌هایی را به کشور آسیب‌دیده ارسال می‌کند. تیم‌های پاسخ و وسایل امدادی از چند نقطه ورودی وارد کشور می‌شوند تا به مناطق آسیب‌دیده دسترسی پیدا کنند. بسته به شرایط جغرافیایی کشور آسیب‌دیده و میزان تخریب در زیرساخت‌ها، ممکن است نقطه ورودی یک فرودگاه، بندر یا مرز زمینی باشد. در یک رویداد ممکن است چندین مرکز پذیرش و اعزام بر اساس نیاز ایجاد شود. اولین تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار که وارد کشور می‌شود، با هماهنگی کشور میزبان یک مرکز پذیرش و اعزام و تشکیل می‌دهد.

جزئیات بیشتر درباره فرآیند ایجاد و مدیریت مرکز پذیرش و اعزام در راهنمای هماهنگی یوسار آمده است. برای اطلاعات بیشتر درباره مرکز هماهنگی یوسار، رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار، زیرعنوان راهنماها ← صفحه‌های واحد هماهنگی یوسار، یادداشت‌های راهنما در www.insarag.com.

از اولین تیم طبقه‌بندی‌شده که به محل می‌رسد، انتظار می‌رود در هماهنگی اولیه یوسار نیز مداخله کند تا هماهنگی عملیات از همان ابتدا تضمین شود. اولین تیم باید با نهاد محلی مدیریت سوانح تماس بگیرد تا اطلاعاتی درباره پاسخ به سوانح کسب کند و با رسیدن تیم‌های بعدی هماهنگی‌های لازم را انجام دهد. سپس تیم باید مرکز هماهنگی یوسار^۱ را ایجاد کند. مرکز هماهنگی یوسار زیرگروهی از مرکز هماهنگی عملیات در محل است و معمولاً قبل از رسیدن بقیه پرسنل مرکز هماهنگی عملیات در محل تشکیل می‌شود. مرکز هماهنگی عملیات به‌عنوان نهادی مستقل عمل می‌کند تا در ساختار کامل مرکز هماهنگی عملیات در محل جذب شود. در صورت امکان، پرسنلی که فرآیند هماهنگی را شروع می‌کنند، باید در طول سانه در مرکز هماهنگی یوسار بمانند تا یکپارچگی و انسجام کار تضمین شود. بسته به امکان دسترسی تیم‌های یوسار به مرکز هماهنگی یوسار، ممکن است مرکز هماهنگی یوسار با مرکز هماهنگی عملیات در محل در یک جا باشد یا جدای از آن و در جای دیگری قرار گیرد.

طرح‌ریزی مناسب، بخش بسیار مهمی از مدیریت حادثه است. این کار استفاده ایمن و کافی از منابع را با انتخاب راهبردها و راهکارهای مناسب تسهیل می‌کند. هدف از فرایند طرح‌ریزی تخصیص تیم‌ها بر اساس ظرفیت‌هایشان برای یک محل مشخص است تا احتمال نجات جان انسان‌ها به حداکثر برسد.

جزئیات بیشتر درباره ایجاد و مدیریت مرکز هماهنگی یوسار در راهنمای هماهنگی یوسار آمده است. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار زیرعنوان راهنماها ← صفحه‌های مرکز هماهنگی‌های یوسار یادداشت‌های راهنما در www.insarag.com.

۵-۳- فرآیند طرح‌ریزی یوسار

طرح‌ریزی مناسب عاملی اساسی در مدیریت حادثه است و استفاده بهتر از منابع را با انتخاب راهبردها و راهکارهای مناسب به شکلی ایمن تضمین می‌کند. اصول طرح‌ریزی در طول حوادث بین‌المللی بزرگ تغییری نمی‌کند، بنابراین پرسنل هماهنگی یوسار باید از این اصول مطلع باشند و آن‌ها را در فرآیند مدیریت به کار گیرند. برای اطلاعات بیشتر درباره فرآیند طرح‌ریزی یوسار، رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار زیرعنوان راهنماها ← صفحه‌های مرکز هماهنگی‌های یوسار یادداشت‌های راهنما در www.insarag.com.

۵-۴- سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ

سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ^۲ یک سیستم تحت وب است. این سیستم شامل فرم‌های دیجیتال (اپلیکیشن Survey 123) و داشبورد مبتنی بر ESRI است که داده‌های گردآوری‌شده در فرم‌ها را به‌صورت اعداد، نمودارها و نقشه نمایش می‌دهد. برای تیم‌های اینساراگ حساب‌هایی در سیستم ایجاد می‌شود که می‌توانند در طول آموزش به کار گیرند. به‌علاوه، مرکز مجازی هماهنگی عملیات نیز حسابی در رابطه با سوانح خاص در شروع یک رویداد برای تیم‌ها ایجاد می‌کند. تیم‌ها اطلاعات کاربرگ را از طریق Survey 123 تکمیل می‌کنند و وضعیت خود (در حال تجهیز، اعزام‌شده و پایان عملیات) را در Survey 123 به‌روز می‌کنند. همه فرم‌های کاغذی اینساراگ به سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ منتقل می‌شود، اما فرم‌های کاغذی درون سیستم هماهنگی نیز حفظ می‌شود تا در صورت عمل نکردن سیستم تحت وب، از این فرم‌ها استفاده شود. مرکز هماهنگی

1. UCC

2. ICMS

عملیات داشبورد را به عنوان ابزاری برای کمک به هماهنگی یوسار و تعیین وظایف تیم مدیریت می کند. وظایف تیم ها مستقیماً به آن ها اطلاع رسانی می شود، اما تیم ها و مرکز هماهنگی یوسار می توانند وظایف و روند پیشرفت عملیات را از طریق داشبورد مشاهده کنند. برای اطلاعات بیشتر درباره سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ، رجوع کنید به راهنماها ← صفحه های مدیریت اطلاعات یادداشت های راهنما در www.insarag.org.

۵-۵- رویه هماهنگی یوسار

۵-۵-۱- دلیل ایجاد بخش های مختلف

سازمانی که به پاسخ بین المللی یوسار نیاز دارد، در اصل یک حادثه بزرگ است. مقیاس تخریب چنین حادثه ای ممکن است فقط در حد یک شهر باشد، اما گاهی نیز منطقه بزرگی با چندین شهر و حتی یک کشور را در برمی گیرد. ممکن است تقسیم بندی جغرافیایی نواحی آسیب دیده نیاز باشد تا هماهنگی مؤثر جست و جو و نجات با کنترل بهتر تضمین شود. تقسیم بندی موجب بهبود طرح ریزی عملیاتی، هماهنگی بهتر تیم ها و مدیریت بهتر حادثه می شود. اندازه و تعداد بخش ها به میزان منابع و نیازهای نواحی آسیب دیده، حجم کار، منطقه جغرافیایی و ویژگی های منطقه و مقیاس پاسخ بستگی خواهد داشت. در صورت نیاز، می توان بخش ها را نیز به زیربخش هایی تقسیم بندی کرد.

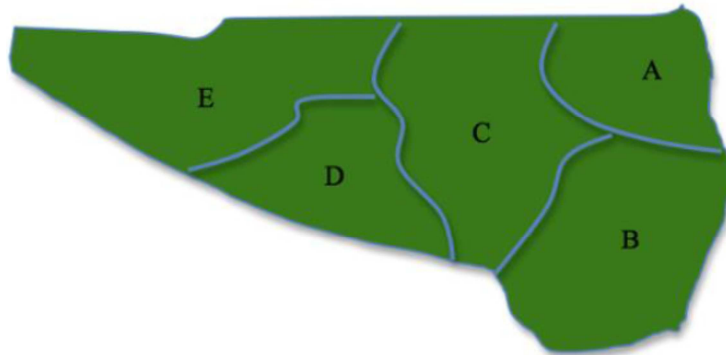
۵-۵-۲- چه موقع و چگونه تقسیم بندی کنیم

تقسیم بندی باید تا حد ممکن در مراحل اولیه پاسخ انجام گیرد تا اثر بخشی آن تضمین شود. انتظار می رود که نهاد محلی مدیریت بحران، طرحی برای این تقسیم بندی داشته باشد و تیم های بین المللی یوسار نیز از این طرح پیروی کنند. نهاد محلی مدیریت بحران می تواند بر اساس محلات، نواحی یا نظایر آن تقسیم بندی کند، زیرا دولت محلی بر اساس این فرمت دارای اطلاعات سازمان یافته است.

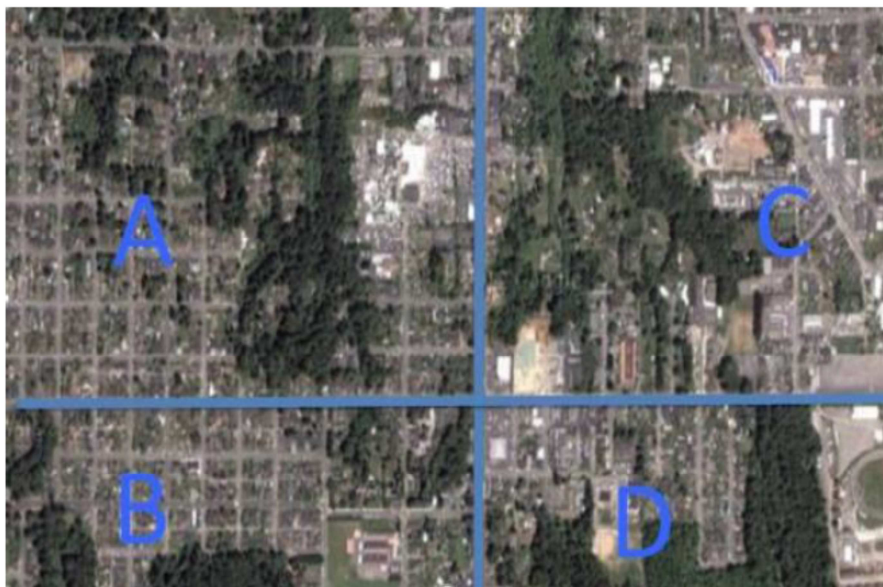
اما اگر طرحی برای تقسیم بندی وجود نداشته باشد، باید در مراحل اولیه پاسخ به بحران و با ارتباط نزدیک با نهاد محلی مدیریت بحران ایجاد شود. تیم اونداک می تواند این کار را انجام می دهد، اما غالباً مرکز هماهنگی عملیات در محل یا پرسنل مرکز هماهنگی یوسار از تیم های یوسار این کار را انجام می دهند. اگر نهاد محلی مدیریت بحران طرح تقسیم بندی نداشته باشد، ممکن است ارزیابی منطقه وسیع^۱ نیاز باشد تا اطلاعات مربوطه برای طراحی کردن نقشه بخش به دست آید.

۵-۵-۳- تعیین بخش ها

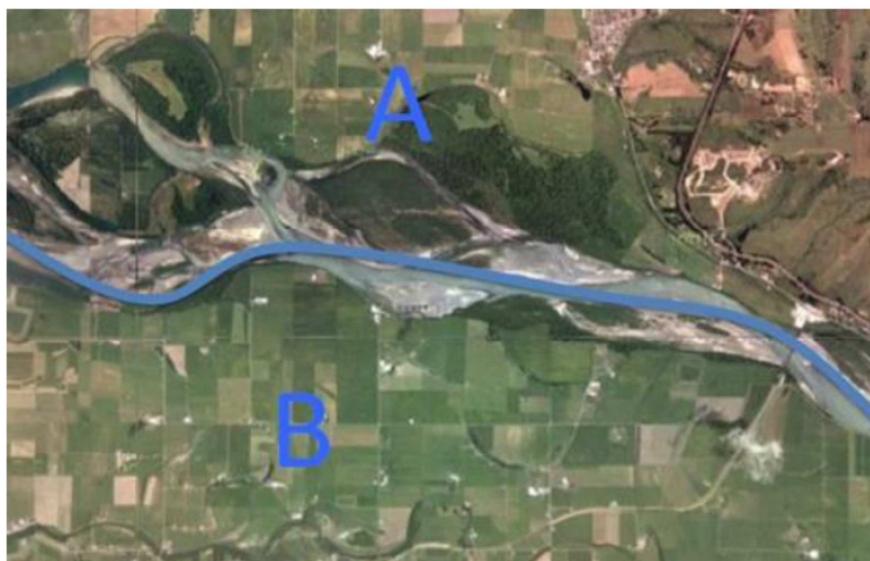
سیستم پیش فرض اینساراگ برای تعیین بخش شامل استفاده از سیستم ساده علامت گذاری با حروف جهت کدگذاری هر بخش است؛ یعنی A, B, C, D و ... در این سیستم حروف I و O به کار نرفته است تا با عدد (۱) و (۰) اشتباه گرفته نشود. می توان نام محل یا توضیحی درباره محل را نیز اضافه کرد تا از نبود هرگونه ابهامی اطمینان حاصل کرد، مثل بخش A، پادانگ شمالی. اگر نهاد محلی مدیریت بحران سیستم کدگذاری برای تقسیم بندی داشته باشد، مثل 1, 2, 3 یا قرمز، آبی، سبز و ...، باید آن سیستم را به کار برد و از رویه علامت گذاری دیگری اجتناب کرد. شکل های زیر نمونه ساده ای از تقسیم بندی جغرافیایی را نشان می دهند.

شکل ۴. تقسیم‌بندی مناطق آسیب‌دیده به بخش‌های قابل مدیریت کوچک‌تر.

شکل ۵. تقسیم‌بندی منطقه آسیب‌دیده با استفاده از طرح خیابان‌ها و بلوک‌ها.

شکل ۶. تقسیم‌بندی منطقه آسیب‌دیده مثل بخش A: شمال رودخانه، بخش B: جنوب رودخانه.

۵-۴-۵- محیط کار و تعریف آن

برای هماهنگی مؤثر باید هر محیط کاری که عملیات تیم یوسار در آن انجام می گیرد به صورت جداگانه مشخص و تعریف شود. هر یک از این محیط ها یک محیط کار نامیده می شود.

معنای متفاوتی می توان برای محیط کار بکار برد، اما ساده ترین تعریف عبارت است از «هر محیطی که عملیات یوسار در آن انجام می گیرد». عملیات یوسار معمولاً فقط زمانی انجام می گیرد که تصور می شود احتمال نجات جان کسی وجود دارد؛ اما برای اجتناب از ارسال تیم ها به جاهایی که فقط قربانیان مرده وجود دارند، برای هر محل یک کد شناسایی^۱ تعریف می شود. محیط کار معمولاً یک ساختمان است که یک تیم یوسار یا گروه یوسار به دلیل احتمال بالقوه نجات جان فردی در حال کار هستند؛ اما ممکن است محیط کار بزرگ تر یا کوچک تر از یک ساختمان نیز باشد. ساختمان بزرگ یا یک مجتمع مثل بیمارستان، نیز یک محیط کار محسوب می شود؛ اما یک ناحیه کوچک چند متر مربعی برای نجات جان یک نفر نیز یک محیط کار است.

۵-۵-۵- کد شناسایی محیط کار

وقتی مشخص شد که یک محل به عملیات یوسار و اغلب کار نجات نیاز دارد، باید کد شناسایی محیط کار (ID محیط کار) برای آن تعیین شود. کد شناسایی محیط کار نام خیابان یا شماره ساختمان نیست. این کار را می توان در هنگام ارزیابی منطقه وسیع (ASR2) انجام داد، اما نهاد مدیریت محلی سوانح نیز می تواند این کار را انجام دهد. در هر صورت هر محلی باید یک کد شناسایی محیط کار^۲ داشته باشد که بر اساس پروتکل زیر تعیین می شوند:

- اولین قسمت حرف بخش است که برای ناحیه ای که محیط کار در آن واقع شده، تعیین شده است، مثل A.
- زمانی که محیط کار با شماره شناسایی می شود، پس از حرف بخش، یک شماره تخصیص می یابد، مثل 1, 2, 3 و حرفی که برای نام گذاری بخش به کار رفته است و شماره تخصیص یافته باهم شماره شناسایی محیط کار را تشکیل می دهند، مثل A-1, A-2, A-3 و اگر بیش از یک تیم در یک بخش اعزام شده باشد، در این صورت واحد هماهنگی یوسار به تیم ها دستور می دهد که از کدام شماره استفاده کنند، مثلاً تیم ۱ از ۱ تا ۲۰، تیم ۲ از ۲۱ تا ۴۰ را به کار برد و مانند آن.
- اگر نهاد محلی مدیریت سوانح از کد متفاوتی برای بخش استفاده کند، در این صورت باید از این کد در بخش اول کد شناسایی محیط کار استفاده شود، مثل 1-1 به جای A-1. در هر دو حالت، کد بخش باید با خط تیره از شماره محیط کار جدا شود تا از هرگونه ابهامی اجتناب شود.

توجه: اگر تقسیم بندی بخش ها کامل نشده باشد، توصیه می شود از اعداد ساده استفاده کنید؛ این اعداد را می توان بعداً در سیستم کامل شماره شناسایی محیط کار ادغام کرد. کنترل استفاده از عدد برای این منظور لازم است، مثلاً به تیم های جست و جو شماره ۱ تا ۱۹، ۲۰ تا ۳۹، ۴۰ تا ۵۰ و نظایر آن را اختصاص دهید.

این فرآیند در شکل های زیر نشان داده شده است.

1. ID

2. Worksite ID

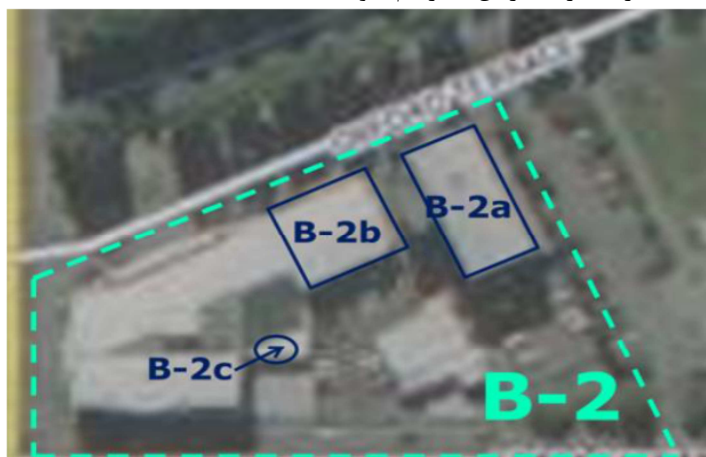
شکل ۷. بخش‌های منطقه عملیات با تخصیص حروف برای هر ناحیه.

شکل ۸. جاهای بالقوه نجات، این مکان‌ها شماره‌گذاری شده و شماره به حرف مربوط به بخش اضافه شده است تا کد شناسایی محیط کار برای هر محل به دست آید.

۵-۵-۶- محیط کار در درون محیط‌های کار

ممکن است یک محیط کار خیلی بزرگ مثل بیمارستان که به‌عنوان یک محیط کار واحد تعریف شده است، مثلاً با B-2، چندین محل نجات در نقاط مختلف بیمارستان را شامل شود. برای هماهنگی کار بهتر است هر محل جداگانه تعریف شود. برای این منظور، کد شناسایی محیط کار اصلی باید برای هر محل حفظ شود و یک پسوند به آن اضافه شود، مثل B2-a, B2-b, B2-c و ... تا آدرس جداگانه‌ای برای هریک از آن‌ها فراهم شود.

شکل ۹. نمونه‌ای از محیط‌های کار در درون محیط کار اصلی.

ابتدا کل محل بر اساس احتمال نجات افراد زنده به عنوان یک محیط کار (B-2) تعریف شده است، اما وقتی تیم‌ها جست‌وجوی کاملی انجام دادند، سه محل جداگانه نجات در جاهای مجزا کشف کردند. این مهم است که برای هماهنگی کار، مثلاً برای تعیین جای دقیق، پشتیبانی تدارکات، گزارش و ... هر محل آدرس جداگانه خود را داشته باشد.

توجه: تیم‌های بین‌المللی یوسار برای پشتیبانی از نهاد محلی مدیریت سوانح اعزام می‌شوند. هرگونه سازوکار که در حال استفاده باشد، توسط تیم‌های بین‌المللی به کار گرفته خواهد شد تا منابع ملی را که برای کار نجات اعزام شده‌اند، تقویت کنند.

۵-۶- کد شناسایی تیم یوسار

برای اینکه شناسایی همه تیم‌های یوسار در درون سیستم هماهنگی به شکل استاندارد باشد، برای هر تیم یک کد شناسایی^۱ لازم است. کد شناسایی تیم از دو قسمت تشکیل می‌شود: کد سه حرفی کشور تیم که در المپیک به کار می‌رود و شماره دورقمی برای تمایز تیم‌های مختلف از یک کشور.

تیم‌های چندملیتی (مثل سازمان‌های غیردولتی) از کد سه حرفی المپیک استفاده نمی‌کنند. برای شناسایی آن‌ها از حروف «SAR» استفاده می‌شود.

کد معرف ۰۱ تا ۰۹ برای تیم‌های طبقه‌بندی شده در طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراک به کار می‌رود و ۱۰ تا ۹۹ برای تیم‌های طبقه‌بندی نشده به کار می‌رود. رابط عملیاتی اینساراک کدهای معرف تیم کشور را تعیین می‌کند و از طریق دبیرخانه، فهرست راهنمای یوسار را مستقیماً در www.insarag.org به روز می‌کند. برای اطلاعات کامل، رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار.

۵-۷- سطوح ارزیابی، جست‌وجو و نجات

مقدمه

یک عنصر کلیدی هماهنگی اینساراک، تعریف انواع اصلی کارهایی است که معمولاً در یک رویداد مهم یوسار لازم است. ممکن است این کارها از ارزیابی منطقه آسیب‌دیده تا آواربرداری یک ساختمان برای یافتن آخرین قربانی متوفی را در برگیرد. با داشتن تعریف روشن از همه سطوح عملیاتی، عوامل هماهنگی خاص لازم برای طرح‌ریزی، تعیین وظایف و عملیات ویژه یوسار تعیین می‌شود. ابزارهای مدیریت اطلاعات (قالب‌ها، فرم‌ها، گزارش‌ها، سیستم علامت‌گذاری، مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و ...) نیز که برای تسهیل هماهنگی به کار می‌رود، با سطح کار یوساری که انجام می‌گیرد، مرتبط هستند. سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراک برای تسهیل هماهنگی به کار می‌رود و به سطح کاری که یوسار باید انجام دهد، مربوط است.

۵-۷-۱- سطوح

عملیات یوسار به پنج سطح تقسیم می‌شود که در جدول زیر آمده است. این سطوح به عنوان کارهای پشت سرهم تعریف شده‌اند، اما درواقع ممکن است ترتیب متفاوتی از این کارها برای تیم‌ها تعیین شود، به‌ویژه در عملیات بزرگ که نهاد مدیریت محلی سوانح قبل از رسیدن تیم محیط کار را تعیین می‌کند؛ بنابراین سطوح متفاوت کار در نواحی مختلف حادثه به‌صورت هم‌زمان انجام می‌گیرد.

توجه: پنج سطح عملیات عبارت‌اند از:

- سطح ۱: ارزیابی منطقه وسیع.
- سطح ۲: ارزیابی تریاژ محیط کار.
- سطح ۳: جست‌وجو و نجات سریع.

- سطح ۴: جست‌وجو و نجات کامل.
 - سطح ۵: پوشش کامل جست‌وجو و نجات.
- در صفحات بعد هر سطح به تفصیل در جدول توضیح داده شده است.

عملیات یوسار سطح ۱: ارزیابی منطقه وسیع	
• بررسی اولیه منطقه آسیب‌دیده یا تعیین‌شده. • به منظور: ○ تعیین وسعت و اندازه حادثه. ○ تعیین وسعت، محل و نوع تخریب. ○ برآورد نیاز به منابع فوری. ○ ایجاد طرح تقسیم‌بندی. ○ تعیین اولویت‌ها. ○ شناسایی مخاطرات کلی. ○ شناسایی مسائل ساختاری. ○ شناسایی جاهای بالقوه برای پایگاه عملیات. • معمولاً با وسایل نقلیه، بالگرد، وسایل نقلیه آبی، پیاده یا از گزارش‌های سازمان‌هایی مثل نهاد مدیریت محلی سوانح انجام می‌گیرد. • بررسی بصری اولیه و سریع منطقه تخریب‌شده یا تعیین‌شده. تیم‌هایی که در این سطح ارزیابی عمل می‌کنند، باید متحرک باقی بمانند، نباید به عملیات نجات بپردازند و نتایج را در سریع‌ترین زمان ممکن گزارش کنند.	تعریف و هدف
۱. نهاد مدیریت محلی سوانح اغلب قبل از رسیدن تیم‌ها این کار را انجام می‌دهد و برخی اطلاعات را فراهم می‌کند. اگر کامل نشده باشد، شاید بهتر باشد دوباره انجام گیرد. ۲. اعضای تیم در مرکز هماهنگی عملیات در محل و اونداک نیز می‌توانند پس از رسیدن به محل این کار را انجام دهند. ۳. تیم‌های یوسار.	چه موقع و توسط چه کسانی انجام می‌شود؟
۱. اطلاعات موجود در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل. ۲. توضیحات واحد مرکز پذیرش و اعزام. ۳. اطلاعاتی مانند خلاصه اطلاعات نهاد مدیریت محلی سوانح، نقشه‌ها، جی پی اس، مختصات نقشه‌ای، تصاویر و ویدیو نیز ابزار پشتیبانی محسوب می‌شوند.	ابزارهای اینساراگ
۱. توضیحات مرکز هماهنگی عملیات در محل، مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار. ۲. طرح دبیرخانه ۳. محل پایگاه عملیات. ۴. اصول و طرح اولیه. ۵. درخواست منابع مانند درخواست تیم‌های بیشتر. ۶. مطالبی که در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل قرار می‌گیرد. ۷. به‌روزرسانی داشبورد سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ.	خروجی کار

جدول ۱. عملیات یوسار سطح ۱: ارزیابی منطقه وسیع ASR1

عملیات یوسار سطح ۲: ارزیابی تریاژ محیط کار	
• هدف اصلی شناسایی جاهای خاصی در بخش تعیین شده است که احتمال نجات افراد زنده وجود دارد تا امکان اولویت بندی و ساختن یک طرح عملیاتی فراهم شود. • نیازمند ارزیابی سریع و اصولی است. • هدف ارزیابی به موقع کل بخش است. • فرم تریاژ محیط کار باید برای گردآوری اطلاعات ضروری در این مرحله به کار رود. • اغلب اطلاعات حاصل از مردم محل و سازمان های امداد رسان محلی ارزشمند هستند و باید در طول ارزیابی به دنبال کسب چنین اطلاعاتی بود. • نجات معمولاً در این سطح انجام نمی گیرد مگر اینکه فرصت پیش بینی نشده ای پیش آید. • اگر قربانی زنده ای پیدا شد، تصمیم گیری در مورد اینکه تیم ارزیابی کار نجات را شروع کند یا به ارزیابی ادامه دهد، به موقعیت و دسترسی که تیم دریافت می کند، بستگی خواهد داشت. چند گزینه عبارتند از: ○ از منابع دیگری برای انجام نجات درخواست می شود. ○ تیم ارزیابی در محل می ماند، اما باید بخش را تمام کند. ○ ارزیابی در کوتاه ترین زمان ممکن توسط افراد دیگری کامل خواهد شد. ○ راهبردی برای ارسال تیمی ترکیبی اتخاذ کنید تا امکان ارزیابی بخش در سطح ASR2 و جست و جو و نجات سریع در سطح ASR3 فراهم شود. • در صورت نیاز، می توان ارزیابی سطح ASR2 را بعداً تکرار کرد، مثلاً ارزیابی در زمان درست یا ارزیابی با سگ های بیشتر که ممکن است نتایج متفاوتی دهد.	تعریف و هدف
۱. بهتر است درست پس از ارزیابی منطقه گسترده سطح ۱ و بلافاصله پس از تعیین بخش ها (تقسیم بندی) انجام گیرد. ۲. ممکن است قبل از رسیدن کمک ها، نهاد محلی مدیریت سوانح تقسیم بندی را انجام دهد و این فرآیند را شروع کند. ۳. اگر این کار کامل نشده باشد، بهتر است تیم یوسار دوباره این کار را انجام دهد. ۴. اگر نهاد مدیریت محلی سوانح این کار را انجام نداده باشد، در این صورت باید اولین اقدام تیم یوسار در یک بخش باشد. ۵. تیم های یوسار. ۶. استفاده از سگ ها یا تجهیزات جست و جوی فنی اختیاری است و به موقعیت بستگی دارد. استفاده از این ابزارها موجب بهبود نتایج می شود، اما فرآیند را کند می سازد؛ باید تعادلی بین این دو برقرار کرد.	چه موقع و توسط چه کسانی انجام می شود؟
۱. فرم تریاژ محیط کار. ۲. دستور واحد هماهنگی یوسار. ۳. استفاده از نقشه بخش مورد ارزیابی قویاً توصیه می شود و باید برای مشخص کردن مناطقی که ارزیابی و پاک سازی شدند، به کار رود. ۴. اطلاعاتی مانند توضیحات نهاد مدیریت محلی سوانح، اطلاعات تیم های محلی، مختصات جی پی اس، تصاویر و ... نیز کمک می کنند.	ابزارهای اینساراگ
۱. فرم های تریاژ تکمیل شده محیط کار که تیم های لازم برای هر محل را مشخص می کنند. ۲. کد شناسایی کامل محیط کار. ۳. محیط کار علامت گذاری شده برای فرم تریاژ. ۴. نقشه بخش که منطقه ارزیابی شده را نشان می دهد. ۵. ایجاد طرح عملیاتی بخش و تعیین اولویت ها از سوی مرکز هماهنگی یوسار. ۶. تخصیص تیم های یوسار برای هر محیط کار. ۷. درخواست منابع بیشتر. ۸. داده های تأیید شده در داشبورد سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ. ۹. داشبورد به روز سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ.	خروجی کار

جدول ۲. ارزیابی تریاژ محیط کار سطح ASR2.

عملیات یوسار سطح ۳: جست‌وجو و نجات سریع	
- در مراحل اولیه یک رویداد بزرگ انجام می‌گیرد که هنوز تعداد تیم‌ها نسبت به تعداد محل، نیازمند جست‌وجو و نجات کم است. - سرعت عمل زیادی لازم است تا اطمینان حاصل شود که همه قسمت‌های تعیین شده به سرعت جست‌وجو می‌شوند و احتمال نجات به حداکثر برسد. - تعهد به انجام کارهای زیر وجود دارد: - استفاده از فنون جست‌وجوی فیزیکی، جست‌وجو با سگ یا جست‌وجوی فنی. - عملیات نجات با استفاده از آواربرداری و شمع‌گذاری محدود، شکستن و نفوذ و ... - نفوذ محدود به سازه/آوار. - معمولاً جست‌وجو و نجات در یک دوره عملیات پایان می‌یابد، مثلاً در عرض چند ساعت. - معمولاً تیم عملیات طولانی انجام نمی‌دهد (بیش از یک دوره عملیات) تا به عمق سازه نفوذ کند، مگر اینکه دلایل قوی برای وجود قربانیان زنده وجود داشته باشد. - در طی این سطح عملیات، ممکن است قربانیانی که در عمق هستند، پیدا نشوند. - در این سطح تیم‌ها باید سازه‌ها یا محیط‌های کار را برای عملیات سطح ۴ شناسایی کنند. - اگر قربانی به دام افتاده‌ای در عمق شناسایی شود، در صورتی که محدودیت‌های تعیین شده برای تیم اجازه دهد یا از هماهنگی بخش اجازه بگیرند، تیم می‌تواند عملیات خود را گسترش دهد؛ اما باید اطمینان دهند که کار سطح ۳ در محیط‌های کار باقیمانده که برای آن‌ها تعیین شدند، تکمیل می‌شود. اگر توانایی انجام نجات را ندارند یا این کار را تمام نکردند، باید درخواست منابع بیشتری کنند. - اگر جاهای بیشتری برای نجات شناسایی شد، باید کد شناسایی جدیدی برای محیط کار ایجاد شود. - مرکز هماهنگی یوسار/مرکز پشتیبانی باید کارهای ASR3 را پیگیری کند و محل را دوباره برای ASR4 تخصیص دهد، مگر در جاهایی که عدم نیاز به ASR4 گزارش شده است.	تعریف و هدف
- این کار معمولاً پس از تخصیص تیم‌های یوسار برای بخش‌ها انجام می‌گیرد. - همیشه باید در محیط‌های کار معینی انجام گیرد. - توسط تیم‌های سبک، متوسط و سنگین یوسار انجام می‌گیرد. - ممکن است تیم‌های ملی نهاد مدیریت محلی سوانح نیز این کار را انجام دهند. - یک تیم یوسار ممکن است توانایی کار هم‌زمان در بیش از یک محیط کار را به دلیل محدود بودن محیط داشته باشد.	چه موقع و توسط چه کسانی انجام می‌شود؟
- فرم تریاژ محیط کار. - فرم گزارش محیط کار. - فرم رهاسازی قربانی. - سیستم علامت‌گذاری محیط کار.	ابزارهای اینساراک
- گزارش کامل محیط کار. - علامت‌گذاری محیط کار. - فرم‌های تکمیل شده رهاسازی قربانی.	خروجی کار

جدول ۳. سطح ASR3.

عملیات یوسار سطح ۴: جست و جو و نجات کامل	
- این سطح از جست و جو و نجات باید محدود قربانیانی را که در عمق به دام افتاده یا دفن شده اند و امدادگران محلی، اولین پاسخ دهندگان، منابع نهاد مدیریت محلی سوانح یا عملیات سطح ۳ که نتوانستند به آن ها برسند را شناسایی کرده، جای آن ها را پیدا کند و نجات دهد. - تیم ها به بیشتر یا همه فضاهای توخالی قابل بقا نفوذ می کنند. - این سطح از عملیات ممکن است طولانی باشد (بیش از یک دوره عملیات) و به طیف وسیعی از مهارت های یوسار نیاز داشته باشد، مثل: - همه فنون و تجهیزات جست و جو و غالباً جست و جوی مکرر تا دسترسی حاصل شود. - شکستن و نفوذ به کل بخش های سازه با عملیات سنگین و مکرر. - بلند کردن یا جابه جایی قسمت های بزرگ. - اگر دسترسی به فردی با احتمال نجات زنده لازم باشد، ممکن است آواربرداری در این سطح انجام گیرد. - کار در فضاهای بسته، گاهی در عمق سازه ها. - ممکن است چندین تیم را در یک محیط کار شامل شود. - فرماندهی و کنترل کامل محیط کار لازم است.	تعریف و هدف
- این سطح معمولاً پس از یا همراه با جست و جو و نجات سطح ۳ انجام می گیرد. - اگر نهاد مدیریت محلی سوانح از قبل جاهای خاصی را شناسایی کرده باشد، تیم می تواند مستقیماً عملیات سطح ۴ را انجام دهد. - تیم های متوسط و سنگین یوسار این سطح عملیات را انجام می دهند.	چه موقع و توسط چه کسانی انجام می شود؟
- فرم تریاژ محیط کار. - گزارش محیط کار. - سیستم علامت گذاری محیط کار. - فرم رهاسازی قربانی.	ابزارهای اینساراک
- گزارش کامل محیط کار. - علامت گذاری محیط کار. - فرم های تکمیل شده رهاسازی قربانی.	خروجی کار

جدول ۴. سطح ۴ ASR.

عملیات یوسار سطح ۵: پوشش کامل جست‌وجو و بازیابی	
تعریف و هدف	- این سطح معمولاً به معنای انجام عملیات در محیط کار برای پیدا کردن اجساد قربانیان است. - اگر نهاد هماهنگ‌کننده لازم بداند، ممکن است بخشی از مرحله نجات باشد. - ممکن است در هنگام آواربرداری یا برداشتن سازه تخریب‌شده، به‌صورت معجزه‌آسای قربانی زنده پیدا شود. - اگر کار به محیط کار آوار مربوط است، ممکن است موارد زیر را شامل شود: - جست‌وجو یا دسترسی به همه فضاهای ممکن توخالی. - همه مهارت‌های یوسار که در سطح ۴ عنوان شده است. - برداشتن قسمت‌های بزرگ تا امکان دسترسی به همه قسمت‌های سازه یا آوار فراهم شود. - کار با ماشین‌آلات سنگین، مثل جرثقیل و تجهیزات تخریب، برای فراهم کردن امکان دسترسی. - فرماندهی و کنترل کامل محیط کار ضروری است.
چه موقع و توسط چه کسانی انجام می‌شود؟	- این کار معمولاً پس از مرحله نجات انجام می‌گیرد. - این سطح معمولاً توسط تیم‌های بین‌المللی یوسار انجام نمی‌شود. - معمولاً توسط منابع نهاد مدیریت محلی سوانح به منظور پیدا کردن اجساد انجام می‌شود. - اگر پاک‌سازی منطقه و پیدا کردن اجساد از اولویت بالایی برخوردار است، می‌توان از تیم‌های بین‌المللی یوسار انجام این کار را درخواست کرد. - برخی تیم‌های بین‌المللی ممکن است این کار را انجام دهند و برخی انجام ندهند، در این رابطه خود تیم تصمیم می‌گیرد.
ابزارهای اینساراگ	- فرم تریاژ محیط کار. - گزارش‌های محیط کار. - سیستم علامت‌گذاری محیط کار. - فرم رهاسازی قربانی.
خروجی کار	- گزارش کامل محیط کار. - علامت‌گذاری محیط کار. - فرم‌های تکمیل‌شده رهاسازی قربانی.
پاک‌سازی منطقه تا سطح ASR 5	- این سطح در مورد مناطقی نیز صدق می‌کند که آوار کم است یا وجود ندارد، اما مهارت‌های یوسار برای دسترسی یا ایمنی یا پاک‌سازی کامل همه قربانیان لازم است. در این صورت عملیات شامل موارد زیر خواهد بود: - جست‌وجوی نظام‌مند همه قسمت‌های هر سازه در منطقه عملیات تعیین شده. - این عملیات باید سریع مناطق نسبتاً بزرگی را پاک‌سازی کند. - گاهی ممکن است ماشین‌آلات سنگین برای پاک‌سازی توده‌های کوچک آوار لازم باشد. - این کار به‌ویژه ممکن است در مورد پیدا کردن محل و اجساد قربانیان انجام گیرد. - باید در مقررات کار مشخص شود که در صورت یافتن قربانی زنده یا مرده دقیقاً چه باید بکنند، مثلاً با تیم‌های دیگر درخواست رسیدگی کنند، یا خودشان بمانند و به این کار رسیدگی کنند. - کنترل و هماهنگی کامل و ثبت کامل جزئیات منطقه پاک‌سازی از سوی تیم‌ها الزامی است.
چه موقع و توسط چه کسانی انجام می‌شود؟	- معمولاً منابع نهاد مدیریت محلی سوانح این کار را انجام می‌دهند، اما در برخی شرایط می‌توان از تیم‌های بین‌المللی یوسار نیز انجام این کار را درخواست کرد. - تیم‌های یوسار ممکن است انجام این کار را قبول کنند یا قبول نکنند و به مرحله بعدی کار بروند، این مسئله به عوامل متعددی بستگی دارد، مانند احتمال نجات، ظرفیت تیم‌ها در حادثه، سیاست‌گذاری تیم، دستور سازمان‌های حامی و ...
ابزارهای اینساراگ	فرم رهاسازی قربانی در صورت نیاز.
خروجی کار	- گزارش کار طبق توافق با مرکز هماهنگی یوسار/ مرکز هماهنگی عملیات در محل/ نهاد مدیریت محلی سوانح. - نقشه مناطق پاک‌سازی‌شده به‌عنوان بخشی از گزارش نتایج.

جدول ۵. سطح ASR

۵-۸- تریاژ محیط کار

هدف از ارزیابی محیط کار ASR 2 ارزیابی سازه های فروریخته و شناسایی محل نجات است. مرکز هماهنگی یوسار از این اطلاعات برای تهیه فهرست جاها و اولویت بندی و تصمیم گیری درباره تخصیص تیم ها به این مکان ها استفاده می کند. یکی از مواردی که باید در اولویت بندی محیط کار در نظر گرفت، سطح تریاژ است.

هدف از فرآیند تریاژ ارزیابی عوامل تریاژ برای مقایسه آوارها و تصمیم گیری در مورد ترتیب اولویت است. کلید تریاژ وجود انسجام در مقایسه عوامل تریاژ است.

۵-۸-۱- اولویت اول: سطوح تریاژ بر اساس اطلاعات قربانی

سطح اولویت بندی محیط های کار بر اساس اطلاعات قربانی است: تعداد تأیید شده قربانیان زنده، تعداد قربانیان زنده احتمالی و اینکه آیا فقط قربانیان مرده در محل سازه وجود دارد. همه محیط های کار که وجود قربانیان زنده در آن ها محرز است، باید قبل از سازه هایی که قربانیان زنده احتمالی دارند، تکمیل شوند. محیط های کار که بیشترین تعداد قربانی زنده را دارند در اولویت بالاتری قرار می گیرند. ساختمان های دارای اجساد قربانیان فقط به عنوان بخشی از سطح ASR5 به تیم های یوسار واگذار می شوند.

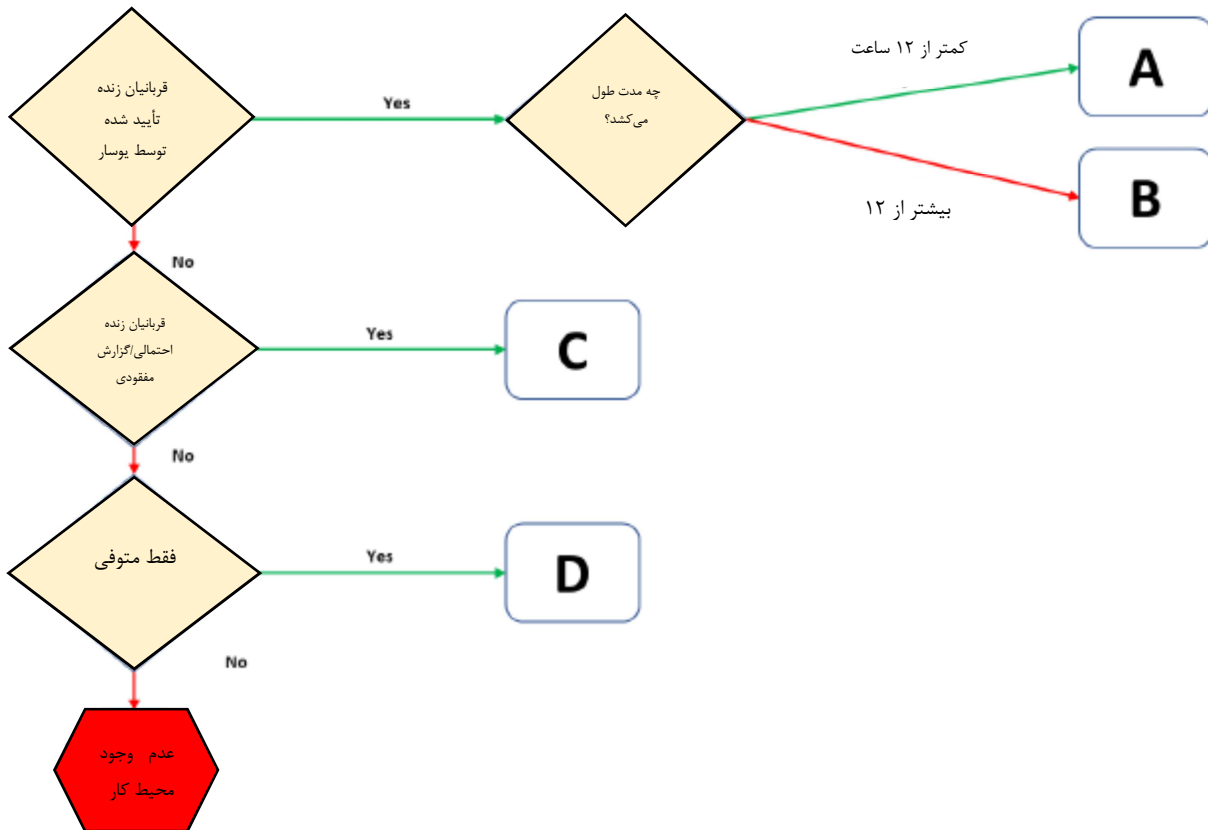
برای کمک به تصمیم گیری در مورد اینکه کدام تیم به کدام محیط تخصیص یابد، از تیم های تریاژ درخواست می شود طول مدت عملیات را برآورد کنند. طول مدت عملیات را فقط در صورتی می توان تخمین زد که گروه ارزیابی محل قربانیان را تخمین زده باشد. طول این مدت به مشخصات سازه بستگی دارد: مثل مصالح و اندازه ساختمان و تجهیزات و کار کارشناسی. این تخمین باید بر اساس ظرفیت کلی تیم باشد و معمولاً یک برآورد تقریبی است. با برآورد مدت عملیات، مرکز هماهنگی یوسار می تواند تیم های بزرگ تر را به محیط های بزرگ تر و دشوارتر اختصاص دهد که به زمان بیشتری نیاز دارند. مرکز هماهنگی یوسار اطلاعات مربوط به همه قربانیان زنده قطعی و احتمالی را گردآوری می کند. این مرکز همه اطلاعات مربوط به متوفیان را گردآوری نمی کند و فقط اطلاعات مرتبط را گردآوری می کند.

با رویه بالا، رده های تریاژ زیر به دست می آید:

سطح تریاژ	زمان پیش بینی شده عملیات	زمان پیش بینی شده عملیات
الف	قربانیان زنده تأیید شده	کمتر از ۱۲ ساعت
ب	قربانیان زنده تأیید شده	بیشتر از ۱۲ ساعت
پ	قربانیان زنده احتمالی	ارزیابی نشده
ت	فقط متوفی	ارزیابی نشده

جدول ۶. سطوح تریاژ

- **قربانیان زنده تأیید شده:** یعنی تیم ارزیابی یوسار می داند که افرادی زیر آوار زنده هستند.
- **قربانیان زنده احتمالی:** یعنی احتمال دارد افرادی زیر آوار زنده باشند، اما تیم ارزیابی نمی تواند تأیید کند که افرادی زنده یا حتی زیر آوار هستند یا نه. نمونه ای از این وضعیت زمانی است که افراد محلی مفقود شدن برخی را گزارش می کنند یا فروریزی مدرسه ای که باز بوده است.
- **فقط متوفیان:** یعنی قربانی زنده وجود ندارد، اما ممکن است نهاد مدیریت محلی بحران بخواهد تیم هایی را برای پیدا کردن اجساد به محل ارسال کند.

شکل ۱۰: تریاژ

۵-۸-۲- اولویت دوم: اطلاعات ساختمان و محدودیت‌های عملیات

وقتی مرکز هماهنگی یوسار به استفاده از اطلاعات بیشتری برای تهیه فهرست محیط کار بر اساس اولویت نیاز دارد، اطلاعات مربوط به ساختمان و عملیات را می‌توان به کار بست. مثال‌هایی از اطلاعات مفید در زیر آمده است. برای اجتناب از پیچیدگی سطوح تریاژ، این موارد در سطوح تریاژ قرار داده نشده‌اند. اطلاعات مربوط به ساختمان عبارت‌اند از:

- **کاربری:** مثل مسکونی، اداری، مدرسه، بیمارستان و ...، احتمال به دام افتادن قربانیان را نشان می‌دهد.
- **اندازه محل (مساحت سطح و تعداد طبقات):** هرچه ساختمان بزرگ‌تر باشد، زمان عملیات نیز طولانی‌تر خواهد بود.
- **نوع ساختمان:** هرچه مصالح ساختمان سنگین‌تر باشند، زمان عملیات نیز طولانی‌تر خواهد بود.
- **سطح ریزش ساختمان:**
 - **مایل:** یک یا چند ستون یا همه ستون‌ها و دیوارها به‌صورت مایل فرو ریخته‌اند.
 - **واژگونی:** یک بخش یا کل ساختمان به یک سمت فرو ریخته است.
 - **با خاک یکسان شدن:** یک یا چند طبقه یا همه طبقات کاملاً فرو ریخته‌اند.
 - **تل آوار:** یک یا چند طبقه یا همه طبقات، ستون‌ها و دیوارها فرو ریخته و تلی از آوار بر جای مانده است.
 - **آویزان ماندن:** قسمت‌های پایین ساختمان ریخته است و قسمت‌های بالای ساختمان روی قسمت پایین قوس زده است.

- اطلاعات مربوط به فضای توخالی ممکن است بر اساس سطح ریزش ساختمان مهم باشد:
 - **فضای توخالی بزرگ:** در اندازه‌ای است که یک نفر می‌تواند داخل آن بخزد. «بزرگ» یک واژه نسبی است، یعنی فضای توخالی بزرگ برای یک کودک کوچک‌تر از فضای توخالی بزرگ برای یک فرد بزرگسال خواهد بود.
 - **فضای توخالی کوچک:** اندازه این فضا در حدی است که یک نفر به‌سختی می‌تواند در آن حرکت کند و مجبور است تا رسیدن کمک بی‌حرکت بماند. در فضاهای توخالی کوچک، احتمال آسیب بیشتر است، زیرا افراد به دام افتاده فضای کمتری برای گریز از افتادن اشیاء یا ریزش عناصر سازه دارند.
- عوامل مربوط به عملیات عبارت‌اند از:

- وجود منابع: هرچه منابع محدودتر باشد، زمان عملیات طولانی‌تر خواهد بود.
- محل عملیات و تیم‌ها: هرچه تیم از محل دورتر باشد، زمان عملیات طولانی‌تر خواهد بود.

۵-۹- مدیریت اطلاعات

عملیات بزرگ و پیچیده یوسار بار سنگینی بر دوش تیم‌های ملی و بین‌المللی می‌گذارد. اگر اطلاعات به‌درستی مدیریت نشود، ممکن است کنترل کار از دست خارج شود. برای اطمینان از هماهنگی پاسخ چند تیم بین‌المللی یوسار، مدیریت اطلاعات در کل سازوکار هماهنگی یوسار و در همه مراحل چرخه پاسخ امر مهمی است. نظام مدیریت اطلاعات یوسار باید هماهنگی میدانی موفق را در عملیات یوسار تضمین کند. چنین نظامی نیازمند گردآوری، پردازش و انتشار کارآمد و مؤثر اطلاعات و هماهنگی کار در مقیاس بزرگ است.

تیم‌های امداد رسان مایل‌اند زمان و کار محدودی را صرف مدیریت اطلاعات کنند. الزاماتی که در مدیریت اطلاعات بر عهده تیم گذاشته می‌شود، باید محدود به اطلاعات کاملاً ضروری برای هماهنگی یوسار باشد. غالباً برای مقاصد مختلف، اطلاعات بینابین نیاز است، اما این راهنما فقط الزامات ضروری هماهنگی یوسار را پوشش می‌دهد. همه دست‌اندرکاران جامعه اینساراگ باید بخشی از نظام مدیریت اطلاعات یوسار باشند، بنابراین روشی استاندارد و نظام‌مند برای گردآوری و گزارش اطلاعات در همه سطوح مورد نیاز است.

جامعه اینساراگ در طی سال‌ها نظام مدیریتی ایجاد کرده است و همواره به بهبود این نظام ادامه می‌دهد. اینساراگ و سازمان ملل متحد در آغاز نظریه مرکز هماهنگی، مرکز هماهنگی عملیات در محل را به کار بستند که اکنون به مرکز هماهنگی عملیات در محل با واحد هماهنگی یوسار به‌عنوان بخشی از این مرکز گسترش یافته است. بعدها، فرم‌های کاغذی برای گردآوری و انتشار اطلاعات و تعیین وظایف ایجاد شد. توسعه اخیر در نظام مدیریت اینساراگ شامل ایجاد ابزارهای دیجیتالی گردآوری داده‌ها و نمایش اطلاعات است که از اول ژانویه ۲۰۲۰ عملیاتی شده است.

اصول اساسی نظام مدیریت اطلاعات اینساراگ عبارت‌اند از:

- **میدان‌محور:** سهولت استفاده در میدان، با در نظر گرفتن مشکلاتی که ممکن است در چنین محیطی مواجه شد.
- **قابلیت اطمینان:** اطلاعات گردآوری‌شده و ذخیره‌شده در سیستم باید قابل اطمینان باشد و برای واحدهای هماهنگی به‌راحتی قابل دسترسی باشد، حتی تحت شرایط نامساعد و منابع محدود.
- **مقیاس‌پذیری:** این نظام باید با مقیاس‌های مختلف پاسخ سازگار باشد.
- **سازگاری:** پاسخ به سوانح باید با انواع مختلف سوانح و محیط سازگار باشد.
- **قابلیت ردگیری:** پاسخگویی اطلاعات مدیریت‌شده برای تصمیم‌گیری دقیق و درست ضروری است.
- **یکپارچگی:** این نظام باید جنبه‌های مختلف پاسخ یوسار را تا حد ممکن مطابق با استانداردها پوشش دهد.

مدیریت عبارت است از تخصیص منابع در جهت دستیابی به هدف یا اهداف خاص. چون واحد هماهنگی یوسار کنترلی روی تیم‌ها ندارد، این واحد با راهنمایی نهاد مدیریت محلی سوانح، تیم‌ها را هماهنگ می‌سازد؛ بنابراین سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ به هماهنگی تخصیص منابع به منظور نجات جان افراد از زیر آوار اشاره دارد.

سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ یک ابزار تحت وب و ابزار کاغذی است تا اگر نسخه تحت وب عمل نکرد، از نسخه کاغذی استفاده شود. هر دو نسخه بر اساس مجموعه‌ای از فرم‌ها (در وب یا کاغذی) است تا گردآوری اطلاعات میدانی برای واحد هماهنگی یوسار و حفظ و بررسی موقعیت تیم‌ها و تعیین وظایف آن‌ها صورت گیرد. این سیستم توسط کارگروه مدیریت اطلاعات اداره می‌شود که در نسخه تحت وب کاربر را راهنمایی می‌کند و مطالب آموزشی به کاربر ارائه می‌دهند و نسخه الکترونیک فرم‌های کاغذی در www.insarag.org آمده است. این فرم‌ها شامل توضیحاتی درباره پر کردن هر بخش است. فرم‌های تحت وب از طریق Survey 123 ایجاد می‌شود و در داشبورد تحت وب نمایش داده می‌شود. همه تیم‌ها به Survey 123 و داشبورد، به منظور آموزش و در طول مأموریت دسترسی خواهند داشت. هر مأموریت نام کاربری و کد منحصر به فردی برای خود خواهد داشت که از طریق مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل در آغاز مأموریت به تیم‌ها ارائه می‌شود و در هنگام دانلود فرم‌های مربوط به آن مأموریت، درخواست می‌شود. همه اطلاعاتی که در فرم‌های Survey 123 قرار می‌گیرند، به صورت خودکار و فوری در داشبورد نمایش داده می‌شوند و واحد هماهنگی یوسار، مدیریت تیم، مرکز هماهنگی عملیات در محل و پشتیبانی این اطلاعات را مشاهده می‌کنند. واحد هماهنگی یوسار وظایف تیم‌ها را مستقیماً تعیین می‌کند (ایمیل، تلفن و رو در رو) و اطلاعات تخصیص وظایف را در داشبورد آپلود می‌کند. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به اسناد سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ در راهنمای هماهنگی یوسار در یادداشتهای راهنما.

اجزای اصلی سیستم مدیریت و هماهنگی یوسار در زیر آمده است و راهنمای هماهنگی یوسار جزئیات مربوط به فرآیندهای مدیریت را ارائه کرده است.

کاربرگ: کاربرگ (فکت شیت) اطلاعاتی درباره ظرفیت تیم، اطلاعات تماس، نیازهای پشتیبانی و وضعیت تیم ارائه می‌دهد. فرم تجهیز دیگر به شکل یک فرم جداگانه نخواهد بود و از این پس بخشی از کاربرگ محسوب می‌شود.

فرم کاغذی	فرم Survey 123	سازمان
فرم کاغذی تیم و نسخه الکترونیکی آن را پر می‌کند.	اطلاعات تیم در کاربرگ در Survey 123 وارد می‌شود. وضعیت تیم «اعزام شده» (deployed) تعیین می‌شود. اطلاعات تیم قبل از اعزام باید در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل بر اساس حوزه مربوطه آپلود شود (کل کاربرگ را شامل نمی‌شود).	دفتر پشتیبانی
	تیم وضعیت خود را «در کشور» تعیین می‌کند.	رسیدن تیم
با رسیدن به محل، نسخه کاغذی (الکترونیکی) را دریافت می‌کند.	با رسیدن تیم، تأیید می‌کند که اطلاعات درست هستند و به روزسازی وضعیت را به تیم یادآوری می‌کند.	مرکز پذیرش و اعزام
بسته به ارتباط اینترنتی، می‌تواند کاربرگ را از مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل، مرکز پذیرش و اعزام یا پس از رسیدن در واحد هماهنگی یوسار دریافت کند.	اطلاعات تیم را در داشبورد مشاهده می‌کند.	واحد هماهنگی یوسار
بخش پایانی کاربرگ را پر می‌کند و بسته به موقعیت، به واحد هماهنگی یوسار یا مرکز پذیرش و اعزام می‌دهد.	وقتی تیم در حال پایان عملیات و جمع‌آوری است، وضعیت خود را به صورت «در حال پایان عملیات» به روز می‌کند.	اعزام تیم

جدول ۷. Survey 123 و فرم‌های کاغذی.

فرم‌های سطح ASR 1-5: تیم‌ها بسته به سطح ASR، در طول مأموریت خود فرم‌های زیر را کامل می‌کنند.

فرم	سطح ASR	توضیح
فرم ارزیابی منطقه وسیع	۱	برای گردآوری اطلاعات تأثیر کلی و تقسیم‌بندی (بخش‌ها) به کار می‌رود.
فرم تریاژ محیط کار	۲	برای گردآوری اطلاعات از محیط‌های کار دارای فرصت نجات به کار می‌رود.
فرم گزارش محیط کار	۳، ۴، ۵	گزارش فعالیت در محیط کار برای دوره کار معینی یا برای تحویل محیط کار.
فرم رهاسازی قربانی	۳، ۴	این فرم برای گردآوری اطلاعات اساسی درباره قربانیان نجات‌یافته به کار می‌رود.
فرم درمان قربانی	۳، ۴	این فرم برای گردآوری اطلاعات پزشکی درباره قربانیان نجات‌یافته به کار می‌رود. این فرم همراه با بیمار تحویل داده می‌شود. همه اطلاعات مربوط به قربانی باید محرمانه بماند.
فرم اطلاع‌رسانی بشردوستانه	هر سطح	اگر از نظر تیم یوسار برخی نیازهای بشردوستانه مورد توجه قرار نگرفته و گزارش نشدند، تیم می‌تواند از طریق فرم اطلاع‌رسانی بشردوستانه این کار را انجام دهد.

جدول ۸. سطوح ASR و فرم‌های مربوطه.

بسته توضیح مأموریت: در تخصیص تیم‌ها، واحد هماهنگی یوسار بسته مأموریت را پر می‌کند که شامل فرم و چند ضمیمه (در جای مربوط) است.

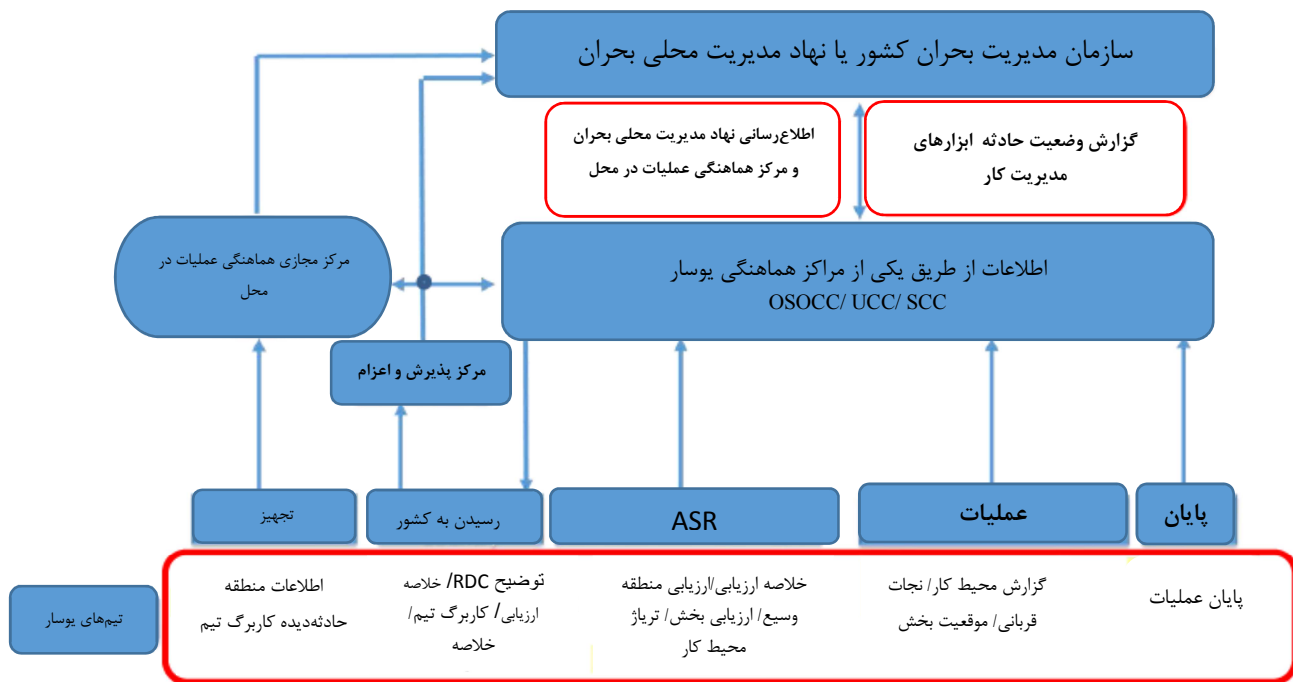
سازمان	فرم Survey 123	نظر
فرم اصلی	فرم توضیح مأموریت	اطلاعاتی در مورد اینکه چه تیمی منصوب شده، چه زمانی و به کجا، به همراه اطلاعات مربوط به مأموریت و یک فهرست از ضمائم.
ضمیمه الف	فرم ارزیابی منطقه وسیع	در صورت ارتباط
ضمیمه ب	فرم تریاژ محیط کار	در صورت ارتباط
ضمیمه پ	فرم گزارش محیط کار قبلی	در صورت ارتباط
ضمیمه ت	عکس‌ها	در صورت ارتباط

فرم‌های دیگری نیز در www.insarag.com آمده است، نظیر:

- اطلاعات منطقه آسیب‌دیده.
- جزوه توجیهی مرکز پذیرش و اعزام.
- توضیح مرکز هماهنگی عملیات در محل - نهاد مدیریت محلی سوانح.
- گزارش وضعیت حادثه/بخش.

انتظار می‌رود فرم‌ها هر شش ماه یک‌بار به‌روز شود و به شبکه اینساراگ اعلام شود. در حین مأموریت، تیم‌ها باید آخرین فرم‌ها را دانلود کنند. ممکن است تغییراتی در فرم‌ها صورت گیرد.

توجه: حفظ ارتباط مداوم همه تیم‌های بین‌المللی یوسار با واحد هماهنگی یوسار در تضمین اشتراک دوطرفه اطلاعات بسیار مهم است. توصیه می‌شود تیم‌ها داشبورد سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ را کنترل کنند، اطلاعات را از طریق فرم‌ها وارد کنند و در جلسات واحد هماهنگی یوسار شرکت کنند.

شکل ۱۱. جریان اطلاعات عملیاتی و فرم‌های اینساراگ.

۶- سیستم علامت‌گذاری و علامت‌دهی اینساراگ

۶-۱- سیستم علامت‌گذاری اینساراگ

سیستم‌های علامت‌گذاری یک ابزار مهم در عملیات یوسار هستند که برای نشان دادن و به اشتراک گذاشتن اطلاعات کلیدی بین تیم‌های نجات و سایر پرسنل میدانی به کار می‌روند. این سیستم‌ها باید سازوکاری برای تقویت هماهنگی و به حداقل رساندن تکرار در کار باشند. برای به حداکثر رسیدن ارزش استفاده از سیستم علامت‌گذاری در یک واقعه، باید رویه جهانی واحدی تعیین شده و به کار رود. برای اینکه این رویه مؤثر باشد، باید همه نهادهای امدادگران آن را به کار گیرند، کاربرد آن ساده باشد، به راحتی قابل فهم بوده، در به کارگیری منابع و زمان کارآمد باشد، اطلاعات را به شیوه مؤثری به اشتراک بگذارد و همواره به کار برود.

سیستم علامت‌گذاری اینساراگ تلاش می‌کند به این ویژگی‌ها دست یابد و شامل عناصر اصلی علامت‌گذاری است که عبارت‌اند از: علامت‌گذاری تریاژ، علامت‌گذاری قربانی و علامت‌گذاری پاک‌سازی سریع^۱. با این عوامل مجموعه کاملی از نمایش بصری به دست می‌آید که اطلاعات مهم را برای آگاهی از وضعیت و پشتیبانی طرح‌ریزی و هماهنگی فراهم می‌کند.

تیم‌ها سیستم علامت‌گذاری اینساراگ را به عنوان یک سیستم علامت‌گذاری پیش‌فرض در صورت نبود سیستم ملی در کشورهایی که عملیات انجام می‌دهند، به کار می‌برند. نهاد مدیریت محلی سوانح همراه با واحد هماهنگی یوسار، استفاده از سیستم علامت‌گذاری را تعیین می‌کنند.

توصیه می‌شود کشورها از سیستم علامت‌گذاری اینساراگ به عنوان استاندارد ملی خود استفاده کنند تا در زمان بحران که به کارگیری تیم‌های بین‌المللی لازم است، کمک کند. سیستم علامت‌گذاری اینساراگ به عنوان مکملی برای سیستم‌های ملی

1. RCM

طراحی شده است و برای رقابت با آن ها نیست.
توجه: موارد زیر تعریف شده است:

- علامت گذاری کل منطقه (اختیاری).
- جهت گیری سازه (اختیاری).
- علامت گذاری با نوار کشی (اختیاری).
- علامت گذاری تریاژ منطقه (الزامی).
- علامت گذاری قربانی (الزامی).
- علامت پاک سازی سریع (اختیاری).

۶-۱-۱- علامت گذاری کل منطقه

گاهی لازم است برای کمک به مسیریابی و ایجاد هماهنگی، کل منطقه علامت گذاری شود. این کار باید محدود به اطلاعات ضروری باشد و تا حد ممکن کوتاه و مختصر باشد.

- علامت گذاری کل منطقه را می توان با استفاده از اسپری رنگ، مداد شمعی، برچسب ها، کارت ضد آب و ... با تصمیم تیم انجام داد. رنگ علامت گذاری باید کاملاً مشخص و متضاد زمینه باشد.
- می توان موارد زیر را شامل کرد:
 - آدرس یا محل فیزیکی.
 - مشخصه خاص یا نام کد (مثلاً ساختمان شماره ۱ کارخانه شکر).
- منطقه یا محیط کار تعیین شده باید به صورت جداگانه مشخص شود (رجوع کنید به علامت گذاری محیط کار).
- اگر نقشه ای وجود ندارد، باید نقشه هایی ایجاد شده و به واحد هماهنگی یوسار/ نهاد مدیریت محلی سوانح ارائه شود.
- در ایجاد نقشه ها، در صورت امکان، شناسایی گرافیکی اولیه باید شامل نام خیابان و شماره ساختمان باشد. اگر این کار ممکن نیست، باید از علائم مشخص استفاده کرد و این علائم را باید همه کنشگران به طور یکسان به کار ببرند.

شناسایی خیابان و پلاک

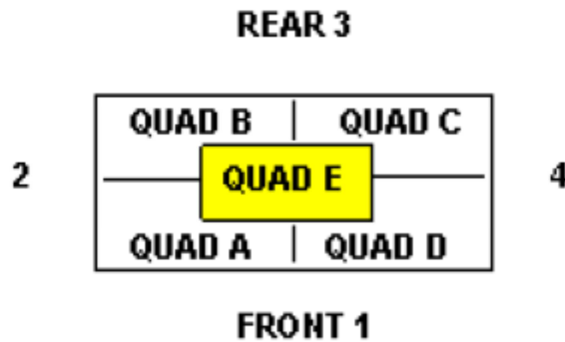
شکل ۱۲. شناسایی خیابان و پلاک

۶-۱-۲- جهت گیری سازه

- جهت گیری سازه روشی اختیاری برای علامت گذاری است. این رویه شامل شناسایی خارجی و داخلی است.
- **شناسایی خارجی:** سمت آدرس خیابان (جلو) سازه باید «۱» تعریف شود. سمت های دیگر سازه باید با عدد در

جهت عقربه‌های ساعت از «۱» شماره‌گذاری شود (رجوع کنید به شکل ۱۲).

- **شناسایی داخلی:** درون سازه به چهار بخش تقسیم می‌شود. این قسمت‌ها با حروف الفبا در جهت عقربه‌های ساعت علامت‌گذاری می‌شود که از گوشه و جایی که سمت ۱ (جلو) و سمت ۲ به هم می‌رسند، شروع می‌شود. قسمت E (لایه مرکزی، آسانسورها، راه‌پله‌ها و ...) در مورد ساختمان‌های چندطبقه به کار می‌رود.

شکل ۱۳. شناسایی داخلی

در سازه‌های چندطبقه هر طبقه باید به صورت واضح مشخص شود. اگر روشن نبود، طبقات باید به شکلی که از بیرون دیده می‌شود، شماره‌گذاری شوند. طبقه همکف با «طبقه همکف» مشخص می‌شود و طبقات بعدی با «طبقه ۱» و ادامه آن مشخص می‌شود. برعکس، طبقه زیرزمین با «زیرزمین ۱»، دومی با «زیرزمین ۲» و ادامه آن مشخص می‌شود. (رجوع کنید به شکل ۱۴).

طبقه ۳
طبقه ۲
طبقه ۱
طبقه همکف
زیرزمین ۱
زیرزمین ۲

شکل ۱۴. شناسایی طبقات یک سازه چندطبقه.

۶-۱-۳- علامت‌گذاری با نوار کشی

علامت‌گذاری با نوار را می‌توان برای مشخص کردن مناطق عملیاتی و مناطق خطرناک به منظور محدود کردن دسترسی و هشدار خطر به کار برد.

منطقه کار عملیاتی

شکل ۱۵. منطقه کار عملیاتی

شکل ۱۶. منطقه حذف شده.

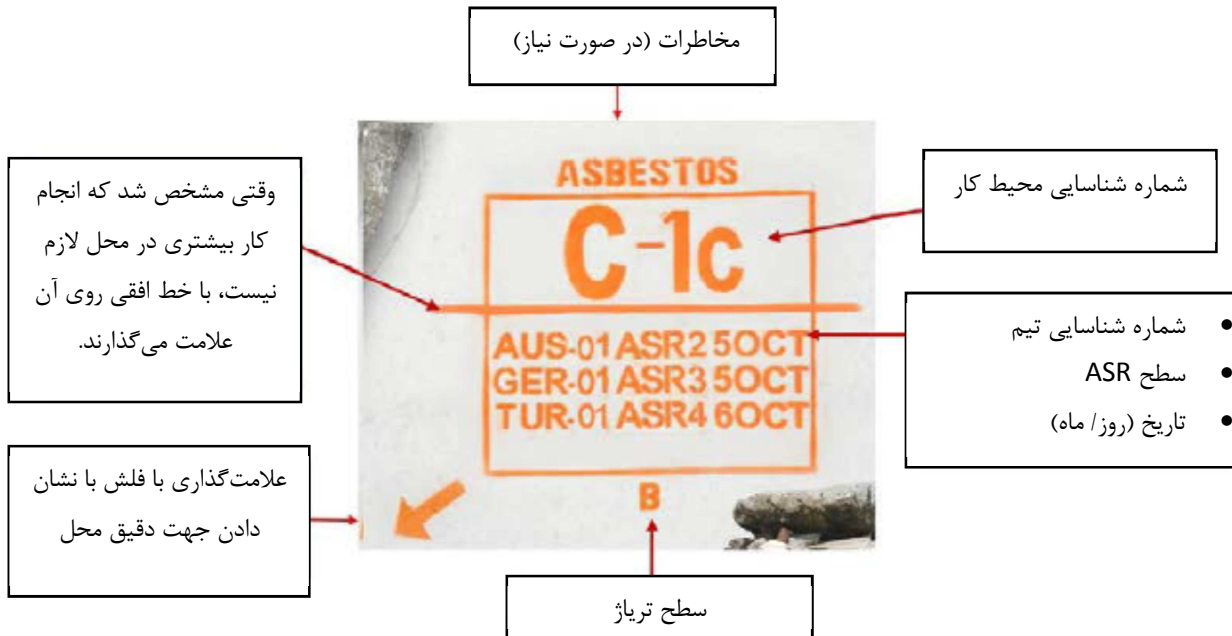
۶-۲- علامت گذاری تریاژ محیط کار

علامت گذاری تریاژ محیط کار در اصل برای ایجاد امکانی جهت برقراری ارتباط تیمها با تیمهای دیگری که قبلاً در ساختمان کار کردند، ایجاد شد تا از تکرار انجام یک کار جلوگیری شود. این سیستم علامت گذاری از آن پس به رویه ارتباط دومرحله ای تبدیل شده است. اولی رویه ارتباط برای تیمهای تریاژ است تا سازه هایی را که به عنوان محیط کار شناسایی کردند، علامت گذاری کنند و دومی با هدف انتقال این پیام است که تیمها کار خود را در ساختمان تمام کرده اند.

بهبود سیستم مدیریت و هماهنگی اینسارگ با هماهنگی و برقراری ارتباط بهتر بین تیمها موجب کاهش نیاز به سیستم علامت گذاری ساختمان شده است، اما این سیستم هنوز هم بخش مهمی از سیستم هماهنگی محسوب می شود، زیرا اطلاعات بسیار مهم را نمایش می دهد، فهم و کاربرد آن ساده و راحت است و امکان شناسایی راحت محیطهای کار را فراهم می کند.

علامت گذاری باید نزدیک نقطه ورودی به داخل آوار باشد که بهترین امکان دید را فراهم می کند، در جلو (تا حد ممکن نزدیک به جلو) یا در ورودی اصلی به محیط کار باشد. با اینکه اطلاعات کلیدی نیاز است، تیمها می توانند به صلاح دید خود با تأثیرات محیطی درون این مرزها خود را هماهنگ سازند ولی در عین حال یک علامت گذاری مشترک مؤثر و یکپارچه ای را دنبال کنند. این سیستم باید مکمل سیستمهای ملی و نهاد مدیریت محلی سوانح باشد و در صورت نیاز، امکان استفاده از آن همراه با این سیستمها وجود داشته باشد.

علامت گذاری را می توان با هر رنگ متضاد زمینه در سطح سازه انجام داد، به طوری که همیشه قابل دید باشد.

شکل ۱۷. مثالی از سیستم علامت گذاری محیط کار با همه کارهای انجام شده لازم.

رویه علامت گذاری

علامت گذاری محیط کار باید از ابتدای ارزیابی بخش در سطح ۲ ASR و پس از تریاژ محل به عنوان محیط کار انجام گیرد. علامت گذاری باید در جلو، (تا حد ممکن نزدیک به جلو) یا ورودی اصلی محیط کار انجام گیرد. رویه زیر باید برای علامت گذاری محیط کار به کار رود.

- می توانید فلشی برای نشان دادن جهت دقیق ورودی محیط کار رسم کنید.
- باکس داخلی موارد زیر را نشان می دهد:
 - شماره شناسایی محیط کار (حدوداً ۴۰ س. فوت).
 - شماره شناسایی تیم (حدوداً ۱۰ س. فوت).
 - سطح ASR کامل شده است (حدوداً ۱۰ س. فوت)
 - تاریخ.
- بیرون باکس نشانگر:
 - هر خطری که تشخیص آن لازم است، مثل آژست (بالا).
 - رده تریاژ (پایین).
 - فلش جهت دقیق محل (ورودی) محیط کار را نشان می دهد.
- با شماره شناسایی تیم، سطح ASR انجام شده و تاریخی که سطح کار کامل شده است، به روز می شود.
- از موادی مانند اسپری رنگ، مداد شمعی، برچسب، کارت ضد آب و ...، به تشخیص تیم می توان استفاده کرد.
- شماره شناسایی محیط کار باید در ارتفاع حدود ۴۰ س. باشد.
- مربعی در اطراف متن رنگی رسم کنید (حدود ۱،۲ تا ۱،۰ متری).
- پس از تکمیل کار در محیط کار و تشخیص اینکه کار بیشتری لازم نیست، خط افقی در مرکز کل علامت گذاری محیط کار رسم می شود.

اگر از نظر تیم ارائه اطلاعات بیشتری در محیط کار لازم است، باید به علامت‌گذاری محیط کار به زبانی ساده و با امکان دید کامل افزوده شود. این اطلاعات و همه جزئیات مربوطه باید در فرم تریاژ محیط کار یا در فرم محیط کار ثبت شود و از طریق سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراک ارائه شود.

۶-۲-۱- مثال های پیشرونده

فاضلاب

B

شکل ۱۸. بخش چارلی، محیط کار ۵، استرالیا ۱ ارزیابی بخش در سطح ASR 2 را در تاریخ ۱۹ اکتبر تکمیل کرده است. آژست به عنوان ماده خطرناک شناسایی شد. رده تریاژ «B» تعیین شده است.

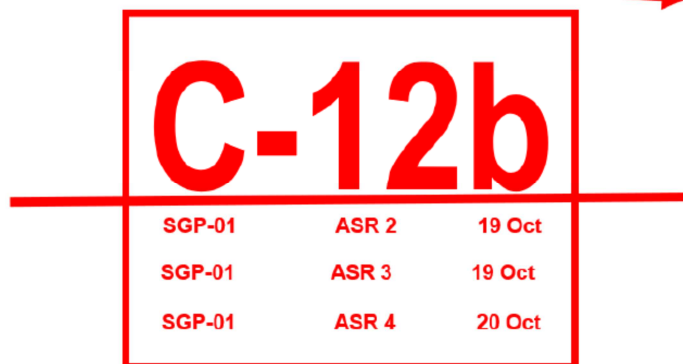
آژست

B

شکل ۱۹. در اینجا پس از پایان ارزیابی بخش توسط تیم ۰۱ استرالیا، تیم ۰۲ ترکیه برای انجام عملیات نجات در محیط کار C-5 تعیین شده است. ترکیه ۰۲ عملیات جست‌وجو و نجات سریع در سطح ASR3 را در ۱۹ اکتبر به پایان رساند.

خطر- نشت گاز در زیرزمین

B

شکل ۲۰. تیم ۰۱ سنگاپور در محیط کار C-12b درون محیط کار C-12 کار خود را به پایان رساند.

در شکل ۲۰، تیم ۰۱ سنگاپور کار خود را در محیط کار C-12b در درون محیط کار C-12 به پایان رسانده است. هشدار خطر در مورد نشت گاز در زیر زمین به زبان ساده اضافه شده است. سطح تریاژ «B» تعیین شده است. عملیات ASR2 و ASR3 در ۱۹ اکتبر به پایان رسیده است. عملیات ASR 4 Full SAR (جست‌وجو و نجات کامل در سطح ۴) در ۲۰ اکتبر به پایان رسیده است. عملیات دیگری در این محیط کار لازم نیست. چند تصویر به‌عنوان نمونه عملی در زیر آمده است:

شکل ۲۱. تیم ۰۱ استرالیا ارزیابی بخش در سطح ASR 2 را در محیط کار C-1c به پایان رسانده است.

در شکل ۲۱ تیم ۰۱ استرالیا ارزیابی بخش در سطح ASR 2 را در محیط کار C-1c در درون محیط کار C-1 در تاریخ ۵ اکتبر به پایان رسانده است. فلش برای نشان دادن C-1c در سمت چپ زیر علامت نشان داده شده است. هشدار خطر وجود آزبست به زبان ساده اضافه شده است. سطح تریاژ «E» تعیین شده است.

شکل ۲۲. تیم ۰۱ ترکیه برای انجام عملیات در سطح ASR 4 در محیط کار C-1c تعیین شد.

در شکل ۲۲ تیم ۰۱ ترکیه برای انجام عملیات در سطح ASR 4 در محیط کار C-1c، پس از اتمام عملیات جست‌وجو، نجات سریع تیم ۰۱ آلمان تعیین شده است. تیم ۰۱ ترکیه عملیات جست‌وجو و نجات کامل سطح ASR 4 را در ۶ اکتبر به پایان رساند.

شکل ۲۳. تیم ۰۱ ترکیه عملیات جست و جو و نجات کامل در سطح ASR 4 را در محیط کار به پایان رسانده و عدم نیاز به ادامه کار را در این محیط مشخص کرده است.

در شکل ۲۳، ترکیه عملیات جست و جو و نجات کامل در سطح ASR 4 را در محیط کار به پایان رسانده و عدم نیاز به ادامه کار را در این محیط تعیین کرده است. این علامت گذاری با خط افقی در وسط آن به روز شده است.

۳-۶- علامت گذاری قربانی

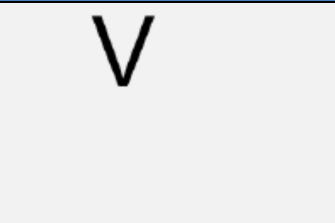
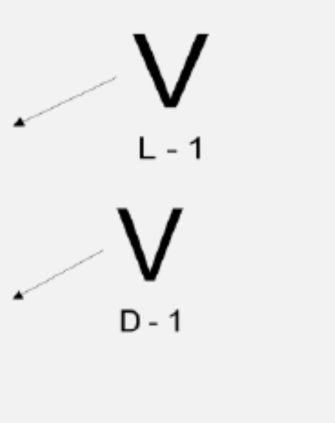
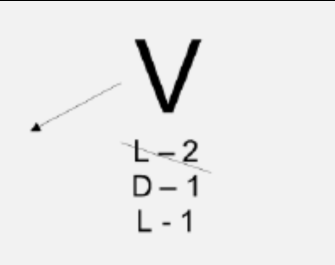
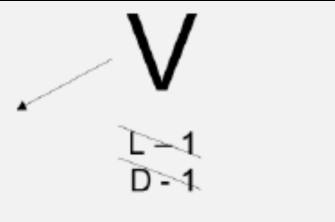
این نوع علامت گذاری قربانی برای تشخیص جاهایی است که احتمال وجود تلفات جانی (زنده یا مرده) هست ولی برای نجات گران مشخص نیست، مثلاً در زیر آوار/مدفون.

۳-۶-۱- رویه علامت گذاری

روش زیر باید در هنگام علامت گذاری قربانی به کار رود:

- وقتی تیم‌ها (مثلاً تیم‌های جست و جو) برای شروع فوری عملیات در محل باقی نمی‌مانند.
- در مواقعی که تلفات متعددی وجود دارد یا ابهامی در مورد جای دقیق (تلفات) در عملیات جست و جو وجود دارد.
- علامت گذاری تا حد ممکن نزدیک به نقطه واقعی تلفات در سطح صورت می‌گیرد.
- می‌توان از موادی مانند اسپری رنگ، مداد شمعی، برچسب، کارت ضد آب و ... بر اساس تصمیم تیم استفاده کرد.
- اندازه باید حدود ۵۰ س. باشد.
- رنگ باید کاملاً قابل دید و با رنگ زمینه متضاد باشد.
- به منظور استفاده پس از پایان عملیات نجات نیست.
- به منظور استفاده در جلوی ساختمان با کد شناسایی محیط کار نیست، مگر در جایی که زخمی‌ها قرار دارند.

۶-۳-۲- مثال‌های پیش‌رونده

مثال عملی	مثال	توضیح
		«V» بزرگ برای محل همه قربانیان بالقوه به کار می‌رود - زنده یا مرده.
		در صورت نیاز، فلشی از سمت «V» برای نشان دادن محل به کار می‌رود.
		زیر «V»: یک حرف «L» قربانی زنده تأییدشده را نشان می‌دهد، به اضافه یک عدد (مثلاً ۲) تعداد قربانیان زنده را در آن نقطه نشان می‌دهد - «L-2»، «L-3» و ... یا یک حرف «D» قربانی مرده تأییدشده را نشان می‌دهد و عدد پس از آن (مثلاً ۳) تعداد قربانیان مرده در آن نقطه را نشان می‌دهد - «D-3»، «D-4» و ...
		با خارج کردن هریک از افراد، یک خط روی علامت مربوط کشیده شده و در صورت نیاز، در زیر آن به‌روز می‌شود، مثلاً «L-1» نشان می‌دهد که فقط یک قربانی مانده است.
		وقتی روی «L» یا «D» خط می‌کشند، یعنی همه قربانیان خارج شده‌اند.

جدول ۱۰. مثال‌های پیش‌رونده از علامت‌گذاری قربانی.

۳-۳-۶ سیستم علامت گذاری پاک سازی سریع^۱

سطح تریاژ و سیستم علامت گذاری به طور عمده برای مکان های بالقوه نجات زندگی به کار می رود، اما می توان سطح تریاژ D را نیز شامل کرد تا امکان تشخیص ساختمان هایی که تیم ها به دلایلی فکر می کنند، فقط افراد متوفی در ساختمان باقی ماندند و نجات ممکن نیست، فراهم شود. این مورد برای ASR2 صدق می کند؛ اما پس از پایان ASR5 که تیم ها تعیین کردند قربانی زنده ای وجود ندارد یا «فقط قربانی مرده» هست، علامت گذاری با این رویه نیز می تواند مفید باشد. استفاده از علامت «Clear» (پاک) از انجام تکراری کار جلوگیری می کند و مزایای دیگری نیز دارد. این نوع علامت گذاری، علامت گذاری پاک سازی سریع نامیده می شود.

۳-۴-۶ رویه کار

فرآیند به کارگیری علامت گذاری پاک سازی سریع

- در مورد اجرای این سطح از علامت گذاری، نهاد مدیریت محلی سوانح باید تصمیم بگیرد.
- علامت گذاری پاک سازی سریع فقط زمانی به کار می رود که امکان جست و جوی سریع کل محل وجود دارد یا شواهد قوی نشان می دهد که نجات افراد زنده امکان پذیر نیست.
- دو گزینه برای علامت گذاری RCM وجود دارد که عبارتند از: «Clear» (پاک) و «Deceased only» (فقط متوفی).

		پاک: معادل با پایان عملیات جست و جوی سطح ASR 5 است- نشان می دهد که منطقه/ ساختمان از افراد زنده و مرده پاک سازی شده است.
		فقط مرده: همان سطح پایان جست و جوی کامل را نشان می دهد، اما فقط افراد مرده در محل باقی ماندند. توجه: وقتی افراد مرده خارج شدند، از «پاک» استفاده کنید.

جدول ۱۱. گزینه های علامت گذاری RCM.

- برای سازه هایی می توان به کار برد که امکان جست و جوی سریع وجود دارد یا اطلاعات نشان می دهد که قربانیان زنده وجود ندارند یا فقط افراد مرده باقی مانده اند.

- برای نواحی غیر سازه‌ای قابل استفاده است – خودروها/ اشیاء/ بیرون ساختمان‌ها/ توده‌های آوار و ...- که بر اساس استانداردهای بالا جست‌وجو شده‌اند.
- روی اشیاء/ یک منطقه در جایی که بیشترین امکان دید/منطقی هست، به کار می‌رود تا بیشتری تأثیر بصری را داشته باشد.
- شکل لوزی با «C» بزرگ داخل آن برای (پاک) «Clear»، یا با «D» بزرگ برای (مرده فقط) «Deceased Only» زیر آن، به ترتیب زیر به کار می‌رود:
 - کد شناسایی تیم: مثلاً AUS-01.
 - تاریخ جست‌وجو:/...../..... مثلاً 19/Oct.
 - می‌توان از موادی مانند اسپری رنگ، مداد شمعی، برچسب، کارت ضد آب و ...، بر اساس تصمیم تیم استفاده کرد.
 - اندازه: حدود ۲۰ س. × ۲۰ س..
 - رنگ: شفاف، متضاد با رنگ زمینه.

۶-۳-۵- مثال‌های پیش‌رونده

	علامت‌گذاری پاک‌سازی سریع روی خودرو- تکمیل عملیات جست‌وجو ASR در سطح ۵ را فقط روی خودرو نشان می‌دهد. انجام عملیات توسط تیم سنگاپور، عملیات قلب شیر، (SGP-01) در ۱۲ اکتبر.
	علامت‌گذاری پاک‌سازی سریع در منطقه که نشان می‌دهد جست‌وجوی ASR سطح ۵ در داخل منطقه تعیین‌شده پایان یافته است- با رنگ یا مرز مشخص. انجام عملیات توسط تیم Taskforce 01 استرالیا، در ۱۲ اکتبر. توجه: این توده به وسیله ماشین‌آلات زیرورو شده است تا استاندارد سطح 5 ASR تأیید شود.
	علامت‌گذاری پاک‌سازی سریع که جست‌وجوی کامل را روی اشیاء/ منطقه نشان می‌دهد. فقط افراد مرده در محل باقی مانده‌اند. انجام عملیات توسط تیم سنگاپور، عملیات قلب شیر، (SGP-01) در ۱۲ اکتبر.

۴-۶- علامت‌دهی اینساراگ

ارتباطات مؤثر به عملیات میدانی ایمن کمک می‌کند، به‌ویژه در محیط‌هایی که چند سازمان وجود دارد. این مسئله در محیط‌های بین‌المللی به دلیل تفاوت زبانی و تفاوت‌های فرهنگی اهمیت بیشتری دارد. علامت‌دهی اضطراری برای ایمنی عملیات در محل سانحه ضروری است. وجود یک نظام علامت‌دهی شناخته‌شده بین‌المللی برای همه موجب می‌شود همه پرسنل توانایی واکنش به علائم محیط کار را داشته باشند و مؤثر بودن عملیات برای امدادرسان‌ها و قربانیان تضمین شود. مراحل زیر در علامت‌دهی باید در نظر گرفته شود:

- همه اعضای تیم یوسار باید در رابطه با علائم اضطراری توجیه شوند.
- علائم اضطراری باید جهانی و برای همه تیم‌های یوسار مشترک باشد.
- وقتی چند تیم در یک محیط کار می‌کنند، این شناخت مشترک باید برای همه پرسنل مربوطه تقویت شود.
- علائم باید صریح و مختصر باشند.
- اعضای تیم باید فوراً به همه علائم اضطراری پاسخ دهند.
- شیبور یا وسایل دمنده مناسب دیگری باید برای تولید علائم مناسب به کار رود تا امکان پیگیری صدا و استفاده فوری از این علائم فراهم شود:

تخلیه

شکل ۲۴. تخلیه: سه علامت کوتاه، هر کدام یک ثانیه - تکرار علامت تا زمانی که محل پاک‌سازی شده باشد.

توقف عملیات - ساکت

شکل ۲۵. توقف عملیات - ساکت: یک علامت طولانی، به مدت سه ثانیه.

ازسرگیری عملیات

شکل ۲۶. ازسرگیری عملیات: یک علامت طولانی + یک علامت کوتاه.

۷- عملیات مواد خطرناک

۷-۱- مقدمه

تیم‌های بین‌المللی یوسار محل قربانیانی را که به دلیل ریزش آوار به دام افتاده‌اند، پیدا می‌کنند، آن‌ها را آزاد ساخته و مراقبت‌های فوریت‌های پزشکی را به آن‌ها ارائه می‌دهند. معمولاً انجام عملیات در ریزش آوار نوعی مواد خطرناک را نیز شامل می‌شود - مانند لوله‌های شکسته روغن داغ، یخچال‌های خانگی یا صنعتی، لوله‌های شکسته فاضلاب، مایعات بدن و تیم‌های یوسار باید توانایی رسیدگی به این مسائل را به‌عنوان بخشی از عملیات یوسار داشته باشند. در برخی موارد ممکن است ریزش آوار با رهایی مقدار قابل توجه موادی همراه باشد که مضر هستند یا احتمال ایجاد جراحت یا مرگ دارند و همچنین منجر به تخریب محیط‌زیست می‌شوند. این مواد عبارت‌اند از مواد هسته‌ای، بیولوژیک یا آلاینده‌های صنعتی. در چنین مواردی، برقراری رابطه قوی با نهاد مدیریت محلی سوانح یا مسئولین محلی مفید خواهد بود. تیم‌های سبک، متوسط و سنگین یوسار باید توانایی شناسایی و تفکیک مواد خطرناک و گزارش موقعیت به مرکز هماهنگی

یوسار را داشته باشند. تیم‌هایی که منبع مواد خطرناک را پیدا می‌کنند، باید دور منطقه را نوارکشی و علامت‌گذاری کنند تا وجود خطر به امدادگران دیگر هشدار داده شود. اگر احتمال آلودگی وجود دارد، آن محل را آلوده محسوب کنید تا عکس آن ثابت شود.

۷-۲- ملاحظات راهبردی

تیم‌های بین‌المللی سبک، متوسط و سنگین یوسار باید دانش ذاتی تشخیص محیط خطرناک را داشته باشند و خطرپذیری صدمه و آسیب رسیدن به یا مرگ اعضای خود، جمعیت آسیب‌دیده و محیط‌زیست را به حداقل برسانند. به‌علاوه انتظار می‌رود که این تیم‌ها بتوانند یافته‌های خود در مورد آلودگی را به دیگران نیز اطلاع دهند؛ بنابراین تیم بین‌المللی یوسار باید:

- توانایی تشخیص موقعیت‌های مشکوک به وجود آلودگی را داشته باشند.
- کارشناسی فنی لازم برای ارائه مشاوره به نهاد مدیریت محلی سوانح، مرکز هماهنگی یوسار و عوامل دیگر را داشته باشند.
- توانایی حفاظت از اعضای تیم را با جست‌وجو و کنترل محیط داشته باشند.
- رویه‌های اصلی رفع آلودگی را اجرا کنند.
- از محدودیت‌های تیم در رسیدگی به عملیات پیچیده مواد خطرناک آگاه باشند.

۷-۳- ملاحظات عملیاتی

اگر این تصمیم گرفته شود که یک محل آلوده است یا مشکوک به آلودگی است، قبل از اینکه یک ارزیابی مناسب صورت پذیرد، نباید عملیات تیم یوسار انجام گیرد. اگر تیم چنین توانایی داشته باشد، می‌تواند منبع آلودگی را مجزا کند. اگر این کار خارج از توانایی تیم باشد، منطقه باید نوارکشی و علامت‌گذاری شود و بلافاصله به مرکز هماهنگی یوسار اطلاع داده شود. برای ملاحظات عملیاتی در محیط کار، رجوع کنید به جلد سوم، راهنمای عملیات میدانی.

۸- فراتر از آوار^۱

۸-۱- مفهوم

حوادث ناگهانی در مقیاسی که نیاز به پاسخ تیم‌های یوسار داشته باشد، منجر به تأثیرات میان‌مدت و طولانی‌مدت بر جامعه خواهد شد. غالباً تیم‌های یوسار دانش، مهارت‌ها و تجربه لازم برای کمک به جامعه آسیب‌دیده را فراتر از جست‌وجو و نجات دارند.

چنین کمک‌هایی «فراتر از آوار» نامیده می‌شوند. عبارت «فراتر از آوار» به تیم‌های یوسار اشاره دارد که از قابلیت‌های موجود برای ارائه کمک‌های بیشتر به جامعه استفاده می‌کنند. در این مرحله گذر از یوسار به مرحله بازتوانی اولیه/ امداد، تیم‌های یوسار اعزام‌شده می‌توانند با استفاده از قابلیت‌ها، کارشناسی و آگاهی عملیاتی خود از موقعیت به نهاد مدیریت محلی سوانح در هموار کردن گذر از مرحله پاسخ به مرحله بازتوانی و تسهیل پشتیبانی از قربانیان کمک کنند.

۸-۲- زمینه

«فراتر از آوار» فعالیت‌هایی هستند که تیم‌های یوسار اعزام‌شده پس از وقوع زلزله یا حوادث ناگهانی دیگر به منظور غلبه بر مرحله گذر بین یوسار و مرحله بازتوانی اولیه/ امداد انجام می‌دهند.

این وظایف بر اساس نیازهای جامعه و بدان صورت که توسط نهاد مدیریت محلی سوانح شناسایی می‌شود، انجام می‌پذیرد. تیم‌های یوسار نباید بدون درخواست یا تصویب نهاد مدیریت محلی سوانح کاری را شروع کنند. همه این کارها باید اهداف

مشخصی داشته باشند که نهاد مدیریت محلی سوانح تعیین می کند و متناسب با زمان پایان عملیات تیم، تاریخ پایان داشته باشند. تیم ها در ارائه کمک ها باید توانایی انجام این کارها را در همان سطح حرفه ای وظایف اصلی خود داشته باشند. اگر ضمن مشورت با نهاد مدیریت محلی سوانح مشخص شود که قابلیت های تیم پس از پایان عملیات مربوط به اعزام اصلی لازم است، این کار باید به عنوان یک پاسخ بشردوستانه به حساب آید نه یک پاسخ اضافی یوسار.

می توان از قابلیت های تیم یوسار به صورت زیر بهره برد:

- مدیریت، هماهنگی و پشتیبانی از برقراری ارتباط با نهاد مدیریت محلی سوانح یا سازوکار هماهنگی سازمان ملل متحد.
- ارزیابی.
- پشتیبانی تدارکاتی.
- پشتیبانی فنی شامل مهندسی سازه.
- پشتیبانی سلامت و پزشکی شامل بخش «آب، فاضلاب و بهداشت»^۱

فعالیت های «فراتر از آوار» کارهای داوطلبانه هستند و بر اساس قابلیت ها و ظرفیت های موجود تیم یوسار اعزام شده در محل تعیین می شوند. انتظار انجام فعالیت های «فراتر از آوار» از همه تیم های یوسار وجود ندارد، بنابراین تیم ها مجبور نیستند شرایط خود را با قابلیت های گسترده تری هماهنگ کنند. فعالیت های «فراتر از آوار» به عنوان بخشی از فرآیند طبقه بندی/ بازطبقه بندی اینساراگ ارزیابی نمی شوند.

بهتر است تیم های یوسار قابلیت های «فراتر از آوار» خود را قبل از اعزام بین المللی در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل اعلام کنند.

ضمیمه‌ها

ضمیمه الف: جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵

عناوین / موضوعات اصلاح شده	
۱	اجرای ۱۸ تصمیم گروه راهبری اینساراگ درباره واحد هماهنگی یوسار و تیم‌های سبک طبقه‌بندی شده • برای بازتاب تصمیم، اطلاعاتی اضافه شده است (مثل انتقال از مرکز هماهنگی عملیات در محل به واحد هماهنگی یوسار)
۲	اجرای ۱۷ تصمیم گروه راهبری اینساراگ درباره «فراتر از آوار»
۳	اجرای قسمت‌های مربوطه از یادداشت‌های راهنمای پزشکی • در جای مرتبط، زیرعنوان جزئیات عملیات یوسار در فصل ۴، اطلاعاتی اضافه شده است.
۴	تغییرات کلیدی در محتوا • به منظور حفظ یکپارچگی و به‌روز بودن محتوا. • تغییر در اختصارات. • نشان دادن اینکه مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل توسط ERS مدیریت می‌شود. • حذف متن گسترده درباره استفاده از مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل. • به‌روزرسانی سیستم مدیریت و هماهنگی اینساراگ. • رویه تریاژ محیط کار تحت ابزارهای اینساراگ. • تنظیم علامت پاک‌سازی سریع برای در نظر گرفتن میزان مرگ‌ومیرها در جاهایی غیر از محیط کار و گزارش آن به نهاد مدیریت محلی سوانح. • شامل کردن جست‌وجوی فیزیکی در جست‌وجوی تیم یوسار. • نشان دادن اینکه چه سیستم علامت‌گذاری اجباری است و چه سیستمی اختیاری.
۵	اینفوگرافی • بیشتر شکل‌ها و تصاویر در این راهنما به‌روز شده است.
۶	ضمیمه‌ها • افزودن «جدول تغییرات در دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵» در ضمیمه «الف» برای نشان دادن به‌روزرسانی‌هایی که در دستورالعمل‌های ۲۰۱۵ صورت گرفته است. • از دستورالعمل‌های سال ۲۰۱۵: ▪ ضمیمه «الف»: ملاحظات اخلاقی تیم‌های یوسار به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. ▪ ضمیمه «ب»: راهنمای مدیریت رسانه‌ها به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، تب‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. ▪ ضمیمه «پ»: انواع بالگردهایی که معمولاً در عملیات بحران به کار می‌رود به عملیات ← تدارکات، صفحه‌های کتابخانه فنی مرجع در www.insarag.org منتقل شده است. ▪ ضمیمه «ت»: ابزارها و یادداشت‌های راهنما به فرم‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است و به فرم‌ها/ یادداشت‌های زیر تفکیک شده است: ○ کاربرد تیم یوسار و فرم پایان عملیات. ○ فرم تریاژ محیط کار. ○ فرم گزارش محیط کار. ○ فرم رهاسازی قربانی. ○ گزارش موقعیت حادثه/ بخش. ○ فرم شناسایی نیازهای بشردوستانه. ○ فرم درمان بیمار.

ضمیمه «ب»: ضمیمه‌هایی که در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ب ۱»: ملاحظات اخلاقی تیم‌های یوسار*

* «ملاحظات اخلاقی تیم‌های یوسار» در ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، بخش یادداشتهای راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ب ۲»: راهنمای مدیریت رسانه‌ها*

* «راهنمای مدیریت رسانه‌ها» در ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، بخش یادداشتهای راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ب ۳»: ظرفیت هواپیما**

** «ظرفیت هواپیما» در تجهیز ← زیر بخش تدارکات، بخش کتابخانه فنی مرجع در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ب ۴»: انواع بالگردهایی که معمولاً در عملیات بحران به کار می‌روند**

** «انواع بالگردهایی که معمولاً در عملیات بحران به کار می‌روند» در عملیات ← زیربخش تدارکات، بخش کتابخانه فنی مرجع در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ب ۵»: ابزارها و یادداشتهای راهنما*

* فرم‌های زیر در فرم‌ها ← جلد دوم، راهنمای ب، زیربخش یادداشتهای راهنما، در www.insarag.org آمده است.

- کاربرگ تیم یوسار و فرم پایان عملیات.
- فرم تریاژ محیط کار.
- فرم گزارش محیط کار.
- فرم رهاسازی قربانی.
- گزارش موقعیت حادثه/ بخش.
- فرم شناسایی نیازهای بشردوستانه.
- فرم درمان بیمار.

سی امین سالگرد اینساراگ
(گروه مشورتی بین المللی جست و جو و نجات)
آمادگی و پاسخ

مجموعه دستورالعمل های اینساراگ ۲۰۲۰

جلد ۲: آمادگی و پاسخ

راهنمای پ: طبقه بندی و باز طبقه بندی خارجی اینساراگ

فهرست اختصارات

A-POE	خلاصه پرونده شواهد
BoO	پایگاه عملیات
C-POE	پرونده کامل شواهد
EXCON	کنترل تمرین
FTX	تمرین آموزشی میدانی
FIELDDEX	عبارتی که برای تعریف تمرین میدانی کامل ۳۶ ساعته به کار می‌رود
IEC	طبقه‌بندی خارجی اینساراگ
IER	بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ
INSARAG	گروه مشورتی بین المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ)
ISG	گروه راهبری اینساراگ
LEMA	نهاد مدیریت محلی سوانح
LO	مسئول رابط
NDMA	سازمان مدیریت بحران کشور
NGO	سازمان غیردولتی
OCHA	دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه
OSOCC	مرکز هماهنگی عملیات در محل
PPE	تجهیزات حفاظت شخصی
RDC	مرکز پذیرش و اعزام
RSB	واحد پشتیبانی پاسخ
SCC	واحد هماهنگی بخش
SOPs	روش‌های کار استاندارد
TOPs	شرح وظایف
UC	هماهنگی یوسار
UCC	واحد هماهنگی یوسار
UN	سازمان ملل متحد
UNDAC	تیم ارزیابی و هماهنگی پاسخ به سوانح سازمان ملل (اونداک)
USAR	جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)
VOSOCC	مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

۱- مقدمه

قطعه‌نامه ۵۷/۱۵۰، ۱۶ دسامبر ۲۰۰۲ میلادی مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره «تقویت اثربخشی و هماهنگی کمک‌های بین‌المللی یوسار» تأییدی است بر دستورالعمل‌های گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ) به‌عنوان مرجع اصلی هماهنگی پاسخ بین‌المللی جست‌وجو و نجات شهری (یوسار). دستورالعمل‌های اینساراگ روشی را تعریف می‌کند که کشورهای آسیب‌دیده از حوادث غیرمترقبه می‌توانند از جامعه پاسخ یوسار اینساراگ انتظار داشته باشند. این روش با آموزش و تمرین از سوی پاسخ‌دهندگان بین‌المللی یوسار برای ارائه کمک در طول عملیات بین‌المللی یوسار اجرا می‌شود.

هدف از راهنمای حاضر تعریف حداقل استاندارد عملیاتی برای یوسار بین‌المللی است. گروه راهبری اینساراگ^۱ از تیم‌های یوسار در شبکه اینساراگ انتظار دارد که این استاندارد حداقل را در مراحل عملیات، پاسخ و توانبخشی به کار گیرند. به‌علاوه از تیم‌های یوسار در شبکه اینساراگ انتظار می‌رود که این استاندارد را به کار برده و با دیگران که ایجاد تیم ملی یا بین‌المللی یوسار را شروع کرده‌اند، به اشتراک بگذارند. برای رسیدن به این هدف، شبکه اینساراگ دو فرآیند مستقل، داوطلبانه و بازبینی همتا را ایجاد کرده است: طبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۲ و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۳. هدف این راهنما اطمینان از آمادگی تیم یوسار برای طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۴ و شناخت عمیق تیم از برنامه‌ریزی، آمادگی و الزامات ارائه کمک‌ها است. تیم یوسار با رعایت این اصول، آمادگی لازم برای ارائه خدمات حرفه‌ای، عمل در یک رویه جمعی و ارائه کمک‌های به‌هنگام نجات‌بخش زندگی به مردم آسیب‌دیده را خواهد داشت.

یک IEC/R فرآیندی دشوار است که نباید دست کم گرفته شود. این فرآیند به تعهد کامل اجرایی، مالی و عملیاتی سازمان حامی، تیم یوسار و مسئول آن و برخی دست‌اندرکاران دیگر نیاز دارد تا موفقیت را تضمین کند. تیم‌های یوسار و اعضای آن‌ها باید با محتوای دستورالعمل‌های اینساراگ و این راهنما آشنایی داشته باشند. عوامل مسئول IEC/R نیز باید دستورالعمل‌های اینساراگ و این راهنما را به‌عنوان منبع مرجع به کار گیرند.

هرگونه سؤالی در این رابطه داشته باشید می‌توانید از دبیرخانه اینساراگ یا (در صورت لزوم) مسئول خود بپرسید.

۲- بررسی اجمالی طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ

۲-۱- اهداف IEC/R

تیم‌های یوسار طبقه‌بندی‌شده اینساراگ که تحت فرآیند IEC/R قرار می‌گیرند، باید:

- مطابق با روش‌ها و حداقل استانداردهایی که در دستورالعمل‌های اینساراگ آمده است، عمل کنند.
- توانایی اعزام سریع در کوتاه‌ترین زمان ممکن را پس از وقوع یک سانحه داشته باشند تا تأثیر مثبت بر جامعه آسیب‌دیده را به حداکثر برسانند.
- نقش‌ها و مسئولیت‌های مربوط به برپایی، عملیات و تعیین پرسنل مرکز پذیرش و اعزام، واحد هماهنگی یوسار یا واحد هماهنگی بخش را درک کرده و با آن مطابقت کنند.
- نقش‌ها و مسئولیت‌های مربوط به نهاد مدیریت محلی سوانح را درک کرده و توانایی ادغام مؤثر در پاسخ را که منتهی به اقدامات هماهنگ و منسجم نجات در پشتیبانی از نهاد مدیریت محلی سوانح می‌شود، داشته باشند.
- بدانند که کمک‌های بین‌المللی یوسار چگونه اقدامات پاسخ ملی را تکمیل می‌کند.

1. ISG

2. IEC

3. IER

4. IEC/R

- سپس از کشورهای درخواست کننده بخواهند که از نوع پشتیبانی ارزش افزایی که از تیم های طبقه بندی شده یوسار می رسد، آگاه باشند.

۲-۲- هدف IEC/R

هدف اولیه IEC /R فراهم کردن یک پایگاه داده ها برای دولت کشور آسیب دیده درباره تیم های طبقه بندی سبک، متوسط و سنگین طبقه بندی شده اینساراگ با توانمندی های زیر است:

- سریع مجهز می شود.
- خودکفا خواهد بود.
- عملیات نجات بخش زندگی را به صورت حرفه ای و امن انجام می دهد.
- عملیات خود را بر اساس اولویت هایی که نهاد مدیریت محلی سوانح یا سازمان مدیریت بحران کشور تعیین کرده است، هماهنگ می کند.
- به سازمان ملل متحد با واحد هماهنگی یوسار، واحد هماهنگی بخش، مرکز پذیرش و اعزام و عملیات کمک می کند.
- اقدامات خود را با سایر نهادهای امداد رسان بین المللی هماهنگ کرده و منابع ملی را افزایش می دهد.
- تحمیلی بر دوش کشور آسیب دیده نمی شود.
- سازوکارهای بین المللی هماهنگی در محل را می پذیرد. از ارتباط با مرحله ابتدایی امداد یک حادثه برای حمایت وسیع تر از اقدامات پاسخ بشردوستانه اطمینان می یابد.

۲-۳- زمان بندی کار IER

IER باید در محدوده پنج سال پس از انجام IEC صورت گیرد. دبیرخانه اینساراگ اطلاعات دقیق کار باز طبقه بندی تیم مربوطه را تأیید می کند. هر تقاضایی برای انجام باز طبقه بندی که قبل یا پس از دوره پنج ساله تیم یوسار انجام گیرد، باید جهت بررسی به دبیرخانه اینساراگ ارائه شود.

۲-۴- قابلیت های تیم یوسار

تیم هایی که ظرفیت یوسار خود را ایجاد می کنند، باید به دستورالعمل های اینساراگ (جلد دوم، راهنمای الف: ظرفیت سازی) رجوع کنند. این راهنما اطلاعاتی را درباره عناصر و منابع کلیدی لازم برای تیم سبک، متوسط و سنگین یوسار ارائه می دهد. حداقل تعداد پرسنل لازم برای تیم سبک ۱۷ نفر است، برای تیم متوسط ۴۰ نفر و برای تیم سنگین ۵۹ نفر است. برنامه ریزی پرسنل تکراری برای اطمینان از وجود حداقل افراد لازم برای اعزام با نسبت ۲ به ۱ برای هر پست است. تیم های یوسار اینساراگ باید از پنج بخش کلیدی تشکیل شوند: مدیریت، جست و جو، نجات، تدارکات و پزشکی. دستورالعمل های اینساراگ سه سطح ظرفیت را تعریف کرده است: یعنی سبک، متوسط و سنگین.

نوع تیم	مدت کار	تعداد محل	توانایی فنی	توانایی پزشکی
سبک	۱۲ ساعت / ۵ روز	۱	سگ‌های جست‌وجو یا جست‌وجوی فنی و بستن و بلند کردن	رسیدگی به اعضای تیم، سگ‌های جست‌وجو و قربانیان
متوسط	۲۴ ساعت / ۷ روز	۱	سگ‌های جست‌وجو و یا جست‌وجوی فنی، بستن و بلند کردن و توانایی بریدن فولاد سازه‌ای	رسیدگی به اعضای تیم، سگ‌های جست‌وجو و قربانیان
سنگین	۲۴ ساعت / ۱۰ روز	۲ (هم‌زمان)	سگ‌های جست‌وجو و یا جست‌وجوی فنی، بستن و بلند کردن و توانایی بریدن فولاد سازه‌ای	رسیدگی به اعضای تیم، سگ‌های جست‌وجو و قربانیان

جدول ۱۰. سطح ظرفیت تیم‌های یوسار طبقه‌بندی شده. رجوع کنید به جلد دوم، راهنمای الف.

۲-۴-۱- تیم‌های سبک یوسار

بر اساس دستورالعمل‌های اینساراگ، تیم سبک یوسار از پنج بخش تشکیل می‌شود، یعنی مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و پزشکی. تیم‌های سبک یوسار توانایی انجام عملیات جست‌وجو و نجات در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب شده چوبی یا ساختمان بنایی غیرمسلح، از جمله سازه‌های مسلح به مش فولادی را دارند. تیم سبک یوسار:

- باید ظرفیت کار فقط در یک محیط کار را داشته باشد.
- باید توانایی جست‌وجو با سگ و جست‌وجوی فنی را داشته باشد و باید
 - پرسنل کافی برای انجام عملیات ۱۲ ساعته را در یک محل به مدت پنج روز داشته باشد (لزوماً یک جای ثابت نیست).
- باید توانایی تضمین مراقبت از اعضای تیم (از جمله سگ‌های جست‌وجو) و قربانیان را در صورت اجازه دولت کشور آسیب‌دیده داشته باشد.

۲-۴-۲- تیم‌های متوسط یوسار

بر اساس دستورالعمل‌های اینساراگ، تیم متوسط یوسار شامل پنج بخش است، یعنی مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و پزشکی. تیم‌های متوسط یوسار توانایی انجام جست‌وجوی فنی و عملیات نجات در سازه‌های فرو ریخته یا تخریب شده چوبی سنگین یا ساختمان بنایی از جمله سازه‌های مسلح به فولاد سازه‌ای را دارند. این تیم‌ها باید عملیات بستن و بلند کردن را نیز انجام دهند. تفاوت‌های اصلی بین تیم متوسط و تیم سنگین عبارت‌اند از:

- باید ظرفیت کار فقط در یک محیط کار را داشته باشد.
- باید توانایی جست‌وجو با سگ و جست‌وجوی فنی را داشته باشد و باید
 - پرسنل کافی برای انجام عملیات ۲۴ ساعته را در یک محل به مدت هفت روز داشته باشد (ممکن است جاها تغییر کنند).
- باید توانایی تضمین مراقبت از اعضای تیم (از جمله سگ‌های جست‌وجو) و قربانیان را در صورت اجازه دولت کشور آسیب‌دیده داشته باشد.

۲-۴-۳- تیم‌های سنگین یوسار

بر اساس دستورالعمل‌های اینساراگ، تیم سنگین یوسار شامل پنج بخش است، یعنی مدیریت، تدارکات، جست‌وجو، نجات و

پزشکی. تیم های سنگین یوسار توانایی عملیاتی برای انجام جست و جوی فنی و عملیات نجات پیچیده را در سازه های فروریخته یا تخریب شده که برش، شکستن و باز کردن سازه های بتنی مسلح فولادی لازم است، دارند و با استفاده از فنون بستن و بلند کردن، کار آواربرداری در این سازه ها را انجام می دهند. تفاوت های اصلی بین تیم سنگین و تیم متوسط عبارتند از:

- باید تجهیزات و نیروی انسانی لازم برای انجام کارهای فنی سنگین را در دو محیط کار جداگانه به صورت همزمان داشته باشد. منظور از محیط کار جداگانه همه جاهایی است که تیم یوسار باید پرسنل و تجهیزاتی را برای آنها تخصیص دهد و همه آنها به پشتیبانی تدارکاتی نیاز دارند. معمولاً چنین مأموریتی بیشتر از ۲۴ ساعت طول می کشد.
- باید توانایی جست و جو با سگ و جست و جوی فنی را داشته باشد.
- باید توانایی فنی برش فولاد سازه ای را داشته باشد که معمولاً در ساخت و ساز و تقویت سازه های چندطبقه به کار می رود.
- باید پرسنل و تدارکات کافی برای انجام عملیات ۲۴ ساعته را در دو محیط جداگانه تا ده روز داشته باشد.
- باید توانایی تضمین مراقبت از اعضای تیم (از جمله سگ های جست و جو) و قربانیان را در صورت اجازه دولت کشور آسیب دیده داشته باشد.

۲-۴-۴- نام نویسی تیم های یوسار برای یک IEC/R

دولت یا سازمان حامی می تواند از طریق رابط عملیاتی اینساراگ تیم یوسار خود را در فرآیند طبقه بندی اینساراگ نام نویسی کند.

۲-۵- ارزیابی IEC/R

IEC/R دو جزء کلیدی عملیات بین المللی یوسار را ارزیابی و طبقه بندی می کند، یعنی توانایی پاسخ و ظرفیت فنی.

۲-۵-۱- توانایی پاسخ

ارزیابی توانایی پاسخ، شامل نقش تصمیم گیری سازمان یا دولت حامی، توانایی تیم یوسار را در نظارت بر حوادث غیرمترقبه، دریافت اطلاعیه وقوع یک وضعیت اضطراری، تجهیز منابع و پاسخ به هنگام در سطح بین المللی ارزیابی می کند. همچنین توانایی تیم یوسار در ایجاد مرکز پذیرش و اعزام/ واحد هماهنگی یوسار را ارزیابی می کند تا اگر اولین تیم بین المللی یوسار بود که به منطقه می رسد به نهاد مدیریت محلی سوانح در دریافت کمک های بین المللی کمک کند. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به راهنمای هماهنگی یوسار زیر راهنماها ← صفحات واحد هماهنگی یوسار یادداشت های راهنما در www.insarag.org. وقتی حداکثر تعداد پرسنل یک تیم یوسار جهت پشتیبانی از هماهنگی انتخاب می شود، الزامی برای تأمین پرسنل بیشتر وجود ندارد. تعهد فراتر از این تعداد در مواقع استثنایی و خاص لازم است و فقط در صورتی انجام می گیرد که تیم از یکی از سازوکارهای هماهنگی یوسار^۱ نیز پشتیبانی می کند.

تیم های یوسار باید در طول مدت اعزام بدون تحمیل باری بر کشور آسیب دیده یا سازمان های بین المللی امداد رسان دیگر، خودکفایی لازم را داشته باشند؛ اما از نظر تهیه سوخت، الوار و جایی امن برای ایجاد پایگاه عملیات به کمک نیاز خواهند داشت. بیشتر تیم ها پس از ورود به کشور آسیب دیده، به امکانات حمل و نقل نیز نیاز دارند. تیم یوسار همه هزینه های مربوط به اعزام خود، از جمله تأمین مجدد نیازهای خود در محل را بر عهده دارد.

در فرآیند IEC/R هیچ تفاوت یا تفاوت کمی در ارزیابی توانایی پاسخ تیم سبک، متوسط یا سنگین یوسار وجود ندارد، زیرا ارزیابی به همه سطوح طبقه بندی به یک میزان اعمال می شود.

۲-۵-۲- ظرفیت فنی

در طول فرآیند IEC/R، ظرفیت تیم فنی یوسار ارزیابی می‌شود تا عملکرد تیم در عملیات یوسار مشخص شود. این ارزیابی بسته به سطح طبقه‌بندی که یک تیم برای آن اقدام کرده، فرق می‌کند. تیم‌های یوسار باید سطح حرفه‌ای خود را با استفاده از ظرفیت فنی کامل یوسار (مهارت‌ها و تجهیزات) در طول تمرینات واقعی و در حال تکامل دائمی ۳۶ ساعته ریزش آوار نشان دهند. این تمرینات به گونه‌ای طراحی شده‌اند که توانایی و عملکرد مؤثر تیم‌های یوسار را در مأموریت شبیه‌سازی شده و بازه زمانی واقعی برای سطح طبقه‌بندی مورد نظر به چالش می‌کشند. کسانی که طبقه‌بندی IEC/R را انجام می‌دهند در ارزیابی توانایی پاسخ و ظرفیت فنی تیم از چک‌لیست‌ها استفاده می‌کند. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به چک‌لیست‌های IEC/R (ضمیمه D1) زیر چک‌لیست‌ها IEC←IER، یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

۲-۶-۱- دلایل بازطبقه‌بندی^۱

۲-۶-۱-۱- انقضای دوره طبقه‌بندی

گروه راهبری اینساراک دوره پنج‌ساله را برای طبقه‌بندی دوباره تعیین کرده است. اگر تیم یوسار به دلایل موجهی که از سوی رابط کشور متبوع در اینساراک اعلام می‌شود، در سال پنجم امکان انجام بازطبقه‌بندی را نداشته باشد، گروه راهبری اینساراک می‌تواند به صورت موردی دوره تیم را یک سال دیگر تمدید کند. بیشتر از این مدت تمدید صورت نمی‌گیرد.

۲-۶-۲- تغییر در ساختار تیم یوسار

طبقه‌بندی اهداشده به ساختار ارزشیابی شده تیم قابل اطلاق است. چنانچه هرگونه تغییر ساختاری در پیکربندی تیم ایجاد شود، رابط عملیاتی اینساراک باید بلافاصله به دبیرخانه اینساراک اطلاع دهد. دبیرخانه اینساراک بررسی تغییر ساختاری را تسهیل می‌کند تا مشخص شود این تغییر تأثیری بر طبقه‌بندی تیم یوسار دارد یا نه. اگر مشخص شود که تغییر تأثیر منفی بر طبقه‌بندی داشته است، دبیرخانه اینساراک به تیم یوسار و سازمان حامی تیم اطلاع می‌دهد که بازطبقه‌بندی لازم است. دبیرخانه اینساراک با رئیس جهانی اینساراک مشورت می‌کند و تیم یوسار را در مورد اینکه آیا تیم می‌تواند طبقه‌بندی فعلی خود را حفظ کند و بازطبقه‌بندی را به تعویق بیندازد، راهنمایی می‌کند.

۲-۶-۳- تغییر در سطح طبقه‌بندی

این تغییر زمانی روی می‌دهد که تیم از یک سطح طبقه‌بندی به سطح دیگر می‌رود، یعنی از سبک به متوسط، از متوسط به سنگین یا برعکس. معمولاً تیم‌های یوسار باید این بررسی طبقه‌بندی را در سال پنجم هدف خود قرار دهند؛ اما اگر تیم یوساری بخواهد در طول دوره پنج‌ساله از سطحی به سطح دیگر برود، باید درخواست کتبی را به دبیرخانه اینساراک ارائه دهد. هر تیمی که می‌خواهد سطح خود را در طبقه‌بندی تغییر دهد، باید فرآیند کامل IEC را طی کند.

۲-۶-۴- رفتار نامناسب پاسخ بین‌المللی

از همه تیم‌های یوسار طبقه‌بندی شده اینساراک انتظار می‌رود که بالاترین استانداردهای امانت را رعایت کرده و در همه اقدامات خود جامعه اینساراک را نمایندگی کنند. هر شکایت رسمی که در رابطه با عملکرد تیم یوسار طبقه‌بندی شده، در طول اعزام بین‌المللی یا فعالیت‌های اینساراک به دبیرخانه می‌رسد و از سوی گروه راهبری اینساراک مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. گروه راهبری اینساراک می‌تواند تیمی از کارشناسان را برای رسیدگی به شکایت تشکیل دهد و راهکار مناسب را توصیه کند. ممکن است گروه راهبری اخطار بدهد، یا در موارد جدی‌تر، وضعیت طبقه‌بندی تیم را لغو کند.

1. IER

۲-۷- هزینه IEC/R

از تیم‌ها انتظار می‌رود که یک تمرین سالانه یوسار انجام دهند که باید بر اساس توافق با سازمان حامی در طرح‌ریزی بودجه سالانه آن‌ها لحاظ شود، هزینه‌های اضافی برای انجام فرآیند IEC/R اضافه می‌شود (رجوع کنید به جلد اول: سیاست‌گذاری). هزینه نمایندگان طبقه‌بندی IEC/R بر عهده سازمان حامی یا دولت مربوطه است و دبیرخانه اینساراگ نیز هزینه‌های خود را پوشش می‌دهد.

میزبان IEC/R در مورد دعوت از ناظران برای روند تصمیم می‌گیرد. هرگونه هزینه یا خدماتی که میزبان IEC/R ارائه می‌دهد در اطلاعاتی‌های مربوط به رویداد توضیح داده می‌شود. اطلاعاتیه باید حاوی برنامه‌ای برای بازدید ناظران باشد.

۲-۸- فهرست راهنمای تیم‌های طبقه‌بندی‌شده

تیم یوسار پس از موفقیت در IEC/R، در فهرست راهنمای تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار (رجوع کنید به www.insarag.org) در سطح طبقه‌بندی که کسب کرده است، ثبت می‌شود. دبیرخانه اینساراگ این فهرست راهنما را مدیریت می‌کند.

۲-۹- روش تماس با دبیرخانه اینساراگ

واحد پشتیبانی پاسخ دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه متحد (اوچا) کار دبیرخانه اینساراگ را ارائه می‌دهد. راه‌های تماس با دبیرخانه اینساراگ:

واحد پشتیبانی پاسخ^۱

بخش پاسخ به فوریت‌ها^۲

اوچا سازمان ملل متحد

دبیرخانه اینساراگ

سوئیس، ژنو، CH 1211، دبیرخانه اینساراگ، دفتر سازمان ملل متحد

ایمیل: insarag@un.org

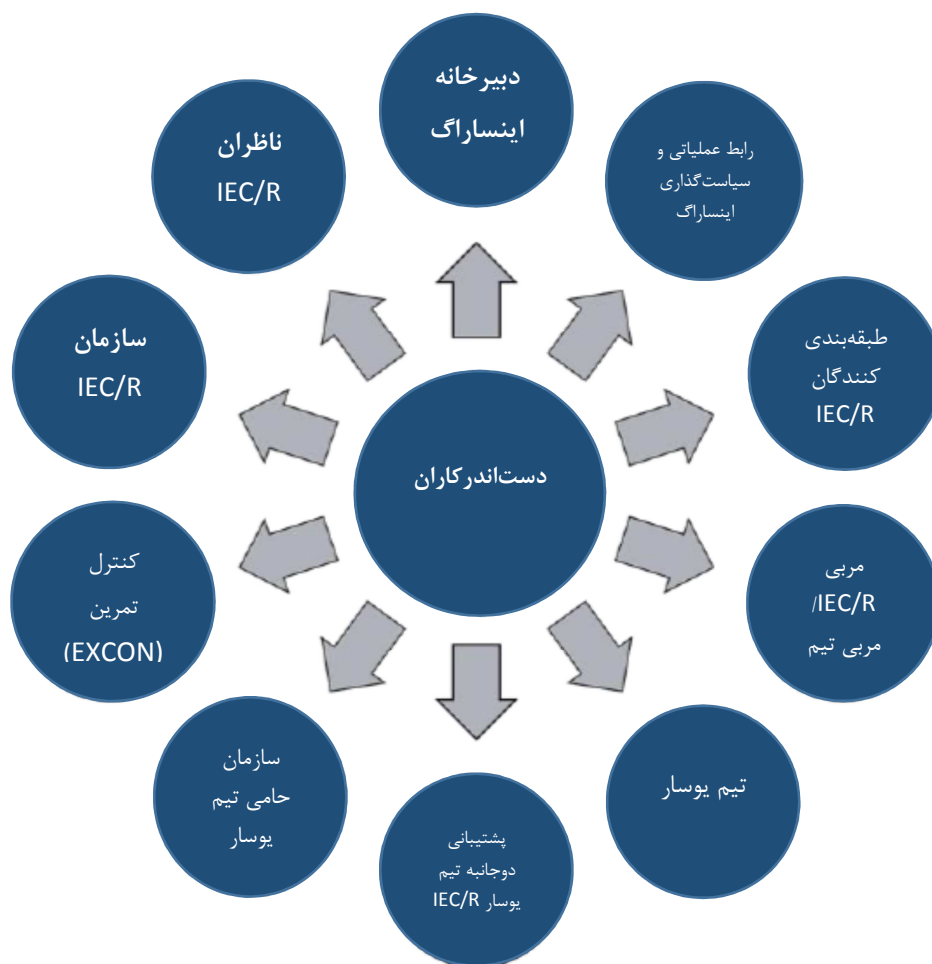
دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه متحد

۳- دست‌اندرکاران IEC/R

دست‌اندرکاران متعددی در این فرآیند دخیل هستند که همگی بخشی جدایی‌ناپذیر از موفقیت تیم یوسار در IEC/R محسوب می‌شوند (رجوع کنید به شکل ۱).

1. RSB

2. ERS

شکل ۱. دست‌اندرکاران در یک IEC/R موفق.

۳-۱- دبیرخانه اینساراگ

دبیرخانه اینساراگ به‌عنوان یک تسهیل‌کننده واقع‌گرا در طول فرآیند IEC/R عمل می‌کند. نماینده دبیرخانه اینساراگ کارمند واحد پشتیبانی پاسخ اوچا یا فردی مورد تأیید دبیرخانه اینساراگ خواهد بود.

دبیرخانه اینساراگ از دو سال قبل از اینکه تاریخی برای یک IEC/R موقت ایجاد شود، با تیم یوسار ارتباط برقرار می‌کند. این بازه زمانی برای اطمینان از رعایت همه اصول و شناسایی و رفع نواقص لازم است. نظام نظارتی دارای سه بخش است: ارائه درخواست و انتصاب مربی، بررسی و خاتمه دادن.

دبیرخانه از ابتدای فرآیند با همه دست‌اندرکاران کار می‌کند و بحث و گفت‌وگو و مشورت به‌هنگام را تسهیل کرده و توصیه‌های لازم برای تیم یوسار را در طول فرآیند آمادگی برای یک IEC/R ارائه می‌دهد.

وقتی تیم همه ترتیبات تدارکاتی و هدف لازم را برای آمادگی و کسب رضایت دست‌اندرکاران کلیدی انجام داد - یعنی طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، مربی و دبیرخانه اینساراگ - دبیرخانه انجام IEC/R را در تاریخ معین تأیید می‌کند.

مسئولیت‌های اولیه دبیرخانه اینساراگ در طول فرآیند IEC/R عبارت‌اند از:

- تضمین اینکه فرآیند بر اساس حداقل الزامات تعیین‌شده در دستورالعمل‌های اینساراگ است (جلد دوم، راهنمای پ).
- تضمین اینکه کسانی که طبقه‌بندی را انجام می‌دهند از IEC/R به‌عنوان فرصتی برای ارتقای روش‌های کشور خود

به عنوان عملیات ترجیحی استفاده نمی کنند.

- ایفای نقش واسطه/ داور بین طبقه بندی کننده IEC/R، تیم یوسار و مربی IEC/R یا در صورت نیاز، رابط آن. در مورد شرح وظایف دبیرخانه اینساراگ، رجوع کنید به ضمیمه الف.

۳-۲- رابط سیاست گذاری، عملیاتی و تیم یوسار اینساراگ

رابط سیاست گذاری اینساراگ معمولاً یکی از مسئولین ارشد در وزارتخانه مسئول مدیریت پاسخ بین المللی است. رابط سیاست گذاری اینساراگ نقطه ارتباطی اصلی بین دبیرخانه اینساراگ، پاسخ دهندگان بین المللی و دولت برای دبیرخانه اینساراگ در رابطه با موضوعات سیاست گذاری است؛ بنابراین این رابط باید هرگونه درخواست تیم یوسار برای انجام IEC/R را، اعم از اینکه تیم دولتی یا تیم یک سازمان غیردولتی باشد، تأیید کند.

رابط عملیاتی اینساراگ نقطه ارتباطی اصلی بین دبیرخانه اینساراگ، پاسخ دهندگان دولتی و دولت در رابطه با مسائل عملیات فنی یک تیم یوسار است.

رابط تیم یوسار ارتباط بین رابطین سیاست گذاری و عملیاتی محسوب می شود و معمولاً رهبر یک تیم یوسار طبقه بندی شده است.

برای جزئیات بیشتر درباره رابطین سیاست گذاری و عملیاتی اینساراگ، رجوع کنید به جلد اول: سیاست گذاری.

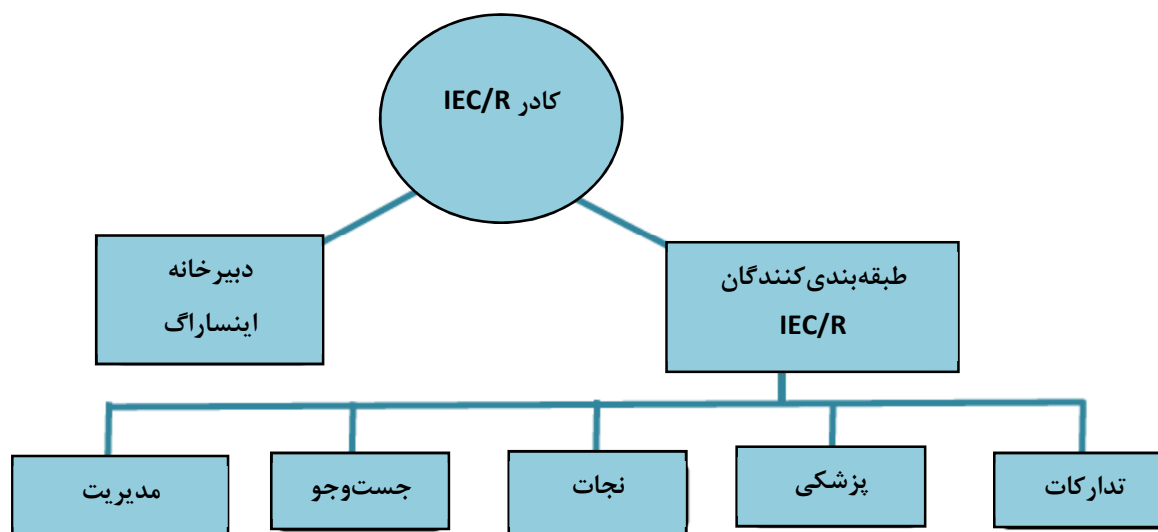
۳-۳- طبقه بندی کنندگان IEC/R

دبیرخانه اینساراگ یک پایگاه داده ای افراد مناسب طبقه بندی کننده IEC/R را مدیریت می کند که از سوی سازمان حامی آن ها پشتیبانی می شود. دبیرخانه اینساراگ از این مجموعه طبقه بندی کنندگان برای انتخاب تیم طبقه بندی کننده برای یک IEC/R ویژه استفاده می کند.

نامزدهای پست طبقه بندی کننده IEC/R باید دوره آموزش طبقه بندی IEC/R را بگذرانند.

نامزدهای پست رهبری تیم طبقه بندی کننده IEC/R یا معاون رهبر تیم باید از قبل دوره آموزشی اینساراگ برای رهبری تیم IEC/R را بگذرانند.

یک تیم طبقه بندی کننده IEC/R از کارشناسان یوسار تشکیل می شود که از سوی دبیرخانه اینساراگ انتخاب شده و توسط رابطین عملیاتی طبقه بندی کننده IEC/R تأیید می شوند. اعضای تیم طبقه بندی کننده IEC/R کارشناسی فنی لازم برای ارزشیابی عناصر مختلف تیم یوسار را ارائه می دهند (شکل ۲). در بیشتر موارد ممکن است تیم طبقه بندی کننده IEC/R در بیش از یک عملکرد، کارشناسی فنی ارائه دهند.

شکل ۲. کارشناسی فنی کادر IEC/R در ارزیابی تیم یوسار.

حداقل تعداد کارشناس طبقه‌بندی‌کننده IEC/R لازم برای یک IEC/R عبارت‌اند از:

- طبقه‌بندی سبک اینساراگ - چهار فرد طبقه‌بندی‌کننده IEC/R:

- رهبر/مدیریت تیم × ۱.
- تدارکات × ۱.
- جست‌وجو و نجات × ۱.
- پزشکی × ۱.

- طبقه‌بندی متوسط اینساراگ - هفت فرد طبقه‌بندی‌کننده IEC/R

- رهبر تیم × ۱.
- مدیریت × ۱.
- تدارکات × ۱.
- جست‌وجو × ۱.
- نجات × ۲.
- پزشکی × ۱.

- طبقه‌بندی سنگین اینساراگ - هشت طبقه‌بندی‌کننده IEC/R:

- رهبر تیم × ۱.
- مدیریت × ۱.
- تدارکات × ۱.
- جست‌وجو × ۱.
- نجات × ۳.
- پزشکی × ۱.

اما ترکیب نهایی طبقه‌بندی‌کننده IEC/R پس از مشورت با رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R تعیین می‌شود.

در صورت امکان، دبیرخانه اینساراگ معاون رهبر تیم IEC/R را نیز وارد می‌کند تا به‌عنوان رهبر آینده تیم طبقه‌بندی‌کننده

IEC/R آموزش ببیند. حداقل باید یکی از اعضای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R واجد شرایط هماهنگی یوسار باشد (دوره هماهنگی یوسار را گذرانده باشد). می‌توان تعداد محدودی از افراد طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در حال آموزش را نیز اضافه کرد. وظیفه کادر IEC/R این است که اطمینان حاصل کند تیم یوساری که این فرآیند را طی می‌کند، به روشی عینی و بدون تعصب مورد سنجش قرار می‌گیرد. به‌علاوه، باید اطمینان حاصل کنند که تیم یوسار همه توانایی‌ها و مهارت‌های لازم را بر اساس دستورالعمل‌های اینساراک (حداقل استانداردها) تا سطح طبقه‌بندی/ بازطبقه‌بندی مورد نظر دارا است. کسانی که طبقه‌بندی IEC/R را انجام می‌دهند، به‌عنوان همتا در جامعه اینساراک باید اصول و استانداردهای اینساراک را رعایت کنند.

طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R باید بی‌طرفانه عمل کنند و کار طبقه‌بندی را مطابق با حداقل استانداردهای اینساراک انجام دهند. آن‌ها نباید برای ارتقا یا اعمال روش کشور خود در هنگام یک IEC/R تلاش کنند. تیم طبقه‌بندی IEC/R می‌دانند که تیم‌های یوسار با استفاده از استانداردهای ملی خود عمل می‌کنند تا به اهداف مشترک در چک‌لیست IEC/R دست یابند. با این حال، تیم یوسار و تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید به استانداردهای مربوط به اعزام بین‌المللی بدان صورت که در دستورالعمل‌های اینساراک توصیف شده است، احترام بگذارند. طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R باید اطمینان حاصل کنند که عملیات یوسار به‌صورت ایمن اجرا می‌شود و سطح ایمنی مورد قبول نقض نشده و نادیده انگاشته نمی‌شود. اگر مسئله‌ای از نظر ایمنی بروز کند، طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R موقتاً کار را متوقف می‌کنند، موضوع را با مربی IEC/R، مسئول ایمنی و کنترل‌کننده محل یا رابط تیم یوسار بررسی می‌کنند تا ادامه کار به‌صورت ایمن انجام گیرد. طبقه‌بندی‌کننده IEC/R نباید کار را متوقف کند مگر اینکه تهدید، آسیب یا وضعیتی بدتر وجود داشته باشد.

تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R ممکن است قبل از خاتمه کار تیم‌های یوسار، کار ارزیابی خود را به پایان برساند. از آنجا که این تمرین سالانه تیم یوسار است، تیم طبقه‌بندی‌کننده توانایی توقف تمرین را در این نقطه ندارد، زیرا با اهداف آموزشی تیم یوسار در تداخل خواهد بود.

۳-۴- انتخاب و ارزشیابی طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R

داوطلبان ارزیابی که با معیارهای لازم مطابقت دارند باید تأیید رابطین عملیاتی و سیاست‌گذاری اینساراک را کسب کنند تا به‌عنوان طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در فهرست دبیرخانه اینساراک قرار گیرند. این تأیید اولیه مهم است، زیرا همه هزینه‌های مربوط به طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R بر عهده سازمان حامی خودشان است. با رسیدن تأییدیه، داوطلب موظف است فرم تقاضانامه طبقه‌بندی‌کننده را پر کند و به دبیرخانه اینساراک بدهد. دبیرخانه اینساراک این تقاضا را بررسی می‌کند و اگر مورد قبول بود، به‌صورت کتبی به داوطلب و رابط عملیاتی اطلاع می‌دهد و آن فرد به فهرست گروه طبقه‌بندی‌کننده IEC/R اضافه می‌شود. انتخاب طبقه‌بندی‌کننده IEC/R بر اساس موارد زیر انجام می‌گیرد:

- تعهد مدام به فعالیت‌های اینساراک و در دسترس بودن. رابط عملیاتی اینساراک باید متعهد شود که در دسترس بودن طبقه‌بندی‌کننده IEC/R خود را پشتیبانی خواهد کرد.
- تأیید پشتیبانی مالی از سوی سازمان حامی برای شرکت در فرآیند IEC/R.
- رعایت الزامات مناسب بر اساس شرح وظایف^۱.
- شرکت در آموزش IEC/R و سایر فعالیت‌های اینساراک.

حامیان مالی طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و خود این افراد باید بدانند که برای ادامه کار طبقه‌بندی IEC/R، حفظ رابطه نزدیک با شبکه اینساراگ با شرکت در جلسات، تمرینات و سایر فعالیت‌های یوسار مرتبط با اینساراگ الزامی است.

کادر IEC/R از پست‌های زیر تشکیل می‌شود:

- رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R.
 - باید قبلاً معاون رهبر تیم IEC/R بوده و در سه یا چند IEC/R شرکت کرده باشد.
 - معاون رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R.
 - باید قبلاً مدیر طبقه‌بندی‌کننده IEC/R بوده و در دو یا سه یا چند IEC/R شرکت کرده باشد.
 - طبقه‌بندی‌کننده مدیریت IEC/R.
 - باید قبلاً رهبری تیم یوسار داشته، عضو یک تیم کنترل تمرین^۱ باشد و در دو یا سه یا چند IEC/R شرکت کرده باشد.
 - طبقه‌بندی‌کننده IEC/R جست‌وجو، تدارکات، پزشکی و نجات.
 - باید کارشناس حوزه مربوطه باشد و عضوی از تیم کنترل تمرین باشد و در یک IEC/R به‌عنوان طبقه‌بندی‌کننده در آموزش بوده باشد.
 - طبقه‌بندی‌کننده در حال آموزش IEC/R.
 - باید با الزامات این پست مطابقت کند.
 - نماینده دبیرخانه اینساراگ
 - باید عضو پرسنلی واحد پشتیبانی پاسخ بوده و یک رهبر تیم IEC/R برای چهار مورد طبقه‌بندی یا بیشتر باشد.
- باید اشاره شود که اینساراگ فقط برای رهبران/معاون و مربیان تیم IEC/R آموزش ارائه می‌کند. اطمینان از آمادگی کامل نامزدها برای این مأموریت بر عهده سازمان حامی است. به‌علاوه، باید توجه داشت که ارزیابی عملکرد طبقه‌بندی‌کنندگان و گزارش نتایج به دبیرخانه اینساراگ بر عهده رهبر تیم IEC/R است. تیم یوساری نیز که تحت IEC/R قرار می‌گیرد، می‌تواند عملکرد تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R را ارزیابی کند. کسانی که با شرح وظایف یک پست مطابقت ندارند از فهرست گروه طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R حذف می‌شوند و تا زمانی که رابطین عملیاتی و سیاست‌گذاری اینساراگ کتباً بهبود عملکرد آن‌ها را ارائه ندهند، دوباره به فهرست اضافه نخواهند شد. اگر فردی از فهرست حذف شود، به وضعیت طبقه‌بندی‌کننده در حال آموزش بازمی‌گردد و دوباره ارزشیابی می‌شود.

۳-۵- مربی و تیم مربی IEC/R

برای کاهش احتمال عدم موفقیت تیم یوسار در به دست آوردن طبقه‌بندی IEC/R، گروه راهبری اینساراگ به اتفاق آراء تأکید می‌کند که تیم‌های یوساری که در انتظار انجام IEC/R هستند، باید از یک مربی یا تیم مربی استفاده کنند. مربی نباید از سازمانی باشد که IEC/R را انجام می‌دهد. به این ترتیب فرصتی برای یادگیری از دیدگاهی متفاوت فراهم می‌شود و می‌توان از چگونگی کار تیم‌های دیگر یوسار نیز آگاه شد (همتا به همتا). مربی باید توصیه مستقل و بی‌طرفانه به تیم یوسار و دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد و بگوید که تمرین IEC/R باید طبقه برنامه‌ریزی پیش برود یا به تعویق بیافتد.

جزئیات مربوط به شرح وظایف مربی در ضمیمه «الف» آمده است. کسانی که به مربیگری علاقه دارند، باید فرم تقاضانامه مربیگری IEC/R را پر کنند و به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهند تا بررسی شود. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به چک‌لیست‌های IEC/R (ضمیمه ت ۱) زیر ضمیمه‌های دستورالعمل‌ها—جلد دوم، راهنمای پ، صفحات یادداشت‌های راهنما

در www.insarag.org.

تیم یوسار از دو راه می تواند مربی IEC/R انتخاب کند، یا پشتیبانی دوجانبه تیم یوسار یا مشاور خارجی. گاهی تیم یوسار می تواند از ترکیب این دو حالت استفاده کند.

هنگامی که درخواست به عمل آمد، دبیرخانه اینساراگ اطلاعات تماس مربیانی را که در تیم های دیگر یوسار موفق بودند یا درخواست مربیگری داده اند، ارائه می دهد. رابطه تیم ها با مربی تعیین شده شان به صورت دوجانبه ترتیب داده خواهد شد.

۳-۶- پشتیبانی دوجانبه IEC/R تیم یوسار

این پشتیبانی زمانی است که تیم یوسار از یک تیم طبقه بندی شده یوسار کمک می گیرد؛ اما تیم یوساری که کار مربیگری را انجام می دهد باید IEC/R را با موفقیت در همان سطح مورد نظر تیمی که تحت IEC/R قرار خواهد گرفت، گذرانده باشد. تیم یوسار طبقه بندی شده در سطح سنگین می تواند مربیگری تیم سنگین یوسار یا تیم دیگری که می خواهد در سطح سبک یا متوسط طبقه بندی شود را بر عهده بگیرد. مثلاً تیم یوساری که در سطح متوسط طبقه بندی شده است، نمی تواند مربی تیم یوسار در سطح سنگین باشد.

وقتی تیم یوسار این سازوکار پشتیبانی را انتخاب می کند، تعیین یک نفر از تیم یوسار طبقه بندی شده به عنوان مربی حائز اهمیت است، اما در عین حال پرسنل و عوامل دیگر آن تیم نیز در فرآیند مربیگری به کار خواهند رفت. وجود یک رابط واحد ارتباط و گفت و گوی مطمئن با دبیرخانه اینساراگ و تیم یوسار درخواست کننده طبقه بندی را تضمین می کند. ماهیت این کار از نظر تخصیص هزینه و زمان با توافق دوطرفه سازمان های مربوطه تعیین خواهد شد. دبیرخانه اینساراگ مسئولیتی در این گونه مباحث و تصمیمات ندارد.

۳-۷- مشاوره خارجی برای پشتیبانی IEC/R

این وضعیت زمانی است که تیم یوسار از یک مشاور خارجی کمک می گیرد. این مشاور باید فرد یا سازمانی باشد که دانش و مهارت های لازم برای این کار را دارد. باید توجه داشت که ممکن است شناسایی یک مشاور خارجی که دارای توان کارشناسی برای ارائه مشاوره عمیق در هر پنج جزء اصلی یوسار باشد، راحت نباشد. این مربی باید توانایی ارائه کمک های لازم جهت رفع نواقص در همه این حوزه ها را داشته باشد.

ماهیت این کار از جمله تخصیص هزینه و زمان با توافق دوطرفه بین تیم یوسار و مشاور تعیین خواهد شد. دبیرخانه اینساراگ طرف گفت و گو در این گونه مباحث و تصمیمات نیست.

۳-۸- مسئولیت های مربی

مربی در ارائه این خدمات مسئولیت مهمی را قبول می کند (رجوع کنید به ضمیمه الف). نباید چنین تعهدی را دست کم گرفت، زیرا بسته به میزان آمادگی تیم یوسار، ممکن است مسئولیت مهمی باشد. مربی نقش اساسی در ارائه اطلاعات مربوط به وضعیت تیم یوسار به دبیرخانه و توانایی آن برای به دست آوردن طبقه بندی / باز طبقه بندی اینساراگ را خواهد داشت. مربی از مسئول / هماهنگ کننده پروژه تیم برای یک IEC/R پشتیبانی می کند و مسئولیت ارزیابی توانایی پاسخ و ظرفیت فنی تیم یوسار را به عهده دارد.

در طول فرآیند IEC/R، مربی از طریق پشتیبانی از تیم طبقه بندی کننده IEC/R، گروه EXCON و تیم یوسار نقش مهمی را ایفا می کند.

قبل از انجام تمرین IEC/R، مربی به همراه رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R و رابط تیم یوسار مسئولیت تأیید اولیه را بر عهده دارد.

۳-۹- ناظران IEC/R

به تیم‌هایی که تمرین‌های IEC/R را انجام می‌دهند، توصیه می‌شود ناظرانی را از تیم‌های یوساری قبول کنند که برای انجام IEC/R آماده می‌شوند. ممکن است دبیرخانه اینساراک پیشنهادهایی در رابطه با ناظران به تیم یوسار بدهد. این مسئولیت تیم یوسار/ سازمان حامی که IEC/R را انجام می‌دهد، است که مشخص کنند که آیا از برنامه ناظران در طول کار IEC/R آن پشتیبانی خواهند کرد یا نه. برنامه ناظر باید در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل توضیح داده شود و توضیحات عملیاتی و اجرایی در رابطه با IEC/R ارائه شود تا ناظران از سطح کار مورد انتظار آگاه شوند.

تیم یوسار/ سازمان حامی همچنین تعیین می‌کند که از چند نفر ناظر پشتیبانی خواهد کرد. به تیم یوسار/ سازمان حامی توصیه می‌شود دعوت‌نامه خاصی صادر کنند و تیم‌هایی را در اولویت قرار دهند که برای انجام IEC/R آماده می‌شوند. اگر ترجمه لازم باشد، این کار بر عهده ناظران خواهد بود.

کشوری که می‌خواهد یک برنامه ناظر داشته باشد باید یک ناظر/ هماهنگ‌کننده یا مسئول رابط^۱ اختصاص داده شده، منصوب کند تا در آغاز فعالیت ناظران را توجیه کرده و سرپرستی آنان را در طول طبقه‌بندی به عهده بگیرد.

به ناظران توصیه می‌شود که صرفاً برای مشاهده دعوت شده‌اند و درباره فرآیند یا نتیجه کار نظری ندهند یا در کار تیم یوساری که طبقه‌بندی می‌شود یا طبقه‌بندی‌کننده IEC/R مداخله نکنند. هرگونه هماهنگی باید از طریق هماهنگ‌کننده ناظر انجام گیرد.

مدیریت هیئت ناظران در طول کار بر عهده سازمان میزبان است، نه رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R.

۴- سازمان حامی تیم یوسار

سازمان حامی تیم یوسار مسئولیت دارد اطمینان حاصل کند که تیم یوسار به‌طور کامل روش‌های اینساراک را درک کرده و حداقل استاندارد اینساراک برای عملیات یوسار را دارا است.

برخی از موضوعات کلیدی که سازمان حامی، مسئولیت آن‌ها را بر عهده دارد، عبارت‌اند از:

- اگر تیم یوسار از چندین سازمان تشکیل شده باشد، اطمینان حاصل کند که توافق‌های بین سازمانی انجام شده است.
- اطمینان حاصل کند که منابع مالی برای آمادگی (آموزش و تجهیزات)، ارائه تمرین میدانی کامل^۲ با مدت‌زمان ۳۶ ساعت، آموزش مداوم مهارت، شرکت در فعالیتهای منطقه‌ای و جهانی اینساراک، فراهم کردن پرسنل آموزش‌دیده برای سازوکارهای هماهنگی یوسار، ایمن‌سازی و واکسیناسیون و دسترسی برای اعزام بین‌المللی در دسترس است.
- اطمینان حاصل کند که موافقت‌نامه‌هایی با ارائه‌دهندگان خدمات حمل‌ونقل (زمینی و هوایی) جهت اعزام سریع تیم وجود دارد.
- اطمینان حاصل کند که تمامی بیمه‌نامه‌های لازم برای اعضای تیم، از جمله بیمه تخلیه وجود دارد، مگر اینکه امکانات، قابلیت‌ها یا توافق‌نامه‌هایی داشته باشد که در صورت نیاز، بتواند عضو تیم یوسار را سریعاً تخلیه کند.

۵- تیم یوسار

۵-۱- تیم یوسار دولتی

تیم‌های یوسار دولتی کاملاً از سازمان‌های دولتی تشکیل می‌شوند. در تیم‌های یوسار که نماینده‌ای از چند سازمان دارند، یک سازمان خاص برای رهبری تیم تعیین می‌شود. این تیم‌ها توانایی پاسخ ملی یا منطقه‌ای یک کشور را تشکیل می‌دهند.

1. LO

2. FTX

تیم یوسار دولتی برای انجام IEC/R به تصویب رابطین سیاست گذاری/ عملیاتی اینساراک نیاز دارد.

۵-۲- تیم یوسار سازمان غیردولتی

تیم های یوسار سازمان های غیردولتی، توانایی پاسخ مستقل را دارند و برای اعزام، نیازی به تصویب دولت ندارند؛ اما یک تیم سازمان غیردولتی برای انجام IEC/R باید از سوی رابط سیاست گذاری اینساراک در آن کشور تأیید شود. وقتی یک سازمان غیردولتی از سوی اینساراک طبقه بندی می شود، باید از اعزام خودسرانه خودداری کند و بر اساس درخواست مستقر شود.

۵-۳- تیم های ترکیبی دولتی و غیردولتی

این تیم های یوسار ترکیبی از سازمان های دولتی و غیردولتی را شامل می شوند. تیم ترکیبی دولتی و غیردولتی برای انجام IEC/R به تصویب رابط سیاست گذاری اینساراک نیاز دارد.

۵-۴- تیم های یوسار متشکل از چند سازمان

طبقه بندی اینساراک فقط برای تیم یوسار مورد طبقه بندی، شامل همه سازمان های تشکیل دهنده آن، کاربرد دارد. اگر تیم یوسار از چند سازمان جداگانه تشکیل شده باشد (مثل سازمان های دولتی و غیردولتی که باهم به صورت یک تیم ترکیبی امداد رسانی می کنند)، طبقه بندی ارائه شده فقط در مورد ترکیب آن سازمان ها کاربرد دارد. اگر یک بخش از تیم طبقه بندی شده با بقیه تیم امداد رسانی نکند، طبقه بندی IEC/R قابل اطلاق نخواهد بود و تیم در حین اعزام نمی تواند از شناسه طبقه بندی اینساراک استفاده کند.

اگر یکی از سازمان ها در ترکیب تیم بخواهد به صورت جداگانه پاسخ دهد و بخواهد طبقه بندی اینساراک را برای پاسخ جداگانه کسب کند، باید به صورت یک تیم جداگانه طبقه بندی شود.

طبقه بندی اینساراک قابل واگذاری نیست. هر سازمان مستقلی که طبقه بندی اینساراک را به عنوان بخشی از یک تیم ترکیبی کسب می کند، پس از ترک تیم ترکیبی، مجاز نیست خود را تحت طبقه بندی اینساراک محسوب کند.

۶- کنترل تمرین^۱

کنترل تمرین نقش مهمی در تضمین موفقیت تیم یوسار در IEC/R دارد. تیم کنترل تمرین از اعضای آموزش دیده خود سازمان تشکیل می شود. اعضای تیم کنترل تمرین باید کار کنترل تمرین را انجام دهند و در طول تمرین IEC/R نمی توانند نقش دیگری را قبول کنند. تیم کنترل تمرین مسئول مدیریت همه عوامل لازم برای تمرین، مدیریت محیط کار و سایر اطلاعات مربوطه است. همچنین باید در همه مراحل تمرین، اطلاعات را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل وارد کند.

تیم کنترل تمرین مسئول یک تمرین میدانی کامل ۳۶ ساعته است تا از روند مداوم حداقل در طول دوره ۳۶ ساعته اطمینان حاصل کند و سناریوهایی باید طراحی کند که طبقه بندی کننده IEC/R بتواند همه الزامات عملیاتی و اجرایی چکلیست IEC/R را رعایت کند. این تمرین میدانی^۲ باید همه جنبه های پاسخ بین المللی به سوانح را از شروع پاسخ به وضعیت های اضطراری تا پایان عملیات و بازگشت به کشور در برگیرد.

این مهم است که سناریوها تا حد ممکن موقعیت واقعی مواجهه یک تیم را بازتاب دهند تا امکان به چالش کشیدن کارشناسی، مهارت ها و تجهیزات تا سطحی مطابق با سطح طبقه بندی مورد نظر فراهم شود. باید توجه داشت که چنین تمرینی نمایش مهارت نیست؛ یعنی نمایش عوامل ثابت، مثلاً برش فولاد، شکستن بتن، شمع گذاری، بالا بردن چیزهای سنگین قابل قبول نیست.

1. EXCON

2. FIELDDEX

تیم کنترل تمرین باید از آگاهی تیم یوسار از جزئیات سناریو و روند خاص تمرین IEC/R خودداری کند تا عنصر واقع‌گرایی و غیرقابل پیش‌بینی بودن همانند یک موقعیت واقعی حفظ شود؛ اما با شروع سناریو و ادامه آن، می‌تواند اطلاعاتی به تیم ارائه دهد تا تیم طرح اقدام خود را طرح و اجرا کند.

مسئول تیم کنترل تمرین باید ارتباط با دست‌اندرکاران تیم یوسار (رابط عملیاتی، رابط تیم یوسار) را فراهم کند تا از رعایت همه الزامات IEC/R و مطابق بودن تمرین IEC/R با بازه زمانی معین اطمینان حاصل شود.

تیم کنترل تمرین مسئولیت دارد اطمینان حاصل کند که در صورت تکرار یک فعالیت نجات وظایف فنی و تاکتیکی و برنامه‌های اقتضایی مورد نیاز آماده شده است و تا آخر کنترل کامل بر حوزه تمرین و انجام تمرین میدانی داشته باشد.

تیم کنترل تمرین از اعضای تیم یوسار تشکیل می‌شود و موفقیت یا شکست تیم یوسار به کار کارشناسی EXCON وابسته است. هریک از اعضا باید آگاهی کامل از سیاست‌گذاری داخلی تیم داشته باشند و در رابطه با روش‌های اینساراگ آموزش دیده باشند. اعضا باید از روی میل کار تیم کنترل تمرین را قبول کنند، از پیچیدگی کار آگاه باشند و تجربه لازم برای طراحی یک برنامه مطابق با نیازهای هر آیتیم در چک‌لیست IEC/R را در بازه تمرین ۳۶ ساعته داشته باشند.

فعالیت ترکیبی IEC/R شامل تیم‌های ترکیبی تیم کنترل تمرین از همه سازمان‌های مربوطه خواهد بود و توانایی و نفوذ کافی برای هدایت تمرین را مطابق با الزامات طبقه‌بندی خواهد داشت.

۷- فرآیند تقاضای IEC/R

قبل از اینکه تیم یوسار برای یک IEC/R تقاضا دهد، باید مشارکت خود را با اینساراگ نشان دهد. برای این منظور، اگر تیم برای یک IEC/R برنامه‌ریزی می‌کند، باید در روند توسعه خود در جلسات سالانه منطقه‌ای، EREs/SIMEX و سایر فعالیت‌های اینساراگ از جمله ثبت‌نام در فهرست راهنمای تیم‌های یوسار شرکت کند. همچنین باید در مورد انتخاب مربی IEC/R با دبیرخانه اینساراگ بحث و گفت‌وگو کند.

مربی IEC/R پس از انتخاب، توانایی و ظرفیت تیم یوسار را ارزیابی ابتدایی می‌کند تا از آمادگی تیم برای شروع فرآیند IEC/R اطمینان حاصل کند. بازه زمانی دوساله برنامه‌ریزی IEC/R (رجوع کنید به ضمیمه ب) طرحی کلی از چهارچوب زمانی را فراهم می‌کند که تیم یوسار باید جهت آمادگی برای یک IEC/R، این چهارچوب را دنبال کند.

وقتی تیم یوسار و سازمان حامی تیم جهت انجام IEC/R به توافق رسیدند، باید بر اساس مرحله ۱ تقاضای IEC/R به دبیرخانه اینساراگ تقاضا دهند. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

الزامات این تقاضا عبارت‌اند از:

- رابط دولت در سیاست‌گذاری اینساراگ باید تقاضای کتبی به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد، مبنی بر اینکه تیم یوسار می‌خواهد به صورت داوطلبانه IEC/R را انجام دهد.
- تقاضانامه حداقل باید دو سال قبل از تاریخ مورد نظر به دبیرخانه اینساراگ ارائه شود. باید توجه داشت که هیچ‌گونه استثنایی برای این دوره آمادگی دوساله وجود ندارد، زیرا سابقه نشان می‌دهد که دست کم دو سال طول می‌کشد تا یک تیم برای انجام IEC/R آماده شود.
- تقاضانامه باید به زبان انگلیسی باشد.
- بدون توجه به اینکه تیم یوسار یک تیم رسمی دولتی یا یک تیم از سازمان غیردولتی یا یک تیم ترکیبی دولتی و غیردولتی است، باید تأیید رسمی رابط سیاست‌گذاری اینساراگ را کسب کند تا مجاز به انجام IEC/R باشد.

- فرم تقاضا که شامل الزامات خلاصه پرونده شواهد^۱ است، باید در هنگام تقاضا (۲۴ ماه قبل) ارائه شود.
- فرم تقاضانامه شامل گزارش اولیه مربی IEC/R خواهد بود که برنامه زمان‌بندی فعالیت‌های تیم جهت آمادگی اجرایی و عملیاتی را ظرف دوره دوساله تأیید می‌کند. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه «ت ۶» زیر ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.
- با دریافت بسته تقاضای IEC/R (شامل تقاضای کتبی، خلاصه پرونده شواهد و گزارش مربی IEC/R)، دبیرخانه اینساراگ آمادگی تیم برای کسب استانداردهای لازم جهت انجام IEC/R را در بازه زمانی موجود بررسی می‌کند. اگر بسته تقاضای IEC/R برای دبیرخانه اینساراگ قابل قبول باشد، سپس:
- کتباً به رابط سیاست‌گذاری اینساراگ اطلاع می‌دهد که بسته تقاضای تیم پذیرفته شده است.
- تاریخ تمرین IEC/R را تعیین می‌کند.
- IEC/R را در برنامه زمان‌بندی IEC/R های آینده وارد می‌کند.
- اگر بسته تقاضای IEC/R با حداقل استانداردهای اینساراگ مطابقت نکند، دبیرخانه اینساراگ به رابط سیاست‌گذاری اینساراگ، رابط تیم یوسار و مربی IEC/R کتباً حوزه‌های تعیین‌شده مورد نظر را اطلاع می‌دهد.
- تیم یوسار می‌تواند با رفع نواقص مربوطه و با ارائه خلاصه پرونده شواهد IEC/R و گزارش ارزیابی مربی IEC/R بازنگری‌شده، دوباره تقاضا دهد. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه «ت ۵» و ضمیمه «ت ۶» زیر ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

۷-۱- خلاصه پرونده شواهد

محتوای خلاصه پرونده شواهد در مرحله تقاضای IEC/R شامل شده است. خلاصه پرونده شواهد که به زبان انگلیسی تکمیل می‌شود، باید شواهد مستندی را ارائه دهند که نشان می‌دهند تیم یوسار با دستورالعمل‌های اینساراگ مطابق دارد و روش‌های اینساراگ را اتخاذ کرده است. گزارش ارزیابی مربی IEC/R باید در خلاصه پرونده شواهد شامل شود.

۸- فرآیند ارزیابی IEC/R

تیم یوسار باید با مشورت مربی یک طرح راهبردی برای رفع نواقص اجرایی یا عملیاتی در طول ارزیابی مربی ایجاد کند. اجرای چنین طرح راهبردی باید بر اساس بازه‌های زمانی واقع‌بینانه انجام گیرد.

اگر در طول فرآیند IEC/R، ارزیابی منفی از موردی صورت گرفت، رابط سیاست‌گذاری/ عملیاتی تیم یوسار با مشورت مربی بلافاصله کتباً به دبیرخانه اینساراگ اطلاع می‌دهد. مربی نیز باید گزارش کتبی به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد و دلیل عدم رعایت برنامه زمانی را مشخص کند. دبیرخانه اینساراگ با مشورت تیم و مربی تاریخ دیگری را تعیین می‌کند.

۸-۱- پرونده کامل شواهد

۸-۱-۱- ارائه پرونده کامل شواهد

- پرونده کامل شواهد باید با استفاده از مرحله ۲ تقاضای IEC/R در ماه دوازدهم از دوره دوساله به دبیرخانه اینساراگ ارائه شود. گزارش ارزیابی نیز باید شامل شود. الزامات مربوط به ارائه پرونده کامل شواهد عبارت‌اند از:
- قبل از ارائه پرونده کامل شواهد، رابط عملیاتی و مربی باید آن را بررسی کنند.
 - تقاضانامه باید به زبان انگلیسی باشد. هر سندی که قابل ترجمه به انگلیسی نیست (برنامه آموزش) باید همراه با خلاصه انگلیسی محتوای سند باشد. حداقل اسناد زیر باید به زبان انگلیسی ارائه شود:

- توضیح برنامه آموزش سالانه.
- چارت سازمانی تیم یوسار برای پاسخ.
- چارت سازمانی مدیریت برنامه تیم یوسار برای کارهای اجرایی.
- برنامه و سناریوی تمرین.
- فهرست پرسنل تیم یوسار.
- فهرست تدارکات.
- اظهارنامه فرستنده کالا برای حمل کالاهای خطرناک.
- شواهد کامل از روش فعال‌سازی.
- شواهد رویه برگشت.

اگر سؤالی که برای دبیرخانه اینساراگ و یا تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در حین بررسی پرونده شواهد کامل پیش بیاید، به تیم یوسار و رابط عملیاتی و مربی تیم منتقل می‌شود. فرصت پاسخ بر اساس سؤالات تعیین می‌شود. در صورت نیاز، تیم‌های یوسار می‌توانند با دبیرخانه اینساراگ تماس گرفته و نمونه‌هایی از پرونده شواهد کامل را درخواست کنند. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

۸-۱-۲- محتوای پرونده کامل شواهد

برای فهرست کامل محتوای پرونده کامل شواهد، رجوع کنید به مرحله ۲ تقاضای IEC/R؛ اما توجه داشته باشید که دبیرخانه اینساراگ یا رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R می‌توانند اطلاعات بیشتری را درخواست کنند. در صورت نیاز، تیم‌های یوسار می‌توانند برای درخواست نمونه‌هایی از پرونده کامل شواهد با دبیرخانه اینساراگ تماس بگیرند.

۸-۱-۳- بررسی پرونده کامل شواهد

دبیرخانه اینساراگ پرونده کامل شواهد را به رهبر تیم طبقه‌بندی IEC/R ارسال می‌کند. رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R بررسی کامل پرونده شواهد را با تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R ظرف ۴۵ روز از تاریخ دریافت پرونده هماهنگ می‌کند. در صورت لزوم، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R با اعضای تیم یوسار، مربی و رابط عملیاتی اینساراگ مصاحبه می‌کند. ممکن است درخواست مدارک بیشتری برای پشتیبانی از پرونده کامل شواهد درخواست شود، یا ترجمه برخی مدارک به انگلیسی درخواست شود.

بر اساس مدارک موجود در پرونده کامل شواهد، طبقه‌بندی‌کننده IEC/R به تیم توصیه می‌کند که به تمرین خود ادامه دهد یا آن را به تعویق بیندازد. این کار باید حداقل شش ماه قبل از تاریخ تعیین‌شده برای تمرین IEC/R انجام گیرد (چک‌لیست IEC/R و پیش‌نویس توصیه‌ها).

اگر توضیح بیشتری لازم باشد، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R می‌تواند موضوع را با مربی و رابط عملیاتی مطرح کند.

۸-۱-۴- توجیه اولیه برای بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱

توجیه اولیه به فرآیندی اشاره دارد که قبل از طبقه‌بندی رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، رابط تیم یوسار و مربی تیم بحث و گفت‌وگو می‌کنند و در مورد اینکه کدام عناصر چک‌لیست (۶-۱) باید در طول تمرین IER رعایت و طبقه‌بندی شوند یا قبل از تمرین IEC/R باید نشان داده/ بازنمایی/ توضیح داده شوند، به توافق می‌رسند. این کار یکی از مسئولیت‌های اصلی یک مربی است.

۸-۲- تمرین IEC/R (تمرین میدانی)^۱

لازم است تیم کنترل تمرین میدانی را طراحی و تدوین کند تا زیرساختاری را برای فعالیت فراهم کند. چند عنصر کلیدی را باید در تدوین تمرین میدانی در نظر گرفت:

- در حین تمرین میدانی، تیم یوسار در نقش اولین تیم یوساری که به منطقه می‌رسد، ظاهر می‌شود.
 - تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید عملکرد تیم یوسار را در طول تمرین مداوم ۳۶ ساعته مشاهده کند. تمرین IEC/R باید به ترتیب زیر انجام گیرد:
 - هشدار و فعال‌سازی – کل فرآیند هشدار و فعال‌سازی باید در طول تمرین نشان داده شود. استفاده از پاورپوینت برای نشان دادن این بازنمایی قابل قبول نیست.
 - فراخوانی تیم یوسار.
 - غربال پزشکی قبل از اعزام.
 - بررسی تدارکات قبل از اعزام.
 - ارسال تجهیزات شخصی قبل از اعزام.
 - توجیه قبل از اعزام.
 - کارهای گمرکی و گذرنامه برای خروج.
 - ورود به نقطه‌ای که تیم یوسار آماده «سوارشدن به هواپیما است».
- در برخی موارد تیم‌های یوسار از زمین‌های آموزشی کشورهای همسایه یا مناطقی استفاده می‌کنند که زمان زیادی برای رانندگی لازم است. باید توجه داشت که این دوره (رانندگی) بخشی از تمرین میدانی محسوب نمی‌شود، در نتیجه «زمان را متوقف می‌کنند». وقتی تیم یوسار به نقطه مرزی شبیه‌سازی شده رسید، زمان دوباره شروع می‌شود و تیم یوسار یک ساعت زمان دارد تا کارهای عبور از مرز را انجام دهد. زمان این سفر مهم نیست، تیم یوسار باید فوری و بدون وقفه فنی به تمرین خود ادامه دهد.
- ۳۰ ساعت باقیمانده برای ارزیابی ظرفیت عملیاتی به کار می‌رود که شامل موارد زیر است:
- امور مهاجرتی در نقطه ورود.
 - ملاقات با مسئولین فرودگاه برای ایجاد مرکز پذیرش و اعزام.
 - ایجاد و راه‌اندازی مرکز پذیرش و اعزام. مرکز پذیرش و اعزام حداقل دو ساعت عملیاتی خواهد بود.
 - از مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل برای تعیین محل مرکز پذیرش و اعزام استفاده کنید.
 - برقراری ارتباط با واحد هماهنگی یوسار یا نهاد مدیریت محلی سوانج (از تیم‌های متوسط انتظار نمی‌رود که مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار را به صورت هم‌زمان ایجاد کنند).
 - پذیرش تیم‌های بعدی که ثبت‌نام نکردند و دادن اطلاعات وضعیتی به‌روزشده.
 - ملاقات با نهاد مدیریت محلی سوانج برای دریافت اطلاعات وضعیتی به‌روزشده، تعیین محل واحد هماهنگی یوسار و پایگاه عملیات و کارهای دیگر.
 - ایجاد واحد هماهنگی یوسار مطابق با راهنمای واحد هماهنگی و مدیریت آن در طول تمرین میدانی.
 - استفاده از مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل برای دادن موقعیت واحد هماهنگی یوسار.
 - ملاقات با نهاد مدیریت محلی سوانج برای آگاهی از اهداف محلی.
 - برقراری ارتباط با مرکز پذیرش و اعزام.

- تحلیل طبقه‌بندی و ظرفیت تیم‌های بین‌المللی یوسار جدید برای تخصیص آن‌ها مطابق با اهداف نهاد مدیریت محلی سوانج.
- برگزاری حداقل دو جلسه هماهنگی تیم یوسار.
- برگزاری دو جلسه با نهاد مدیریت محلی سوانج.
- ایجاد پایگاه عملیات و شروع مدیریت تیم.
- اقدامات مدیریت تیم یوسار.
- طرح اقدام (برای طول دوره تمرین).
- برنامه ایمنی (برای طول دوره تمرین).
- برنامه تأمین مجدد (برای طول دوره تمرین).
- برنامه حمل‌ونقل (برای طول دوره تمرین).
- محل تجمع.
- روش‌های تخلیه.
- فرآیندهای برنامه‌ریزی پایان عملیات و تدوین برنامه پایان عملیات.
- شروع عملیات یوسار.
- انجام عملیات جست‌وجو و نجات^۱.
- در اولین جلسه با نهاد مدیریت محلی سوانج، تیم یوسار دستور کار در دو محل جداگانه را دریافت می‌کند؛ در طول تمرین، عملیات باید در دو محل به‌صورت پیوسته انجام گیرد.
- فاصله دو محیط کار بر اساس فاصله‌ای که به تدارکات و پرسنل جداگانه نیاز خواهد داشت، تعیین می‌شود.
- برای یک IEC/R تیم سبک، دوره توقف در پایان اولین دوره کار افزوده می‌شود که حداقل ۱۶-۱۲ ساعت خواهد بود. سپس عملیات برای دور دوم دوباره شروع می‌شود.

شکل ۳. تیم در حال انجام تمرین ۳۶ ساعته.

- مرحله فنی تمرین باید در جایی مناسب انجام گیرد که شرایط واقع بینانه متناسب با سطح مورد نظر طبقه بندی فراهم باشد.
- سناریوهای فنی باید شبیه به موقعیت های واقعی در سوانح باشند.
- میزان پیچیدگی فنی باید متناسب با سطح طبقه بندی مورد نظر باشد.
- سناریوهای فنی باید به گونه ای طرح شوند که تیم یوسار بتواند همه مهارت های فنی لازم را مطابق با چک لیست IEC/R به کار گیرد.
- اگر تیم یوسار طبقه بندی سنگین را انجام می دهد، تیم کنترل تمرین باید اطمینان حاصل کند که دو محیط کار به پشتیبانی تدارکاتی جداگانه نیاز دارند.
- تیم کنترل تمرین باید افزونه هایی را اضافه کند تا تیم یوسار بتواند برنامه فراوانی خود را برای پرسنل (چرخش افراد) و تجهیزات اجرا کند.
- برای تضمین خودکفایی، تیم کنترل تمرین باید اطمینان حاصل کند که تیم یوسار محدود به انبار تجهیزات است که در هنگام اعزام بین المللی با خود دارد. در طول تمرین طبقه بندی خارجی، نباید هیچ تجهیزاتی از منابع خارجی به کار رود، به جز جرتقیل تا توانایی تیم در بستن (طناب گذاری) و بلند کردن بار سنگین نشان داده شود.
- تیم کنترل تمرین باید به عوامل اصلی دستور دهد تا جای ممکن به زبان انگلیسی صحبت کنند تا تیم IEC بتواند تعامل بین تیم یوسار و عوامل اصلی را ارزیابی کند؛ اگر این کار دشوار است، تیم یوسار باید مترجمانی را برای تیم IEC/R فراهم کند. در مرکز پذیرش و اعزام، واحد هماهنگی یوسار و هنگام تعامل با نهاد مدیریت محلی سوانح باید زبان انگلیسی به کار رود.
- کل فرآیند هشدار و شروع فعالیت باید در طول تمرین نشان داده شود. ارائه با پاورپوینت به جای بازنمایی عملی قابل قبول نیست.

شکل ۴. تیم در حال تمرین یک عملیات نجات در ارتفاع.

تمرین باید با استفاده از سناریوهای واقعی ریزش آوار طراحی شود و قرار نیست تمرینی برای نشان دادن مهارت های فردی (صحنه سازی تمرین با استفاده از موقعیت های از پیش تعیین شده مهارت- عملکرد) باشد. تمرین شبیه سازی شده سانه باید همه مراحل کلیدی پاسخی بین المللی به سوانح را در برگیرد.

احتمال زیادی دارد که تیم به منظور تمرین میدانی از طریق جاده اعزام شود؛ اما اگر حمل و نقل هوایی در اعزام بین المللی به کار می رود، تیم طبقه بندی کننده IEC/R برنامه حمل و نقل هوایی را نیز بر اساس آنچه که در پرونده کامل شواهد آمده است،

ارزیابی می‌کند. نمایش حمل‌ونقل جاده‌ای در تمرین IEC/R پذیرفته نخواهد شد.

توجه: به‌عنوان بخشی از فرآیند آمادگی، مباحث مربوط به سناریو و عملیات پیش‌بینی‌شده یوسار، ازجمله نوع چالش‌های محل تمرین IEC/R، باید در مراحل اولیه بین مربی، تیم کنترل تمرین، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و رابط تیم یوسار بحث و بررسی شود. با این کار امکان ایجاد تغییرات و تضمین چالش تیم مطابق با الزامات فرآیند IEC/R فراهم می‌شود.

۸-۲-۱- تجهیز

شامل به‌کارگیری مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل برای:

- اعلام فوریت‌ها.
- کنترل موقعیت.
- توانایی قرار دادن تیم در حالت آماده‌باش.
- درخواست کمک‌های بین‌المللی.
- تصویب اعزام بین‌المللی.
- فعال کردن تیم یوسار.
- فعال‌سازی؛ شامل موارد زیر است:
 - رسیدن اعضای تیم به محل تجمع تعیین‌شده.
 - غربال پزشکی پرسنل و سگ‌های جست‌وجو قبل از اعزام:
 - توجه قبل از اعزام.
 - بررسی تدارکات قبل از اعزام.
 - بارگیری تجهیزات.
 - رسیدن تیم یوسار به محل تعیین‌شده خروج:
 - انجام کارهای گمرکی جهت خروج.
 - الزامات بارگیری تجهیزات به هواپیما شامل اظهارنامه فرستنده کالا برای حمل کالاهای خطرناک.
 - روادید و خروج.

شکل ۵. مرکز پذیرش و اعزام و مرکز هماهنگی عملیات در محل در طول تمرین IER.

۸-۲-۲- ورود به کشور آسیب‌دیده

شامل موارد زیر است ولی محدود به آن نمی‌شود:

- ورود به کشور آسیب‌دیده:
 - ورود به قسمت بررسی روادید.

- ورود به گمرک.
- ملاقات با مسئولین فرودگاه.
- ایجاد و راه اندازی مرکز پذیرش و اعزام و سپس واحد هماهنگی یوسار.
- ملاقات با نهاد مدیریت محلی سوانج.
- ایجاد پایگاه عملیات.

توجه: یکی از عناصر کلیدی مورد سنجش طبقه بندی کننده های IEC/R، توانایی تیم یوسار در برقراری ارتباط با پایگاه عملیات و محیط های کار است و اینکه چگونه حمل تجهیزات را بین پایگاه عملیات و محیط های کار هماهنگ می کند؛ بنابراین به منظور تمرین میدانی، پایگاه عملیات باید در جایی ایجاد شود که در فاصله چند قدمی محیط های کار نباشد.

- تیم های یوسار باید اندازه پایگاه عملیات را با در نظر گرفتن ورود تیم های دیگر یوسار طرح کنند.

شکل ۶. پایگاه عملیات تیم.

۸-۲-۳- عملیات یوسار

شامل فعالیت هایی است که به روشنی در چک لیست های مربوطه تعیین شده است، از جمله:

- ارزیابی های بخش ۲ ASR.
- اولویت بندی محیط کار.
- استفاده از سیستم علامت گذاری و علامت دهی اینساراک.
- ۳ ASR، ۴ ASR، هماهنگی و کارهای پزشکی متناسب با سطح طبقه بندی مورد نظر.

۸-۲-۴- پایان عملیات

شامل موارد زیر است:

- نهاد مدیریت محلی سوانج پایان مرحله نجات را اعلام می کند.
- تهیه اسناد تحویل.
- پایان عملیات شامل فرآیند طرح ریزی و تدوین طرح پایان عملیات.

۹- برنامه IEC/R

۹-۱- برنامه IEC/R

IEC/R یک کار بررسی همتا بین متخصصان یوسار و تیم یوسار و طبقه بندی کنندگان IEC/R است و هر دو از چنین تجربه ای بهره می برند و یاد می گیرند. IEC/R تیم یوسار را ارزیابی می کند تا اطمینان حاصل شود که همه معیارهای لازم را مطابق با

دستورالعمل‌های اینساراگ دارد و تیم یوسار با حداقل استاندارد فعلی اینساراگ برای عملیات یوسار مطابقت دارد. چک‌لیست IEC/R (سبک، متوسط، سنگین) بر اساس دستورالعمل‌های اینساراگ از سوی دبیرخانه اینساراگ و با مشورت شبکه اینساراگ تدوین شده است و گروه راهبری اینساراگ آن را تصویب کرده است. طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R در طول فرآیند IEC/R از چک‌لیست استفاده می‌کنند تا از بی‌طرفانه بودن کار طبقه‌بندی اطمینان حاصل شود. چک‌لیست‌های IEC/R اسناد زنده هستند و کارگروه آموزشی اینساراگ هر سال آن‌ها را بررسی و بازبینی می‌کند تا بازخورد جلسات منطقه‌ای را در آن‌ها بازتاب کند. هر تغییری باید در جلسه سالانه گروه راهبری اینساراگ تصویب شود و از طریق اعضای سه‌گانه منطقه‌ای و www.insarag.org به همه تیم‌های یوساری که برای یک IEC/R آینده برنامه‌ریزی کرده‌اند، اطلاع داده شود. تیم‌های یوسار باید از جلد دوم، راهنمای پ دستورالعمل‌های اینساراگ در برنامه‌ریزی و ارائه تمرین میدانی سالانه خود استفاده کنند.

تغییراتی که فنی هستند توسط رهبران تیم اینساراگ تأیید می‌شوند؛ تغییراتی که بر سیاست‌گذاری تأثیر می‌گذارند و تغییراتی که تأثیر مالی دارند باید توسط گروه راهبری اینساراگ تصویب شوند.

گروه راهبری اینساراگ تأیید کرده است و انتظار دارد که تیم خواستار IEC/R هر سال تمرین میدانی ۳۶ ساعته داشته باشد. این کار نوعی کنترل کیفی است که برای اطمینان از آموزش مداوم تیم یوسار و آمادگی تیم برای نجات به کار می‌رود. وقتی تیم مربی را برای یک IEC/R انتخاب می‌کند، مربی حداقل باید در دو تمرین میدانی شرکت کند تا بتواند تحلیل کاملی ارائه دهد و بگوید تیم برای یک IEC/R آماده است (گزارش مربی). تیم یوسار باید همراه با خلاصه پرونده شواهد، چک‌لیست خودارزیابی قبل از IEC/R را به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد؛ عدم انجام این کار موجب تأخیر یا رد IEC/R خواهد شد. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه «ت ۵» و ضمیمه «ت ۹» زیر ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای «پ» صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

برای انجام IEC/R، تیم یوسار باید تمرین میدانی را با استفاده از چک‌لیست جهت کمک به برنامه‌ریزی استفاده کند؛ همه آیتم‌های چک‌لیست در سناریوی تمرین ادغام خواهد شد.

تیم یوسار باید هر آیتم چک‌لیست IEC/R را با موفقیت کامل کند. تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R روش ارزیابی به کار رفته را ثبت می‌کند (مستند کردن، مشاهده یا مصاحبه و در پایان IEC/R توصیه مفصلی را ارائه می‌دهد).

حداقل در یک IEC/R، تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R عمیقاً روی نتایج توصیه قبلی تمرکز می‌کند تا اطمینان حاصل کند که مسائل قبلی حل و رفع شده است. انتظار می‌رود که تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R آیتم‌های دیگر چک‌لیست IEC/R را به‌صورت موردی بررسی کند.

نشانه‌های قطعی IEC/R موفق

در یک IEC/R، تیم یوسار باید موارد زیر را تحویل، تولید یا ارائه دهد:

مدیریت تیم

- فرماندهی و کنترل تیم یوسار را انجام دهد.
- موارد زیر را به‌صورت کتبی تهیه می‌کند:
 - طرح اقدام.
 - طرح ایمنی.
 - گزارش‌های وضعیتی.
 - بهداشت و فاضلاب.
 - اطلاعات و اسناد لازم برای اینساراگ.
- پشتیبانی یا ایجاد مرکز پذیرش و اعزام، واحد هماهنگی یوسار و یا واحد هماهنگی بخش.

- شرکت در نشست های واحد هماهنگی یوسار/ واحد هماهنگی بخش.

جست و جو

- برقراری فرماندهی و کنترل جزء جست و جو.
- اطمینان از درک طرح ایمنی.
- ارائه اطلاعات برای طرح اقدام.
- انجام ASR در منطقه تعیین شده و گزارش یافته ها به مدیریت تیم.
- انتخاب و استفاده مناسب از ابزارهای جست و جو.

نجات

- برقراری فرماندهی و کنترل جزء نجات.
- اطمینان از درک طرح ایمنی.
- ارائه اطلاعات برای طرح اقدام.
- انجام عملیات نجات.
 - شکستن، نفوذ و بریدن:
 - کثیف.
 - تمیز.
 - فولاد سازه ای.
 - الوار.
 - ورق فلزی.
- شمع گذاری
 - محکم کردن.
 - تثبیت در و پنجره.
 - تثبیت عمودی.
 - تثبیت مورب.
 - تثبیت افقی.
 - کنترل و نظارت مداوم بر شمع گذاری/ الوار بندی.
- کار با طناب:
 - آیا تیم یوسار برای تولید یک طرح قبل از شروع عملیات نجات با طناب ارزیابی انجام می دهد؟
 - انجام یک عملیات بالا بردن و پایین آوردن عمودی.
 - ساختن مجموعه ای که امکان جابه جایی قربانی از ارتفاع را از سمت کناری به نقطه امنی در زیر فراهم می کند.
- فضای محصور:
 - اجرای امن عملیات جست و جو و نجات در فضاهای محصور.
- بلند کردن و جابه جایی:

پزشکی

تیم یوسار باید توانایی ارائه مراقبت های پزشکی را برای اعضای خود (شامل سگ های جست و جو) و قربانیانی که در حین مأموریت مواجه می شود داشته باشد. این بخش شامل غربال پزشکی همه اعضا (شامل سگ های جست و جو) قبل از اعزام و کنترل روزانه وضعیت سلامت در حین مأموریت نیز هست.

- برقرار کردن فرماندهی و کنترل جزء پزشکی.
- اطمینان یافتن از درک طرح ایمنی.
- ارائه اطلاعات برای طرح اقدام.
- ارزیابی و کنترل بیمار.
- تیم یوسار:
 - باید همه بیماران تحت کنترل خود را ارزیابی و نظارت کند.
 - ارائه اطلاعات برای وارد کردن در فرم رهاسازی قربانی.
 - تکمیل فرم درمان بیمار.
- مداخلات نجات‌دهنده:
 - تیم یوسار باید توانایی خود را در مدیریت الفبای احیا مانند بازکردن راه تنفسی، بهبود وضع تنفسی و کنترل خونریزی نشان دهد.
- مدیریت بیمار:
 - تیم یوسار باید توانایی خود را در فراهم کردن دسترسی عروقی، سرم‌درمانی (مایع درمانی)، تخفیف مؤثر درد و مصرف آنتی‌بیوتیک و حفاظت در برابر محیط، شامل ملاحظات مربوط به سندرم کراش (له‌شدگی) و سوختگی‌ها، نشان دهد.
- تثبیت بیمار:
 - تیم یوسار باید توانایی خود را در بی‌حرکت نگه‌داشتن، آتل‌بندی و پشتیبانی شکستگی‌ها نشان دهد.
- رهاسازی بیمار:
 - تیم یوسار باید توانایی برنامه‌ریزی و بستن قربانی را به منظور رهاسازی وی نشان دهد که شامل ملاحظات شرایط بالینی و محیطی هست.
- تیم یوسار باید قطع عضو (قربانی زنده) و تکه تکه کردن (قربانی مرده) را به‌صورت میدانی انجام دهد (این مورد برای تیم‌های سبک صدق نمی‌کند). پیشنهاد می‌شود از شانه یا نیم‌شقه گاو یا بره استفاده کنید. قبل از شروع فرآیند، استخوان نباید بیرون باشد.

تدارکات

- برقراری فرماندهی و کنترل جزء تدارکات.
- اطمینان از درک طرح ایمنی.
- ارائه اطلاعات برای طرح اقدام.
- مدیریت پایگاه عملیات:
 - برنامه تخلیه.
 - برنامه دفع زباله‌های جامد.
 - کریدور ضدعفونی.
 - نگهداری توالت و دوش.
 - تعمیر ابزار و تجهیزات.
 - ایجاد جایگاه سوخت و محلی برای سیگار کشیدن.
 - تهیه برنامه تأمین مجدد.

○ تعیین محل کپسول های آتش نشانی و حسگرهای دود.

- تأمین برق.
- تأمین آب.

روز صفر

همه اعضای تیم طبقه بندی کننده IEC/R باید در روز صفر به شهر تعیین شده برسند، ترجیحاً قبل از ساعت ۱۷ باشد. برگزارکنندگان باید توجه داشته باشند که ممکن است برخی از افراد مجبور باشند مسافت طولانی را طی کنند. به همین دلیل فرودگاه های مقصد باید از خدمات بهترین خطوط هوایی استفاده کنند تا علاوه بر کاهش هزینه ها، اتصال بهتری بین پروازها فراهم شود. با اینکه پرواز یکسره گزینه بهتری است، اما به برگزارکنندگان توصیه می شود، فرودگاهی را انتخاب کنند که بتوان با حداکثر یک پرواز اتصالی به آن رسید.

رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R جلسه توجیهی را در عصر روز صفر برنامه ریزی می کند تا معرفی صورت گیرد و بررسی کوتاهی درباره انجام IEC/R صورت گیرد. از آنجا که این جلسه غیررسمی است، لازم نیست برگزارکننده مکان رسمی برای برگزاری جلسه فراهم کند، مگر اینکه هزینه ای نداشته باشد.

نمونه ای از جلسه تیم طبقه بندی کننده IEC/R و دست اندرکاران (دستور جلسه) در زیر آمده است:

- معرفی خود:
 - کادر طبقه بندی کننده: ظرفیت، تجربه اعزام، آموزش اینساراک، نقش و مسئولیت در تیم یوسار خود.
 - انتظارات از طبقه بندی کننده:
 - دستورالعمل های اینساراک (حداقل استاندارد اینساراک)، دیدگاه بی طرفانه / بررسی همتا.
 - اهداف مأموریت.
 - قوانین کار:
 - با تیم یوسار، دست اندرکاران از جمله تیم کنترل تمرین، ناظران، حل و فصل تعارضات.
 - تفهیم این مسئله که تیم طبقه بندی کننده IEC/R همیشه در طول تمرین IEC/R حاضر خواهد بود.
 - تفهیم این مسئله که تمرین میدانی به عنوان بخشی از تمرین سالانه تیم انجام می گیرد.
 - سبک کار:
 - ایجاد برنامه زمانی و چرخش کار.
 - سیستم گماشتن همکار برای تقویت روحیه / شیفت کاری.
 - بررسی چک لیست IEC/R و تأیید مسئولیت هر کار.
 - برگزاری جلسات منظم تیم طبقه بندی کننده IEC/R برای بحث و گفت و گو درباره پیشرفت کار.
 - برگزاری جلسات منظم با دست اندرکاران تیم یوسار، به ویژه با مربی.
 - مراحمی که در صورت نیاز به تکرار باید طی شود.
 - طرح ایمنی.
- نتیجه نهایی و گزارش دهی به رابط تیم یوسار و دبیرخانه اینساراک.
 - تعیین زمان، مخاطب و ارائه.
- تدارکات:
 - اطمینان از اینکه تیم طبقه بندی به دست اندرکاران معرفی شده است.
 - در صورت نیاز، بررسی چک لیست.

- بازدید ویژه یا بازدید رسانه‌ها وجود خواهد داشت؟
- تیم طبقه‌بندی‌کننده چه چیزهایی را باید بداند (بایدها و نبایدها).

روز ۱

برگزارکننده باید با هزینه خود محلی را برای برگزاری جلسه تیم IEC/R در روز ۱ ترتیب دهد که در طول کل فرآیند IEC/R به کار خواهد رفت. برای مثال، چنین جایی ممکن است در هتل میزبان یا در دفاتر مرکزی تیم یوساری باشد که فرآیند IEC/R را اجرا می‌کند. این محل باید جدا از کارهای مربوط به فرآیند باشد تا تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R محرمانه بودن لازم برای بحث و گفت‌وگوی آزاد درباره مسائل را داشته باشد و کار تهیه گزارش و مدارک را انجام دهد. الزامات این محل عبارت‌اند از:

- میز و صندلی برای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و برای مربی و رابط تیم یوسار که وقتی اطلاعات خود را ارائه می‌دهند، نیاز خواهد بود.
- دسترسی به اینترنت بی‌سیم.
- دسترسی به نوشیدنی یا میان وعده‌های سبک (قهوه، چای، آب).
- دسترسی به توالت.
- پروژکتور LED با کابل اتصالی به طول کافی برای تسهیل جابه‌جایی کابل به چندجا. اگر دیوار سفید وجود ندارد، صفحه نمایش نیاز خواهد بود.
- سیم‌ها و کابل‌های برق برای اطمینان از اینکه همه اعضای تیم IEC/R به برق دسترسی دارند.
- سه پایه با پدها، نشانگرهای مناسب و نوارچسب برای نصب کاغذها روی دیوار.
- چاپگر برای چاپ دورویه و دسترسی به دستگاه کپی.
- زبردستی برای یادداشت‌برداری، خودکار، گیره کاغذ و لوازم اداری دیگر.
- حداقل یک و ترجیحاً دو وسیله نقلیه اختصاصی برای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R (با راننده) با دسترسی ۲۴ ساعته در طول هفته.
- چهار دستگاه وسیله ارتباطی همراه با شارژر و باتری یدک.
- حداقل دو کپی از پرونده کامل شواهد.

معمولاً تیم یوساری که IEC را انجام می‌دهد، ارائه‌ای درباره تیم خود دارد تا جزئیات موجود در پرونده کامل شواهد را توضیح دهد. در این مرحله به تیم یوسار یادآوری می‌شود که به‌جای تمرکز بر وضعیت خود در سطح ملی یا بخش‌های دیگری که ممکن است به‌عنوان منبع به کار برد (تصفیه آب، پزشکی و نظایر آن)، ارائه خود را بیشتر روی ظرفیت و توانایی اعزام یک تیم یوسار به خارج از کشور متمرکز کند. این به این معنی نیست که این عوامل تأثیری در سطح کشور ندارند یا اهمیت کمتری دارند، بلکه به این معنی است که تمرکز IEC/R بیشتر بر اعزام بین‌المللی یوسار است.

به همین صورت تیم یوساری که IER را انجام می‌دهد، فقط باید روی آنچه که در طی پنج سال از زمان طبقه‌بندی یا بازطبقه‌بندی خود اتفاق افتاده است، تمرکز کند و بیشتر به اقدامات اصلاحی کارهایی توجه کند که در توصیه‌های قبلی قید شده بودند؛ بنابراین لازم نیست که تیم در ارائه خود از اول کار شروع کند.

باید توجه داشت که چون تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R حداقل شش ماه فرصت داشته است تا پرونده کامل شواهد را بررسی کند، پرسش‌ها در طول این ارائه باید در حداقل باشد.

تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید تا ۱۰ ساعت در روز ۱ آزاد باشد تا به کارهای داخلی تیم رسیدگی کند. با پیدایش کنفرانس‌های آنلاین قبل از IEC/R همراه با نام‌گذاری پیشرفته تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، حالا زمان بیشتری از وقت روز

۱ صرف بحث و گفت‌وگو و بازرسی می‌شود.

کارهای زیر باید در این ۱۰ ساعت انجام گیرد:

توجیه اداری و بازرسی:

- قصد یک IEC پوشش آیتم‌های ۹-۱ چک‌لیست از طریق بحث و گفت‌وگو (پرسش و پاسخ)، مشاهده (پرونده کامل شواهدی که ارائه شده است یا اقداماتی که دیده می‌شود) و بازرسی (مانند امکانات انبارداری، پرونده‌های آموزش و گزارش‌های نگهداری) است.
- برای یک IER، اکنون مربی و رهبر تیم IEC/R مسئول آیتم ۶-۱ در چک‌لیست هستند. این بندها از چک‌لیست IER حذف شده‌اند.
- برای یک IEC، با رابط سیاست‌گذاری/ عملیاتی مصاحبه می‌شود تا مسئولیت‌ها و تعهدات دولتی بررسی شود.
- برای یک IER، تیم یوسار تغییرات یا بهبود در مسئولیت‌ها و تعهدات دولتی را تعیین می‌کند. ممکن است مصاحبه با رابطین نیاز نباشد و این تصمیم قبل از رسیدن کادر IEC/R اتخاذ می‌شود.
- برای یک IEC/R، بررسی روش‌های غربال پزشکی افراد و سگ‌های جست‌وجو که مستلزم حضور مدیر پزشکی و رئیس دامپزشکی تیم یوسار نیز هست.
- برای یک IER، تیم یوسار تغییرات یا بهبودها را در رابطه با روش‌های غربال پزشکی انسان و سگ‌های جست‌وجو در پرونده کامل شواهد مشخص می‌کند. مصاحبه با مدیر پزشکی و رئیس دامپزشکی تیم یوسار ممکن است لازم نباشد و تصمیم در این مورد قبل از رسیدن کادر IER گرفته خواهد شد.
- برای یک IEC/R، مصاحبه می‌کند درباره شیوه آموزش کاربردی (آموزش اولیه و آموزش مداوم) همه اعضای تیم از جمله سگ‌های جست‌وجو.
- یک بحث و گفت‌وگو درباره استخدام و حفظ اعضای تیم یوسار از جمله سگ‌های جست‌وجو.
- برای یک IER، این کار در پرونده کامل شواهد مستند می‌شود.
- یک بحث و گفت‌وگو درباره اینکه تیم یوسار چگونه خریدهای ضروری خود برای تهیه غذا، آب، داروها و داروهای کنترل‌شده را انجام می‌دهد.
- برای یک IEC/R، چک‌لیست با تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، رابط عملیاتی، مربی، مدیر تیم کنترل تمرین، نماینده تیم یوسار و نماینده دبیرخانه اینساراک بررسی می‌شود تا اطمینان حاصل شود که همه بدانند چگونه تمرین اجرا خواهد شد.

بازرسی‌های محل:

- برای یک IEC، یک بازرسی انبار تیم یوسار شامل طرح‌های بارگیری جهت حمل‌ونقل هوایی و زمینی و الزامات انجمن بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی.
- برای یک IER، اگر تیم یوسار مدارک کافی در پرونده کامل شواهد خود ارائه کرده باشد و در جلسه توجیه اولیه توافق کرده باشد، این گزینه اختیاری است.
- برای یک IEC/R، تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R از محل تمرین IEC/R بازرسی انجام می‌دهد تا اطمینان حاصل کند که با سطح نیازهای IEC/R مورد نظر مطابقت دارد. رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در صورت لزوم، تغییرات لازم را توضیح می‌دهد. پس از بازرسی مجدد و تأیید محل، تیم طبقه‌بندی IEC/R تغییر دیگری را توصیه نمی‌کند.
- این کار مانع از این نمی‌شود که تیم IEC/R تنظیم مجدد بخشی از سناریوی تمرین را درخواست نکند، یا اگر عملیات فنی تیم یوسار با حداقل استاندارد اینساراک برای عملیات یوسار مطابقت نداشته باشد، تکرار عملیات را

درخواست نکنند.

- برای یک IEC/R، رابط تیم یوسار باید حمل‌ونقل به جاهای مختلف را جهت انجام بازرسی لازم فراهم کند. ممکن است لازم باشد اعضای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در طی این فرآیند تقسیم شوند؛ برگزارکنندگان باید امکانات حمل‌ونقل اختصاصی برای هر گروه را تضمین کنند.

توجه: رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R با تیم مشورت می‌کنند و بسته به موقعیت و با انعطاف‌پذیری، افراد مناسب برای انجام هم‌زمان فعالیت‌های بالا را تعیین می‌کنند.

- معمولاً تعامل بین تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و گروه‌های ناظر محدود است، زیرا تمرکز تیم بیشتر روی تمرین است؛ اما پیشنهاد می‌شود که در برنامه زمان‌بندی تمرین، زمانی نیز برای ملاقات تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، رابط تیم یوسار و مربی با گروه ناظران قبل از شروع تمرین و در پایان تمرین تعیین شود. به این ترتیب فرصتی فراهم می‌شود تا تیم یوسار توضیح دهد که چه کارهایی را برای آمادگی انجام داده است و تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R نیز روند کار خود را توضیح دهد. جلسه پایان تمرین برای سؤال از گروه ناظر است که به آمادگی برای طبقه‌بندی آن‌ها کمک می‌کند.
- در طول تمرین ۳۶ ساعته، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R بارها با رابط تیم یوسار و مربی ملاقات می‌کند تا درباره وضعیت فرآیند بحث و گفت‌وگو کنند. هدف از این گفت‌وگوها این است که به نمایندگان تیم یوسار اطلاع داده شود که کدام موارد رعایت شدند و کدام یک باید تکرار شوند.
- اگر ابهام یا مشکلی در طول تمرین به‌روز کند، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R بلافاصله با نماینده دبیرخانه اینساراگ مشورت می‌کند. نماینده دبیرخانه اینساراگ تصمیم می‌گیرد که جلسه‌ای رسمی برای رفع مشکل لازم است یا نه.

روز ۴-۲

تعداد روزهایی که در برنامه زمان‌بندی برای بخش میدانی تمرین تعیین می‌شود، متفاوت است و در صورت تصویب نماینده دبیرخانه اینساراگ و با مشورت رهبر تیم طبقه‌بندی IEC/R قابل تنظیم است؛ اما باید توجه داشت که در بیشتر موارد تیم IEC/R مسافت زیادی را در مناطق زمانی متعدد تا مقصد طی می‌کند؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود در صورت امکان، تمرین IEC/R در پایان روز ۱ آغاز نشود و تیم طبقه‌بندی‌کننده فرصتی برای سازگاری خود با زمان و تغییر محیط داشته باشد. شکل سناریو/تمرین IEC/R به‌صورت یک تمرین یوسار (حداقل) ۳۶ ساعته مداوم بر اساس سناریو است؛ یعنی تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R انتظار دارد که به ترتیب انجام عملیات جست‌وجوی اولیه، تحلیل نیازها و درخواست فوری پشتیبانی نجات، شامل ارزیابی محیط خطرناک، تریاژ سازه و رهاسازی قربانی همراه با پشتیبانی پزشکی را مشاهده کند. «مداوم یا پیوسته بودن» مستلزم این است که محیط کار تا برداشتن آخرین قربانی، ترک نشود؛ یعنی روشی هم‌زمان از شناسایی تا برداشتن قربانی لازم است. هدف این است که تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R انجام عملیات تیم یوسار را به شکل تیمی مشاهده کند، نه به‌صورت کارهای فردی. در روش انجام هم‌زمان عملیات فنی، تیم یوسار می‌تواند توانایی و ظرفیت پاسخ خود را به‌طور کامل نشان دهد.

تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید قبل از تیم یوسار به محل برسد تا مطمئن شود که بخش‌های ابتدایی تمرین را همان‌گونه که اجرا می‌شود، مشاهده می‌کند. همچنین باید آگاهی داشت که در طول یک IER، ممکن است تیم طبقه‌بندی‌کننده IER کل عملیات را مشاهده نکند، یعنی هریک از اعضای تیم را در حین ورود در مرحله تجهیز منابع، یا غربال پزشکی، بدان صورت که در طول IEC/R (توجیه اولیه) عمل شد، مشاهده نمی‌کند.

این موضوع در مورد عملیات فنی نیز صدق می‌کند، یعنی اگر کار شمع‌گذاری لازم است، ممکن است تیم طبقه‌بندی‌کننده

IEC/R مرحله نصب را مشاهده کند، سپس در فواصل زمانی برای مشاهده عملیات می آیند تا اینکه به پایان برسد. تیم طبقه بندی کننده IEC/R باید از برنامه زمانی تمرین آگاه باشد تا در بیشتر موارد با این برنامه تداخل نداشته باشد؛ یعنی تیم طبقه بندی کننده IEC/R باید مطمئن باشد که برای مشاهده بخش های حیاتی تمرین مانند بستن و بلند کردن، جست و جوی فنی، فرآیندهای پیچیده پزشکی حضور خواهد داشت. اگر به خاطر عدم حضور کسی از تیم طبقه بندی کننده IEC/R برای مشاهده اجرای سناریو، تیم یوسار مجبور می شود سناریو را دوباره تنظیم کند، تیم طبقه بندی کننده IEC/R باید از تأثیر کار خود آگاه باشد. رهبر تیم یوسار و مربی از نزدیک زمان بندی را هماهنگ می کنند تا احتمال عدم حضور تیم طبقه بندی کننده IEC/R در مکان و زمان درست کم شود.

شش ساعت اول تمرین میدانی صرف ارزشیابی توانایی پاسخ می شود. باید توجه داشت که تیم طبقه بندی کننده IEC/R باید این کارها را همانند اعزام واقعی انجام دهد. تیم طبقه بندی کننده IEC/R می داند که تیم یوسار در حین انجام این کارها از زبان بومی خود به جای زبان انگلیسی استفاده خواهد کرد و این کار مجاز است. تیم طبقه بندی کننده IEC/R به توضیح خلاصه (به زبان انگلیسی) نیاز خواهد داشت، اما ترجمه مستقیم لازم نیست.

حالا تیم طبقه بندی کننده IEC/R با برنامه محلی که تیم یوسار به کار می برد، آشنا است. این بدان معنی است که تیم یوسار در شرایط واقعی در تعداد وسیله نقلیه ای که برای جابه جایی تیم و تجهیزات خود به کشور آسیب دیده به کار خواهد گرفت، محدودیت خواهد داشت. تیم یوسار می تواند با ورود به کشور، از نهاد مدیریت محلی سوانح وسایل نقلیه بیشتری درخواست کند، اما تا پایان مذاکره برای کاربرد مورد نظر، نمی تواند از این وسایل نقلیه استفاده کند. هدف از این کار اطمینان از این است که تیم یوسار توانایی جابه جایی افراد و تجهیزات خود را طبق پرونده کامل شواهد دارد.

تیم طبقه بندی کننده IEC/R می داند فشرده کردن الزامات تدارکاتی برای رعایت محدودیت های تمرین ۳۶ ساعته بسیار دشوار است؛ بنابراین تا حدودی آزادی عمل در این مرحله قابل قبول است، شامل:

- با اینکه ترجیح داده نمی شود، اما استفاده از توالت های قابل حمل و دوش های جایگزین در پایگاه عملیات مجاز است؛ اما تیم یوسار باید توالت صحرائی و امکانات دوش (شامل فراهم کردن آب برای دوش و قسمت دستشویی) را در محدوده خود بسازد تا تیم طبقه بندی کننده IEC/R را مشاهده کند.
- برای تمرین IEC/R، تیم یوسار باید آب قابل حمل جهت استفاده در کریدور ضد عفونی (تمیز-کثیف) ایجاد کند.
- به دلیل هزینه و مقررات ملی خاص، لازم نیست تیم یوسار همه انبار داروی خود را به میدان تمرین ببرد. تیم طبقه بندی کننده IEC/R کل انبار پزشکی (شامل داروخانه) را در روز ۱ بازرسی خواهد کرد. اگر تیم یوسار شواهد کافی در پرونده کامل شواهد ارائه کرده باشد، این مورد برای یک IER اختیاری است.
- اما تیم یوساری که IEC/R را انجام می دهد، باید دارو و لوازم پزشکی کافی برای درمان در سوانح واقعی را داشته باشد. تیم یوسار باید دارو و لوازم پزشکی کافی برای درمان بیماران در طول تمرین را نیز داشته باشد؛ بنابراین علاوه بر پانسمان کردن و آتل بندی، تیم طبقه بندی کننده IEC/R انتظار دارد که استفاده از ماسک اکسیژن برای بیمار را در صورتی که انجام آن مورد نیاز باشد، ببیند. همچنین تزریق داخل وریدی (تزریق سرم) و اتصال محلول سرم به آن نیز در صورت نیاز به این درمان باید انجام گیرد. تیم طبقه بندی کننده IEC/R توضیح شفاهی یک روش درمان را نمی پذیرد، باید آن را ببیند.
- به دلیل فاسد شدن و هزینه تأمین مجدد، تیم یوسار مجبور نیست ذخیره کامل آب و غذا را به تمرین میدانی ببرد. تیم طبقه بندی کننده IEC/R در روز ۱ از این بخش بازرسی می کند تا به تیم یوسار اطمینان دهد که ظرفیت کافی برای طبقه بندی مورد نظر را دارد.

- با این حال، تیم یوسار باید آب و غذای کافی برای اعضای تیم را در طول مدت تمرین داشته باشد.
- پس از بازرسی روز ۱ از سوی تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، تیم یوسار می‌تواند ابزار ابزار و تجهیزات خود را برای حمل‌ونقل جهت روز ۲ بارگیری کند.
- استفاده از جرثقیل برای یک IEC/R الزامی است. ظرفیت آن باید با مقدار تعیین‌شده جهت طبقه‌بندی مورد نظر مطابقت کند.

پایان روز ۴

با نزدیک شدن اجرای تمرین به پایان روز ۴، تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید در موقعیتی باشد که به نماینده دبیرخانه اینساراگ اطلاع دهد، تیم یوسار موفق خواهد بود یا نه. با اینکه جشن یا مراسم از پیش برنامه‌ریزی‌شده توصیه نمی‌شود، نماینده دبیرخانه اینساراگ می‌تواند به صورت غیررسمی به برگزارکنندگان اطلاع دهد که تیم یوسار در کسب یا حفظ سطح طبقه‌بندی خود موفق بوده است (یا نه).

در این مرحله تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R باید جلسه توجیهی را دوباره برگزار کند تا گزارش‌دهی خود را (چک‌لیست IEC/R و پیش‌نویس توصیه‌ها) به تیم یوسار آماده و گزارش خود را تدوین کند. این فرآیند نباید دست کم گرفته شود و حداقل باید پنج ساعت برای این کار در نظر گرفت. در برنامه‌ریزی تمرین IEC/R، این مدت زمانی نیز باید لحاظ شود. اگر در این مرحله زمان اجازه دهد، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R می‌تواند جلسه گزارش‌دهی (چک‌لیست و پیش‌نویس توصیه‌ها) را برای بررسی نتایج با مدیریت تیم یوسار برگزار کند. اگر زمان کافی نباشد، این جلسه باید در روز پنج باشد، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R زمان این کار را تعیین می‌کند.

روز پنج

اگر جلسه گزارش‌دهی در پایان روز چهار کامل نشد، باید برای روز پنج و قبل از رفتن تیم طبقه‌بندی IEC/R برنامه‌ریزی شود.

اعضای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R می‌توانند در عصر روز پنج یا روز شش با تأیید برنامه سفر به کشور خود بازگردند. بیشتر تیم‌های یوسار تمایل دارند مراسم اختتامیه را نیز در برنامه خود شامل کنند که با حضور مقامات دولتی و رسانه‌های محلی برگزار می‌شود. دبیرخانه اینساراگ و تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R نقشی در این مراسم ندارند و ممکن است نتوانند در آن شرکت کنند.

۱۰- گزارش‌دهی IEC/R

با پایان IEC/R، تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R خلاصه‌ای از یافته‌ها را به صورت کتبی به تیم یوسار ارائه می‌دهد (شامل چک‌لیست IEC/R و توصیه‌ها) و دبیرخانه اینساراگ می‌تواند نتیجه نهایی تیم را اعلام کند. جزئیات یافته‌ها در گزارش IEC/R ثبت می‌شود که نمونه آن در الگوی گزارش IEC/R موجود است. اگر مسئله‌ای در رابطه با نظر نهایی طبقه‌بندی‌کننده IEC/R نیاز به بحث و بررسی داشته باشد، باید قبل از عزیمت تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R حل‌وفصل شود. رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R حداکثر ۱۴ روز فرصت خواهد داشت تا تدوین گزارش نهایی خود شامل توصیه‌ها را امضا کند و به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به ضمیمه ت ۸ زیر ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم: راهنمای پ صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org.

دبیرخانه اینساراگ حداکثر ظرف ۱۴ روز از پایان IEC/R، تدوین گزارش نهایی را به تیم یوسار و سازمان حامی ارائه می‌دهد. اگر تیم یوسار موفق شده باشد، دبیرخانه اینساراگ فهرست تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار را بر اساس سطح طبقه‌بندی/بازطبقه‌بندی تیم به‌روز می‌کند.

گزارش IEC/R «محرمانه» محسوب می شود. در نتیجه دبیرخانه اینساراگ این گزارش ها را فقط در اختیار مدیریت تیم یوسار، مربی IEC/R آن تیم و سازمان حامی قرار می دهد. تنها تیم یوسار به صلاح دید خود تعیین می کند که این گزارش به چه کسی داده شود؛ اما دبیرخانه اینساراگ به تیم ها توصیه می کند درس هایی را که از رویدادهای اینساراگ مثل جلسات منطقه ای و جلسات رهبران اینساراگ یاد می گیرند، به اشتراک بگذارند. به این ترتیب فرصتی ارزشمند برای یادگیری در شبکه اینساراگ فراهم می شود.

IEC/R دسترسی منحصر به فرد تیم یوسار به کارشناسان یوسار را فراهم می کند. این کارشناسان تیم ها را راهنمایی می کنند و به آن ها مشاوره می دهند. گزارش IEC/R سازوکاری فراهم می کند تا تیم طبقه بندی کننده IEC/R پیشنهادات و توصیه های خود را ارائه دهد و به بهینه سازی عملکرد تیم کمک کند. این کار به واسطه بخش توصیه ها در گزارش IEC/R صورت می گیرد.

۱-۱۰- چک لیست ۲۰۲۰ IEC/R

چک لیست IEC/R به دو قسمت IEC و IER تقسیم می شود و با سطح رده بندی تیم مشخص شده است (سبک، متوسط، سنگین).

چک لیست IER	چک لیست IEC
سبک	سبک
متوسط	متوسط
سنگین	سنگین

این چک لیست ها را می توانید از قسمت یادداشت های راهنما در www.insarag.org دانلود کنید.

۱-۱-۱۰- کدگذاری رنگی

برای بازنمایی بهتر نتایج تمرین IEC/R، کدگذاری رنگی ابزار مهمی است.

- رنگ سبز نشان می دهد که تیم بالاتر از حداقل استاندارد اینساراگ برای عملیات یوسار است.
- رنگ زرد نشان می دهد که تیم حداقل استاندارد اینساراگ را برای عملیات یوسار دارد.
 - اقلامی که با رنگ زرد کدگذاری می شوند، اقدامات توصیه شده به تیم برای بهبود فرآیندها و روش های اجرایی، آموزش و تجهیزات را نشان می دهند.
- رنگ قرمز نشان می دهد که تیم حداقل استاندارد اینساراگ برای عملیات یوسار را ندارد.
 - آیتم هایی که با رنگ قرمز کدگذاری می شوند، نشان می دهند که تیم در چه مواردی باید فرآیندها و روش های اجرایی، آموزش و تجهیزات خود را بهبود دهد.
 - اگر این یک IEC باشد، تیم طبقه بندی نمی شود و موارد زیر اعمال می شود:
 - اگر این یک IER باشد، سطح طبقه بندی فعلی تیم به حالت تعلیق درمی آید و موارد زیر اعمال می شود:
 - اگر تیم در طبقه بندی یا باز طبقه بندی قرمز بگیرد، نقش و مسئولیت مربی و رابط عملیاتی ملی تیم ادامه می یابد.
 - برنامه اقدام اصلاحی که شامل اقداماتی برای ارتقا از وضعیت قرمز به زرد است، باید ظرف ۳۰ روز از IER جهت بررسی به دبیرخانه اینساراگ و رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R ارائه شود.
 - تیم ۱۸۰ روز فرصت دارد تا طرح اقدام اصلاحی خود را پیاده کند.
 - مربی و رابط عملیاتی ملی گزارشی به دبیرخانه اینساراگ و رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R ارائه می دهند که چگونگی بهبودی و پیشرفت تیم را نشان می دهد.

○ اگر دبیرخانه اینساراگ و رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IER تأیید کنند که بهبودی‌های نقل‌شده با حداقل استاندارد اینساراگ برای عملیات یوسار مطابقت دارد، تیم طبقه‌بندی‌شده یا بازطبقه‌بندی‌شده محسوب خواهد شد.

○ اگر دبیرخانه اینساراگ و رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IECR قانع نشوند که حداقل استاندارد اینساراگ برای عملیات یوسار به دست آمده است، تیم طبقه‌بندی‌شده یا بازطبقه‌بندی‌شده نمی‌شود.

۱۰-۲- فرآیند درخواست تجدیدنظر

دبیرخانه اینساراگ سعی می‌کند از اجرای اصولی و بی‌طرفانه فرآیند IEC/R اطمینان حاصل کند. اگر تیم یوسار احساس کند که این فرآیند غیرمنصفانه بوده است، می‌تواند از دبیرخانه اینساراگ درخواست تجدیدنظر کند. باید توجه داشت که چنین وضعیتی ممکن است در هر یک از سه مرحله فرآیند IEC/R پیش بیاید.

اگر تیم یوسار مدارک و دلایلی داشته باشد که غیرمنصفانه بودن فرآیند را نشان دهند، رابط سیاست‌گذاری اینساراگ تیم بلافاصله با دبیرخانه اینساراگ تماس می‌گیرد. اگر مشکل در این سطح حل و فصل نشود، دبیرخانه اینساراگ موضوع را برای رسیدگی به رئیس جهانی اینساراگ ارجاع می‌دهد.

در صورت بروز هرگونه اختلافی، دبیرخانه اینساراگ به‌عنوان میانجی بین طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، تیم یوسار و مربی IEC/R تیم یا رابطین اینساراگ عمل می‌کند.

۱۱- الزام گزارش‌دهی پاسخ تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار

۱۱-۱- گواهی IEC/R

پس از موفقیت در IEC/R، در یک رویداد مناسب اینساراگ برای تیم یوسار گواهی صادر می‌شود.

۱۱-۲- بازوبند IEC/R

پس از موفقیت در IEC/R، دبیرخانه اینساراگ کپی الکترونیکی بازوبند/برچسب IEC/R را به تیم یوسار اعطا می‌کند که شامل موارد زیر است:

- حروف سیاه روی زمینه سفید و لوگوی سازمان ملل متحد و اطراف آرم به رنگ آبی روشن سازمان ملل متحد (پانتون^۱). در صورت نیاز، دبیرخانه اینساراگ اطلاعات تماس فروشنده را به تیم یوسار می‌دهد.
- توصیه می‌شود تیم‌ها این بازوبند را با ولکرو (پد مخصوص سنجاق دار یا دکمه دار)، روی شانه چپ بدوزند. اگر آرم سازمانی از قبل در این قسمت هست، آرم IEC/R بالای آرم قبلی یا بالای جیب روی سینه چپ قرار داده شود.
- برچسب کلاه ایمنی مطابق با دستورالعمل‌های طراحی آرم نیز مجاز است.
- نباید تغییری در طرح آرم صورت گیرد.
- اندازه آرم باید ۷۵ م.م x ۵۵ م.م باشد.

۱۱-۳- فهرست راهنمای تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار

وقتی تغییری در تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار صورت می‌گیرد، به‌ویژه بین رابطین اینساراگ، تیم باید فرم فهرست به‌روزشده یوسار طبقه‌بندی‌شده را به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد. دبیرخانه اینساراگ فهرست راهنما را بر اساس این فرم به‌روز می‌کند. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به ضمیمه «ت ۲» زیر ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ صفحه‌های

1. Pantone (PMS 279)

یادداشت های راهنما در www.insarag.com.

۱۱-۴- بئر مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی یوسار

اگر تیم یوسار حداقل استاندارد فعلی اینساراگ را کسب کرده باشد، یک بئر رسمی سازمان ملل متحد برای مرکز پذیرش و اعزام و واحد هماهنگی جهت تیم یوسار صادر می شود.

واحد هماهنگی یوسار باید به دقت برنامه ریزی شود. این واحد باید برای همه کسانی که از خدمات آن بهره خواهند برد، قابل مشاهده و دسترسی باشد و فضای کافی برای رفع نیازهای فوری و گسترش عملیات پیش بینی شده داشته باشد. محل واحد هماهنگی یوسار باید با استفاده از پرچم سازمان ملل متحد- واحد هماهنگی یوسار کاملاً مشخص باشد.

۱۲- تعهدات تیم های طبقه بندی شده یوسار

اگر یک تیم یوسار در سطح سنگین طبقه بندی شود، در صورت نیاز می تواند در سطح تیم متوسط یا سبک نیز امداد رسانی کند؛ اما تیم متوسط نمی تواند از سطح طبقه بندی خود برای پاسخ در سطح تیم سنگین استفاده کند.

اگر تیم سنگین در سطح تیم متوسط یا سبک پاسخ دهد (اگر تیم متوسط در سطح یک تیم سبک پاسخ دهد)، باید این موضوع را به صراحت در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل، کاربرگ خود و در سایر مدارک یا فرم های مربوطه اعلام کند. پس از موفقیت در IEC/R، تیم های یوسار باید تعهدات خاصی را رعایت کنند تا جایگاه آن ها در طول دوره پنج ساله طبقه بندی حفظ شود، این تعهدات موارد زیر را شامل می شوند، اما محدود به این موارد نیستند:

- حداقل به یک سانحه بین المللی اعزام شوند یا شرکت منظم در تمرین های منطقه ای شبیه سازی زلزله اینساراگ را داشته باشند.
- از تیم های یوسار انتظار می رود در سطحی که طبقه بندی شدند، پاسخ دهند، مگر در مواردی که تیم سنگین به درخواست کشور آسیب دیده، تصمیم می گیرد در سطح تیم متوسط یا سبک پاسخ دهد (تیم متوسط در سطح تیم سبک پاسخ می دهد). اگر تیم در سطحی پایین تر از طبقه بندی خود پاسخ دهد، موارد زیر اعمال می شود:
 - مدیریت تیم یوسار باید ظرفیت پاسخ تیم را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات به صراحت اعلام کند و کاربرگ تیم یوسار را بر این اساس تغییر دهد.
 - تیم یوسار باید بازوبند IEC/R خود را بردارد یا روی آن را بپوشاند تا از بروز هرگونه ابهامی در کشور آسیب دیده اجتناب شود (مگر اینکه تیم سنگین در ترکیب تیم متوسط پاسخ دهد). زمانی که تیم یوسار با عنوانی غیر از تیم یوسار اعزام می شود، بازهم این موضوع صادق است، یعنی زمانی که بخشی از تیم خود را اعزام می کند (مثلاً بخش جست و جو، پزشکی یا ارتباطات).
 - دبیرخانه اینساراگ از رابط عملیاتی / سیاست گذاری اینساراگ درخواست می کند گزارشی ارائه دهد مبنی بر اینکه چرا در سطح طبقه بندی خود اقدام به پاسخ نکرده است (مگر اینکه تیم سنگین در ترکیب تیم متوسط پاسخ دهد). این گزارش جهت بررسی در جلسه بعدی گروه راهبری اینساراگ ارائه می شود.
- هنگام پاسخ به سوانح بین المللی، اطمینان حاصل کنید که تیم یوسار روش های اینساراگ را به کار می برد.
- یک تمرین میدانی پاسخ شبیه سازی شده یوسار را اجرا کنید.
- تیم یوسار، رابطین تیم یا نمایندگان سازمان حامی تیم باید در فعالیت های اینساراگ مشارکت فعال داشته باشند:
 - جلسه رهبران تیم یوسار.
 - جلسات گروه منطقه ای اینساراگ.

- تمرینات شبیه‌سازی پاسخ به زلزله^۱.
- پشتیبانی از فرآیند IEC/R. گروه راهبری اینساراگ تیم‌های یوسار را ملزم می‌کند که:
 - حداقل سه تا پنج کارشناس یوسار را به‌عنوان طبقه‌بندی‌کننده IEC/R معرفی کند.
 - اطلاعات خود را با میل و رغبت با سایر تیم‌های یوساری که در حال توسعه ظرفیت خود هستند، به اشتراک بگذارد.
 - کمک‌های دوجانبه به تیم‌های دیگری که به مربی نیاز دارند، ارائه دهد.
 - اطلاعات خود را با میل و رغبت با سایر تیم‌های یوسار اینساراگ دیگری که برای طبقه‌بندی آماده می‌شوند، به اشتراک بگذارد.
 - اعضای تیم را برای آموزش‌های اونداک، مرکز هماهنگی عملیات در محل و سایر آموزش‌ها معرفی کند.
 - رابط عملیاتی / سیاست‌گذاری اینساراگ باید هرگونه تغییری در درون تیم یوسار و چهارچوب پشتیبانی تیم را که ممکن است ظرفیت کار تیم در سطح طبقه‌بندی خود را تحت تأثیر قرار دهد، بلافاصله به دبیرخانه اینساراگ اطلاع دهد. گروه راهبری اینساراگ با بررسی تغییرات درون تیم تعیین می‌کند که تیم باید بازطبقه‌بندی شود یا نه.
- اگر تیم یوسار این انتظارات را برآورده نکند، دبیرخانه اینساراگ رابط سیاست‌گذاری اینساراگ را ملزم می‌کند که به‌صورت کتبی دلایل عدم اجرای تعهدات را توضیح دهد. بسته به شرایط، ممکن است این پرونده جهت رسیدگی به گروه راهبری اینساراگ ارجاع داده شود و منجر به لغو طبقه‌بندی تیم شود.
- عدم رعایت تعهدات تیم‌های طبقه‌بندی‌شده اینساراگ بر بازطبقه‌بندی تیم یوسار نیز تأثیر منفی می‌گذارد، یعنی ممکن است برنامه‌ای برای یک IER تیم تعیین نشود.
- در رابطه با توسعه ظرفیت، به تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار قویاً توصیه می‌شود که به تیم‌های ملی و سازمان‌های غیردولتی خود و کشورهای دیگر در ارتقای ظرفیت تیم از سطح ملی به سطح استانداردهای اینساراگ کمک کنند.

۱۳- IEC/R های مشترک

اگر دو تیم یوسار تصمیم بگیرند تمرین IEC/R را به‌صورت مشترک برگزار کنند، باید درخواست کتبی به دبیرخانه اینساراگ بدهند. در صورت تصویب این درخواست، تیم‌های یوسار باید مدارک خود را به‌صورت جداگانه آماده کرده و ارائه دهند. این مدارک شامل برنامه تمرین و زمان‌بندی تمرین نیز هست. آغاز بحث و گفت‌وگو با رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده و دبیرخانه اینساراگ از مراحل اولیه برای تیم یوسار (و مربی تیم) اهمیت بالایی دارد.

تمرین‌های مشترک به برنامه‌ریزی و اسناد روشنی نیاز دارند، از جمله:

- آیا مکان برای میزبانی دو تیم مناسب است؟
- مرکز پذیرش و اعزام چگونه تأمین پرسنل شده و نگهداری می‌شود؟
- مرکز هماهنگی یوسار چگونه تأمین پرسنل شده و نگهداری می‌شود؟
- آیا یک تیم کنترل تمرین وجود دارد؟
- آیا گروه یک نمایش اجرای نقش خواهد داشت؟
- پرسنل پشتیبانی کافی برای اجرای هر دو تمرین وجود دارد؟
- آیا سازمان حامی هر دو تیم یوسار مشترک است؟

۱۴- نتیجه‌گیری

طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ^۱، «تضمین کمک‌های مؤثر و حرفه‌ای بین‌المللی». از سال ۲۰۰۵ میلادی تیم‌های جست‌وجو و نجات شهری متعددی با موفقیت IEC/R را گذرانده‌اند و بسیاری از تیم‌های دیگر نیز علاقه‌مندی خود را ابراز کردند یا در حال آماده‌سازی تیم‌های یوسار خود برای یک IEC/R آینده هستند. این فرآیند موجب تسهیل ظرفیت‌سازی و تضمین حداقل استانداردها و تطبیق قابلیت‌ها با نیازها و اولویت‌ها شده است. تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار با بازوبند اینساراگ شناخته می‌شوند و اخیراً توانایی حرفه‌ای خود را در کشورهای آسیب‌دیده بلافاصله پس از سوانح به اثبات رسانده‌اند.

این فرآیند تا به امروز در نوع خود بی‌نظیر است و استانداردهای قابل بررسی فراهم می‌کند و نمونه‌ای بشردوستانه از اینکه چگونه «بررسی همتا»^۲ می‌تواند در آمادگی برای پاسخ و در زمان پاسخ ارزشمند است. طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R و تیم یوساری که IEC/R را انجام می‌دهد، چیزهایی از همدیگر می‌آموزند و این تعاملی بسیار ارزشمند است؛ زیرا در زلزله در کنار یکدیگر و با همیاری نزدیک به نجات جان انسان‌ها کمک خواهند کرد.

در دنیایی که پاسخ به فوریت‌ها رفته رفته پیچیده‌تر می‌شود، اینساراگ مدلی ستودنی برای تنظیم استانداردها به جامعه بشریت عرضه کرده است. سیستم طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی خارجی اینساراگ روشی جهانی و نظام‌مند فراهم می‌کند تا وجود تیم‌های حرفه‌ای در سراسر جهان، به‌ویژه نزدیک به مناطق بلاخیز و آمادگی آن‌ها برای پاسخ به هشدار فوری و کار بر اساس استانداردهای جهانی تضمین شود.

اکنون کشورهای آسیب‌دیده می‌توانند بدانند که انتظار دریافت چه نوع کمکی را می‌توانند داشته باشند و تیم‌های یوسار طبقه‌بندی‌شده از سوی اینساراگ که در کنار هم کار می‌کنند از توانمندی‌های همدیگر آگاه خواهند بود. بدین ترتیب یک زبان جهانی مشترک برای یوسار فراهم می‌شود و پاسخ به صورت حرفه‌ای و مطابق با استانداردهای طرح‌شده در دستورالعمل‌های اینساراگ خواهد بود و تیم تفاوتی واقعی در مرحله نجات در سوانح ایجاد خواهد کرد.

جلد دوم، راهنمای پ، طبقه‌بندی/ بازطبقه‌بندی اینساراگ فرآیند IEC/R را توضیح می‌دهد و بر اساس تجارب و بازخورد طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R، مربیان و تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار تدوین شده است تا راهنمای ارزشمندی برای همه تیم‌های یوسار در جهان باشد، زیرا همه الزامات و انتظارات دولت‌ها، تیم‌های یوسار، سازمان‌های غیردولتی، مربیان IEC/R و طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R را به‌دقت ارائه کرده است.

این راهنما از سوی جامعه اینساراگ تهیه شده است و راهنمای مرجع برای تیم‌های یوساری محسوب می‌شود که برای یک IEC/R آماده می‌شوند. پیش‌بینی می‌شود با اتخاذ و به‌کارگیری اطلاعات مندرج در این راهنما، شانس موفقیت تیم یوسار افزایش یابد. راهنمای IEC/R حداقل استاندارد عملیاتی یوسار اینساراگ را نیز تعیین کرده است.

گروه راهبری اینساراگ تصدیق می‌کند که تعهد بالای مالی و زمانی ذی‌نفعان مختلف، موفقیت طبقه‌بندی و بازطبقه‌بندی تیم را تضمین می‌کند.

آخرین اطلاعات مربوط به رویدادها و فعالیت‌های IEC/R در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل یا در وبسایت اینساراگ، www.insarag.org آمده است. اگر سؤال یا نظری در رابطه با راهنمای IEC/R دارید، می‌توانید با دبیرخانه اینساراگ به آدرس insarag@un.org تماس بگیرید.

1. IEC/R

2. Peer Review

۱۵- ضمیمه‌ها

ضمیمه الف: شرح وظایف کادر IER/C

دبیرخانه اینساراگ و نماینده آن		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	- دبیرخانه اینساراگ نماینده واحد پشتیبانی پاسخ برای تیم یوساری که طبقه‌بندی یا بازطبقه‌بندی انجام می‌دهد، مربی تیم، رابط اینساراگ، تیم طبقه‌بندی‌کننده و گروه راهبری اینساراگ محسوب می‌شود. - برای تضمین بی‌غرضی، دبیرخانه اینساراگ نهادی مستقل است و بخشی از تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R محسوب نمی‌شود. دبیرخانه اینساراگ مسئول هماهنگی همه فعالیت‌ها از جمله کارهایی است که تیم در مسیر خود در جهت طبقه‌بندی انجام می‌دهد، آنچه که در طول طبقه‌بندی روی می‌دهد و در صورت نیاز، انجام اقدامات اصلاحی. - در صورت بروز اختلافی، دبیرخانه اینساراگ مذاکرات را داوری و تسهیل می‌کند تا اختلاف حل و فصل شود. در صورت عدم حل اختلاف، دبیرخانه اینساراگ حقایق و اطلاعات مربوطه را به منظور ارجاع به فرآیند ارزشیابی مجدد گردآوری می‌کند.
۱-۲-	وظایف کامل	مرحله ۱: - رابط تیم یوسار با دبیرخانه اینساراگ تماس می‌گیرد و قصد درخواست تیم برای یک IEC/R را اطلاع می‌دهد. - دبیرخانه اینساراگ با کشور درخواست‌کننده درباره IEC وارد گفت‌وگو می‌شود تا ارزیابی لازم را انجام داده و تعیین کند که آیا IEC مؤثرترین راه در جهت توسعه و پیشرفت تیم است. - دبیرخانه اینساراگ فهرستی از مربیان را در اختیار تیم یوسار قرار می‌دهد. - خلاصه پرونده شواهد^۱ را بررسی می‌کند. بر اساس نتیجه بررسی خلاصه پرونده شواهد، دبیرخانه اینساراگ توصیه خود را به شکل «ادامه/عدم ادامه»^۲ ارائه می‌دهد. اگر «ادامه» باشد، دبیرخانه اینساراگ یک تاریخ موقت تعیین می‌کند. - ارتباط منظم با مربی تیم یوسار به منظور نظارت بر برنامه‌ریزی و روند آمادگی برای اطمینان از اینکه تیم در مسیر درستی قرار دارد. - برنامه زمانی تأییدشده تیم را از نزدیک کنترل می‌کند. مرحله ۲: - رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R را ۱۲ ماه قبل از تاریخ موقت IEC/R تعیین می‌کند. - فرم پرونده کامل شواهد را ۱۲ ماه قبل از تاریخ موقت IEC/R از تیم یوسار دریافت می‌کند. - اطمینان حاصل می‌کند که رهبر تیم IEC/R یک کپی از پرونده کامل شواهد را دریافت کرده است. - اطمینان حاصل می‌کند که رهبر تیم IEC/R اطلاعات تماس تیم یوسار و مربی تیم را دریافت کرده است. - رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده ۴۵ روز فرصت دارد تا پرونده کامل شواهد را بررسی کرده و نظرات خود را به دبیرخانه اینساراگ ارائه دهد. رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R پس از بررسی نظر خود را به شکل «ادامه/عدم ادامه» (Go / No Go) به دبیرخانه اینساراگ ارائه می‌دهد. - اگر رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R ادامه روند «عدم ادامه» را توصیه کند، تاریخ قطعی می‌شود. - اگر رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده عدم ادامه روند^۳ را توصیه کند، دبیرخانه اینساراگ تاریخ IEC/R را بر

1. A-POE

2. Go/No Go

3. No Go

		اساس کار لازم جهت اطمینان از آمادگی کافی تیم یوسار به تعویق می‌اندازد. • اگر توافق کنند که تیم یوسار می‌تواند ادامه دهد، بقیه کادر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R ۹ ماه قبل از تاریخ IEC/R معرفی می‌شود. • ارتباط منظم با مربی تیم یوسار به منظور نظارت بر برنامه‌ریزی و روند آمادگی برای اطمینان از اینکه تیم در مسیر درستی قرار دارد. مرحله ۳: • هماهنگی الزامات اجرایی و تدارکات با میزبان IEC/R. • اطمینان از آگاهی تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R از کارهای اجرایی و تدارکات. • اطمینان از اینکه IEC/R مطابق با راهنمای IEC/R، جلد دوم، راهنمای پ انجام می‌گیرد. • اطمینان از اینکه IEC/R مطابق با حداقل استانداردهای تعیین‌شده در دستورالعمل‌های اینساراگ انجام می‌گیرد. • ایفای نقش داور/ تسهیل‌کننده بین طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R و تیم یوسار یا سازمان حامی در صورت نیاز. • ارائه اطلاعات از جانب دبیرخانه اینساراگ به صورتی که نیاز است. • تضمین اینکه تیم طبقه‌بندی‌کننده یوسار تدوین گزارش نهایی را ظرف ۱۴ روز از پایان IEC/R تکمیل می‌کند. • ارائه گواهی و بازوبند به تیم یوسار موفق ظرف ۳۰ روز از پایان IEC/R. • اگر تیم موفق نشده باشد، تسهیل بحث و گفت‌وگو با تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، تیم یوسار و کشور میزبان درباره مراحل بعدی مناسب. • انجام همه وظایف محوله از سوی اوچا سازمان ملل متحد.
شرایط		
۱-۲-	الزامات (ضروری)	• دبیرخانه اینساراگ کارمند واحد پشتیبانی پاسخ یا فردی مورد تأیید رئیس واحد پشتیبانی پاسخ خواهد بود تا از طرف دبیرخانه اینساراگ عمل کند. • دانش کامل و جامع درباره نظام سازمان ملل متحد، اینساراگ، اونداک، اعزام‌های یوسار و به‌طور کل درباره کمک‌های بشردوستانه. • زمان برای تعهد به IEC/R. • توانایی‌های بین فرهنگی. • زبان انگلیسی: دانش خوب شفاهی و کتبی.
۲-۲-	الزامات (مطلوب)	قابل استناد نیست.
نقش‌ها و مسئولیت‌ها		
۱-۳-	صلاحیت‌ها	دبیرخانه اختیار دارد تا: • فرآیند قبل از IEC/R یا در طول فرآیند (به دلایل ایمنی، امنیت، وقفه) را متوقف کند. • طبقه‌بندی‌کننده را در صورت سوء رفتار، عدم صلاحیت و غیره از تیم اخراج کند.
۲-۳-	تعهدات	• دبیرخانه اینساراگ باید بی‌غرضی خود را حفظ کند. • گروه راهبری اینساراگ و جامعه اینساراگ را به منظور تضمین رعایت حداقل استانداردها و روش‌های اینساراگ نمایندگی می‌کند.
توضیحات		
		• قابل استناد نیست.
مربی (تیمی که قرار است که تحت IEC/R قرار گیرد)		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	• هدف به حداکثر رساندن احتمال موفقیت تیم یوسار در IEC/R است. • مربی IEC/R مسئولیت توصیه به دبیرخانه اینساراگ را در رابطه با ادامه IEC/R طبق برنامه یا تعویق

		آن بر عهده دارد. نقش مربی این است که مربیگری تیم را در رابطه با آمادگی برای یک IEC/R بر عهده بگیرد.
۱-۲-	جزئیات وظایف	مرحله ۱+۲: - پذیرفتن نقش مربی. - ارزیابی مستقل و بی‌طرفانه وضعیت آمادگی تیم یوسار، مقابله با الزامات IEC/R و شناسایی نواقصی که به اقدام اصلاحی نیاز دارند. - بر اساس یافته‌های بالا و همراه با مدیریت تیم یوسار، تدوین راهبردی برای رفع نواقص شناسایی شده تیم یوسار در بازه زمانی لازم. - کار با تیم یوسار برای اجرای راهبرد آماده‌سازی در بازه زمانی تعیین شده. - راهنمایی فنی درباره روش‌های کار استاندارد، تهیه منابع، الزامات مربوط به تجهیزات و فنون عملیاتی لازم. - برقراری ارتباط با دبیرخانه اینساراگ و اطمینان از به‌روزرسانی پیشرفت و وضعیت تیم. - اگر احتمال می‌رود که تیم موفق نخواهد شد، مربی IEC/R باید به مدیریت تیم یوسار، سازمان حامی و دبیرخانه اینساراگ در کوتاه‌ترین زمان ممکن اطلاع دهد تا زمان مناسبی تعیین شود. - ارتباط با دبیرخانه اینساراگ و رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R در صورت نیاز. - ارتباط با سازمان حامی تیم یوسار در صورت نیاز. - ارتباط مداوم با مسئول تیم کنترل تمرین IEC/R. - ارائه راهنمایی درباره تکمیل خلاصه پرونده شواهد و پرونده شواهد کامل. - به همراه دبیرخانه، تعیین اینکه چه مدارک دیگری (پرونده‌های آموزش، برنامه‌های آموزش و پایگاه داده‌های تدارکات) باید به انگلیسی ترجمه شود. بررسی اینکه آیا می‌توان به جای سند کامل، خلاصه‌ای از برنامه‌های گسترده را به انگلیسی ارائه کرد. - بررسی روش‌های کار استاندارد قبل از ارائه به دبیرخانه اینساراگ تا اطمینان حاصل شود که همه الزامات رعایت شدند. اگر نواقصی وجود داشته باشد، کار با تیم یوسار برای رسیدگی به مسائل مربوطه. - راهنمایی درباره طراحی تمرین شبیه‌سازی IEC/R برای اطمینان از پیشرفت مداوم در طی دوره حداقل ۳۶ ساعته و اینکه سناریوها امکان مشاهده همه الزامات فنی چک‌لیست IEC/R را برای طبقه‌بندی‌کنندگان فراهم می‌کنند. - بحث و بررسی با رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و تیم یوسار درباره فرآیند آمادگی اولیه. - حضور در طول IEC/R. مرحله ۳: - پشتیبانی و تفهیم دبیرخانه اینساراگ، رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R، تیم کنترل تمرین و تیم یوسار در صورت اقتضا. - در دسترس بودن برای شرکت در جلسات یا مباحثی که ممکن است در طول IEC/R لازم باشد. - درک این مسئله که ممکن است مسئولیت مربی پس از پایان تمرین IEC/R نیز ادامه یابد تا به اقدامات اصلاحی کمک کند.
۲-۱-	الزامات (ضروری)	شرایط - آگاهی کامل از دستورالعمل‌های اینساراگ و روش‌های اینساراگ. - حفظ رابطه نزدیک با شبکه اینساراگ از طریق شرکت در جلسات، تمرین‌ها و فعالیت‌های دیگر. - تضمین اینکه کارفرمای شما از زمان لازم جهت آمادگی برای یوسار حمایت می‌کند. - شناخت کافی از سیستم اونداک. - برقراری ارتباط قوی با استفاده از مهارت‌های قوی مذاکره. - مهارت‌های قوی سازمانی.

		• توانایی ساختن و مربیگری یک تیم. • توانایی های بین فرهنگی. • مهارت های زبانی. • مهارت زبان انگلیسی: دانش خوب شفاهی و کتبی. • آشنایی با زبان های دیگر نیز ترجیح دارد. • تجربه و دانش خوب درباره روش های آموزش. • تجربه عملیاتی یوسار بین المللی. • شناخت همه جنبه های تیم یوسار (مدیریت، جست و جو، نجات، پزشکی و تدارکات)، شامل امکانات آموزشی، پایگاه عملیات و گزارش عملیات. • حساسیت سیاسی. • شناخت خوب اصول کمک های بشردوستانه. • باید در دوره آموزش رهبری تیم طبقه بندی کننده IEC/R اینساراک و مربیگری شرکت کرده باشد.
۲-۲-	الزامات (مطلوب)	عضو یک تیم یوسار طبقه بندی شده.
نقش ها و مسئولیت ها		
۱-۳-	قابلیت ها/ حقوق	هیچ کدام
۲-۳-	تعهدات	رجوع کنید به وظایف
توضیحات		
		• تیم یوساری که برای یک IEC/R آماده می شود، با مشورت دبیرخانه اینساراک مربی را تعیین می کند. • ممکن است به جای یک نفر، یک تیم طبقه بندی شده نقش مربی IEC/R را ایفا کند. • مربی IEC/R در ارائه خدمات، مسئولیت سنگینی را قبول می کند. تعهد لازم را نباید دست کم گرفت، زیرا مسئولیت، بسته به میزان آمادگی تیم یوسار مورد نظر، ممکن است قابل توجه باشد.
رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	• ایجاد شرایط خوب برای موفقیت تیم در IEC/R با برقراری ارتباط و هماهنگی به هنگام با تیم و مربی IEC/R و طبقه بندی کنندگان IEC/R. • تضمین فرآیند IEC/R منصفانه و بی طرفانه برای تیم. • ارزیابی کردن قابلیت ها و ظرفیت سازمان مورد طبقه بندی برای اطمینان از وجود حداقل استانداردها مطابق با دستورالعمل های اینساراک و چک لیست IEC/R. • رهبری کردن اعضای تیم طبقه بندی کننده IEC/R، قبل، هم زمان و پس از فرآیند. • تصمیم گیری بر اساس اتفاق آراء درباره نتیجه بررسی همتا و قضاوت عینی.
۲-۱-	جزئیات وظایف	مرحله ۱: قابل استناد نیست. مرحله ۲: • قبول داوطلبی به عنوان رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R. • ارتباط برقرار کردن با دبیرخانه اینساراک، از جمله به روزرسانی های منظم در مورد وضعیت آمادگی تیم یوسار برای تکمیل کردن موفق IEC/R در سطح طبقه بندی مورد نظر. • ارتباط برقرار کردن با مسئول IEC/R کشور میزبان. • ارتباط برقرار کردن با مربی IEC/R. • بررسی کردن پرونده کامل شواهد در صورت درخواست دبیرخانه. • ارائه راهنمایی در انتخاب طبقه بندی کننده IEC/R. • بررسی کردن خلاصه پرونده شواهد ظرف ۴۵ روز از تاریخ دریافت. • اطمینان از ارائه پرونده کامل شواهد به تیم IEC/R پس از آماده بودن پرونده. • هماهنگ کردن بررسی یا بحث و گفت و گو با رابط IEC/R کشور میزبان و مربی IEC/R درباره

مسائلی که در طول بررسی پرونده شواهد بروز می‌کند. • اطلاع دادن به دبیرخانه اینساراگ درباره توافق طبقه‌بندی‌کننده IEC/R برای ادامه یا تعویق IEC/R. هماهنگی ورود تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R به کشور میزبان برای اطمینان از اینکه همه اعضا به‌موقع برای شروع فرآیند می‌رسند. • بحث و گفت‌وگو با رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R و تیم یوسار درباره فرآیند آمادگی اولیه. • موافقت با برنامه IEC/R، برنامه‌ریزی زمان‌بندی و برنامه تمرین. مرحله ۳ • رهبری کردن تیم طبقه‌بندی‌کننده در طول جلسات و رویدادهای رسمی. • ارائه راهنمایی و پشتیبانی از طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R در صورت نیاز. • ارتباط برقرار کردن و هماهنگی کارها با دبیرخانه اینساراگ، مربی و تیم یوسار تحت طبقه‌بندی. • حصول اطمینان از اینکه همه اعضای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R با وظایف خود آشنا هستند و چک‌لیست IEC/R را به کار می‌برند. • انجام جلسه توجیهی برای تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R قبل از شروع IEC/R. • بررسی محل تمرین و بررسی سناریوی شبیه‌سازی تمرین برای اطمینان از اینکه تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R امکان مشاهده همه جنبه‌های فنی لازم را بر اساس چک‌لیست IEC/R خواهند داشت. • اطمینان از اینکه تیم طبقه‌بندی‌کننده بی‌طرفانه عمل می‌کند و از حداقل استانداردهای اینساراگ پیروی می‌کند. • اطمینان یافتن از اینکه تیم طبقه‌بندی‌کننده سعی نمی‌کند IEC/R را به‌عنوان فرصتی برای ارتقای روش‌های کشور خود به‌عنوان تنها روش کار استفاده کند. • ایجاد برنامه زمانی مناسب برای اطمینان از پوشش کل تمرین و امکان مشاهده جنبه‌های کلیدی از سوی تیم طبقه‌بندی IEC/R. • هماهنگی و تسهیل جلسات یا بحث و گفت‌وگوهایی که ممکن است در طول IEC/R نیاز باشد. • ملاقات منظم با مسئول تیم کنترل تمرین و مربی IEC/R برای توضیح درباره وضعیت فعلی و پاسخ به پرسش‌ها. • دریافت گزارش روزانه از طبقه‌بندی‌کنندگان IEC/R. • هماهنگ کردن تکمیل گزارش IEC/R و توصیه‌ها. • ارائه کردن گزارش موقت (چک‌لیست و توصیه‌ها) مستقیماً به تیم یوسار تحت طبقه‌بندی پس از تمرین و ارائه تدوین گزارش نهایی ظرف ۱۴ روز به دبیرخانه اینساراگ. • آماده بودن برای پاسخ به پرسش‌های مربوط به تضمین کیفی که ممکن است در طول فرآیند IEC/R پیش بیاید. • درک این مسئله که ممکن است در برخی مواقع نقش مربی تیم طبقه‌بندی‌کننده پس از تمرین IEC/R نیز جهت هماهنگی اقدامات اصلاحی ادامه یابد.		
شرایط		
• شناخت عمیق دستورالعمل‌های اینساراگ و روش‌های اینساراگ. • برقراری رابطه نزدیک با شبکه اینساراگ از طریق شرکت در جلسات، تمرین‌ها و سایر فعالیت‌ها. • اطمینان از اینکه حامی شما از تعهد زمانی لازم برای این پست آگاه است و از تمرین مربوط به IEC/R حمایت می‌کند. • مهارت‌های رهبری – توانایی ایجاد و رهبری یک تیم. • برقرارکننده ارتباط قوی با مهارت‌های مذاکره. • مهارت‌های حل مسئله. • مهارت‌های سازمانی. • توانایی سیاست‌گذاری و حساسیت و توانایی‌های بین فرهنگی.	الزامات (ضروری)	۱-۲-

		• شناخت خوب سیستم اونداک. • مهارت‌های زبانی: ○ مهارت‌های خوب شفاهی و کتبی در زبان انگلیسی. ○ ترجیحاً دانستن زبان‌های دیگر. • آمادگی جسمانی. • دانش همه جنبه‌های تیم یوسار (مدیریت، جست‌وجو، نجات، پزشکی و تدارکات). • باید تجربه مدیریت تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار را داشته باشد (سطح مورد ترجیح: رهبری یا معاون رهبر تیم یوسار طبقه‌بندی‌شده). • تجربه عملیات یوسار بین‌المللی. • شرکت در حداقل دو IEC/R قبلی. • باید در دوره آموزش رهبری و مربیگری تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R شرکت کرده باشد.
۲-۲	الزامات (مطلوب)	• عضو تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار. • دانش خوب از نظام سازمان ملل متحد و کمک‌های بشردوستانه به‌طور کل. • داشتن تجربه عملیات بین‌المللی. • مهارت‌های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۱ و کار با جی پی اس و بی‌سیم.
نقش‌ها و مسئولیت‌ها		
۱-۳	قابلیت‌ها/ حقوق	رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R این اختیارات را دارد: • توقف موقتی فرآیند IEC/R (به دلایل ایمنی، امنیت و وقفه) تا اصلاح آن‌ها. • اخراج یکی از اعضای تیم طبقه‌بندی‌کننده به دلیل سوء رفتار، عدم صلاحیت و ... • اصلاح تمرین به همراه تیم کنترل تمرین و مربی IEC/R تا تکمیل همه اقسام چک‌لیست. • اطمینان از اینکه تمرین موجب تسهیل فرآیند IEC/R می‌شود. • راهنمایی گرفتن از دبیرخانه اینساراگ در صورت وجود اختلاف نظر یا سوء تفاهم.
۲-۳	تعهدات	• رجوع کنید به وظایف
توضیحات		
		• رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R توسط دبیرخانه منصوب می‌شود.
طبقه‌بندی‌کننده مدیریت IEC/R		
وظایف		
۱-۱	وظیفه اصلی	• ارزیابی قابلیت‌ها و ظرفیت مدیریت سازمانی که مورد طبقه‌بندی قرار می‌گیرد تا از رعایت حداقل استانداردهای تعیین‌شده در دستورالعمل‌های اینساراگ و چک‌لیست IEC/R اطمینان حاصل شود.
۱-۲	جزئیات وظایف	قبل از IEC/R • آشنایی با دستورالعمل‌های خاص مدیریت. • آشنایی با جلد دوم دستورالعمل‌های اینساراگ، راهنمای پ، IEC/R و بخش‌های ویژه مدیریت. • تلاش برای آشنایی پرسنل با تجهیزات، فنون و روش‌های مربوط به حوزه کارشناسی خود. • شرکت در آموزش IEC/R (در صورت وجود آموزش). • بررسی پرونده شواهد و ارائه نظرات مربوط به مدیریت. • بررسی گزارش IEC/R، به‌ویژه یادداشت‌های مشورتی. • انتقال نظرات و سؤالات به رهبر تیم طبقه‌بندی IEC/R. در طول IEC/R • قبل از تمرین، پارامترها و اهداف تمرین در رابطه با مدیریت عملیات را بشناسید. • محل تمرین و جدول زمان‌بندی را بررسی کنید تا اطمینان حاصل کنید که در این تمرین تیم فرصت

		کافی دارد تا توانایی‌های خود را مطابق با چک‌لیست IEC/R نشان دهد. • همه اجزای تشکیل‌دهنده فرآیند مدیریت را ملاحظه کرده و با الزاماتی که در چک‌لیست آمده است، مقابله کنید. • با اعضای تیمی که طبقه‌بندی می‌شود، تعامل داشته باشید تا بر اساس الزاماتی که در چک‌لیست IEC/R آمده است، میزان صلاحیت و رعایت الزامات را تعیین کنید. • پذیرا باشید و به فنون و روش‌های دیگر نیز علاوه بر روش‌های مربوط به کار خود توجه کنید. پرسش‌هایی که مطرح می‌شوند عبارت‌اند از: ○ آیا وظیفه خود را به‌طور مؤثر و به‌موقع انجام می‌دهد؟ ○ آیا اصول ایمنی رعایت می‌شود؟ • ایمنی شرکت‌کنندگان را همواره بررسی کنید و آماده باشید تا در صورت لزوم از کنترل‌کننده تمرین بخواهید عملیات را به‌طور موقت متوقف یا محدود کند تا مشکل رفع شود. • همه مشاهدات را مستند کرده و با رهبر تیم IEC/R در میان بگذارید. • در ارائه گزارش موقت کمک و مشارکت کنید. پس از IEC/R: • به تدوین گزارش نهایی کمک کنید.
شرایط		
۱-۲-	الزامات (اساسی)	کلی: • حفظ یک رابطه نزدیک با شبکه اینساراگ از طریق شرکت در جلسات، تمرین‌ها و سایر فعالیت‌ها. • کسب حمایت کشور یا سازمان اهداکننده که آماده پشتیبانی از فرآیند IEC/R هستند. • داشتن زمان برای آمادگی جهت طبقه‌بندی. • در دسترس بودن برای اعزام حداقل ۶-۵ روز. • داشتن سطح مهمی از شناخت از دستورالعمل‌ها و روش‌های اینساراگ و کاربرد آن‌ها. • متخصص موضوعی^۱ در حوزه کارشناسی خاص. • زبان انگلیسی: دانش شفاهی و کتبی خوب. • آمادگی جسمانی: توانایی کار شبانه‌روزی در شرایط نامساعد (در آوار یا در محیطی دشوار). • آگاهی از مخاطرات و خطرپذیری‌های محیط یوسار و اقداماتی که برای ایمنی افراد و کاهش مخاطرات لازم است. ویژه: • داشتن دانش و شناخت از: ○ اصول مدیریت در ساختار تیم یوسار طبقه‌بندی‌شده در طول فرآیند. ○ مدیریت پردازش اطلاعات ازجمله به‌کارگیری مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل. ○ به‌روزرسانی مداوم طرح اقدام تیم. • توانایی تعامل با ساختار مدیریت تیم‌های طبقه‌بندی‌شده یوسار، واحد هماهنگی و نهاد مدیریت محلی سوانج.
		• عضو فعلی یا قبلی تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار. • داشتن تجربه انجام عملیات بین‌المللی. • مهارت‌های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۲ و کار با جی پی اس و بی سیم. • توانایی کار گروهی و داشتن مهارت‌های روابط بین فردی قوی. به‌ویژه: ○ توانایی برقراری ارتباط.

1. Subject Matter Expert (SME)

2. ICT

		○ توانایی همکاری. ○ دارای مهارت های مذاکره. ○ توانایی حل و فصل اختلاف. ○ بی غرضی. ○ واقع گرا و بی طرف. ○ آگاه از نظر فرهنگی و سیاسی.
نقش ها و مسئولیت ها		
۱-۳-	قابلیت ها	
۲-۳-	تعهدات	• ارائه رزومه یا بیوگرافی کامل و به روز به دبیرخانه.
توضیحات		
طبقه بندی کننده تدارکات IEC/R		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	• ارزیابی قابلیت ها و ظرفیت تدارکات سازمانی که طبقه بندی می شود تا از رعایت حداقل استانداردها مطابق با دستورالعمل های اینساراک و چک لیست IEC/R اطمینان حاصل شود.
۲-۱-	جزئیات وظایف	قبل از IEC/R: • آشنایی با جلد دوم دستورالعمل های اینساراک، راهنمای پ، IEC/R، بخش ویژه تدارکات. • تلاش برای آشنایی پرسنل با تجهیزات، فنون و روش های مربوط به حوزه کارشناسی خود. • بررسی پرونده شواهد و ارائه نظرات مربوط به تدارکات به رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R. • بررسی گزارش IEC/R، به ویژه یادداشت های مشورتی. • انتقال نظرات و سؤالات به رهبر تیم طبقه بندی IEC/R. در طول IEC/R: • قبل از تمرین، پارامترها و اهداف تمرین در رابطه با تدارکات عملیات را بشناسید. • محل تمرین و جدول زمان بندی را بررسی کنید تا اطمینان حاصل کنید که این تمرین فرصت کافی به تیم می دهد تا توانایی های خود را مطابق با چک لیست IEC/R نشان دهد. • همه اجزای تشکیل دهنده فرآیند تدارکات را مشاهده کنید و با الزاماتی که در چک لیست آمده است، مقابله کنید. • با اعضای تیمی که طبقه بندی می شود، تعامل داشته باشید تا بر اساس الزاماتی که در چک لیست IEC/R آمده است، میزان صلاحیت و رعایت الزامات را تعیین کنید. • به فنون و روش های دیگر نیز علاوه بر روش های مربوط به کار خود توجه کنید. پرسش هایی که مطرح می شوند عبارت اند از: ○ آیا وظیفه خود را به طور مؤثر و به موقع انجام می دهد؟ ○ آیا اصول ایمنی رعایت می شود؟ • ایمنی شرکت کنندگان را همواره بررسی کنید و آماده باشید تا در صورت لزوم از کنترل کننده تمرین بخواهید عملیات را به طور موقت متوقف یا محدود کند تا مشکل رفع شود. • همه مشاهدات را مستند کرده و با رهبر تیم IEC/R در میان بگذارید. • در ارائه گزارش موقت کمک و مشارکت کنید. پس از IEC/R: • به تدوین گزارش نهایی کمک کنید.

شرایط		
۱-۲-	الزامات (ضروری)	کلی: • شناخت کافی از دستورالعمل‌ها و روش‌های اینساراگ و به‌کارگیری آن‌ها داشته باشید. • رابطه نزدیک با شبکه اینساراگ از طریق شرکت در جلسات، تمرین‌ها و سایر فعالیت‌ها برقرار کنید. • کسب حمایت کشور یا سازمان اهداکننده که آماده پشتیبانی از فرآیند IEC/R هستند. • زمان برای آمادگی جهت طبقه‌بندی داشته باشید. • برای اعزام حداقل ۶-۵ روز در دسترس باشید. • متخصص موضوعی^۱ در حوزه کارشناسی خاص باشید. • زبان انگلیسی: دانش شفاهی و کتبی خوب. • آمادگی جسمانی: توانایی کار شبانه‌روزی در شرایط نامساعد (در آوار یا در محیطی دشوار). • از مخاطرات و ریسک‌های محیط یوسار و اقداماتی که برای ایمنی افراد و کاهش مخاطرات است، آگاهی داشته باشید.
		ویژه: • مدیر باتجربه تدارکات یا تکنسین تدارکات که در زمینه‌های زیر دانش و تخصص دارد: ○ مستندات تدارکات و پایگاه داده‌ها برای مدیریت تجهیزات شامل: ▪ بارنامه‌ها، طرح بار و اظهارنامه کالاهای خطرناک. ▪ کارهای گمرکی و روش‌های جابه‌جایی. ▪ سیاست‌گذاری و رویه انجمن بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی^۲ در رابطه با اظهارنامه کالاهای خطرناک. ○ انبار/نگهداری/حمل‌ونقل قبل از اعزام. ○ همه کارهای حمل‌ونقل تیم یوسار (پرسنل و تجهیزات) از کشور به منطقه عملیات و بازگشت. ○ همه کارهای مدیریت پایگاه عملیات در رابطه با تدارکات.
۲-۲-	الزامات (مطلوب)	• عضو فعلی یا قبلی تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار. • تجربه انجام عملیات در سطح بین‌المللی. • مهارت‌های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۳ و کار با جی پی اس و بی‌سیم. • توانایی کار گروهی و داشتن مهارت‌های روابط بین فردی قوی، به‌ویژه: ○ توانایی برقراری ارتباط. ○ توانایی همکاری. ○ دارای مهارت‌های مذاکره. ○ توانایی حل و فصل اختلاف. ○ بی‌غرضی. ○ عینیت و بی‌طرفی. ○ آگاهی سیاسی و فرهنگی.
نقش‌ها و مسئولیت‌ها		
۱-۳-	قابلیت‌ها	
۲-۳-	تعهدات	• ارائه رزومه یا بیوگرافی کامل و به‌روز به دبیرخانه اینساراگ
توضیحات		

1. SME

2. IATA

3. ICT

طبقه بندی کننده جست و جو IEC/R		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	ارزیابی قابلیت ها و ظرفیت جست و جوی سازمانی که طبقه بندی می شود، برای اطمینان از رعایت حداقل استانداردها مطابق با دستورالعمل های اینساراک و چک لیست IEC/R.
۱-۲-	جزئیات وظایف	قبل از IEC/R - آشنایی با جلد دوم دستورالعمل های اینساراک، راهنمای پ، IEC/R، بخش ویژه جست و جو. - تلاش برای آشنایی پرسنل با تجهیزات، فنون و روش های مربوط به حوزه کارشناسی خود. - بررسی پرونده شواهد و ارائه نظرات مربوط به جست و جو به رهبر تیم طبقه بندی کننده IEC/R. - بررسی گزارش IEC/R، به ویژه توصیه ها. - انتقال نظرات و سؤالات به رهبر تیم طبقه بندی IEC/R. در طول IEC/R - قبل از تمرین، پارامترها و اهداف تمرین در رابطه با عملیات جست و جو را بشناسید. - محل تمرین و جدول زمان بندی را بررسی کنید تا اطمینان حاصل کنید که در این تمرین تیم فرصت کافی دارد تا توانایی های خود را مطابق با چک لیست IEC/R نشان دهد. - همه اجزای تشکیل دهنده فرآیند جست و جو را مشاهده کنید و با الزاماتی که در چک لیست آمده است، مقابله کنید. - با اعضای تیمی که طبقه بندی می شود، تعامل داشته باشید تا بر اساس الزاماتی که در چک لیست IEC/R آمده است، میزان صلاحیت و رعایت الزامات را تعیین کنید. - به فنون و روش های دیگر نیز علاوه بر روش های مربوط به کار خود توجه کنید. پرسش هایی که مطرح می شوند عبارت اند از: ○ آیا وظیفه خود را به طور مؤثر و به موقع انجام می دهد؟ ○ آیا اصول ایمنی رعایت می شود؟ - ایمنی شرکت کنندگان را همواره بررسی کنید و آماده باشید تا در صورت لزوم از کنترل کننده تمرین بخواهید عملیات را به طور موقت متوقف یا محدود کند تا مشکل رفع شود. - همه مشاهدات را مستند کرده و با رهبر تیم IEC/R در میان بگذارید. - در ارائه گزارش موقت کمک و مشارکت کنید. پس از IEC/R - به تدوین گزارش نهایی کمک کنید.
شرایط		
۱-۲-	الزامات (ضروری)	کلی: - شناخت کافی از دستورالعمل ها و روش های اینساراک و به کارگیری آن ها داشته باشید. - رابطه نزدیک با شبکه اینساراک از طریق شرکت در جلسات، تمرین ها و سایر فعالیت ها برقرار کنید. - کسب حمایت کشور یا سازمان اهداکننده که آماده پشتیبانی از فرآیند IEC/R هستند. - برای آمادگی جهت طبقه بندی زمان در دسترس داشته باشید. - برای اعزام حداقل ۶-۵ روز در دسترس باشید. - متخصص موضوعی^۱ در حوزه کارشناسی خاص باشید. - زبان انگلیسی: دانش شفاهی و کتبی خوب. - آمادگی جسمانی: توانایی کار شبانه روزی در شرایط نامساعد (در آوار یا در محیطی دشوار). - از مخاطرات و ریسک های محیط یوسار و اقداماتی که برای ایمنی افراد و کاهش مخاطرات آگاهی داشته باشید.

		ویژه: - مدیر یا تکنسین باتجربه جست‌وجو که در زمینه‌های زیر دانش و تخصص دارد: - شناخت کامل عملیات، فنون و ملاحظات ایمنی در جست‌وجو. - آگاهی و شناخت تجهیزات و فنون مختلف جست‌وجو و روش استفاده ایمن و نگهداری آن‌ها. - آگاهی و شناخت عملیات جست‌وجو با سگ و همه مسائل مربوطه درباره حمل‌ونقل و رفاه. - آگاهی و شناخت درباره مدیریت جست‌وجو، شامل فنون ارزیابی صحنه، تهیه نقشه/ جی پی اس و مدیریت اطلاعات مربوط به عملیات جست‌وجو. - آگاهی و شناخت سیستم علامت‌گذاری اینساراک و همه مستندات مربوط به جست‌وجو. - شناخت کلی از عملیات یوسار، فنون و ملاحظات ایمنی.
۲-۲-	الزامات (مطلوب)	- عضو فعلی یا قبلی تیم طبقه‌بندی‌شده یوسار. - تجربه انجام عملیات در سطح بین‌المللی. - مهارت‌های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۱ و کار با جی پی اس و بی‌سیم. - توانایی کار گروهی و داشتن مهارت‌های روابط بین فردی قوی. به‌ویژه: - توانایی برقراری ارتباط. - توانایی همکاری. - دارای مهارت‌های مذاکره. - توانایی حل و فصل اختلاف. - بی‌غرضی. - عینیت و بی‌طرفی. - آگاهی سیاسی و فرهنگی.
نقش‌ها و مسئولیت‌ها		
۳-۱-	قابلیت‌ها	
	تعهدات	ارائه رزومه یا بیوگرافی کامل و به‌روز به دبیرخانه اینساراک.
توضیحات		
طبقه‌بندی‌کننده نجات IEC/R		
وظایف		
۱-۱-	وظیفه اصلی	ارزیابی قابلیت‌ها و ظرفیت نجات سازمانی که طبقه‌بندی می‌شود تا از رعایت حداقل استانداردها مطابق با دستورالعمل‌های اینساراک و چک‌لیست IEC/R اطمینان حاصل شود.
۲-۱-	جزئیات وظایف	قبل از IEC/R - آشنایی با جلد دوم دستورالعمل‌های اینساراک، راهنمای پ، IEC/R، بخش ویژه نجات. - تلاش برای آشنایی پرسنل با تجهیزات، فنون و روش‌های مربوط به حوزه کارشناسی خود. - بررسی پرونده شواهد و ارائه نظرات مربوط به نجات به رهبر تیم طبقه‌بندی‌کننده IEC/R. - بررسی گزارش IEC/R، به‌ویژه توصیه‌ها. - انتقال نظرات و سؤالات به رهبر تیم طبقه‌بندی IEC/R. در طول IEC/R - قبل از تمرین، پارامترها و اهداف تمرین در رابطه با عملیات نجات را بشناسید. - محل تمرین و جدول زمان‌بندی را بررسی کنید تا اطمینان حاصل کنید که در این تمرین تیم فرصت کافی دارد تا توانایی‌های خود را مطابق با چک‌لیست IEC/R نشان دهد. - همه اجزای تشکیل‌دهنده فرآیند نجات را مشاهده کنید و با الزاماتی که در چک‌لیست آمده است،

		مقابله کنید. • با اعضای تیمی که طبقه بندی می شود، تعامل داشته باشید تا بر اساس الزاماتی که در چک لیست IEC/R آمده است، میزان صلاحیت و رعایت الزامات را تعیین کنید. • به فنون و روش های دیگر نیز علاوه بر روش های مربوط به کار خود توجه کنید. پرسش هایی که مطرح می شوند عبارت اند از: ○ آیا وظیفه خود را به طور مؤثر و به موقع انجام می دهد؟ ○ آیا اصول ایمنی رعایت می شود؟ • ایمنی شرکت کنندگان را همواره بررسی کنید و آماده باشید تا در صورت لزوم از کنترل کننده تمرین بخواهید عملیات را به طور موقت متوقف یا محدود کند تا مشکل رفع شود. • همه مشاهدات را مستند کرده و با رهبر تیم IEC/R در میان بگذارید. • در ارائه گزارش موقت کمک و مشارکت کنید. پس از IEC/R: • به تدوین گزارش نهایی کمک کنید.
شرایط		کلی: • رابطه نزدیک با شبکه اینساراک از طریق شرکت در جلسات، تمرین ها و سایر فعالیت ها برقرار کنید. • کسب حمایت کشور یا سازمان اهداکننده که آماده پشتیبانی از فرآیند IEC/R هستند. • زمان برای آمادگی جهت طبقه بندی داشته باشید. • برای اعزام حداقل ۶-۵ روز در دسترس باشید. • شناخت کافی از دستورالعمل ها و روش های اینساراک و کاربرد آن ها داشته باشید. • متخصص موضوعی^۱ در حوزه کارشناسی خاص باشید. • زبان انگلیسی: دانش شفاهی و کتبی خوب. • آمادگی جسمانی: توانایی کار شبانه روزی در شرایط نامساعد (در آوار یا در محیطی دشوار). • از مخاطرات و ریسک های محیط یوسار و اقداماتی که برای ایمنی افراد و کاهش مخاطرات لازم است، آگاهی داشته باشید. ویژه: • مدیر یا تکنسین باتجربه نجات با شرایط زیر: ○ شناخت کامل عملیات نجات، فنون و ملاحظات ایمنی مربوطه. ○ آگاهی و شناخت تجهیزات و فنون مختلف جست و جو و روش استفاده ایمن و نگهداری آن ها. ○ آگاهی و شناخت روش شکستن، باز کردن و برداشتن کف، دیوارها، ستون ها و تیرهای بتنی مسلح با استفاده از فنون تمیز و کثیف. ○ آگاهی و شناخت روش ساخت سیستم های مکانیکی و شمع گذاری با تیر چوبی. ○ آگاهی و شناخت روش تثبیت اجزای ساختمان با استفاده از الوار بندی و گوه. ○ آگاهی و شناخت روش های برش گرم برای بریدن انواع مختلف فلز، فولاد سازه ای و میلگرد. ○ آگاهی و شناخت درباره عملیات فضای بسته. ○ آگاهی و شناخت روش بلند کردن، بستن و جابه جایی بارهای سنگین با استفاده از روش های دستی و مکانیکی. ○ آگاهی و شناخت درباره عملیات نجات فنی با طناب. ○ شناخت همه کارهای تیمی در رابطه با نجات.
		• عضو فعلی یا قبلی تیم طبقه بندی شده یوسار.

		• تجربه انجام عملیات بین‌المللی. • مهارت‌های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۱ و کار با جی پی اس و بی‌سیم. • توانایی کار گروهی و داشتن مهارت‌های روابط بین فردی قوی. به‌ویژه: ○ توانایی برقراری ارتباط. ○ توانایی همکاری. ○ دارای مهارت‌های مذاکره. ○ توانایی حل و فصل اختلاف. ○ بی‌غرضی. ○ عینیت و بی‌طرفی. ○ آگاهی سیاسی و فرهنگی.
نقش‌ها و مسئولیت‌ها		
۱-۳	قابلیت‌ها	
۲-۳	تعهدات	• ارائه رزومه یا بیوگرافی کامل و به‌روز به دبیرخانه اینساراک.
توضیحات		
طبقه‌بندی‌کننده پزشکی IEC/R		
وظایف		
۱-۱	وظیفه اصلی	• ارزیابی قابلیت‌ها و ظرفیت پزشکی سازمانی که طبقه‌بندی می‌شود تا از رعایت حداقل استانداردها مطابق با دستورالعمل‌های اینساراک و چک‌لیست IEC/R اطمینان حاصل شود.
۲-۱	جزئیات وظایف	قبل از IEC/R: • آشنایی با جلد دوم دستورالعمل‌های اینساراک، راهنمای پ، IEC/R، بخش ویژه پزشکی. • تلاش برای آشنایی پرسنل با تجهیزات، فنون و روش‌های مربوط به حوزه کارشناسی خود. • بررسی پرونده شواهد و ارائه نظرات مربوط پزشکی به رهبر تیم IEC/R. • بررسی گزارش IEC/R، به‌ویژه توصیه‌ها. • انتقال نظرات و سؤالات به رهبر تیم طبقه‌بندی IEC/R. در طول IEC/R: • قبل از تمرین، پارامترها و اهداف تمرین در رابطه با عملیات پزشکی را بشناسید. • محل تمرین و جدول زمان‌بندی را بررسی کنید تا اطمینان حاصل کنید که در این تمرین تیم فرصت کافی دارد تا توانایی‌های خود را مطابق با چک‌لیست IEC/R نشان دهد. • همه اجزای تشکیل‌دهنده فرآیند پزشکی را مشاهده کنید و با الزاماتی که در چک‌لیست آمده است، مقابله کنید. • با اعضای تیمی که طبقه‌بندی می‌شود تعامل داشته باشید تا بر اساس الزاماتی که در چک‌لیست IEC/R آمده است، میزان صلاحیت و رعایت الزامات را تعیین کنید. • به فنون و روش‌های دیگر نیز علاوه بر روش‌های مربوط به کار خود توجه کنید. پرسش‌هایی که مطرح می‌شوند، عبارت‌اند از: ○ آیا وظیفه خود را به‌طور مؤثر و به‌موقع انجام می‌دهد؟ ○ آیا اصول ایمنی رعایت می‌شود؟ • ایمنی شرکت‌کنندگان را همواره بررسی کنید و آماده باشید تا در صورت لزوم از کنترل‌کننده تمرین بخواهید عملیات را به‌طور موقت متوقف یا محدود کند تا مشکل رفع شود. • همه مشاهدات را مستند کرده و با رهبر تیم IEC/R در میان بگذارید.

		• در ارائه گزارش موقت کمک و مشارکت کنید. - پس از IEC/R: - به تدوین گزارش نهایی کمک کنید.
شرایط		
۱-۲-	الزامات (ضروری)	کلی: • از دستورالعمل ها و روش های اینساراک و کاربرد آن ها شناخت کافی داشته باشید. • رابطه نزدیک با شبکه اینساراک از طریق شرکت در جلسات، تمرین ها و سایر فعالیت ها برقرار کنید. • کسب حمایت کشور یا سازمان اهداکننده که آماده پشتیبانی از فرآیند IEC/R هستند. • زمان برای آمادگی جهت طبقه بندی داشته باشید. • برای اعزام حداقل ۶-۵ روز در دسترس باشید. • متخصص موضوعی^۱ در حوزه کارشناسی خاص. • زبان انگلیسی: دانش شفاهی و کتبی خوب. • آمادگی جسمانی: توانایی کار شبانه روزی در شرایط نامساعد (در آوار یا در محیطی دشوار). • آگاهی از مخاطرات و ریسک های محیط یوسار و اقداماتی که برای ایمنی افراد و کاهش مخاطرات لازم است. ویژه: • دارای گواهی یا مجوز از یکی از سازمان های مرتبط با کار بالینی. • حداقل پنج سال سابقه کار در بخش اورژانس یا محیط مراقبت های پیش از بیمارستان. • گذراندن آموزش لازم برای کار در داخل و اطراف سازه های فرو ریخته (آوار).
۲-۲-	الزامات (مطلوب)	• عضو فعلی یا قبلی تیم طبقه بندی شده یوسار. • تجربه انجام عملیات بین المللی. • مهارت های اساسی فناوری اطلاعات و ارتباطات^۲ و کار با جی پی اس و بی سیم. • توانایی کار گروهی و داشتن مهارت های روابط بین فردی قوی. به ویژه: ○ توانایی برقراری ارتباط. ○ توانایی همکاری. ○ دارای مهارت های مذاکره. ○ توانایی حل و فصل اختلاف. ○ بی غرضی. ○ عینیت و بی طرفی. ○ آگاهی سیاسی و فرهنگی.
نقش ها و مسئولیت ها		
۱-۳-	قابلیت ها	• برنامه ریزی و روش های تخلیه اضطراری پزشکی (زخمی ها از راه هوا) و بازگشت (به کشور). • فرآیند غربال پزشکی قبل از اعزام. • مراقبت های پزشکی اورژانس در ریزش آوار، شامل فضاهای بسته از زمان دسترسی، در حین رهاسازی (قربانی) تا زمان تحویل. • جنبه های نجات پزشکی شامل بستن بیمار و رهاسازی با هماهنگی تکنسین های نجات. • مراقبت های اولیه. • کنترل سلامت افراد و پایگاه عملیات. • مراقبت های دامپزشکی اورژانسی با همکاری متصدیان سگ های جست و جو.

1. SME

2. ICT

1. Go
2. No Go

ضمیمه پ: جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰-۲۰۱۵

موضوعاتی که اصلاح شدند	
۱	چک‌لیست IEC/R انتقال همه چک‌لیست‌ها به یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org .
۲	تغییرات اصلی در محتوا. ارجاع به راهنمای «الف» برای جدول‌های مربوط به تعداد پرسنل لازم برای تیم‌های سبک، متوسط و سنگین. تغییرات در اختصارات. شرح وظایف/ مشخصات افراد ^۱ در انتخاب طبقه‌بندی کننده‌ها شامل شده است. شامل بخشی که تفاوت بین الزامات IEC و IER را نشان می‌دهد؛ به‌ویژه با اشاره به تفاوت در پرونده کامل شواهد ^۲ . حذف بخش تکراری درباره برنامه زمان‌بندی. به‌روزرسانی نمودار گانت که برنامه زمان‌بندی IEC/R را نشان می‌دهد. شامل کردن بخش ۱۰-۱ درباره چک‌لیست IEC/R۲۰۲۰، و کدگذاری رنگی. بازگردانی آمادگی اولیه و نقش مربیان.
۳	اینفوگرافی و جدول‌ها به‌روزرسانی جدول‌ها برای اطمینان از انسجام و یکپارچگی درباره توانایی فنی. به‌روزرسانی شکل ۲ درباره کارت IEC/R و طبقه‌بندی کنندگان.
۴	ضمیمه‌ها افزودن «جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراگ از ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰» تحت عنوان ضمیمه پ برای نشان دادن به‌روزرسانی‌هایی که از سال ۲۰۱۵ میلادی در دستورالعمل‌ها انجام گرفته است. از دستورالعمل‌های سال ۲۰۱۵ میلادی: «ضمیمه الف: چک‌لیست IEC.R» به چک‌لیست‌ها ← IEC ← IER صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه ب: فهرست راهنمای تیم‌های بین‌المللی یوسار» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه پ: شرح وظایف/ مشخصات افراد» به ضمیمه الف منتقل شده است. «ضمیمه ت: فرم تقاضانامه طبقه‌بندی کنندگان IEC/R» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ در www.insarag.org منتقل شده است. ضمیمه ث: فرم تقاضانامه مربی IEC/R به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه ج: جدول زمان‌بندی برنامه‌ریزی و آمادگی IEC/R» به ضمیمه ب منتقل شده است. «ضمیمه چ: مرحله ۱ تقاضای IEC» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه ح: گزارش ارزیابی مربی IEC/IER» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه خ: مرحله ۲ تقاضای IEC/R» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه د: الگوی گزارش IEC/R» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است. «ضمیمه ذ: چک‌لیست خودارزیابی قبل از IER» به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد دوم، راهنمای پ، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است.

1. TORPS

2. APOE

ضمیمه «ت»: ضمیمه در www.insarag.org آمده است

ضمیمه «ت ۱»: چک لیست IEC/R*

* «چک لیست IEC/R» در چک لیست ها ← IEC یا IER بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۲»: فهرست راهنمای تیم های بین المللی یوسار*

* «فهرست راهنمای تیم های بین المللی یوسار» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۳»: فرم تقاضانامه طبقه بندی کننده IEC/R*

* «فرم تقاضانامه طبقه بندی کننده IEC/R» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۴»: فرم تقاضانامه مربی IEC/R*

* «فرم تقاضانامه مربی IEC/R» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۵»: مرحله ۱ تقاضای IEC/R*

* «مرحله ۱ تقاضای IEC/R» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۶»: گزارش ارزیابی مربی IEC/IER*

* «گزارش ارزیابی مربی IEC/IER» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۷»: مرحله ۲ تقاضای IEC/R*

* «مرحله ۲ تقاضای IEC/R» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۸»: الگوی گزارش IEC/IER*

* «الگوی گزارش IEC/IER» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

ضمیمه «ت ۹»: چک لیست خودارزیابی قبل از IER*

* «چک لیست خودارزیابی قبل از IER» در ضمیمه دستورالعمل ها ← جلد دوم، راهنمای پ، بخش یادداشت های راهنما در www.insarag.org آمده است.

سی امین سالگرد اینساراگ
(گروه مشورتی بین المللی جست و جو و نجات)
آمادگی و پاسخ

مجموعه دستورالعمل‌های اینساراگ ۲۰۲۰

جلد ۳: راهنمای عملیات میدانی

دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشر دوستانه (اوچا)

فهرست اختصارات

AAR	گزارش پس از اقدام
AoOR	حوزه عمل
ASR	ارزیابی، جست‌وجو و نجات
BMS	ایستگاه پزشکی پایگاه عملیات
BoO	پایگاه عملیات
Con.	ساختمان
CP	پست فرماندهی
Dy.	نماینده
DVI	شناسایی قربانیان سانحه
GIS	سیستم اطلاعات جغرافیایی
GPS	سیستم موقعیت جغرافیایی
Hazmat	مواد خطرناک
IATA	انجمن بین‌المللی حمل‌ونقل هوایی (یاتا)
ICAO	سازمان بین‌المللی هوانوردی غیرنظامی (ایکائو)
ICT	فناوری اطلاعات و ارتباطات
IMT	تیم مدیریت سوانح
IOD	آسیب در حین انجام وظیفه
INSARAG	گروه مشورتی بین‌المللی جست‌وجو و نجات (اینساراگ)
LEMA	نهاد مدیریت محلی سوانح
LO	کارشناس ارتباط
MAP	طرح اقدام پزشکی
MEDEVAC	تخلیه پزشکی
MIL	کارنامه حوادث پزشکی
OCHA	دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (اوچا)
OSOCC	مرکز هماهنگی عملیات در محل
PPE	تجهیزات حفاظت شخصی
PTSD	اختلال استرس پس از سانحه
RC/HC	هماهنگ‌کننده مقیم/ هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه
SAR	جست‌وجو و نجات
SLS	سیستم سطح امنیت
TL	رهبر تیم
UCC	واحد هماهنگی یوسار

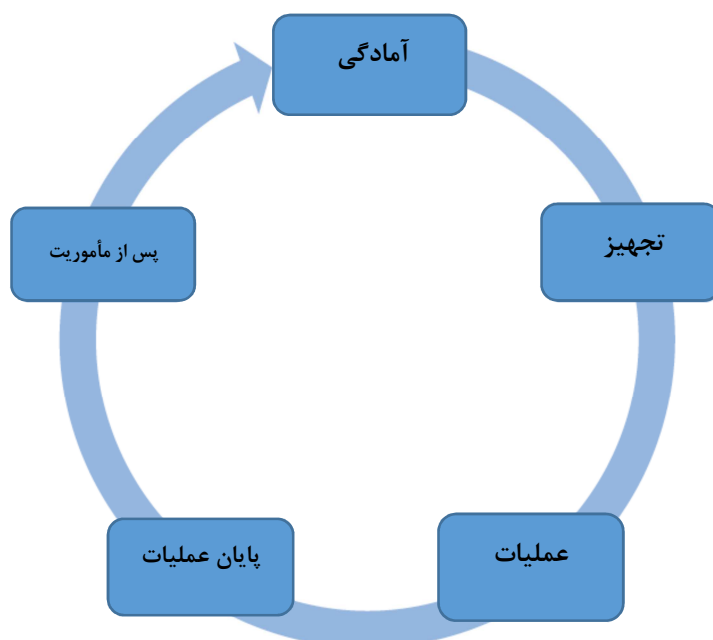
UNDAC	تیم ارزیابی و پاسخ به سوانح سازمان ملل متحد (اونداک)
UNDSS	واحد ایمنی و امنیت سازمان ملل متحد
UNJLC	مرکز تدارکات مشترک سازمان ملل متحد
USAR	جست‌وجو و نجات شهری (یوسار)
VHF	فرکانس بسیار بالا
VIP	شخص خیلی مهم
VOSOC	مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل

۱- مقدمه

دستورالعمل‌های اینساراگ جلد سوم: راهنمای عملیات میدانی با هدف همه مدیران و اعضای تیم یوسار و به شکل مرجعی سریع برای ارائه اطلاعات میدانی و فنی در مورد همه مأموریت‌ها، تمرین‌ها و جلسات آموزشی تدوین شده است. این راهنما هر پنج بخش قابلیت یوسار را شامل می‌شود: مدیریت، جست‌وجو، نجات، پزشکی و تدارکات. به علاوه، بخشی را نیز درباره ایمنی و امنیت شامل شده است.

ضمیمه‌های جلد سوم شامل سیستم علامت‌گذاری اینساراگ و کاربرگ‌های مربوط به ایجاد مرکز پذیرش و خروج^۱ و واحد هماهنگی یوسار است که در «ضمیمه‌های دستورالعمل‌ها» بخش یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org آمده است. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به UCC Manual و واحد یادگیری آنلاین مرکز مجازی واحد هماهنگی عملیات در محل. راهنمای جیبی با این هدف طراحی شده است که تیم‌های یوسار بتوانند مطالب دیگری را در رابطه با تیم خود برای کمک به عملیات نجات اضافه کنند.

چرخه پاسخ و کارهای تیم یوسار عبارت‌اند از:

شکل ۱. چرخه پاسخ بین‌المللی یوسار.

1. RDC

۲- چک لیست ها

چک لیست های زیر راهنمای روش های مدیریت مؤثر پنج بخش اعزام یوسار برای تیم ها است. مثال هایی که در این جلد ارائه شده است، جامع و تجویزی نیستند. این چک لیست ها در مدیریت مؤثر رویدادهای بزرگ به تیم ها کمک می کنند. همچنین این مثال های کلی به همیاری بهتر تیم ها در محیط های چندسازمانی کمک می کنند.

تیم ها باید ساختار، پیکربندی و الزامات تیم خود را به عنوان یک تیم یوسار در آمادگی برای پاسخ به فوریت ها ارزیابی کنند.

۳- مدیریت

۳-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۳، ب ۴	- برای کمک به فرآیند تصمیم گیری تا جایی که می توانید اطلاعات مربوط به کشور آسیب دیده و وضعیت موجود را گردآوری کنید. - با سازمان های حاکمیتی تیم تماس بگیرید تا مشخص شود که آیا تیم یوسار به مأموریت خواهد رفت.	آیا رفتن شما تأیید شده است؟
ضمیمه ب ۱، ب ۴، ب ۷	اگر قصد تجهیز یا اعزام دارید، وارد مرکز هماهنگی عملیات در محل شوید، جزئیات سفر تیم یوسار از جمله نیازهای ویژه در هنگام ورود به کشور آسیب دیده را وارد کنید.	اطلاعات اینترنتی درباره مطالب منبع باز را جستجو کنید، اطلاعات را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل بررسی کنید، اطلاعات تیم را آپلود کنید.
ضمیمه ب ۱، ب ۳، ب ۴، ب ۷	- جلسه طرح ریزی اولیه برای تعیین آمادگی تیم جهت اعزام برگزار کنید. - از امکان اعزام ظرف ده (۱۰) ساعت پس از درخواست کمک اطمینان حاصل کنید. - در درون تیم و با سازمان های حاکمیتی تیم گفتگو کنید. - فهرست مسافران و تجهیزات را تهیه کنید و از کفایت آن ها برای اعزام در کشور آسیب دیده اطمینان حاصل کنید.	آیا تیم شما آماده اعزام است؟
ضمیمه ب ۳	توضیح کتبی و شفاهی برای همه پرسنل اعزامی ارائه دهید.	وضعیت فعلی را برای اعضای تیم توضیح دهید.
ضمیمه ب ۳	- رابط کشور را برای کمک های آتی تعیین کنید. این رابط ممکن است سفارتخانه یا سازمان مدیریت بحران کشور باشد. - جزئیات را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل بررسی کنید.	آیا رابطی با کشور آسیب دیده وجود دارد؟
ضمیمه ب ۳	توضیح کتبی و شفاهی برای همه پرسنل اعزام ارائه دهید.	طرح اقدام و آگاهی فرهنگی را برای تیم توضیح دهید.
ضمیمه ب ۳، ب ۴	طرح های اقتضایی تهیه کنید تا امکان تغییر انبار، پرسنل و فهرست تجهیزات مطابق با اطلاعات موجود درباره موقعیت (پرسنل لازم، لوازم تخصصی، خطرات خاص، حمل و نقل و ...) فراهم شود.	قبل از اعزام وجود تغییر در مأموریت را بررسی کنید.
ضمیمه ب ۳	فرض کنید سازمان های محلی همه رسانه ها را مدیریت خواهند کرد و هیچ گونه اطلاعاتی را بدون مجوز نهاد مدیریت محلی سوانح منتشر نکنید.	کارهای رسانه ای برای این مأموریت را بررسی کنید.
	طرح نهاد مدیریت محلی سوانح در رابطه با امنیت یا سازمان های محلی مجری قوانین را بررسی کنید.	از سیستم های پاسخگویی همه پرسنل اطمینان حاصل کنید.
	از جریان دائمی اطلاعات به نهاد مدیریت محلی سوانح و بالعکس اطمینان حاصل کنید.	رابط ملی را درباره وضعیت تیم ها به روزرسانی کنید.
	طرح جداگانه ای برای حمل و نقل تیم تهیه کنید.	امکانات و بودجه حمل و نقل برای کشور آسیب دیده را فراهم کنید.

۳-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
	• طرح اقدام سانحه^۱ طرح کاملی است که اقدامات لازم برای رسیدن به یک یا چند هدف را نشان می‌دهد. • تیم مدیریت سوانح طرح اقدام سانحه را بر اساس وظایفی که مرکز هماهنگی عملیات اختصاص داده، تعیین می‌کند.	یک طرح اقدام در رابطه با مسائل ایمنی و امنیت، جابه‌جایی از و به محل سوانح، تدارکات و تیم‌های تخصصی در صورت نیاز (تیم شناسایی، ارتباط و تعیین پایگاه عملیات و منطقه کار و ...) تهیه کنید.
	• ضمن تماس با مسئولین محلی بر اساس شرایط شناخته‌شده، یک طرح اقدام اولیه سانحه ایجاد کرده و هرچه زودتر به‌روزرسانی‌ها را دریافت کنید.	بلافاصله پس از ورود از طرح اقدام اطمینان حاصل کنید.
	• اگر تیم اولین تیمی است که وارد کشور آسیب‌دیده می‌شود، باید مرکز پذیرش و خروج و واحد هماهنگی یوسار را در جایی راهبردی نسبت به محل سانحه ایجاد کند.	مرکز پذیرش و خروج و واحد هماهنگی یوسار را تشکیل دهید.
ضمیمه ب ۵، ب ۶، ب ۹، ب ۱۰، ب ۱۱	• پرسنل آموزش‌دیده و مجرب برای ایجاد و حفظ هماهنگی در درون مرکز پذیرش و خروج و واحد هماهنگی یوسار تعیین کنید.	همه اسناد و مدارک را برای مرکز پذیرش و خروج و واحد هماهنگی یوسار تهیه کنید.
	• از وجود فرم‌های کاغذی و الکترونیکی لازم اطمینان حاصل کنید.	آیا فرم‌های مناسب برای ارزیابی دارید؟
	• عکس پاسپورت (۴ عدد) • کارت شناسایی. • پرونده واکسیناسیون. • ریز تراشه‌ها و کارت واکسیناسیون سگ‌های جست‌وجو، از جمله دستگاه اسکن خوان. • فهرست پرسنل و تجهیزات.	برای امور گمرکی و پلیس مهاجرت آماده باشید.
	• با واحد هماهنگی یوسار یا نهاد مدیریت محلی سوانح ارتباط داشته باشید.	ترتیبات حمل‌ونقل در داخل کشور را بررسی کنید.
	• با واحد هماهنگی یوسار یا نهاد مدیریت محلی سوانح ارتباط داشته باشید.	وجود امکانات بارگیری و تخلیه بار را بررسی کنید.
ضمیمه ب ۱۱، ب ۱۲	• نمایندگان تیم مدیریت سوانح باید نیازها و قابلیت‌های واحد هماهنگی یوسار را فراهم کنند. • نسخه کاغذی همه درخواست‌ها را آماده کنید.	برای برگزاری جلسه با واحد هماهنگی یوسار آماده باشید.
ضمیمه ب ۱۵، ب ۱۷، ب ۱۸	• نمایندگان تیم مدیریت سوانح باید نیازهای واحد هماهنگی یوسار را فراهم کنند. • نسخه کاغذی همه درخواست‌ها را آماده کنید.	با واحد هماهنگی یوسار برای بحث و گفت‌وگو درباره محل پایگاه عملیات، تأمین‌کنندگان و تیم‌های دیگر، تأمین‌کنندگان محلی، اینسارآگ، ایمنی و امنیت و گزارش ملاقات کنید.
	• ارتباط دوطرفه با سازمان‌های کشور برقرار کنید و گزارش‌های مربوط به محل را به‌صورت منظم ارائه دهید.	با رابط خود در بازگشت به کشور مبدأ ارتباط برقرار کنید.
ضمیمه ب ۲	• یک طرح رسانه‌ای جامع تهیه کنید و جزئیات لازم در رابطه با پست گذاشتن در رسانه‌های اجتماعی را هم برای تیم و هم برای اعضای تیم مشخص کنید.	بیانیه‌های رسانه‌ای تهیه کنید.
		طرح عملیات را تهیه کنید.

۳-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۳	برای اجتناب از هرگونه پریشانی، تیم‌ها فقط باید کارهایی را که واحد هماهنگی یوسار و نهاد مدیریت محلی سوانح تصویب کردند، انجام دهند.	مطمئن شوید که تیم سیاست‌های کشور آسیب‌دیده را رعایت می‌کند و رهبر تیم با واحد هماهنگی یوسار همکاری می‌کند و فقط در حیطه الزامات نهاد مدیریت محلی سوانح عمل می‌کند.
ضمیمه ب ۵، ب ۶، ب ۸	- تیم‌ها باید با رسیدن به کشور آسیب‌دیده در مرکز پذیرش و خروج ثبت‌نام کنند. - مرکز پذیرش و خروج اطلاعات مربوط به حمل‌ونقل و محل پایگاه عملیات و ملاحظات فرهنگی و وضعیتی را ارائه می‌دهد.	مطمئن شوید که تیم مدیریت سوانح از طریق مرکز پذیرش و خروج وارد کشور آسیب‌دیده می‌شود و خلاصه گزارش و اطلاعات مربوط به وضعیت حال را دریافت می‌کند.
ضمیمه ب ۹، ب ۱۰، ب ۱۱	- قبل از شروع هر عملیاتی، تیم مدیریت سوانح باید جلسه‌ای را با واحد هماهنگی یوسار درخواست کند تا وظایف اولیه را دریافت کند. - توجه داشته باشید که به‌جز تشکیل پایگاه عملیات، هیچ عملیاتی نباید بدون تصویب یا درخواست واحد هماهنگی یوسار انجام گیرد.	مطمئن شوید که تیم مدیریت سوانح در جلسه توجیهی در واحد هماهنگی یوسار شرکت می‌کند تا اطلاعات مربوط به وضعیت فعلی و فهرست اولین وظایف را دریافت می‌کند.
ضمیمه ب ۱۱		اطلاعات را از واحد هماهنگی یوسار گردآوری کرده و مستند سازید.
ضمیمه ب ۱۱	- به‌روزرسانی وضعیت فعلی. - زنجیره فرماندهی. - رابطین - مأموریت تیم. - ملاحظات ایمنی و امنیتی. - طرح ارتباطات. - طول مدت عملیات برای انجام وظایف تعیین‌شده. - راهنمایی برای تحویل بیمار از تیم یوسار به نظام پزشکی محلی و درمان پزشکی و طرح‌های تخلیه پزشکی برای اعضای زخمی تیم یوسار. - نقشه محل سوانح. - مسائل ایمنی و امنیتی در رابطه با تخلیه محل. - پشتیبانی تدارکات تیم. - طرح زمان‌بندی گزارش‌دهی شامل گزارش‌های وضعیتی، خلاصه گزارش عملیات و ... - روش‌های ارتباطی موجود و در حال استفاده. - پشتیبانی از تدارکات تیم یوسار که در محل در دسترس است. - روش انتقال گزارش‌ها به و از واحد هماهنگی یوسار. - مکان و اطلاعات محل. - اطلاعات مربوط به منطقه آسیب‌دیده قبل از حادثه. - در دسترس بودن تجهیزات تخصصی. - مشخصات عمومی جمعیتی، زبان‌ها و تعداد پیش‌بینی‌شده قربانیان. - اطلاعات مربوط به ارزیابی‌های زیرساختاری. - اهداف تعیین‌شده مأموریت. - مترجمان. - داده‌های جی پی اس.	تیم مدیریت سوانح باید اطلاعات مرتبط با این موارد را از واحد هماهنگی یوسار دریافت کند:

۳-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۴	- نسخه الکترونیکی یا کاغذی کاربرگ تیم را ارائه دهید. - اطلاعات اضافه را ارائه دهید.	توجیه واحد هماهنگی یوسار درباره قابلیت‌های تیم با استفاده از کاربرگ تیم یوسار.
ضمیمه ب ۲۰	- اقداماتی که باید در نظر گرفته شوند، عبارت‌اند از: - برای دستیابی به اهداف مرکز مدیریت سوانح در محل، طرح اقدام اولیه^۱ ایجاد کنید. - اطلاعات لازم را گردآوری کنید. - یک طرح اقدام اولیه برای عملیات پایدار ایجاد کنید. - کارهای مناسب را بررسی کنید از جمله ارزیابی، سطح جست‌وجو و نجات. - طرح‌هایی برای توجیه داخلی تیم ایجاد کنید. - گزارش‌های منظم درباره روند کار به واحد هماهنگی یوسار تهیه کنید. - منابع اضافی مورد نیاز را سفارش بدهید. - تعیین نتایج. - ارزشیابی و بررسی عملیات. - به‌روزرسانی طرح اقدام اولیه.	یک رابط بین تیم و واحد هماهنگی یوسار تعیین کنید. این کار به برقراری ارتباط بین تیم و واحد هماهنگی یوسار کمک می‌کند. طرح اقدام اولیه را برای دوره عملیات ایجاد کنید.
	- سوخت. - الوار. - گازهای فشرده. - تجهیزات بالابری سنگین و تخصصی یا پرسنل پشتیبانی (پاسخ‌دهندگان محلی، داوطلبان غیرنظامی محلی، سازمان‌های غیردولتی، پرسنل نظامی و ...). - طرح آواربرداری.	تعیین نیازهای تدارکاتی تیم و ارسال روزانه این نیازها به واحد هماهنگی یوسار. واحد هماهنگی یوسار جهت تأمین نیازها با نهاد مدیریت محلی سوانح هماهنگی لازم را انجام می‌دهد.
	باید به‌صورت منظم در جلسات واحد هماهنگی یوسار انجام شود.	نیازهای هماهنگی با سایر تیم‌ها را بررسی کنید.
ضمیمه ب ۱۲، ب ۱۷، ب ۲۴، ب ۲۵	تیم مدیریت سوانح، جلسات توجیهی را برای همه تیم برگزار می‌کند.	همه تیم‌ها را درباره عملیات ازجمله ایمنی توجیه کنید.
ضمیمه ب ۲۵	معمولاً نهاد مدیریت محلی سوانح مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل را به‌روزرسانی می‌کند. بدون تأیید نهاد مدیریت محلی، سوانح اطلاعات را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل منتشر نکنید.	گزارش اطلاعات را در مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل وارد کرده و به‌روزرسانی کنید.
	- تیم‌های متوسط و سنگین باید عملیات ۲۴ ساعته را تضمین کنند. - تیم‌های سبک باید با واحد هماهنگی یوسار در تضمین انجام پیوسته عملیات متناسب با ظرفیت خود همکاری کنند.	یک سیستم چرخشی (سیستم کار شیفتی) ایجاد کنید.
ضمیمه ب ۲	- از واحد هماهنگی یوسار بخواهید اطلاعات مربوط به مقررات مرکز نهاد مدیریت محلی سوانح را در رابطه با تعامل با رسانه‌ها ارائه دهد. - پرسنل تیم را درباره روش‌های تعامل با رسانه‌ها توجیه کنید.	یک طرح برای رسانه‌ها تهیه و اجرا کنید.
		آیا ارتباطات مؤثر با اعضای تیم وجود دارد؟
ضمیمه ب ۱۷، ب ۱۸		طرحی برای تخلیه پزشکی، حمل‌ونقل، تخلیه محل، رسانه‌ها، ارتباطات و مواد خطرناک دارید؟

۳-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۲، ب ۲۵		الزامات تشکیل جلسه (شامل جلسات داخلی) را با واحد هماهنگی یوسار و نهاد مدیریت محلی سوانج برای هماهنگی توضیحات کشور خود در صورت درخواست تدارک ببینید.
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶	ممکن است واحد هماهنگی یوسار، وظیفه تعیین جاهای بالقوه پایگاه عملیات برای تیم های یوسار بین المللی در حال ورود را به یک تیم یوسار محول کند.	جاهای بالقوه برای پایگاه عملیات را که واحد هماهنگی یوسار مشخص کرده است، ارزیابی کنید.
ضمیمه ب ۲۵	- این پرونده را می توان به صورت الکترونیکی یا دستی ثبت کرد. - تعداد موارد نجات و بازیابی اجساد. - کارهای دیگری که انجام گرفته است. - جزئیات مکان های بالقوه کار. - ملاحظات ایمنی و امنیتی. - یک طرح مکان کار. - نواقص عملیات از نظر تجهیزات، منابع، پرسنل و ...	پرونده جزئیات کامل عملیات شامل ترتیب زمانی وقایع و کارها را در طول مأموریت برای مکان کار تهیه کنید، گزارش ویژه محل باید کامل شود.
ضمیمه ب ۱۱		رهبر تیم یوسار باید در جلسات توجیهی واحد هماهنگی یوسار شرکت کند تا اطمینان حاصل شود که تیم از مسائل فعلی و آخرین تحولات آگاه است.
ضمیمه ب ۲۱، ب ۲۲، ب ۲۳		فرم های لازم برای ارزیابی خطریذیری را همراه دارید؟
ضمیمه ب ۲۱، ب ۲۲		ارزیابی خطریذیری را با متخصصان انجام دهید (مهندسان، متخصص مواد خطرناک و پرسنل ایمنی).

۳-۳- پایان عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۱		با مرکز نهاد مدیریت محلی سوانج، قبل از تصمیم برای پایان عملیات، ارتباط برقرار کنید.
		اطمینان حاصل کنید پس از تصویب پایان عملیات به مرکز نهاد مدیریت محلی سوانج گزارش مؤثر داده شده است.
ضمیمه ب ۲۴		مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل را مدیریت کرده و به روزرسانی منظم آن را انجام دهید.
ضمیمه ب ۱۱، ب ۱		پایان مأموریت خود را به مرکز هماهنگی یوسار اطلاع دهید.
	طبق نهاد مدیریت محلی سوانج/ مرکز هماهنگی یوسار.	کمک های غیرنقدی را تسهیل کنید.
		حمل و نقل را برای تیم هماهنگی کنید.
ضمیمه ب ۲۹		خلاصه مأموریت را ارائه دهید.

۳-۳- پایان عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
		از در دسترس بودن به هنگام برای مأموریت‌های آینده مطمئن شوید.
		نمایندگان کشور را از انتظار بازگشت مطلع کنید.
		یک طرح بازگشت به آمادگی تدوین کنید.
		منحل کردن پایگاه عملیات.
		اطمینان حاصل کنید که همه اعضا شمارش شده‌اند.
		از برقراری ارتباط مؤثر با همه طرفین اطمینان حاصل کنید.
ضمیمه ب ۱	طبق تعیین نهاد مدیریت محلی سوانح/ واحد هماهنگی یوسار	بیانیه مطبوعاتی آماده کنید.
	مرکز پذیرش و خروج برای اطمینان از رسیدگی درست به همه تیم‌های خروجی ایجاد می‌شود و کار می‌کند. تیم‌ها باید قبل از نهایی شدن پایان عملیات و انتقال از منطقه عملیات، با مرکز پذیرش و خروج ارتباط داشته باشند.	اطمینان حاصل کنید که خروج از منطقه عملیات ^۱ از طریق مرکز پذیرش و خروج در نقطه خروجی تعیین شده انجام می‌شود.
ضمیمه ب ۱۸	در صورت تغییر ناگهانی در شرایط، ممکن است تخلیه پایگاه عملیات یا مکان کار لازم باشد. باید همه پرسنل از علامتی که نیاز به تخلیه و اقدام فوری را نشان می‌دهد، آگاه باشند.	رویه‌های از پیش تعیین شده برای زمانی که تخلیه فوری پایگاه عملیات یا مکان کار به جای امن لازم است، تدوین کنید.
ضمیمه ب ۱۸	شرایط ممکن است در منطقه عملیات تغییر کند، به صورتی که ادامه عملیات امکان پذیر نیست. اگر عقب‌نشینی تیم از منطقه عملیات لازم باشد و زمان این کار وجود داشته باشد، روش‌های استاندارد پایان عملیات را دنبال کنید. اگر شرایط به گونه‌ای باشد که حذف سریع تیم لازم است، به مرکز هماهنگی عملیات اعلام کنید و در کوتاه‌ترین زمان ممکن همه پرسنل را به محیط امن ببرید.	پایان طرح‌ریزی نشده عملیات تیم.

۳-۴- پس از مأموریت		
مرجع	توضیح	اقدام
		مرکز مجازی هماهنگی عملیات در محل و به روزرسانی‌ها را مدیریت کنید.
		پس از تکمیل مأموریت در مرکز مجازی، هماهنگی عملیات در محل آن را ببندید.
ضمیمه ب ۳۰	یک فرآیند گزارش بسته ایجاد کنید.	از عملیات، آموزش، نواقص و مسائل پرسنل تیم یوسار تحلیل انجام دهید.
ضمیمه ب ۳۰		اطمینان حاصل کنید که همه گروه‌ها (جست‌وجو، نجات، تدارکات و پزشکی) گزارش مأموریت را تکمیل می‌کنند.
	اطمینان از کنترل سلامتی پس از مأموریت همه پرسنل.	از پیگیری رسیدگی به آسیب‌ها و مشکلات

۳-۴- پس از مأموریت		
مرجع	توضیح	اقدام
		مسائل مربوط به مدیریت استرس کوتاه و بلندمدت اطمینان حاصل کنید.
		کنترل دامپزشکی پس از مأموریت توصیه می شود.
ضمیمه ب ۲۹، ب ۳۰	دبیرخانه اینساراک دریافت به موقع یک نسخه از گزارش پس از مأموریت تیم یوسار را ترجیحاً ظرف ۴۵ روز از زمان برگشت تیم ها، درخواست می کند.	اطمینان حاصل کنید که گزارش پس از مأموریت تکمیل شده است. گزارش پس از مأموریت باید شامل بخش درس های آموخته شده باشد.

۴- جست و جو

۴-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
		جست و جوی فنی کلی
	تجهیزات جست و جو را بخشی اساسی از مجموعه انبار تیم یوسار قرار دهید.	از وجود تجهیزات لازم برای جست و جوی فنی، مثل دوربین ها، اطمینان حاصل کنید.
	اطمینان حاصل کنید که تجهیزات تکراری در انبارهای دیگر وجود ندارد.	با گروه نجات، تدارکات و پزشکی هماهنگ کنید.
	از همه تجهیزات در دسترس یک گزارش مستند تهیه کنید.	به مدیریت گزارش دهید.
		جست و جو با سگ
	پرونده ای برای اطلاعات مربوط به سگ های جست و جو (K9) ایجاد کنید تا در صورت درخواست، ارائه شود.	از وجود مدارک مربوط به ریز تراشه ها، واکسیناسیون سگ ها و مدارک دیگر سلامت اطمینان حاصل کنید.
	فقط از قفس های متناسب با هدف استفاده کنید. حصارهای موقت ممکن است به حیوانات آسیب بزنند.	اطمینان حاصل کنید که قفس یا مهار مناسب برای سگ های جست و جو در دسترس است.
ضمیمه ب ۳	قبل از اعزام از رهبر تیم توضیح بخواهید.	مسائل فرهنگی در رابطه با سگ های جست و جو را بررسی کنید.
		کارت واکسیناسیون سگ ها را همیشه در جین اعزام کنترل کنید.
	فقط از قفس های متناسب با هدف استفاده کنید. حصارهای موقت ممکن است به حیوانات آسیب بزنند.	راه های نقل و انتقال سگ ها را بررسی کنید، مثلاً قفس ها.
	سگ ها به استراحت منظم نیاز دارند تا کار میدانی مؤثری انجام دهند.	برای سگ ها پست استراحت در نظر بگیرید.
	شرایط آب و هوا را همواره بررسی کنید و در گرما یا سرمای حاد از سگ ها استفاده نکنید.	خطرپذیری های سلامت سگ ها را در کشور آسیب دیده بررسی کنید، مثل شرایط آب و هوایی حاد.
ضمیمه ب ۱۷، ب ۱۸	قبل از اعزام از رهبر تیم توضیح بخواهید.	طرح تخلیه اضطراری برای سگ ها را بررسی کنید.

۴-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
جست‌وجوی فنی کلی		
	قبل از شروع جست‌وجو، باید ارزیابی کامل خطرپذیری انجام گیرد.	طرح ایمنی و امنیت ایجاد کنید و به تیم توضیح دهید.
	تعیین کنید که جست‌وجو توسط پرسنل انجام خواهد گرفت یا با استفاده از تجهیزات شنود یا روش‌های دیگری مانند دوربین‌های تصویربرداری حرارتی یا هواپیماهای بدون سرنشین. روش جست‌وجو ممکن است کارهای دیگر را نیز تحت تأثیر قرار دهد؛ بنابراین به روشنی با تیم مدیریت سوانح در میان بگذارید.	روش جست‌وجو و شناسایی را تعیین کنید.
	کسانی که در صحنه هستند و با منطقه آشنایی دارند بهترین منبع اطلاعات محسوب می‌شوند. قبل از تخلیه افراد از صحنه حادثه، امکان مصاحبه سریع را بررسی کنید.	با مسئولین محلی جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره قربانی، از افراد محلی و اولین امدادرسان‌ها ارتباط برقرار کنید.
	شوراهای محلی و مسئولین شهر غالباً نقشه دقیق ساختمان‌ها را دارند.	برای کسب اطلاعات و مشورت در مورد سازه ساختمان‌ها، با مسئولین محلی ارتباط برقرار کنید.
	اولین گام در تعیین محل قربانیان، جست‌وجوی سطحی است.	آیا امکان ارتباط بصری یا کلامی با قربانیان وجود دارد؟
	بسیاری از سازمان‌ها طرح کاملی برای پاسخ به سوانح مهم دارند. تیم‌های یوسار باید از هماهنگی کار خود با کارهای محلی اطمینان حاصل کنند.	برای تعیین فنون جست‌وجو با مسئولین محلی در ارتباط باشید.
	تیم مدیریت سوانح باید همه کارهای تیم را هماهنگ کند. تیم‌ها باید دستورات آن‌ها را رعایت کنند و بدون تأیید تیم مدیریت سوانح، این دستورات را نقض نکنند.	از برقراری ارتباط و هماهنگی با وظایف دیگر تیم اطمینان حاصل کنید.
	ممکن است پس‌لرزه‌ها و شرایط دیگری منجر به جابه‌جایی ریزش بیشتر آوار شود. تیم‌ها باید برای تخلیه فوری در چنین شرایطی آماده باشند.	آیا پرسنل با سیستم علامت‌دهی تخلیه آشنا هستند؟
	سیستم پاسخگویی باید قبل از شروع انجام هر کاری ایجاد شود.	از وجود سیستم پاسخگویی مؤثر برای همه پرسنل اطمینان حاصل کنید.
	تجهیزات حفاظت شخصی شما آخرین راه دفاعی در برابر آسیب است. هرگز نباید نادیده گرفته شود.	از تجهیزات حفاظت شخصی مناسب پرسنل اطمینان حاصل کنید.
	از آماده بودن تجهیزات برای مأموریت بعدی اطمینان حاصل کنید. بلافاصله پس از مصرف کالاهای مصرفی، برای جایگزینی آن‌ها با تدارکات تماس بگیرید.	از تأمین مجدد همه تجهیزات و بازگشت آن‌ها به تدارکات اطمینان حاصل کنید.
جست‌وجو با سگ		
	سگ‌های جست‌وجو به استراحت منظم نیاز دارند تا بهتر عمل کنند. کار بیش‌ازحد با سگ‌ها موجب کاهش کارایی آن‌ها می‌شود.	از زمان استراحت و چرخش پرسنل اطمینان حاصل کنید.
	رفع موانعی که مانع از حس بو یا مانع دید می‌شوند، به کارایی سگ‌های جست‌وجو کمک می‌کند.	از سگ جست‌وجو، حسگرهای صوتی و نوری در صورت نیاز، به روشی یکپارچه استفاده کنید.
	ارتباط مؤثر را حفظ کنید تا استفاده بهینه از تیم سگ جست‌وجو تسهیل شود.	آیا سگ‌های جست‌وجو/ پرسنل برای کارها یا اولویتهای دیگر نیز وجود دارند؟
	آمادگی جسمانی جست‌وجوگران با تغذیه مناسب، نوشیدن آب،	رهبر جست‌وجو باید این موارد را مدنظر داشته

۴-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
	استراحت و فنون مناسب کنترل استرس. - ارزیابی محل شامل ارزیابی ایمنی، سازه، خطرپذیری مواد خطرناک، تعداد قربانیان و سایر اطلاعات مربوط به جست و جو. - قبل از شروع هر دوره کار باید مطمئن شد که نیاز به تجهیزات مناسب برآورده می شود و تجهیزات عملیاتی هستند. - اطمینان از به کارگیری همه روش ها و رویه های ایمنی. - در طول جست و جو، توجیه تیم جست و جو با سگ، دریافت توضیحات تیم و مشاهده تیم. - گزارش اطلاعات مربوطه به مدیر تیم یوسار و هماهنگی کارها و مأموریت های بعدی. - توجیه جایگزینی کامل شیفت در کل عملیات جاری در چرخش چرخه کار. - گزارش علائم استرس سانه، آسیب ها، خستگی یا بیمار در جست و جوگران به سرپرست بلافاصله. - شرکت در جلسات توجیهی روزانه تیم یوسار و جلسات دیگر به درخواست تیم.	باشد:

۴-۳- پایان عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
	جست و جو با سگ	
	فقط از قفس های متناسب با هدف استفاده کنید. حصارهای موقت ممکن است، به ویژه در هنگام حمل و نقل، به حیوانات آسیب بزنند.	از وجود قفس یا جای مناسب برای سگ ها اطمینان حاصل کنید.
	قبل از سفر سگ ها را کامل معاینه کنید و به آن ها آب و غذا بدهید. در صورت امکان، همه سگ ها را با هم حمل کنید.	از آمادگی سگ های جست و جو (سلامت، آمادگی جسمانی، بهداشت، رژیم غذایی و ...) برای سفر، شامل همه لوازم و تجهیزات اطمینان حاصل کنید.
	عدم اجازه این کار می تواند منجر به آسیب دیدن حیوان شود.	قبل از اعزام مطمئن شوید که سگ های جست و جو فرصت استراحت درست قبل از حرکت را دارند.

۴-۴- پس از مأموریت		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۲۴	هر بخشی از نیروی کار موظف است گزارش روزانه خود را به تیم مدیریت سوانح ارائه دهد. این گزارش به ارائه گزارشی وضعیتی روزانه به مرکز هماهنگی عملیات در محل و نهاد مدیریت محلی سوانح کمک می کند.	رهبر جست و جو گزارشی درباره مأموریت آماده کرده و به تیم یوسار ارائه می دهد.
	سگ های جست و جو باید قبل از از سرگیری کارهای عادی کاملاً کنترل شوند.	توصیه می شود پس از مأموریت، کنترل دامپزشکی انجام گیرد.

در جلسه توجیهی پس از مأموریت یوسار شرکت کنید.		ضمیمه ب ۲۹
عملیات تیم یوسار را تحلیل کنید (عملکرد و فنون، نواقص آموزشی، مشکلات پرسنل، نیازهای جدید برای اعضا)	جلسه گزارش‌دهی ویژه درباره جست‌وجو توصیه می‌شود تا بهترین عملکردها مشخص شود. این کار به آگاهی‌بخشی فعالیت‌های آموزشی آتی نیز کمک می‌کند.	
رفتارها و نیازهای تیم را در مرحله آمادگی تحلیل کنید.		

۵- نجات

۵-۱- تجهیز		
اقدام	توضیح	مرجع
آمادگی تجهیزات را کنترل کنید.	همه تجهیزات باید به‌صورت منظم کنترل شود تا از آمادگی عملیاتی اطمینان حاصل شود. همه موارد کنترل باید ثبت شود.	
آیا ذخیره انبار برای کشور آسیب‌دیده متناسب است؟	قبل از اعزام از تیم مدیریت سوانح درخواست جلسه توجیهی کنید تا از متناسب بودن همه تجهیزات با شرایط، مثل شرایط حاد آب و هوایی، اطمینان حاصل کنید.	ضمیمه ب ۳
خطرپذیری سلامتی کشور آسیب‌دیده را کنترل کنید، مثل شرایط حاد آب و هوایی.	تیم مدیریت سوانح باید قبل از اعزام، ارزیابی کامل خطرپذیری را انجام دهد.	ضمیمه ب ۳
طرح تخلیه اضطراری را کنترل کنید.	طرح تخلیه باید در ارزیابی خطرپذیری شامل شود.	ضمیمه ب ۱۸
فنون نجات را با مهندسان سازه بررسی و کنترل کنید.	مشاوره با مهندسان مجرب باید قبل از عملیات در آوار یا در مجاورت محل انجام گیرد.	
درباره مسائل و فنون با بخش مواد خطرناک و امنیت ارتباط داشته باشید.	شرایط خطرناک از جمله نشت لوله‌ها، فاضلاب و ... را کنترل کنید. قبل از شروع عملیات، از ایمن‌سازی منطقه توسط مسئولین محلی اطمینان حاصل کنید.	ضمیمه ب ۲۱
با بخش نجات، تدارکات و پزشکی هماهنگ کنید.	واحدهای نجات محلی ممکن است در محل شما باشند. همیشه ارتباط برقرار کنید تا اطمینان حاصل شود که کارهای پیشنهادی شما با راهبرد کلی مطابقت دارد.	
به مدیریت گزارش دهید.	مرتباً وضعیت را به تیم مدیریت سوانح گزارش کنید.	
۵-۲- عملیات		
اقدام	توضیح	مرجع
سیاست‌ها و روش‌های کشور آسیب‌دیده را در رابطه با عملیات در سوانح دنبال کنید.	اطمینان حاصل کنید که کل عملیات مطابق با راهبرد مورد نظر مسئول کنترل سانحه در منطقه عملیات است.	ضمیمه ب ۳
طرح ایمنی و امنیت ایجاد کرده و تیم را توجیه کنید.	ارزیابی خطرپذیری انجام دهید و اطمینان حاصل کنید که همه اعضای تیم از خطرپذیری‌ها و اقدامات پیشگیرانه آگاه هستند.	ضمیمه ب ۱۷
سیستم علامت‌گذاری اینساراگ را اعمال کنید.	فقط از سیستم اینساراگ استفاده کنید تا تیم‌ها با علائم آشنایی داشته باشند.	ضمیمه ب ۲۶
مأموریت را بررسی کنید و راهبرد خود را تعریف کرده و تجهیزات لازم را بر اساس اطلاعات موجود تعیین کنید.		

برای حمل و نقل و کنترل سوخت با تدارکات تماس بگیرید.	از وجود وسایل حمل و نقل بزرگ برای حمل تجهیزات لازم اطمینان حاصل کنید. پرسنل را مجبور به حمل تجهیزات سنگین در مسافت طولانی نکنید.	
وجود تجهیزات اضافی نجات را بررسی کنید.	ممکن است تأمین کنندگان محلی امکان تأمین تجهیزات نجات را داشته باشند.	
برای درمان و تعیین نقطه تحویل با تیم پزشکی ارتباط برقرار کنید.	یک نقطه تریاژ با مشورت پرسنل پزشکی برقرار کنید.	
ایمنی محل را در هنگام تونل زنی، شمع گذاری، تثبیت درمان پزشکی، رهاسازی قربانی، گرد و غبار O2 کنترل کنید.	قبل از هر فعالیتی به ارزیابی خطرپذیری مراجعه کنید.	ضمیمه ب ۱۸
از طرح تخلیه اطمینان حاصل کنید.	بهبتر است نقطه تخلیه را به طور مشخص علامت گذاری کنید. علامت گذاری یا استفاده از پرچم به این کار کمک می کند.	
آیا پرسنل با سیستم علامت دهی تخلیه آشنا هستند؟	سه بار صدای بوق باید علامت تخلیه باشد.	ضمیمه ب ۲۶
از تحویل مناسب به شیفت بعدی یا خدمات اضطراری دیگر اطمینان حاصل کنید.	تحویل کتبی یا شفاهی به تیم بعدی ارائه دهید.	ضمیمه ب ۲۵
سیستم گزارش دهی هم داخلی و هم بیرونی را مدیریت کنید.	یک گزارش کتبی از همه فعالیت ها را به تیم مدیریت سوانح ارائه دهید. اطلاعاتی مانند تعداد قربانیان پیدا شده یا نجات یافته، وضعیت قربانی، یعنی زنده یا مرده، هرگونه آسیب به پرسنل و هرگونه مشکل دیگر را شامل کنید.	
از کار همه تجهیزات و بازگرداندن آن ها به تدارکات مطمئن شوید.	با همکاری تیم تدارکات، تجهیزات را برای مأموریت های بعدی آماده و عملیاتی کنید.	
از سیستم مسئولیت پذیری همه پرسنل اطمینان حاصل کنید.	سیستم های مسئولیت پذیری بخشی از فرآیند ارزیابی خطرپذیری محسوب شود.	
رفع آلودگی را در نظر داشته باشید.	همه پرسنل باید دست های خود را قبل از ترک مکان کار بشویند و قبل از ورود به پایگاه عملیات دوش بگیرند. مناطق پاک و کثیف باید به روشنی مشخص شود.	
جلسه بازگزارش در هنگام بازگشت به پایگاه عملیات تشکیل دهید.	خدمه باید در یک جلسه ارائه گزارش قبل از آزاد شدن شرکت کنند.	ضمیمه ب ۲۴

۵-۳- پایان عملیات

مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۱	گزارش جامعی درباره کل عملیات و شرایط ساختمان به هنگام رهاسازی ارائه دهید.	نگرانی های مربوط به دوام سازه را با واحد هماهنگی یوسار مطرح کنید و توصیه هایی برای عملیات آتی ارائه دهید.

۵-۴- پس از مأموریت

مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۲۴، ب ۳۰	یک گزارش ویژه نجات باید بلافاصله تهیه شود. این گزارش باید جزئیات کل عملیات را شامل شود و توصیه هایی را جهت بهبود کار ارائه دهد.	گروه نجات گزارشی درباره مأموریت تیم یوسار آماده کرده و ارائه می دهد.
	همه پرسنل تیم باید در جلسه بازگزارش شرکت کنند و توصیه می شود نظرات خود را مطرح کنند.	جلسه بازگزارش کل تیم باید برگزار شود.

۶- پزشکی

۱-۶- پزشکی		
مرجع	توضیح	اقدام
	• پاسپورت. • داروی شخصی. • پرونده واکسیناسیون. • وسایل شخصی. • مدارکی که اجازه کار بالینی را نشان می‌دهند. • نام و شماره تماس منتشرشده.	مطمئن شوید که پرسنل پزشکی یوسار در حال اعزام، این موارد را دارند:
	کنترل‌های مستند باید درباره همه پرسنل انجام گیرد.	آیا کنترل‌های قبل از اعزام تکمیل شده است؟
	پرسنلی را که با الزامات اعزام مطابقت ندارند، به رهبر تیم گزارش دهید.	گزارش کنترل پزشکی را ارزشیابی کنید و در صورت لزوم با مدیریت ارتباط برقرار کنید.
	با مسئولین سلامت محلی ارتباط برقرار کنید.	وظایف و رویه‌های پزشکی را بررسی و کنترل کنید.
ضمیمه ب ۳، ب ۱۷، ب ۱۸	• هرگونه وضعیت پزشکی در رابطه با شیوع همه‌گیری (مثل شیوع اچ آی وی/ایدز، بیماری هاری، ...) • بررسی لزوم پیشگیری خاص کشور (مثل مالاریا). • شرایط پزشکی غیرعادی یا خاص یک محل و اقدامات احتیاطی مناسب (مثل ناقل‌ها). • ملاحظات آب و هوایی در ارتفاع یا شرایط حاد آب و هوایی. • زیرساختار محلی سلامت و پزشکی (شامل امکانات دامپزشکی). • طرح تخلیه پزشکی (در صورت اقتضا).	گردآوری اطلاعات از راه دور را انجام دهید که شامل:
	• آسیب‌ها ابتدا باید توسط پرسنل پزشکی تیم و در صورت نیاز، با کمک منابع پزشکی محلی درمان شوند. • هرگونه آسیب منجر به مرگ عضو تیم یوسار، باید با همکاری مسئولین محلی به روشی که تعیین شده است، رسیدگی شود.	سیاست‌گذاری تیم یوسار را در رابطه با آسیب‌دیدگی یا مرگ در حین خدمت اعضای تیم یوسار در زمان اعزام بررسی کنید.
	همه داروها باید در منطقه پایگاه عملیات ایمن باشند. فقط پرسنل مجاز پزشکی باید در طول اعزام به داروها دسترسی داشته باشند.	بر مسئولیت‌پذیری و امنیت داروهای کنترل‌شده نظارت داشته باشید.
	هرگونه مداخله پزشکی باید به‌صورت جداگانه توسط پرسنل پزشکی یوسار ثبت شود. این اطلاعات باید در صورت درخواست بیمار بین بیمار و پرسنل پزشکی محرمانه بماند.	ثبت وقایع پزشکی ^۱ را شروع کنید.
	پرسنل پزشکی باید برای خطرپذیری‌های شناخته‌شده از جمله حوادث مواد خطرناک آماده باشند.	با پرسنل مسئول مواد خطرناک و ایمنی در مورد مخاطرات شناخته‌شده حادثه هماهنگ کنید.

	• ساختار فرماندهی پزشکی محلی. • در دسترس بودن منابع محلی پزشکی (از جمله دامپزشکی) برای پشتیبانی از کارهای پزشکی تیم یوسار. • در دسترس بودن منابع بین‌المللی و پزشکی (مثل بیمارستان‌ها و بیمارستان‌های صحرایی). • روش تحویل زخمی‌ها. • قابلیت‌های نقل و انتقال زخمی‌ها. • روش کنترل و مدیریت مرگ و میر شامل روش‌های شناسایی قربانی^۱ که نهاد مدیریت محلی سوانح تعیین کرده است.	پرسش‌هایی را برای واحد هماهنگی یوسار آماده کنید، شامل:
	• این طرح باید در طرح کلی عملیات ادغام شود و به‌طور مداوم در طول مأموریت به‌روزرسانی شود و موارد زیر را شامل شود: • بررسی اولویت‌های مأموریت پزشکی، در صورت لزوم. • همکاری با زیرساخت محلی و بین‌المللی سلامت و پزشکی. • محدودیت‌های نجات. • محدودیت‌های تأمین مجدد. • مدیریت قربانیان متوفی، شامل الزامات روش‌های شناسایی قربانی.	طرح اقدام برای پزشکی تنظیم کنید.
		همه اسناد پزشکی را کنترل و بررسی کنید.
	• با رابط محلی پزشکی در کشور آسیب‌دیده تماس بگیرید.	آیا تماس پزشکی در کشور آسیب‌دیده و تماس اضطراری در کشور مبدأ وجود دارد؟
	• بلافاصله پس از ایجاد پایگاه عملیات، سگ‌ها را به‌طور کامل معاینه کنید.	از راحتی سگ‌های جست‌وجو پس از نقل و انتقال مطمئن شوید.
	• گزارش وضعیتی را به‌طور منظم به تیم مدیریت سوانح ارائه دهید.	به مدیریت گزارش دهید.

۶-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵	• نگهداری روزانه ایستگاه پزشکی پایگاه عملیات^۲ را برقرار کنید تا از تمیز، مرتب و کاربردی بودن آن اطمینان حاصل کنید. • از جوابگویی و امنیت داروهای کنترل‌شده با مدیر پزشکی یوسار و کارشناس ارتباط^۳ اطمینان حاصل کنید. • مواد مصرفی پزشکی روزانه را ثبت و به‌روزرسانی کنید. • داروهایی را که باید در یخچال نگهداری شوند، کنترل کنید. • هرگونه خطا، خرابی یا آسیب به تجهیزات را ثبت کنید. • درباره مسائل و کالاهایی که موجودی‌شان کاهش یافته است، با مدیر پزشکی تیم یوسار مشورت کنید. • در صورت نیاز، همراه با مدیر پزشکی یک طرح تأمین مجدد تنظیم کنید.	امکانات پزشکی را در پایگاه عملیات آماده کنید.

1. Disaster Victim Identification (DVI)

2. BMS

3. LO

	• نواقص مکان کار را به مدیریت پزشکی ارائه دهید. • سلامت و رفاه گروه نجات را در طول عملیات کنترل کنید. • در صورت نیاز، در مکان کار، ایستگاه پزشکی ایجاد کنید. • طرح تخلیه پزشکی برای مکان کار تنظیم کنید. • تأثیرات منفی بالقوه ناشی از عملیات نجات بر قربانیان را بررسی و کنترل کنید (مثل گرد و خاک، سر و صدا، ریزش آوار) و در صورت لزوم، اقداماتی را جهت رفع این تأثیرات با پرسنل نجات هماهنگ کنید. • از به کارگیری تجهیزات حفاظت شخصی (مثل محافظ چشم، شنوایی و تنفسی) برای بیماران در طول فرآیند رهاسازی اطمینان حاصل کنید. • از جوابگویی و ایمنی داروها در محل اطمینان حاصل کنید. • از انبار تجهیزات پزشکی حفاظت کنید و امکان دسترسی را فقط به پرسنل مجاز محدود کنید.	از توانایی پزشکی در محیط‌های کار اطمینان حاصل کنید.
	• با سازمان‌های محلی سلامت در درون منطقه آسیب‌دیده ارتباط برقرار کنید.	از وجود امکان تماس با سایر خدمات پزشکی در منطقه آسیب‌دیده و در کشور خود اطمینان حاصل کنید.
	• در صورت نیاز، خدمات پزشکی به عملیات نجات ارائه دهید.	از عملیات نجات پشتیبانی کنید.
	• برای همه موقعیت‌های بررسی‌شده، ارزیابی خطرپذیری انجام دهید و رویه‌هایی برای آن‌ها تعیین کنید.	طرح تخلیه پزشکی را برای وضعیت اضطراری محتمل بررسی کنید.
	• با همکاری پرسنل تدارکات، رویه‌های بهداشتی پایه را تنظیم کنید.	از رعایت استانداردهای بهداشتی در پایگاه و مکان کار، اطمینان حاصل کنید.
	• برای تیم‌های نجات باید پیراپزشکانی تعیین شود که به‌طور مداوم سلامت اعضای تیم را کنترل کنند.	کنترل مداوم سلامت پرسنل و سگ‌ها را انجام دهید.
ضمیمه ب ۲۷	• پرسنل پزشکی باید از رویه‌های محلی مورد پذیرش بیماران در سیستم محلی آگاه باشند. • سیستم بازگشت به وطن برای درمان بعدی نیز باید ایجاد شود.	روش‌های تحویل زخمی‌ها را کنترل کنید.
	• همانند بالا.	از روش‌های مناسب حمل‌ونقل پزشکی اطمینان حاصل کنید.
	• همه اسناد مربوط به درمان بیمار باید محرمانه بماند و در جای امنی نگهداری شود.	از مدیریت مناسب مدارک پزشکی اطمینان حاصل کنید.
	• نماینده‌ای از تیم‌های پزشکی باید بخشی از تیم مدیریت سوانح باشد و در همه جلسات توجیهی شرکت کند.	در جلسات توجیهی روزانه تیم یوسار شرکت کنید و توجیه پزشکی روزانه را انجام دهید.
		مراقبت‌های بالینی مداوم را در صورت نیاز انجام دهید، از جمله ارزیابی و نظارت روانی.
	• مسائل سلامتی مرتبط با استرس و اجرای فنون مدیریت استرس (مثل خستگی). • وضعیت سلامت عمومی – وضعیت را نظارت کنید (مثل وجود اسهال). • وضعیت آب بدن. • وضعیت تغذیه.	کنترل اعضای تیم یوسار را در این موارد نظارت کنید:
ضمیمه ب ۲۱	• احتمال آلودگی به مواد خطرناک یا قرار گرفتن در معرض خطرات دیگر (و مستند کردن موارد آلودگی مطابق با پروتکل تیم کشور خود). • اطلاعات مربوط به رفع آلودگی برای مواد مختلف. • گزینه‌های موجود برای درمان مشکلات ناشی از مواد خطرناک.	مسائل مربوطه را با پرسنل مسئول مواد خطرناک و ایمنی هماهنگ کنید.

	• اعضای تیم که در تسهیلات محلی سلامت بستری می شوند تا زمان مرخصی به کنترل روزانه نیاز دارند.	• بر بستری شدن هر کدام از اعضای تیم یوسار که در صورت لزوم در مراکز محلی خدمات سلامت بستری می شوند، نظارت کنید.
	• از وجود محلی در پایگاه عملیات برای اسکان اعضای تیم مبتلا به بیماری مسری اطمینان حاصل کنید.	• از اجرای رویه جداسازی اعضای تیم که از شرایط بالقوه مسری رنج می برند که ممکن است سایر اعضای تیم را نیز تهدید کنند، اطمینان حاصل کنید.
ضمیمه ب ۱۴	• نگهداری و آماده سازی غذا. • آب. • سرویس بهداشتی.	• رعایت بهداشت را در پایگاه عملیات تسهیل کنید.

۳-۶- پایان عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱	• مدیریت داروهای دارای محدودیت یا کنترل شده را در نظر داشته باشید. • اهدای داروهایی را که تاریخ مصرفشان رو به اتمام است، مدنظر داشته باشید.	• از آغاز طرح پایان عملیات توسط مدیر پزشکی اطمینان حاصل کنید.
	• تجهیزات پزشکی و مواد مصرفی مناسب برای اهدا را شناسایی کنید. • دریافت کننده مناسبی را برای اقلام اهدایی شناسایی کنید (مثلاً سازمان های محلی سلامت و سازمان های بین المللی دیگر). • با کارشناس ارتباط و رهبر تیم یوسار در رابطه با اهدای اقلام پزشکی که جزء اصلاحیه فهرست موجودی بخش پزشکی هستند، ارتباط برقرار کنید.	• اهدای اقلام پزشکی
	• اطمینان حاصل کنید که پایان عملیات تأثیر منفی بر سلامت اعضای آسیب دیده تیم نخواهد داشت.	• پایان عملیات را با سازمان های محلی مرتبط با سلامت هماهنگ کنید (مثلاً از طریق واحد هماهنگی یوسار یا مرکز مدیریت محلی سوانح).
	• اگر عضوی از تیم نمی تواند با بقیه اعضای تیم برگردد، باید از سایر اعضای تیم شخصی برای همراهی وی تا زمان بازگشت تعیین شود.	• بازگشت اعضای تیم را که در حین اعزام بستری شدند، هماهنگ کنید.
	• استفاده از روان شناسان یا پزشکان را برای انجام کنترل مدنظر داشته باشید.	• قبل از خروج از کشور آسیب دیده، کنترل سلامت و وضعیت عمومی را بررسی کنید.
		• ضد عفونی، بسته بندی و بارگیری اقلام پزشکی را انجام دهید.
		• اقلامی را که باید در یخچال نگهداری شوند، به روش مناسب جهت حمل و نقل بسته بندی کنید.
	• تأیید کافی به رهبر تیم ارائه دهید مبنی بر اینکه همه داروها به روشی مناسب برای حمل و نقل آماده شدند.	• از جوابگویی و ایمنی داروهای کنترل شده با کارشناس ارتباط اطمینان حاصل کنید.
		• تهیه گزارش پزشکی اولیه پس از اقدام^۱.

۶-۴- پس از مأموریت		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۳۰	• کنترل جسمی و روانی را بررسی کنید.	از پیگیری پزشکی همه پرسنل در بازگشت به کشور اطمینان حاصل کنید.
ضمیمه ب ۲۹		همه مدارک پزشکی را تکمیل کرده و ارائه دهید.
		در جلسه گزارش دهی پس از مأموریت یوسار شرکت کنید.
		درباره آمادگی عملیاتی بخش پزشکی تیم یوسار و تجهیزات آن گزارش دهید.
	• رهبر تیم پزشکی باید خلاصه‌ای تهیه کند و همه اطلاعات را در گزارش پس از اقدام بگنجانند.	گزارش پس از اقدام مربوطه به پزشکی را مطابق با سیاست‌گذاری تیم یوسار کامل کنید.

۷- تدارکات

۷-۱- تجهیزات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶	- آب و غذای کافی. - انبار تجهیزات و امکانات نگهداری. - امکانات بهداشتی برای تیم در طول مدت مأموریت. - منابع کافی و مناسب پزشکی. - جاهای استراحت و تمرین سگ‌های جست‌وجو. - حفاظ مناسب در برابر شرایط آب و هوایی. - تجهیزات ارتباطی. - تجهیزات تولید برق و روشنایی. - حمل‌ونقل.	از تأمین کافی تدارکات، تجهیزات و پرسنل برای ایجاد و حفظ پایگاه عملیات در طول مدت مأموریت اطمینان حاصل کنید، شامل:
	• فهرست پرسنل و تجهیزات.	مدارک حمل‌ونقل، مواد خطرناک و تجهیزات بررسی کنید.
		حمل‌ونقل هوایی را بررسی کنید.
		آیا خودکفایی (از نظر آب و غذا) برای طول مدت مأموریت دارید؟
		توانایی خرید یا تهیه منابع لازم (سوخت) را دارید؟
		وجود امکانات حمل‌ونقل در کشور آسیب‌دیده را بررسی کنید.

ضمیمه ب ۸	• با امنیت فرودگاه تماس بگیرید. • با مسئولین فرودگاه در رابطه با تخلیه بار در ارتباط باشید. • طرح بارگیری و تخلیه بار را تهیه کنید. • در طول بارگیری و تخلیه بار اقلام را کنترل کنید.	امکانات ورودی را در فرودگاه کشور آسیب دیده بررسی کنید.
		ارتباطات را در تیم و کشور آسیب دیده را بررسی کرده و یک طرح ارتباطات تهیه کنید.
		با بقیه عناصر تیم هماهنگ شوید تا از کامل بودن انبار اطمینان حاصل کنید.
		آیا غذا و نوشیدنی برای حمل و نقل دارید؟
		با همه عناصر تیم در رابطه با اولویت های انبار در ارتباط باشید.
	• اطلاعات مربوط به مسیرهای حمل و نقل/حرکت را گردآوری کنید. • یک طرح مسیر تهیه کنید. • وسایل نقلیه و رانندگان را کنترل کنید تا از توجیه ایمنی اطمینان حاصل کنید و توصیه های لازم را درباره مسیرها ارائه دهید. • طرح اقتضایی مسیر را تدوین کنید.	آیا طرح حمل و نقل دارید؟
ضمیمه ب ۱۳		پرسش هایی در رابطه با پایگاه عملیات، آب، سوخت و امکانات بهداشتی برای واحد هماهنگی یوسار آماده کنید.
		طرح تدارکات برای ارائه خدمات به چند محل آماده کنید.
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶		پایگاه عملیات را شناسایی کرده و مختصات جی پی اس را تهیه کنید.
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶		طرح پایگاه عملیات را در منطقه آسیب دیده برقرار کنید.
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶		مطمئن شوید که یک طرح پایگاه عملیات و طرح تأمین پرسنل هماهنگ دارید.
ضمیمه ب ۱۷، ب ۱۸	• یک طرح ایمنی و امنیت تدوین کنید.	از به روز رسانی سطح ایمنی و وضعیت در هنگام ورود اطمینان حاصل کنید.
		مطمئن شوید که سیستم های پاسخگویی مناسب پرسنل برای همه پرسنل عمل می کند.
ضمیمه ب ۱، ب ۳، ب ۷، ب ۲۶		از توجیه همه پرسنل اطمینان حاصل کنید.
		مدارک حمل و نقل را گردآوری کنید. جنبه هایی را که به پشتیبانی بیشتر یا مکمل تدارکات نیاز دارند، مشخص کنید، مثل شرایط جوی.

		به مدیریت گزارش دهید.
۷-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶، ب ۱۷	• جاهایی که نهاد مدیریت محلی سوانح/ مرکز هماهنگی عملیات در محل/ واحد هماهنگی یوسار تعیین می کنند. • جاهایی که اندازه مناسب دارند (حداقل اندازه ۵۰ × ۴۰ متر). • محل پایگاه عملیات باید تا حد امکان ایمن و امن باشد. • نزدیکی به مرکز هماهنگی یوسار و مکان های کار. • امکان دسترسی راحت به حمل و نقل. • ملاحظات زیست محیطی (سطح سخت، دارای سیستم خوب زهکشی و ...). • نزدیکی به تدارکات و منابع پشتیبانی. • باید در منطقه ای باشد که تأثیری بر ارتباطات نگذارد (ماهواره ای). • تیمی از متخصصان آموزش دیده تدارکات یوسار باید مسئول نگهداری پایگاه عملیات باشند.	در هنگام انتخاب محل پایگاه عملیات، این موارد را در نظر بگیرید:
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵	• بخش نگهداری و انبار تجهیزات. • قسمت درمان پزشکی. • قسمت مدیریت. • مرکز ارتباطات. • بخش تهیه و آماده سازی غذا. • بخش اسکان پرسنل. • بخش امکانات بهداشتی. • پارکینگ وسایل نقلیه. • محل های دسترسی به حمل و نقل. • محل های سگ های جست و جو. • محل جلسه توجیهی. • ژنراتورها و لوازم روشنایی باید در جایی حساس قرار گیرند که از ایمنی و امنیت محیط اطمینان حاصل شود.	محل را بر اساس اولویت های مأموریت و منابع موجود انتخاب و برقرار کنید.
		منابع و تدارکات را با طرف های خارجی و داخلی هماهنگ کنید.
		یک طرح مؤثر حمل و نقل آماده کنید.
		از کافی بودن منابع غذای پرسنل و سگ های جست و جو در درون سیستم اطمینان حاصل کنید.
ضمیمه ب ۱۷		در انجام اقدامات ایمنی و امنیت در پایگاه عملیات از مدیریت پشتیبانی کنید.

از وجود رویه های کافی برای کنترل و مدیریت پسماند اطمینان حاصل کنید. در مورد چگونگی ارتباط با سازمان های محلی در مدیریت پسماند با نهاد مدیریت محلی سوانح و واحد هماهنگی یوسار ارتباط برقرار کنید.	- موارد زیر را در نظر بگیرید: - فاضلاب و آب های هرز. - آشغال، شامل پسماند غذایی. - پسماند پزشکی، شامل پسماند پزشکی آلوده. - فاضلاب آلوده حاصل از رویه های ضد عفونی شخصی. - پسماند هیدروکربن شامل سوخت ها و روغن ها.	
طرح تخلیه و طرح پایان عملیات را تهیه کنید.		ضمیمه ب ۲۸

۷-۳- پایان عملیات		
اقدام	توضیح	مرجع
طرح پایان عملیات را اجرا کنید.		ضمیمه ب ۲۸
محل پایگاه عملیات باید تا جای ممکن به وضعیت اولیه خود بازگردانده شود.		
پایان عملیات را با نهاد مدیریت محلی سوانح/ مرکز هماهنگی عملیات در محل/ واحد هماهنگی یوسار هماهنگ کنید.		ضمیمه ب ۲۸
منابع لازم برای تدارکات را در طول پایان عملیات فراهم کنید (تهیه فهرست ها، بسته بندی و بارگیری و ...)		
از برقراری حلقه های ارتباطی مرتبط در طول مرحله پایان عملیات اطمینان حاصل کنید.		
از درستی مدارک تدارکات اطمینان حاصل کنید.		
تجهیزات باید با در نظر گرفتن این موارد، دوباره راه اندازی، کنترل و بسته بندی شوند تا به کشور برگردانده شوند:	مسائل قرنطینه ای که ممکن است در مرحله پایان عملیات پیش بیاید، امکان اعزام مجدد در حین بازگشت به کشور، اهدای تجهیزات یا منابع و محل پایگاه عملیات باید تا جای ممکن به وضعیت اولیه خود بازگردانده شود.	
هدا/ هدیه به کشور آسیب دیده را بررسی کنید.		

۷-۴- پس از مأموریت		
اقدام	توضیح	مرجع
از آماده بودن اقلام انبار برای اعزام فوری اطمینان حاصل کنید.		
در جلسه گزارش دهی پس از مأموریت شرکت کنید.		ضمیمه ب ۲۹

		تجهیزات باید تمیز و کنترل شوند و برای استفاده مجدد آماده شوند.
		درس‌هایی را که از مأموریت آموختید به صورت کتبی با مدیریت به اشتراک بگذارید.

۸- ایمنی و امنیت

۸-۱- تجهیز		
مرجع	توضیح	اقدام
دوره BSAFE سازمان ملل متحد (آموزش آنلاین آگاهی‌بخشی درباره امنیت)	- مدارک لازم (پاسپورت، ویزا، گواهی واکسیناسیون، تماس‌های اضطراری اقوام) را داشته باشید. - تجهیزات حفاظت شخصی مناسب برای محیط سانه داشته باشید. - لباس مناسب برای شرایط جوی داشته باشید. - دوره آموزش امنیت مناسب گذرانده باشید.	از آمادگی همه پرسنل برای اعزام جهت انجام مأموریت اطمینان حاصل کنید.
	- اقدامات ایمنی در بسته‌بندی، علامت‌گذاری، نگهداری و جابه‌جایی پرسنل و تجهیزات رعایت می‌شود. - دفترچه راهنمای اپراتور باید همراه با تجهیزات باشد. - اعضای تیم باید استفاده از تجهیزات، تجهیزات حفاظت شخصی، تشخیص مواد خطرناک و روش‌های رفع آن‌ها را آموزش دیده باشند. - وجود مقدار کافی غذای مناسب برای ورود به کشور آسیب‌دیده در دسترس است و تأثیر مضر بر سلامت و عملکرد پرسنل نخواهد داشت. - آب کافی برای مرحله اولیه و تجهیزات کافی تصفیه آب برای پشتیبانی از نیازهای تیم وجود دارد. - امکانات و شرایط بهداشتی کافی برای اعزام در دسترس است.	تجهیزات و منابع
ضمیمه ب ۱۷	- سطح ۱- حداقل. - سطح ۲- پایین. - سطح ۳- متوسط. - سطح ۴- قابل توجه. - سطح ۵- بالا. - سطح ۶- فوق‌العاده.	امنیت
		وظیفه ایمنی و امنیت را به یک عضو تیم محول کنید.
ضمیمه ب ۲۱، ب ۳، ب ۱۷	شرایط محیطی در منطقه سانه را بررسی کنید. قبل از اعزام، مخاطرات مربوط به روش حمل‌ونقل برای سفر به کشور آسیب‌دیده و خطرات بسیار محتمل در حمل‌ونقل در داخل کشور آسیب‌دیده را شناسایی و برای تیم توجیه کنید.	مسائل ایمنی کلی و خاص سانه را شناسایی کنید و در توجیه اولیه تیم شامل کنید.
		در حین حمل‌ونقل، استانداردهای ایمنی و امنیت را کنترل و مدیریت کنید.

	• نوع و شرایط تجهیزات حمل و نقل. • عرف محلی درباره رانندگی. • جابه جایی تجهیزات. • هرگونه شرایط مخاطره خاص (شرایط جاده، مین های زمینی، حیوانات، زیرساختار، آب و هوا، راهزنی، ناآرامی های داخلی، اعمال مجرمانه، مناطق ممنوعه، رویه های بازرسی، روش های اسکورت و ...). • قابلیت های پزشکی محلی در دسترس در هنگام فوریت ها در حین حمل و نقل به محل سانحه را تشخیص دهید.	توضیحات مرکز دریافت و خروج یا مرکز هماهنگی عملیات در محل / واحد هماهنگی یوسار را درباره جنبه های ایمنی و امنیت دریافت کنید، شامل:
	• طرح بازرسی وسایل نقلیه. • اطمینان از تأمین سوخت ذخیره. • رویه های جابه جایی، یعنی فقط حرکت دو به دو یا • تعیین مسیرهای تخلیه. • تعیین پناهگاه امن. • اجرای سیستم تماس تلفنی. • ایجاد پروتکل های ارتباطی.	رویه های ایمنی را به نحو مناسب اجرا کنید.

۸-۲- عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
	• توجه داشته باشید که ممکن است شرایط ایمنی و امنیت به سرعت تغییر کند. از برقراری ارتباط مداوم با مسئولین محلی اطمینان حاصل کنید.	با مرکز هماهنگی عملیات در محل / واحد هماهنگی یوسار درباره مسائل ایمنی و امنیت ارتباط برقرار کنید.
	• به طور مداوم وجود مخاطره / خطرپذیری را در پایگاه عملیات، مسیرهای سفر و منطقه کار محول شده تجزیه و تحلیل کنید و اقدامات کاهشی مناسب را انجام دهید.	محل های پایگاه عملیات و مسیرهای سفر
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶، ب ۱۷.	• رویه های کنترلی را در اطراف پایگاه عملیات و مکان کار با استفاده از موانع فیزیکی یا اقدامات دیگری برای مشخص کردن محدوده پایگاه عملیات، برقرار کنید.	کنترل اطراف پایگاه عملیات
ضمیمه ب ۱۷، ب ۱۸.	• از شامل کردن نکات ایمنی در طرح اقدام و جلسات توجیهی اطمینان حاصل کنید.	جلسات توجیهی روزانه
ضمیمه ب ۱۸، ب ۲۵.	• اطمینان حاصل کنید که یک طرح تخلیه و سیستم هشدار برقرار، توجیه و تمرین شده است. • حضور و غیاب پرسنل باید در طول مأموریت برقرار باشد. • از رعایت سیستم دوستی (گماشتن همکار برای تقویت روحیه) توسط پرسنل اطمینان حاصل کنید.	روش های تخلیه.
ضمیمه ب ۱۴، ب ۱۵، ب ۱۶.		فراهم کردن روشنایی کافی برای امنیت پایگاه عملیات و مکان کار.
		به صورت مداوم پیش بینی آب و هوا را نظارت کنید.

رعایت اصول اولیه بهداشت	- از کنترل زیست پزشکی اطمینان حاصل کنید (بازیابی بدن، تحویل بیمار، بهداشت، سلامتی و ...). - از ضد عفونی پرسنل و تجهیزات قبل از ترک مکان کار و ورود به پایگاه عملیات اطمینان حاصل کنید.
اطمینان از اینکه همه پرسنل تیم، راه ارتباطی مطمئنی دارند.	همه اعضا وقتی خارج از پایگاه عملیات هستند، همیشه باید رادیو یا وسایل ارتباطی دیگری همراه با خود داشته باشند.
طرح شیفت کاری	از استراحت کافی، چرخش کار، دریافت آب و تغذیه اعضای تیم اطمینان حاصل کنید.

۸-۳- پایان عملیات		
مرجع	توضیح	اقدام
	- کاهش دهنده خستگی. - کنترل علائم استرس در اعضای تیم. - پیشگیری از کاهش تمرکز و انگیزه. - حفظ نظم و انضباط در تیم با مبادله مداوم اطلاعات.	ملاحظات پرسنل در طول این مرحله عبارت‌اند از:

۸-۴- پس از مأموریت		
مرجع	توضیح	اقدام
ضمیمه ب ۱۹، ب ۳۰	- مسائل ایمنی و امنیت در گزارش پس از مأموریت قید می‌شود. لازم است تجرب و درس‌هایی که درباره ایمنی کسب شده است در جلسات آموزشی آینده، تمرینات میدانی و دستورالعمل‌های عملیاتی ادغام شود. - تجهیزات و منابع ایمنی باید دوباره جایگزین شوند.	در بازگشت به کشور خود، مسائل ایمنی ذیل باید در نظر گرفته شود:
ضمیمه ب ۲۹		در جلسه گزارش‌دهی پس از مأموریت تیم یوسار شرکت کنید.

۹- عملیات مواد خطرناک

به‌طور کلی، در ارزیابی محلی که مشکوک به آلودگی است، باید فنون زیر رعایت شود: اگر احتمال آلودگی محل وجود دارد، تیم‌ها باید امکان کار ایمن در آن محیط را ارزیابی کنند. تیم‌ها نباید بدون ارزیابی کامل قابلیت خود در مورد مواد خطرناک برای عملیات کوتاه یا بلندمدت، وارد محل آلوده شوند. اگر تیم امکان کار در محیط آلوده را دارد، باید موارد زیر را رعایت کند:

- روشی ایمن به کار بگیرید - همیشه خلاف جهت باد و رو به سربالایی.
- از وجود دستورالعمل فرماندهی و کنترل روشن که برای همه قابل فهم باشد، اطمینان حاصل کنید.
- تا جای ممکن محل را ایمن بسازید تا از ایمنی دیگران اطمینان حاصل کنید.
- سعی کنید آلودگی را شناسایی کنید (با شماره بین‌المللی کالاهای خطرناک، کالاهای خطرناک یا کدهای بین‌المللی در شناسایی مواد شیمیایی).
- خطر محتمل را ارزیابی کرده و در صورت امکان، آلودگی محیط‌زیست را کاهش دهید.
- در صورت امکان، درخواست کمک - مشاوره کارشناسی یا منابع دیگر بکنید.
- اگر در حیطه توانایی تیم باشد - ایمن‌سازی کنید.

- همواره بدترین حالت را در نظر بگیرید، مگر اینکه عکس آن ثابت شود.
- ممکن است از بین بردن آلودگی به نیروی کار و تجهیزات زیادی نیاز داشته باشد، بنابراین باید از تحلیل رفتن بیش از حد توانایی تیم در این منطقه اجتناب شود.
- هرگاه از لباس یا تجهیزات محافظ استفاده می شود، باید راهبردهای رفع آلودگی مدنظر باشد.
- قبل از بردن منابع به یک محل آلوده، موارد زیر باید در نظر گرفته شود:
- باید بر اساس ارزیابی مخاطره/خطرپذیری و بررسی محل، تحلیل خطرپذیری انجام گیرد.
- تیمها باید خطرپذیری نجات قربانیان دارای احتمال زنده بودن را در مقایسه با بازیابی قربانیان مرده ارزیابی کنند.
- تیمها باید اولویتهای دیگر جست و جو و نجات را نیز در منطقه بلافاصله مجاور در نظر بگیرند.
- هنگام انجام عملیات جست و جو و نجات در هر محلی، تیمها باید مسائل زیر را در نظر بگیرند و در طول مدت عملیات، روشی را در جهت کنترل آنها به کار گیرند:
- میزان اکسیژن.
- اشتعالپذیری مواد یا فضای اطراف.
- میزان سمی بودن.
- آستانه انفجار.
- انتشار تشعشعات و کنترل آن.

۹-۱- ملاحظات دیگر

- موارد زیر نیز ممکن است تصمیم گیری در انجام عملیات جست و جو و نجات را تحت تأثیر قرار دهند:
- شرایط فضاهای خالی- اگر مخاطره به راحتی قابل رفع یا کاهش است و این کار انجام می گیرد، وضعیت ایمن محسوب می شود و عملیات ادامه می یابد.
- زمان لازم برای دسترسی به قربانیان، زمان تقریبی تا رسیدن به اولین قربانی است. باید زمان رفع مخاطرات، بردن سطح، دیوارها، سقف و ... و زمان شمع گذاری و محکم کردن مسیر دسترسی و در صورت نیاز، سازه های مجاور نیز شامل شود.
- اطلاعات ویژه در مورد سکونت، بیشتر به نوع خاصی از مخاطرات هدف توجه صورت گرفته و کنترل می شوند، به ویژه مواردی که انرژی هسته ای، عناصر رادیولوژیک، تأسیسات نظامی تخصصی، تولید مواد شیمیایی و تولید و انبار مواد زیستی را در برمی گیرند.
- رفع آلودگی، طرح ریزی دقیقی لازم است تا اطمینان حاصل شود که تیم راهکارهایی برای رفع آلودگی کافی از اعضای تیم و سگ های جست و جو دارد.
- شرایط ادامه یا عدم ادامه^۱ و ارزیابی خطرپذیری پس از آن:
 - زمان لازم برای اتمام مأموریت.
 - حفاظت و محدودیت های تجهیزات حفاظت شخصی.
 - نتایج تجزیه و تحلیل زیان- سود.
 - وضعیت منابع.
 - ملاحظات ایمنی.

1. Go, No-go

موارد زیر باید در شناسایی و کنترل در نظر گرفته شود:

- شناسایی و کنترل در مکان کار و پایگاه عملیات ضروری است.
- شناسایی و کنترل مکان کار باید توسط متخصص مواد خطرناک در تیم انجام گیرد و موارد زیر را شامل می‌شود:
 - ایمن بودن محیط اطراف هر سازه تعیین شده.
 - ایجاد نقاط ورودی پاک برای هر سازه تعیین شده.
 - طرح‌ریزی برای فضاهای خالی دیگر یا فضاهای بالقوه که ممکن است در طول عملیات مواجه شوید و کنترل آنها لازم باشد.
 - تعیین جاهایی برای رفع آلودگی (ضد عفونی)، شامل دفع مناسب آب‌های جاری آلوده.
 - رفع آلودگی ابزارها و تجهیزات، از جمله لباس حفاظتی.
 - رفع آلودگی وسایل حمل و نقل.

برای راهنمای ارزیابی مواد خطرناک، رجوع کنید به ضمیمه ع.

توجه: تیم‌های یوساری که با قابلیت‌های مواد خطرناک اعزام می‌شوند، می‌توانند به شناسایی مواد شیمیایی خطرناک پس از سوانحی مانند نشت مواد سمی کمک کنند. این تیم‌ها منطقه خطر را علامت‌گذاری می‌کنند تا به دیگران هشدار دهند و بلافاصله وجود چنین تهدیدی را به واحد هماهنگی یوسار گزارش می‌دهند. واحد هماهنگی یوسار نیز به نوبه خود با نهاد مدیریت محلی سوانح هماهنگ می‌کند.

ضمیمه‌ها

ضمیمه الف: جدول تغییرات در دستورالعمل‌های ۲۰۲۰-۲۰۱۵

موضوعاتی که اصلاح شدند	
۱	اجرای ۱۸ تصمیم گروه راهبری اینساراک درباره واحد هماهنگی یوسار • انتقال از OSOCC موقتی. • همه ارجاعات به واحد هماهنگی یوسار در صورت لزوم اضافه شده است.
۲	همه نمودارهای نسخه اصلی حفظ می‌شود.
۳	کل محتوای این جلد به‌روزرسانی شده و جزئیات کامل اضافه شده است تا راهنمای کاملی برای تیم یوسار فراهم شود.
۴	دستورالعمل‌های اینساراک، جلد سوم، فقط در www.insarag.org در دسترس است.
۵	ضمیمه‌ها • افزودن «جدول تغییرات دستورالعمل‌های اینساراک از ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ میلادی» تحت عنوان ضمیمه «الف» برای نشان دادن به‌روزرسانی‌هایی که از سال ۲۰۱۵ میلادی در دستورالعمل‌ها انجام گرفته است. • از دستورالعمل‌های سال ۲۰۱۵ میلادی، ضمیمه‌های زیر به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد سوم، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده است: ○ ضمیمه الف: ملاحظات اخلاقی تیم‌های یوسار ○ ضمیمه ب: چک‌لیست مدیریت رسانه‌ها ○ ضمیمه پ: اطلاعات کشور – الگوی اطلاعات منطقه آسیب‌دیده ○ ضمیمه ت: الگوی کاربرگ تیم یوسار ○ ضمیمه ث: چک‌لیست ایجاد مرکز پذیرش و خروج ○ ضمیمه ج: جزوه توجیهی مرکز پذیرش و خروج ○ ضمیمه چ: توضیحات امنیت ○ ضمیمه ح: ارزیابی فرودگاه ○ ضمیمه خ: فرم طرح‌ریزی SOCC/ UCC و ابزار طرح‌ریزی یوسار ○ ضمیمه د: ایجاد واحد هماهنگی یوسار ○ ضمیمه ذ: توجیه اولیه OSOCC/ UCC- LEMA ○ ضمیمه ر: دستور کار جلسه استاندارد ○ ضمیمه ز: بسته توجیهی مأموریت ○ ضمیمه ژ: الزامات پایگاه عملیات ○ ضمیمه س: طرح پایگاه عملیات ○ ضمیمه ش: طرح چادر مدیریت ○ ضمیمه ص: طرح ایمنی و امنیت، چک‌لیست SSO ○ ضمیمه ض: طرح‌های تخلیه ○ ضمیمه ط: طرح ارزیابی منطقه و بخش وسیع- ارزیابی بخش پیشنهادی ○ ضمیمه ظ: سطح ارزیابی، جست‌وجو و نجات ○ ضمیمه ع: راهنمای ارزیابی مواد خطرناک ○ ضمیمه غ: تریاژ مکان کار و ارزیابی سازه ○ ضمیمه ف: فرم تریاژ مکان کار ○ ضمیمه ق: فرم گزارش مکان کار ○ ضمیمه ک: گزارش وضعیت حادثه/ بخش ○ ضمیمه گ: سیستم علامت‌گذاری و علامت‌دهی تیم یوسار ○ ضمیمه ب ۲۷: فرم رهاسازی قربانی ○ ضمیمه ب ۱: ملاحظات اخلاقی تیم‌های یوسار ○ ضمیمه ب ۲۹: فرم خلاصه مأموریت ○ ضمیمه ب ۳۰: فرم گزارش پس از مأموریت تیم یوسار

ضمیمه ب: ضمیمه‌هایی که در www.insarag.org آمده است

ضمیمه‌های زیر به ضمیمه دستورالعمل‌ها ← جلد سوم، صفحه‌های یادداشت‌های راهنما در www.insarag.org منتقل شده‌اند.

توجه: این اسناد به منظور ارائه مرجعی درباره آخرین اصلاحات در فرم‌ها می‌باشند (مثل فرم کاربرگ تیم یوسار)، توصیه می‌شود رجوع کنید به یادداشت‌های راهنما ← فرم‌ها در www.insarag.org.

ضمیمه ب ۱: ملاحظات اخلاقی تیم یوسار*

ضمیمه ب ۲: چک‌لیست مدیریت رسانه*

ضمیمه ب ۳: اطلاعات کشور – الگوی اطلاعات منطقه آسیب‌دیده*

ضمیمه ب ۴: کاربرگ تیم یوسار*

ضمیمه ب ۵: چک‌لیست ایجاد مرکز پذیرش و خروج*

ضمیمه ب ۶: جزوه توجیه مرکز پذیرش و خروج*

ضمیمه ب ۷: توضیحات امنیت*

ضمیمه ب ۸: ارزیابی فرودگاه*

ضمیمه ب ۹: راهنمای طرح‌ریزی واحد هماهنگی عملیات در محل*

ضمیمه ب ۱۰: ایجاد واحد هماهنگی یوسار*

ضمیمه ب ۱۱: توجیه اولیه OSOCC/ UCC- LEMA*

ضمیمه ب ۱۲: دستور کار جلسه استاندارد*

ضمیمه ب ۱۳: بسته توجیهی مأموریت*

ضمیمه ب ۱۴: الزامات پایگاه عملیات*

ضمیمه ب ۱۵: طرح پایگاه عملیات*

ضمیمه ب ۱۶: طرح چادر مدیریت*

ضمیمه ب ۱۷: طرح ایمنی و امنیت، چک‌لیست SSO*

ضمیمه ب ۱۸: طرح‌های تخلیه*

ضمیمه ب ۱۹: ارزیابی منطقه و بخش وسیع*

ضمیمه ب ۲۰: سطح ارزیابی، جست‌وجو و نجات*

ضمیمه ب ۲۱: راهنمای ارزیابی مواد خطرناک*

ضمیمه ب ۲۲: تریاژ مکان کار و ارزیابی سازه*

ضمیمه ب ۲۳: فرم تریاژ مکان کار*

ضمیمه ب ۲۴: فرم گزارش مکان کار*

ضمیمه ب ۲۵: گزارش وضعیت حادثه/ بخش*

ضمیمه ب ۲۶: سیستم علامت‌گذاری و علامت‌دهی تیم یوسار*

ضمیمه ب ۲۷: فرم رهاسازی قربانی*

ضمیمه ب ۲۸: فرم پایان عملیات*

ضمیمه ب ۲۹: فرم خلاصه مأموریت*

ضمیمه ب ۳۰: فرم گزارش پس از مأموریت تیم یوسار*